

== I. "De littera A." ==

"A [1]", "princeps etiam apud Latinos littera, quam vt ait" Martia. Capella [...]

== II. De Praepositione A "et" AB. ==

"A [2]", AB, et ABS, "eadem Praepositio, cuius originem a Graeco ἀπό "non inepte accessi." ὑπό nos "admonere potest, quae manifeste" sub "est."
[...]

== AB ==

"AB.", Abdicavit. A. B. Alia Bona. AB AC. Ab Actis. A. B. M. Amico, "vel" Amicae, "vel" Animae Bene Merenti. AB R. P. Ab Ripa Proxima. A. B. V. A Bono Viro. AB V. C Ab Vrbe Condita. "Vrs."

"AB", Praepositio ablativa. "Vid." A.

ABACTOR, ABIGO, ABACTVS, v. ABIGO.

"ABACVS", i. m. [ἄβαξ, ἄβάκιον] "generatim notat tabulam politam mediocris magnitudinis, cui deinde in diuersa supellectili locus est." [...]

"ABACVLVS", i. m. Dimin. Plin. 36, 26 s. 67 "de fragmentis vitri," Tingit ars, veluti cum calculi fiunt, quos quidam abaculos vocant, aliquos etiam pluribus modis versicolores.

"ABADIR", Deus est. Dicitur et hoc nomine lapis ille, quem Saturnus dicitur deuorasse pro Ioue, quem Graeci βόιτυλον vocant. "Haec" Priscia. L. 5 p. 647 Putsch. "Conf." BAETYLVS.

"ABAESTVO", are. Tertull. "s." Cypria. de Iud. Dom. c. 1. Quid faciat laetis vt vitis abaestuet vuis.

"ABAGARVS", "vid." ABGARVS.

"ABAGIO", "vid." ADAGIO.

ABAGMENTVM, "vid." ABIGO.

"ABALIENO", are, [ἀπολλοτριόω] "alienum facere, quod cum proprie ad possessiones pertineat, tum ad animum eiusque partes refertur." [...]

"ABALIENATVS", a, um. [ἀπολλοτριωθεῖς] Festus, Abalienatus. dicitur, quem quis a se remouerit. Cic. contra Rull. 72 c. 27 Vectigalibus abalienatis. [...]

"ABALIENATIO", onis, [ἀπολλοτριωσις] "actus abalienandi." Cic. Top. 28 c. 5 Abalienatio est eius, rei, quae mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in iure cessio, inter quas ea iure ciuili fieri possunt.

"ABALITES", sinus, [ἀβαλίτης κόλπος] "Exiguus sinus in tractu Troglodytarum." Plin. 6, 29 s. 34.

"ABALVS", [Ἄβαλος] "Insula Oceani Germanici, in qua nonnulli crediderunt Electrum ex arboribus fluere." Plin, 37, 2 s. 11 [...]

"ABAMBVLANTES", Abscedentes, Festus. "Male quidam" abambulat, Ouid. met. 2, 852 "pro" obambulat.

"ABAMITA", ae. [ἀποτιθῆς] Soror abauī. Institutionum 3, 6 de gradibus cognat. Gai. D. 38 t. 10 l. 3 et Paul. ib. l. 10 et 14.

"ABANTE". ABANTE OCVLIS, Inscript. "ap. Scip. Gentil. Parerg." 1, 14. "Add. Grut. Inscr. p." 717 n. 11.

"ABANTEVS [1]", "Vid. mox in" ABAS.

"ABANTIADES [1]", "Vid. mox in" ABAS.

"ABANTIAS [1]", "Vid. mox in" ABAS.

"ABAORTAE", a Plin. 6, 20 s. 23 "numerantur inter Indiae populos."

"ABAPTISTVM", vel ABAPTISTA, terebella "huc relata quondam fuit ex" Celso 8, 3. [...]

"ABARCEO", es, ui. [ἀπειργα] Prohibeo. Festus. "Alii scribunt" Aberceo vt Coerceo.

"ABARIMON", [Ἀβάριμων]. Scythiae regio, in magna Imai montis conualle, in qua syluestres homines degunt, auersis post cura plantis, eximiae velocitatis, passim cum feris vagantes. [...]

"ABARIS", is. [Ἄβωρις]. "Magus ille Hyperboreus, de quo monstra fingebant Pythagorei, in primis Sagittae ab Apolline acceptae beneficio orbem terrarum peragrasse." [...]

"ABAS [1]", antis. [Ἄβος] "Lyncei ex Hypermnestra filius, rex duodecimus Argiuorum, pater Proeti, Lasii, et Acrisii et auus Persei; a quo postea Argiuorum reges" Abantiadae "dicti: et" Argi "ipsi," Abantei. [...]

"ABAS [2]", "Troianus nobilis, et Aeneae comes." Virg. Aen. 1, 125.

"ABANTEVS [2]", Argius, "modo dictum in" Abas.

"ABANTIAS [2]", adis, f. "patronym. a nomine" Abas, "filia, vel neptis Abantis. Vnde apud poetas fere pro Danae ponitur, Abantis ex Acrisio nepte: vel pro Atalanta, nepte eiusdem ex Iasio." [...]

"ABANTIADES [2]", dae. "Patronym. aliud" Quid. Met. 4, 606 [...]

"ABATON", i. "Graece" [ἄβατον, "inaccessum." [...]

"ABAVVNCVLVS", [ἀποθεῖος] Abauiae frater. Instit. Iur. l. 3 t. 6. Caius in Digest. l. 38 t. 10. l. 3 et 10 §. 17. conf. Isidor. 9, 7.

"ABAVVS", i. [ἀπόπεπος] Qui abest ab auo: et est auus aui. [...]

"ABAVIA", ae. [ἀπόμαμμι] "Est auia aui vel Auiae." Instit. Iur. l. 3 t. 6. conf. Dig. l. 38 t. 10 l. 3 et 10.

"ABAX", "v." ABACVS. " n." 6.

"ABAZEAE", orum. Instituta sacra a Dionysio Caprii filio, rege Asiae, "legebantur olim" Cic. de Nat. Deor. 3, 58 c. 23 [...]

"ABBAS", atis. [κοινοβιάρχης] "Syriace patrem significat." [...]

"ABBATISSA", f. [ἀρχιμονδρίτις] Hieron. de modo vivendi, cum a semitis iustitiae deuiat, ipsamet etiam Abbattissa cognoscat, "et saepius in" Regula Monachorum Opp. Hieron. T. IX. [...]

"ABBREVIO", are. Veget. in prol. lib. 3 [...]

"ABBREVIATVS", a, um. "Vulgat." Ies. 10, 22. Dan. 9, 24.

"ABBREVIATIO", onis. "Vulgat." Ies. 10, 23. "Conf. c." 28, 22.

"ABBREVIATVRA", ae. "Scripturae compendium. Vox recentior."

"ABCAECATIO", onis, f. [ἀποτόφλωσις, abcaecatio, eluscatio. Gloss. Gr. Lat.

"ABDERA", ae. "Thraciae vrbs" Plin. 4, 11 s. 18. "Id." 25, 8 s. 53 [...]

"ABDERITA", ae. et

"ABDERITES", ae. m. [Ἀβδηρείτης] "Abderae natus." [...]

"ABDERITANVS", Adi. Mart. 10, 25 Abderitanae pectora plebis habes, "i. insanus es, et stupidus."

"ABDERITICVS", a, um. "stultus, insanus." Cic. ad Att. 7, 7 Id est, Abderiticum, "vel vt meliores," [Ἀβδηρῖτικόν.

"ABDERVS", [Ἀβδηρος] Hyginus fab. 30. Hercules Diomedem regem Thraciae, et equos quatuor eius, qui carne humana vesebantur, cum Abdero famulo interfecit.

"ABDICO [1]", are (ἀποκηρύττω) "Publice et sollempnibus verbis a me remoueo." [...]

"ABDICANS", tis. "Vid." Quinct. 7, 4, 27 "quem statim laudamus in" Abdicatio.

"ABDICATVS", a, um. "Præmae illius significationis exempla affatim suppeditant declamationes modo laudatæ." [...]

"ABDICATIO", onis (ἀποκήρυξις) "abdicandi actus." [...]

"ABDICATOR", vnde

"ABDICATRIX", Icis. Salu. l. 2 adu. Auar. p. 64 Abdicatrix misericordiae inhumanitas.

"ABDICATIVVS", a, um. "i. Negatiuus." Apul. de dogm. Plato. p. 30 Elm. [...]

"ABDICATIVE", "Adu." Abdicatiue concludere, "i. negatiue." Mart. Capell. 4. p. 128.

"ABDICATORIVM", "i." Locus habilis ad abscondendum Cathol.

"ABDICO [2]", ere. "Reiicere, reprobare, et auspicio negare" [ἀπεικίῃν] "oppositum est" Addicere. [...]

"ABDITAMENTVM", i. n. pro detractioe diminutione "laudant ex" Apul. l. 9 p. 219 "Sed libri pariter ac sententia" additamentum "postulant, vbi vid."

"ABDO", ere [χωρίζω, κρύπτω, ἀποκρύπτω] "prima et propria notione est" remouere, auferre, "contrarium verbo" addere. [...]

"ABDOR", pass. ex abdo. Condor, occultor. Plin. 9, 8 Abduntur tricenis diebus circa Canis ortum, occultanturque incognito modo. "De Delphinis."

"ABDITVS", a, um. Partic. "remotus, occultus, praeter iam laudata indicamus" Cic. Off. 2, 13 Nec ferrum, aes, aurum, argentum effoderetur, penitus abditum. [...]

"ABDITVM", i, n. [κρυπτόν] "Substantiue locus obscurus, res obscura, s. occulta." [...]

"ABDITE", Adu. [κρυφίως] Occulte Cic. Verr. 2, 73 Omnia ita condita fuisse, atque ita abdite latuisse videantur.

"ABDITIVVS", adi. Plaut. Poen. Prol. v. 65 [...]

"ABDOLOMINVS", "sive Abdalonimus" Iustin. 11, 10. [...]

"ABDOMEN", inis. n. [λαπάρα, ὑπὸ τριῶν, ἐπιγάστριον.] "Sic describit" Cels. 4, 1. extr. [...]

"ABDVCO", xi, ctum [ἀπλόγο] Cic. pro Quinct. 84 c. 27 [...]

"ABDVCTIO", onis. "Vulgat." Sirac. 38, 20 in abductione permanet tristitia "hoc est, in solitudine, secreto."

"ABDVCTVS", [ἀάποχθείς] partic. Abductus in Secretum Liu. 30, 14, 22, 22. [...]

== ABE ==

"ABECEDARIVS", a, um. Augustin. Enarr. in Psal. 118 conc. 32 et Retract. 1, 20 "sic vocat" Psalmos, "quorum quilibet versus ab alia litera, seruato vulgari ordine literarum incipit." [...]

"ABEDO", edis, "vel" abes, abedi, abesse. [...]

"ABESVS", a, um. Macies neque sicca lacertos Succo tenuabit abeso Prud. Cath. 10, 103.

"ABELLA", ae. [ἀβέλλα] "Oppidum Campaniae Italicae, supra Neapolim." [...]

"ABELLINA", ae [λεπτοκάρουον] Plin. 15, 22 s. 24 in auellanis, nucum genere, quas antea Abellinas patrio nomine appellabant.

"ABELLINATES", [ἀβελλινᾶτοι] Plin. 3, 11 s. 16 Abellinates cognomine Protropi, "et more" Abellinates cognominati Marsi.

"ABELLINVM", [ἀβέλλινον] siue AVELLINVM, Campaniae oppidum Plin. 3, 5 s. 9.

"ABEMO", is. "verbum obsoletum." Festus Abemito significat demito, vel auferto. Emere enim antiqui dicebant pro accipere. Gloss. Abemit, ab eo accepit, [Ἐσβεν. "Scribitur etiam" Abimo. [...]

"ABEO", is, iui, "et per syncopen" abii, abitum, Ire [ἀπέρχομαι, ἐγχομαι] "Discedere." [...]

"ABIENS", euntis. "partic." [ἀπεργόμενος] "Discedens." [...]

"ΑΒΙΠΙΟ", onis. [ἀπέλευσις] "Ipse abeundi actus," s. "discensus." Ter. Heaut. 1, 2, 16 Propter eam haec turba atque abitio euenit. Abitionem antiqui dicebant mortem Festus h. v.

"ΑΒΙΤΥΣ", us. m. Idem. Ter. Heaut. 3, 1, 4 Cum videam miserum hunc tam ex cruciarier eius Abitu. Abitus importunissimae pestis, Cic. Verr. 3, 125 c. 54. [...]

"ΑΒΙΤΟ", ere. Frequent. Plaut. Rud. 3, 4, 72 Hunc quoque asserua, ne quo abitat. "Vid." BETO.

"ΑΒΕΟΝΑ", et ΑΔΕΟΝΑ, August. de C. D. 4, 21. Quid necesse erat commendare nascentes? Deae Adeonae adeutes, Abeonae abeutes. "Add. ibid. 7, 3."

"ΑΒΕΚΒΙΤΟ", are. [ἀφευγέω] "Ego abire, vel aufugere." Liu. 24, 31 Vt praetores pauidi inter tumultum abequitarent Syracusas: "Sed Gron." adequit.

"ΑΒΕΡΚΕΟ", ui, itum, [ἀπειργω] ere. Arcere, prohibere, a Festo "laudant, et addunt" Plaut. Atque eam abercet domo.

"ΑΒΕΡΡΟ", as, are. [ἀφωμαρτόνα, ἀποτυχάνω, ἐξωμαρτόνα] "Est proprie a via recta per errorem digredi, deflectere, discedere; quod et simpliciter" errare "dicitur." [...]

"ABERRATIO", [ἀπότευξις] "Digressio a recta via. Metaph." [...]

"ABERRVNCO", "vid." AVERRVNCO.

"ABFORE", [ἀπέσεισθαι] "infinitivus ex" fore "compositus, pro" Abfuturum esse, "vsus" rarioris. [...]

ABFVTVRVS, "vid." ABSVM.

"ABGARVS", "Arabica vox," magnum "et" potentem "notans, occurrit vt proprium Regum quorundam orientis, apud" Capitoli. Anto. Pio c. 9. Sparta. Seuero. c. 18. [...]

"ABGREGO", [ἀφορίζω] are. "Ab grege ducere." Fest. Gloss. [ἀπηγελάζειν, διαχωρίζειν.

"ABHIEMO", are. cum sereno caelo fulgetrae erunt, abhiemabit Plin. 18 vlt. "i. hiems desaeuiet."

"ABHINC", Adu. "temporis praeteriti, iungiturque saepius accusatiuo, rarius ablatiui." [...]

"ABHORREO", ui, ere. [ἀποφρίττω, μυσόττομαι] horrere ab aliquo, "i. propter eum, vid." A "vel" Ab " n. 32. sive ab eo prorsus alienum esse." [...]

"ABHORRENS", "Partic. praeter multa, quae iam sub verbo retulimus exempla, laudare satis fuerit" Liu. 22, 13 [...]

"ABHORRESCO", "Adducitur" Lactant. de ira Dei 23, 12 Quem Daemones abhorrescunt. "Sed ibi Interpres aliquis recentior ita reddit," ἐκρίττουσιν "ex oraculo Graeco."

== ABI ==

"ABIECTIO [1]", onis. etc. "v. sub" Abiicio.

"ABIES", etis. f. {ἐλάτη} "nomen arboris, de qua" Plin. 16, 10 s. 19 [...]

"ABIEGNVS", a, um, {ἐλάτινος} "vt" Vitruu. 2, 9 p. 35 Rates (an crates) abiegnae, "i. quae sunt ex abiete." [...]

"ABIEGINEVS", "idem quod abiegnus. Nam legimus" abiegnas trabiculas "et" abiegnis sectilibus "in lege aedificantium, quae marmori insculpta Neapoli visitur, vt refert Hesselius in Not. ad Enn." p. 199.

"ABIETINVS", "Id. vt," Vas abietinum. Apul. de Herb. c. 29. "Sed Humelbergius auctoritate MSS. et ratione ductus reposuit" argenteum.

"ABIETARIVS", a, um. Festus, abietaria negotiatio, quam materiam nunc ["materiaionem"] dicimus, videlicet ab abietibus coemendis. "Pro" Fabro lignario "Vulgat." Ex. 35, 35.

"ABIGENA", bos, "laudabatur ex" Varr. de L. Lat. 6, 3. "Sed nunc legitur" Ambiegna, "vbi vid."

"ABIGA", ae. f. Plin. 24, 6 s. 20 Chamaepitys, Latine abiga vocatur, propter abortus, ab aliis tus terrae etc. [...]

"ABIGO", {ἀπελάσῃς} actum, ere. [...]

"ABIGENDVS", Partic. [ἀπελασθησόμενος] Ouid. Fast. 3, 344 O vir colloquio non abigende meo. "Et iam dedimus" Cic. Verr. 1, 28.

"ABACTVS [1]", Partic. [ἀπεληλαμένος] ut, Abacti greges Cic. Verr. 2 c. 7. "qui aut furto, aut per vim abducti sunt." [...]

"ABACTVS [2]", us. [ἀπέλασις] "Ipse abigendi actus, et violenta expulsio." [...]

"ABACTOR", oris. m. [ἀπελάτης] pecuariorum animalium fur, Apul. met. 7 p. 199 [...]

"ABAGMENTVM", i. Adiutoris abagmentis aliquid prohibere Priscian. Med. 2, 34. "i. medicamentis repellentibus. Ex notione verbi 4 et 5. vid. Reines. Var. 3, 12."

"ABIGATOR", vel ABIGATOR, idem [Ἀπελάτης] Abigeus, Abigator, Abactor Vet. Gloss. "secundum Edit. Labb." [...]

"ABIGEATVS", us. [ἀπελασία] "Ipse abigendi actus, siue crimen." Macer l. 2, [π. de Abigeis, Abigeatus, crimen publici iudicii non est: quia furtum magis est. "Add." l. 5 [π. de re milit. §. 2.

"ABIGEVS", ei. "Idem qui" abactor. [...]

"ABI", [Ἄβιοι] "Populus Scythiae." [...]

"ABIICIO", eci, ectum, ere. [ἀποβρίπτω, ἀποβάλλω] "Est proprie aliquid" ab "se" iacere, "vt" proicere, reicere: et saepe ad "contentum" aut indignationem pertinet. [...]

"ABIECTVS [1]", Partic. [ἀποβεβλημένος] "lacens, summissus, contentus, quod tam ad res quam ad personas pertinet." [...]

"ABIECTVS [2]", ior. issimus. [ἀπόβλητος, ἀπόβριτος] "Adjective, humilis, vilis." [...]

"ABIECTIO [2]", "Verbale" [ἀποβολή] Abiectio, adiectio, literarum mutatio ad Herenn. 1, 6. Quinct. 9, 3, 18 Additio et abiectio. Cic. in Pison. c. 36 Quid debilitatio, atque abiectio animi tui.

"ABIECTE", "Adu." [ἀποβεβλημένος] Cic. Tusc. 2, 55 c. 23 Sed hoc quidem in dolore maxime est providendum, nequid abiecte, nequid timide, nequid ignaue, nequid seruiliter, muliebriterue faciamus. [...]

"ABILA [1]", [Ἄβιλα] oppidum in regione Decapolitana Plin. 5, 18.

"ABILA [2]", "mons vid." ABYLA.

ABITIO, ABEO, ABITVS, "vid." ABEO.

"ABIVDICO", are. [ἀποδιδάω] "Iudicio auferre: ea forma dictum, qua abiurare: contrarium est" adjudicare: "v. g." Iudicabit Alexandriam regis esse; a Pop. Rom. abiudicabit Cic. contra Rull. 2, 43. [...]

"ABIVDICATVS", Liu. 4, 1 Laeti ergo audiere Patres, Ardeatium populum ob iniuriam agri abiudicati descisse.

"ABIVGO", are. [ἀποζευγνύω] "proprie est a iugo remouere, deinde generatim alienare, separare."

"ABIVNGO", xi. ctum, ere [ἀπογοργίζω] "idem." Virg. Georg. 3, 518 - - - it tristis arator Moerentem abiungens fraterna caede

iuuencum.

"ABIVNCTVS", a, um. Abiunctos lauare equos Prop. 2, 14, 12. (al. 2, 18, 10) Ab omni turpitudinis labe disparata atque abiuncta diuinitas Arnob. 3, p. 105. [...]

"ABIVRGO", are. "Per iurgium auferre, abiudicare." Arma Achillis abiurgata sunt Aiaci ab Agamemnone Hygin. fab. 107. "vid. Barth. Aduers." 8, 6.

"ABIVRO", [ἀπόμνημι, ἐξόμνημι] are. "rem creditam negare periurio, ai" Seru. ad Aen. 8, 263. [...]

"ABIVRATVS", [ἀπομνημένος] periurio negatus, Virg. Aen. 8, 263 Abstractaeque boues, abiurataeque rapinae. [...]

"ABIVRATIO", onis [ἐξωμοσία] rei creditae abnegatio cum periurio, vt Isidorus 5, 26 definit.

"ABLACTO", are. [ἀπογαλακτίζω] "A lacte remoueo: pro quo" Varro, R. R. 2, 1, 20 a matre disiungo. [...]

"ABLACTATVS", a, um. Vulgat. Genes. 21, 8. Ies. 28, 9. "Metaphor." Sacraioris philosophiae vberibus lactatus ablactatusque Sarisber. Proleg.

"ABLACTATIO", onis. Vulgat. Genes. 21, 8.

"ABLAQVEO", are, [γυρώω, περισκάπτω, ῥιζοτομῶ] "proprie ad vites et arbores pertinet, cum circum illas, quasi" lacus "quidam foditur, vnde etiam nomen est; (vid. "Oblaqu.) "et radices superiores reciduntur." [...]

"ABLAQVEATVS", a, um. Plin. 17, 27 s. 47 Ablaqueatis radicibus fimum suillum adhibent.

"ABLAQVEATIO", onis. [γύρωσις, ῥιζοτομία] "Ipse actus ablaqueandi." [...]

"ABLATIVVS [1]", a, um, "Adiect." [...]

"ABLATVS [1]".

"ABLATIO [1]".

"ABLATOR [1]", "vid." AVFERO.

"ABLEGO [1]", ere. "Separare. Hinc deriuabatur olim"

"ABLECTAE", aedes. [ἀπόλεκτος οἰκία] "i. nitidae et elegantes, quae emtores facile inuitent." [...]

"ABLEGO [2]", are. [ἀποπέμνω, ἀποστελλω] Est proprie alio mittere. [...]

"ABLEGATVS", a, um. "Modo vidimus." Dimisso atque ablegato consilio Cic. Verr. 2, 73 c. 30 [...]

"ABLEGATIO", onis. {ἀποπομπή} Ipse actus ablegandi. [...]

"ABLEGMINA", partes extorum, quae diis immolabant Festus. "Idem quod" Prosciciae. "Sic nempe legendum ostendit Scaliger pro" Albegmina, "probante etiam Vossio in Etymol. h. v."

"ABLEPSIA", ae. {ἀβλεψία} Animi caecitas, inconsiderantia. [...]

"ABLEVO", are. "Leuius reddere" Ambros. "vid. Gronou. Obs. Eccles. c. 1."

"ABLIGVRIO", iui, itum, ire.

"ABLIGVRITIO", onis. Heliogabalus imperium dedecorauit vitis ingentibus, luxuria, turpitudine, abliguritione Capitol. Macrin. c. 15. [...]

"ABLIGVRITOR", oris. Vnusquisque se euiscerat luxuriosus, heluo interneat, abliguritor perimit Ambros. Ep. 42 ad Sabin.

"ABLINGO", ere. Oculos Marc. Empir.

"ABLOCO", are. {ἀπομοσθία} "Idem quod locare, verbum rarissimum." Suet. Vitel. 7 vt domum in reliquam partem anni ablocaret. "conf." OBLOCO.

"ABLVDIO", si, sum, ere. {ἀπλόδιον, ἀπεικόζομαι} Cui opponitur Alludere. Hor. Ser. 2, 3, 320 --- Haec a te non multum abludit imago, "i. hoc exemplum non multum dissimile est tuis moribus."

"ABLVO", ui, utum, ere. {ἀπονήπτω, ἀποκλύζω} "Lauando abstergere, vt" Corpus Curt. 3, 5, 2, 4, 1, 22 [...]

"ABLVDENS", tis. Abluens aqua corpus Curt. 3, 5, 5.

"ABLVTVS", Partic. {ἀπονοθεῖς} Varr. de R. R. 3, 9, 12 eaque abluta condunt in furfures, vel acus, "de ouis," Squalor ablutus Curt. 4, 1, 23.

"ABLVTIO", onis, {ἀπόνηψις} "abluendi actus." [...]

"ABLVTOR", oris. Ablutor carnis Cyprian. adu. Marc. 3, 7 Errorum ablutor Orient. Commonit. l. 2.

"ABLVTIO", onis. Mandatio sordium Cathol.

"ABLVTIVM", pro diluio {ἀπόνημμα} Laberius nimis licenter dixit, teste Gellio 16, 7.

"ABMATERTERA", {ἀποθεία} Soror abauiae. Instit. de gradib. eog. et in D. tit. eod. l. Iuriconsult. Gai. l. 3 ff. de grad. et affin. "conf." l. 10 "eod."

"ABMITTO", si, ssum, ere. {ἀποπέμνω} "Idem quod mittere: verbum rarissimum modo verbum sit. Laudant" Plaut. Truc. 2, 7, 33 "ubi tamen post Camerarium pro" abmiserit, "legitur" ad me miserit.

"ABNATIO", are. {ἀπονήγομαι} Alicunde natando recedere. Statius Achilleidos 1, 383 Abnata, et blandis affatur littora verbis.

"ABNECO", ui, et au, atum, are. {ἀποκείνω} "Prouocatur ad" Plaut. Truc. 1, 2, 99 "ubi recte post Camerarium legitur" puerumque ut enecaret.

"ABNEGO", are. {ἀπορνέομαι, ἔαρνεομαι} Negare "quod a nobis petitur," Colum. 10, 51 Ingeniumque loci, vel Iupiter abnegat imbrem. [...]

"ABNEGANS", antis. Vulgat. 2 Timoth. 3, 5. Tit. 2, 12.

"ABNEGATIO", onis. Abnegatio refutatoris increduli Arnob. 1 p. 18.

"ABNEGATOR", oris. Quis talem abnegatorem spernat Tertull. de Fuga in persec. c. 12.

"ABNEGATIVVS", a, um. Duae abnegatiuae vnam affirmationem faciunt Diomed. l. 2. Prisc. l. 17 p. 1058 ext. "Nusquam" omnium locorum est abnegatiuum, et "nunquam" omnium temporum.

"ABNEPOS", otis, m. {ἀπνεγος} Filius pronepotis vel proneptis: et refertur ad abauum. Suet. in Tib. Caes. c. 3, 6. Senec. Lud. p. 854.

"ABNEPTIS", is. {ἀφειώνη} Pronepotis vel proneptis filia. Sueton. in Neron. c. 35, 3. Gaius l. 3 ff. de Grad. et Affinit.

"ABNITOR", ti. Ipsi nobis argumenta conquirimus, quibus esse videatur falsum id, quod esse nolumus, atque abnitimur verum Arnob. 2 p. 99 "al." abnutamus.

"ABNOBA", mons Germaniae, in quo oritur Danubius. [...]

"ABNOCTO", aui, are. [ἀπονυκτερεύω] "Per noctem abesse." [...]

"ABNODO", are. Colum. 4, 24, 10 Hunc ergo (focaneum palmitem) tanquam aemulum diligenter iidem amputant, et abnodant, priusquam corroboretur, "i. leuant vulnus."

"ABNODATIVS", Colum. 4, 22, 4 Pampinus non abnodatus, neque abrasus.

"ABNORMIS", "normam et modum excedens," [ἄμετρος] Hor. 2, 2, 3 Ofellus Rusticus Abnormis sapiens, etc. "id est, qui sapiens quidem est, sed non ad istorum philosophorum normam," [αὐτοδιδασκτος, [...]]

"ABNORMITAS", Gloss. graec. lat. [ἀνορθμία.

"ABNVMERO", are. Gell. 15, 3 "interpretatur" totum numero.

"ABNVO", i, tum, ere. [...]

"ABNVENS", entis. Abnuens terrenis remediis inquisitionis Apul. p. 175. Elementa naturae communionem abnuentia Macrob. Somn. Sc. 1, 6.

"ABNVENDVS", a, um. [ἀννευτέος] Senec. in Thyest. 471. PLISTH. Nec abnuendum si dat imperium Deus. THY. Nec appetendum.

"ABNVEO", es. [ἀπνεύω] pro abnuo. [...]

"ABNVITVR", Impers. [ἀπνεύεται] Liu. 3, 72, 7.

"ABNVITIO", onis. Non semper abnuitionem significat, sed interdum etiam pro additamento ponitur Fest.

"ABNVITIO", onis. Paul. ICtus: "v. Gothofr. not. ad" Fest. p. 1742.

"ABNVITO", as, are. [ἀπνευστάζω] "Frequenter signum negans oculis facere." [...]

"ABNVITIVS", a, um: "vel Subst." [...]

"ABNVRVS", us, "f." [ἐκγόνου νυός] Gloss. Lat. Gr.

== ABO ==

"ABO", are. "blande compellare, et velut Abam vel Abbam," i. "Parentem, vel, vt alii volunt, vt fratrem honorare." [...]

"ABOCVLVS", i. "Dim." Abocellus, "vnde Gallorum" Aveugle, putat "Birrius restituendum" Petronio 75 "vbi in laudibus pueri literati," Librum ab Oculo legit. "Ipse vul" Aboculo.

"ABOLEO", eui et ui, itum, ere, [ἐξολείψω, ἀφανίζω] "Omnino rem tollere, delere, obliterare, ita vt ne odor quidem rei ejus relinquatur." [...]

"ABOLESCO", ere. [ἀφονίζομαι] Aboleri, destrui. Colum. 3, 2, 4 [...]

"ABOLITVS", [ἠφρονισμένοσ] "Partic." Plin. Epist. 7, 19, 6 [...]

"ABOLENDVS", a, um. Abolenda memoria Sueto. Cal. 60. "et" Dom. 23.

"ABOLITIO", onis. [ἀφρονισμὸς] Verbale: ut Abolitio legis. [...]

"ABOLITOR", oris. Post eum casum (cataclysmi) omnium rerum abolitorem Tertull. de Habitu mul. c. 3. Somnus abolitor omnium Auson. Grat. Act. c. 2.

"ABOLEFACIO", ere. Ciuitatem tabernae habitu abolefacere Tertull. [...]

"ABOLEFACTVS", a, um. Scriptura abolefacta violentia cataclysmi Tertull. de Habitu mul. c. 3.

"ABOLLA", ae. [χλαμὸς] "teste" Nonio, 14, 9 [...]

"ABOMASVM", [ἠνυστρον] "Gaza interpretatus esse dicitur ab" Hermolao in cap. 9 lib. 28 Plinii.

"ABOMINOR", ari. [βδελύττομαι] "Rem aliquam, veluti malum omen, vel verbo, vel facto detestari, execrarique, et a nobis amoliri." [...]

"ABOMINANTER", Si quis filiam fratris sororisue faciendam crediderit abominanter vxorem Theodos. Cod. 2, 12.

"ABOMINANDVS", [βδελυκτὸς] "Detestatione dignus." [...]

"ABOMINATIO", "Detestatio, execratio." [βδέλυγμα ἀποτροπασμὸς] Gloss. vet.] Vulgat. Quid equorum tam pertinax abominatio Lact. 1, 17 extr. Incensum abominatio est mihi Tertull. adu. Iud. c. 5.

"ABOMINAMENTVM", i. Proiecit homo abominamenta sua aurea et argentea Tertull. adu. Iud. c. 13. Duo vel maxima malorum abominamenta, fames et pestilentia P. Oros. 2, 5. "Add. ib. extr."

"ABOMINATVS", [βδελυκτὸς] "Partic. Actiue." Abominatus mentionem facinoris Liu. 40, 4. [...]

"ABOMINABILIS", e. [βδελυτικὸς] Gloss. Cyrill. Impudicitia abominabilis Quinctil. Trib. Mar. Decl. c. 4, Burm. p. 78. "Add." Hieron. in Ierem. 22. 30.

"ABOMINOSVS", a, um. Propter pares dies Februarius quasi abominosus diis inferis deputatur Solin. c. 3. "Sed al." ominosus. Sonum vocis abominosae audire Diomed. L. 3.

"ABORIGINES", inum [ἀβορίγινες, γενάρχη, πρωτογόνοι] "vocantur antiquissimi incolae agri Ro." Sall. Catil. 6 [...]

"ABORIOR", eris, vel iris, ortus, iri. [ἀποκυύσκομαι] "Significat foetum abortium fieri, vel intempestive nasci." [...]

"ABORISCOR", isci. Idem. "Ita Pareus legit" Lucret. 5, 732. [...]

"ABORTIO [1]", onis. [ἀμβλώσις, ἔκτρωσις] Actus aboriendi. Plaut. Truc. 1, 2, 99 [...]

"ABORTIO [2]", ire, "abortum facere." [...]

"ABORTIVM", "i." [ἔκτρωμα] Idem quod Abortio. [...]

"ABORTO", are. [ἀμβλόω, ἐξημβλόω, ἀμβλίσκω] Abortum facere. [...]

"ABORSVS [1]", us, m. [ἀποκίημα] Non. 5, 106 [...]

"ABORSVS [2]", a, um. Aborsus vel abactus venter "est embryo pharmacis violenter exturbatus. vid." Paul. lib. 4. sentent. t. 9 §. 6.

"ABORTVS [1]", a, um, "pro" Exortus. [...]

"ABORTVS [2]", us. [ἔκτρωμα, ἔκτρωσις] "partus praecipitatus et immaturus." [...]

"ABORTVM", n. Vlp. in l. cum quidam 30. [...]

"ABORTIVVS", a, um. [ἐκτρωματιῶς] "imperfectus et informis, qui scilicet abortu natus est." [...]

"ABORTICIVM", "et"

"ABORTICIOSVM", [ἐκτρωματικὸν, ἐκτρωματιῶν] Vet. Gloss. [...]

"ABPATRVVS", ui. [ἀποθεῖος] Frater abai Ex lib. 3. Instit. de grad. cog. et l. Iuriscons. D. eod. tit.

== ABR ==

"ABRACADABRA", "vox superstitiosa, quam" Serenus Sammonicus c. 52 v. 941 sqq. [...]

"ABRADO", si, sum, ere. [ἀποξυνέω, ἀποξύνω] "Radendo tollere, siue detrahere, quod et" deradere "dicitur." [...]

"ABRASVS", a, um. Partic. [ἀπεξισμμένος] Lucan. 6, 155 [...]

"ABRAHAM", ABRAHAMVS, ABRAM, "Patriarcha fidei celebratissimae," Abram parenti dictus, Abraham Deo Prudent. Psych. v. 4. [...]

"ABRAXAS", siue ABRASAX, "Vnus ex deis, qui ab haereticis inducti sunt, barbaris et inconditis nominibus: de quibus ab" Irenaeo "et" Eriphanio "facta est mentio." [...]

"ABRELINQVO", "i. desero. vnde"

"ABRELICTVS", a, um. Deo abrelicto Tertull. adu. Iud. c. 1. diuinitate abrelicta ib. eod.

"ABREVNATIO", are. "in formula baptismi," abrenuntio diabolo, pompis, spectaculis, et operibus eius Saluian. 6 p. 208. [...]

"ABREPTVS [1]", "vid." ABRIPPIO.

"ABRIPPIO", ui, eptum, ere. [ἀφαρπάζω, ἀναρπάζω] "quasi raptu et violenter alicunde auferre, velvi eripere." [...]

"ABREPTVS [2]", a, um. "Praeter plura quae modo dedimus," Liu. 26, 39 Aliae "naues" in terram remis abreptae.

"ABRODIAETVS", "Delicate et molliter viuens," [ἀβροδίαιτος] "Quod nomen sibi arrogauit Parrhasius pictor nobilissimus, indicaturus, credo, qua cura artem tractaret, apud" Plin. 35, 10 f. 36. [...]

"ABRODO", si, sum, ere [ἀποβρώσκω] "rodendo auferre," Plin. 10, 62 s. 82 Viperæ mas caput inserit in os: quod illa abrodit voluptatis dulcedine.

"ABRODENS", entis. Crudum vnguem abrodens Pers. 5, 162.

"ABROSVS", a, um. Abrosæ corporis partes Plin. 37, 6.

"ABROGO", are [ἀποκυρώ, ἀκυρώ, ἀνιρέω] "consensu populi abolere, tollere, irritum facere." [...]

"ABROGANS", tis. Humilis Gloss. Isidori. "q. d. qui sibi adeo non" arrogat "quidquam, vt potius" abroget.

"ABROGATVS", a, um. Imperium abrogatum Cic. pro Dom. c. 31.

"ABROGATIO", [ἀποκύρωσις] Actus abrogandi: vt Abrogatio legis, aut magistratus, Cic. Att. 3, 23 Neque enim est vlla lex, quae non se sepiat difficultate abrogationis. "Laudatur etiam" Quinctil. lib. 1, 9. [...]

"ABROGATOR", oris. Diuini operis abrogatores Arnob. 1 pag. 30.

"ABROICVS", Plautus Abroico "laudatur" Non. 3, 43. "leg." Agroico, [ἀγροίκω], "quod nomen fabulae, i. rustico s. agresti."

"ABROTONVM", n. [ἀβρότονον] "Herbae nomen, de qua" Plin. 21, 10 s. 34 [...]

"ABROTONITES", is, "vel" ae [ἀβροτονίτης] "masc. quia adiungitur ad" [οἶνος]. [...]

"ABRVMPO", upi, uptum, ere [ἀπορήγνυμι] "Rumpendo separare, vel finire," vt Plin. 2, 92 [...]

"ABRVPTVS", Partic. et Nomen. [κατεῤῥαγῶς, ἀποῤῥῶς] "In quantum nomen est, primaria significatione, vnde aliae intelliguntur, ad loca refertur, quae abrupta dicuntur, i. diuisa, atque ob id inuia, quae descensum non habent, sed tantum praecipitium, et alio nomine" praeupta "dicuntur, vt fere sunt rupes et scopuli," Graece [ἀπόκρημνα, κρημνώδη. [...]

"ABRVPTVM", n. [ἀποῤῥηκτον] Ferri in abruptum Virg. Aen. 12, 687. [...]

"ABRVPTA", ae. "Subst." Abruptae Vesuuii montis verticem magna profundisse incendia ferunt "Sic laudatur" Oros. lib. 7. [...]

"ABRVPTIO", Verbale [ἀποῤῥηξις] "Actus abrumpendi." [...]

"ABRVPTIE", Adu. [ἀπεῤῥηγμένως] Quinctil. 3, 8, 6 [...]

"ABRVMVS", a, um. "vt" agni abrumi, ἴ. ablactati, opp." subrumi.

"ABS", [ἀπὸ, παρὰ] ~vid." A et AB n. 6 [...]

"ABSCEDO", ssi, ssum, ere. [ἀφίστημι] idem quod recedere, "vel" discedere, "cui contrarium est" accedere. [...]

"ABSCEDENS", "Partic." [ἀφιστάς] Vnde abscedentia et prominentia in picturis Vitru. in praef. lib. 7. [...]

"ABCESSVS", ūs m. Verbale. [ἀπόσπασις] Recessus. [...]

"ABCESSIO", onis. f. [ἀποβολή] Idem. Cic. de vniuersitate c. 12. Cumque ad corpora necessitate accessio fieret, tum abscessio necesse erat, [...]

"ABSCIDO", idi, "ex" abs "et" caedo, "idem significat quod" abscondo [περικόπτω, ἀποκόπτω] Ouid. Met. 12, 362 [...]

"ABSCISVS", a, um. Vt Funes absisci Caes. Bell. Gall. 3, 14. [...]

"ABSCISE", Adu. "idem quod breuiter." Val. Max. 3, 7, ext. 6 Si verba numeres, breuiter et absisce: si sensum aestimes, copiose et valenter.

"ABSCISIO", onis. "vid." Abscisio.

"ABSCINDO", idi, issum, ere. [ἀποκόπτω, ἀποτέμνω] Hesperum Siculo latus abscondit anuaque et vrbes Virg. Aen. 3, 418. [...]

"ABSCINDENS", entis. Virg. Georg. 2, 23 Hic plantas tenero abscondens de corpore matrum.

"ABSCISSVRVS", Quinct. 12, 1, 20 "de Cicerone," Fortasse inuenturus, quod adhuc abscessurum putem fuisse.

"ABSCISSVS", a, um. Partic. [ἀποκοτεῖς] "vi quadam separatus." [...]

"ABSCISSE", Adu. vel ABCISE, "fixe, praecise," [ἀποκεκομμένος] Callistratus in I. Semper, de iure immunita. [...]

"ABSCISSIO", onis. [ἀπόκοις] Auct. ad Herenn. 4, 67 c. 54 [...]

"ABSCONDO", i, sum et itum [ἀποκρύπτω.] "Remotum a conspectu condere vel occultare." [...]

"ABSCONDITVS", Partic. [ἀπόκρυφος] Cic. 4, 1 [...]

"ABSCONSVS", aliud Partic. Iul. Firm. 3, 8 [...]

"ABSCONSE", Adu. Latenter. Vet. Interp. Irenaei 4, 40 Cogitabat absconse dimittere eam.

"ABSCONSOR", Firmic. 3, 8, 5 Mercurius absconsore auri et diuitiarum faciet. "Et" c. 11 Pecuniarum absconsore faciet.

"ABSCONDITOR", Firmic. 5, 15 [...]

"ABSCONSIO", [ἀπόκρισις.] "Laudatur" Plin. 8, 16 s. 19 Velut deputans absconsione turpitudinem. "Verum libriomnes," Acerrimo cursu fertur velut abscondente turpitudinem loco.

"ABSCONDITE", Adu. [κρυφίως] "Occulte." [...]

"ABSEGMEN", inis. Penitam offam Naeuius appellat absegen carnis cum coda Fest. in P.

"ABSENS [1]", ABSVM.

"ABSENTO [1]", In ABSVM.

"ABSILIO", ire. [ἀποσηδῶω] "Ex" ab "et" salio, saltu alicunde recedo. [...]

"ABSIMILIS", [ἀνόμοιος] "Multum dissimilis." [...]

"ABSINTHVM", i, n. "male scribitur" Absynthium: "est enim" Gr. [ἀψίνθον, "herba nobilissima." [...]

"ABSINTHIATVS", a, um, "absinthio conditus, vt" Sen. Suasor. 7 pr. [...]

"ABSINTHITES", ae, m. [ἀψινθίτης] "intellecto" [ὄϊνος, "vnde etiam Latinis masculino genere effertur"] "vinum absinthio conditum, quod docet facere" Col. 12, 35. [...]

"ABSIS", idis. "vid." APSIS.

"ABSISTO", stiti, ere. [ἀποστᾶτεω] "A loco vel a re aliqua discedere." [...]

"ABSISTENS", [ἀποστᾶτων] Liu. 24, 20 Tamen spe labefactandae fidei haud absistens, Salapiam tendit.

"ABSOCER", eri, m. Socero, prosocero, et item alio prosocero, et duobus absoceris COSS. Capitol. in Gordian. c. 2.

"ABSOLESCO", "ex solito insolitum fieri." Tertull. Exhort. Cast. cap. 6 Absolescit Crescite illud et multiplicamini. conf. Not. Iun.

"ABSOLVO", ui, utum, ere. [ἀπολύω, ἀπαλλάττω] "Liberare, de omni quod ex nexu aut conclusione aliqua liberatur, aut editur." [...]

"ABSOLVTVS", [ἀπολειμμένος, ἄφροτος, ἀπόλυτος, τετελειωμένος] Partic. "proprie" Apul. Met. 6 p. 184, 30 [...]

"ABSOLVTE", Adu. [τελέως] Perfecte. [...]

"ABSOLVTIO", Perfectio. [τελείωσις, ἀπόλυσις] Cic. de Fin. 5, 38 c. 14 [...]

"ABSOLVTORIVS", a, um. "quod ad absolutionem pertinet" [ἀπολυτικός] Sententia absolutoria Ascon. in Orat. pro Milone "extr." [...]

"ABSOLVTORIVM", n. [ἀλεξιφάρμακον] "Remedium absolvens, siue liberans." Plin. 28, 6 Clauum ferreum defigere in quo loco primum caput desixerit cotruens morbo comitiali: absolutorium eius mali dicitur.

"ABSONVS", a, um. [ἀπόδον, ἀπηγής] "Dissonum, discors, discrepans: quasi a sono alienum, vel sono absurdum;" Cic. de Orat. 1, 115 c. 25 [...]

"ABSONE", Adu. Apul. Apol. p. 276, 36 Elm. Absone et indocte versus pronuntiare.

"ABSONO", are. Discordare. Cathol. Absonans, i. Absonus

Justin. Instit. 2, t. 25. Absonans a iuris ratione codicillorum vsus.

"ABSONANTIA", f. Discordantia. Cathol.

"ABSORBEO", ut et psi, ptum, ere. [ῥοιβδέω, καταπίνω, ἀμφιγύνω] "Quasi sorbendo absumere." [...]

"ABSORBENS", tis. Vulgat. Ies. 14, 29.

"ABSORPTVS", Vulg. Interpr. Num. 11, 2. 1 Cor. 15, 54.

"ABSORPTIO", f. "Vox haec forte restituenda est," Sueton. Neron. c. 27. "vbi vulgati," Absortio rosaria. "Intelligi nempe possit coena, vbi rosae, vel parati ex rosis liquores abundant."

"ABSORTIO", onis, f. "vid." Absorptio.

"ABSPOSITVS", a, um. Abspositum per diu reservari potest Plin. Valerian. 3, 21. "Conf. Barth. Adu." 4, 21.

"ABSPELLO", "vid." Aspello.

"ABSPVLSVS", a, um. Fronto de Serm. Lat. 1331.

"ABSQVE", "Praep. ablativa" [ἄνευ, χωρὶς, δίχα] "idem notat quod Sine. Nam teste" Priscian. l. 14 [...]

"ABSTANTIA [1]", "vid." Absto.

"ABSTEMIVS", a, um, "dicitur" ab Abstinentia temeti, "teste" Fabio 1, 7, 9 [...]

"ABSTERGO", is, et ABSTERGEO, es, si, sum. [ἀπομόργνυμι, ἀπομάττω, ἀποτριβω, ἀποσμήχω] "Tergendo auferre," purgare. [...]

"ABSTERGENS", entis. Cic. in Topic. 86. Oratio aegritudinem abstergens.

"ABSTERGENDVS", a, um. Plin. 21, 10 s. 47 Penicilli (spongiarum genus) abstergendae lippitudini vtilissimi.

"ABSTERSVS", a, um. [ἀποσμηγεῖς] Valerius, Abstersis lacrymis. [...]

"ABSTERREO", ui, itum, ere. [φοβῶ, ἀποτρέπω] "Terrore iniecto auertere, arcere, prohibere." [...]

"ABSTERRITVS", Partic. Liu. 5, 41 Inde rursus ipsa solitudine absterriti.

"ABSTINEO", ui, entum, ere. [ἀπέχουμαι, ἀφίστομαι] "Est ab aliqua re omnino vel ad tempus se cohibere: Quasi se" tenere abs "re illa: vt" Abstinet furto, "qui non furatur:" Abstinet vino, Venere, voluptate, "qui iis rebus non vititur:" Abstiniuit coena, "qui non coenauit, etc." [...]

"ABSTENTVS", [ἀπεοχημένος] Partic. "Separatus et excommunicatus." [...]

"ABSTINENS", entis. [ἐγκρατής, ἀποσώμενος] Hor. Od. 4, 9, 37 - - - abstīnens Ducentis ad se cuncta pecuniae. Homo mirifice abstīnens Cic. Att. 5, 21. [...]

"ABSTINENDVS", [ἀφεκτέος] Columel. 6, 7, 2 Prohibendus erit bos potione per triduum, primoque die cibo abstīnendus. Idem 8, 5, 23 Quibus (cibus) abstīnendae sunt aues.

"ABSTINAX", acis. "Probum verbum, certe formatum, ut" Tenax, pertinax, etc. Petron. cap. 42 Quid si non abstīnax fuisset? Quinque dies aquam in os suum non coniecit. "Add." Symmach. 1, 47.

"ABSTINENTIA", ae. [ἀποχή, ἀπόσχεσις] "Virtus cui opponitur" Rapacitas: "et sic differt a" Continentia, "teste Valla: Est enim haec, cum a voluptatibus nos continemus." Abstinētia "autem, cum" abstinemus "ab alienis, nulli vim inferentes, nihil cuiquam eripientes." [...]

"ABSTINENTER", Adu. [ἐγκρατῶς] Pseudo - Cic. in Sall. 19 c. 7 Posteaquam Praetor est factus, modeste se gessit, et abstīnenter. "Compar." Augustin. de Morib. Manich. 2, 13 Abstīnētius vitam ducere.

"ABSTO", iī. [ἀφίσταμαι] "Disco, longe sto." [...]

"ABSTANTIA [2]", ae. Sol quum longius absit abstantia quadam Vitruv. 9, 4 p. 187.

"ABSTORQVEO", es. [ἀποστρέφω] Torquendo aufero. Accius apud Nonium 3, 66. Abstorque proram, ac supra tortas copulas. "Al. legunt," Abtorque.

"ABSTRAHO", xi, ctum, ere. [ἀποσείρω, ἀποσπῶ] "Ex" Abs "et" Traho, "proprie" A "loco" trahere, "i. Violenter abducere." [...]

"ABSTRACTVS", Partic. [ἀποσπασθῆς] "Praeter dicta" Caes. B. G. 3, 2 Suos ab se liberos abstractos obsidum nomine, dolebant. [...]

"ABSTRACTIO", onis. Dictys Cretensis 1, 4 Abstractio coniugis animum permouerat [...]

"ABSTRINGO", inxi, ictum, ere, [ἀποσφίγγω] "volunt esse Soluere, Contrarium sui simplicis" Stringo. [...]

"ABSTRVDO", si, sum, ere, [ἀποκρύπτω] "Abscondere, occultare, abdere." [...]

"ABSTRVSVS", a, um, [ἀπόκρυπτος] Cic. de Lege Agr. 2, 49 c. 18 [...]

"ABSTRVSE", "Adu. Idem. Hinc Compar." Ammianus 28, 1 Inter reos recepti vocatique edictis semet abstrusius amandarunt.

"ABSTRVSIO", onis, f. "vt" Seminis abstrusio Arnob. l. 5 p. 183.

"ABSTRVO", ere. Ipse docebat, lucernam non sub modio abstrui debere Tertull. de Praescr. adu. Haer. c. 26. "Add." Id. adu. Marc. 4, 27.

"ABSVETVDO", dinis, f. pro desuetudine est ap. Apul. Apol. p. 318 Elmenh.

"ABSVM", abes, fui, esse [ἀπειμι] "contrarium verbi" Adsum, "varie in constructione aliorum verborum ponitur." [...]

"ABSENS [2]", entis. [ἀπών] Partic. "qui non adest, vbi adesse solet, aut desideratur." [...]

"ABFVTVRVS", Cic. ad Q. frat. 11, 11 Simul et illud Asia cogitet, nullam a se neque belli externi, neque domesticarum discordiarum calamitatem abfuturam fuisse, si hoc imperio non teneretur. [...]

"ABSENTIA", ae. [ἀπουσία] "sicut Praesentia," Vereor, ne absentia mea leuior sit apud te Anton. ap. Cic. Att. 14, 13. [...]

"ABSENTO [2]", are. [ἀποπέμνω] "Ablegare esse aiunt, laudantque" Claud. de Rapt. Proserp. 3, 214 [...]

"ABSENTANS", "Participio," tamen vsus Sidon. Epist. 9, 13 extr. "pro" Absens; "itemque" Cyprian. "et alii, quos ad" Sidonium "notauit Sauaro, qui absentare se "et" absentari "dixere." [...]

"ABSENTIVVS", a, um. "Ditius absens" Petron. c. 23 "Sed ex persona Trimalchionis" Ne absentius morae vobis essem, omnem voluptatem mihi negavi.

"ABSVMO", ere. [καταναλίσκω, ἀποφθείρω] "Omnino consumere vel abolere." [...]

"ABSVMTIO", onis. Verbale. Vlp. in l. Hoc Senatusconsultum. D. de vsufr. ear. rer. quae vs. cons. Vel caeterae res, quae in absumtione sunt, "quae nempe" fugibiles "vocari solent."

"ABSVMEDO", inis, f. "Consumtio," Plaut. Capt. 4, 3, 3 Quanta pemis pestis veniet! quanta labes larido! Quanta sumini absumedo!

"ABSVRDVS", Adī. [ἄτοπος, ἄλογος] "proprie significat auditu alienum, sive alienum ab auribus; sed vsitatus ad animum transfertur, absonum, quod omnium mentes aspernantur ac respuunt" Cic. pro Rosc. Com. 19 c. 7 [...]

"ABSVRDE", Adu. [ἀτόπως] "vt," Absurde et aspere respondere Cic. Att. 5, 1. [...]

"ABSVRDITAS", atis. [ἀτομία] Hanc vtramque absurditatem sententia sana respuit Claud. Mamert. de Anim. 3, 11.

"ABSYNTHIVM", "vid." ABSINTHIVM.

"ABSYRTIDES", [Ἀψυρτιδεῖς] "Insulae in Adriatico mari, Illyrico adiacentes," Plin. 3, 26 s. 30 Absyrtides Graeis dictae, a fratre Medeae ibi interfecto Absyrto. "Cognatae appellationis et situs."

"ABSYRTIVM", [Ἀψύρτιον] "Insula maris Adriatici," Plin. 3, 21 s. 25. "Vid." Absyrus n. 2.

"ABSYRTVS", [Ἀψυρτος] "filius Aeetae regis Colchorum, alio nomen Aegialeus, quem soror eius Medea, sequens Iasonem, laceravit: vt sie retardaret colligendis ad sepulturam membris patrem volentem eam retrahere a fuga." [...]

"ABTORQVEO", ere. Accius apud Non. 3, 66 Abtorque proram. "Sic Mercer. Al." Abstorque.

"ABTRECTATIO", onis. f. "Laudatur" Apul. de Deo Socr. "Sedrecte Elmenh. p. 44, 13 legit," adtrectatio, [...]

== ABV ==

"ABVERTO", ti, sum, ere [ἀποστρέφω] "pro" Auertere "interdum invenias in libris, vt" Plaut. Rud. 1, 2, 76 [...]

"ABVNDŌ", as, are [περισσεύω, εὐπορέω] "Verbum proprium, tractum ex amnibus, qui quoties imbris augentur, maioribus et crebris vndis egrediuntur littora." [...]

"ABVDANS", [περισσεύων, εὐπορος, ἄφθονος] "Partic. vt" Scribo. Comp. 24 Cum tenuis abundansque fluit lacrima. [...]

"ABVDANTIA", ae. [περιουσία, εὐτοπία.] "Magna rei alicuius copia: vt" Cic. Acad. 1.... Abundantia quadam ingenii praestabat. [...]

"ABVDATIO", onis. [ἐπιβόρεια] Plin. 3, 16 f. 20 Omnia ex Philistinae fossae abundantatione nascentia.

"ABVDATVRA", ae. "Idem." Per ciuitates abundaturam, sicut et egituram per solitudinem struxerat Tertull. adu. Marc. 4, 24.

"ABVDANTER", "Adu." [εὐπόροσ] "Copiose, affatim, affluenter." Plin. 24, 9 [...]

"ABVDE", [ἄφθονος] "aliud Adu." Plin. in Praef. 6 [...]

"ABVNDVS", Adi. Gell. 1, 2 Lauacris nitidis et abundis, et collucentibus. [...]

"ABVOLO", [ἀφίρτασμα] "Volando discedo." [...]

"ABVSIO [1]", "Vid." ABVTOR.

"ABVSQVE", [ἔως ἀπὸ] "iunctim quidam scribunt, cum sit transpositio poetica particularum" Vsque ab. [...]

"ABVTOR", Abuti, [ἀπογράφω, καταγράφω, ποταγράφω] "Est Valde vti, etiam in bonam partem." Cic. de Nat. Deor. 2, 151 c. 60 [...]

"ABVTENDVS", a, um. Sueton. in Galb. 14 His diuerso vitiorum genere grassantibus, adeo se abutendum permisit et tradidit, ut vix sibi ipsi constaret.

"ABVSIO [2]", "Tropus est durior, qui" κατάχρησις "dicitur, de quo" Cic.

in Orat. ad Brut. 94

"ABVSOR", oris. m. "Prodigus." Saluan. 8. p. 296 Perditorum hoc adolescentum speciale convicium est, vt abusores scilicet et incuriosi ac negligentes rerum suarum esse dicantur.

"ABVSVS [1]", ūs m. [ἀπόχρησις] Consumtio "et Interitus per vsum" Vlp. l. 5 §. 1 D. de vsufr. earum rerum quae vsu consum. [...]

"ABVSVS [2]", a. um. "Passiua significatione. Vid." ABVTOR n. 3.

"ABVSIVVS", a. um. Nomen ipsum abusiua appellatione mutilatum Auct. Paneg. in Constant. Aug. 8, 4, 3 "de" Maxentio Maximiani "supposito."

"ABVSIVE", Adu. [καταχρηστικῶς] Quintil. lib. 9, 2, 35 p. 777. "Burm." Nunc non abusiue dispensatio est. Idem 8, 6, 35 Abusiue aliqua re vti. Abusiue incusso ariete ammian. 24, 4.

== ABY ==

"ABYDVS", [Ἀβυδοῦς] "Vrbs Asiae a Milesiis condita ad Hellespontum, patria Leandri, cui" Sestos "in Europa opponitur." [...]

"ABYDENVVS", Adj. [Ἀβυδηνῶς] Stat. Sylu. 1, 2, 87 Vidi et Abydeni iuuenis certantia remis Brachia "i. Leandri." [...]

"ABYLA", penult. corr. Dionysius Afer de Situ Orb. [Στηλῶων ἀλόβη κέϊται μία τῆς δ' ὑμέροσθε. Auien. v. 111 Maura Abyla et dorso consurgit Iberica Calpe. [...]

"ABYSSVS", si. f. [ἄβυσσος] "Aqua patens in immensam profunditatem, q. d. quae fundum non habet." [...]

"ABZOAΕ", "Populi, ad sinum Scythicum" Plin. 6, 13 s. 15.

== AC ==

"AC.", Actio. ACC. Accepta. [...]

"AC [1]", "Coniunctio copulatiua" [καί] "pro" Et, "siue" Atque. [...]

"AC [2]", "in compositione magno librorum lapidumque consensu est pro" AD, "vt" Accedo, Accensus "etc. Quod inuenitur interdum" Adcipio "aut simile, id videtur affectationi semidoctorum librariorum deberi." [...]

== ACA ==

"ACACIA", [ἄκακία] "Genus spinae itemque fructus illius, et succi inde expressi." [...]

"ACADEMIA", ae. ("Penultima communi" Ἀκαδημία "et" Ἀκαδημία "vid. infra" n. 5.) "locus prope Athenas celebratissimus, ac" Academo "vel" Ecademo "potius Heroe" ("Forte latet hic" Cadmus) "dictus, vid. Menag. ad" Diog. Laert. 3, 7. [...]

"ACADEMICVS", a. um. [ἀκαδημαϊκός] "Philosophorum nomen." Cic. Ac. 1, 17 c. 4 [...]

"ACAENITVS", i. m. "interpretantur" virgatores, qui baculum gerit, ἄκωνον "enim esse inter alia" virgam pastoriciam. [...]

"ACALYPHE", Gr. [ἀκαλύφη, vrtica, "herba et" (ζωόφυτον, "Latine scribi dicitur apud" Macrum 2, 2. "Graece legitur" Gell. 4, 11.

"ACALANTHIS", idis. f. ἄκωνθίς] "Auis est, de qua sic" Probus, Acalanthis ea est, quae Graece ἄκωνθίς dicta est: Latine Carduelis, a Carduo. [...]

"ACAMANTIS", [Ἀκαμαντίς] "Inter Cyprī Insulae antiqua nomina, forte ab" Acamante "promontorio, sito ad occasum. Vid." Plin. 5, 31 s. 35.

"ACAMAS", antis. "Vulcani ministrorum vnus apud" Val. Argon. 1, 583, ἀκάμας "q. d." indefessus, παρὰ τοῦ μὴ κάμνειν.

"ACANON", [ἄκωνον] quidam Eryngio adscribunt, spinosam, breuemque ac latam herbam spinisque latioribus Plin. 22, 9 s. 10.

"ACANTHICE MASTICHE", [ἄκωνθική μαστίχη] Plin. 21, 16 [...]

"ACANTHILLIS", idis. Asparagus agrestis Apul. de Herb. c. 84.

"ACANTHION", siue ASCANTHIVM, ii. [ἀκάνθιον] Plin. 24, 12 s. 66 [...]

"ACANTHIS", idis. f. [ἄκωνθίς] "Auis minima." [...]

"ACANTHVS", i. m. [ἄκωνθος] Plin. 22, 22 s. 34 [...]

"ACANTHIVS", "Sal nomen habet," Plin. 31, 7 s. 41.

"ACANTHINVS", a, um. [ἀκανθινός] Plin. 25, 7 Spectatur foliis acanthinis, "i. Spineis." Caulis acanthini Columel. 9, 4 "apibus gratl." Vestis acanthina Isidor. 17, 7. ad modum acanthi ornata."

"ACANTHYLLIS", "auis, quam" Plinio 10, 33 s. 50 "restituit Harduinus, cum legeretur antea" Argatilis. "Est enim" Aristoteli, [ἀκανθυλλίς.

"ACAPNA", [ἄκαπνα] ligna "de quibus" lemma Martial. 3, 15, "ea videntur esse, quae" Vlp. "dicuntur" ligna cocta, ne fumum faciant: "vid." de Leg. 3. l. 53 ligna "et" l. 167 de V. S [...]

"ACARNANIA", [Ἀκαρνανία] "Regio et pars Epiri, quam Achelous amnis ab Aetolia separat, mersa medio sinu Ambracio. Vid." Plin. 4, 1.

"ACARNAN", anis. [Ἀκάρνων] Ouid. Met. 8, 569 "de Acheloa" Amnis Acarnanum laetissimus. [...]

"ACARNE", [Ἀκάρνη] "Oppidum Magnesiae, regionis Thessaliae," Plin. 4, 9, 2 "Est etiam" Acarne, "Piscis marini genus," teste eodem Plin. 32, 1. "Eadem vocatur etiam" Acharne.

"ACARON", [ἀκαρόν] Myrtus syluestris. Plin. 15, 7.

"ACATALECTICVS", [ἀκατάληκτος] Versus Grammaticis dicitur, cui nihil deest, nihil abundat. Huic opponitur Catalecticis, cui vna deest syllaba. "Vid." Priscian. Partit. Vers. p. 1216. Diomed. 3 p. 501.

"ACATALEPSIA", ae. [ἀκαταληψία] "q. d." Incomprehensibilitas "vocatur ab Academicis philosophis illa mentis nostrae imbecillitas, qua" comprehendendi "quidquam ab ea posse negant. Vid. v. g." Cic. Att. 3, 19.

"ACATALEPTON", [ἀκατάληπτον] Quod comprehendendi non potest. Sic interpretatur Cic. Acad. 4, 18 c. 6. Haeretici aeonem constituerunt acatalepton Tertull. adu. Valent. c. 35.

"ACATIVM", ii. [ἀκάτιον] "Nauigii genus actuarii." Plin. 9, 30 Concham esse acatii modo carinatam, inflexa puppe, prora rostrata.

"ACAVSTVS", i. m. "lapis pretiojus." Carbunculi, cum ipsi non sentiant ignes, ob id a quibusdam acausti appellati Plin. 37, 7.

"ACATVS", i. f. "idem quod Acatium," Tertull. adu. Marc. 5, 1. "Vbi conf. le Prieur."

== ACC ==

"ACCA LAVRENTIA", "vel" Larentia [Ἄκκα λαρεντία] "Faustula pastoris vxor, quae Romulum et Remum lactauit atque aluit." Seru. in Virg. Aen. 1, 277. Larentia "simpliciter vocatur" Liu. 1, 4. "Hinc"

"ACCALIA", um, n. pl. Ferae publicae Laurentinae, is dies, quem quidam in scribendo Laurentalia appellant; ab Acca Laurentia nominatus, cui Sacerdotes nostri publice parentant sexto die, qui atra ("marg. Scal." Acea) dicitur, et dicunt hunc diem Tarentini Accas Tarentinas. [...]

"ACCANTO", are. [προσάδω] "Iuxta cantare" Stat. Sylu. 4, 4, 55 -- et magni tumulis accanto magistri.

"ACCANTVS", ūs Accentus quasi accantus dictus est Mart. Capella 3 p. 60.

"ACCEDO", is, ssi, ssum, ere [ἀφικνέομαι, προσέρχομαι, μέτειμι, πρόσκειμι] "ex" Ad "et" Cedo "compositum," est "proprie ad aliquid proprius venire." [...]

"ACCEDITVR", Impers. Cic. pro Caecin. 22. c. 8 Ad eas cum accederetur, iste cum omnibus copiis praesto fuit. "Hinc est"

"ACCESSVS [1]", a, um [πρόσιτος] "quo accedi potest. Laudatur" Ouid. Fast. 5, 582 "de Parthis" Gens fuit et terris et equis et tuta sagittis, Et non accessis inuia fluminibus. "Sed" Heins. "et" Burm. Et circumfusus, [...]

"ACCESSVS [2]", ūs [ἄφιξις, πρόσδοξ] "Accedendi actus, cui contrarium est," Abscessus, discessus, vel recessus. [...]

"ACCESSIO", onis. f. [πρόσδοξ, σύντευξις] "accedendi actus." [...]

"ACCESSOR", oris. [προσίτης] "qui accedit. Laudatur" Valer. 5, 7, 1 Nec accessor gloriosae illius pompae, sed auctor spectatus est. Sed Accensor "coniicit Pighius." Accessio "ex libris optimis Torren."

"ACCESSIBILIS", et e. Glossae Cyrilli εὐπόροτος "vertunt." Tertull. aduers. Praxean c. 15. Per accessibilem lucem.

"ACCESSIBILITAS", atis, f. Eiusdem Tertulliani est dicto loco: vt contraria [Immortalitatis] ipsi filio adscriberemus, mortalitatem, accessibilitatem.

"ACCESSIVVS", a, um. Gloss. Gr. Lat. [πρόσθετος.

"ACCESSITO", are, "frequentatiu." Gell. 18, 12 ex Catonis Origg. Eodem conuenae complures ex agro accessitauere.

"ACCESSORIVM", ii, "apud vulgus ICtorum, idem est quod" Accessio, "vbi vid."

"ACCELEBRO", are. Vestrum crebrius accelebrare consilium non piguerit Mart. Capella 9 p. 304.

"ACCELERO", as. [ἐπισπεύδω] "ex" Ad "et" Celero, "actiue et neutraliter legitur." [...]

"ACCELERATIO", onis. [ἐγώνησις, ἔπεισις] "Festinatio, properatio." Auct. ad Herenn. 3 c. 13 Continuatio, est orationis enuntiandae acceleratio clamosa.

"ACCENDO", di, sum, ere, [ἄπτω, διαπύρω, διακαίω] "ignem subiicio, cuius Verbum simplex" Cando "in vsu non est; est tamen cognatum" Candeo. [...]

"ACCENDOR", eris. "pass." [διαπυρόμεται] "Praeter ea, quae dedimus modo" n. 2. [...]

"ACCENSVS [1]", a, um, Partic. vt Accensa altaria [διακεκαυμένος] Sil. 1,.... [...]

"ACCENSVS [2]", ūs [ἔκκαυσις] Lucernarum accensu Plin. 37, 7 "prout Hard. legere nos iubet. Conf." Symmach. 3, 48.

"ACCENSIO", onis. Vet. Gloss.

"ACCENSIVNCVLA", ae. [ἐπιληψία, ἡ νόσος] Vet. Gloss.

"ACCENSOR", oris. [βούλαρχος, εἰσολαγέτης] Val. Max. 5, 7, 1 "ex sententia Pighii, vbi tamen alii leg." Accessor: "Optime Torren." Accessio.

"ACCENSIBILIS", e. Vulgat. Hebr. 12, 18. [κεκαυμένον]

"ACCENDIVM", i. "Idem quod" Incendium. Solin. c. 5. ("al." 11.)

"ACCENDONES", Tertull. de Pall. c. vlt. "ex emendatione Salmasii, quum antea legeretur;" Cerdones. "Ita vero lanistas appellat" Tertull. "qui gladiateres instigant."

"ACCENSEO", sui, sum, sere. [...]

"ACCENSVS [3]", a, um. [προσεπιγεγομμένος] "Sed vix aliter quam substantiue occurrit." [...]

"ACCENTO", are. [τονίζω] Gloss. Gr. Lat.

"ACCENTVS [1]", "vid." ACCINO.

"ACCEPSO [1]", "vid." ACCIPIO.

ACCEPTILATIO, ACCEPTIO, ACCEPTO, ACCEPTOR, ACCEPTVS, "vid." ACCIPIO.

"ACCERSIO", iui, itum, ire. [μεταπέμνω] "Idem quod" Accersere, "Laudant" Plaut. Pseud. 1, 3, 92 Accersi hostias. [...]

"ACCERSO", is, iui, itum, ere. [μετακαλέω] "Sic, inquam, vulgo scribitur, sed minus recte, pro" Arcesso. [...]

"ACCIDO [1]", is, idi, ere, [προσπίπτω, συμβαίνω, προστυγχάνω] "quasi" ad "(id est, iuxta) aliquid" cadere. [...]

"ACCIDENS", entis, [συμβεβηκόσ, σύμπτωση] "Participii exempla supra posuimus, v. g." Liu. 44, 31 [...]

"ACCIDENTIA", ae. Verbae. [σύμπτωσησ] vt Accidentia naturae, pro Euentu Plin. 32, 2 s. 9 [...]

"ACCIDO [2]", idi, isum, ere [περικόπτω] "ex" Ad "et" Caedo; "Caedendo extenuare." [...]

"ACCISVS [1]", Partic. [περικοπέις] Tacit. de Moribus German. 19, 2 [...]

"ACCIEO", es, iui, itum [προσκαλέω] "ex" Ad "et" Cieo: "Verbum in vsu rarissimum, idem significat quod" Accio "siue" Arcesso. [...]

"ACCINGO", xi, ctum, ere [ἐπιχειρέω, ἐγχειρέω, διασκευάζω] "ex" Ad "et" Cingo, "a gladio et armis ad omnem aliam praeparationem, et susceptionem negotiorum refertur." [...]

"ACCINCTVS", Partic. [διεσκευασμένος, ἔξωμος] Plin. Paneg. cap. 20. [...]

"ACCINO", is, iui, entum, ere, [προσάδω] "Ex" Ad "et" Cano "compositum, cuius nullum adhuc exemplum obseruatum est, nisi vbi origo nominis" Accentus "indicatur a" Diomedea, "vt statim videbimus. Nempe"

"ACCENTVS [2]", ūs m. [προσφθόια] "Verbale ab" Accino. [...]

"ACCENTIVNCVLA", ae. diminute Gell. 13, "6 dixit, qui" [προσφθόιας, "ita appellatas a Veteribus, memorat."

"ACCENTOR", oris Isidor. 6, 19. "vid." Incentor.

"ACCIO", is, iui, itum, ire. [προσκαλέω, ἔκκαλέω] "Arcessere, euocare." [...]

"ACCITVS [1]", Partic. [προσκεκλημένος] *Arcessitus, vocatus.* [...]

"ACCITVS [2]", ūs [πρόκλησις] "*Aduocatio.*" [...]

"ACCIENDVS", Partic. pass. [προσκλητέος] *Cic. de Arusp. Resp. 23 c. 12 Aruspices acciendos ex Hetruria putaremus.*

"ACCITIO", onis. *Magorum accitiones Amob. Lib. 4 p. 134.*

"ACCITO [1]", aui, are. [προκαλοῦμαι] "*Frequenter accire.*" [...]

"ACCIPENSER", ~vid. "*ACIPENSER.*

"ACCIPIO", epi, eptum, ere. [δέχομαι, λαμβάνω, προσλαμβάνω, προσδέχομαι] "*ex*" *Ad "et" Capio. "Correlatum verbi dare."* [...]

"ACCIPIENS", tis. Part. Cic. de Fin. 2, 6 Voluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam sensus accipiens mouetur [...]

"ACCIPIENDVS", a, um. Cic. de N. D. 2, 159 Terga boum non esse ad onus accipiendum figurata.

"ACCEPTVS", Partic. [προσεληγμένος] "Praeter ea, quae iam dedimus," Acceptae a maioribus clientelae Cic. Fam. 3, 65. [...]

"ACCEPSO [2]", is. Nonius 2, 51 Accepso, Accipio. Pacuvius Teucro, Haud sinam quicquam profari, prius quam accepso quod peto. "Sed potius est Futurum exactum archaicum, pro" Accepero.

"ACCEPTO", are. Frequentativum "ab" Accipio, "significat" Accipere soleo. Plaut. Pseud. 2, 2, 32 [...]

"ACCEPTIO", [λήψις] "Actus accipiendi." Cic. in Topic. 37 c. 8 [...]

"ACCEPTOR", m. [ληπτήρ] Plaut. Trinum. 1, 2, 167 [...]

"ACCEPTITO", are. "Nouum Frequentativum" Plautus in Tiberio ap. Non. 2, 588 Qui apud regem in latrocinio fuisti, stipendium acceptitasti.

"ACCEPTRIX", icis. [λήπτρια] Plaut. Trucul. 2, 7, 18 Huic "(meretrici)" des Quantumuis; nusquam apparet neque datori neque acceptrici. "Quod enim" Acceptricae "habent quidam, nihili est."

"ACCEPTILATIO", onis. f. [ἀποχή] "Ab" acceptum ferre "deriuatur, vt" Legislatio "a" ferre legem. [...]

"ACCEPTORIVS", a, um. vt Acceptorius modulus, qui opponitur Erogatorio, apud Frontin. de Aquaeduct. [...]

"ACCEPTATOR", oris. m. Qui acceptat. Tertull. de Poenit. cap. 2. "it." de Ieiun. c. 11.

"ACCEPTABILIS", et e. [Εὐπρόσδεκτος] Gloss. Gr. Lat. Lact. Epit. cap. 1 Acceptabilis victima. "Adde" Tertull. de Or. 7 "et" adu. Iud. c. 5. Vulgat. 2 Cor. 6, 2. Saluan. de Gubern. Dei p. 127.

"ACCEPTATIO", onis. f. "laudatur ex" Apul. de Syll. s. de hab. doct. Plat. 3. "Sed" Acceptio "ibi est, vt modo ostendimus."

"ACCEPTABVLVM", i, n. "Herm. Barb. in" Plin. 19 cap. vit. Acetabulum "dici ait, quasi" Acetabulum; "similiterque" Acetaria, "quasi" Acceptaria. [...]

"ACCIPTER", tris, m. [ἴεροξ] "Auis ab" Accipiendo "dicta, aliarum auium rapax." [...]

"ACCIPITRINA", ae, f. Herba. Apul. cap. 30 "Lactuca siluatiua, aliis Hieracium."

"ACCIPISTRO", are. [προσβάλλω] "Verbum obsoletum, quo vsus esse" Laeuium "discimus e" Gell. 19, 7 Quodque "Accipitret" posuit pro "Laceret."

"ACCISVS [2]", "Vid." ACCIDO.

"ACCISSARE", "Fingunt quidam, ex Graeco, quo vsus est" Cic. Att. 2, 19 Quid ὀκκίζομεθα tamdiu? "i. dissimulamus. Deriuant ab" Accone "quadam muliere stulta."

"ACCITO [2]", as. "Vid." ACCIO.

"ACCIVS PRISCVS", "pictor nobilis, qui" Honoris et Virtutis aedes "Imperatori Vespasiano Augusto restituenti vna cum" Cornelio Pino "pinxit." Plin. 35, 10.

"ACCIVS", ("saepissime" Attius) "Poeta Tragoediarum scriptor insignis," clarissimus, "vt ait" Quinct. 10, 1, 79 [...]

"ACCIANVS", Adi. Cic. Tusc. 3 Hinc ille Agamemnon Homericus, et idem Accianus [...]

"ACCLAMO", are. [ἐπιφωνέω, ἐπινοβοῶ] "ex" Ad "et" Clamo. Acclamare "proprie dicitur populus oranti aut concionanti, quando clamore vel approbat vel improbat id quod agitur: in vtramque enim partem accipitur." [...]

"ACCLAMATIO", onis. f. [ἐπιφώνημα] "Actus acclamandi." [...]

"ACCLAMITO", are [ἐπιναυβοῦμαι] "frequentatium ab" Acclamo, Plaut. Amph. 3, 2, 3 Ea quae sunt facta, infecta esse acclamat. "Sed mira hic lectionum est varietas."

"ACCLARO", "vel" ADCLARO, are. Iupiter pater, vti tu signa certa adclarassis Liu. 1, 18extr. "i. declaraueris. Vox auguralis."

"ACCLINO", are [ἐπικλίνω] "Ad aliquid flecto, inclino." Acclinare se ad causam senatus Liu. 4, 48 Circumspexit Atyn, seque acclinavit in illum Ouid. Met. 5, 72.

"ACCLINATVS", Partic. [ἐπικλιτικός] Caes. B. G. 6, 27 [...]

"ACCLINATORIVM", i. Cathol. "potest esse lecti genus vel pars, dorso inprimis non iacentis plane, sed" acclinantis "se accommodata."

"ACCLINIS", e, "a quo in libris vix discernitur"

"ACCLIVIS [1]", e. [ἀνάντης, προσάντης] "Leuiter erectum et acclinatum." [...]

"ACCLIVIS [2]", e, "pro quo etiam inuenias" ACCLIVVS, a, um, "vbi dictum est," a cliuo s. "colle ductum, ad situm locorum refertur." [...]

"ACCLIVITAS", atis. [τὸ πρόσαντες] "Locis facilis in ascensu." Caes. Bell. Gall. 2, 18 Ab eo flumine pari accliuitate collis nascebatur. Columel. 2, 4, 10 Hac ratione difficultas accliuitatis infringitur.

"ACCOGNOSCO", ere. "Vid." ADC.

"ACCOLO", ui, ere, [ποροικέω] "iuxta habitare." [...]

"ACCOLENS", entis. Partic. [ποροικῶν] Plin. 36, 12 s. 17 Ante has est sphinx vel magis narranda, quasi siluestre numen accolentium.

"ACCOLA", ae. com. gen. [πόρουκος] "qui iuxta habitat." [...]

"ACCOMMODO", are. [προσαρμόζω, συμβιβάζω] Nonius 2, 21 [...]

"ACCOMMODANS", antis. Partic. [ἀρμόζων] "tam laudauimus" Cic. de Orat. 2, 250 c. 61 Coronam sibi in conuiuio ad caput accommodanti.

"ACCOMMODATVS", Partic. [ἀρμοσθεῖς] Cic. Fragm. Hortens. Quorum corpora viua cum mortuis, aduersa aduersis accommodata quam aptissime colligabantur. [...]

"ACCOMMODATIO", onis. "Actus accommodandi" [ἀρμογή] Cic. Verr. 3, 189 c. 82 [...]

"ACCOMMODATE", Adu. [ἐπιτηδέες] Apposite, apte. [...]

"ACCOMMODATOR", oris. Vetus inscriptio apud Gruter. p. 789, 4 D. M. HERMA ACCOMMODATOR VIXIT AN. XLVIII.

"ACCOMMODVS", Adi. [ἐπιτηδής] "Idem quod" Accommodatus, "aptus, idoneus." [...]

"ACCOMMODE", Adu. "Laudant" Quintil. 4, 1, 76 Id debet in Principio postremum esse, cui accommodissime iungi initium sequentium poterit. "Sed libri habent" Commodissime.

"ACCONGERO", is. "legitur" Plaut. Truc. 1, 2, 17 Nam ego huic dona accongessi. "Sed variatur."

"ACCORPORO", s. ADCORPORO, are. Pass. [προσφύεσθαι, "firmiter adhaerescere." [...]

"ACCREDO", idi, itum, ere. [προσπιστεύω] "Verbum rarius, pro simplici" Credere. Plaut. Asin. 3, 3, 37 [...]

"ACCREDVO", is. "Obsoletum pro" Accredere, "siue" Credere. Plaut. Asin. 5, 2, 4. Neque diuini, neque mihi humani posthac quidquam accreduas: "quam lectionem metrum quoque poscit."

"ACCRESCO", eui, ere. [ἐπαυξάνομαι, ἐπιδίδωμι] "crescendo addi, vel augeri." [...]

"ACCRETIO", onis. Incrementum, ipse actus accrescendi [ἐπίδοσις] Cic. Tusc. 1, 68 Lunamque accretione et diminutione luminis, quasi fastorum notantem et significantem dies.

"ACCREMENTVM", i. [ἐπιούρησις] "Verbale ab"] Accresco; "Idem quod" Incrementum. [...]

"ACCVBO", ui, itum, are [κατακλίνομαι] "iuxta cubare, ad mensam praesertim." [...]

"ACCVBANS", tis. Part. Sueton. Aug. 98

"ACCVBATIO", onis. [κατάκλισις] "Actus accubandi." Cic. Off. 1, 128 [...]

"ACCVBITVS", ūs m. [ἀνάκλισις] "Idem quod" Accubatio. Plin. 8, 2 Plenisque hominum tricliniis accubitu iere per lectos "Sed Hard. ex MSS." Accubitus iere, "qualia Supini exempla modo ex" Plauto "dedimus."

"ACCVBITORIVS", a, um, vt. Accubitoria vestimenta Petron. c. 30.

"ACCVBITO", are, Frequent. Sedulius principio operis, Dignatus nostris accubitare toris.

"ACCVBVO", Adu. "Comica licentia fictum a" Plauto Trucul. 2, 4, 68 [...]

"ACCVDO", di, sum, ere. [ἐπικολάπτω] "Cudendo addere quidpiam. Per translationem" Plaut. Merc. 2, 3, 96 Tres minas accudere etiam possum, vt triginta sient.

"ACCVMBO", ubui, ubitum, ere. [κατακλίνομαι] "Idem fere quod" Accubare, "et ad mensam atque epulas pertinet." [...]

"ACCVMBENS", tis. Partic. Sueto. Vespas. 5 Bos? triclinium irrupit, ac? procidit ad ipsos accumbentis pedes.

"ACCVBITVM", i. n. "Sic sequiore aetate dictae sunt culctae in quibus accumberent ad epulas, quae in locum" trium lectorum, "quibus constat" triclinium, "successere." [...]

"ACCVBITALIA", ium. "toralia nempe, quibus stemuntur" Accubita. Treb. Pollio in Claudio c. 14 Accubitalium Cypriorum paria duo [...]

"ACCVMVLO", are, [κορβύο, κατασπαρέω, περισπαρέω] "Al cumulum aliquid addere." [...]

"ACCVMVLANS", antis. Partic. Plin. 4, 13 Ventorum flatu congeriem arenae accumulantium.

"ACCVMVLATVS", a, um. Semen accumulatum Apul. de Herb. c. 106.

"ACCVMVLATE", Adu. [σπαρηδόν] Prolixe accumulateque polliceri Apul. Met. 10 p. 252, 6 [...]

"ACCVMVLATIO", onis. [κατασπαρέω] Plin. 17, 26 Communia, ablaqueatio, accumulatio. "De remediis arborum loquitur."

"ACCVMVLATOR", oris. Tac. Ann. 3, 30, 2 Opum accumulator.

"ACCVRO", are. [ἐπιμελοῦμαι] "Studiosae et diligenter aliquid facere, siue curare." [...]

"ACCVRATVS", a, um. [ἐπιμελής, ἐξηκριβωμένος] "Diligenter curatum et perfectum:" Liu. 34,... Sed oratione etiam longa et accurata insectatus sit rogationem nostram. [...]

"ACCVRATE", Adu. [ἐπιμελῶς] "Diligenter." Agere cum aliquo accurate multis verbis Cic. Att. 6, 5. [...]

"ACCVRATIO", [ἐπιμέλησις] Cic. de Clar. Orat. 238 c. 67 [...]

"ACCVRATOR", oris, "Laudatur" Accuratorem ipsum laudatorem dabo Quinct. Decl. 377 "sed Sphalma est: recte al." Accusatorem.

"ACCVRRO", ri, sum, ere. [προστρέχω, ἐπιτρέχω] "Ad aliquid, vel ad aliquem currere praesertim auxilii ferendi causa." [...]

"ACCVRRTVR", Impers. Tacit. Ann. 1, 21, 5 Accurritur ab vniuersis.

"ACCVRSVS", ūs [ἐπιδρομή] Tacit. Ann. 1, 27 Accursu multitudinis protectus est. Sen. in Hippol. 89, 54 Liqut stuprator, civium accursum timens. Accursus prouinciarum Tacit. Hist. 4, 25.

"ACCVRSO", are. Cathol. "Accurro."

"ACCVRSORIVS", a, um. Accursoria potio Apul. Met. 9 "al." Antecursoria. "Sed" occursoriam "dedere" Elm. p. 227, 32 et Pric. p. 192, 29.

"ACCVSO", are [κατηγορέω, ἐγκαλέω, αἰτιόομαι, κρίνω, γράφο] "quasi tu dicas" accuso, "vt" causari est "litigare." [...]

"ACCVSANS" Partic. [...].

"ACCVSATVS" Partic. [...].

"ACCVSANDVS", Partic. Particc. [...]

"ACCVSATOR", is. [κατηγορός, ὁ διώκων] Cic. de Fin. 1, 50 c. 16 [...]

"ACCVSATORIVS", a, um. [κατηγορικὸς] "Accusatori conueniens." [...]

"ACCVSATORIE", Adu. [κατηγορικῶς] Cic. Verr. 2, 176 [...]

"ACCVSATRIX", [αἰτιάτρια] Plaut. Asin. 3, 1, 10 Tu mi accusatrix ades. Plin. Epist. 10, 67 Notum accusatrici eius facerem. "Add." Traian. Epist. seq.

"ACCVSATIO", onis, f. [κατηγορία, αἰτίασις] "Actus accusandi: cui opponitur" Defensio, "it." Excusatio. [...]

"ACCVSABILIS", et e. [αἰτιαρτὸς] "Accusatione aut reprehensione dignum." Cic. Tuscul. 4, 75 c. 35 Quorum omnium accusabilis est turpitude.

"ACCVSATIVVS", "casus," [αἰτιατικὴ] "Grammaticis dicitur, qui etiam" Incusatiuus "vel" Causatiuus, "itemque" Laudatiuus "dicitur, vid." Charis. p. 6. [...]

"ACCVSITO", are. Frequent. "ab" Accuso, apud Plaut. Mostel. 3, 2, 23 Nihil erit, quod Deorum vllum accusites.

"ACDESTIS", "monstrosa fabula narratur ab" Arnobio adu. Gent. 5 p. 158. "Conf." AEDVS [...]

== ACE ==

"ACEDIA", ae, "Graecum est" [ἀκηδία, "Latine" Securitas, "item" pigritia, inertia, socordia, Cic. Att. 12, 45. [...]

"ACEDIOR", ari. Vulgat. Sirac. 6, 22 "et" 22, 18.

"ACENTETA", [ἀκέντητα] "Sine Punctis aut Centris." [...]

"ACEO", ui, ere. [ἄξιζω] Acere "vinum dicitur, cum in" acetum "degeneravit." [...]

"ACESCO [1]", ere. [ἄξινομαι] "Acidum fieri." [...]

"ACESCENS", [ἄξινόμενος] Plin. 11, 16 [...]

"ACOR [1]", oris, m. [ἄξιτης] "Sapor acidus, vt in vino postquam acuit: item in malo punico, et aliis rebus acidum succum habentibus." [...]

ACIDVS, ACIDVLVS, "vid." suo loco.

"ACER [1]", aceris. n. [σφένδαμνος] "Arbor de qua" Plinius 16, 15 s. 26 [...]

"ACERNVS [1]", a, um. [σφενδάμνινος] "Quod est ex acere arbore."

"ACER [2]", acris et acre. [δριμύς, ἄξιός, δεινός] "pro forti ac vehementi, magnoque gradu cuiusque qualitatis accipitur." [...]

"ACRVS", a, um. "Idem quod Acer. Laudabant" Plaut. [...]

"ACRICVLVS", a, um. Dimin. "apud" Cic. Tusc. 3 c. 17. qui Acriculum senem Zenonem "dixit, vt feliciter Turnebus, Gebhardus et alii deprauatum locum restituerunt."

"ACRITER", acrius, acerrime. Adu. [σφοδρῶς, δεινῶς, ἐντόνως] Vehementer. [...]

"ACRIMONIA [1]", ae. f. [σφοδρότης, δριμύτης, δεινότης] "Vis, vehementia, non in saporibus modo atque odoribus, sed etiam in animo et actionibus." [...]

"ACRITAS [1]", atis. [σφοδρότης] "Vehementia, Acrimonia." [...]

"ACREDO [1]", inis. [δριμύτης] "Acrimonia, v. g." "Acredinem habere Plin. Valer. 1, 25. [...]"

"ACRITVDO", inis [όξύτης] "pro" Acore. [...]

"ACROR", oris. Rancidulo acrore postposito "Laudatur" Fulgent.

"ACRESCO", ere. "Laudatur" Veget. de re veterin. 4, 8 de vino. "Sed adhuc editum sine varietate," vt per oui refrigerium vini virtus accrescat.

"ACRIMONIVM", i. [Ἀπιτομία] Aceruitas, Acrimonium Gloss. Gr. Lat.

"ACRIMONIOSVS", a, um. Fortis, constans, asper. Cathol.

ACREMENTVM, "vid." s. l.

ACERATVS, ACEROSVS, ACERARE. "Vid." ACVS, aceris.

"ACERBVS", a. um. [στρυφνός] "Proprie immaturum, atque ita gustatu asperum, de fructibus." [...]

"ACERBITAS", atis. [στρυφνότης, πικρότης] "Proprie dicitur Asperitas illa siue Austeritas in fructibus immaturis." [...]

"ACERBITVDO", "Idem quod" Acerbitas. Gell. 13, 3 Sicut autem nihil quicquam interest, suauitudo dicas an suauitas, sanctitudo an sanctitas, acerbitudo an acerbitas, [...]

"ACERBO", are. [παραξύω, τραχύω] "Asperare, acerbum facere:" vt, Virg. Aen. 11, 407 [...]

"ACERBATVS", a, um. Laconum flagella acerbata Tertull. adu. Gent. c. vltim.

"ACERBE", ius, issime. Adu. [τραχέως] "Dure, seuerē, aspere." Cic. de Nat. Deor. 3, 82 [...]

"ACERNVS [2]", "vid." ACER pro Arbore.

"ACEROSVS [1]", "vid." ACVS, aceris.

"ACERRA", ae. [θυμωτήριον, Λιβανωτός] acerra, turibulum, "vid." Gloss. et Vet. Schol. Hor. Od. 3, 8, 4, [...]

"ACERRAE", arum. [Ἄκερρα] "Urbs Campaniae Italiae." [...]

"ACERSECOMES", ae. m. [ἀκεροεκόμη] "Latine" Intonsus "Apollinis apud Homerum Epitheton." [...]

"ACERVVS", i, m. [σαρδός, ἀθροισμός, ὄγκος] "Non minutarum modo rerum congeries, vt Frumenti, leguminis, Salis, sed rerum quarumcunque, id quod exempla docebunt." [...]

"ACERVATIM", Adu. quantitatis. [σαρηδόν] "Per acervos promiscue." [...]

"ACERVO", are. [αἰσρέυω] Accumulare. [...]

"ACERVALIS", et e. "Sic dici potest Argumenti genus, quo vtebatur Chrysippus." [...]

"ACERVATIO", [σώρευσις] "Actus aceruandi, siue Accumulatio." Plin. 11, 53 s. 117 Homini cibus vtilissimus simplex: acervatio saporum pestifera, et condimento perniciosior.

"ACESCO [2]", is. "vid." ACEO.

"ACESINVS", "Fluuius." Plin. 37, 13 Gemmiferi amnes sunt Acesinus et Ganges. "Eum" 6, 20 "tradit influere in Indum fluuium."

"ACESIS", [ἄκεις] "Genus Chrysocollae, diuersae ab Orobitide." Plin. 33, 5 s. 28.

"ACESTA", [Ἀκέστα] "Siciliae vrbs, ab Aceste dicta, teste" Virg. Aen. 5, 718 Vrbem appellabunt permisso nomine Acestam.

"ACESTES", ae. [Ἀκείστης] "Filius Crimnisi fluminis ex Segesta Troiana." [...]

"ACETES", "Euandri armiger" Virg. Aen. 11, 30 seq.

"ACETABVLVM", i, n. [ἄξις, ὀξύβαρον] "ab Accipiendo dici volebant viri docti, quasi" Acceptabulum. [...]

"ACETARE", dicebant veteres, quod nunc dicimus Agitare, Festus. [...]

"ACETARIA", orum. pl. ὀξύβαρα] "Cibaria quae ex aceto sumuntur ad excitandam appetentiam: quales sunt herbae virentes, fructus, radices, quas aceto oleoque affuso concinnamus." [τρόξιμα "Graecis: de quibus plura Salmasius Exercitat." [...]

"ACETOSA", ae, f. vulgo dicitur, "quae alias oxalis s. rumex."

"ACETVM", i. [ἄξος] Vini vitium, "vt appellat" Plin. 23, 1 s. 27 [...]

"ACHAEMENES", [Ἀχαιμένης] "primus rex Persarum, a quo postea reges omnes vsque ad Darium vocati sunt Achaemenidae." Horat. Od. 3, 12, 21 Quae tenuit diues Achaemes, "i. Opes regiae. Hinc"

"ACHAEMENIVS", [Ἀχαιμένιος] "Persicus, vel Parthicus." [...]

"ACHAEMENIDES", [Ἀχαιμενίδης] "Vnus e sociis Vlyssis, qui narrat de Polyphemo" Virg. Aen. 3, 613 etc. Quid. de Ponto 2, 2, 25.

"ACHAEMENIS", [Ἀχαιμενίς] Plin. 24, 17 s. 102 [...]

"ACHAIA", [Ἀχαιῖα] "Superior s. septentrionalis pars Peloponnesi, cuius caput Corinthus." [...]

"ACHAEVS", [Ἀχαιὸς] "Aliquis de Achaia, vel Graecus." [...]

"ACHAICVS", [Ἀχαικός] "Graecus," Virg. Aen. 2, 462 [...]

"ACHAIS", idis et idos, f. [Ἀχαιῖς] Ouid. Met. 5, 306 Perque tot Haemonias, et per tot Achaidas vrbes Huc venit. "Patronymicum pro possessiuo, quod frequens est, potissimum Poetis."

"ACHAIAS", ados. [Ἀχαιῖδες] Ouid. Epist. 3, 71 Inter Achaiadas longe pulcherrima matres.

"ACHAIVS", a, um. "Graecus." Achaia moenia Sil. 15, 306.

"ACHIVVS [1]", a, um, Achaeus s. Graecus. Hor. Epist. 1, 2, 14 [...]

"ACHAMOTH", "Vnū ex Aeonibus Valentini haeretici." Tertull. de Praescript. 49. et aduers Valent. c. 16 seq. "Hinc"

"ACHAMOTHIANVS", a, um. Ibid. c. 27.

"ACHANVS", "morbi boim nomen videtur apud" Veg. Veter. 3, 2, 1 [...]

"ACHARNAE", [Ἀχαρνῆς] "Ciuitas Graeciae in Attica regione, Dionysia ibi primum inuenta et celebrata. Hinc" Stat. Theb. 12, 623 Quaeque rudes thyrsos hederis vestistis Acharnae. "Hinc"

"ACHARNANVS", a, um, "deriuant viri docti, cum magno numero MSS." Nep. 2, 1, 2 "matrem Themistoclis faciant" Acharnanam ciuem "Atticam."

"ACHARNE", f. "Piscis marini praestantissimus, capitur circa Aenum Thraciae." Αἰγὸς ἄγαθος apud Athenaeum 7, 9 princ. ex Calliae Cyclopius. Plin. 32, 11 s. 53 "inter" peculiaremaris "recensetur."

"ACHATES", ae. [Ἀχάτης] "Nomen proprium comitis Aeneae apud Virgilium." [...]

"ACHELOVS", [Ἀχελῷος] "Epiri fluvius, a Pindo monte fluens, qui Acarnaniam ab Aetolis diuidit:" Thoas "prius vocatus a celeritate: nomen sub" Acheloo "rege mutauit, qui cum Alcmaeone e Thessalia profectus, apud cum consedit." [...]

"ACHELOIVS", "Adi. possess." [Ἀχελῷος] "Modo laudauimus" Poculaque inuentis Acheloia miscuit vuis Virg. Georg. 1, 9. "Sic" Ouid. Epist. 16, 265 Vt ferus Alcides Acheloia cornua fregit. [...]

"ACHELOIDES", [Ἀχελωίδες] "Sirenes Acheloi filiae." Ouid. Met. 5, 552 - - - vobis Acheloides vnde Pluma, pedesque auium, cum virginis ora geratis?

"ACHELOIADES", [Ἀχελωιάδες] "Eaedem quae et" Acheloides. [...]

"ACHERINI", "Populus Siciliae" Cic. Verr. 3, 170 c. 43 "Cum alia non sit mentio huius populi, varia conantur homines eruditi. Vid. Ernesti Index Geogr. in Ciceronem."

"ACHERON", "apud" Plautum "etiam" ACHERONS "vel" ACHERVNS, ontis "vel" untis m. "et" f. [Ἀχέρων] Seruius ad Virg. Aen. 6, 107 [...]

"ACHERVNTICVS", a, um. [Ἀχερόντιος] Plaut. Bacch. 2, 2, 21 [...]

"ACHERONTIVS", a, um. "vel" ACHERVNTIVS. [...]

"ACHERONTIA", [Ἀχεροντία] Ciuitas Apuliae, contermina Lucaniae, quam ob hoc nidum appellauit Horatius, quia parua est et in montis constituta summitate, sicut nidi auium in summis arboribus. [...]

"ACHERONTINI", [Ἀχερόντιοι] "Populi in agro Brutio, iuxta Acherontem fluium habitantes" Plin. 3, 5.

"ACHERVSIA", [Ἀχερουσία] Palus Cumis vicina Plin. 3, 5 s. 9. [...]

"ACHERVSIS", idis et idos. f. [Ἀχερουσίς] "eadem quae" Acherusia. Valer. Flacc. 5, 73 Inde premente Noto tristes Acherusidos oras, Praeterit.

"ACHERVSIVS", Adl. [Ἀχερούσιος] Lucret. 3, 25 [...]

"ACHETAE", arum. [Ἀχέται] Plin. 11, 26 s. 32 [...]

"ACHILLAS", [Ἀχιλλεύς] "Serui Aegyptii nomen, cuius manu interfectus fuit Pompeius." Lucan. 8, 538 - - - sceleri delectus Achillas.

"ACHILLES", is et i: "vel" ACHILLEVS, ei et eos: "nisi malis Achilli, ab Achillei, per contractionem fieri." [Ἀχιλλεύς] "Graecorum omnium fortissimus, filius fuit Pelei et Thetidis; quem infantem (vt fabulantur Poetae) mater Stygiis aquis totum immersit: vnde inuulnerabilis toto corpore factus est, praeterquam ea parte pedis, qua comprehensus a matre fuerat dum ablueretur." [...]

"ACHILLEVS", Adi. possess. [Ἀχιλλεῖος] Virg. Aen. 3, 326 [...]

"ACHILLIDES", ae. m. Patronym. [Ἀχιλλεΐδης] Achillis "sive" Achillei filius. Ouid. Epist. 8, 3 Pyrrhus Achillides animosus imagine patris.

"Diphthongus Graeca per I exprimitur, vt in" Pelide, Atride "etc." [...]

"ACHIVVS [2]", "Vid." ACHAIA.

"ACHNE", [Ἀχνη] Plin. 5, 3 s. 36 Rhodiorum insulae Carpathus, quae mari nomen dedit. Casos, Achne olim.

"ACHORES", [αχώρες] "Sunt manantia capitis vlcera, quae fiunt in ipsa capitis cute, tenuissimis foraminibus cutem perforantia, ex quibus sanies effluit glutinosa." [...]

"ACHOREVS", "Sacerdos Isidis." Lucan. 8, 475. et 10, 175 seq.

"ACHRADINA", [Ἀχραδίνη] Stephano, "Pars vrbs Syracusanae, cum reliquis eius vrbs partibus ponte coniuncta." [...]

"ACHRAS", adis. [ἄχραξ] "Pirus siluestris, Piraster. Ruell. Meminit" Columel. 7, 9, 6 Achrades Pyri. Idemque 10, 15 et 250.

"ACHYRVM", i. f. Palea, Festus. "Est" Graec. [ἄχυρον.

== ACI ==

"ACIA", ae. [μίτος] "Filum in acu, vel acus Linum ducens." [...]

"ACIAERIS", Securis aerea, qua in sacrificiis veteres sacerdotes utebantur. Festus. Gloss. Phitox. [ἄξινη ἱεροφόνητος. "Vid." Heins. ad Sil. 16, 264. "Scribitur etiam" Acieris.

"ACIARIVM", i. n. "ab, acus, ūs." ῥομφιοθήκη Gloss. Lat. Graec.

"ACICVLA", ae. "Vid." ACVCVLA sub ACVS.

"ACIDALIA", [Ἀκιδάλια] Veneris epitheton, a fonte Acidalio, qui est in Orchomeno Boeotiae ciuitate: in quo se Gratiae lauant, quas Veneri constat esse sacratas. [...]

"ACIDVS", Adi. ab Aceo, [ἄξειτος] "proprie dicitur, quod acuit, s. in" Acorem "versum est." [...]

"ACIDE", Adu. Vulgat. Sirac. 4, 9 [...]

"ACIDITAS", atis. Aciditates Stomachī consumere Marcell. Empir. c. 20.

"ACIDVLVS", a, um. Dimin. [ὀξείδιος] "Aliqua ex parte acidum, quod et" Subacidum "dicitur." Plin. 15, 15 [...]

"ACIECVLA [1]", "Vid. post" ACIES.

"ACIENSES", Olim populi erant in Latio, qui vna cum reliquis Latinis carnes in monte Albano solebant accipere. Plin. lib. 3. cap. 5.

"ACIERIS", "Vid." ACIAERIS.

"ACIES", ei. [ἀκίς, ἀκίη, ἀκμή] "dicitur in ferro ea pars, quae secat aut pungit." [...]

"ACIECVLA [2]", ae. Cathol. "Dimin."

"ACILA", [Ἀκίλη] Emporium maritimum Arabiae, distans triginta dierum navigatione a Berenice Troglodytarum vrbe Plin. 6, 28 in descriptione nauigationis Indicae.

"ACILIA", Gens plebeia Romae, "e qua v. g." M. Acilius consul, "cuius res in Graecia gestas enarrat" Liu. 36 "et" 37. [...]

"ACILIANI", libri s. annales "nescio cuius" Acilii "a" Claudio "Latine versi laudantur" Liu. 25, 39 "et" 35, 14.

"ACINACEVS", "Vid." ACINVS.

"ACINACES", is. m. [ἄκινάκης] Gladius Persarum, siue Medorum, "inquit" Acron "ad" Hor. Od. 1, 27, 5 [...]

"ACINETOS", [ἄκινητος] Aeonis Valentini nomen Tertull. adu. Valent. c. 8.

"ACINOS", [ἄκινος] "Herbae nomen apud" Plin. 21, 15 s. 52 et c. 27 s. 101 [...]

"ACINVM", n. "et" ACINVS, m. "(quod vtroque genere dici observat etiam." Non. 3, 19.) non vno modo accipitur." [...]

"ACINARIVS", *Dolia acinaria* Varr. de R. R. 1, 22, 44.

"ACINATICVM", "vel" ACINATICVM, i. "pretiosae potionis genus." [...]

"ACINOSVS", [ἀκινώδης] *Acino* "vel" *Acinis* "simile." [...]

"ACIPENSER", eris, "et" ACIPENSIS, is, m. Plin. 9, 17 s. 27 [...]

"ACIS", is, vel idis. [Ἄκις] "Fluuius Siciliae, qui decurrit ex Aetna, (teli impetu, vnde dictus est, vt docet Eustathius) apud" Ouid. Met. 13, 750, 756, 757. [...]

"ACISCVLVS", i. "Quasi" Asciculus "diminuto ab" Ascia "nomine: cognomen" Valeriae "gentis, v. g." Quinct. 6, 3, 53 [...]

"ACISCVLARIVS", i. Vet. Gl. [λατόμος. "Vtrumque ergo lapicidam notat."

== ACL ==

"ACLASSIS", Tunica ab humeris non consuta. Festus. "Comparant viri docti cum altero" Festi "loco," Calassis, "vbi vid." Gloss. Aclassis [λάμηττα. "Sed" luma "in" Gl. Isidori quadratum sagum.

"ACLIS", idis. f. [ἀκλίς] Iacula breuia, "vt ait" Non. 18, 10 [...]

"ACME", es. [Ἄκμη] "Nomen mulieris proprium." Catul. Epigr. 43, 1 Acmen Septimius suos amores Tenens in gremio, mea, inquit, Acme [...]

"ACMODAE", [Ἄκμῶσαι] "Septem insulae supra Hiberniam, et Orcades." Plin. 4, 16 s. 30.

"ACMONIDES", Ἄκμωνίδης] "Vnus Cycloporum" Ouid. Fast. 4, 286. [Ἄκμων "Graece est" Incus. "Vocatur alias" Pyracmon. "Vid." BRONTES.

"ACNVA", ae, ("sed variante admodum scriptura," acmina, agnua, acna) "modus agri." [...]

== ACO ==

"ACOENONETOS", Gr. [ἀκοινώνητος, V. Gl. Insociabilis, fine societate, "quasi tu dicas" incommunicabilem; "societati hominum propter superbiam iniustitiamque ineptus." [...]

"ACOENONETVS", [ἀκοινονήτος,] mentem et sensum communem non habens, "quo ipso etiam Cicero esse dicitur vsus" Gell. 12, 12 [...]

"ACOETES", [Ἀκοίτης] "Lecto carens s. cubili. Nomen viri pauperis, cuius tenuitatem exprimit Ouid." Met. 3, 582 sqq.

"ACOETVM", "mel. Vid." ACETVM.

"ACOLASTVS", i. [ἀκόλαστος] "Prodigus, intemperans, immodestus, lascivus, libidinosus, infrenis, immoderatus." [...]

"ACOLVTHVS", i. [ἀκόλουθος] "Proprie Adiectiuum est, Consequens, consentaneus, vt" Quinctil. 5, 10, 75. [...]

"ACONAE", [ἀκόναι] Cautes. "Vid." ACONITVM.

"ACONE", es. [Ἀκόνη] Portus "in Ponto Euxino, prope Heracleam," veneno aconito dirus Plin. 6, 1.

"ACONIT", [ἀκονίτι] "Graeco aduerbio vitatur" Plin. 36, 11 s. 40, 32 [...]

"ACONTIVM", i. [ἄκόντιον] "Herbae genus, de qua sic" Plin. 27, 3 s. 3 [...]

"ACONTIARIVS", i. φαρμακοπόλης Gloss. Gr. Lat.

"ACONTEVS", "fictum apte Venatoris aut Militis nomen, quasi tu" iaculatorem "dicas, apud" Stat. Theb. 7, 590 et Sil. 16, 562 "ipsumque" Virg. Aen. 11, 612.

"ACONTIAS", ae. [ἄκοντίας] "Cometae genus, de quo" Plin. 2, 25 [...]

"ACONTIVS [1]", [Ἄκόντιος] Boeotiae mons Plin. 4, 7.

"ACONTIVS [2]", [Ἄκόντιος] "E Ceo siue Cea Aegei maris insula profectus ad sacra Dianae, quae in Delo insula frequenti virginum conuentu celebrabantur, in amorem visae Cydippes exarsit." [...]

"ACONTIZO", "Iaculari. Translate" Veget. de Re Vet. 1, 26, 4 Vt possit sanguis acontizare per venam. "Sic et" 1, 27, 2. "Sed" 1, 22, 5 "corruptum in" adcotidiet.

"ACOPA", orum, n. [ἄκοπα] "Proprie vnguenta lassitudines et fatigationes leuantia." [...]

"ACOR [2]", "vid." ACEO.

"ACORNA", ae. [ἄκορνα] Herba colore tantum rufo distinguitur ("a Scolymo") et pinguiore succo Plin. 21, 16 s. 56.

"ACORVM", [ἄκορον] "describit" Diosc. 1, 2. [...]

"ACOSMVS", i. [ἄκοσμος] "Inornatus, incomptus, vtitur" Lucret. 4, 1153 Immunda et foetida ("appellatur ab amatore caeco") [ἄκοσμος.

== ACQ ==

"ACQUIESCO", eui, etum, ere. [ἐπιναπαύομαι] "Ad quietem peruenire, vel simpliciter" quiescere. [...]

"ACQUIESCENS", Partic. [ἐπινοησάμενος] Cic. Q. frat. 2... Erat summum otium forense, sed senescentis magis ciuitatis, quam acquiescentis.

"ACQUIETVRVS", Cic. de Or. 2, 290 c. 71 Qui hoc diuersorio sermonis tam libenter acquieturum te esse dicebas.

"ACQVIRO", siui, situm, ere. [κτάσμαι, περιποιέομαι, προεπορίζω, ἀντέχομαι] "ex" Ad "et" Quaero; "Idem quod Comparo." [...]

"ACQVISITVS [1]", a, um. Minus egere acquisitae extrinsecus opis Quinct. 2, 16 p. 188. "conf. Burm." Acquisita regio "in nummis est, foedere populo R. iuncta, ad mentem Harduini in" Plin. 2, 28 n. 17.

"ACQVISITIO", onis. Adiuuatur fons ex compluribus aliis acquisitionibus Frontin. [...]

"ACQVISITVS [2]", ūs. "Substant." Mart. Capella "et" Boeth.

== ACR ==

"ACRA", ae. Gr. [ἄκρα, Promontorium "est. Inde locorum quibusdam nominibus additum, v. g." Acra Iapygia "apud" Plin. 3, 11. [...]

"ACRADINA", "vid." ACHRADINA.

"ACRAGAS", [Ἀκράγας] Siciliae vrbs, quae AGRIGENTVM alias dicitur. [...]

"ACRAGANTINVS", Adi. [Ἀκράγοντινος] Idem quod Agrigentinus. Lucret. 1, 716 "ubi etiam Creech." Quorum Acragantinus cum primis Empedocles est.

"ACRAGIANVS", a, um. Acragianae portae "Syracusarum, quae" Acragantem "ducunt scilicet."

"ACRATOPHORON", [ἄκρατοφόρον] "Vas vino ferendo, quod etymologia indicat." [...]

"ACRAVISCI", [Ἀκραυίσκοι] "Populi Pannoniae inferioris, iuxta Scordiscos:" Plin. 3, 25.

"ACRE", Oppidi nomen apud Plin. 5, 12. "Vid." ACRA.

"ACREDO [2]", "vid. supra sub" ACER.

"ACREDVLA", ae. f. "auis nomen, vsurpatum" Cic. Diuin. 1 c. 8 [...]

"ACREMENTVM", i. "laudabant alias" ex Plin. 20, 7 [...]

"ACRIDIA", ae. f. Isidor. 17, 9 Scammoniam Latini Acridiam vocant.

"ACRIFOLIVS", a, um, "materiae nomen s. ligni." [...]

"ACRIMONIA [2]", "vid." ACER, Adiect.

"ACRISIVS", {Ἀκρίσιος} "Argiuorum rex, Abantis filius, Proeto fratri successit in regnum." [...]

"ACRISIONEVS", Adi. {Ἀκρισιώνειος} Ouid. Met. 5, 239 Acrisioneas Proetus possederat arces. Amores Acrisioei Colum. 10, 205.

"ACRISIONEIS", Danae Acrisii filia. [...]

"ACRISIONIADES", ae. m. {Ἀκρισιοῦνιάδης} "Perseus Acrisii nepos." Ouid. Met. 5, 69 Vertit in hunc Harpen madefactam caedae Medusae Acrisioiades, adigitque in pectus.

"ACRITAS [2]", {Ἀκρίτος} Peloponnesi promontorium, iuxta Maleam et Taenarum Pompon. Mela, 2, 3, 110.

ACRITAS, ACRITVDO, ACRITER, "Vid." ACER, Adi.

"ACRIZYMVS", i. m. leuiter fermentatus, quasi Acroazymus: "ita inter panis genera" Isidor. 20, 2.

"ACRO", "vel" ACRON, onis {ἄκρον} "trunculus, s. extremum pedis esse videtur." [...]

"ACROAMA", atis. n. {ἄκροσμα} "ad verbum" Auditio "Latine dicitur." [...]

"ACROAMATICVS", "vid. mox" ACROATICVS.

"ACROASIS", is. f. {ἄκροασίς} "Philosophorum schola est." Auditionem "vertit" Gellius 14, 1 pr. [...]

"ACROATICVS", a, um. ("pro quo hodie fere audias" Acroamaticus, "nescio quam bene) E disciplina Aristotelis nomen, de quo ponamus quaedam ex" Gell. 20, 5 [...]

"ACROATHON", [Ἀκρόαθον] "Oppidum Thraciae, in vertice montis," Atho "situm: vnde et nomen habet." Mela, 2, 2, 130 "Dicitur et" Acrotho.

"ACROBATICVS", a, um. ἀκροβατικὸς] "Scansorius:" Vitruu. 10, 1 Est vnum [Machinarum] genus scansorium, quod Graece [ἀκροβατικὸν dicitur. "Vid." SCANSORIVS "in" SCANDO.

"ACROCERAVNVS", a, um, "Epitheton montium et promontiorum quorundam, quorum" ἄκρα "s. vertices" κεραυνοῖς "fulminibus exposita esse, sic indicant." [...]

"ACROCHORDON", onis, f. [ἀκροχορδών] Cels. 2, 1 [...]

"ACROCOLIA", orum [ἀκροκόλια] Cael. Acut. 1, 11, 95 [...]

"ACROCORINTHVS", [Ἀκροκόρινθος] q. d. [ἄκρα Κόρινθος, Plin. 4, 4 "de Corintho." E summa sua arce, quae vocatur Acrocorinthus, in qua fons Pirene, diuersa duo maria prospectans.

"ACROCORIVM", [ἀκροκόριον] "Bulbi species est" Plin. 19, 5 s. 30.

"ACRODRYA", orum, n. [ἀκρόδρυα] Caius in l. 236 [...]

"ACROLITHVS", a, um. [ἀκρόλιθος] vt, Statua acrolitha sed aurata Pollio de 30 Tyr. cap. 32 p. 343 [...]

"ACRON [1]", onis "veI" ontis. [Ἄκρων] "Caeninensium rex, quem Romulus singulari certamine vicit, teloque traiecit, et eius spolia opima Ioui Feretrio dedicauit." [...]

"ACRON [2]", "Vid." ACRO. "Sed quid sibi vult illud" Supra Acronem colocasium Apic. 4, 4? [...]

"ACRONIVS LACVS", [Ἄκρωνία λίμνη] Pompon. 3, 2, 67. Brigantinus Plinio et Solino, "nunc vulgo" Constantiensis. "In eum duobus alueis influit Rhenus."

"ACRONYCTVS", a, um. [ἀκρόνυκτος] "Vespertinus; vt" stellae Acronyctae, quae tunc oriuntur, cum sol occidit Firmic. Astrol. 2, 8.

"ACROPODIVM", ii, n. [ἀκροπόδιον] "id est, Basis." Hygin. c. 88 [...]

"ACROSTICHIS", idis, f. [ἀκροστιχίς] "Quam ex primis aliquot versuum continuo ordine sequentium literis oratio aliqua connectitur, vt in quibusdam Ennianis et Sibyllinis." [...]

"ACROTADV", [Ἀκρόταδος] Insula in sinu Persico, de qua Plin. 6, 23.

"ACROTHERIA", orum, n. [ἀκρωτήρια] "Extremitates sunt corporis, vt" Acroedia, "vbi" declaramus. [...]

"ACROTHON", "vid." ACROATHON [...]

"ACROTHYMIVM", i. [Ἀκροθύμιον] "vitiium," quod super corpus quasi verrucula eminet, ad cutem latius, supra tenue, subdurum, et in summo perasperum. [...]

"ACRVMOERVMA", Vtensilia ampliora Festus. "Vid." Voss. Etym. p. 6. "Daceries cum Scaligero legi" Aerumina f. Aeramina "quae Graecis [χαλκώματα.

"ACTA [1]", orum. "Vid." AGO.

"ACTA [2]", ae. [ἄκτῆ] Secretum et amoenum litus. [...]

"ACTA [3]", ae, vel ACTE, es. [ἄκτῆ] Attica regio, "vt testantur" Gell. 14, 6. et Plin. 4, 7. [...]

"ACTAEVS", Adī. [ἄκτιός] "Litoralis, vel speciatim" Atticus. Virg. Ecl. 2, 24 [...]

"ACTIAS", adis, f. [ἄκτιός] "Atheniensis." Virg. Georg. 4, 463 Atque Getae, atque Hebrus, atque Actias Orithyia.

"ACTIVS", a, um. [ἄκτιος] "Adiectium aliud," ab Acte, "i." litore "ductum: sed a litore" Epiri "(quod ipsum quoque nomen appellatum terrae continentis esse, suo loco monetur) in quo colebatur" Actius Apollo "sic dictus" Virgilio Aen. 8, 704, et Propertio 4, 6, 67 [...]

"ACTIACVS", a, um. Ouid. Epist. 15, 185 [...]

"ACTAEA", "Herba est, siue Frutex," graui foliorum odore, caulibus anisi geniculatis, semine nigro, vt hederæ, baccis mollibus. Nascitur in opacis, et asperis, et aquosis. "Haec" Plin. 27, 7 s. 26.

"ACTAEON", onis. [Ἀκταίων] Hygin. fab. 181 [...]

"ACTANIA", [Ἀκτανία] "Insula maris Germanici" Glessaria a succino militiae ("i. a militibus Romanis") appellata, a barbaris Austrania, praeterque Actania.

"ACTASTA", "vid." ACASTA.

"ACTE", [ἄκτῆ] "Planta cuius duo genera refert Galen. lib. 6. Simplic. Med." Apul. de Herbis c. 91 "et" chamaeacten, "et" agrian acten "laudat."

ACTIACVS, ACTIAS, ACTIVS, a, um, "vid." ACTA.

"ACTINAE", Legiones Cic. Att. 7, 20 "Sed fluctuat lectio inter" Attianarum, Vicinarum, "et Lipsii coniecturam," Appianarum.

"ACTINOSVS", a, um. [ἄκτινωτός] "Radiatus, coruscans, vt," Ecclesia actinosa Ambros. de Interpr. Dau.

ACTIO, ACTITO, ACTIVVS, ACTOR, "vid." AGO.

ACTIVM, ACTIVS, "vid." ACTA.

"ACTIVS NAVIVS", "vid." ACCIVS.

"ACTOR [1]", oris, "Astyoche's pater, apud" Homer. Iliad. 2, 513. [...]

"ACTORIDES", ae, m. patronym. [Ἀκτορίδης] "Actoris filius vel nepos, i. Patroclus." Quid. Met. 8, 308. Fast. 2, 39.

"ACTRIDA", [Ἀκτριδῆ] "Oppidum coloniae" Milesiorum, "quae" Ampelone "dicitur" Plin. 6, 28.

ACTVARIVS, ACTVOSVS, ACTVS, "vid." AGO.

"ACTVTVM", Adu. [ἀὐρίκα] "Statim." Plauto "vox frequentissima, sed nec aliis insolens." [...]

== ACV ==

"ACVLEVS", i. κέντρον] "Ab acu diminutivum est, quod ait etiam Prisc. l. 3 p. 618 "ab" [ἀκχ] "originem habet, atque in insectis dicitur id quo pungunt." [...]

"ACVLEOLVS", i. m. Dimin. [κεντριόλιον] "Legebatur" Martial. 8, 71 [...]

"ACVLEATVS", Denom. [κεντρούτης] "Qui habet" aculeos, "aut aliquid instar" aculei. [...]

"ACVLEIVS", a, um. Varronis "esse dicitur" Aculeia cura: "nescio qua fide."

ACVMEN, ACVMINARE, "vid." iam ACVO.

"ACVO", ui, utum, ere. [ἀκονύα, θήγνα, ὀξύνια] "Est proprie ferri aciem sic tenuare, vt bene incīdat, quod cote vel lima fieri solet." [...]

"ACVENS", entis. Virg. Georg. 1, 123? curis acuens mortalia corda. Ouid. de Rem. Amor. 3, 801 Vtilius sumas acuentes lumina rutas. conf. Broukhus. ad Tib. 2, 6, 19.

"ACVTVS [1]", [ἄκτρος, ὄξυς] "Partic. et inde Nomen averbo" Acuor: "contrarium est" Hebes, "vel" Obtusum. [...]

"ACVTE", Acutius, Acutissime Adu. [ὄξεωξ] Acute explicare Cic. Acad. 1,... Idem in Laelio 6 [...]

"ACVTVLVS", a, um. dimin. [ὄξεϊός] Cic. de Nat. Deor. 3 c. 7 Breues et acutulas conclusiones. Acutuli et minuti doctores Gell. 15, 5.

"ACVTVLE", Adu. Augustin. Confess. 3, 7 Quasi acutule mouebat.

"ACVTALIS", e. "vt." Terminus lapideus si fuerit crassus acutalis, Frontin. de Colon. p. 132 Goesii, "qui interpretatur" acutum.

"ACVTATVS", a, um. "Acutus, quasi esset verbum" Acuto. Veget. de Re Vet. 1, 22, 4 Sagitta cotibus bene acutata.

"ACVTIATOR", oris. m. Qui acutum reddit. [...]

"ACVTELA", ae, Acumen, Cathol.

"ACVMEN", inis. n. [ἀκὴ, ὄξυτης, θήγμα, τὸ ὄξδ] "Nomen ab" Acuo, "rem, aut partem rei" Acutam "significat eadem varietate, vt ipsum" Acutus. Ouid. Met. 4, 579 [...]

"ACVMINO", as. [ὄξύνο] "Acutum facio." Lactant. de Opific. 6 In quadrupedibus autem contextum spinae a summo capite deductum, longius extra corpus eduxit, et acuminavit in caudam.

"ACVMINATVS", Adī. [θηκτόξ] "Qui acumen habet: vt," Telum acuminatum Plin. 11, 2. Acuminatum cornu lunae 18, 35. Linguae cote liuoris acuminatae Sidon. 8 Ep. 1.

"ACVMINARIVS", a, um. "Vt" mola acuminaria, "armis scil. acuendis." Vet. Interpr. Statii ad Theb. 3,...

"ACVPEDIVS", [ὄξύπου] dicebatur, cui praecipuum erat in currendo acumen pedum Festus. Lucilio est "Scaligero obseruante" Agipes.

"ACVPEDIVM", ii. n. Gloss. Graec. Lat. [ὄξυποδία, acupedium, "Et" Aquipedium, [ὄξυποδία].

"ACVPICTOR", oris. "Alias" Phrygio.

"ACVPICTVS", a, um. Acupicta vestis Isidor. 19, 22 "alias dicitur" Phrygia.

"ACVS [1]", ūs. f. [βελόνη] Est ("inquit" Festus) qua sarcinatrix, vel etiam ornatrix vtitur. [...]

"ACVLA", ae. Diminut. "ap." Cledonium "Putsch." p. 1896. "Idemque vocabulum" Plin. 32, 11 "reddi iubet Gronou. Sed Hardu." Belone, quos aculeatos vocamus.

"ACVCVLA", "vel"

ACICVLA, idem. Cod. Th. 1. 1 de repud. (3, 16) Nam si praeter haec tria crimina repudium marito miserit, oportet eam vsque ad acuculam capitis in domo mariti deponere "etc."

"ACVARIVS", i. "Qui acus conficit." SYNTROPHO ATTIANI ACVARIO Inscript. ap. Fabrett. p. 308.

"ACVS [2]", i. m. "Piscis genus vilissimum, forte a tenuitate ita dictum, de quo" Martial. 10, 37 [...]

"ACVS [3]", eris. n. Est, "vt ait" Priscianus, quod Graeci σκίβαλον ("Etiam" [ἄχυρον, "quod cum" acere "conuenit") vocant, id est, Purgamentum frumenti. [...]

"ACEROSVS [2]", a. um. [ἀχυρώδης, σκυβαλώδης] "vt" Acerosus panis, id est, Non sine paleis, Festus. [...]

"ACERO", are, "fuit forte verbum, i. cum paleis miscere. Hinc"

"ACERATVS", a. um. Aceratum lutum, "i. cum paleis mistum" Festus "et" Non. l. c. "ex eod." Lucilio.

"ACERATA", ae. Sunt ("cochleae") quae aceratae vocantur Plin. 30, 6 "i. ad similitudinem aceris virgis notatae. Sed Hardu." [ἀκίρτου. "Difficile est aliquid constituere, cum nondum alibi lectae sint."

"ACVTIA", [Ἀκουρία] P. Vitellii vxor Tacit. Ann. 6, 47.

"ACVTVS [2]", "vid." ACVO.

"ACYLOS", [ἄκυλος] "Fructus est Ilicis feminae." Plin. 16, 6 s. 8 Ilicis glans vtriusque breuior et gracilior, quam Homerus (Od. K, 242) acylon appellat, eoque nomine a glande distinguit.

"ACYROLOGIA", ae. [ἀκυρολογία] "describitur" ab Isidoro 1, 20 pr. cum impropria verba ponuntur. [...]

"ACYRON", i. n. [ἄκυρον] apud Graecos id vitium, quod apud nos improprium, Quinctil. 8, 2, 3. [...]

"ACYTOS", [ἄκυτος] "Stephano, Insula est non procul a Creta, eregione Cydoniae ciuitatis, quae alio nomine" Melos "appellatur. Vid." Plin. 4, 12 s. 23.

== AD ==

"A. D.", Ante diem. "Recte illud esse animaduertendum monuit Paullus Manutius, vbi apud Cic. in impressis libris legitur," Ad 1111. [...]

"AD.", Praepositio [πρός, παρά, ἐπί, κατά] "Coniunctionem et connexionem quamcumque notat: adiciturque Locis, personis, rebus aut cum motu, v. g." Cic. Phil. 2, 106 [...]

== ADA ==

ADACTIO, ADACTVS, "Vid." ADIGO.

"ADAD", [Ἀδάδ] siue Adadus, "Dei nomen." [...]

"ADAEQVO", are. [ἔξισός, ἄπισός, ἰσοφριζο] "Idem quod" Aequare, "hoc est" Complanare. [...]

"ADAEQVE", pro Aequae, [ἔπισης] Adu. "Idem quod" Aequae, "id est," Tam "siue" Tantum. [...]

"ADAEQVATVS", a, um. Amicus cum familiarissimis adaequatus Cic. pro Balbo 63 c. 28.

"ADAEQVATIO", onis. f. "Actio adaequandi." Tert. ad Nat. 1, 1 Deficit adaequatio comparationis istius. adde eod. lib. c. 15.

"ADAERO", are [προσχολκός] "est Aere aestimare s. Ad aeris pretium redigere." [...]

"ADAERATVS", a, um. "Part. vt" Adaerata praedia, in l. 1. C. de collat. donat. "dicuntur," ex Quibus aes certum praestabatur. [...]

"ADAERATIO", onis. Vet. Gl. Adaeratio, [ἐξαργητισμός, in l. Militaris. C. de militari veste. et l. repetita. C. de erog. mil. nihil aliud est, quam Aestimatio ad aeris pretium. Hotoman.

"ADAESTVO", are. [προσκυμίνω] Valde aestuare. Stat. Theb. 5, 517.? squammisque incisus adaestuat amnis.

"ADAGGERO", are. [προσπηγοννός] Accumulare "vbi vid." Cato de R. R. cap. 94 Cum ver appetit, terram adaggerato bene. "Add." Plin. 36, 12. Columel. 5, 11, 8.

"ADAGGERATVS", Partic. Plin. 13, 11 Aegyptus adaggerata Nilo.

"ADAGIVM", ii. et apud antiquos, ADAGIO, onis. [πρωμίω] significat Prouerbum. [...]

"ADAGNITIO", onis. Reuelatio et adagnitio Dei Tertull. adu. Marc. 4, 28.

"AD ALIQVID", [πρός τι] "Quod vulgo" Relatiuum "dicitur." Quinct. 1, 10, 13 [...]

"ADALLIGO", are [προσπειδέω] "Idem quod insuper Alligare." Plin. 27, 10 [...]

"ADALLIGATVS", Partic. Plin. 17, 23 Adalligato protenduntur in viduam arborem vnco. Herba adalligata laeuo brachio Idem 24, 19. "Et" circa caput Idem 27, 10.

"ADAM", [Ἀδάμ] "Indecl." et ADAMVS, i. "Primus homo," Isidor. 7, 6 [...]

"ADAMANTIS", idis. [δόμωντις] "Democritus tradit Herbam esse" Armeniae, Cappadociaeque alumnā. [...]

"ADAMAS", antis. m. ἀδάμας "gemma durissima ab" [α "privatiuo et verbo" [δάμαζω, Domo, "quasi" Indomitus "lapis." [...]

"ADAMANTEVS", Adi. [Ἀδαμόντιος] "Quod ex adamante factum est, durissimum" Ouid. Met. 7, 104. Manil. 1, 919.

"ADAMANTINVS", aliud Adi. [Ἀδαμόντινος] "Idem. vt" Adamantina duritia Plin. 37, 11. [...]

"ADAMASTVS", [Ἀδάμαστος] "Nomen viri fictum apud" Virg. Aen. 3, 614.

"ADAMBVLO", are. Adambulabo ad ostium Plaut. Bacch. 4, 5, 8. Vidi asinum adambulantem cuidam seni debili Apul. Met. 11 p. 261. "Add." Id. Met. 8 p. 213.

"ADAMENON", i. n. Herba Hyosciamus dicta Apul. de Herb. c. 4.

"ADAMIANI", "Haeretici sic" vocati quod Adae imitentur nuditatem: vnde et nudi orant, et nudi inter se mares feminaeque conueniunt Isid. 8, 5.

"ADAMO", are, [ἀπερρῶλεω] "Vehementer amare, et amore exardescere." [...]

"ADAMATOR", oris. m. Tertul. de Habit. Mulier. cap. 2. Nihil ad castitatem adamatores potuerunt praestare. Ἐρωτικὸς Gloss. Graec. Lat.

"ADAMATVS", a, um. Vespasianus adamatus Suet. Vesp. c. 22. Pauper adamatus Sidon. Ep. 7, 2.

"ADAMABILIS", et e. Gloss. Gr. Lat. [ἐράσιμος].

"ADAMATRIX", Quae amat. Plaut. Poenul. 5, 5, 25 "at al. diuisim legunt, ad amatricem Africam."

"ADAMVSSIM", "Coniuncte quidam scribunt, vt" Examussum. "Sed nihil necesse est. Vid." AMVSSIS.

"ADAMPLIO", are. "Idem quod ampliare, seu Auctius ampliare." [...]

"ADAMPLIATVS", "Partic." Poena adampliata. Vet. Interp. Irenaei 4, 47.

"ADAPERIO", ui, erum, ire. [προσνοιγω] "idem quod Aperire siue Patefacere." [...]

"ADAPERTVS", a, um. [ἀνεψιγμένος] Ouid. Amor. 1, 5, 3 [...]

"ADAPERTILIS", Adi. [προσνοικτὸς] "Quod aperiri potest." Ouid. Trist. 3, 11, 45 Aspicias a dextra latus hoc adapertile tauri.

"ADAPERTIO", onis. Aug. Octog. Quaest. 61 Legis adapertione et disputatione.

"ADAPTO", are. [προσπίτω] Onomast. vet. "Apte adiungere" Modest. Dig. 1. 1. §. 6. de Excus. Constitutionem recte adaptans capitulis omnibus. "Conf." ib. 1. 13 §. 12.

"ADAPTATVS", Partic. Suet. Otho. c. 12 Capiti adaptatus galericulus.

"ADAQVO", are. "i. Rigare." Denis diebus adaquari, ne grandescant Plin. 17, 10 "de arboribus. Add." Vulgat. Genes. 24, 46.

"ADAQVOR", aris. "Idem quod" Aquor. Nec sine periculo possent adaquari oppidani Hirt. B. G. 8, 41. Suet. in Galba, 7 Vt ad lacum vbi adaquari solebat, duceretur, etc. "de iumento."

"ADAQVATVS", Partic. Adaquatum vinum Petrus Cluniacens. 2 Mirac. 28. "Conf." Vulgat. Genes. 29, 11 [...]

"ADARCA", ae. [δόαρκα] "Salsilago quaedam est, seu Spuma salsuginosa, concreta et velut gelata, in humidis et palustribus locis per siccitates paludum proueniens, atque ipsis arundinibus et herbis adbaerescens." [...]

"ADAREO", ui, ere [ἀραρέωμαι] "i. bene Arere, siue Exarere." [...]

"ADARO", are. Nec curuo adaranda aratro, nec cura laboranda Plin. 23 praef. "Hard. Alias autem leg." adoranda "vel" exoranda.

"ADASIA", Ouis vetula, recentis partus. [...]

"ADASSIM", "Vid." ADAXIM.

"ADASVS", Tunica quae ab humeris non erat consuta. Sipont. "nullo auctore."

"ADAVGEO", xi, ctum, ere. [ἐπαύξω] "Insuper Augere." [...]

"ADAVCTO", are. [ἐπαύξομαι] Frequent. "Idem." Accius Aeneadis, Quibus rem summam et patriam nostram quondam adauctauit pater, "teste" Nonio 2, 52.

"ADAVGESCO", ere. [ἐπαυξάνομαι] Augeri, Crescere. [...]

"ADAVCTVS", ūs. m. [ἐπαύξησις] Lucret. 2, 1121 Nam quaecunque vides hilari grandescere adauctu, "i." Incremento. Respicere adauctus lunae vel defeciones Solin. c. 36 (23 "Salmas.")

"ADAVCTOR", oris. Tertull. de Testim. An. c. 2.

"ADAVVS", "vid." ATAVVS.

"ADAXIM", "pro" Adigam "vel" Aderim Fest. [...]

"ADBELLO", are, Vt perduelles adbellaret assiduus Ammian. 16, 9. Aduolaret "leg. Lindenbrog. ex MSt."

"ADBIBO", ibi, ibitum, ere [ἐπιπίνω] "Subinde bibere." [...]

"ADBITO", are. "Vetus verbum, vt" Rebito, "a" Beto "veteri, vnde est etiam" perbito, "et forte quoque" dubito. [...]

"ADBLATERO", are. Has et alias similes affanias frustra adblaterantes Apul. Met. 9 p. 221 "Elm. sed alii aliter leg."

"ADCANTO", "etc. Vid." ACC.

"ADCENSI", pro Accensi, veteres scribebant, quasi Ad censum adiecti. "Vid." ACCENSI.

"ADCOGNOSCO", "vel" Accognosco, ere. Adcognosco Cappadocem Petron. c. 69. [...]

"ADCOPIOSVS", a, um. εὐπορος Gloss. Lat. Gr.

== ADD ==

"ADDAX", acis. [στρεψίκερος] Strepsiceroti, quem Addacem Africa appellat, Graeci a contortis cornibus indidere nomen Plin. 11, 37.

"ADDECET", [ἐπιπέτεται] Addecebat, addeciuit. [...]

"ADDECIMO", are [ἀποδεκατόω] "Decimam partem detrahere." Vulgat. 1 Regum 8, 14 Sed et segetes vestras, et vinearum reditus addecimabit, vt det eunuchis et famulis suis.

"ADDENSEO", ui, ere [ἐπιπυκνῶω] teste Seruio: Densum facere, stipare, siue constipare. Virg. Aen. 10, 432 Extremi addensent acies. "Verbum nondum alias obseruatum."

"ADDENSO", are. "Spissare, id est, spissum facere" Plin. 20, 21 Mirum, aquam radice ea addita, addensari sub dio, atque lactescere.

"ADDICO", xi, ctum, ere. [ἀπαλλάττω, προστίθημι] "Generatim est dicto suo facere, vt ad alium perueniat aliquid." [...]

"ADDICTVS", a, um. Part. [...]

"ADDICTE", Adu. [προσθετός] "Laudatur" Tacit. [...]

"ADDICTIO", onis. [κατοδική] Cic. Act. in Verr. 1, 12 c. 4 [...]

"ADDISCO", didici, ere. [προσμονήνιο] "Quasi aliquid addere ad ea, quae didiceris." [...]

"ADDIVINO", are. [προσμεντεύομαι] "Idem quod simplex Divinare."

"ADDO [1]", addare. [προσδίδωμι] "Obsoletum verbum aiunt pro Dare vel Addere. Laudant" Plaut. Trucul. 5, 19 Tuo arbitratu quod iubebis, addabitur. "Sed hodie editur," Id dabitur.

"ADDO [2]", idi, itum, ere. [προστίθημι, ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω] "ex" Ad, "et" Do, das; "adiicere, adiungere." [...]

"ADDITVS", a, um. [προσθετεμένος] Partic. "Adiectus, adiunctus. v. g." Flumen gentibus additum victis Horat. Od. 2, 9, 21. [...]

"ADDITAMENTVM", i. n. [προθήκη] "Quod additum est, Accessio." [...]

"ADDITIO", onis, f. Quintil. 9, 3, 18 Ex eadem parte Figurarum Additio et Abiectio est. Additio magis putatur Quae Priscian. 14 p. 978 "de vocula" Absque.

"ADDITIVVS", a, um. Celsus 1Cl. l. 98 D. de Verb. Signif. Cato putat mensem intercalarem addititium esse. Tertul. de Resur. Carn. cap. 52 Addititium corpus.

"ADDITIVVS", a, um. Priscian. l. 17.

"ADDOCEO", ere. [προσδιδάσκω] Idem quod simplex Doceo, vel Abunde seu vehementer doceo. Hor. Epist. 1, 5, 18 Ebrietas? addocet artes.

"ADDORMIO", ire. "Obdormiscere leuiter et ad breue tempus." Cael. Aurel. Acut. 1, 11, 83 Rursum addormiunt, et difficile expergiscuntur.

"ADDORMISCO", ere. [προσκοιμάομαι] "Idem." Suet. in Claud. 8 Et quoties post cibum addormisceret. "In quibusdam codicibus legitur" Obdormisceret: "Sed illud melius."

"ADDVA", [Ἄδοσος] Strab. "Fluuius Galliae Cisalpiniae, qui per Larium lacum (nunc Comensem) influens, in Padum effunditur." [...]

"ADDVBANVM", Danubium. Festus. "Al." Dubium. "Nihil certi Scal. et Dacer."

"ADDVBITO", are. [προσενδοιάζω] "Aliquantum dubitare, quod et Subdubitare dicitur." [...]

"ADDVBITATVS", a, um. [προσενδοισμένος] Partic. Cic. Off. 1, 85 c. 22 Eoque magis, si plus adipiscare re explicata boni, quam addubitata mali.

"ADDVBITATIO", onis, f. "Idem ac" Dubitatio. [...]

"ADDVCO", xi, ctum, ere. [προσάγω, παράγω] "Ad locum vel personam ducere: cui contrarium est," Abducere. [...]

"ADDVCTVS", a, um. [προσηγγμένος] Partic. [...]

"ADDVCTIVS", "Adu. Compar. vt." Adductus regnari, "i. seuerius." [...]

"ADVCTOR", oris, m. Vetus Epigr. Petron. Afran. ad Deliam, Graecule consueta lenandi callidus arte Coepisti adductor coniugis esse tuae.
"Nimirum" Adducere "est etiam conciliare," vid. n. 1.

"ADDVIS", Adduit, "pro" Addideris, Addiderit, "obsoletum" Fest.

"ADDVPLICO", are. [ἐπιδιπλόω] "Idem quod" Duplico. "Laudatur" Plaut. Poen. 3, 1, 61 Adduplicabit omne furtum, leno addicetur tibi. "Sed Gronou." Id duplicabit.

== ADE ==

"AEDO", ades "sive" adedis, adedi, adesum, adesse vel adedere. [...]

"ADESVS [1]", a, um. [κατεδωμένος] Partic. [...]

"ADELPHI", m. pl. Gr. [ἀδελφοί], "i. fratres, Terentii Comoedia, a rebus duorum fratrum appellata."

"ADELPHIDES", um. f. pl. [ἀδελφίδες] Palmae species Plin. 13, 4 s. 9 [...]

ADEMTIO, ADEMTVS, "vid." ADIMO.

"ADEO [1]", [αδούτων, οὔτως] "Adu. Proprie significat" ad id, "sive" eo, "vt" Ter. Heaut. 1, 1, 61 [...]

"ADEO [2]", adiu vel adii, aditum, ire. [προσέγγισι, πρόσεμι] Festus, Adeo, quum prima acuta effertur, idem significat quod Accedo: vt cum dicimus, Adeo praetorem. [...]

"ADEOR", adiris, Pass. [προσίεμι] sed "vix aliter, quam in tertiis personis." [...]

"ADITO", are. "ab" Adeo "sicut," Itare "ab" Eo Diomedes, p. 335. [...]

"ADIENS", untis [προσεγγόμενος] Partic. Sil. Ital. 10...

"ADITVRVS", Partic. [προσελευσόμενος] Ouid. Amor. 3, 7, 21 Flammas aditura pias aeterna Sacerdos.

"ADEVNDVS", Partic. [προσιτέος] Ouid. Trist. 3, 1, 70 Altera templa peto vicino iuncta theatro: Haec quoque erant pedibus non adeunda meis.

"ADITVS [1]", Partic. pass. [προσιμένος] Cic. Off. 1 c. 19 [...]

"ADITVS [2]", ūs. [πρόσοδος] "Adeundi actus vel facultas, aut via adeo, atque vt, quam late ipsum" adeundi "verbum pateat, meminimus." [...]

"ADITICVLVM", Paruum aditum "habet" Festus.

"ADITIO", onis. [ἄφιξις] Plaut. Trucul. 2, 7, 63 Quid tibi hanc aditio est? "i. Cur hanc adis?" casu verbi addito nomini, "vt solet Plautus." Hereditatis aditio L. 95 §. 2 pr. D. de Solut. et liberat.

"ADITIALIS", coena, "videtur dicta inde, quod praeberetur, quoties nouus Pontifex" adiret "munus suum, atque inauguraretur." [...]

"ADEONA", Dea, cui commendabantur adeutes Augustin. de Civ. Dei, 4, 21. "Vid." ABEONA.

"ADEPS", ipis. m. et f. [στέαρ, πιμελή, τὸ λίπος] "Pingu quorundam animalium." [...]

"ADIPICVLVS", i. Paruus adeps, Cathol.

"ADIPEVS [1]", a, um. Taurina ceruix toris adipeis intumescens Hieron....

"ADIPALIS", Adi. [στεατικός] Cic. in Orat. 25 c. 8 [...]

"ADIPATVM", i. n. [ἐσπετασμένος] "Cibus pinguis, vel Adipe conditus." [...]

"ADIPEVS [2]", Idem. Hieron.

ADEPTIO, ADEPTVS, "vid." ADIPISCOR.

"ADEQVITO", are. [προσπιτάζω] "Iuxta vel prope equitare." [...]

"ADERRO", are. Stat. Silu. 2, 119 - - - emergunt pelago, doctamque trahuntur Ad chelyn, et blandi scopulis Delphines aderrant. "Add." Theb. 9, 178. cum Gronou. Castig.

"ADESCATVS", a, um. ἴ. saginatus. "Non pinguis, neque cibus nutritilibus adescata Cael. Aurel. Acut. 1, 11.

"ADESDVM", [πρόσθη] Ter. And. 1, 1, 2 Adesdum, paucis te volo. "Vbi" Donatus, "Ades," imperatium est, et "dum" [πρέλκον: est enim productio et adiectio syllabae, vt "Ehodum ad me."

"ADESPOTVS", a, um. [ἀδέσποτος] "Incertus, et sine auctore, q. d. sine domino." Cic. Fam. 15, 17 De Hispania noui nihil, sed expectatio valde magna: rumores tristiores, sed adespoti.

"ADESSE", "vid." ADSVM.

"ADESVRIO", iui, ire. [προσπεινάω] "Esurientem appetere." Plaut. Trin. 1, 2, 132 Adesuriuit magis, et inhiavit acrius lupus.

"ADESVS [2]", "vid." ADEDO.

== ADF ==

"Quae ab his literis incipiunt, damus in" AFF.

== ADG ==

"ADGANDESTRIVS", "Cattorum princeps, cuius" Tacit. [...]

"ADG", "reliqua vid." AGG.

== ADH ==

"ADHABITO", are. "Laudare solent" Plant. Capt. 3, 4, 72 "Sed ibt est" Adbites.

"AD HAEC", "vid." AD.

"ADHAEREO", si, sum, ere. [ἔχρησι, κολλάσσομαι, προσίσχω, συμπρόσσημι] "Coniunctissimum esse, Arctissime insidere." [...]

"ADHAERENS", Partic. "praeter id, quod in verbo dedimus," Quint. [...]

"ADHAERESCO", ere. [προσκολλάομαι] "Adhaerere incipere," Cato de R. R. cap. 152 [...]

"ADHAERESCENS", Part. Cic. Brut. 320 Hortensius in continuatione verborum adhaerescens, "i. insistens, qui statim continuare nequiret orationem."

"ADHAESIO", onis. f. Cic. de Fin. 1 c. 6 Copulationes et adhaesiones atomorum inter se. "Vbi Gruter. legit" Adhaesitationes.

"ADHAESVS", ūs. m. [κόλλησις] Adhaesio. [...]

"ADHAESE", Adu. [προσκολλητικῶς] Gell. 5, 9 De Aegle Samio athleta, Per omne inde vitae tempus non turbide neque adhaese locutus est: "i. Non impedit: mutus fuerat."

"ADHALO", are. [προσεκινεύω] "Afflare." [...]

"ADHAMO", are. Obligare Cic. 2. Acad. [...]

"ADHIBEO", ui, itum, ere [προσέχω, προσφέρω, προσάγω] "Ex" Ad, "et" Habeo "vsus, vt simplex ipsum, latissimi." [...]

"ADHIBENS", ADHIBENDVS, ADHIBITVS, Partic. "Passim iam laudauimus. Add." Adhibito Interprete Curt. 8, 12, 9. "et" 10, 3, 6. "Conf." 7, 11, 6. Suet. Calig. 2 Nullo adhibito modo.

"ADHIBITIO", onis. f. Marcel. Emp. cap. 15 Adhibitio cucurbitarum.

"ADHINNIO", iui, itum, ire [προσχεμετιζω] "Equorum est, qui equabus adhinniunt, i. ad eas hinniunt, videlicet coitum appetentes: quin et equae ipsae interdum equis adhinniunt." [...]

"AD HOC", "Vid." AD.

"ADHORRESCO", adhorui. [ἐπιφρίτω] Ouid. ad Liliam 221 Ipse pater flauis Tyberinus adhorruit vndis, "i. Ad peditum et equinum clamorem horruit. Sed al." Inhorruit.

"ADHORTOR", ari. [ἐγκελεύω] "valde hortari." [...]

"ADHORTATVS", a, um. Passiue. Punctione aliqua adhortatus

Cael. Aurel. Acut. Adulatique erant ab inimicis et adhortati Hemina ap. Priscian. 8 p. 791.

"ADHORTO", Adhortauī Cic. pro Arch. 28 c. 11 "vt habent meliores" Codd.

"ADHORTATIO", onis. f. [ἐγκέλευσμα] actus adhortandi. Cic. de Orat. 2, 11 c. 3 Omissa nostra adhortatione, ad eorum quos proposuimus, sermonem, disputationemque veniamus. "Add." Liu. 9, 13. [...]

"ADHORTATV", Apul. Apol. p. 228 Meo adhortatu.

"ADHORTAMEN", inis. n. Idem Ap. Flor. 4 Non multa mihi apud vos adhortamina suppetunt.

"ADHORTATOR", [ἐγκελευστής] Qui adhortatur. Liu. 7, 32 Vtrum qui audiendus duntaxat magnificus adhortator sit, verbis tantum ferox, operum militarium expertus: an qui, etc. "It." 2, 58 "et" 9, 13.

"ADHOSPITO", are. Martem atque Concordiam multis immolationibus sibi adhospitaluere Dict. Cret. "i. conciliarunt."

"ADHVC", [μέχρι τούτου, προσέτι, εἰσέτι] "Adu. temporis, significans ad hoc tempus." [...]

"ADHVCCINE", Adhucine miserum istum asinum iugi furore iactari credimus Apul. Met. 9 p. 218.

== ADI ==

"ADIABENE", "Vel totam Assyriam notat" Plin. 5, 12 Adiabene Assyria ante dicta: "vel partem nobilissimam," Id. 6, 13 Adiabene Assyriorum initium, cuius pars est Arbelitis, vbi Darium Alexander debellauit.

"ADIABENI", "eius regionis incolae." Tac. An. 12, 13 Transmisso amne Tigri permeant Adiabenos.

"ADIABENICVS", "in Cognominibus Imperatoris Seueri, de quo" Sextus Rufus cap. 21. [...]

"ADIACEO", ui, ere. [πρόσκειμαι] Iuxta vel prope iacere Liu. 2, 49. [...]

"ADIACVLATVS", a, um. Adiaculati fulgoris radios reuibrare Mart. Capella 2 p. 41.

"ADIANOETA", [ἀδιανόητα] Quae verbis aperta, occultos sensus habent Quintil. 8, 2, 20.

"ADIANTVM", i. n. ἀδιαντον] "Herba dicta ab" [α "et" [δίαίω, "quod folium eius aqua perfusum non maeifat, sicco semper simile." [...]

"ADIAPHORIA", "Quasi tu" indifferentiam "dicas," [Ἀδιφορία. Cic. Acad. 2, 130 c. 42 [...]

"ADIAPHORON", Cicero de Fin. 3, 53 c. 16 [...]

"ADIATREPZIA", ae. f. [Ἀδιαιρέψια] "Quasi tu inconvertibilitatem dicas, Impudentia, Pertinacia animi in factis turpibus." [...]

ADIECTIO, ADIECTIVVS, ADIECTVS, ūs. "Vid." ADIICIO.

"ADIGO", egi, actum, ere. [ἀναγκάζω, βιάζομαι] "Versus locum aliquem agere." [...]

"ADIGENS", "vidimus modo ex" Tac. Hist. 4, 31.

"ADACTVS [1]", Partic. [έμπηθείς, βιασθείς] "Vi impulsus." [...]

"ADACTIO", [βιάζοις] "Actus adigendi" Liu. 22, 38 A tribunis ad legitimam iurisiurandi adactionem translatum.

"ADACTVS [2]", ús. m. Idem. Lucret. 5, 1329 Nam transuersa feros exibant dentis adactus lumenta "i. euitabant."

"ADICIO", eci, ectum, ere [έπιτιθημι, έπβάλλω, προσβάλλω] "propre est" lacere ad "aliquid" vt Adicere tela. [...]

"ADIICIENDVM", Quinct. 7, 3, 25 Dicit finitionem parum plenam. Adiciendum enim "etc."

"ADIECTVS [1]", Partic. [ἐπιβεβλημένος] Plin. 18, 3. [...]

"ADIECTVS [2]", ūs. [ἐπιβλημα] "Actus adiciendi" Vitru. 9, 9 [...]

"ADIECTIO", onis. f. [προσβολή, πρόσθεσις] Vitruu. 9, 9 [...]

"ADIECTAMENTVM", i. n. "Adiectio" s. "Accessio" l. 242 D. de V. S. Arteno magis adiectamento quam pars nauis est.

"ADIECTIVVS", a, um. [ἐπιθετος] "Nomen fictum a Grammaticis quum dicunt," Adiectium nomen. [...]

"ADIECTO", are. Frequent. Apic. 8, 2 Adiectare caryotam, vuam passam et oleum.

"ADICIALIS", "Vid." ADICIALIS "sub" ADEO, "is."

"ADIMO", emi, emtum, ere. [πρῆσιν, ἀπαινυμι] "Auferre, ex" Ad, "et" Emo: quod antiqui, "vt air" Festus, Emere dicebant, pro Accipere. [...]

"ADIMENDVM", Omne Spiramentum in Concluso Cotoneis Plin. 15, 17.

"ADEMTVS", [περιηρημένος] Partic. Hor. Od. 2, 4, 10 [...]

"ADEMTIO", onis. f. [περιείρεσις] ἴ. Ablatio, priuatio." [...]

"ADIMPLEO", eui, etum, ere. [προσωντιλήρῳ] "Sequior aetas ponit pro" Impleo, "Laudatur" Plin. 11, 37 [...]

"ADIMPLETVS", Partic. Firm. de errore Prof. Rel. p. 10 Adimpleti tibi arum cantu.

"ADIMPLETIO", onis. f. Tertull. aduers. Marc. 5, 17 Temporum adimpletiones; et mox, Dispensatio sine adimpletione. "it." de Monogam. c. 5. Conf. Saluan. l. c. p. 34.

"ADINCRESCO", ere. Ne adincrescant ignorantiae meae Vulg. Sirac. 23, 3.

"ADINDO", idi, itum, ere. [προσεντιθημι] "Insuper indo." Cato de R. R. 18, 9 Orbem olearium latum pedibus quatuor Punicanis coagmentis facito crassum digitis sex, subscudes iligneas adindito.

"ADINGERO", ere. Non dignus, in quem debeam Satiram calente vi adingere C. Sisenn. 2 Miles. ap. Seru. in Fragm. Vet. Hist.

"ADINVENIO", eni, entum, ire. [προσενπίστω] "Ingeniose et subtiliter inuenire." Cic. de Nat. Deor. 2, 130 c. 60 [...]

"ADINVENTVM", i. Alia adinuenta haereticorum venenorum Tertull. adu. Gnost. c. 1.

"ADINVENTIO", onis. Modest. D. 27 t. 1 l. 6 §. 3. [...]

"ADINVENTOR", oris. [ἐφευρετής] Cyprian. Ep. 68 c. 10.

"ADIOCOR", ari. Gladio adiocabatur infantulus P. Chrysol. Sermon. 152 "de strage Bethlehemitica, i. alludebat."

ADIPALIS, ADIPATVM, "Vid." ADEPS.

"ADIPISCOR", adeptus sum, ci. [καταλαμβάνω, προσκτάομαι, τυγχάνω] "ex" Ad, "et verbo antiquo" Apiscor, est "assequi, ad aliquid pervenire." [...]

"ADIPISCENDVS", [προσκτηθῆσόμενος] Cic. de Legib. 1, 59 c. 22 [...]

"ADEPTVS [1]", Partic. [προσκεκτημένος] "Idem quod Assecutus." [...]

"ADEPTIO", onis. f. [πρόσκτησις] Cic. de Fin. 2, 41 c. 13 [...]

"ADEPTVS [2]", ūs. m. Idem. Cic. de Fin. 3, 48 [...]

"ADIPOSVS", "Vid." ADEPS.

"ADIPSOS", "vocatur" Glycyrrhiza, Plin. 22, 9 [...]

"ADIPSATHEON", Plin. 24, 13 s. 69 Frutex humilior spinosus in Nisyro et Rhodiorum insulis, quem alii Erysisceptrum, alii Adipsatheon, siue Diacheton vocant. "Sed vacillat lectio."

ADITIO, ADITVS, "Vid." ADEO.

"ADIVBEO", ere. adiubent ferri in nauim, siquidem imponi velit Plaut. Mil. 4, 4, 50.

"ADIVDICO", are. [ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω] "Per sententiam et iudicium alicui attribuere, contrarium est" Abiudicare: "sed vt ipsum" iudicare, "non semper ad publicum munus; sed saepissime ad priuatam sententiam pertinet." [...]

"ADIVDICATIO", onis. Factis adiudicationibus l. 78 pr. D. t. 19 reg. 16 de hered. instit. Adiudicatione controuersiam dirimere l. 2. ff. de fin. reg. Adiudicatione possidere l. 17 ff. de vsurp. et vsucap.

"ADIVGO", are. [ἐπιζευγύω] "Proprie significat Boues" ad iugum "pariter accommodare: cui opponitur" Abiugare. [...]

"ADIVGATVS", a, um. "Vid." ADIVGO. Adiugatis corporibus clata soboles vniuersas generatim conseruat animantes Lactant. de Opif. Dei c. 6 ἦ. coniugatis, coeuntibus in Venerem."

"ADIVGVS", a, um. "Idem." Seruitio domini subdenda est adiuuga ceruix "ex" Fortunat. 8 Barth. Aduers. 6, 13.

"ADIVMENTVM [1]", "Vid." ADIVVO.

"ADIVNGO", xi, ctum, ere. [προστίθηναι, προσπίπτω, προσποιέομαι] "quasi" Ad "aliquid" iungere, "et pene idem quod" Coniungere. [...]

"ADIVNGENDVS", "Vide exempla sub" Diligentia "et" se ad Rationes.

"ADIVNCTVS", Partic. Cic. de Nat. Deor. 2, 135 Aspera arteria ostium habet adiunctum linguae radicibus. [...]

"ADIVNCTVM", Substant. [...]

"ADIVNCTIO", onis. [πρόθεσις] Cic. de Fin. 2,... In quibus nulla est virtutis adiunctio, "i. Accessio." [...]

"ADIVNCTOR", oris, m. [προσθέτης] "Qui aliquid adiungit." Cic.

Att. 8, 3 Ille Galliae vltterioris adiunctor, "de Pompeio, qui eam Caesari adiunxerit."

"ADIVRGIVM", ii. n. [λοιδορία] "Arcessunt ex" Plaut. [...]

"ADIVRGO", are. [ἐπιλοδορέω] "Valde obiurgare, quod laudatur ex" Plaut. Amph. 2, 2, 73. [...]

"ADIVRO", are. [ἐπομόω, ἐξορκίω] "Proprie videtur" ad "alterum, i. alteri iurare." [...]

"ADIVRATVS", a, um. "Exorcismo, aut obsecrationibus permotus." [...]

"ADIVRATOR", oris. Qui ad Adiurantis contempsit murmura serpens Alcim. Au. 2, 313.

"ADIVRATORIVS", a, um. Adiuratoria cautio Cod. 12 tit. 22 l. 8. "it." t. 26 l. 4 §. 2 et t. 30 l. 3. §. 3. "Quae vulgo" Iuratoria "vocatur."

"ADIVRATIO", onis. Instantia Byrrhaena, quae cum adiuratione suae salutis ingratius cogebat effari, perfecit vt vellet Apul. Met. 2 p. 34 "Pric. Nempe Byrrhaena per suam ipsam salutem adiurabat." [...]

"ADIVRAMENTVM", i. Vulgat. Tob. 9, 5.

"ADIVTO [1]", "vid." ADIVVO.

"ADIVVO", uui, utum, are. [βοηθέω, συμπράττω, ἀρήγω, συνεργάζομαι, ἄμύνω] Opem ferre, auxiliari, subleuare. [...]

"ADIVTVS", Partic. [βεβοηθημένος] Cic. Orat. 12 Philosophorum disputationibus et exagitatus maxime orator est, et adiutus. [...]

"ADIVVATVS", "profertur ex" Frontin. de Aquaed. [...]

"ADIVTV", Macrob. Sat. 7, 7 Solitos fuisse funerum ministros denis virorum corporibus adiungere singula muliebria, et vnus adiutu, quasi natura flammei, et ideo celeriter ardentis, caetera flagrabant.

"ADIVVATVRVS", "pro" Adiuturus "habet" Petron. cap. 18 Adiuuatuos nos diuinam prouidentiam vel periculo nostro.

"ADIVTO [2]", are. [ἀμυνάθιο] Frequent. [...]

"ADIVTOR [1]", aris, pass. [ἀμυνάθομαι] Lucret. 1, 812 Adiutamur enim dubio procul, atque alimur nos. [...]

"ADIVTANS", Partic. [ἀμυνάθων] Ter. in Phorm. prol. 34 Bonitasque vestra adiutans atque aequanimitas. [...]

"ADIVTABILIS", et e. Plaut. Mil. 4, 4, 8 Adiutabilem operam dare.

"ADIVTOR [2]", oris, m. [συνεργός, βοηθός, συμπρόκτωρ, ἀμύντωρ] "qui adiuuat." [...]

"ADIVTORIVM", ii. n. [βοήθεια, ἀντίληψις] Adiumento seu Auxilio. [...]

"ADIVTRIX", icis. [συμπρόκτρια] Ter. Hec. prol. 32 Adiutrix nostrae industriae. [...]

"ADIVMENTVM [2]", i. n. [βοήθημα] Auxilium. Cic. Off. 1, 72 [...]

== ADL ==

"vid." ALL.

== ADM ==

"ADMANDO", are. [ἐπιτάττω] "Laudabant" Plaut. prol. Poenul. 80. "Sed legitur hodie sine dubio," Si quid mandare voltis aut curarier.

"ADMATVRO", are. "Ad maturitatem perducere." Caes. Bell. Gall. 7, 54 Horum discessu admaturari defectionem ciuitatis existimabat.

"ADMEMBRATIM", Aduerb. [κατὰ μέλος, Gloss. Lat. Gr.

"ADMENTATIO", onis, "vid." AMENTATIO.

"ADMETIOR", ensus sum, iri. [προσμετρέω] "Metiri, quod accipiat alter, per mensuram alteri tradere." [...]

"ADMETVS", [Ἀδμητος] "Rex Thessaliae, siue Pheraeorum, cuius armenta nouem annis pauti Apollo." [...]

"ADMIGRO", are, "est accedere." Plaut. Pers. 3, 1, 19 Nam si ad paupertatem admigrant infamae, Grauior paupertas sit, fides sublestor.

"ADMINICVLVM", i. n. [γάρφαξ, ἄμυντήρ] "Quasi dicas" ad "manum esse, proprie dicitur Sustentaculum, siue fulcimentum rei alicuius, quale est Pedamentum vitis, aut palus arbusculae." [...]

"ADMINICVLO", are. [γάρφακος] Adminiculum adhibere, fulcire adminiculo Columel. de Arbor. 16. [...]

"ADMINICVLOR", Dep. [γάρφακιον] pro eodem. Cic. de Fin. 5, 39 c. 14. [...]

"ADMINICVLATVS", Partic. [γάρφακιστός] Gell. Praef. L. 1 [...]

"ADMINICVLATOR", oris. m. Gell. 8, 3 Tirone Cicero adminiculatore et quasi administro vsus est.

"ADMINICVLATORIVS", a, um. Cathol.

"ADMINISTER", tri. m. [διάκονος, ὑπηρετής] "Qui" ministrat "aut iuuat ad perficiendum aliquid." [...]

"ADMINISTRO", aē. [ὑπηρέτω] "Latissimi vsus verbum, illud tamen semper notat, in gratiam alterius aliquid facere, tanquam illius ministrum." [...]

"ADMINISTRANDVS", a, um. "Praeter dicta" Cic. pro Flacco 87 [...]

"ADMINISTRATVS", a, um. Caes. B. G. 3, 9 His rebus celeriter administratis. [...]

"ADMINISTRATOR", oris. m. [ὑπηρέτης] Cic. Tusc. 5, 62 [...]

"ADMINISTRATORIVS", a, um. Vulg. Hebr. 1, 14. [ὑπηρευτὰ πνεύματα.

"ADMINISTRATIO", onis. f. [ὑπηρεσία] "actus administrandi" Cic. de Fin. 4,.. [...]

"ADMINISTRATIVVS", a, um. Quinctil. 2, 18, 5 Si tamen vna ex tribus artibus habenda sit, quia maximus eius vsus actu continetur, atque est in eo frequentissima, dicatur actiua, vel administratiua. [...]

"ADMIROR", ari. [θαυμάζω] "Mirari vehementer, magni facere." Cic. Att. 6, 9 [...]

"ADMIRANDVS", a, um. [θαυματοστός] "Dignum admiratione: idem quod" Admirabilis. [...]

"ADMIRANS", antis. Partic. Nepos 2, 10, 1 Rex animi magnitudinem admirans. [...]

"ADMIRATOR", oris. m. [θαυματοστής] vt apud Quintil. 2, 5, 21 Admirator nimis antiquitatis. Irritamentum est omnium, in quae insanimus, admirator et conscius Sen. Ep. 94.

"ADMIRATIO", onis. f. [θαυμασμός] Cic. de Nat. Deor. 2, 124 Est etiam admiratio nonnulla in bestiis aquatilibus. [...]

"ADMIRABILIS", et e. [θαυματοστός, θαυμάσιος] Admiratione dignum Cic. de Fin. 3... [...]

"ADMIRABILITER", Adu. [θαυμασίως] Mundus consilio admirabiliter gubernatur Cic. de Nat. D. 2 c. 53. [...]

"ADMIRABILITAS", atis. [τὸ θαυματοστόν] "Qualitas, qua quid est admirabile" Cic. Off. 2, 38 c. 11 Haec animi despicientia admirabilitatem magnam facit. [...]

"ADMISCEO", ui, istum "sive" ixtum, ere [προσμιγγύω, προσφύρω] "Rem aliquam miscendo alteri adiacere." [...]

"ADMISTVS", et ADMIXTVS, Partic. [προσμεμυγμένος] Cic. Acad. 1, 8 [...]

"ADMISTIO", "et" ADMIXTIO, onis. f. [πρόσμιξις] Cic. de Nat. Deor. 2... [...]

"ADMIXTVS", ūs. m. Idem. Macrob. Saturn. 2, 1 Honorem Dei nullo admixtu voluptatis augemus.

ADMISSIVVS, ADMISSARIVS, ADMISSIO, ADMISSVRA, "Vid. statim" ADMITTO.

"ADMITTO", isi, issum, ere. [προσείμαι, εἰσδέχομαι] "Facere, vel pati, vt aliquid accedat, adeat, fiat." [...]

"ADMISSE", "pro" Admissee "est" Plaut. Mil. 4, 7, 4.

"ADMITTENS", Plin. Pan. 48 Et admittente Principe interdum est aliquid, quod nos domi quasi magis necessarium teneat.

"ADMITTENDVS", a, um. "Praeter allata" Pall. Mart. 13, 1 Admittendi equabus admissarii.

"ADMISSVS [1]", Partic. "Intromissus." Plin. Pan. 48 Admissis et exclusis par metus. [...]

"ADMISSVM", i. n. [παράπτωμα] "pro Delicto." [...]

"ADMISSIO", onis. f. [εἰσόδογῆ] Plin. in Paneg. 47 An quisquam studia humanitatis professus, non cum omnia tua, tum vel in primis laudibus ferat admissionum tuarum facilitatem? [...]

"ADMISSVS [2]", ūs. m. "Idem quod admissio." [...]

"ADMISSIONALIS", m. [εἰσοδεκτικὸς] "Is dicitur, cuius officium est" admittere "aulicos intra cubiculum ad principem salutandum." [...]

"ADMISSIVVS", a, um. Aues admissiuae dicebantur ab Auguribus, quae consulentem iuberent Festus. "Vid." ADMITTO n. 2.

"ADMISSVRA", ae. [ὄχρεια] "Tempus et actio ipsa, qua mares gregum admittuntur foeminis, soeturae causa." [...]

"ADMISSARIVS", [ἀναβάτης, ὄχεῖος, ββαστής] Admissarius equus, "qui ad sobolem procreandam potissimum seruatur." [...]

"ADMISSOR", oris. m. "Scil. Facinoris," Lact. Epit. 4, 4.

"ADMODEROR", ari. Idem ac Moderor. Plaut. Milit. 4, 2, B1 Nequeo risu me admoderari.

"ADMODVLOR", ari. [ἐπαυλέω] "Simul modulari." Claud. in Epithal. Honor. et Mariae, 55 - - - et Padus electriciferis Admoduletur alnis.

"ADMODVM [1]", [λίαν, ἐκ περισσοῦ] "Interdum intendit orationem, quasi tu dicas," ad "satis magnum" modum "vel quantitatem."

"ADMODVM [2]", "aduerbii more, vt vox composita ponitur varie, sed semper vim simplicium e quibus iunctum est retinet." [...]

"ADMOENIO", ire, [πολιορκέω] Plaut. Pseud. 1, 3, 150 [...]

"ADMOLIOR", itus sum, iri. [ἐπιχειρῶ] "Admouere, de rebus magnis aut grauibus, vt" moles et moliri: vt Admoliri saxum, cui contrarium est, Amoliri. [...]

"ADMONEO", ui, itum, ere. [παρανέω, νοουθετέω, παραγγέλλω, ἀναμνησκω] "In memoriam adducere, siue Commonefacere." [...]

"ADMONITVS [1]", Partic. [παρανούμενος] Admonitus huius aeris alieni Cic. Top. 5 c. 1. Ouid. Met. 6, 621. Ad matrem veniebat Itys: quid possit, ab illo. Admonita est.

"ADMONITVRVS", [παρανέσων] Partic. Ouid. Epist. 10, 42 Candidaque imposui longae velamina virgae, Scilicet oblitos admonitura mei.

"ADMONITVS [2]", ūs. [νουθέτημα] Cic. Att. 9, 10 Hominis prudentis et amici tali admonitu. [...]

"ADMONITVM", i. n. [παραγγέλμα] Cic. de Orat. 2, 64 c. 15 [...]

"ADMONITIO", onis. f. [ἀνάμνησις, παραίνεσις] Cic. Fin. 5, 2 [...]

"ADMONITOR", oris. m. [πειρινέτης] Cic. in Topic. 5 Etsi admonitore non eges. [...]

"ADMONITRIX", s. Ammonitrix. Plaut. Truc. 2, 6, 20 Quid adhuc egeo tui, malum, ammonitricis. "Sic etiam Gron."

"ADMONITORIVM", i. Sufficit quaedam admonitoria eius facere Iustin. de Concept. Dig. §. 12.

"ADMONEFACIO", [ὑπομηματίζω] Gloss. Gr. Lat.

"ADMORDEO", di, sum, ere. [προσδόνω] "Morsu aggredi," et "decerpere." [...]

"ADMORSVS [1]", Partic. [προσδηθελς] Propert. 3, 9, 53 Brachia spectauit sacris admorsa colubris: "de imagine Cleopatrae."

"ADMORSVS [2]", ūs. Vereor aemula venena lectoris, ne libellus iste admorsu duri dentis vratur Symmach. Ep. 1, 15.

"ADMOVEO", onī, otum, ere. [προσάγω, προσάπτω, προστίθημι] "Aliquid vicinius facere, contrarium" Amouere. [...]

"ADMOTVS [1]", Partic. [προσαχθελς] Nulla materies nisi admoto igni ignem concipere potest Cic. de Orat. 2 c. 45. [...]

"ADMOTVS [2]", ūs. [πρόσθεσις] Plin. 24, 11 Ciet menstrua admotu, "i." si ventri inferiori admoueat. Admota "alii legunt eodem intellectu."

"ADMOTIO", onis. f. [πρόσπαση] Cic. de Nat. Deor. 2, 150 c. 60 Ad neruorum eliciendos sonos, ad tibiurum, apta manus est admotione digitorum.

"ADMVGIO", ire. [προσφυκόμεσι] Ad "alios" mugire. Ouid. de Arte Am. 1, 279 Mollibus in pratis admugit foemina tauro, Foemina comipedi semper adhinnit equo.

"ADMVLCEO", ere. Non a latere, neque a tergo, sed a fronte accedens bubulcus admulceat Pallad. Mart. 1, 12.

"ADMVRMVRRO", are. [προσορμύρω] Murmure "improbare, quae fiunt vel dicuntur." [...]

"ADMVRMVRATIO", onis. f. [προσορμύρισις] "Videtur mediae significationis esse." [...]

"ADMVTILO", are. [ἀποκείρω] "Videtur in tonstrinis vsitatum fuisse verbum de iis, qui ad cutem vsque detonderentur." [...]

== ADN ==

"ADNASCOR", atus sum, sci. [παροφύομαι] Adnasci "proprie dicimus quod nascitur in re aliqua, praeter id, quod ei naturale et proprium fuerat." [...]

"ADNATVS", Partic. Adnatis cubitalibus, "scil. caulibus." Plin. 27, 11.

"ADNATIO", onis. Folia longa cum adnationibus Apul. Herb. c. 59. Lanugineae adnationes Id. c. 62.

"ADNATO", are. [προσνήχομαι] Frequent. "ab" Adnare, "i. Natando aliquo peruenire." [...]

"ADNAVIGO", are. [προσιλέω] "Nauí accedo." Plin. 36, 12 Sane conspicuae vndique adnauigantibus sitae sunt in parte Africae "(pyramides). Et" 35, 10 Quo cum ille adnauigasset.

"ADNAVIGATIO", onis. [κατάπλους] Vlp. l. 4 §. 3. ff de Offic. Procons. et Leg.

"ADNECTO", "vid." ANNECTO.

"ADNEGATVS", a, um. "i. negatus." Pecunia ei deposita, adnegata est Vlp. l. 3 de in litem iur.

"ADNEPOS", otis. "Filius abnepotis" Inscr. Grut. p. 253 n. 3. p. 262 n. 4. 5. 6. p. 263 n. 8 "et" p. 268 sqq. Fabrett. p. 331.

"ADNEPTIS", is. f. "Abnepotis filia." Gai. [π. 39 t. 10 l. 1 §. 7 "et" l. 10 §. 16.

"ADNICTO", are. [ὀφθαλμιάω] Festus, Adnictat, Saepe et leuiter oculo annuit. Naeuius in Tarentilla, Alii adnutat, alii adnictat, alium amat, alium tenet. "Conf." Plaut. Asin. 4, 1, 34.

"ADNITOR", "vel" ANNITOR, ixus "vel" isus sum, iti. [διετίνομαι] Ad "aliquid" niti. [...]

"ADNITENDVM", est mihi, vt "etc." Plin. Epist. 2, 9, 3.

"ADNIXVS", ANNIXVS, "vel" ADNISVS, Partic. [διαιτεταμένος] Virg. Aen. 1, 145 [...]

"ADNISVRVS", "vel" ANNISVRVS, "aut" ANNIX, Liu. 2, 39 Adnisurum, vt appareat exilio sibi irritatos non fractos animos esse.

"ANNISVS", ús. m. Alieno iuuentur annisu Symmach. 5 Epist. 75.

"ANNIXE", Adu. "Vt quidam legisse volunt ap." Apul. Met. 2. "Sed Elmenhorst. ib." p. 117 "legir" enixe.

"ADNO", are. [προσνήχομαι] "Natando aliquo venire: quod et" Adnatare "et" Adnauigare "significat." [...]

"ADNOTO", "vid." ANNOTO.

"ADNOTVS", a, um. Quos vtraque lingua, domi forisque

docuisse adnotum est Suet. de Ill. Grammat. c. 1 "de Liuio et Ennio, i. notum" s. agnitum, agnotum "est. Sic Burm. Gronouius volebat" Adnotatum.

"ADNVBILO", are. [προσομιγλώω] Stat. Silu. 5, 1, 149 [...]

"ADNVMERO", "vid." ANNVMERO.

"ADNVNTIO", "vid." ANNVTIO.

"ADNVO", "vid." ANNVO.

"ADNVTO", as. [προσνευστάζω] Plaut. Merc. 2, 3, 100 Etiam nunc adnutat "i, nutu significat, se plus dare velle. Conf." ADNICTO.

"ADNVTRIO", is, iui, itum, ire. [προστρέφω] Plin. 17, 23 Singulis denas saepe adnutriunt vites, "i. iuxta singulas arbores."

== ADO ==

"ADOBVRVO", ui, utum, ere. [καταχέω] "Adgerendo terram Obruere." [...]

"ADOLABILIS", e. "dolore vacuus," huic est animus propitiabilis, ita et adolabilis Enn. ap. Non. 2, 669.

"ADOLEO", ui et eui, ultum, ere. ἀτάλλω, θυμιάω, ἔπικσιόω] "Ab" [ἄλλω "vel" ἄλλέω "deriuat cum Vossio Perizonius, et cognatum verbo" alo "putat ad Sanct." p. 757. [...]

"ADOLENDVS", "Inscriptio fratrum arualium subiecta etiam Gesnero Catoni de R. R." p. 127 [...]

"ADOLESCO", ohi "et" oleui, ultum, ere [ἀτάλλω, μεροκτεύομαι, ἀκμάζω] Ab Adoleo formatum: "Est enim" Adolescere, Augeri "aetate, aetate crescere." [...]

"ADOLESCENS [1]", entis. Partic. Crescens. [...]

"ADVLESCO", is. "Inuenimus interdum in bonis libris pro" Adolesco. [...]

"ADVLTVS [1]", a, um. [αὐτὸς ἄνθρωπος, ἄνθρωπος] "quum ad hominem refertur, qui adoleuit, i. e. creuit ad aetatem, quae adolescentia dicitur." etc. [...]

"ADOLESCENS [2]", "vel" ADVLESCENS ("vt fere apud Terentium") entis. c. [ἔφηβος, μείραξ, νεανίας] "Ortum e Participio Nomen: quo vocantur homines post pueritiam: quo vsque autem, vt fit in talibus, incertum." [...]

"ADOLESCENTIA", [ἔφηβια] "Aetas hominis post pueritiam vsque ad senectutem." [...]

"ADOLESCENTVLVS", Dimin. [μειράκιον] Cic. pro Flacco 51. [...]

"ADOLESCENTVLA", Dimin. [νεονίσκη] Ter. Andr. 1, 1, 91 Forte vnam aspicio adolescentulam. "conf." Plaut. Epid. 1, 1, 41.

"ADOLESCENTIARI", [νεανιεύεσθαι] "Obsoletum pro Nondum satis habere modestiae." Varro, Tu quidem vt facias censeo, quoniam tu quoque adhuc adolescentiaris. Ex Nonio 2, 25.

"ADOLESCENTVRIRE", [μετροκτεύεσθαι] Adolescentium more facere. Laberius apud Nonium 2, 46 Incipiunt adulescenturire, et nescio quid nugarum facere.

"ADOLEFACTVS", Vet. Inscriptio fratrum arualium "subiecta etiam Catoni a Gesnero" p. 127 [...]

"ADOLESCHOS", i. [δάδλεσχος] "Garrulus, nugator, loquax."

"ADOMINATIO", onis. f. "bona ominatio, in" Gloss. "v. Barth. ad" Stat. Theb. 2, 170.

"ADONEVS [1]", "Veteribus Latinis dictus videtur, qui Graecis" Adonis "vocatur" Plaut. Men. 1, 2, 35 [...]

"ADONIS", is et idis. [Ἄδωνις] "Filius Cinyrae Cypriorum regis, et filiae ipsius Myrrhae: quem Venus in deliciis habuit, forma praecellentem." [...]

"ADONEVS [2]", Adi. Ad Adonidem pertinens. Auson. in Monosyll. cap. de Hist. Caedis Adoneae mala gloria fulmineus sus.

"ADONIA", orum. [Ἄδωνια] "Sacra Adonidi dicata." [...]

"ADONIVM [1]", [ἄδώνιον] "Species est Abrotoni." [...]

"ADONIVM [2]", "Carminis genus apud Grammaticos. V. g." Seruius Centim. p. 1820 Putsch. Adonium constat dimetro catalecto, vt est hoc, "Fundite fletus."

"ADOPERIO", ui, ertum, ire. [ἀποκρόπτω, καλύπτω] Operire, "aggerendo proprie" Columel. 4, 8, 1 [...]

"ADOPERTE", Adi. Idem. Mart. Capella lib. 8. p. 303. Pensa Lachesis adoperte denuntiat Genethliacae. "i. Fata obscure significat."

"ADOPINOR", ari. [προσοδοξάζω] "Opinando adicio." Lucret. lib. 4, 814 Deinde adopinamur de signis maxima paruis, Ac nos in fraudem induimus frustamur et ipsi.

"ADOPPETO", Pro Oppeto. "Laudatur" Apul. Met. 7 [...]

"ADOPTO", as, are. [εἰσποιέω, υἱοποιέω, υἱοθετέω] "Optando i. eligendo asciscere." [...]

"ADOPTATVS", Partic. [πρόσευκτος] Cic. Att. 7, 7 [...]

"ADOPTANDVS", Cic. Att. 8, 3 Ille ni Clodio adoptando Augur.

"ADOPTATIO", onis. f. [υιοθεσία] "Idem quod" Adoptio: "sed in vsu rarissimum." [...]

"ADOPTATICIVS", [εἰσποιητικός] Festus, Adoptaticius, ex adoptato filio natus. Plaut. Poen. 5, 2, 100 Demarcho item ipse fuit adoptaticius. "Quo in loco, pro" Filio adoptatio "sumitur. Add. ib." v. 85.

"ADOPTATOR", oris. ni. [υιοθέτης] "Dicitur qui aliquem adoptavit." Vid. ADOPTIVVS. Pater adoptator Gell. 5, 19 "Forte ex oratione Scipionis, quam ibi laudat Gellius."

"ADOPTIO", onis. f. [υιοθεσία] "Forte contractum ex veteri" Adoptatio: "vt" Optio. [...]

"ADOPTIVVS", [εἰσποιητός, θετός] "Relationem" adoptantis "vel" adoptati "exprimit." [...]

"ADOPTARIVS", Adoptarius puer ex adoptato natus. In Isidor. Gloss.

"ADOPTABILIS", "i. Optabilis vehementer," ICt. Cod. 11 t. 111. 1 Quod in cultu ornatuque nostro sacrum et adoptabile est. [...]

"ADOR", n. Festus, Ador, Farris genus, Edor quondam appellatum ab edendo: vel quod aduratur vt fiat tostum, vnde in sacrificio mola falsa efficitur. [...]

"ADOREA", ae. "Proprie Omnis ex agro proventus." [...]

"ADOREVS", Adi. Varro de R. R. 1, 9, 4 Periti in loco humidioris far adorem potius serunt, quam triticum. [...]

"ADORIOSVS", Adorem saepe adeptus, Gloss. Lat. Gr. [ἔνδοξος].

"ADORDINO", are. Vt Adordinare patellam Apic. 4, 2 p. 113 "l. componere ea, quae sunt."

"ADORDIOR", iri. "Idem quod simplex." Ambros. lib. 1. Officior. Postea nunquam nisi consulto Domino bellum adorsus est.

"ADORIOR", iris vel eris, ortus sum, vel orsus sum, ("quod tamen videtur esse inusitatus,") iri, [ἐπιχειρέω, ἐπιτίθεμαι, ἐισβάλλω] [...]

"ADORTVS", [ἐπιχειρηκῶς] Partic. [...]

"ADORIENDVS", Adi. [ἐπιχειρητέος] Auctor ad Heren. 2, 7 Occasio quaeritur, idoneane satis fuerit ad rem adoriendam, an alia meliore.

"ADORNO", are. [ἐπισκομεῖν, παρασκευάζειν] "Addita re aliqua Ornare" Liu. 1, ... [...]

"ADORNANDVS", a, um. Quintil. 5, 13, 56 In his probandi ratio refutandique est, sed adiuuanda viribus dicentis et adornanda.

"ADORNATIVS", vt Adornatus virtutibus Vell. 2, 2, 2 [...]

"ADORNATE", Adu. Suet. de Rhet. cap. 6. Declamabat splendide atque adornate, "i. cum apparatu quodam eloquentiae."

"ADORO", are. [προσκυνέω, προσεύχομαι] "Ex ipsa etymologia sua significat," ore ad s. "apud aliquem vti." [...]

"ADORANS", Ouid. Trist. 2, 291 Adoranti Iunonia templa, subibit etc. "Sic" Id. Fast. 3, 348 Dixit, adorantem destituitque Numen. "Verbum" προσκυνῶν "ita reddit" Vulg. Matth. 20, 20.

"ADORATVS", Lucan. 6, 243 Magnus adorato submittat Caesare signa. [...]

"ADORATIO", onis. f. [προσκύνησις, προσευχή] "adorandi actus" Plin. 28, 2 [...]

"ADORATOR", Tertull. de Spectac. 8 Si Capitolium si Serapeum sacrificator et adorator intrauero. "Adde" Vulg. Ioh. 4, 23.

"ADORABILIS", Dignus adoratione. vt, Adorable beneficium Apul. Met. 11 p. 265 Elmenh.

"ADOSCVLOR", ari. Adosculari genas atque omnem vultum Dict. Cret. 2, 51.

"ADOXVS", Adi. [ἄδοξος] "Inglorius, infamis, absurdus."

== ADP ==

"ADPANGO", "vel"

"APPANGO [1]", "vel" APPINGO, ere. Fest. in Antipagmenta. "Conf." APPINGO.

"ADPARIO", ere. "I. Acquirere, adiungere sibi." Lucret. 2, 1108? vnde Adpareret spatium caeli domus. "Sic restituit ex Vet. lib. Gifanius."

"ADPATVLVS", a, um. Omnia vero adpatula Varr. L. L. 6, 3 "I. aperta, perspicua."

"ADPECTORO", are. "Applicare ad pectus." Gloss. Isidor. "Hinc"

"ADPECTORATVS", Solin. cap. 39 Canes interdum adpectoratas fouent. "Alii" Ad pectora eas. "Sed" adpectoratas "probat" Salmas. ad h. l. p. 224.

"ADPEREO", [προσπóλλυμι] Laudatur ex Plauto, Adperire aliquem amore, "vt sit idem, quod" Perire.

"ADPERTINEO", ere. Fons ad ipsam adpertinet Innocent. de Cas. p. 221 Goes. Eidem adpertinet Id. ib. p. 232.

"ADP", "in reliquis vid." APP.

"ADPVGNO", are. "Contra pugnare, seu Oppugnare, est in optimis quibusque libris." [...]

"ADPVLSVS", In APPELLO, is.

== ADQ ==

ADQVIESCO, ADQVIRO, "vid." ACQ.

"ADQVO", [ῥόον] "pro Inquantum, Quousque, formatum vt" Adeo. Afran. Promo. Vt scire possis adquo te expediat loqui. [...]

== ADR ==

"ADRACHNE", es. [ἀδράχνη] "De hac audiamus" Plin. 13, 22 s. 40 [...]

"ADRADO", si, sum, ere. [ἐπιξέω] "Radendo aggredior, atque adeo Abrado." [...]

"ADRASVS", a, um. Conspexit, vt aiunt, Adrasum quendam vacua tonsoris in vmbra Cultello proprios purgantem leniter vngues Horat. Ep. 1, 7, 50 [...]

"ADRAMYTTEON", [Ἀδραμύττειον] "sive, vt apud" Plinium 5, 30 s. 32 [...]

"ADRAMYTTEVNS", Ἀδραμυττηνός Stephan.] "Ciuis ex" Adramytheo Cic. pro Flacco 31. Conuentum Adramytenum "memorat" Plin. l. c.

"ADRANA", [Ἄδρανα] "Fluuius Chatterum in Germania," Tacit. Ann. 1, 56 "hodie" Eder "in sinistram Visurgi influens." [...]

"ADRAPIDVS", "Laudatur" Gell. 12, 5 Adrapida febrī afflicta. "Sed Gron." rapida.

"ADRARRHIZA", s. "Herba, aliis" Aristolochia. Apul. de Herb. c. 19.

"ADRASTEIA [1]", "Regio, et Ciuitas eiusdem nominis non longe a Troade, Mysiae, vbi Alexander pugnauit cum Persarum exercitu iuxta Granicum flumen." Plin. 5, 32. "Hinc dicti" [...]

"ADRASTII", campi Ἀδραστείας πεδίων Steph.] "vbi" prima congressio "Alexandri et Darii" fuit Iustin. 11, 6.

"ADRASTEIA [2]", [Ἀδραστεία] "Iouis ac Necessitatis filia, scelerum vindex acerrima, quam nemo flagitiosus neque magnus, neque paruus, vi aut clam effugere potest, quae Graeci nominis vis est." [...]

"ADRASTVS", [Ἄδραστος] "Talai vel Talaonis et Eurynomes filius, rex Argiuorum, pater Argiae et Deiphilae, quarum illam Polynici, hanc Tydeo despondit: vnus de septem illis, qui ad recuperandam Polynici Thebarum urbem profecti sunt, qui solus illorum in ista obsidione non periiit." [...]

"ADRASTEVS", Adl. [Ἀδραστείος] Stat. Silu. 11, 52 [...]

"ADREMIGO", are. Cretes portibus suis adremigauerunt Flor. 3, 7, 3. "Add." Id. 1, 18, 4 "et" 2, 8, 12.

"ADREPO", psi. ptum, ere. [προεῖρπω] "Rependo accedere." [...]

"ADREPTO", are. Frequentat. Plin. 35, 10 s. 36, 22. Idem nobiles Bacchas, adreptantibus Satyris.

"ADRIA [1]", ae. m. "siue (vt nonnulli malunt) HADRIA [Ἀδρία] "Sinus maris, siue Mare Adriaticum, quod et" Superum "dicitur, vulgo" Mare Venetum. [...]

"ADRIA [2]", ae. [Ἀδρία] "duarum vrbiū nomen est: quarum altera a Tuscis condita," Atria "potius fuit, de qua Plin. 3, 16. altera in Piceno, de qua" Aur. Vict. in Hadrian. pr. [...]

"ADRIACVS", Adi. [Ἀδριακός] i. Adriaticus. [...]

"ADRIANVS [1]", Adi. [Ἀδριανός] Hor. Od. 1, 16, 4 [...]

"ADRIATICVS", Adi. [Ἀδριατικός] "Vid." ADRIA. Minax Adriaticum, "subaudi, Mare" Catul. 4, 2. Adriaticum mare Plin. 3, 5. Sinus Maris Adriatici Suet. Tiber. 16 "etc."

"ADRIANVS [2]", "rectius" HADRIANVS, C. Fabius, qui cum Africam obtineret vel Legatus, vel Proprætor, Vticae in prætorio suo viuis vsus est, quod corrupto seruitio ciuitatis illius, de principum nece conspirasse diceretur. [...]

"ADRIANVS [3]", [Ἀδριανός] s. AELIVS HADRIANVS Rom. Imperator, successor Traiani, "cuius ob adoptionem nomen gerit." [...]

"ADRIANOTHERAE", "siue potius" HADRIANOTHERAE "Vrbs Moesiae ab eodem Imperatore constituta, quod feliciter ibi venatus est." Spartian. Hadr. 20. "Spanh. de Vsu Numism. diss." 11 p. 338.

"ADRIANOPOLIS", [Ἀδριανουπόλις] "rectius" HADRIANOPOLIS, "Thraciae ciuitas est ad Hebrum fluiuium, primum Oresta dicta, a nomine Orestis conditoris: postea ab Ariano Caesare, instaurata fuit, cum ei furore agitato responsum esset, vt se in furiosi domum reciperet." [...]

"ADRIDEO", etc. "vid." ARR.

"ADROBOLON", "Vid." HADROBOLVM.

"ADRODO", "Vid." ARRODO.

"ADROGO", "Vid." ARROGO.

"ADRORO", are. Marcell. Empir. cap. 34 Adrorare herbam vino.

"ADRVDS", "Sunt duae voces" Ad Rudus "v. v."

"ADRVMETVM", Ciuitas Africae. Adrumetum peruenit, quod abest a Zama circiter millia passuum trecenta Nep. 23, 6, 3.

"ADRVMO", are. "Obsoletum verbum," Festus. [...]

== ADS ==

"vid." ASS.

"Quae ab" AD "praepositione incipiunt, quam" S "sequitur, illa interdum seruant" D, "si illam" S "proxime vocalis excipiat: Sed si adhuc vna sequatur"

"consonans," D "perire volunt Grammatici."

"ADSENECO", Tertull. de Castitate. cap. 13 Cereri Africanae sponte abdicato matrimonio adsenescunt, "i. in illius cultu perseuer antes" senescunt.

"ADSERVIO", "vid." ASS.

"ADSIBILO", are. "versus aliquid sibilare." Auson. in Mosell. 258 Aura crepat, motoque adsibilat aere ventus. Claud. Nupt. Honor. et Mar. 68 et Stat. Theb. 5, 578 "de serpente."

"ADSIGNIFICO", are. [προσημείω] Idem quod Significare. [...]

"ADSIPIERE", et Praesipere [προσπεινύσθαι, et [προπεινύσθαι] dicebant antiqui a Sapiendo: sicut nos quoque modo dicimus Ab Aeque, Iniquum: a Quaerendo, Inquirere. Haec Festus.

"ADSOLO", are. Ad "solum deicere, solo aequare, solius forte" Tertullian. ad Nation. 1, 10 Saepe Censores inconsulto populo adsolauerunt. "Et" in fin. cap. Maiestatis fastigium adsolant.

"ADSPVO", ui, utum. Plin. 28, 4 s. 7 Aut si dormiens spectetur infans, a nutrice tema adspui.

"ADSPVCTVS", "quasi a verbo" Adsugo, "i. vehementer sugo." Lucret. 4, 1187 Et tenet adsuctis humectans oscula labris.

"ADSVM", adfui, adesse, adfuturus. [...]

ADSVMO, ADSVO, ADSVRGO, ADSTERNO, ADSTIPVLOR, "cum deriu. vid." ASS.

"ADSVSPIRO", are. Adspirare alicuius fletibus Apul. Met. 4 p. 155 sic adspirans altius Id. ib. p. 153.

== ADT == "vid." ATT

"ADTIBERNALIS". ATTIBERNALIS, "tot enim modis scriptum inuenias." [νόποιος] Habitatator continuae tabernae, [...]

"ADTINCTVS", a, um. Veg. Veter. 1, 11, 7 [...]

== ADV ==

"ADVATICI", orum. m. pl. "Populus Galliae Belgicae." [...]

"ADVATICA", "vt quidam scribunt, siue" ATVATICA, "vel" ATVATVCA, ae. f. "Apud" Caes. B. G. 6, 31 et 34 "Eburonum est, si bene Cellarius."

"ADVEHO", xi, ctum, ere. [ἐνάγω, ἐπιγέω] "Est" Ad "locum" vehere, "seu vehiculo, seu quouis alio modo." [...]

"ADVECTVS [1]", a, um. "Praeter superiora," Classis aduecta Virg. Aen. 5, 864. [...]

"ADVECTVS [2]", ūs. Tacit. Hist. 4, 84, 6 Haec de origine et advectu dei celeberrima.

"ADVECTIO", onis. [ἐπαγωγή] Plin. 9, 54 s. 79 Nuper excogitatum, famem longae aduectionis a Brundusio, compascere in Lucrino, "i. ostreas Brundusio aduectas, post hanc famem in Lucrino lacu pascere."

"ADVECTOR", oris. m. "Qui aduehit." Apul. Florid. 4 p. 363, 33 Aduectorem sibimet equum deligunt.

"ADVECTICIVS", a, um. Aliunde Aduectus; vt Vinum aduecticum. Sallust. Bell. Iugurth. cap. 44.

"ADVECTO", aui, are. [ἐπόνομα] Frequent. Tac. Ann. 6, 13, 2 Addiditque quibus e prouinciis et quanto maiorem quam Augustus rei frumentariae copiam aduectaret.

"ADVELITATIO", Iactatio quaedam verborum, figurate ab hastis velitaribus. Velites dicuntur expediti milites, quasi Volites, i. e. Volantes. Festus.

"ADVELO", are. [ἐπικαλύπτω] "Velo addito tegere." Virg. Aen. 5, 246 Victorem magna praeconis voce Cloanthum Declarat, viridique aduelat tempora lauro.

"ADVELANS", antis. Lampridius Commodus cap. 15 Panno purpureo nudos humeros aduelans.

"ADVENA", ae. c. g. [πάρουκος, ἐπιήλυτος, προσήλυτος] Quos condidit aduena Dido Sil. 4, 767. [...]

"ADVENEROR", ari. [προσσιδεῖσθαι] "Valde et Ex animo venerari." [...]

"ADVENIO", enī, entum, ire. [προσέρχομαι, παραγίνομαι] Ad "locum" venire. [...]

"ADVENIENS", Partic. [προσερχόμενος] Ter. Eun. 2, 2, 3. [...]

"ADVENTITIVS", a, um. "Forte melius" ADVENTICIVS. [...]

"ADVENTVS [1]", a, um. "vid." ADVENTVS, ūs, n. 2.

"ADVENTVS [2]", ūs. [παρουσία, ἔλευσις, ἀφίξις] Ter. Eun. 2, 2, 29 [...]

"ADVENTO", are. [ἐφικνέομαι] "Antiquis pro primitiuo ponebatur; sicut" Adiuto "pro" Adiuuo: "Deinde fere significat Appropinquare." [...]

"ADVENTANS", Partic. Cic. Tusc. 5 c. 19 [...]

"ADVENTATIO", onis. f. Vet. Interpr. Irenaei 1, 1 Saluatoris aduentatio.

"ADVENTOR", [προσελευτή] "Ita dicuntur hospites in cauponis, stabulis, ganeis et fornicibus." [...]

"ADVENTORIVS", Adi. [προσελευτικός] "Quod aduenienti offertur." [...]

"ADVERBERO", are. [προσακίζω] "Crebro verberare." Stat. Theb. 9, 686 - - - et auratis aduerberat vnguibus armos. "Depelle tigridis, qua equus stratus est."

"ADVERBIVM", [ἐπιρρήμα] "Vox sine numero, quae alii voci adiungitur:" vt, Valde constans, Disserit acute, Bene mane. "vid." Quinct. 1, 4 "passim." [...]

"ADVEREOR", eri. Aduereor, cum te esse Alemaeonis fratrem factis dedicat Acc. ap. Non. 4, 121.

ADVERSARIVS, ADVERSARIA, ADVERSATOR, ADVERSITAS, ADVERSITOR, ADVERSOR, "vid. iam" ADVERSVS.

"ADVERSVS", a, um. [ἀντικείμενος, ἐναντιός] "ab" Aduertor; "Oppositus, siue Obiectus." [...]

"ADVERSVM", et, [ἀντί, κατά, ἐναντίον] "Praepositiones accusativae indifferenter pro eodem accipiuntur." [...]

"ADVERSE", Adu. "apud" Gellium 3, 16 Id tam obscure atque praecise, tamque aduerse dictum, "i. vt nunc loquuntur contradictorie, certe" [έναντιοφανώς.

"ADVERSO", "Archaice" ADVORSO, are. [προσέχθω] "Idem quod" Advertere. [...]

"ADVERSOR", atus sum, ari. [έναντιούμαι, αντίκειμαι] "ab" Aduersus, "pro Contrario deriuatum." [...]

"ADVERSANS", antis. [έναντιούμενος] Cic. de Orat. 2, 187, c. 44 [...]

"ADVERSATVS", a, um. Idem Virg. Aen. 4, 127 Non aduersata petenti annuit Cytherea. Tacit. Ann. 2, 67, 4 Paternis consiliis aduersatus. Idem Ann. 14, 64, 1 Aduersatus nuptiis Porpaeae.

"ADVERSARIVS", a, um. "Substantiue sepe ponitur." [άνταγωνιστής, αντίδικος, αντίπαλος] Sine aduersario luctatio nulla est Cic. de Fato c. 12. [...]

"ADVERSATIO", onis. f. Tertull. adu. Gnost. cap. 5 Quid aliud est aduersatio Idololatriae atque Martyrii, quam mortis et vitae? Idem de Pudic. cap. 15 Aduersatio immunditiarum.

"ADVERSATOR", oris. m. [έναντιότης] "Qui aduersatur." Quem miseris auxiliatorem quem bonis fautorem, quem aduersatorem malis in omni vita ciebo Apul. de Deo Socr. p. 44.

"ADVERSATRIX", icis. f. Ter. Heaut. 5, 3, 4 Villamne ego rem

vnquam volui, quin tu in ea re mihi aduersatrix fueris Sostrata? Plaut. Most. 1, 3, 100

"ADVERSIPEDES", um. Plur. [ἄντιποδες] Gloss. Lat. Gr.

"ADVERSITOR", [ἀναντητής] "Nomen est ab eo dictum, quod" Aduersum ire, "pro Obuiam ire dicimus." [...]

"ADVERSITAS", [ἐναντιότης] "Repugnantia." Plin. 11, 25 [...]

"ADVERSIO [1]", "vid." ADVERTO.

"ADVERTO", ti, sum, ere. [ἐπιστρέφω] Ad "aliquid" vertere, "contrarium est," Auertere, "quae miscet saepe librarii." [...]

"ADVERTENS", entis. i. e. Animaduertens. Ouid. Met. 14, 270 - - - aduertens pensas examinat herbas.

"ADVERTOR", Pass. impers. Cic. Fam. 1, 1 Nam aduertebatur Pompeii familiares assentire Volcatio.

"ADVERSIO [2]", onis. f. Cic. pro Arch. c. 7 Tamen hanc animi aduersionem humanissimam ac liberalissimam iudicaretis. "Sic Gruterus post Victorium. Add." Tertull. adu. Marc. 2, 13.

"ADVESPERSASCIT", [συσκοιάζει] "Instat vesper." [...]

"ADVIGILO", [προσογρηνείω] "Diligenter vigilare, et per translationem operam dare." [...]

"ADVIGILANTIA", ae. Omni aduigilantia praecauere Ruricius Ep. 1, 3.

"ADVIVO", [ἐπιζήν] "Viuere cum aliquo, vel apud aliquem." [...]

"ADVLA", Mons Germaniae, "vnde Rhenus oritur etc."

"ADVLCERO", are. [ἐλκοπιώ] Gloss. Gr. Lat.

"ADVLE", ADVLIS, [ἄδουλis] ADVLITON. Oppidum est maritimum in Troglodytarum regione, a senis, qui a dominis profugerant, conditum, "vnde et nomen habet," Plin. 6, 29. [...]

"ADVLOR", ari. [σαίνω, κολακεύω, θαυπέω, ὑποθαυπέω, μειλίσσομαι] Adulatio, "inquit" Nonius 1, 57 [...]

"ADVLO", [μειλίσσω] "Vetuste dictum pro Adulari." Cic. Tusc. 2, 24 c. 10 "ex" Accio, sec. Non. 1, 57 [...]

"ADVLANS", ntis. More adulantium procubuerunt Liu. 30, 16. [...]

"ADVLATVS [1]", a, um. [προσκυνήσας] "Humi prostratus." Val. Max. 4, 7 [...]

"ADVLATVS [2]", ūs, m. Gloss. Adulatus [κολακεία.

"ADVLATIO", onis. f. [κολακεία, θαυπεία] Cic. de Nat. Deor. 2, 158 c. 63 [...]

"ADVLATOR", [κόλαξ, κολακευτήρ] "Qui ficto amore, et obsequio, gratiam ac favorem captat: est igitur" Adulatori "contrarius" Amicus "verus: nempe qui nihil simulat apud eum quem amat, sed libere et ex animo facit ac dicit omnia." [...]

"ADVLATRIX", icis. [κολακεύτρια] "Quae adulari solet." Trebell. Pollio in Claud. c. 3. Tertull. de Anima c. 51.

"ADVLATORCVLVS", i, m. Dimin. Paruus adulator. Cathol.

"ADVLATORIVS", Adī. [θαυπεύς] Tacit. Ann. 6, 32 Vitellius formidine C. Caesaris, familiaritate Claudii, turpe in seruitium mutatus, exemplar apud posteros adulatorii dedecoris habetur [...]

"ADVLATORIE", Adu. August. Epist. 148 pr. Si perfunctorie atque adulatorie res agatur. "Conf." Nonium 1, 203.

"ADVLANTER", aliud Adu. Fulgent. Contin. Virg. p. 153 Vanae laudis appetitus falsa adulanter ingesta, velut propria reputat.

"ADVLABILIS", et e. Qui blanditiis moueri potest. Ennius apud Nonium 2, 669 Huic est animus propitiabilis, ita et adulabilis. Sic, Adulabilis sermo, sententia, Ammian. 14, 11. et 31. 12.

"ADVLTER [1]", eri. [μοιχός] "Vnde foemininum" ADVLTERA, Festus, Adulter et Adultera dicuntur, quia et ille ad alteram, et haec ad alterum se conferunt. [...]

"ADVLTER [2]", a, um. Numus adulter Tertull. de Poenit. c. 6 Clauis adultera Ouid. Art. 3, 643. [...]

"ADVLTERIO", onis. "Idem qui" Adulter. [...]

"ADVLTERO", are. [μοιχεύω] Adulterio stuprare. [...]

"ADVLTEROR", ari. [μοιχεύομαι] Dep. "laudant" Cic. Off. 1, 128 c. 35 Latrocinari, fraudare, adulterari, turpe est, sed dicitur non obscene. "Sed meliores" adulterare, "vt vidimus."

"ADVLTERATVS", a, um. Suet. in Caes. 48 Libertum gratissimum, ob adulteratam equitis Romani vxorem (quanquam nullo querente) capitali poena affectit. [...]

"ADVLTERATOR", oris. "Corruptor, Deprauator: vt" Adulteratores monetae in l. aut facta. in fin. D. de poenis.

"ADVLTERATRIX", icis. f. "Adultera." Gloss. Vet. [μοιχαλίς, Adulteratrix.

"ADVLTERATIO", onis. f. Gloss. Cyrilli, Adulteratio προχορήγιο: sicut ibidem Adulterator [προχορήγος] "est i. monetae corruptor." [...]

"ADVLTERINVS", [κιβδηλος] Adl. "Quod pro vero assimilatum est: vt" Adulterinum signum, "i." Alieno annulo factum, Festus. [...]

"ADVLTERITAS", pro Adulterio a Laberio nimis licenter dictum, "teste" Gellio 16, 7.

"ADVLTERIVM", [μοιχεία] "Crimen Adulteri." Adulterium, cum aliena vxore domi coire an et in lupanari? Quinct. 7, 3, 10. [...]

"ADVLTVS [2]", "vid." ADOLESCO.

"ADVMBRO", are. [ἐπισκιάζειν] "Vmbram tegendo facere." [...]

"ADVMBRATVS", a, um. "Vr" Comitia adumbata contra Rull. 2, 30. [...]

"ADVMBRATIO", onis. f. [σκιουργία] Cic. de Perfect. Orat. 103 c. 29 [...]

"ADVMBRATIM", Adu. [ἐπεσκιωσμένος] "Subobscurae, non aperte." [...]

"ADVNCVS", a, um. [ἐπικαμλής] Adi. "Proprie dicitur, Quod quasi" ad "nos (i. e. versus nos)" vncum "siue incuruum est, quale est, Aquilae rostrum, et canum, leonum, similibumque vngues." [...]

"ADVNCITAS", "vt" Aduncitas rostri Plin. 8, 27. 10, 71 et lib. 12, 49. Cic. de Nat. Deor. 2, 122 Rostrorum aduncitate cibum capiunt quaedam animalia.

"ADVNO", are. [ένόω] "In vnum cogere: verbum rarum." [...]

"ADVNAVVS", a, um. "Saepe hoc participio" Iustinus "vsus est:" vt 7, 2, 12 [...]

"ADVNAVIO", onis. f. Cypr. Epist. 57, 1 extr. Epist. 61, 1. "Siue Oxon. Edit." Epist. 60 et 62.

"ADVOCO", are. [προσκαλέομαι, ἐπικαλέω, μεταπέμπω] Ad se vocare, "proprie ad Ius pertinet, et significat Homines vel patrocini, vel consilii, vel testimonii causa conuocare." [...]

"ADVOCANS", antis. Vulg. Int. Matth. 18, 2 Aduocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum.

"ADVOCATVS [1]", a, um, "Vt" Aduocata concio Nep. 7, 6, 4. Iustin. 2, 8, 8. Quis Deus tibi non bene aduocatus Catull. 41, 3. "Sed frequentius longe, substantiue ponitur, vt iam dicemus."

"ADVOCATVS [2]", "Subst." [παράκλητος, συνήγορος] Audiamus Ascon. ad Cic. Diuin. in Verr. 11 c. 4. [...]

"ADVOCANDVS", Cic. pro Quint. 47 Potentes, disertī, nobiles omnes aduocandi sunt.

"ADVOCAMENTVM", i. [συνήγορία, vel [θεραπεία] "Laudatur" Venia aduocamenti Plin. Epist. 5, 8. "Sed meliores libri" Aduocandi.

"ADVOCATIO", onis. f. [συνήγορία, παρακάλυψις] "Aduocati officium, aut Patrocinium quod nobis affertur ab eo." [...]

"ADVOCATOR", oris. Deus diuitum asperator, mendicorum aduocator Tertull. adu. Marcion. 4, 15. "i. vocat ad se mendicos."

"ADVOCITARE", Saepe aduocare. Festus.

"ADVOLO", are. [προσπέτεσθαι] Ad aliquid volare. [...]

"ADVOLANS", Gladiator nobilis apud Martial. 5, 25.

"ADVOLITANS", antis, ut, Noctua aduolitans praenuntia Prudent. in Symmach. 2, 573.

"ADVOLATVS", ūs. [ἐπίπησις] Cic. Tusc. 2, 24 c. 10 Tristi aduolatu aduncis lacerans vnguibus, "ex" Vet. Poeta.

"ADVOLVO", vi, utum, ere. [προσκυλέω] "Voluendo admoere." [...]

"ADVORSEM", al. ADVOSEM, Aduersarium, hostem. Festus. "Laudat hic Scaliger." Vet. Gloss. Aduores [ἐναντίοι, ἐπιβουλεύου].

"ADVORSVM", "pro" Aduersum, "et"

"ADVORTO", "pro" Aduerto: "Veteres scripsisse, testimonio sunt" Plauti "ac" Terentii "libri quique optimi, tum impressi, tum MSS."

"ADVRGEO", si, ere. [ἐπιείγω] "Subinde, aut versus locum aliquem vrgere." Celsus 7, 12 Is qui natus est in locum prioris, quotidie digito adurgendus est. "De dentibus." Hor. Od. 1, 37, 17 [...]

"ADVRO", ssi, stum, ere. [ἐπιμαίω] Vrendo "laedere, auferre etc." Cic. Tusc. 5, 77 c. 27 [...]

"ADVRENS", entis. Cels. 6, 8 Curare oportet medicamentis adurentibus.

"ADVSTVS", a, um. Ter. Ad. 3, 3, 72 Hoc salsum est, hoc adustum est, hoc lautum est parum. [...]

"ADVSTIO [1]", onis. f. [ἐπίκκοσις] Plin. 14, 20 "de resinae et picis vitiiis." [...]

"ADVSQVE", [μέχρι, ἄχρι] pro Vsque ad. Virg. Aen. 11, 262 Atrides Protei Menelaus adusque columnas Exulat. [...]

"ADVSTIO [2]", "vid." ADVRO.

== ADY ==

"ADYLISVS", [Ἄδύλισος] Mons est ad Thebas Boeotias, Plin. 4, 7.

"ADYNAMON", [ἄδύνομος] Plin. 14, 16 Ficticiorum ("vinorum") primum fit ex ipso vino, quod vocant adynamon, "i. Inualidum, cuius nempe vires aqua admixta, et coquendo fractae." [...]

"ADYTVM", ἄδυτον] "Interpretatur" Caes. Bell. Ciuil. 3, 105 Pergamique in occultis ac remotis templi, quo praeter sacerdotes adire fas non est, quae Graeci ἄδυτα appellant, tympana sonuerunt. [...]

== ADZ ==

"ADZELO", are, "et"

"ADZELOR", ari. Tanto magis adzelabor eos super peccata sua Vulgat. 4 Esdr. 16, 49.

== AEA ==

"AE [1]", "in notis" Aedilis "est, vel" Aere.

"AE [2]", A. A. F. F. significant Aere, argento, auro, flando, feriuendo. "Reliquas notas vide sub" AED.

"AE [3]", "Syllabam antiqui Graeca consuetudine per" AI "scribebant, vt" Musai, aulai, pictai: Festus. Quinctil. 1, 7, 18 Ai syllabam, cuius secundam nunc E ponimus, varie per A et I efferebant. [...]

"AEA", [Αἶα] "Nomen puellae venatricis, quae Phasidis fluiui amplexus fugiens deorum miseratione in sui nominis insulam versa est. De Insula, et vrbe fortassis" Valer. Flacc. 5, 51 [...]

"AEACVVS", i. [Αἰῶκος] "Iouis ex Aegina" (Seruius in Aeneid. 6, 566 ex Europa) "filius, in Oenopia insula regnavit, quam de matris nomine Aeginam appellavit." [...]

"AEACIDES", ae. [Αἰακίδης] Aeaci filius vel nepos. Virg. Aen. 1, 103 Saeuus vbi Aeacidae telo iacet Hector, "h. e. Achilles, quem genuit Peleus Aeaci filius." [...]

"AEACIDEIVS", Adi. [Αἰακίδειος, Αἰακιδῆιος] Ouid. Met. 7, 472 Oenopiam Minos petit Aeacideia regna, "h. e. Aeacidarum."

"AEACIDINVS", aliud Adi. Plaut. Asin. 2, 3, 25 Siquidem hercle Aeacidinis minis animisque expletus incedit. [...]

"AEAEAE", es, siue AEAEA, ae. [Αἰαίη] "Insulae nomen:" Mela 2, 7 Circa Siciliam in Siculo freto est Aeaeae, quam Calypso habitasse dicitur. [...]

"AEAEVVS", a, um. Adiect. "quod Circae, item Calypso, vel Magicis" adeo "rebus a Circe tractatis additur." [...]

"AEANTIVM", Αἰαντεῖον, Αἶας "nempe est" Ajax] "Oppidum in Sigeo Troadis promontorio" a Rhodiis conditum in altero cornu: Aiace ibi sepulto XXX stadiorum interuallo a Sigeo, et ipso statione classis suae Plin. 5, 30. [...]

"AEAS", antis. [Αἶας] "Epiri fluius, ex Macedonia profluens in Ionium mare." [...]

== AEB ==

"AEBVRA", ae. f. "Hispaniae oppidum iuxta Tagum." Liu. 40, 30 et 33.

== AED ==

"AED.", Aedes. [...]

"AEDEMON", onis. [Αἰδήμων] Ptolemaei libertus, qui patronum a C. Caesare interfectum vltus est. "vid." Plin. 5, 1.

"AEDEPOL", [νή τὸν πολυδεύκη] "Nam vt ait" Gell. 11, 6 Ius iurandum per Pollucem est, et viro et feminae commune. [...]

"AEDES", "vel" AEDIS, is. f. [οἶκος] Aedes, [αὐλαί, ναὶ, Vet. Gloss. [αἶτος, i. e. [ἐνδύαγμα, "vox Pindarica ap." Eustath. ad [D. p. 288, 44 [ἔδος, ἀνοκτόριον] "Quidquid sit de origine, quam ab" aditu "arcessit" Varro de L. L. 4, 33 [...]

"AEDICVLA", Dimin. [αἰσκάριον] Aedicula, sacellum Vet. Gloss. "Cellula in aedibus." [...]

"AEDICILIVM", ii. n. vt Domicilium. Plinio 13, 16 pr. "vbi legitur," In deliciis Circes cedrum inter odores vri, "Salmasius it restitutum in" Solin. p. 667, b, F. "Neglexit Harduinus."

"AEDICVLVS", "Deus, Domibus peculiariter praeerat. Nescio vnde acceptum tradit" Thomas. de donat. c. 8.

"AEDIFICO", aui, are. [δομεῖν, οἰκοδομεῖν] Quum sit proprie aedem facere, ponitur tamen pro omni genere constructionis Fest. [...]

"AEDIFICANS", antis. Nepos 2, 6, 2 Aedificantes prohibere.

"AEDIFICATVRVS", Cic. Verr. 4, 23 Id quod erat aedificaturus.

"AEDIFICANDVS", "Vid. modo" Aedificare Remp.

"AEDIFICATVS", a, um, vt, Carcer aedificatus Cic. pro Sylla 70 c. 25. Villa bona beneque aedificata Idem Off. 3 c. 13.

"AEDIFICATIO", onis. f. [οἰκοδόμησις] Cic. Att. 12, ... Aedificatio me non mouet. [...]

"AEDIFICATIVNCVLA", [οἰκοδομίδιον] Parua aedificatio. Cic. Q. frat. 3, 1, 2.

"AEDIFICATOR", oris. m. [οἰκοδόμος, τέκτων] "Qui aedificat, aut aedificauit." [...]

"AEDIFEX", icis. m. "Idem" qui Aedificator Tertull. de Idolol. cap. 12.

"AEDIFICIALIS", et e. Dictys Cret. 5, 12 Priamus ad aram Iouis ante aedificiale confugit, "i. Aedificium, Regiam."

"AEDIFICATORIVS", a, um, Idem, vt, Verbum aedificatorium mortis Tertull. de Carne Christi cap. 17. Idem de Anima cap. 47 Somnia prophetica, reuelatoria, Aedificatoria, vocatoria.

"AEDIFICIVM", ii. n. [οἰκοδόμημα, κτίσμα] Varr. de L. L. 4, 32 pr. [...]

"AEDILIS", is. m. [ἀγορονόμος, ἀστυνόμος] Aedilis, Qui aedes sacras et priuatas procurat Varr. de L. L. 4, 14 [...]

"AEDILATVS", dicebatur Aedilis dignitas; sicut Pontificatus, Magistratus. Festus. Vet. Gl. ἄστυνομία Aedilatus.

"AEDILITAS", [ἀγορονομία] "Aedilium magistratus." [...]

"AEDILICIVS", Aed. [ἀγορονομικός] Cic. Off. 2, 57 c. 16 [...]

"AEDITIMVS", [νεωκόρος, ζάκορος] Qui sacris aedibus praeest. [...]

"AEDITVVS", [ἐροδόουλος, νεωκόρος] "Idem" qui Aeditimus. [...]

"AEDITVA", ae. DORIDI ASINII GALLI AEDITVAE A DIANA, Inscript. ap. Fabrett. p. 722. Eius templi aeditua et antistes pudicitia est Tertull. de cult. Fem. 1.

"AEDITVALIS", e. Aeditualem legem scribere Tertull. de Pudic. c. 16.

"AEDITVOR", et AEDITIMOR, ari. [νεωκορεύω, ἐροδοουλεύω] "Aedem tueor." [...]

"AEDITVENTES", [ἐροδοουλεύοντες] "pro" Aedituis "dixit" Lucret. 6, 1271 [...]

"AEDON", onis. f. [ἄηδών] "Auis, quae et" Luscinia "et" Philomela "dicitur." [...]

"AEDONIVS", Aed. "Quod" Aedonis "est" Lucan. Paneg. ad Pison. v. 257 Sic et Aedonia superantur voce cicadae.

AEDON, AEDONVS, AEDONIS, "vid." EDON etc. "quomodo scribendum est."

"AEDVI", "vbi habitauerint intelligimus ex" Caes. B. G. 1, 10 [...]

== AEE ==

"AEETA", ae, "vel" AEETES, ae. [Αἰήτης] Non erat Aeetes ad quem despecta rediret Ouid. Epist. Hel. ad Par. 17, 231 [...]

"AEETAEVVS", Adī. [Αἰήτιος] Catul. in Nupt. Pel. et Thet. 3 Phasidos ad fluctus, et fines Aeetaeos.

"AEETIAS", Aeetiadis. [Αἰήτιος] "Medea Aeetae filia." Ouid. Met. 7, 9 Concipit interea validos Aeetias ignes.

"AEETIS", idis. [Αἰήτις] "eadem." Valer. Flacc. 6, 479? et pavor artus Protinus, atque ingens Aeetida perculit horror.

"AEETIVS", Adī. [Αἰήτιος] "ad Aeeten pertinens." Valer. Flacc. 6, 542 [...]

== AEG ==

"AEGA", ae. "Nymphae nomen, quae ex Oleno Vulcani filio nata, Iouisatrix fuisse fertur." [...]

"AEGATES", m. pl. "Insulae Maris Siculi e regione Lilybaei promontorii, ad quas praelio bellum Punicum primum fuit compositum" Sil. 1, 60 "de Hannib." [...]

"AEGAE", arum. "it." Aegae, Aegaea, Aegia; "alias" Edessa "vel" Aedessa. [...]

"AEGAEAE", [Αἰγαῖαι] "Insulae Ioniae adiacentes, quae commemorantur" a Plin. 1, 31.

"AEGAEON", onis. [Αἰγαῖων] "Gigas, Caeli et Terrae filius." [...]

"AEGAEVM", Mare, [Αἰγαῖον πέλαγος] "est Graeciam inter Asiamque amplum et multas habens insulas: vulgo hodie dicitur Archipelagus." [...]

"AEGER", aegra, aegrum. δύσθυμος, ἐπιλυπος, ἀβήρωστος, νόσθιμος] Festus, Aegrum ex Graeco [αἰόζω] appellatur: a quibusdam putatur a voce doloris appellari, quae est [αἰ αἰ]. [...]

"AEGRESCO", ere. [δυσθυμοῦμαι] "Aegriorem fieri, et proprie refertur ad animum." [...]

"AEGRE", Adu. [δυσκόλοα] Virg. Georg. 3, 534 [...]

"AEGREO", ere. "Aegrum esse." Lucret. 3, 837 Morbis cum corporis aegret. "Sic enim legendum, non" aegrit, "ex deriuato" aegresco, "non" aegrisco, "contra Turnebum Aduers." 30, 10 "ostendit Vossius Etym." p. 10.

"AEGRIMONIA", ae. [δυσθυμία] "Sic ab" Aeger "factum, vt ab" Acer, Acrimonia; "idem significat quod" Aegritudo. [...]

"AEGRITVDO", inis. f. [κατήφεια] "Est" Animi aegri "affectio." [...]

"AEGROR", oris. "pro Aegritudine s. morbo" Lucret. 6, 1130 Venit pecus balantibus aegror. Adde 1257.

"AEGROTVS", a, um. Denom. ab Aeger [ἀγρώστος, νόσμος] Servius ad Virg. Ecl. 1, 13 "et alias." [...]

"AEGROTO", are. [νοστέω, ἀγρώστέω, ἀσθενέω, νοσηλεύομαι] Aegrum "vel" Aegrotum "esse." [...]

"AEGROTATIO", onis. f. [νόσημα, ἀρρώστημα] Ciceroni Tusc. 4, 28 est morbus cum imbecillitate. "vid." AEGRITVDO. [...]

"AEGERIA", "vid." EGERIA.

"AEGESTA", [Αἰγέστα] "it." EGESTA, Ciceroni Plinioque "est" SEGESTA, vbi "vid."

"AEGEVVS", "dissyl." ei "vel" eos. [Αἰγεῦς] Athenarum rex, filius Neptuni, duas habuit coniuges, quarum prima dicta est Aethra, filia Pithei regis, ex qua Theseum suscepit. [...]

"AEGIDES", [Αἰγείδης] dicitur Theseus filius Aegei. [...]

"AEGIALE [1]", es. f. [Αἰγιάλη] Diomedis Aetoliae regis vxor, quam post Troiae expugnationem in patriam reuersus, cum cognouisset cum Cyllabaro vel Comete Stheneli filio concubuisse, verecundia ductus domum noluit reuerti, vt scribit Seruius in Aen. 8, 9 "et" 11, 269. [...]

"AEGIALE [2]", "Antiquitus nuncupabatur Sicyon ab Aegialeo, qui autochthon seu indigena comparuit ibidem primus, sicuti memorant Sicyonii, et est a Pausania repetitum."

"AEGIALEVS", ei. m. Adrastii filius ex Demoanassa Argiuis: hic solus perijt ex septem "(Epigonis)" qui exierant, "(ad patrum, qui ad Thebas perierant, mortes vlciscendas)" quia pater exsuperauerat, pro patre vicariam vitam dedit. [...]

"AEGIALIA", Insula est adiacens Aetoliae regioni, Plin. 4, 12.

"AEGIALOS", [Αἰγαλός] "Latine dicitur Litus." [...]

"AEGIALVS", "Medeae frater," Iustin. 42, 3, 1 "Hunc alii Absyrtum vocant: qui cum Medeam persequeretur, ab ea dicitur interfectus." Aegialeus "vocatur ab aliis, et in Iustino Bongars. et Burm." Agialius.

"AEGICHON", Gramen Apul. de Herb. cap. 77.

"AEGIDA", Istriae oppidum. Plin. lib. 3. cap. 19.

"AEGILA", Insula quindecim millibus passuum distans a Cythera Plin. 4, 12.

"AEGILODES", Sinus Laconiae, Plin. 4, 5.

"AEGILIVM", Insulae nomen Plinio 3, 6 contra Cosanum litus sita.

"AEGILOPS", opis. [αἰγίλωψ] "Arboris glandiferae species." [...]

"AEGILOPICVS", Cathol. "qui Aegilope laborat."

"AEGILOS", Insula quae Latinis Capraria dicitur Plin. 3, 6.

"AEGIMIVS", "Nomen viri, qui annos vixit ducentos. Auctor Anacreon" Plin. 7, 48.

"AEGIMORI", Sunt contra Carthaginis sinum duo Scopuli verius quam Insulae: inter Siciliam maxime et Sardiniam Plin. 5, 7.

"AEGINA", ae. [Αἰγίνα] "Asopi regis Boeotiae filia, cum qua Iupiter congressus genuit Aeacum et Rhadamanthum." [...]

"AEGINETICVS", a. um. Adi. [Αἰγινητικὸς] "Vnde" aes Aegineticum Plin. 34, 2 et 3 non quod Insula ipsa gigneret, sed quod ibi officinae praeclare temperarent. [...]

"AEGINETA", [Αἰγινήτης] "Civis Aeginae" Cic. Off. 3 c. 11. Athenienses sciuerunt, vt Aeginetis? pollices praeciderentur. Aeginetae factoris "meminit" Plinius 35, 11.

"AEGINIVM", "Oppidum Macedoniae, in ea regione, quae appellatur Pieria." Plin. 4, 10.

"AEGION", [Αἶγιον] Suidae, Oppidum Achaiae proprie dictae, Plin. 4, 5.

"AEGIPAN", anos. [Αἰγίπτιον] "Monstra et Semidei Africae, Panes cum caprinis pedibus." [...]

"AEGIRA", "Insula." Plin. 5, 31. [...]

"AEGIS", idis. [αἰγίς] "quae proprie est caprina pellis, speciatim scutum Iouis significat de pelle caprae Amaltheae." [...]

"AEGISONVS", [αἰγιφωός] Aegisonum pectus Palladis, Valer. Flac. 3, 88.

"AEGISTHVS", i. m. [Αἰγισθος] "Thyestis filius ex Pelopeia filia." [...]

"AEGITHVS", i. "Auis de qua" Plin. 10, 74 [...]

"AEGIVM", [Αἰγεῖον] "Oppidum Achaiae, quo in loco Iouem a capra nutritum ferunt, vnde oppido nomen Strabo lib. 8." Conuentum eo indictum "memorat" Liu. 38, 30.

"AEGLE", es. f. Αἰγλή "Quod alias splendorem significat" "Nymphae nomen, Solis ex Neaera filiae." Virg. Ecl. 6, 21 Aegle Naiadum pulcherrima. "Fuit etiam" vna Hesperidum Aegle. Hygin. prooemio Fab.

"AEGLES", ae. m. "Nomen athletae cuiusdam Samii, qui quum mutus esset antea et elinguis, prae indignatione et cupiditate detegendi fraudem, repente loqui coepit." Gell. 5, 9. et Valer. Maxim. 1, 8, ext. 4.

"AEGOCEPHALOS", i. m. "Auis est liene omnino carens." Auctor post Aristotelem Plin. 11, 37 s. 80. "A Gaza ex re" Capriceps "vertitur."

"AEGOCERAS", atis. n. "Foenum Graecum." [...]

"AEGOCEROS", otis "vel" otos. m. "Latine dicitur" Capricornus, [αἰγόκερος] Lucr. 5, 614 [...]

"AEGOLETHRON", [αἰγὸλεθρος] Herba est ab exitio, et iumentorum quidem, sed praecipue caprarum, appellata Aegolethron "etc." Plin. 21, 13 s. 44.

"AEGOLIOS", Vlula Plin. 10, 6. Aristot. Hist. An. 9, 17.

"AEGON", onis. m. "Nomen pastoris apud" Virg. Ecl. 3, 2 "quasi tu" Caprarium "dicas." [...]

"AEGONYCHON", i. "quasi tu" caprae vngulam "dicas: inter" Lithospermi "synonyma ponit" Plin. 27, 11 s. 74.

"AEGOPHTHALMOS", i. m. [ἀιγόφθαλμος] "Gemma sic ab" oculi caprini "similitudine cognominata" Plin. 37, 11.

"AEGOS", [Αιγός] "i. e. Caprae" Flumen "in Chersoneso Thraciae," nau. fragio classis Atticae insigne Mela 2, 2. [...]

"AEGOSTHENENSES", Graeciae populi contributi Megarensibus Plin. 4, 7.

AEGRE, AEGRESCO, AEGRIMONIA, AEGRITVDO, AEGROTVS, AEGROTO, AEGROTATIO, "Vid." AEGER.

"AEGVSA", "vid." AETHVSA.

"AEGYPSOS", i. m. [Αἴγυψος] "Vrbs ad ripam Istri fluuii sita, nomen habens ab Aegypso Caspio conditore." Ouid. de Ponto, 1, 8, 11. et 4, 7, 21.

"AEGYPTIA", "Ciceronis libertus: cuius idem meminit" Fam. 16, 15. Aegypta ad me venit. Et Att. 8, 15 Epistolas mihi tuas Aegypta reddidit.

"AEGYPTILLA", ae. "Gemma est, de qua" Plin. 37, 10. Isidor. 16, 11.

"AEGYPTVS [1]", et DANAVS, [Αἴγυπτος καὶ Δάναος] "Horum ponamus fabulam ex" Hygino f. 168 [...]

"AEGYPTVS [2]", [Αἴγυπτος] "vt vult" Mela 1, 9, 1 Asiae prima pars "quam ibi describit." [...]

"AEGYPTIACVS", a, um. Plin. 6, 28 Ad mare nostrum lituaque Aegyptiacum.

"AEGYPTIACE", Treb. Pol. in Zenobia, Loquebatur Aegyptiace.

"AEGYPTINOS", Aethiopus "interpretatur" Festus. "Vid. Scal."

"AEGYPTIVS", a, um. [Αἴγύπτιος] Sil. Ital. 13, 474 - - - Aegyptia tellus. [...]

"AEGYS", [Αἴγυς] Oppidum est Laconicae regionis apud Stephanum.

== AEL ==

"AELIA", "Gens plebeia Romae in qua" Paeti Tiberones, Ligures, Cati etc. [...]

"AELIANVS", a, um. Cic. de Cl. Or. 207 [...]

"AELLO",?Ἄελλῶ) "Nomen vnus Harpyiarum, quae tres esse finguntur," Aello, Ocypete et Celaeno. [...]

"AELVRVS", [Ἀἴλουρος] "Felis." Gell. 20, 7 [...]

== AEM ==

"AEMATHIA", "vid." EMATHIA.

"AEMIDVS", a, um. Aemidum, tumidum Festus, et Gloss. Isidori. "sc. a sanguine," [τῶ σῖμῳ, "impacto."

"AEMILVS", a, um. "Gentis Romanae nomen, in qua" Barbulae, Lepidi, Mamerci et Mamerchini, Paulli, Scauri. [...]

"AEMILIANVS", "Cognomen, si quis ex" Aemiliorum "gente in aliam se adoptandum daret," vt P. Cornelii Scipionis, "qui Paulli Aemilii filius erat" [...]

"AEMON [1]", "vid." HAEMON.

"AEMON [2]", "Nomen viri." Stat. Theb. 8, 498 Sterneret aduersos etiamnum Ismenius Aemon.

"AEMONIA", [Ἀιμονία] "Regio Graeciae vulgatissimo nomine" Thessalia "dicta." [...]

"AEMONIVS", "quod tamen fere cum adspiratione hodie editur." [...]

"AEMONIDES", [Ἀιμονίδης] "Nomen viri, non patronymicum, vt" Thucydides. [...]

"AEMVLOR", ari. [ζήλω, ζήλοσυνέω] "Cum ardore quodam, et perturbatione animi imitari, et superare studere." [...]

"AEMVLO", are. "Antique actiua forma, Idem." Apul. Met. 1 p. 149 Patris tui virtutes aemulaeris.

"AEMVLANS", antis. Partic. [ζήλων] Quum sit aemulantis, angi alieno bono, quod ipse non habeat; obtrectantis autem etc. [...]

"AEMVLANTER", Adu. Tertul. aduers. Haeret. cap. 40 Diabolus res tam aemulanter affectauit exprimere in negotiis idololatriae.

"AEMVLANDVS", a. um. [ζηλωθῆσόμενος] Plin. Epist. 5, 15 Vna diligimus, vna dileximus omnes fere, quos aetas nostra vtroque sexu aemulandos tulit.

"AEMVLATVS", ūs. m. [ζήλωμα] Idem quod Aemulatio. [...]

"AEMVLATIO", onis. f. [ζήλος, ζήλοτυτία] Cic. Tusc. 4 c. 8 Aemulatio autem dupliciter illa quidem dicitur, vt et in laude et in vitio nomen hoc sit. [...]

"AEMVLAMENTVM", i. n. Tertull. s. Cyprian. aduers. Marc. 4, 1 Quapropter merito nos aemulamenta locuti; "vbi perperam antepenultima corripitur."

"AEMVLATOR", oris. m. [ζήλωτή] "Qui aliquem aemulatur." Cic. Att. 2, 1 Quod Sicyonii te laedunt, Catoni et eius aemulatori attribuas Serullio.

"AEMVLVS", [ζήλοτυπος] "In quo est" aemulatio, "qui quocunq; modo aemulatur." [...]

"AEMVS", siue HAEMVS, [Αἴμος] "Rex fuit Thraciae potentissimus, qui Rhodopen Strymonis fluuii filiam duxit vxorem." [...]

== AEN ==

"AENARE", [Αἰνάρη] "Insula est in Asia finitima Samo et Lesbo," Plin. 5, 31.

"AENARIA", ae. f. [Αἰνάρια] "Insula in Puteolano sinu," Plin. 3, 6 s. 12

"AENEA", "Vrbs maritima Thessalonicae propinqua, vt intelligitur ex" Liu. 40, 4 Prosciscuntur a Thessalonica Aeneam ad statutum sacrisicium, quod Aeneae conditori, cum magna ceremonia quotannis faciunt. [...]

"AENEAS", ae. m. [Αἰνείας] "Troianus, Anchisae et Veneris filius. Post excidium patriae, et longos errores in Italiam venisse Romani scriptores contendunt, et ab eius posteris Albae regnantibus origines Romanas repetunt." [...]

"AENEADAE", "Troiani Aeneae socii, deinde Romani, ab Aenea oriundi." [...]

"AENEIDES", ae. Patronym. [Αἰνεΐδης] Virg. Aen. 9, 653 Atque his ardentem dictis affatur Iulum, Sit satis Aeneide, telis impune Numanum Opetisse tuis. [...]

"AENEIS", idos. [Αἰνήϊς] "Opus de rebus gestis Aeneae." [...]

"AENEIDOMASTIX", [Αἰνηδομάστιξ] Liber a Carbilio Pictore in Virgillum editus: quanquam non desint, qui eum a Maecenate suppositum afferant. [...]

"AENEIVS", a, um. [Αἰνῆϊος] Adi. Virg. Aen. 7, 1 Tu quoque littoribus nostris Aeneia nutrix Aeternam moriens samam Caieta dedisti. [...]

"AENESI", dicti sunt Comites Aeneae. Festus, "nescio quam bene."

"AENEVS", a, um. "Idem quod" Aereus [χάλκεος] Columel. 12, 20, 1 In coctura aeruginem remittunt aenea vasa. [...]

"AENEATORES", [σαλπηκται] "Tubicines, ab aenea tuba." [...]

"AENEOBARBVS", "vid." AHENOBARBVS.

"AENEOLVM", Quod ex aere fit dicimus. Festus. Aeneoli piscatores Petronii 73. "vt viris doctis placet, sunt sigilla piscatores referentia. Sed fluctuat lectio, certe circa" piscatores.

"AENIGMA", atis. n. [ἀνιγμα] Allegoria quae est obscurior, "Sic definit" Quintil. 8, 6, 52. [...]

"AENIGMATISTES", ae. [ἀνιγματισται] "Qui aenigmata componit, aut proponit." Sidon. Ep. 8, 16.

"AENIGMATIZO", Cathol. Per aenigmata loqui.

"AENITOLOGIVM", s. AENITTOLOGIVM, "Carminis genus" constat Dactylica et Iambica Penthemimeri, vt est hoc, Carmina bella magis vellem sonare. [...]

"AENNA", "vid." ENNA.

"AENOBARBVS", [χαλκοπαργύων] "Vid." AHENOBARBVS.

"AENOS", Αἴνος] "Fabula. Graeci Grammatici a" [μύθος] "distinguunt. Et ipsum" Aenigma "nomen inde ductum obscuriusculum quiddam significari monet." [...]

"AENVLVM", Vas ex aere paruum, Festus.

"AĒNVVS", a, um. [χάλκεος] "i." Aeneus "vel" Aereus, "pro eo quod est" Ahenus "interdum scriptum inuenias." [...]

"AĒNVVM", "sive" AENVVM, i. n. "Idem quod" Ahenum, "sive Vas super focum pendens, vt aqua in eo calefiat."

== AEO ==

"AEOLVS", i. [Αἰόλος] "Videntur huius nominis tres fuisse in Poetarum lectione notabiles, de quorum genealogia, vt fit, dissensio est." [...]

"AEOLIS [1]", idis. "vel" AEOLIA, "Primo fuit in Graecia propria, quae deinde fuit" Aetolia. [...]

"AEOLIS", "vel" AEOLII, Aeolidis "vel" Aeoliae "tum Graecae tum Asiaticae incolae." [...]

"AEOLICVS", a, um. "Nobile apud Grammaticos" Digamma Aeolicum "de quo h. v." Quintil. 1, 6, 31 Aeolicae rationi sermo Latinus est similimus. Id. 8, 3, 59 Aeolica dicta, "i. verba dialecti Aeolicae."

"AEOLIDES", "Aeoli filius, nepos etc." [...]

"AEOLIS [2]", idis. "Aeoli filia, vel neptis. Sic vocatur" Halcyone Ouid. Met. 11, 574 Aeolis interea tantorum ignara malorum Dinumerat noctes.

"AEOLIVS", a, um. Adi. [Αἰόλιος] "ab Acolide regione." Hor. Carm. 4, 3, 12 Fingent Aeolio carmine nobilem. [...]

"AEOLIPYLA", ac. f. Vitruvius 1, 6 Fiunt Aeolipylae aerae, cauae. [...]

"AEON", onis. m. [αἰών] "Saeculum, mundus." Tertull. de Praescript. 49 Istum aeonem in defectionem factum. "Eadem vox ibidem occurrit et cap." 33, 34. [...]

== AEP ==

"AEPHITIVS", a, um. Adi. Stat. Theb. 4, 296 Aephitios idem ardor agros, "inter populos Arcadiae. Vid. leg." Aepytios. Αἰπύτιον νόμβον "in Arcadia commemorat" Homerus [D. B, 604 [...]

"AEPOLIVM", ii. n. "Sarmatiae Europaeae vrbs, circa stuuos Tyram et Istrum. Vid." Plin. 4, 12.

"AEPVLO", Histrorum rex, qui oppido in quod confugerat, ab Romanis capto, traiecit serro pectus, ne viuis caperetur. Liu. 41, 15.

== AEQ ==

"AEQVABILIS [1]", "vid." AEQVVS.

"AEQVAEVVS", a, um. [ἀριῆλις] Aequi Aevi "i. eiusdem aetatis." Plin. 16, 44 [...]

"AEQVALIS [1]", "vid." AEQVVS.

"AEQVAMENTVM", i. n. στάθμησις] Aequanda, "idem quod Aequilibrium." [ἰσότης vet. Gloss. Amussis est aequamentum laeuigatum Non. 1, 28 Hostimentum est aequamentum. Ib. 11.

"AEQVANIMVS", a, um. [εὐγνώμων] "Animi aequi et sedati." Auson. Praef. ad Drepanium, de ludo septem sapientum, v. 3 [...]

"AEQVANIMIS", e. [εὐγνώμων] Onomast. vet.

"AEQVANIMITAS", atis. εὐγνωμοσύνη] "Animi aequitas." Plin. 18, 12 s. 31 "De lente Aegyptia" Inuenio apud auctores aequanimitatem fieri vescentibus ea. [Εὐθρομίον "vocat in eadem re" Georon. 2, 35. [...]

"AEQVANIMITER", [εὐγνωμόνως] "Moderate, patienter, aequo animo." Macrobr. Saturn. 2, 4. Ammian. 19, 21. Sulp. Seuer. Dialog. 1, 14 (Vorst. 21) Tertull. de Pat. c. 8 "et" 9.

"AEQVATIO [1]", "Vid." AEQVO, as, "sub" AEQVVS.

"AEQVATOR", oris. m. [σημερινός] "Circulus vulgo, quem" Aequinoctialem "vocat" Plinius. "Vid. mox" AEQVIDIES.

"AEQVE [1]", "vid." AEQVVS.

"AEQVI", [Αἰκουλ] "Populi in Latio, certe commixti Latinis et Volscis." Liu. 1, 9 [...]

"AEQVICOLAE", "Iidem." Liu. 1, 32 lus ab antiqua gente, Aequicolis, quod nunc Fetiales habent, descripsit. "Et" 10, 13 Carseolos colonia in agrum Aequicolarum deducta.

"AEQVICOLI", "vel" AEQVICVLI, "Eadem gens, Poetis praesertim" [Αἰκουκόλο] Virg. Aen. 7, 746 [...]

"AEQVICVLANI", "Iidem." Plin. 3, 12 "qui etiam" ibidem Aequicolos "vocat."

"AEQVICVRVVS", a, um. Angulus aequicrurius Mart. cap. 6 p. 230 "i. Isosceles."

"AEQVIDICVS", a, um. Versus aequidici, qui singulis propositionibus ἀντιθέτους apparant dictiones, vt, "Alba ligustra cadunt, vaccinia nigra leguntur." [...]

"AEQVIDIES", ei. [σημερία] "Ea forma, qua" Aequinoctium "dicimus." Archithrenius I. Neustrii lib. 8 cap. 9. [...]

"AEQVIDIALE", is. [σημερινόν, ἡμέρον] Festus, Aequidiale apud antiquos dictum est, quod nunc dicimus Aequinoctiale: quia nox diei potius, quam dies nocti annumerari debet. [...]

"AEQVIDISTANS", antis. [ισοστάτης] Ordines aequidistantes Aggen. Vrb. p. 53. Circuli paralleli, aequidistantes Latine Mart. Capell. 8 p. 276.

"AEQVIFORMIS", e. "vt" Versus aequiformes, qui non composita, sed simplici figura ostentantur, vt, "Vrbe fuit media Laurentis regia Pici." Nusquam enim hic duae partes orationis nectuntur. Diomedes p. 498.

"AEQVILANVM", "vid." AEQVILAVIVM.

"AEQVILANX", ancis. Fulgent. de Cont. Virg. Tunc demum trutina aequilance ponderatur ac disponitur.

"AEQVILATATIO", onis. f. [ισοστάτησις] "Nomen duriuscule compositum ex" Aequo "et" Latum: "quasi Aequalium linearum secundum latitudinem productio." [...]

"AEQVILATERVS", a, um. Adi. [ισόπλευρος] ab Aequalitate laterum. Firmicus 2, 11 Quum aequaliteri trianguli figura, in semet aequa sit et conueniens. Species aequalatera Mart. Capell. 6 p. 230.

"AEQVILATERALIS", "Idem." Censorin. cap. 8.

"AEQVILATVS", eris. c. "Idem." Auson. Eidyll. 11, 51 Per trinas species trigonorum regula currit, Aequilatus, vel cruce pari, vel in omnibus impar.

"AEQVILAVIVM", Aequilauium, significat ex toto dimidium: dictum a lauatioue lanae, quae dicitur aequilauio redire, quum dimidium decidit sordibus. [...]

"AEQVILIBRATVS", a, um. Aequibrato impetu ferebatur Tertull. adu. Hermogen. c. 41.

"AEQVILIBRIVM", ii, n. [ἰσορροπία, ἰσομορία, ἰσοσταθμία] Gloss. Vet. [...]

"AEQVILIBRIS", e. ἰσοῤῥόπος Vet. Glossar. [ἰσοτάλαντος] Vitruu. 5, 12 [...]

"AEQVILIBRITAS", atis. Cic. de Nat. Deor. 1, 109 c. 39 [...]

"AEQVILOTTVM", "Idem quod" Aequilium Vet. Gloss.

"AEQVIMANVS", i. m. [ἄμφιδέξιος] Isidorus 10. lit. A. [...]

"AEQVIMELIVM", "vel" AEQVIMAEIVM, ii. n. "Locus Romae vbi domus Sp." [...]

"AEQVIMENTVM", i. Nonius 2, 9 [...]

"AEQVINOCTIVM", ii. n. [ἡμερία] "quasi Noctis cum die aequalitas." [...]

"AEQVINOCTIALIS", e. [ἡμερινός] Quod ad aequinoctium pertinet: Plin. 2, 75 [...]

"AEQVIPAR", aris. Adi. Auson. in Monosyll. v. 113 Bissenas partes quis continet aequipares? As. "i. Aequales." Certare gloria aequipari Sidon. Ep. 8, 6.

"AEQVIPARO", are. [ἰσῶω] "(non desunt qui" Aequipero "scribant) Aequare, et quasi" aequae parem vel esse, vel dicere, vel facere. Virg. Ecl. 5, 48 [...]

"AEQVIPARATIO", onis. f. [ἰσῶσις] Gell. 14, 3 Aequiparatio ipsa plerumque et parilitas virtutum inter sese consimilium. Id. 5, 5.

"AEQVIPARABILIS", e. [ἰσῶτέος] "Aequari vel Comparari cum aliquo dignum." [...]

"AEQVIPARANTIA", ae. f. "Idem quod" Aequiparatio. Peruenire in aemulas aequiparantias Tertull. adu. Valent. c. 16.

"AEQVIPEDVVS", a, um. Aequipedum trigonum Apul. de Dogm. Plat. p. 5. "i. isosceles s. aequicrurium."

"AEQVIPOLLEO", ere. [ἰσοδυναμείω] "Aequialere significat, h. e." Aequae pollere, "et viribus parem esse."

"AEQVIPOLLENS", entis. Apul. de Syllog. Cat. p. 36. "Add." de Doctr. Plat. 3 p. 39.

"AEQVIPOLLENTIA", [ἰσοδυναμία] Aequiualentia "Dialecticorum est."

"AEQVIPONDIVM", ii. n. [σάκωμα] "Ponderis aequalitas." Vitruu. 10, 8 Aequipondium in alteram partem scapi "(in statera)" per puncta vagando "etc. Idem" sacoma "vocat" 9, 3 pr.

"AEQVITERNVS", Tria simul aequitema Claud. Mamert. 2, 4. Idem 2, 8.

"AEQVIVALERE", [ἰσοῦροπεῖν] "Idem, quod Aequiparare." Auctor libelli de Philomela 5 Nam quamuis aliae volucres modulamina tentent, Nulla potest modulis aequialere tuis.

AEQVITAS, AEQVITER. "Vid." AEQVVS.

"AEQVIVOCVS", [ἰσώνυμος] Isid. 2, 26 Aequiuoca sunt, quando multarum rerum nomen vnum est, sed non eadem definitio, vt "Leo: etc."

"AEQVOR", oris. n. [ὀμαλότης, πέλαγος] "proprie Aequalitatem et planitiem significat. v. g." Ventris aequor ne irruetur Gell. 12, 1. "Sic" Lucr. 3, 905 In summo aequore saxi, "i. marmore polito." [...]

"AEQVOREVS", a, um. Adi. [πελάγιοις] "Quod ad aequor pertinet." Columel. 10, 200 Nunc pater aequoreus, nunc et regnator aquarum. Oceanum "et Neptunum significat." [...]

"AEQVVVS", a, um. Adi. [ὀμαλός, δίκαιος, ἴσος] "De corporum formis dicitur, vbi nihil eminet." [...]

"AEQVE [2]", Adu. [ἴσως] "Idem fere quod aequaliter, aut Tam, vel Adeo." [...]

"AEQVITER", [ἐπίσης] Adu. pro Aeque.

"AEQVITVS", "Aduerbiū, factum ad normam" primitus "et" planitus Plinio "tribui voluit Gronouius Diatr. ad Stat." c. 32 p. 9.

"AEQVITAS", atis. f. [ἐπιείκεια] Donatus ad Ter. Ad. 1, 1, 26 Inter ius et aequitatem, hoc interest. [...]

"AEQVABILIS [2]", e. [ἴσος, ἄριτος] "Compositam aequalitatem inter plura, vel rationem s. relationem aequalem, proportionemque adeo indicat."
[...]

"AEQVABILITAS", atis. f. Denom. [ἰσότης, ἰσομοιρία] "Aequalitas rationis, tenor quidam aequitatis." [...]

"AEQVABILITER", Adv. [ἐπίσης] "Aequaliter cum quadam continuatione." [...]

"AEQVALIS [2]", e. [ἴσος, ἕπιος, ἄριτος, ἀτάλαντος] "Aequam et parem quantitatem notat, et in hoc differt a simili, quod ad qualitatem refertur."
[...]

"AEQUALITAS", atis. f. [ισότης] "Paritas, quantitas eadem." [...]

"AEQUALITER", Adu. quantitatis. [ἐπίσης] Frumentum ciuitatibus aequaliter distributum Cic. Ver. 5 c. 70. [...]

"AEQVO", are. [ὄμαλιζω, ἐξομαλιζω, ἰσῶω] "Aequum, siue Aequale vel re vel verbis facere, complanare." [...]

"AEQVANS", ntis. Vellera nebulas aequantia, "vestes e lana subtilissimae" Ouid. Met. 6, 21. Aequantem superos emeruisse virum Id. Trist. 4, 8, 52.

"AEQVATVS", Partic. [ἰσοθεῖς] Virg. Aen. 5, 844 Aequatae spirant aerae. [...]

"AEQVATIO [2]", onis. f. "Aequandi actus aut Aequalitas adeo." [...]

== AER ==

"AER", aeris. m. {ἀήρ} "Elementum spirabile," circumfusus nobis Spiritus, "vt vocat" Quint. 12, 11, 13. [...]

"AERIVS", a, um. [ἀέριος] "vel" AEREVS, "quod in aere est vel fit etc." Cic. in Topic. [...]

"AERIA", ae, f. Dea Iuno ab aeris regno nuncupata. Mart. Capell. 2. p. 38. "2 Antiquum" Aegypti "nomen" Gell. 14. 6. "Vid." AEGYPTVS.

"AERINVS [1]", Adi. Caeruleus, vergens in aerium colorem. "Vt," Aues aerinae Tertull. de Habitu Mulier. cap. 8. "Vid." Salmas. Exerc. Plin. p. 399. 770.

"AERIPES [1]", edis. Adi. [ἀερόπους] "significare volunt Celerem, quasi aërios pedes habentem, h. e. leues. Sic certe" Seruius "interpretatur" Virg. Aen. 6, 803 Fixerit aëripedem ceruam licet. [...]

"AERA [1]", ae. [αἶρα] "Herba inimica segetibus, de qua sic Plinius" 18, 17 Est herba quae cicer enecat et eruum, circumligando se: vocatur orobanche: triticum simili modo aera. [...]

"AERINVS [2]", Adi. [αἶρινος] "Loliaceus, ab" Aera. Plin. 22, 25 Aerina farina magis caeteris purgat viscera vetera. Idem 21, 19 Panis vero cum melle et aerinea farina. Sic Hermolaus Auenae farina.

"AERANTHEMIS", "vid." ANTHEMIS.

"AERARIVM [1]", "Et caetera id genus, Vid." AES, aeris.

"AERENERVI", "Vox monstrosa, quae profertur ex" Iulio Firmic. 6, 31. Musicos faciunt, qui lyrae vel harenarios, vel aereneos dulci modulatione percitant. [...]

AEREVS, et AERIPES. "Vid." AER.

"AERIDES", [αἰριδες] Gemmae sunt e Beryllorum genere Plin. 37, 5.

"AERIZVSA", ae. "Iaspis aerii coloris." [...]

"AERO [1]", onis. m. "Sic certe melius, quam" ero "vel" hero, quae Barbarae aetatis sunt. [...]

"AEROIDES", s. Pluras. Gemmae, smaragdi species Plin. 37, 5.

"AEROMANTIA", [ἀερομαντεία] Diuinitio ex aere Isidor. 8, 9.

"AEROPE", es. [Ἄερόπη] "Atrei vxor, a Thyeste adulterio corrupta." Ouid. Trist. 2, 391 Si non Aerenen frater sceleratus amasset, Auersos Solis non legeremus equos.

"AEROPETES", [ἀεροπετής] "Quo titulo sextum suum librum, quo de volatilium condimentis agit, inscripsit" Apicius.

"AEROPHAGIA", ae. Per contumeliam aerophagiae Petron. c. 56 "forte esus auicularum; alii aliter, vid. Burm."

"AEROPHOBVS", i. [ἀερόφοβος] Aerophobos similes esse aiunt phreneticis Cael. Aurel. Acut. 3, 12. "Conficta vox ad similitudinem" Hydrophoborum.

"AERVCA", ae. Vitruu. 7, 12 pr. De cerussa aerugineque, quam nostri aerucam vocant, non est alienum, quemadmodum comparetur dicere.

"AERVGO", inis. f. [ῥὺς χαλκοῦ] "Rubigo in aere, ve Ferrugo in ferro." [...]

"AERVGINO", are. "Aerugine corrumpi" Vulg. Int. Iac. 5, 3 Aurum et argentum vestrum aeruginavit. Habet et Fulg. Ep. ad Ven. et Saluian. de Auar. 1 p. 31.

"AERVGINOSVS", a, um. Adi. "Aeruginis plenus." Sen. de Breu. Vitae cap. 12 Maiorem dierum partem aeruginosis lamellis consumit.

"AERVMNA", ae. f. [τάλαινα] Labor onerosus. [...]

"AERVMNO", are. Cathol.

"AERVMNALIS", Adi. [τάλαιναρος] "Laudatur" Apuleius Met. 1 pr. Mox in vrbe Latia aduena studiorum Quiritium indigenum sermonem aerumnali labore aggressus nullo magistro praeunte excolui. [...]

"AERVMNABILIS", e. "Aerumnis plenus." [...]

"AERVMNOSVS", a, um. "Idem" Cic. Tusc. 4, 82 At eos, qui se aegritudini dederunt, miseros afflictos, aerumnosos, calamitosos. Nihil est aerumnosius Sen. de Ira 2, 7. [...]

"AERVMNATVS", "Forma participii quasi a verbo" Aerumno, "quod in" Catholico "laudatur est, profertur ex" Plaut. Capt. 3, 4, 108 [...]

"AERVMNVL", ae. Dimin. Plautus apud Fest. refert furcillas, quibus religatas sarcinas viatores gerebant, quarum vsuum quia C. Marius retulit, MVLI MARIANI postea appellabantur. [...]

"AERVSCO [1]", "vid. inter deriuata ab" AES.

== AES ==

"AES", acris. n. [χαλκός] "Genus est metalli, cui describendo librum" 34 "a principio inde impendit Plinius." [...]

"AERA [2]", ae. "Vid. supra" s. 1.

"AERAMEN", inis. n. "Idem quod" Aes. Commodianus Instruct [...]

"AERAMENTVM", i. n. Denom. γάλαμα Gloss.] "Sunt autem Aeraementa, "Opera ex aere facta, quemadmodum" Ferramenta "ex ferro." Plin. 35, 15 In reliquo vsu aeraementis illinitur. [...]

"AERARIA", ae. "Locus in quo aes effoditur, vt" Auraria, Ferraria Plin. 34, 13. Varr. L. L. 7, 33. "Est ex Adiectiuo" Aerarius, "int." Officina.

"AERARIVM [2]", ii. n. [δημόσιον, ταμείον] "Q." d. Aerarium "penu." [...]

"AERARIVS [1]", ii. m. [χαλκεύς] "Qui aerea opera fabricatur." [...]

"AERARIVS [2]", a. um. "Quod ad aes pertinet." [...]

"AERATVS", a. um. [χαλκοτόξ] "Quod aere tectum est: vt" Auratus "ab" Auro. [...]

"AEREVS", a, um. [χάλκεος] "Quod ex aere factum est: quod" Ahenum "etiam dictum est." [...]

"AERICANVS", "Idem quod" Aerisonus Cathol. Gloss.

"AEREI", "Subst. numi aerei." Aerei signati Vitruu. 3, 1.

"AERIFER", Adi. [χάλκοφόρος] "I." Aes ferens. Ouid. Fast. 3, 740. Iamque erat ad Rhodopen, Pangaeaque flumina ventum: Aeriferae cointum concrepuere manus, "I." Crepitaacula aerea ferentes.

"AERIFEX", icis, m. [χάλκότηπος] Gloss. Gr. Lat.

"AERIFICE", Adu. Nihil sunt Musae policis vestri, quas aerifice duxti Varr. ap. Non. 4, 30. [...]

"AERIFICIVM", [χάλκοόργημα] Dictum quod sit ex aere. [...]

"AERIFODINA", ae. f. Varro. de L. L. 4, 1.

"AERILAVINA", "vel" AERELAVINA, "Verbum confictum, ad eludendos, si qui nimium etymologiae tribuant." [...]

"AERINEVS", a, um. "Hinc per Synkopen factam esse vocem, Aeneus, censet Vossius Etymolog." p. 12.

"AERIPES [2]", edis. [χάλκίπους] "Aereos vel Aeratos pedes habens, quo celeritatem significare volunt Poetae, Drakenb." Sil. 3, 39. "Sed et de robore poterit intelligi. Vid." AERIPES, "sub" AER.

"AERESCRIPTVRA", ae. "Forma agri in aenea tabula descripta." Aggen. Vrb. p. 54 "bis."

"AERISONVS", Adi. [χάλκίφορος] "Vt" Antra, Curetum aerisona Sil. 2, 93. [...]

"AERO [2]", are. [χάλκω] "Aere munio vel" orno. [...]

"AEROSVS", a, um. [χάλκώδος] Festus, Aerosam appellauerunt antiqui Cyprum, quod in ea plurimum aeris nascatur. [...]

"AERVSCO [2]", are. "Aera, sc. nimos quibuscunq; artibus aucupari, ac colligere." [...]

"AERVSCATOR", oris, m. "Mendicabulum vagum, sed proprie de praestigiarum artificibus dicebatur." [...]

"AESCVLOR [1]", ari. [χάλκολογῶ] Vet. Gloss. "idem cum" Aerusco.

"AESCVLATOR [1]", oris. [χάλκολόγος] Numularius Vet. Gloss.

"AESCVLANVS [1]", "vid. mox ante" AESCVLAPIVM.

"AESACVS", [Αἰσάκος] "Priami ex Alexiirhoe nymppha filius, quum amore Hesperies nympphae Cebrenii fluii filiae captus, eam fugientem persequeretur, illa a serpente in pede icta interiit: tantoque dolore Aesacum affecit, vt moriturus e scopulo se in mare praecipitavit." [...]

"AESALON", i. [αἰσολών] "Genus accipitris apud" Plin. 10, 8 Aesalona Graeci vocant, qui solus omni tempore apparet: caeteri hieme abeunt. [...]

"AESAPIVS", Adi. [Αἰσάπιος] Valer. Flac. 3, 420. Ampycides petit aduersis Aesapia siluis Flumina [...]

"AESAR", aris. [Αἴσωρ] "Fluius in Calabria apud Crotonem." [...]

"AESAREVS", a, um, "a flumine" Aesare. Ouid. Met. 15, 54 Inuenit Aesarei fatalia fluminis ora.

"AESCHINES", inis, m. [Αἰσχίνης] Atheniensis orator, Demosthenis aemulus: "passim laudatus etiam nostris, v. g." Plin. 7, 30. [...]

"AESCHRIO", onis. "Nomen hominis Syracusani, in Herbitensibus decumis publicani, cui vxor fuit Pippa Verri adamata." Cic. Verr. 2 c. 14 "etc."

"AESCHYLVS", [Αἰσχύλος] "Poet tragicus Atheniensis." [...]

"AESCHYLEVS", Adī. [Αἰσχύλιος] Propert. 2, 34, 41 Desine et Aeschyleo componere verba cothurno. "Sed Brouckhusius, apud quem est" 2, 25, 41 Desine Achilleo.

"AESCHYNOMENE", es. [Αἰσχνομένη] Herba est, Plinio ita dicta, quod appropinquante manu folia contrahit. "vid." 24, 17.

"AESCVLANVS [2]", et ARGENTINVS, "Dii, Aeris et Argenti:" Augustin. [...]

"AESCVLAPIVS", [Αἰσκληπῶς] "Apollinis ex Coronide nympa filius, et idem medicinae deus habitus." [...]

"AESCVLATOR [2]", "vid. sub" AES.

"AESCVLVS", i. f. [ἄστυφυλλος] Arbor glandifera, Plin. 16, 6. [...]

"AESCVLETVM", i. n. [ἄστυφύλλον] Locus aesculis consitus. Hor. Carm. 1, 22, 14 Quale portentum neque militaris Daunia in latis alit aesculetis.

"AESCVLEVS", Adī. [ἄστυφύλλινος] Palladius 1, 9. Deinde vt axes quernae cum aesculeis non misceantur. Ouid. Met. 1, 449? aesculeae capiebat frondis honorem.

"AESCVLINVS", Adī. Idem. Axes aesculini Vitruu. 7, 1.

"AESCVLOR [2]", "vid. sub" AES.

"AESERNIA", "Oppidum in Samnio" Cic. ad Pompeium sub Att. 8, 11. "Hinc"

"AESERNINVS", [Αἰσερνῖνος] Gladiator, qui cum altero non minoris famae gladiatore Pacidiano commissus, locum prouerbio fecit, Aeserninus cum Pacidiano; "Fundus est" Lucill. ap. Non. 4, 424 [...]

"AESIS", [Αἶσος] vulgo ESINO et FIVMESINO, "Vmbriae fluvius in Italia." Plin. 11, 42 Caseum Aesinatem ex Vmbria mitti tradit. "Add." Sil. 8, 446 sq.

"AESON", onis. [Αἴων] "Cretheus Aeoli filius Aesonem genuit ex Tyro Salmonei fratris sui filia: Aeson vero Iasonem: cuius rogatu Medea Aesonem in aheno recoctum pristinae iuventuti restituit." [...]

"AESONIDES", ae. [Αἰσωνίδης] "Iason, Aesonis filius." Ouid. Met. 7, 60. "It."

"AESONIVS", [Αἰσώνιος] Ouid. Epist. 12, 134 Ausus es Aesonia dicere cede domo. "Etiam pro patronymico ponitur." Ouid. Met. 7, 156? et auro Heros Aesonius potitur, "i. Iason Aesonides."

"AESOPVS", [Αἰσῶπιος] "Fabularum ille auctor nobilissimus." [...]

"AESOPEVVS", et AESOPIVS, Adi. [Αἰσώπειος] Sen. de Cons. ad Poly. 17 [...]

"AESQVILIAE", "vid." EXQVILIAE.

"AESTAS", [ἔστος] "Secunda ex quatuor anni partibus: olim tamen pars anni dimidia." [...]

"AESTATVLA", ae. " Diminut." Cathol.

"AESTIVVS", Adi. [ἔστινός] "Quod" aestatis "est, licet ab" Aestus, "non ab" Aestas "formatum sit." [...]

"AESTIVA", orum. pl. tantum. [ἄερινά] "Loca sunt, in quibus armenta et greges, et milites aestuant: sicut" Hiberna, "in quibus hibernant. [...]"

"AESTIVE", Adu. Plaut. Men. 2, 1, 29 Cum inspicio Marsupium, viaticati admodum aestiue sumus, "i. Tenuiter admodum et parce, quia per aestatem iter facientibus paucioribus opus est. vid." Turneb. 18, 15.

"AESTIVALIS", e. "Idem quod Aestius" Hyg. Astr. 3, 24.

"AESTIVO", are. "Ad aestum vitandum alicubi morari." Plin. 12, 5 [...]"

"AESTIVATIO", onis. "Commoratio in aestuis locis."

"AESTIVARIUM", i. n. "Idem quod" Aestiua. Varr. R. R. 3, 17, 8 Hac incuria laborare aiebat M. Lucullum Hortensius, et piscinas eius despiciebat, quod aestiuaria idonea non haberet. [...]"

"AESTIMO", ("quod antiquis fere placuit, vt" Optumus, Maxumus) are. [αἰμῶν] "Idem quod" perpendo, trutino "esse videtur, nomine ab" aere "ducto, pretio rerum caeterarum." [...]"

"AESTIMANDVS", Quintil. 8, 4, 24 Ex instrumento quoque illorum heroum magnitudo aestimanda nobis datur [...]

"AESTIMANS", antis. Partic. Caesar. Bell. Ciuil. 3, 1 Perinde aestimans, ac si vsus esset. "Add." Terent. Hec. 1, 2, 88.

"AESTIMOR", aris. pass. Caes. Bell. Gall. 7, 14 [...]

"AESTIMATVS", ūs. Aestimatu aetatis Macrob. Sat. 1, 16. In aestimatu est mel e thymo Plin. 11, 15.

"AESTIMATORIVS", Adi. [τιμητικός] "Vt" Actio aestimatoria, "de qua est" titulus Dig. 19, 3 [...]

"AESTIMATOR", oris. m. [τιμητής] "Qui aestimat, considerat, iudicat." [...]

"AESTIMATIO", onis. f. [τίμημα, τίμησις, διατίμησις] "Consideratio, et Pempensio." [...]

"AESTIMABILIS", e. [τιμητός] "Quod aestimari potest vel debet, quod in aliquo pretio est. Quod nullo pretio potest aestimari." [...]

"AESTIMIA", ae. f. "Obsol." Aestimias Festus exponit aestimationes: "et in XII Tabulis" Aeris aestimiam praedicato.

"AESTIMIVM", ii. n. Hyginus de Lim. p. 152. Ed. Goes. Possessiones pro Aestimio vbertatis assignatae. "Saepius etiam apud" Frontin. de Colon. "occurrit."

AESTVARIVM, AESTVO, "vid." AESTVS.

"AESTVS", ūs. m. [καύσιον, πνίγος, βροσιμός, κλόδων] "Cum ipsum calorem vehementiorem, tum qui motus a calore excitantur, aut his sunt similes, significat." [...]

"AESTVARIVM", ii. n. Festus, Aestuaria sunt omnia, qua mare vicissim tum accedit, tum recedit. [...]

"AESTVO", are. [κλιυσόμοσι, κυμάτινα] "Aestu feruere, et quasi Calorem conceptum motu quodam alterno exspirare." [...]

"AESTVANS", antis. Partic. [κυμίνων] Aestimantur purgamenta aestuantis freti pretio, quod libido constituit Curt. 8, 9, 19. [...]

"AESTVABVNDVS", Adi. Idem. Pallad. Oct. 17, 2 Aestuabunda confectio, "i. mistura quarundam rerum efferuescens."

"AESTVATIO", onis. f. [κύμωνος] Plin. 18, 1 [...]

"AESTVOSVS", Adi. [πνιγώδης, κνισώδης, βρασμώδης] quod aestu, "i. calore plenum est." Columel. 11, 2, 53 [...]

"AESTVOSE", Adu. Plaut. Bacch. 3, 3, 67 [...]

"AESTIFER", era, erum. [πνιγοφόρος, καυματοφόρος] Virg. Georg. 2, 353 [...]

== AET ==

"AETA", "Colchorum rex, Medeae et Absyrti pater. vid." AEETA.

"AETAS", atis. f. [ἡλικία] "ab" Aeuo "deducitur, quasi" Aeuitas. [...]

"AETATEM", "Adu. temporis vocant." [...]

"AETATVLA", Dimin. [ἡλικίδιον] "Tenerior puerorum aetas," Cic. de Fin. 5, 55 c. 20 [...]

"AETERNVS", a, um. Adj. [ἄϊότιος, αἰώνιος, ἄθόνητος] "Quasi" Aeuitermus, "teste" Varrone, de L. L. 5, 2. [...]

"AETERNIOR", oris. "Compar." Plin. 14, 1 Nec est ligno vili aeternior natura. "Pro Durabilior, et minus corruptibilis. Idem de" Cedro, Nullum aeternius lignum.

"AETERNALIS", e, "Idem." Tertull. adu. Iudaeos, cap. 6

"AETERNABILIS", e, Idem. In Theod. Cod. aliquoties, "vt." L. 3 de Collat. Donat. Possess. excepta aeternabili Vrbe. Accius "apud" Non. 7, 64 Aeternabilem diuitiam partissent. [...]

"AETERNITAS", atis, f. [ἄϊδιότης] "Tempus fine carens." [...]

"AETERNO [1]", ae. [ἀίδιόω, ἀποθονοτιζω] "Aeternum et immortalem facere." [...]

"AETERNO [2]", Adu. [ἀίδιος] Idem quod Aeternum. Plin. 2, 107 Viret aeterno hunc fontem igneum contextens fraxinus.

"AETERNVN", Adu. "pro Semper." Virg. Aen. 6, 617. Idem Georg. 2, 400 - - glebaque versis Aeternum frangenda bidentibus. "i." Perpetuo, semper. Seru.

"AETHALIDES", ae. n. [Αἰθαλίδης] "(i. Fuliginosus) Praeco, Mercurii filius, inter viuos modo, modo inter mortuos existens." [...]

"AETHALVS", i. m. "Vuarum genus fuliginosum in Aegypto" Plin. 14, 7 "Harduinus conicit legendum" Euthalum.

"AETHER", eris. m. sine Pl. [αἰθήρ] Apul. de Mundo p. 57, 29 [...]

"AETHRA [1]", ae. [αἰθήρη] "Pro Aethere vel Aere: poeticum est." [...]

"AETHEREVS", siue AETHERIVS, "quod propius ad Graecum fontem est." [αἰθέριος] Virg. Aen. 8, 319 [...]

"AETHERIA", Vniuersa gens "Aethiopum" appellata est Plin. 6, 30.

"AETHIOPIA", [Αἰθιοπία] "Pars Africae, torridae zonae subiecta," Plin. 6, 30 [...]

"AETHIOPS", opis. [Αἰθίοψ] "Aethiopiae incola." [...]

"AETHIOPICVS", Adi. "vt," Oceanus Aethiopicus Plin. 6, 30. Aethiopiae naues Idem 5, 9.

"AETHIOPIS", idis. [αἰθιοπῆς] "Herba magica, de qua locus classicus" Plin. 27, 4 [...]

"AETHON", [Αἶθον] "Vnus ex equis Solis: sunt enim quatuor," Pyrois Eous, Aethon, Phlegon. [...]

"AETHRA [2]", [Αἶθρα] Pithei filia, Thesei mater Hygin. f. 79. [...]

"AETHRA [3]", "pro" Aethere "vid." AETHER.

"AETHRAEA", Insula, quae nunc Rhodos dicitur Plin. 5, 31.

"AETHRIA", Insula maris Aegaei, non procul a Lemno, aliquando dicta Aeria, postea Thassos Plin. 4, 12 s. 23.

"AETHVSA", [Αἰθούσα] Insula est in mari Libyco, quae a quibusdam Aegusa dicitur Plin. 3, 8.

"AETIA", orum. [Αἶτια] "Operis nomen a Callimacho Poeta conscripti:" de "quo" Martial. 10, 4 [...]

"AETIOLOGIA", [αἰτιολογία] Causarum inquisitionem cur aetiologiam dicere non audeamus Senec. Ep. 95. [...]

"AETITES", ae. m. [Αετίτης] Plin. 36, 21. [...]

"AETNA", "vel" AETNE, [Αἴτνα] Mons "Campaniae incendiis nobilis." [...]

"AETNAEVS", Adi. [Αἴτναϊος] Camini Aetnaei, "i." Crateres, vel Fornaces Aetnae montis Sen. Oeth. 9. [...]

"AETNENSIS", Adi. "ab" Aetna "vrbe Siciliae, monti vicina" vt, Ager Aetnensis Cic. Verr. 3, 105.

"AETOLIA", [Αἰτωλία] "Graeciae regio, Epiro, Accrnaniae, et Locris finitima, dicta ab Aetolo Martis filio." [...]

"AETOLICVS", Adi. [Αἰτωλικός] Liu. 28, 5 [...]

"AETOLVS", "sive" AETOLIVS, Adi. [Αἰτώλιος] "vt," Aetolius heros, "Diomedes Tydei Aetoliae regis filius" Ouid. Met. 14, 461. [...]

"AETOPON", i. "Herbae nomen, al. Leontopodion." Apul. de Herb. c. 7.

== AEV ==

"AEVVM", αἰώνιον, αἰών Vet. Gloss.] Seruius ad Aen. 6, 764. [...]

"AEVVS", i. m. "Idem apud veteres." [...]

"AEVITAS", atis. f. (αἰωνότης) "Sic antiqui pro" Aetas "dixerunt." [...]

"AEVITERNVS", a, um, "Antiquum nomen, e quo contractum est" Aeternus, "vt vult" Varro apud Priscian 2 p. 595. [...]

== AEX ==

"AEX", [Αἶξ] Plin. 4, 11 Aegæo mari nomen dedit scopulus inter Tenedum et Chium verius quam insula, Aex nomine, a specie capræ, quae ita Graecis appellatur.

== AFF ==

"A. F.", "In notis est" Auli Filius. [...]

"AFER [1]", Afri, "vid." AFRICA.

"AFFABILITAS [1]", "vid." AFFOR, aris.

"AFFABER", s. Adfaber, bra, brum. Fabrefactus Fest. [Ἐντέγγηζ] Gloss. Gr. Lat. "Hinc"

"AFFABRE", Adu. [δοιδαλέως, καλλοέργως] "i." Pulchre, vt ait Nonius 1, 192. [...]

"AFFABRICATVS", a, um. "Studio et manu et quasi fabricando additus." Consuetudo quasi secunda et affabricata natura dicitur. Augustinus.

"AFFANIAE", arum. [Ἰθλοῖ] "Pro Nugis, siue a Fando inclinatum nomen sit," siue "deriuatum ab" Aphannis, "ignobili Siciliae oppido, vt" Apinae "ac" Tricae. [...]

"AFFATIM", "vel" ADFATIM, Adu. [ρόδον, ῥοδόν, ἄδην, κατακόρως] Primam "teste" Gell. 7, 7 acuit. [...]

AFFECTATE, AFFECTATIO, "etc. vid." AFFICIO.

"AFFERO", "vel" ADFERO, affers, attuli, allatum, afferre. [...]

"AFFERENDVS", a, um. Cic. de Fin. 5, 27 Rationes quoque, cur hoc ita sit, afferendas puto [...]

"ALLATVS [1]", Partic. [κομισθεῖς, προσεγγεῖς] Plaut. Asin. 4, 1, 16 [...]

"ALLATVRVS", [προσιούμενος] Caes. Bell. Gall. 8, 10 Timorem suum sperabat fiduciam barbaris allaturum.

"AFFICIO", eci, ectum, ere. [διαιθῆμι, καθίστημι] "Significat mutationem quamcunque vel corpori, vel animo, vel fortunis alicuius inferre." [...]

"AFFICIOR", eris. Pass. [προτάσχω] Cic. Verr. 4, 151 c. 67 [...]

"AFFECTVS [1]", a, um. Partic. [διατεθειμένος, κακοπαθών, καμών, τετραγωμένος] "Latissima significatione statum omnem corporis et animi notat, et interdum absque vlla affectionis voce ponitur. v. g." Ter. Hec. 3, 1, 45 [...]

"AFFECTISSIMVS", "Superl." Paterc. 2, 84, 2 Vigebat in hac parte

miles atque imperator, illa marcebant omnia: hinc remiges firmissimi, illinc inopia affectissimi.

"AFFECTE", "s." ADFECTE, "Adu. ex significatione 2 nominis adiectivi" Affectus, "i. misere." Adfecte et anxie sertull. de Anima c. 45.

"AFFECTVS [2]", "vel" ADFECTVS, ἕs. [ἀσθένεια, πόθος] Ciceroni "vno tantum, qui annotatus sit, loco vsurpata vox significat illi" Affectionem, "i. mentis quendam habitum," Tusc. 5, 47 c. 16 [...]

"AFFECTIO", onis. f. [πόθος, προσθήκη, στοργή] "Audiamus definitionem ipsius" Cic. de Inuent. 1, 36 c. 25 [...]

"AFFECTO", are. [ἐπιτίθεμαι, ἐπιβάλλομαι, μνηστεύω] "Appeto, et cum affectu ad rem aliquam contendo." [...]

"AFFECTOR", aris. "Dep." [ἐπιτίθημι] Varro "apud" Diomed. p. 377. [...]

"AFFECTANS", antis. Partic. [ἐπιτιθέμενος] Ouid. de Ponto 4, 8, 59 Sic affectantes caelestia regna gigantes Ad styga nubifero vindicis igne datos. Curiosus spectari affectans Ammian. 26, 3.

"AFFECTANDVS", Ad Heren. 4, 30 Similitudo non tam affectanda? sed tamen adhibenda nonnunquam.

"AFFECTATIVS", a, um. Partic. [κατεσπουδασμένος]. [...]

"AFFECTATO", Adu. Lamprid. Heliag. c. 17 Siquidem illud (nomen Antonini) affectato retinuerat, "i. studio, de industria."

"AFFECTATIO", onis. f. [ζήλωσις] "Vehemens studium, sed fere nimium, et cum inepta ac deformi aemulatione coniunctum." [...]

"AFFECTATOR", oris. m. [ζηλωτής] Quinctil. 6, 3, 2 Habitus est nimius risus affectator. [...]

"AFFECTATRIX", icis. f. Ad simulatum fictumque studium referre videtur Tertull. adu. Haer. eap. 7. Sapientia humana, affectatrix et interpolatrix veritatis.

"AFFECTIOSVS", Adi. "Amoris plenus." Tertul. de Anim. cap. 19 Infantia naturaliter affectiosa.

"AFFECTIVOSVS", Adi. Idem. Macrobr. Saturn. 2, 11 Piam affectuosamque rem fecisse. Cassiod. Ep. 5, 2. Tertull. aduers. Marc. 5, 14. "vbi vocabulum" φιλόστοργοι "Rom. 12, 10 hoc reddit."

"AFFECTVOSE", Adu. Cassiod. Epist. 3, 4. Sidon. Epist. 4, 11.

AFFICTVS, AFFICTICIVS. "Vid." AFFINGO.

"AFFIGO", vel ADFIGO, xi, xum, ere. [προσάπτω, προσπιπτεύω, παρεπιγνύω] Ad aliquid figere Liu. 28, 37. [...]

"AFFIXVS [1]", Partic. [παρασπειγμένως] Signa Punieis affixa delubris Hor. Od. 3, 5, 18. [...]

"AFFIXIO", onis. Haec philosophiae gracilentia quadam affixione consuevit Mart. Capell. 1 p. 14.

"AFFIGVRO", "vel" ADFIGVRO, are. Disciplinosus, victoriosus, Cato ita adfiguravit Gell. 4, 9. "al." effiguravit.

"AFFILIATVS", s. ADFILIATVS, i. m. De adoptiuis, hoc est, adfiliatis Inst. 1 tit. 4 §. 2.

"AFFILIATIO", onis. f. Gl. Isidor.

"AFFINGO", s. ADFINGO, inxi, ictum, ere. [ἐπιλλάττω] "Fingendo accommodare." [...]

"AFFICTVS", Partic. [ἐπιπλασθεὶς] Cic. de Orat. 2, 325 c. 80 [...]

"AFFICTICIVS", [ἐπιπλαστός] "formatum a Supino Affictum" Varro de R. R. 3, 12, 1 Afficticius ad villam actus, "i. disputatio de leporario, quae accessio quaedam villae est."

"AFFINIS", "vel" ADFINIS, e. Adī. [προσκηδής, κηδεστής, πήδος, ὄμορος] Affines in agris Vicini siue Consanguinitate coniuncti, Festus. Gloss. Adfinis [ἀγγιθέριον, καὶ ὁ κατ' ἐπιγημίαν συγγενής. [...]

"AFFINITAS", atis. f. [κλήδος, συγγένεια, προσώνη, οικειότητα] "Hominum affinium inter ipsos coniunctio" Cic. Off. 1, 54 [...]

"AFFIRMO", are. [κατάφημα, ισχυρίζω, διασχυρίζομαι, συμβιβάζω] "Firmare dicendo, interdum contrarium" Negare. [...]

"AFFIRMANS", ntis. Fore eum secum affirmans Hirt. B. Alex. c. 24.

"AFFIRMATIVVS", a, um. Partic. Liu. 38,.. Rhodiis affirmata, quae data priore decreto erant. "h. e." Confirmata. Rationibus aliquid affirmatum Cic. de Inuent. 1, 67 c. 37.

"AFFIRMATIO", onis. f. [κατάφασις] "Actus affirmandi." [...]

"AFFIRMATE", Adu. [καταφατικῶς] Cic. Off. 3, 104 c. 29 [...]

"AFFIRMANTER", Adu. Idem. Gell. 14, 1 Potuisset praedici affirmanter.

"AFFIRMATOR", oris. m. "Qui affirmat." Tertull. adu. Marcion. 4, 7. "et" de Anima c. 46.

"AFFIXVS [2]", "vid." AFFIGO.

"AFFLAGRO", are. "valde flagro. Metaph." Nec priuatorum vtilitates in tempore afflagranti despiciens Ammian. 21, 12 extr. "i. turbulento."

"AFFLATVS [1]", "Vid." AFFLO.

"AFFLECTO", "s." ADFLECTO, ere. Huic rutilos si sol adflexerit axes Auien. Arat. v. 734.

"AFFLEXVS", a, um. Quo latus afflexum sinuosi respicit anguis Caesar. in Cassiop.

"AFFLEO", "vel" ADFLEO, eui, etum, ere. [προσκλαίω] "Fletum et lacrimas adicere." [...]

"AFFLICTIO [1]", "vid. post" AFFLIGO.

"AFFLIGO", xi, ctum, ere. [κακόω, προσαράσσω, ταλαιπωρέω, προσουδίζω] "Ad terram tota vi prosternere s. fligere, a quo inusitato verbo est etiam" Confligere. [...]

"AFFLICTVS [1]", Partic. [κακοθείς] Cic. pro Lege Manil. 23 [...]

"AFFLICTIO [2]", onis. f. [κάκωσις] "Actus affligendi." [...]

"AFFLICTO", are. [προσπράσσειν] "Vehementer affligere." [...]

"AFFLICTIM", Adu. Mart. Capel. l. 3.

"AFFLICTATIO", onis. f. [προσπράξις] Israel Aegyptiis afflictationibus extractus Tertull. de Pat. c. 5. [...]

"AFFLICTAGO", inis. f. "Hanc vocem Fr. Guyetus (Comm. in Ter. Andr. 1, 5, 16.) [...]

"AFFLICTOR", oris. m. [προσπράκτις] "Qui affligit, vel afflixit."

"AFFLICTATOR", Tertull. adu. Marc. 5, 16 pr.

"AFFLICTVS [2]", ūs. [κάκωσις] "Idem quod Afflictio." [...]

"AFFLO", "vel" ADFLO, are. [ἐπιπνέω] "Spiritu, flatuae quasi contingere." [...]

"AFFLANS", tis. "Partic." Afflante vicinia alienae aegritudinis, "de contagione morbi," Veget. Veter. 1 pr. 14.

"AFFLATVS [2]", a, um. "Partic." Liu. 30, 6 [...]

"AFFLATVS [3]", ūs. [ἐπίπνουσ, ἐνθουσιασμὸς] "Actus afflandi." [...]

"AFFLATOR", oris. Tertull. adu. Herm. 32. de Sp. sancto loquitur.

"AFFLVO", "s." ADFLVO, xi, xum, ere. [ἐπιφύεω, περιουσιάζω, παρεισρέω] "Proprie" Ad "aliquid" fluere. [...]

"AFFLVENS", Partic. [περιουσιάζων] Liu. 35. [...]

"AFFLVENTER", Adu. [ἀφθόνως, ῥύδην, διαφυλῶς] Affluenter successus eius ampliandis opibus proficiebant Solin. c. 14 "(Salm. 9)" [...]

"AFFLVENTIA", ae. f. [ῥύθην, ἐπιφύοια, εὐπορία] "Abundantia." [...]

"AFFODIO", "vel" ADFODIO, odi, ossum, ere. [προσορύσσω] "Fodiendo adiungere." Plin. 2, 68 ad sinem, Furtoque, vicini caespitem nostro solo adfodimus, "i. inter fodiendum nostro agro adiciamus."

"AFFOR", atus sum, ari. [προσφθέγγομαι, προσλέγομαι, προσφωνῶ] "ex" Ad "et" Fari, "Alloqui." [...]

"AFFATVS [1]", Partic. [προσειτών] "Allocutus." Virg. Aen. 4, 632 Tum breuiter Barcen nutricem affata Sichaei. Hac affatus voce parentem Virg. Georg. 4, 320. "Passiue." Affatis ex officio singulis Apul. Met. 11.

"AFFATVS [2]", ús. [προσηγορία πρόσφθεγμα] "Alloquium, colloquutio." [...]

"AFFAMEN", inis. n. Idem. Apul. Met. 11 p. 260 Orbis Dominam blando mulcentes affamine. "Add." Theodulf. 3, 21.

"AFFABILIS", Adí. [εὐπροσηγορος, ὀμιλητικός] "Qui se facilem praebet in congressibus, loquendo, audiendo, et respondendo." [...]

"AFFABILITAS [2]", atis. f. [εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη] "Ipsa virtus eius qui affabilis est." Cic. Off. 2, 48 c. 14 Comitas affabilitasque sermonis.

"AFFABILITER", [εὐπροσηγορίας] Macrob. Saturn. 7, 2 [...]

"AFFORE", s. ADFORE, [παρέσεσθαι] "Ex" Ad "et" Fore; "Affuturum esse: verbum ita defectiuum vt ipsum" Fore. [...]

"AFFORMIDO", are. [ὀποπιτήσω ἐπιφοβέομαι] "Valde formidare." Plaut. Bacch. 4, 10, 3 Magisque afformido, ne is pereat.

"AFFRANGO", s. ADFRINGO, ere. [προσίγγυμι] Ad siue iuxta frangere. [...]

"AFFREMO", "vel" ADFREMO, ere. "Versus aliquid Fremere, stridere." Sil. Ital. 14, 125 [...]

"AFFRICO", s. ADFRICO, are. [προστρίβω] Ad "aliquid" fricare. [...]

"AFFRICATVS", a, um. Apul. Met. 3 p. 138, 27 Vnguedine palmulis suis adfricata.

"AFFRICTVS", ús. [πρόστριψις] "Actus affricandi." Plin. 31, 6 Spumaque aquae marinae affrictu verrucas tollit. Accendat flammam ipso adfrictu necesse est Sen. Qu. Nat. 5, 14 "de spiritu per subterraneas angustias ruente."

"AFFRICATIO", onis. "Idem." Percussus atque affricationes Cael. Aurelian. Acut. Praef. n. 131 "Add." id. ib. 1, 14, 106.

"AFFRINGO", "vid." AFFRANGO.

"AFFRIO", are. [προσπίσσω] "Adlicere friando." Varro de R. R. 1, 57, 1 Alius aliud adfriat? vt cretam.

AFFVI, AFFVTVRVS, "vid." ADSVM.

"AFFVLGEO", s. ADEVLGEO, si, ere. [ἐπιλάμπω, ἔλλαμπρόνομαι] Ad "aliquid" fulgere: Lux ciuitati affulsisse visa est Liu. 9, 10. [...]

"AFFVNDO", udi, usum, ere. [ἐπιτέω] "Fundendo addere." [...]

"AFFVSVS", Partic. [προσγουθείς] Auctor ad Liuian 422 [...]

"AFFVSIO", onis. Antidoti affusione radices vitis infundunt Pallad. Febr. 28, 2.

"AFLVO", "vid." AFFLVO n. 4.

== AFO ==

"AFORIS", Adu. [ἔξωθεν] "Laudatur" Plin. 17, 24 In vlcus penetrat omnis aforis iniuria. "Sed rectius diuisim scribitur," a foris. "Vid." FORIS.

== AFR ==

"AFRA", Auis. "vid." AFRICA.

"AFRANIA", Licinii Bructionis vxor, promta ad lites

contrahendas, pro se semper verba apud Praetorem fecit? adeo vt pro crimine improbis feminarum moribus C. Afraniae nomen obiiciatur Valer.

"AFRANIVS", [Ἀφράνιος] "Poeta Latinus comicus, teste" Cicerone in Brut. 167 c. 45 [...]

"AFRICA", [Λιβύη] Tertia pars orbis, freto Herculeo, ac Nilo a caeteris orbis partibus diuisa. [...]

"AFER [2]", Afri [Αἰθιοί] "Cuius patria est Africa." [...]

"AFRICANVS", Adi. [Λιβυκός] "Hinc" Africanus "Scipio, vterque," maior, "et" minor "s." sequens, "ab Africa deuicta" Hor. Epod. 9, 25 [...]

"AFRICVS [1]", i. m. [Λίψ] "Est Ventus ab Africa flans inter Austrum et Zephyrum." [...]

"AFRICVS [2]", a, um, "est proprie Adi. ab Afris," vt Africae procellae,

ab Africo vento excitatae Hor. Carm. 3, 29, 57.

"AFRICIA", Genus quoddam liborum, quo vtebantur in sacrificiis veteres. [...]

== AGA ==

"A. G.", "In notis significat" Animo Grato. AG. Agit, vel Agram, vel Agrippa. AG. E. R. Agitur ea res, AG. FD. Agri Fundus. AG. G. V. Agens Gratiam vouit. AGON. Agonata.

"AGAGA", ae. Seruus nequam Petron. cap. 69. "Conf." Edit. Burm. p. 341. "it Reines. ad" Fragm. Petron. p. 100. "Add." Petron. c. 58 "ibique Heins." p. 296 "Edit. Burm."

"AGAGOLA", ae. m. "Diminut." Lenocinator, pantomimus Isidor. Gloss. "Conf. Reines. ad" Fragm. Petron. pag. 100. "Sweert. Anal." 1, 8.

"AGALMA", atis. n. [ἄγαλμα] Simulacrum, Mart. Capell. 6 p. 188 Qui agalmata firmant. "Sed" formant "legendum, i. Statuarii: vt vidit iam Grotius."

"AGAMEDES", [Ἀγαμέδης] Viri proprium. Cic. Tusc. 1, 114 c. 47 [...]

"AGAMEMNON", onis. [Ἀγαμέμνων] "Rex Mycenarum, Plisthenis filius (adoptiuus Atrei) ex Aerope, frater Menelai, natu maior." [...]

"AGAMEMNONIVS", Adi. Virg. Aen. 6, 838 [...]

"AGAMVS", i. [ἄγαμος] "Expers matrimonii, caelebs." Hieronym. in Iouinian. lib. 1. Primus Adam monogamus, secundus agamus.

"AGANIPPE", es. [Ἀγανίππη] "Fons in Boeotia Apollini et Musis sacer. Vocatur etiam" Hippocrene: "quamquam vt diuersos commemorare videtur" Plin. 4, 7 s. 12 [...]

"AGANIPPAEVS", Adi. [Ἀγανίππειος] Propert. 2, 2, 30 [...]

"AGANIPPIS", idis. [Ἀγανίππις] Ouid. Fast. 5, 7 Dicit quae fontes Aganippidos Hippocrenes, Grata Medusae signa tenetis equi.

"AGAPE", es. f. [ἀγάπη] "Caritas, dilectio." [...]

"AGAPETAE", f. pl. ἀγαπηταί "Virgines et Viduae cum clericis caelibatum professis cohabitantes" ("vti" Agapeti, [ἀγαπητοί "cum Diaconissis] quasi sorores spirituali amore coniunctae." [...]

"AGARICVM", i. n. [ἀγρικόν] Vt Fungus nascitur in arboribus circa Bosporum colore candido Plin. 25, 9 s. 57. "Vbi etiam" marem "et" feminam "esse docet."

"AGASO", onis. m. ὀνηλάτης, δοῦλος, κτηνέοστα Vet. Gloss.] "A Graeco Dorum" [Ἀγάω, "qui iumenta curat et agit." [...]

"AGATHOCLES", [Ἀγαθοκλῆς] "Siciliae tyrannus, ad regni maiestatem ex humili et sordido genere peruenit." [...]

"AGATHODAEMON", onis. m. "Bonus genius" Lamp. Heliog. 28. [...]

"AGATHOSDAEMON", "Praeter alia apud Graecos" [ἀγαθὸς δαίμων, "bonus genius"] nomen herbae. Apul. de Herb. c. 94.

"AGATHVRNA", "Vrbs Siciliae Vid. Drak. ad" Sil. 14, 259 [...]

"AGATHYRSI", [Ἀγάθυρσοι] "Populi teste" Plin. 4, 12 [...]

"AGAVE", es. [Ἀγαύη] "Cadmi et Hermiones filia nupsit Echioni Thebano, ex quo Pentheum suscepit filium, quem ipsa cum suis sororibus Autonoe et Inone Bacchico furore acta laceravit." [...]

== AGB ==

"AGBARVS", "vid." ABGARVS.

== AGD ==

"AGDVS", i. Arnob. adu. Gentes 5 p. 158 [...]

== AGE ==

"AGE", [ἄγε, φέρε] "Ortum illud quidem ab Imperatiuo verbi" Ago, "est tamen Grammaticis hortandi aduerbium, ac proprie iungitur verbo imperatiuo singulari, secundae personae." [...]

"AGEDVM", [φέρε δὲ] "Idem." Festus, Agedum significat Age modo, est enim Adhortantis sermo. [...]

"AGESIS [1]", "Idem:" SIS "illud enim ex" Si vis "contractum, de quo s. l. etiam aliis verbis adicitur: et diuisim" Cic. pro Rosc. Am. 48 c. 16 [...]

"AGITE", "Secundam personam pluralem imperatiui vix excedit" Plaut. Men. 5, 2, 113 [...]

"AGITEDVM", "vt" Agedum. Liu. 7, 34, 14 Agitedum ite mecum. "Add." Liu. 3, 62 "et" 68. 5, 52. 6, 35. 7, 33 "et" 35.

"AGEA", [κατάστρωμα] Via in nauī, dicta quod in ea maxīmae quaeque res agi soleant. Festus. Isidor. 19, 2 vbi Ennius, Multa foro ponens ("Scalig." forum, pontes et.) ageaque longa repletur [...]

"AGELADES", [Ἀγελάδης] "Nomen insignis statuarii, et magistri Polycleti, cuius meminit" Plin. 34, 8. [...]

"AGELASTVS", [ἀγέλαστος] "Latine dicitur" Non ridens, "moestus, morosus." [...]

"AGELLVS [1]", "vid." AGER.

"AGEMA", atos, n. [ἄγημα] Agmen Latine dicitur. [...]

"AGENEALOGETVS", "vel" AGENEALOGITVS, i. m. [ἀγενεαλόγητος] "Sine genere, ignoti generis." Tertull. Praescript. Adu. Haeret. c. 53.

"AGENNETVS", i. m. [ἀγέννητος] "Ortum non habens. Aeon haereticorum ap." Tertull. Adu. Valent. c. 35.

"AGENOR", [Ἄγινωρ] "Rex Phoenicum, Beli regis silius, Cadmi pater." [...]

"AGENORIDES", ae. [Ἄγινωρίδης] "Cadmus Agenoris silius." Ouid. Met. 3, 7 - - - profugus patriamque iramque parentis Vitat Agenorides. "Sed Phineus ita vocatur" Val. Flac. 4, 582.

"AGENOREVS", Adi. [Ἄγινώρεος] Sil. Ital. 17, 58 [...]

"AGENORIAM", "Deam vocauerunt antiqui, quae ad agendum excitaret, ab agendo dictam." August. 4, 11 de Ciu. Dei. De actu Agenoria nominetur. "Sed vid." AGERONIA.

"AGER", gri. m. [ἀγρός, χώρα] "Locus in rure, quem colimus siue arando; siue conserendo." [...]

"AGELLVS [2]", "Dimin." [γῆλιον] Cic. de Nat. Deor. 3 c. 35 [...]

"AGELLVLVS", i. m. "Plus diminutiuum" Symmach. Epist. 2, 30 et Arnob. lib. 1 p. 12. "Sed et" Catull. Priap. 20, 3 Agellulum hunc, sinistra tute quem vides, Tueor.

"AGERCVLVS", i. m. "Aliud dimin." Cathol.

"AGRALIS", e. "vt," Testimonia siue vocabula agralia. Front. de Colon. p. 146.

"AGRARIVS [1]", Adi. [ἀγρικὸς, κληρουκιδὸς] "Quod ad agros pertinet, v. g." Cic. in Catil. 4, 4 [...]

"AGRATICVM", i. n. Cod. Theod. 7, 20, 11 Nihil illis agratici nomine deferatur. Agraticum "ergo est, monente Iac. Gothofredo, quod pro agro concesso penditur."

"AGROSVS [1]", "Dies agris, vt" pecuniosus. Varr. de L. L. 4, 1 "extr." Quare non cum de locis dicam, si ab agro ad agros hominem, et agricolam peruenero, aberraro.

"AGRESTIS [1]", e. [ἄγριος, ἀγροικός, ἀγρότερος] "Idem fere quod rusticus; quod, vel quale in agris esse solet." [...]

"AGRESTIVS", Adu. Spartian. Hadr. 3 Orationem in Senatu agrestius pronuncians risus est.

"AGRESTINVS", a, um. "in agro nascens; vt" Agrestina lilia Commodian. Instruct. 67, 7.

"AGROSVS [2]", a, um. Si ab agro ad agros et agricolam peruenero Varr. L. L. 4, 1. "i. diuitem agris."

"AGRICOLA [1]", ae. c. [γεωργός, γήπιος, ἐργατικός] "Ab" agro colendo, "est nomen generale." [...]

"AGRICOLOR", ari. Dep. Agrum colere. Saliuan. 2. contra Auarit. p. 73 Qui agricolantur, id sibi fructuosum esse existimant. Capitolin. in Albino cap. 11. Agricolandi peritissimus.

"AGRICOLATIO", onis. f [γεώργιον] "Agrorum cultus." [...]

"AGRICOLATOR", oris. m. pro Agricola. Plin. 1 "vbi summam inesse dicitur" libr. 18 Natura frugum cerealium, ac studia agricolatoris. "Sed non agnoscit Harduini editio."

"AGRICOLATIM", Adu. Ciceroni "tribuitur a Barthio ad" Stat. Theb. 6, 261 p. 443. "vereor vt recte."

"AGRICOLARIS", e. "Ad agricolas pertinens." Pallad. de Insitionibus pr. Bis septem paruos, opus agricolare, libellos Scripsit.

"AGRICVLTOR", [γεωργός] "Qui colit agros." Liu. 26, 35 Seruos agricultores Rempubliam abduxisse. "Sic Gron. Legere possis etiam" separatim, Agri cultores. "Conf." Curt. 8, 12, 12. Colum. 1 pr. 6.

"AGRICVLTVRA", ae. f. [γεωργία, γεωπονία, γητρονία] "Cultus agrorum." [...]

"AGRIPETA [1]", c. [ἀγροπέτης] Cic. Att. 15, 29 Seruulos autem dicere eum et agripetas eiectos a Buthrotiis. "i. colonos, quos volebat Plancus deducere lege agraria." [...]

"AGERATON", "Herba est" ferulacea, duorum palmorum altitudine, origano similis, flore bullis aureis. [...]

"AGERONA", "Dea, de qua" Augustin. de C. D. 4, 16 [...]

"AGESILAVS", [Ἀγησίλαος] "Rex Lacedaemoniorum, cuius vitam habemus etiam a Cornelio Nepote scriptam." [...]

"AGESIS [2]", "vid. sub" AGE.

== AGG ==

"Ab his duabus literis non male incipere Composita ex" Ad, "satis declarat Nomen" Agger.

"AGGARRIO", ire. Mart. Capell. 1 p. 1 Nugulas ineptas aggarrire.

"AGGAVDEO", "vel" ADGAVDEO, ere. Ego eram, cui "Deus" adgaudebat Lactant. 4, 6 "de sapientia, ex Salomone. Add." Paullin. Nol. Natal. Fel. 6, 14.

"AGGELO", are. Tum frigidus artus Aggelat, atque animum subducto robore torpor Lucan. 4, 289 "in MSS. Vid. Heins. ad" Ouid. Met. 1, 548. "Sed editur etiam ab Cortio et Oudendorpio," Adligat.

"AGGEMO", "seu" ADGEMO, ere. [ἐπιστένω] Ouid. Trist. 1, 1, 113 Aggemit et nostris ipsa carina malis. Stat. Theb. 11, 2, 47 Flent moesti retro comites, et vterque loquenti Adgemit.

"AGGENERO", "s." ADGENERO, are. "Praeter et ad alios generare." Tertull. adu. Marc. 4, 19 Omnibus natis adgenerantur et fratres.

"AGGENICVLOR", "vel" ADGENICVLOR, ari. Presbyteris aduolui, caris Dei adgeniculari Tertull. de Poenit. c. 9.

"AGGER", eris. m. [ἄγγω] "Quid sit, dicamus" Seruui "verbis ad illud" Virgil. Aen. 9, 567 [...]

"AGGEREVS", a, um. "Aggesticius." Catalect. Poet. Dum transeat axcm Aggeri velox tumuli.

"AGGERO [1]", are. [ἀναρῶ] "Accumulare." Colum. 11, 2, 46 [...]

"AGGERATVS", a, um. "Vt." Trames inter paludes aggeratus Tacit. Ann. 1, 63, 5 Quae gentes famem senserint horridam, et Aggerata interierint vastitate Amob. adu. Gentes 1 p. 4.

"AGGERATIM", Adu. Apul. Met. 4 p. 146 Estur ac potatur incondite, pulmentis acruatim, panibus aggeratim, poculis agminatim ingestis.

"AGGERATIO", onis. f. "Aggestio, Agger." [...]

"AGGERO [2]", "seu" ADGERO, ssi, stum, ere. [ἐπιφορέω, ἐπιθροίζω, ἐπιωορεύω] "Idem quod Adiicere, Congerere." [...]

"AGGESTVS [1]", a, um. Aggesta contumulauit humo Martial. 8, 55. Aggesta fluminibus terra Plin. 17, 4.

"AGGESTVM", i. n. "Machina bellica, turris, qua vrbes vel oppugnantur vel defenduntur." [...]

"AGGESTIM", Adu. Idem. Vulg. 2 Maccab. 13, 5 Aggestim vndique habens cineres.

"AGGESTVS [2]", ūs. m. [γῶσις] "Aggerendi actus." [...]

"AGGESTIO", onis. f. Idem. Pallad. 12, 15 [...]

"AGGLOMERO", are. [προσθροίζω] "In glomerem implicare et coniungere: Vix inuenias aliter positum, quam metaphoricè." [...]

"AGGLVTINO", are. [προσκολλάω] "Proprie Glutine coniungere." [...]

"AGGLVTINATVS", a, um. Vulg. Interp. Baruch. 3, 3 Agglutinata sunt nobis mala.

"AGGRAVO", are. [ἐπιβρῶνω] "Valde grauare, s. grauius facere, onerare." [...]

"AGGRAVANS", ntis. Morbo aggrauante Suet. Caes. c. 1.

"AGGRAVATVS", a, um. Aggrauata valetudine Sueton. Aug. cap. 98.

"AGGRAVATIO", onis. f. Saluian. de Gubern. p. 176 Sicut sunt in aggrauatione primi pauperes, ita in releuatione postremi.

"AGGRAUESCO", ere. [ἐπιβρῶνομαι] "Grauius fieri, aggruari, ingrauescere." [...]

"AGGREDIOR", 's. "ADGREDIOR, eris, essus sum, edi, "et Archaice," iri. [μέτεμι, ἔπειμι, εἰσβιάζω, εἰσβάλλω] "Adire, accedere, alloqui, incipere aliquid dicere vel facere." [...]

"AGGRESSVS [1]", a, um. Iustin. 2, 8, 3 [...]

"AGGRESSIO [1]", onis. f. [εἰσβολή] Cic. in Orat. 50 c. 15 [...]

"AGGRESSOR", oris. m. "Qui vi iniusta aliquem aggreditur vel inuadit." [...]

"AGGRESSVRA", ae. [ἐπιχειρήσις] "Impetum praedonum significat." [...]

"AGGRESSVS [2]", ūs. m. "Eadem quae" Aggressio. [...]

"AGGREGO", are. [συνσθροίζω] Ad gregem ducere. [...]

"AGGRESSIO [2]", "vid." AGGREDIOR.

"AGGVBERNO", "s." ADGVBERNO, are. "Vna gubernare." Flor. 2, 8, 1 Adgubernante fortuna. Id. 3, 5, 16 "de natante," Pedibus iter adgubernans.

== AGI ==

"AGILIS", e. Adī. [ἐλαφρὸς, εὐαγυτός, γοργός, εὐστραφής, Vet. Gloss. [πρακτικὸς, actuarius, efficax, agilis. Ib.] "Qui sese facile agit, qui leui et expedito est ad agendum corpore." [...]

"AGILITAS", [ἐλαφρότης, εὐκνησία] "Leuitus et dexteritas corporis." [...]

"AGILITER", Agilius, Agillime. Adu. [εὐκνήτως] "i. cum agilitate." [...]

"AGINA", ae. Est quo inseritur scapus trutinæ, "i." In quo foramine trutina ("agitur et") se vertit. [...]

"AGINO", are. "Volunt esse vilia negotiari, paruo lucro moueri: aginae instar, quae leui pondere huc et illuc impellitur." [...]

"AGINVM", i. n. "Vrbs Aquitaniae praeclara ad Garumnam fl." Plin. 4, 19. Auson. Epist. 24, 79. "Patria est Ios. Scaligeri, de qua ipse Lect. Auson." 2, 10.

"AGIPES", Festus in Pedarius, Pedarium Senatorem significat Lucilius, cum ait, Agipes vocem mittere coepit "etc. Vid." PEDARIVS.

"AGIS", [ἄγις] "Lacedaemoniorum rex a suis necatus propter legem agrariam, vid." Cic. Off. 2, 80. "Penultimam producit in hoc nomine" Virgil. Aen. 10, 751.

AGITATIO, AGITATOR, "vid." AGO.

AGITE, AGITEDVM, "vid." AGE.

"AGITO [1]", [ἀνοικνέω] "vid." AGO.

== AGL ==

"AGLAOPHON", [ἄγλαοφῶν] "Pictor nobilissimus." Plin. 35, 9. et Cic. de Orat. 3, 26. "Floruit nonagesima Olympiade."

"AGLAOPHOTIS", [ἄγλαοφοτίς] Plin. 24, 17 s. 102 [...]

"AGLASPIS", "Nomen agminis Macedonici, a splendore clypeorum ductum." [...]

"AGLAVROS", [ἄγλαυρος] "Filia Cecropis regis Athenarum"

"antiquissimi a Mercurio in saxum mutata, quam suo more narrat" Ouid. Met. 2, 555 sqq. "et" 739 sqq.

== AGM ==

"AGMEN", inis. n. [ἄγμεν, τόγμα, Vet. Gloss.] Seru. "ad" Aen. 8, 595 [...]

"AGMINALIS", Adi. [αγμιστικός] Agminales equi, "qui agmen exercitus sequuntur ad conuehenda impedimenta. Bud, in Annot. post." L. 18 D. de muner. et hon. §. 21. "et" l. 6 Cod. Theod. de Curs. Publ.

"AGMINATIM", Adu. Solinus 38 "de elephantis Mauritaniae;" Oberant agminatim. Apul. 4 p. 146 Poculis agminatim ingestis, "Conf." AGGERATIM.

== AGN ==

"AGNA [1]", ae. "Vid." AGNVS.

"AGNASCOR", "vel" ADGNASCOR, atus sum, sci. [παρνούομαι]

"Ad et post alios vel alium nascor."

"AGNATIVS", Partic. [παρὰφύομενος, παρὰφύοσας] Plin. 11, 52 s. 113 [...]

"AGNATIO", "vel" ADGNATIO, onis. f. [ἀγγιστεία] "ab" Agnascor; "est Agnatorum consanguinitas." [...]

AGNELLVS, AGNINVS, "Vid." AGNVS.

"AGNITIO [1]", "Vid." AGNOSCO.

"AGNOMEN", "quod etiam" ADNOMEN "scribitur" inis. [ἐπωνυμία] est, quod extrinsecus cognominibus adici solet, ex aliqua ratione vel virtute quaesitum, vt est "Africanus Numantinus," et similia. [...]

"AGNOMENTVM", i. n. Idem. Apul. Apol. p. 310, 35 Agnomenta ei duo indita, Charon? et Mezentius.

"AGNOMINATIO", "sive" ANNOMINATIO, onis. f. [παρονομασία] "definiente" Auctore ad Her. 4, 29 [...]

"AGNOSCO", oui, itum, ere. [ἐπιγνώσκω] Agnosco "et" Cognosco, "a plerisque ita distinguuntur, vt" Agnoscere "dicamur olim notes:" Cognoscere "prius incognitos." [...]

"AGNOSCENDVS", Partic. [ἐπιγνωστέος] Lucan. 2, 193 Vt scelus hoc Sullae caedesque ostensa placeret, Agnoscendus erat. "De capite Marii Gratidiani deformato."

"AGNITVS", Partic. [ἐπιγνωσμένος] Valer. Flac. 4, 437 [...]

"AGNITIO [2]", onis. [ἐπιγνωσις] Plin. 10, 70 [...]

"AGNITOR", oris. m. Vulg. Sirac. 7, 5 Non te iustifices ante Deum, quoniam agnitor cordis ipse est.

"AGNITIONALIS", e. Tertull. adu. Valent. 27 Substantialis, non agnitionalis forma.

"AGNOSCIBILIS", e. Idem. Tertull. de Resurr. Carn. 55 Lineamenta Petro agnoscibilia seruaerat.

"AGNVVS", [ἀμνός, ἄρνιον] "Nonnulli aspirantes scribebant" Hagnus: "sed vsus iam obtinuit, vt priore modo scribatur:" [...]

"AGNA [2]", ae, f. ab Agnus. Agna festis caesa terminalibus Hor. Epod. 2, 59. [...]

"AGNELLVS", Dimin. [ἀρνίσκος] Plaut. Asin. 3, 3, 77 Agnellum hoedillum me tuum dic esse, "inter delicias amatorias."

"AGNICVLVS", i. m. Dim. Arnob. 7 p. 217 Centum caedat boves, totidemque cum agniculis suis matres.

"AGNINVS", Adi. "Quod ex agno est, aut ad agnum pertinet." [...]

"AGNILE", is. n. Gloss. Gr. Lat. [ἄρνειον τόπος, Agnile. "Nempe vt" ouile, equile, bubile.

"AGNALIA", um. n. pl. Ouid. Fast. 1, 325 "suspiciatur ita dicta antiquis quae deinde" Agonalia. Pars putat, hoc festum priscis Agnalia dictum, Vna sit vt proprio litera demta loco.

== AGO ==

"AGO", egi, actum, ere. [ἄγω] "Latissimi vsus verbum, quod ad omnem fere motum animorum et corporum significandum adhibetur." [...]

"AGENS", entis. Partic. [ἔλαύνων, ἐνεργῶν] "Praeter exempla iam laudata notemus" Vehicula agentibus suis destituta Curt. 3, 13, 10, "ex emendatione Rutgers. Var. Lect." 3, 10. [...]

"ACTVS [1]", a, um. Partic. [πεπρωμένος] "Aeque late patet ac verbum." [...]

"ACTVS [2]", ūs, m. "Aeque late patet, atque ipsum verbum" Ago. [...]

"ACTIVVS", a, um. [ἐνεργητικὸς] "Quod ad" Actum "pertinet, aut eum significat." [...]

"ACTORIVS", a, um. "Idem quod" Actius, [πρακτικός], "vt" Ingenium actorium, Tertul. de Anim. cap. 14.

"ACTVALIS", e, "vt," Actualium vigor virtutum Macrob. Somn. Scip. 2, 17. Philosophia actualis Isidor. 2, 24.

"ACTVOSVS", a, um. [ένεργητικός] "Actus et actionis plenus." [...]

"ACTVOSE", [ὑποκριτικῶς] Adu. Cic. de Orat. 3 c. 26 Quam leniter? quam remisse? quam non actuose? "Sermo est de actione histrionis."

"ACTIO", onis. f. [ἡράξις] "Idem fere quod" Actus. "v. g." Cic. Off. 1 c. 5. [...]

"ACTIVNCVLA", ae. f. Dimin. Plin. Epist. 9, 15 Retracto actiunculas quasdam.

"ACTIOSVS", a, um. Obsoletum. Varr. de L. L. 6, 3 Vt ab vna faciendo, Factiosae dictae sunt: sic ab vna agendo, Actiosae. [...]

"ACTOR [2]", oris. m. [ἡρώτωρ] "Qui agit." Cic. pro Sext. 61 c. 28 [...]

"ACTRIX", icis. f. "Quae agit, actionem instituit." Lege 41. Cod. de Liberali causa: Iubemus omnes epistolas actricis inanes ac vacuas esse.

"ACTVARIVS [1]", ii. m. [γραφεὺς] "Qui acta publica, actionesue causidicorum in iudicio velociter excipit: qui et" Notarius "dicitur." [...]

"ACTVARIVS [2]", a. um. Adiectivum. "Sic" Actuarius limes est, qui primus actus est, et ab eo quintus quisque, quem si numeres cum primo, erit sextus: quoniam quinque centurias sex limites cludunt. [...]

"ACTVARIOLVM", Dimin. ab Actuarium. Cic. Att. 16, 3 Haec ego conscendens e Pompeiano tribus actuariolis decem scalmis. [...]

"ACTITO", are. [ἐνεργεῖται] Gell. 9, 6 Ab eo quod est Ago et egi, verba sunt, quae appellant Grammatici frequentatiua, Actito et actitai. [...]

"AGITO [2]", are. [δονέω, ἀνακινέω, ἐλάττω] "Significat vehementer agere vel frequenter, concutere, commouere." [...]

"AGITANDVM", est corpus leui gestatione Cels. 3. 6.

"AGITANS", Partic. [ἀνεκινῶν] Cic. de Fin. 2. 45 [...]

"AGITATVS [1]", Partic. [ἐληλαμένος] Cic. de Somn. Scip. 21 c. 9 [...]

"AGITATOR", "Compar. vt" Agilior. Sen. Epist. 108 Agitatioem mihi animum esse credebam. [...]

"AGITATVS [2]", ūs. m. Macrobr. 2, 14 Spontaneo ferri agitatu. Idem Saturn. 7, 8 Aer liquidior se factus agitatu flatus efficitur. "Conf." 1, 20. "et" 2, 16. Varro de L. L. 5, 5 Actio ab agitatu facta.

"ACITATIO", onis. f. [δόνησις] "Motus siue Commotio." Cic. de Nat. Deor. 2, 26 Nec enim ille externus et aduenticius habendus est tepor: sed ex intimis maris partibus agitatione excitatus. [...]

"AGITATOR", oris. m. [ἐλατήρ] "Hoc nomen fere, relatum inuenies ad equorum curruumue rectorem, siue aurigam." [...]

"AGITATRIX", icis. f. "Gubernatrix." Apul. de Dogm. Plat. 1 p. 6 Anima agitatrix aliorum, quae natura sua immota sunt atque pigra. Arnob. 4 p. 141 Siluarum agitatrix Diana.

"AGITABILIS", e. Adi. [δονητός] "Quod facile huc atque illuc agitur et impellitur." Ouid. Met. 1, 75 Terra feras cepit, volucres agibilis aer.

"AGUMENTVM [1]", i. n. "ab Ago, vt a Tego Tegumentum; Farciminis genus apud" Varr. de L. L. 4, 22 Agumentum, quod ex immolata hostia desectum in iecore imponendo agendi causa. [...]

"AGOGAE", [ἀγοαί, ἢ ἀγογῶ] Fossae "sunt in" Hispaniae "metallis aurariis," ap. Plin. 33, 4 s. 21. [...]

"AGOLVM", [λαγύβολον] Pastorale baculum, quo pecudes aguntur Festus, "quasi" Agulum, "vt" Cingulum "a" Cingo.

"AGON", onis. m. [ἀγών] "Frequentissime hoc nomine appellabantur certamina ludicra, vt apud Graecos" Pythia, Olympia, Isthmia; "apud Romanos," Actiaca, Albana, Capitolina, Neroniana. [...]

"AGONALIS", e. Ouid. Fast. 1, 318 Ianus Agonali luce piandus erit. Agonales dies Varr. L. L. 5, 3. "Vid." Agonius.

"AGONALIA", Festa quotannis celebrata in honorem Iani. Fest. Ouid. Fast. 1, 317. "Vid." AGO n. 8. "in" Hoc age.

"AGONENSIS", e. Adi. vt, Porta Agonensis, "i. Collina, apud" Festum. "Vid." AGON n. 5. Saliorum cognomen Agonensium "apud" Varr. "vid." AGONIVS n. 2.

"AGONIVS", Adi. [ἀγώνιος] Festus "ex emend. Scaligeri," Agonium putabant Deum dici praesidentem rebus agendis. [...]

"AGONIA", Vulg. Luc. 22, 44 Et factus in agonia. "Ad verbum reddidit Graeca," [καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ. "Summam perturbationem notat, et consilii inopiam."

"AGONIZO", are. [ἀγωνίζεiv] "Certare." Vulg. Sirac. 4, 27 Pro institia agonizare.

"AGONISTA", ae. m. [ἀγωνιστής] "Concertator, peritus certandi. Hinc"

"AGONISTICVS", a, um. [ἀγωνιστικὸς] "Ad agonas pertinens." Tertull. de Coron. Mil. cap. 13 Numquid et agonisticae causae disputabuntur? "Et" Cyprian. Exhort. Mart. Agonistica corona.

"AGONOTHETA", "siue" AGONOTHETES, ae, m. [Ἀγωνοθέτης] "Erant autem," Agonothetae, "Agonom moderatores, praesidesque et iudices." [...]

"AGONOTHESIA", ae. f. [ἀγωνοθεσία] "Munus Agonothetae" Theod. Cod. 1. 12 tit. 1 Nec cogi ad agonesiam volumus inuitos.

"AGONOTHETICVS", a, um. [ἀγωνοθητικὸς] "vt," Fundi agonothei iuris, "i. qui sumtibus certaminum destinati erant." l. 14. [...]

"AGORACRITVS", Parius, Statuarius, Phidiae discipulus, ei aetate gratus. [...]

"AGORANOMVS", i. m. [ἀγορωνόμος] "Aedilis dicitur." Plaut. Capt. 4, 2, 24 Mirumque adeo est, nisi hunc fecerunt sibi Aetoli Agoranomum. "Add." Id. Curc. 2, 3, 5.

== AGR ==

"AGRAGAS",

"AGRAGANTINVS", "vid." ACRAGAS.

"AGRAMMATVS", i. m. [ἀγράμματος] "Illiteratus." Vitruu. 1, 1 Non debet nec potest esse Architectus Grammaticus, vti fuit Aristarchus, sed non Agrammatus. [...]

"AGRARIVS [2]", "vid." AGER.

"AGREDVLA", "vel"

"AGRIDVLA", "vid." ACREDVLA.

"AGRESTIS [2]", "vid. in" AGER.

"AGRIA", ae. [ἀγρία] "i. fera, Adiectiuum Graecum, quod seruant interdum Latini. v. g." Pallad. 1, 27, 2 Staphis agria etiam prodest "etc." [...]

"AGRICOLA [2]", "vid." AGER.

"AGRICOLA [3]", "Cornelii Taciti socer: cuius vitam ipse Tacitus descripsit."

"AGRIFOLIVM", Bryoniam "vocat" Apul. de Herb. c. 66. "vid." ACRIFOLIVS.

"AGRIGENTVM", "nomen vrbs, quam incolae Graeci vocabant" Acragas, "vbi vid."

"AGRIGENTINVS", [Ἀκριγόντινος] Cic. Verr. 2, 123 c. 50 Cum Agrigentorum duo genera sint, vnum veterum alterum colonorum, quos T. Manlius praetor? deduxit Agrigentum "etc." [...]

"AGRIMENSORES", [ἀγομέτροι] Cassiod. Varr. 3, 52 sin. Agrimensor (inquit) more vastissimi fluminis, aliis spatia tollit, aliis rura concedit. [...]

"AGRIMENSORIVS", a, um. "Sic," Glossae agrimensoriae, "quas edidit Rigalt."

"AGRIMENSURA", ae. Secundum artificium agrimensurae Innocent. in Cas. p. 223. Goes.

"AGRIMONIA", "Herba, quam" Cels. 5, 27, 10 "commendat ad morsus venenatorum." Graece [ἀργεμόνη.

"AGRION", Plin. 19, 5 "est armoracia s. raphanus marimis."

"AGRIOPHAGI", Populi Aethiopum versus Occidentem, pantherarum et leonum carnibus maxime viuentes. Plin. 6, 30 fin.

"AGRIOPHYLLON", [ἀγριοφυλλον] "Herba, quae alio nomine" Peucedanum "appellatur." Apul. de Herb. c. 66.

"AGRIPETA [2]", "vid." AGER.

"AGRIPPA", [Ἀγρίππας] "De hoc nomine" Gell. 16, 16 [...]

"AGRIPPINAE", "duae filiae, a quarum altera, Germanici vxore," Colonia Vbiorum Agrippinae "nomen obtinuit. Vid." Tac. A. 12, 27.

"AGRIPPINENSIS", e. "Adi. vt" Colonia Agrippinensis Tacit. Hist. 1, 56, 4 "etc. Et" Agrippinenses, "Incolae, olim" Vbii Tacit. de Germ. 28, 8.

"AGRIVS [1]", a, um. [ἄγριος, α, ov] Adi. "Ferus, agrestis." [...]

"AGRIVS [2]", [ἄγριος] Partaeonius ("Martis filii") filius, "qui" vt vidit Oeneum fratrem orbem liberis factum, egentem regno expulit, atque ipse regnum possedit. [...]

"AGROSTIS", [ἄγροστις] "Herba, quam" Gramen "vsitatus dicunt Latini: restituenda videtur" Columel. 6, 31, 2 "vbi" agrestis "legitur. Vid. ibi post Pontederam Gesnerus."

"AGROSVS [3]", a, um Agris abundans "vt ex Varrone vidimus, sub" AGER.

"AGRYPNIA", ae. f. [ἀγρυπνία] "Peruigilium, insomnia." Mart. Capell. lib. 2 p. 27 Ancilla Philologiae virginis, quae intra cubiculum "eius" praebet excubias.

== AGV ==

"AGVMENTVM [2]", "vid. sub " AGO.

"AGVNCVLA", "vel" ACVNCVLA, ae. f. "videtur esse parua imago siue puppa: vt," Aguncula puellaris Suet. [...]

"AGVRIVM", "vid." AGRYRINI.

== AGY ==

"AGYIEVS", [ἄγυιεύς] "trium syllabarum vox, Apollinis epitheton, praeter Graecos" Macrobius Saturn. 1, 9 [...]

"AGYLLA", Vrbs "Tusciae," Virg. Aen. 8, 479 [...]

"AGYLLINVS", [ἄγυλλαῖος] Qui ex Agylla est, Virg. Aen. 7, 652 "It." 12, 281.

"AGYLLEVS", "Herculeus, h. e. Herculis filius." Stat. Theb. 10, 243 Insuper Herculeum sibi iungit Agyllea vates. [...]

"AGYRIVM", "Vrbs Siciliae" Cic. Verr. 3 c. 27. "Vnde dicti"

"AGYRINI", siue AGYRINENSES, [ἄγυρινεῖος] Verr. 2 c. 65. Ager, Agyrinensis Cic. Verr. 3 c. 18.

"AGYRTA", [ἄγύρτης] "In vulgari vsu est pro Circulatore, praestigiatore."

"AGYRTES", [ἄγύρτης] "Patrem interfecisse scribitur." Ouid. Met. 5, 148. - - - et caeso genitore infamis Agyrtes. "Adde" Stat. Theb. 9, 281.

== AH ==

"A. H.", "In notis significat" Alius Homo. Altera Hora. Alter Heres. A. H. D. M. Amicus "vel" Amico Hoc Dedit (dedicauit) Monumentum. "Vrsat."

"AH", [αἷ, αῖ] "Interiectio, saepius dolentis est: interdum tamen ad alios affectus explicandos accommodatur." [...]

"AHA", [ἄ ᾠ] "Interiectio indignantis alteri, et ipsum arguentis." Plaut. Bacch. 4, 7, 11 Aha Bellerophonem iam tuus me fecit filius. [...]

"AHALA", "non" Hala, "Seruiliorum cognomen teste numo vetere, ap. Spanhem. Diss." 10 To. 2 p. 53. [...]

"AHARNA", Oppidum Heturiae, cuius meminit Liu. 10, 25.

== AHE ==

"AHENVM", i. n. [χάλκεϊον] "Substantiue ponitur cum sit proprie" vas ahenum. [...]

"AHENEVS", Adī. [χάλκεος] "Poeticum pro" Aereus: "vt" Ouid. Met. 1, 125 Tertia post illas successit ahenea proles. [...]

"AHENVVS", s. AENVVS, Adī. [χάλκεος] "Idem quod Aereus, i. Ex aere factus: sed hoc proprie Poeticum est." [...]

"AHENIPES", siue AENIPES, edis. "Duras vngulas habens." vt, Ahenipides boues Ouid. Epist. 6, 32. Tauri, Epist. 12, 93. "Vid. Heinsium ad vtrumque locum. Nam vulgo leg." Aeripes. "vbi vid. in" AES.

"AHENOBARBVS", "cognomen" Domitiorum, "de quo" Sent. Ner. 1 [...]

"AHENOTYMPANVM", i. "Vocant recentiores Ahenum, super quod corium extensum est, quo equites nostri vtuntur."

"AHORVS", i. n. [ἄωρος] Praecoci morte praeuentus. Tertull. de Anima cap. 57 [...]

== AI ==

"An sit Diphthongus Latina" AI "disceptatur." "Negat" Priscian. l. 1 p. 561 "et" diaeresin "potius esse dicit in" Aulai, Pictai, Aiax, Maia, "similibus." [...]

== AIA ==

"AIAX", "Telamonis filius ex Hesione filia Laomedontis, fortissimus Graecorum post Achillem." [...]

"AIGLEVCES", ab ἀεί, "semper, et" [γλεῦκος mustum. Plin. 14, 9 Medium inter dulcia vinumque est, quod Graeci Aigleucos vocant, hoc est, semper mustum. [...]

"AINVS", i. m. [Ἄειvouς] "Aeon Valentini apud" Tertull. adu. Valent. cap. 8.

"AIO", [φημί] "Verbum anomalon et defectiuum, cuius proinde voces omnes obseruari, operae pretium est." [...]

"AIENTIA", ae. f. Mart. Capell. lib. 4 p. 115 Opponitur Aientia negationi. "Add." Idem p. 119.

"AITHALES", n. [ἄειθολέδες] "Herba, alias" Aizoon, "i." Semperflorium. "Vid." Apul. de Herb. cap. 123.

"AIVGA", "vid." ABIGA. et Voss. Etym. p. 15.

"AIVS", [Ἄϊός] "Deus Romanis creditus, de quo haec" Cic. de Diuin. 2, 116 c. 32 [...]

== AIZ ==

"AIZOON", [Ἄειζοον] "Herba sic dicta, quasi" Semperuium. [...]

== AK ==

"A. K"., "In notis significat" Ante Kalendas.

== AL ==

"A. L.", Animo Libens. [...]

== ALA ==

"ALA", ae. f. [πέρυξι] "Qua aues volant." [...]

"ALARIS [1]", e. [ἄλαϊος] et ALARIVS, Adi. "Equitum et peditum in" ala "pugnantium Epitheton, nempe in" ala sociorum, "de qua" n. 6. [...]

"ALATVS [1]", Adi. [πτερυγοῦς] Alas habens: Virg. Aen. 4, 259 "de Mercurio, qui" talaria "habet," Vt primum alatis tetigit magalia plantis. "Add." Ouid. Fast. 5, 666. Alati equi solis Ouid. Fast. 3, 416.

"ALIFER", i. Adi. [πτερυγοφόρος] "Alatus" Ouid. Fast. 4, 562 --- et alifero tollitur axe Ceres. "i. Curru a draconibus alatis vecto."

"ALIGER", Adi. "Idem." Plin. 12, 19 [...]

"ALIPES [1]", edis. [πτερυγόπους] "q. d. qui alas in pedibus vel pro pedibus habet." [...]

"ALIPILVS [1]", i. [μυσαλοσιλτηρ] "Qui alarum pilos in balneis vellit." [...]

"ALABANDA", "siue" ALABANDAE, "Urbs Cariae, quae" Iuuen. Sat. 3, 70 [...]

"ALABANDVS", [Ἀλάβανδος] "Deus Alabandarum." [...]

"ALABANDENSIS", et ALABANDEVS, Adi. Cic. Fam. 13, 56 [...]

"ALABANDICVS", Alabandicos carbunculos "vocat" Plin. 37, 7 [...]

"ALABARCHES", "vid." ARAB.

"ALABASTER", m. siue ALABASTRVS, f. et ALABASTRVM, n. [ἀλάβαστρος, ἀλάβαστρον] "Vas vnguentarium." [...]

"ALABASTRITES", ae. m. [ἀλαβαστρίτης] "Est genus marmoris, alio nomine" Onyx: "de quo sic" Plin. 36, 7 [...]

"ALABASTRVM", "Oppidum Aegypti, vt modo vidimus. Add." Plin. 5, 9.

"ALABETAE", Pisces in Nili lacu "nascentes" Plin. 5, 9.

"ALABRVM", i. "Quod radios, tanquam alas habet." In alabrum deducere Cathol.

"ALACER", cris, cre, "vel" ALACRIS, cre. φαίδρος, πρόθυμος, γενναῖος, δυνατός Vet. Gloss.] "Antiquis" alacer "vtriusque generis erat, nunc masculini tantum, secundum" Seru. ad Aen. 6, 685. [...]

"ALACRIMONIA", ae. f. Cathol. "Idem atque" Alacritas.

"ALACRITAS", [φαιδρότης, προθυμία] "Vigor, et animi erectio, nec non et Laetitia gestiens." [...]

"ALACRITER", Adu. [φαιδρῶς] "Laudant" Plin. 20, 20 [...]

"ALACRE", [προθύμως] "Pro Alacriter."

"ALANVS", [Ἄλανος] "Scythiae fluius, a quo" Alani "populi" Plin. 4, 12 [...]

"ALAPA", ae. [κόλαφος] "Idem quod" Colaphus. [...]

"ALAPO", are. Gloss. Graec. Lat. [ἄπιζο, Expalmo. [...]

"ALAPATOR", oris. m. "Qui colaphos aliis gaudet incutere." Gloss. Lat. Gr. Alapator, [καυχητής.

"ALAPVS", i. m. Parasitus propter mercedem Alapas ferens, in Gloss. Isidor. "Vid." Barth. Aduers. 19, 22.

"ALAPISTA", ae. m. Idem "esse volunt, et laudant hinc" Alapistarum strepitus apud Arnob. 7. p. 239 [...]

"ALARICVS", [Ἀλάρικος] "Nomen Gothorum regis, qui Romam obsedit, destruxitque." [...]

"ALARIS [2]", "vid." ALA.

"ALASTOR", "Plutonis equorum vnus." Claud. de Rapt. Proserp. 1, 286 [...]

"ALATERNVS", i. f. "Arbor siue Frutex, nullum semen aut fructum ferens: inter infelices propterea relata a" Macrob. Sat. 2, 16. [...]

"ALATVS [2]", "vid." ALA.

"ALAVDA", ae. [κορυδαλός] "Auis, quae teste" Plin. 11, 37 pr. Galerita "dicitur, quod" apicem habeat, in capite, "ad similitudinem galeri." [...]

"ALAVSA", "Idem cum" Alosa: "vbi vide."

"ALAZON", onis. "Fluius est Albaniam ab Iberia disteminans," in Cyrum amnem e Caucasii montibus defluens Plin. 6, 10. Val. Flacc. 6, 102 - - - tota non audit Alazona ripa.

== ALB ==

"ALBA", [Ἄλβα] "Plurium vrbium nomen." [...]

"ALBAMEN [1]", "it." ALBAMENTVM, "vid. post" Albus.

"ALBANVS [1]", Adi. "Patronym." Quinct. 1, 6, 15 [...]

"ALBENSIS", "Etiam ab" Alba. [...]

"ALBANIA", [Ἀλβανία] "Regio ab Oriente sub mare Caspium surgens, quam describit" Plin. 6, 10. [...]

"ALBANVS [2]", Adi. [Ἀλβανός] Vt, Albanum mare Plin. 6, 13 s. 15. [...]

"ALBANENSES", "Populi" in conuentu "Hispaniae" Cluniensi Plin. 3, 3.

"ALBARIVM", "vid." ALBVS.

"ALBATVS [1]", "vid." ALBVS.

"ALBEGMINA [1]", "Virtiose quidam legunt pro" Ablegmina, "v. v."

ALBEDO, ALBEO, ALBESCO, "vid." ALBVS.

"ALBEOLVS", ALBEVS, "vid." ALVEVS.

"ALBESIA", Scuta dicebantur, quibus Albenses, qui sunt Marsi generis, vsi sunt. Haec eadem Decumana vocabantur, quod essent amplissima, vt Decumani fluctus. Festus.

"ALBIA [1]", Fluius, "vid." ALBIS.

"ALBIA [2]", "Gens Romae, e qua etiam" Tibullus Poeta, "quem notari putant" Hor. Serm. 1, 4, 109. "Hinc"

"ALBIANVS", a, um. Adi. vt Albanum iudicium Cic. pro Caecin. 28. Albanum negotium Idem Att. 14, 18 "et" 20.

"ALBICERA", Inter species oliuarum Plin. 15, 5. "Eadem"

"ALBICERIS", Inter olearum species Cato de R. R. 6, 1 et Varro de R. R. 1, 24, 1. "A colore" cerae "dictam puto. Sic"

"ALBICERATA", Ficus, [λευκέρητος] Pediculo minimo, latissima Plin. 15, 18.

"ALBICI", [Ἀλβικοί] "Populi Massiliensibus vicini" Caes. Bell. Ciuil. 1, 34 Albicos barbaros homines, qui in Massiliensium fide antiquitus erant, montesque supra Massiliam incolebant, ad se vocauerant.

"ALBICO [1]", ALBIDVS, "vid." ALBVS.

"ALBIENSES", "vid." sub ALBA.

"ALBINEVS", Color equi "est" Pallad. Mar. 13, 4. "Forte idem qui" Albicans.

"ALBINOVANVS", "Cognomen Romanum, vel Agnomen forte a loco alias ignobil" Alba noua. [...]

"ALBINVS [1]", "Cognomen gentis" Postumiae, "factum ex alio eiusdem gentis." Albus. [...]

"ALBION", et BERGIOS, Pompon. Mela 2, 5 [...]

"ALBIONA", Ager trans Tiberim dicitur, a luco Albionarum: quo loco bos alba saerificabatur. Festus.

"ALBIS", [Ἀλβίς] "Fluius Germaniae celebratissimus, in Oceanum defluens, De quo" Tac. Germ. 41 [...]

"ALBITVDO [1]", "vid." ALBVS.

"ALBIVS", "vid." ALBIA.

"ALBO [1]", are. "vid." ALBVS.

"ALBOGALERVVS", [λευκογάλεος] a Galea nominatus: est enim Pileum capitis, quo Diales flamines, "i." Sacerdotes Iouis, utebantur. [...]

"ALBOR [1]", oris. "vid." ALBVS.

"ALBOSIA", "vid." ALBESIA.

"ALBVCVM", i. n. [ἀσφοδέλος] Herba Plin. 21, 17 s. 68 [...]

"ALBVELIS", "Vuae genus est." [...]

"ALBVGGO", inis. f. [λεύκομα, λεύκωσις] "Macula alba in oculo, et quidem altiuscula, sicut vtique in summo" nubecula Hermol. in Plin. 20, 5, et 24, 5. [...]

"ALBVGINOSVS", "Apud" Veget. Veter. 3, 56. "videtur positum pro" icterico.

"ALBVLA", [Θύμβρις] "Fluuius Italiae, ex Appennino Romam fluens, alio nomine Thybris vel Tiberis." [...]

"ALBVLATES", "Fluuius in quinta regione Italiae." Plin. 3, 13. "Sed" Hard. s. 18. "legit" Albula.

"ALBVMEN", inis. n. "Album oui, quod" vitellum "continet." Plin. 28, 6 s. 18 Illinit sole vsta cum oui albumine. "Vocatur etiam" Album, Albamentum, Albuementum.

"ALBVMENTVM", i. Idem. Veget. Veter. 2, 57, 1 Oui albuementum.

"ALBVNEA", ae. [Ἄλβιονεα] "Nomen fontis et siluae in Tiburtinis montibus." [...]

"ALBVRNVM", i. [στέαρ δένδρου] "quid sit declarat" Plin. 16, 38 s. 72 [...]

"ALBVRNVS", "Lucaniae mons a candore verticis dictus." [...]

"ALBVS", Adi. [λευκός] "Nomen coloris notissimi." [...]

"ALBVLS", Dimin. Adi. Catul. 30, 8 [...]

"ALBAMEN [2]", inis. Albamem porri Apic. 2, 5. "Add." Id. 3, 2 "et" 4, 3. "Medullam porri interpretatur Humelbergius."

"ALBAMENTVM", i. Qui Albamentum Apic. 5, 3 "et" 6, 9.

"ALBARIVS", a, um. Albarius tector Tertull. de Idolol. c. 8. [...]

"ALBATVS [2]", Adi. [λευγαίμων] "Vestibus albis ornatus: cui contrarium est, Atratus." [...]

"ALBEDO", inis. f. Boethius lib. 2. [...]

"ALBEGMINA [2]", pl. n. "apud" Festum, "sunt potius" Ablegmina, "vbi vid."

"ALBELIO", onis. f. "Tegumentum capitis apud" Iuuen. Schol. 9, 30. "vt visum Rutgersio Varr. Lect." 6, 18. et "Vossio de Vit. Serm." 1, 16.

"ALBELIVNCVLVS", i. m. Dimin. Idem "apud eund." Iuuen. Schol. 8, 144. "ex eiusd. coniectura Rutgersii."

"ALBEO", ui, ere. [λευκαίνωμα] "Album esse." [...]

"ALBENS", entis. Partic. [...]

"ALBESCO", ere. [λευκαίνωμα] "Album fieri, aut Album esse." [...]

"ALBESCENS", Partic. [λευκαίνόμενος] vt, Albescens capillus, "i. senectus." Horat. Carm. 3, 14, 25. Albescens vndae Sil. 8, 453. "de spuma."

"ALBICO [2]", are. [ὑπολευκαίνωμα] "Albere, siue Album esse: sed" Albere "est rarissimum," Albicare "frequentissimum." [...]

"ALBICANS", ntis. Albicantis loca littoris Catull. 64, 84 [...]

"ALBICANTER", Adu. Vnde Compar. Solinus cap. 43. de Hyacinth. Aut nubilo obducitur, aut albicantius in aquaticum eliquescit.

"ALBICASCO", ere, "pro" Albicare, "dixit" Matius "apud" Gell. 15, 25 iam iam albicasit Phoebus. "Alii legunt" Albicassit.

"ALBICOLOR", oris. "Vt," Albicolor Campus Corippus 17, 329.

"ALBICOMVS", a, um. "Vt," Albicomi flores, apud Fortunatum.

"ALBIDVS", [ὑπόλευκος] Aliquantulum albus. [...]

"ALBIDVLVS", Dim. "vt" Color albidulus Pallad. in Februario s. 3, 25, 12. "vbi de liquamine ex piris."

"ALBINVS [2]", "vid. supra."

"ALBITIES", ei, "vel" ALBITIO, ei, "vel", onis. Apul. de Herb. c. 20. "Add. Barth. Aduers." 37 c. "extr."

"ALBITVDO [2]", [λευκότης] "Idem quod Albor." Plaut. Trin. 4, 2, 32 Et item alterum ad ipsam capitis albitudinem, "i. ita canum, qualem te video. Antiquum est, teste" Nonio 2, 33.

"ALBO [2]", are. [λευκαίνα] "Album facio." Priscian. l. 8 p. 800 Albo et Albor, et Albeo. Idem in Perieg. 439 Hoc fuscatur niueas hoc albat gurgite nigras. "Hinc formatum fieri potest" Albatus.

"ALBOR [2]", oris. m. λευκότης Vet. Gloss.] "Ab Albeo, sicut Candor a Candeo, ea, quae vulgo dicitur" Albedo. [...]

"ALBVCIAM", "Gens Romana: vt" Canidia Albucl Horat. Seru. 2, 1, 48. "Et" 2, 2, 67 Albucl senis, "pro" Albuclii.

== ALC ==

"ALCAEA", ae. "vid." ALCEA.

"ALCAEVVS", [Ἀλκαῖος] "Poeta Lyricus, patria Mitylenaeus, de quo" Ouid. Epist. 15, 29 [...]

"ALCAICVM", Metrum, [Ἀλκαϊκὸν ἔπος] "Ab" Alcaeo "Poeta Lyrico dictum non vnum." [...]

"ALCAMENES", [Ἀλκαμένης] "Nobilis statuarius, Phidiae discipulus, de quo" Plin. 36, 5. et 34, 8.

"ALCATHOE", "Vrbs fuit, vt putant eadem quae Megara." Ouid. Met. 7, 443 Alcathoen Lelegeia moenia "vocat. Nomen illi dedit"

"ALCATHOVVS", "Pelopis F." Ouid. de A. A. 2, 421 Alcathoi qui mittitur vrbe Pelasga Bulbus, "est Megaricus, quod genus alias quoque celebratur."

"ALCE [1]", [Ἄλκη] "Vrbs" Hispaniae, quam Gracchus post debellatos Celtiberos oppugnatam, ad deditionem compulit Liu. 40, 48. [...]

"ALCE [2]", quae et ALCES, "vbi vid."

"ALCEA", ae. [ἄλκῆα] "Herba, de qua" Plin. 27, 4 Alcea folia habet similia verbenacae, quae aristereon cognominatur, caules tres aut quatuor foliorum plenos, florem rosae, radices albas "etc."

"ALCEDO", inis. [ἄλκυών] "Auis est sic dicta quasi" Algedo, "quod frigidissimis temporibus nidificet." [...]

"ALCEDONIA", pl. [ἄλκυονίδες] "Dicuntur ab" Alcedine, "sicut ab" Halcyone, Halcyonides, "i. Tranquilla dies, quibus nidificant" halcyones. [...]

"ALCES", is, "seu", es. [ἄλκη] "Animal septentrioni proprium." [...]

"ALCESTE", "sive", [Ἀλκείστη] "Filia Peliae Thessalorum regis: quae persuasis a Medea sororibus, vt Peliam patrem iugularent, sola abnuuit." [...]

"ALCHIMIA", "Ars metalla ignobiliora mutandi in aurum vulgo vocatur." [...]

"ALCIBIADES", [Ἀλκιβιάδης] "Atheniensis pulcherrimus, nobilissimus, et rei bellicae peritissimus, cuius vitam a Cornelio Nepote scriptam ediscant iuniores."

"ALCIBION", [ἄλκιβιον] Herba, aduersus serpentium morsus remedium habens Plin. 27, 5.

"ALCIDAMAS", [Ἀλκιδάμας] "Luctorator insignis, quod nomen declarat, qui" robore "suo" domare "possit alios. Vtitur" Stat. Theb. 10, 500. "Alius" Ouid. Met. 7, 369.

"ALCIDAMVS", Quidam Rhetor antiquus in primis nobilis, scripsit laudationem mortis, quae constat ex enumeratione humanorum malorum. "Haec" Cic. Tusc. 1, 116 c. 48.

"ALCIDES", [Ἀλκείδης] "Audiamus de origine nominis huius" Servium, Sane Alciden volunt quidam dictum, [ἀπὸ τῆς ἄλκῆς, "i. a Virtute:" quod non procedit, quia a prima aetate hoc nomen habuit ab Aleaeo patre Amphitryonis. [...]

"ALCIMACHVS", Pictor nobilis. Plin. 35, 11 s. 40, 32 Alcimachus pinxit Dioxippum, qui Pancratio Olympiae citra pulueris iactum ("Hard." tactum, quod vocant aconiti) vicit: coniti Nemeaea.

"ALCIMEDE", "Vxor Aesonis, et Iasonis mater," Hygin. f. 3 "et" 14. Valer. Flacc. 1, 317. et Stat. Theb. 5, 235.

"ALCIMEDON", "Nobilis caelator." Virg. Ecl. 3, 37 -- pocula ponam Fagina, caelatum diuini opus Alcimedontis.

"ALCIMVS", Ecdicius Auitus, "Archiepiscopus Viennensis qui Zenonis et Anastasii temporibus claruit, Poeta Christianus."

"ALCINOVS", [Ἀλκίνοος] "Nausithoi filius, teste Homero rex Phaeacum in Corcyra insula iustissimus, diligens hortorum cultor." [...]

"ALCIPPE", [Ἀλκίπη] Alcippe, elephantum peperit, "si verum dicit" Plin. 7, 3. [...]

"ALCIS", is. m. "Numen a Naharualis, Germanica gente, cultum, quod Castorem ac Pollucem Romana interpretatione memorabant." [...]

"ALCISTHENE", "Mulieris, quae pinxit" nomen apud Plin. 35, 11 s. 40, 43.

"ALCITHOE", [Ἀλκίθῆ] "Mulier Thebana, Minei filia, quae Bacchum esse Iouis filium negabat: alisque Thebanis mulieribus sacra Bacchi celebrantibus, lanificio vna cum sororibus et ancillis operam dabat." [...]

"ALCMAEON", [Ἀλκμαίων] Amphiarai vatis et Eriphyles filius. [...]

"ALCMAEONIVS", a, um. Adi. vt Alcmaeoniae furiae Propert. 3, 4, 41.

"ALCMAN", "Poeta Graecus Lyricus, a quo genus carminis" Alcmanium, "cuius" Seruius Centim. p. 1818 [...]

"ALCMENA", "s." ALCVMENA, [Ἀλκμήνη] "quod vetustis placuit, Electriónis filia, et Amphitryonis vxor, ex qua Iupiter genuit Herculem." [...]

"ALCYONE", es. [Ἀλκυόνη] "Pleidum vna, vbi vid."

"ALCYONIVM", "vid." HALCYONIVM.

== ALE ==

"ALEA [1]", ae. [κυβεία] "sine dubio lusus est, in quo iactantur tali, vel tesserae. Clarissime hoc apparet ex" Plauti Curc. 2, 3, 75 [...]

"ALEARIVS", a, um. "Idem quod Aleatorius." Ammian. 28. 4 Amicitiae Romae aleariae solae, "etc."

"ALEARIVM", ii, n. "Locus vbi luditur." Cathol.

"ALEATOR", oris, m. [κυβευτήρ] "Conuicium in eum, qui ludum aleae, quasi artem quandam exercet." [...]

"ALEATORIVS", Adi. [κυβευτικός] "Quod ad aleam pertinet." Cic. Philipp. 2 c. 28 [...]

"ALEATORIVM", ii. n. "Etiam substantiue poni videas pro loco, vbi alea luditur." [...]

"ALEO [1]", onis. Festus, Aleonem, aleatorem. [...]

"ALEOLA", Dimin. Parua alea. Cathol.

"ALEA [2]", [Ἄλεα] "Nomen oppidi in Arcadia, dictum ab Aleo conditore." [...]

"ALEBAS", "vel" ALEVAS, ae. m. [Ἀλῆβα, Ἀλεύας] "Apud Larissam Thessaliae urbem crudelissime regnans, satellites adhibuit, a quibus tandem est interfectus." [...]

"ALEBRIA", Bene Alentia. Festus. Et Gloss. Lat. Gr. Alebrius [εὐτροφός, θρεπτὸς, τροφικός. Isidorus Gl. Alebra, bona quibus alimur. "Scaliger etiam laudat ex" Diomede l. 1. alibre alimentum.

"ALEC", "vid." HALEC, "it." ALEX.

"ALECTO", [Ἀληκτώ] "Vna est ex tribus furiis. q. d." Irrequieta, Non desinens, "ab a priuatiuo et" [λήγω, "desino, cesso, quod infernalium malorum et malae conscientiae adeo, non est finis." [...]

"ALECTORIA", ae. "Lapis, qui in ventriculo galli inuenitur." [...]

"ALECTOROLOPHOS", [ἀλεκτορόλοφος] Herba Quae apud nos crista dicitur, folia habet similia gallinae cristae, plura, caulem tenuem, semen nigrum in siliquis. "Haec" Plin. 27, 5 s. 23.

"ALECVLA", "vid." HALECVLA.

"ALEMANNIA", [Ἀλεμαννία] "Regio Alemannorum, quae et Germania:" Claud. 4 Cons. Honor. 449 [...]

"ALEMANNI", [Ἀλεμάννοι] "Populus conuenarum (vt videtur Cellario) ad Rhenum et Danubium, cuius primo nomen occurrit sub Caracalla, qui Spartiano teste c. 10 [...]

"ALEMANNICVS", a, um. Adi. "Vidimus modo" Caracallam Alemanicum. "Sic" Tentoria Alemannica Amm. Marcell. 27, 3.

"ALEMON", onis. m. Ouid. Met. 15, 19 Nam fuit Argolico generatus Alehone quidam Myscelos, illius DIS acceptissimus aeu. "Hic est"

"ALEMONIDES", ae. m. v. 26.

"ALEMONA", ae. f. Dea, "de qua" Tertull. de Anim. c. 37 Superstitio Romana Deam finxit Alemonam, alendi in vtero foetus.

"ALEO [2]", onis. "Vid." ALEA. "Sed" ¶ 2 Aleo "et" Melampus Dioscuri "apud" Cic. N. D. 3, 53 c. 21.

"ALEON", "fluuius" Plin. 5, 29 s. 31 "vel"

"ALEOS", Amnis Erythris "(in Asia minore)" pilos gignit in Corporibus Plin. 31, 2 s. 10.

"ALERIA", Corsicae colonia a Sylla dictatore deducta Plin. 3, 6.

"ALES", itis. c. "Subst." [ἄρνις, οἰωνός] Auis "dicta ab alis. Sunt" Alites "proprie maiores aues:" Plin. 10, 19 s. 22 [...]

"ALESCO", ere. [πληθύνομαι] "Verbum intransitivum ab" Alo, alis; "idem quod ali crescere: vnde fit" Coalescere, "i. Concrecere." [...]

"ALEZIA", "vid." ALEXIA.

"ALETHES", "Nomen proprium viri Troiani, quasi" [ἄληθής], "i. verax." Virg. Aen. 1, 125 -- et qua grandaeus Alethes. "Et" 9, 246.

"ALETHIA", ae. f. [ἀλήθεια] "Veritas: Aeon haereticorum apud" Tertull. adu. Valent. cap. 12.

"ALETIVM", Oppidum Salentinorum in Italia Plin. 3, 11.

"ALETINI", Salentinorum populi Plin. 3, 11.

"ALETRINATES", "Italiae populi" Plin. 3, 5. ALETRINI, ibid. 3, 11. Fratres gemini fuerunt ex municipio Aletinati Cic. pro Cluent. 20.

"ALETRINENSIS", Cic. pro Corn. Balb. 22.

"ALETVDO", inis. f. Corporis pinguedo. Festus.

"ALEVS", "pro" Elius "vid." ALIVS.

"ALEX", "vel" ALLEX, "vel", ecis. f. sine plur. "Genus est liquaminis." [...]

"ALLECVLA", "vid." HALECVLA.

"ALECATVS", a, um. "Vt," lus alecatum Apic. 7, 6.

"ALEXANDER MAGNVS", [Ἀλέξανδρος ὁ μέγας] Philippi Macedonum regis et Olympiadis filius, forma fuit supra hominem augustiore, ceruice celsa, laetis oculis, et illustribus, malis ad gratiam rubescentibus, reliquis corporis (lineamentis) non sine maiestate quadam decorus. [...]

"ALEXANDRIA", "vel" ALEXANDREA, [Ἀλεξάνδρεια] "Nomen trium vrbiū ab Alexandro Macedone conditarum." [...]

"ALEXANDRINVS", Adi. [Ἀλεξανδρεὺς] "Patronymicum." [...]

"ALEXETERIVS", a, um. "Depulsorius, est ab" [ἀλέξω, "arceo, et medicamenta quaedam, in primis appensa vel imposita contra venenata et fascinationes, ita vocari, docet Gorraeus." [...]

"ALEXIA", "vel vt alii scribunt" ALESIA, ae, "vrbs Galliae, quam" ducentorum quinquaginta millium iuuentue subnixam flammis adaequauit Caesar, "vt alii" Flor. 3, 10, 23. [...]

"ALEXICACVS", [Ἀλεξικακός] "Malorum auersor ac depulsor, hominum defensor." [...]

"ALEXIO", onis. "Medicus, Ciceroni familiaris," Cic. Att. 1, 15. "et" 7, 2, 13, 25 "forte ipse nomen arti suae conueniens sibi adoptauit."

"ALEXIPHARMACON", i. n. [ἀλεξιφάρμακον] "verti potest" depulsorium "veneni" medicamentum Plin. 21, 20. [...]

"ALEXIRHOE", es. f. "Nympha, quae peperit Aesacon, Priami filium." Ouid. Met. 11, 763. al. Alyxothoe.

"ALEXIS", "Puer a" Virgilio "celebratus. Coniecturas, quod satis est, dabit" Servius "ad illud" Virg. Ecl. 2, 1 Formosum pastor Corydon ardebat Alexin. [...]

== ALG ==

"ALGA", ae. [φύκος θαλάσσιον] "Herba quae nascitur in aquis marinis, s." quam mare ad litus proicit Fest. Plin. 13, 25 s. 48 [...]

"ALGENSIS", e. Plin. 9, 37 pr. Lutense et algense genus purpureae enutritum alga. "Nempe cochleae purpureae genus alga viuunt."

"ALGIANVS", a, um. "Vt," Olea algiana "forte a colore dicta" Columel. 5, 8, 3.

"ALGOSVS", [φυκώδη] Denom. ab Alga. Plin. 32, 9 Purgant et myaces: quorum natura tota in hoc loco dicitur. [...]

"ALGEO", si, ere. [κρυμέω] "Idem quod Frigere." [...]

"ALGESCO", ere. Prudentius Apotheos. v. 142 - - - rabiem flammaram algescere cogit.

"ALGIDVS", Adi. [κρυμῶν, κρούεις] Frigidus. Catul. de Berecynthia "et" Aty 64, 70 niuem "vocat" algidam. [...]

"ALGIDENSIS", "Ab hac regione" Plin. 19, 5 Algidense raphani genus, longum atque translucidum.

"ALSIVS [1]", [κρυοδέστερον] "Compar. ab" Alsus "participio obsoleto, vnde et" Alsiosus. Cic. Att. 4, 8 Nihil quietius, nihil alsius, nihil amoenius. Idem Quint. Fratr. 3, 1 Iam apodyterio nihil alsius, nihil muscosius. "Sed"

"ALSIVS [2]", a, um. "Qui frigus ferre non potest, vt" Alsiosus. Lucret. 5, 1014 Ignis enim curauit, vt alsia corpora frigus Non ita iam possent caeli sub tegmine ferri. [...]

"ALSIOSVS [1]", Adi. [κρυώδη] "Qui naturae est frigescentis, et facile a frigore laeditur."

"ALGFICVS", [κρυμοποιός] Gell. 19, 4 Quod timor sit omnibus algificus. "1. Frigus inducat, algorem faciat."

"ALGOR", oris. m. [κρυμῶς, ψύχος] "ab" Algeo, "sicut" Calor "a" Caleo; "Frigus vehementius." [...]

"ALGVS", ūs. [κρυμῶς] "Idem quod" Algor. [...]

== ALI ==

ALIA, ALIAS, ALIBI, "vid." ALIVS.

"ALIACMON", "vid." HALIACMON.

"ALIBILIS [1]", "vid." ALO.

"ALICA", ae. ἄλιξ "et interdum" [χόνδρος] "non" HALICA: dicitur "enim" quod alit corpus. Festo. [...]

"ALICARIVS", a. um. "Inde" Alicarii, "qui parant alicam." [...]

"ALICASTRVM", "Genus farris est, ea forma ab" Alica "deriuatum, qua" Siliquastrum "a" Siliqua. [...]

"ALICVBI [1]", ALICVNDE, "vid." ALIVS.

"ALICVLA", ae. f. "siue" ALLICVLA. Aliculae chlamydes "recensentur ab" Vlpiano "inter" Pueriles vestes, l. 23 ff. §. 2 [...]

"ALID", pro aliud, "vid." ALIVS.

"ALIENATIO [1]", ALIENATVS, "vid. post" ALIENO in ALIVS.

"ALIENIGENA [1]", ae. com. g. ("vel" omnis "secundum" Probum) {ἄλλόφωλος} "significat Externum, vel Alieni generis, vel Inter alienos genitum." [...]

"ALIENIGENVVS", Adi. {ἄλλόφωλος} Idem. Columel. 8, 16, 9 Ne nos alienigeni pisces decipiant. [...]

"ALIENIGENO", are. Legitur in veteri Inscript. apud Fabretum p. 69. Cum monumentum vendere aut alienigenare voluerit.

"ALIENO [1]", ALIENVVS, "vid." ALIVS.

"ALIFA", "vid." ALLIFA.

ALIFER, ALIGER, "vid." ALA.

"ALIGMON", onis. "Nomen corruptum ex" Aliacmon s. Haliacmon "vbi vid."

"ALII", "vel" ALEI, "Populi sunt Elienses, vel" Elei "alias vocati: quos gessisse bellum cum Aetolis, ex Polybio cognoscimus." [...]

"ALIMENTVM [1]", etc. "vid." ALO.

"ALIMODI [1]", pro Aliusmodi. Festus.

"ALIMON", i. n. {ἄλιμον} "Medicamentum contra famem." [...]

"ALIMONTIA", Mysteria, apud Arnob. l. 5. p. 176 Pudor me habet Alimontia illa proferre mysteria. "Nempe" Alimus "pagus Atticae, vbi sacra Cereris celebrata. Vid." Meurs. Rel. Att. c. 1.

"ALIO [1]", "etc." id genus, "vid." ALIVS.

"ALIPANTA", {ἄλιπαντα} "Emplastra quae" constant ex medicamentis non pinguibus Cels. 5, 19.

"ALIPES [2]", "vid." ALA.

"ALIPHE", "vid." ALLIFA.

"ALIPILVS [2]", "vid." ALA.

"ALIPTES", ae. m. {ἀλείπτης} "Vnctor, qui athletas certaturos vngebat, et magister ac praeceptor athletarum dicebatur." [...]

"ALIQVA [1]", "vid." ALIQVIS.

"ALIQVAM", "Videtur Aduerbum contractum ex" Aliquantum; "certe eandem vim habet: iungiturque in primis cum" diu. Cic. pro Cluent. c. 9 [...]

"ALIQVANDO", Adu. temporis. [...]

"ALIQVANTVS", Adi. [ποσὸς] "Incertum quantus." [...]

"ALIQVANTO", Adu. quantitatis. [πόσον τι] Epulatur intra legem, et quidem aliquanto Cic. Fam. 9, 26. [...]

"ALIQVANTVM", [ἐπὶ πόσον] "Idem: verum positivo, aut verbo proprie iungitur." [...]

"ALIQVANTVLVM", Dimin. [...]

"ALIQVANTVLO", Idem. Vopisc. Aurel. c. 34 Etsi aliquantulo tristior.

"ALIQVANTILLVM", [ἐπὶ μικρόν] " Dimin. ab Aliquantulum. Plaut. Capt. 1, 2, 34 Foris aliquantillum etiam quod gusto, id beat.

"ALIQVANTISPER", Adu. temporis. [...]

"ALIQVAPIAM", "vid." Aliquispiam in ALIQVIS.

"ALIQVATENVVS [1]", "vid." ALIQVIS.

"ALIQVIS", a, od, vel id. [τίς, ἕνως, ἕναίος] "Rem aut hominem incertum denotat, indiuiduum, quod vocant, vagum." [...]

"ALIQVILIBET", Cael. Aurel. Chron. 1, 4, 70. Aliqualibet causa.

"ALIQVISPIAM", "Pro" Aliquis. Cic. pro Sext. 63 c. 29. [...]

"ALIQVISQVAM", Idem Liu. 41, 7 al. 6 al. 10 [...]

"ALIQVA [2]", [πῆ] "Intell. via, ratione, ope, machina." [...]

"ALIQVATENVVS [2]", [μέχρι τινός] "Vsque ad aliquam partem, siue Aliqua ex parte." [...]

"ALIQVO", Adu. [ποῖ] "Ad vel in aliquem locum." [...]

"ALIQVORSVM", "Nondum observatum: Sed idem valet"

"ALIQOVERSVM", Plaut. Cas. 2, 4, 18 Ego istam iam aliquovorsum tragulam decidero.

"ALIQVOSECVS", "Laudatur" Vlpian. l. 1. de Off. Procons.

"ALIQVOT", [τινέξ ἔνιοι] "Indecl. incertum quot: siue nesciamus, quos sint, siue numerare nihil atineat." [...]

"ALIQVOTFARIAM", Varro de R. R. 1, 2. In eo agro aliquotfariam in singula iugera dena culea vini fiunt. Vox est inusitata.

"ALIQVOTIES", "Siue, vt alii scribunt," ALIQVOTIENS, Adu. [ἐνώσις] Cic. Verr. 4, 24. Aliquoties ad socios literas de istius iniuriis miserat. "Conf." Id. "de" Leg. 2 c. 4. Liu. 7, 18.

"ALIQVOVSQVE", "Nondum habet auctorem idoneum."

"ALICVBI [2]", et ALICVNDE, "q. d." Aliquubi "et" Aliquunde, "vid. sub "ALIVS "post" ALIBI.

"ALIS [1]", pro Alius, "vid." ALIVS.

"ALISMA", atis. n. [ἄλισμα] Herba "de qua" Plin. 25, 10 Item alisma, quam alii Damasonion, alii lyron appellant. Folia erant plantaginis, nisi angustiora essent, et magis laciniosa "etc."

"ALISONIA", ae. m. "Amnis, qui in Mosellam delabitur: hodie contractus die Eltz." apud Auson. Mosella 371. "vid. Freher."

"ALITER [1]", "vid." ALIVS.

"ALITVRA [1]", "vid." ALO.

"ALIVBI [1]", ALIVNDE, "vid. post" Aliter in ALIVS.

"ALIVS", a, ud; gen. alius, dat. alii. "pen. prod." [ἄλλοξ] Cic. Offic. 1 c. 1 [...]

"ALIS [2]", pro Alius: et Aliid, pro Aliud veteres dicebant. [...]

"ALIA", Adu. loci. Donatus in Hec. Ter. 1, 2, 5 [...]

"ALIAS", Adu. [ἀλλοτε] "Alio tempore." [...]

"ALIBI", Adu. [ἀλλοθοῦ, ἄλλοθι] "Alio in loco, Alia in re." [...]

"ALICVBI [3]", Adu. [ἐνιαχοῦ] "Aliquo in loco." [...]

"ALICVNDE", Adu. [ἀμύθεν] "Ex aliquo loco." [...]

"ALIENVS", a, um. [ἀλλότριος, ἀλλόκοτος] "dicitur, quod est aliorum s. quod nostrum non est." [...]

"ALIENITAS", atis. f. "Aliena rerum constitutio, res quae abesse debebant." [...]

"ALIENO [2]", are. (ἄλλοτριόω) "Alienum facere." [...]

"ALIENATVS", Partic. [ἡλωτριωμένος] Plaut. Merc. 3, 4, 26 [...]

"ALIENATIO [2]", onis. f. Cic. in Orat. 144 c. 42 [...]

"ALIENATOR", oris. m. Imp. Cod. 1 t. 5 l. 10 Orthodoxae fidei venditor, vel quocumque modo alienator.

"ALIENIGENA [2]", ALIENIGENVVS, ALIENIGENO, "vid. supra suo ordine."

"ALIMODI [2]", pro Aliusmodi, "apud" Festum "quasi" Alii modi "pro" Alius.

"ALIO [2]", Adu. [ἄλλῃ] "Ad alium locum." [...]

"ALIOQVI", "sive" ALIOQVIN, {ἄλλως, εἰδὲ μὴ} "Aliter, sive Alio modo, vel Quod si non, vel Praeter hoc." [...]

"ALIORSVM", "et" ALIORSVS, Adu. {ἀλλαγῶσι} "Versus alium locum per syncopen pro" Aliouersum. [...]

"ALIOVORSVM", "et" ALIOVERSVS, {ἀλλαγῶσι} "Idem quot" Aliorsum: "sed hoc minus vsitatum." [...]

"ALITER [2]", Adu. [ἄλλως] "Alio modo." [...]

"ALIVBI [2]", [ἀλλογῶθι] Adu. "Ioci, pro Aliibi." [...]

"ALIVNDE", Adu. [ἀλλογῶθεν, ἄλλη] "Ex alio loco." [...]

"ALIVSMODI", [ἀλλοίος] "Proprie duo verba sunt," Alius "s. Alterius" modi. [...]

"ALIVTA", Antiqui dicebant pro Aliter. [...]

== ALL ==

"ALLABOR", "pro" ADLABOR, "quod quibusdam placet," eris, apsus sum, ari. [ἐπιβρέω, προσπίτω] "Labendo accedere, vel quocunque modo admoeri." [...]

"ALLAPSVS [1]", ὄς. [ἐπιβρέουσιν] "Accessus eorum animalium, quae labi dicuntur, vt serpentes, aues." Horat. Epod. 1, 20 Vt assidens implumibus pullis aus Serpentium allapsus timet.

"ALLABORO", are. [προσπονέω] "Labore suo aduicere." [...]

"ALLACRYMO", are. "Lacrimas adicere sermoni." Vbertim adlaerymans Apul. Met. 10 p. 239, 28.

"ALLACTO", are. "Idem quod Lactare." Marc. Emp. cap. 8 Mulier, quae puerum allactat.

"ALLAEVO", "vid." ALLEVO.

"ALLAMBO", "s." ADLAMBO, ere. [προσληγμάω] Lambendo, "certe leniter attingo." [...]

"ALLAPSVS [2]", "vid." ALLABOR.

"ALLASSON", ontis. c. [ἀλλάσσω] "Versicolor," vt, Calices allassontes Vopisc. Saturn. cap. 8. "qui pro diuerso aspectu et motu colorem mutantur. Vid. Salmas. ad loc."

"ALLATRO", are. [προσολακτέω] "Aduersus aliquem latrare: et ad canes proprie pertinet, sicut simplex Latrare." [...]

"ALLATVS [2]", [προσενεγθεῖς] Partic. "Vid." AFFEROR.

"ALLAVDO", are. "Poeticum" Plaut. Merc. prol. 84 Agit gratias mihi, atque ingenium allaudat meum, "i. insuper laudat, vel valde laudat."

"ALLAVDABILIS", e. Plaut. Pers. 4, 5, 1 Dedisti operam allaudabilem. "Sed quid." Adiutabilem.

"ALLAVO", "s." ADLAVO, are. Pisces vsque dum viuunt allavant Plaut. ap. Varr. L. L. 8, 61.

ALLECTO, ALLECTOR, "vid." ALLICIO.

"ALLECTVS [1]", "vid." ALLEGO, is.

"ALLEGO [1]", "siue" ADLEGO, are. [πέμπω, ἐπιπροβέουμαι] "Est proprie grauioris negotii causa quempiam mittere intercessorem, interpretem, sequestrem, internuncium: sed hoc in priuatis rebus, sicut" Legare "in publicis." [...]

"ALLEGANS", Plin. Epist. 3, 4, 4 Allegantes patrocinii foedus.

"ALLEGATVS [1]", Ter. Andr. 5, 3, 28 Ne credas a me allegatum hunc senem. "Add." Cic. Q. frat. 2, 3.

"ALLEGATIO", onis. f. [ἐπιπρόβευσις] "Quasi priuata quaedam legatio." [...]

"ALLEGATVS [2]", ūs. Idem. Plaut. Trinum. 5, 2, 18 Allegatu meo venit. "Conf." Gell. 13, 19 Hic quoque "Allegatus" et hic "Arbitratus" pro "Allegatione" proque "Arbitratione" dicuntur. [...]

"ALLEGAMEN", inis. n. Guil. Brit. Philipp. 2, 37 At comes haec contra dabat allegamina regi.

"ALLEGO [2]", "aut" ADLEGO, egi, ectum, ere. [προσκατέγω] "In coetum legendo adiungere, adscribere, et cooptare." [...]

"ALLECTVS [2]", "s." ADLECTVS, Partic. [προσκοτελεγμένος] Festus, Adlecti dicebantur apud Romanos, qui propter inopiam, (ἴ. paucitatem et attenuatum nimis numerum Senatorum) ex equestri ordine in Senatorum sunt numerum assumti. [...]

"ALLECTIO", f. Tertull. adu. Haeret. cap. 43 [...]

"ALLEGORIA", ae. [ἀλληγορία] Allegoria obscurior aegnima dicitur Quint. 8, 6, 52. [...]

"ALLEGORICVS", "Quod significatum est per allegoriam." Arnob. 5 p. 183 Lex Allegorica tenebrosis ambiguitatibus explicata. "Add." p. 186. Sidon. 7, 6 In hac allegorica versamur Aegyptio.

"ALLEGORICE", Adu. Tertull. adu. Marc. 3, 5 "extr." Duo argumenta allegorice cucurrisse. "Add." Arnob. 5 p. 183. Augustin. de Genes. ad tit. 4, 28 pr.

"ALLEGORIZO", are. "Per allegoriam dicere." Tertull. adu. Marc. 4, 7 Quae Christus in homines allegorizauit. "Conf." de Resurr. Carn. cap. 27 et 30.

"ALLELV-IA", "Duae sunt dictiones Hebraicae, quae significant," Laudate Dominum. [...]

"ALLENIMENTVM", "siue" ADLENIMENTVM, i. n. Adlenimenta tumultus operi Ammian. 25, 5. "sic et Vales." p. 480.

"ALLEVIO", are. "Leuem facere." [...]

"ALLEVIATVS", "vt," Alleuiata Terra Zabulon Vulg. Ies. 9, 1.

"ALLEVO [1]", "siue" ADLEVO, are. [ἐπιτίρω, ἐπικουφίζω] "In altum siue sursum tollere." [...]

"ALLEVATIO", onis. f. [ἐπικούφισις] "Doloris mitigatio, siue diminutio" Cic. [...]

"ALLEVATVS", Part. "Praeter ea, quae iam dedimus," Flor. 4, 11, 5 Naues turribus atque tabulatis alleuatae. Quintil. 11, 3, 94 Alleuata, ac spectante humerum manu.

"ALLEVAMENTVM", i. n. [ἐπικουφισμός] "Idem quod Alleuatio." Cic. pro Sylla, 66 c. 23 Et in aduersis sine villo remedio atque alleuamento permanere.

"ALLEVATOR", oris. m. "Qui alleuat." Tertull. adu. Marc. 4, 36 Destructor superborum, alleuator humilium.

"ALLEVATICVS", Vet. Interp. Irenaei 1, 34 In superiora alleuaticius abreptus, "i. sublatus in altum."

"ALLEVO [2]", are. [ἐπιλείπειν] "Leue et politum reddere." [...]

"ALLEX", Plaut. Poen. 5, 5, 31 [...]

"ALLIA", [Ἄλλιας] "Fluuius, qui a Crustumini montibus praealto defluens alueo, Tiberino amni miscetur, vbi magna strage Romani a Gallis, duce Brenno, profligati sunt." [...]

"ALLIENSIS", Adl. "Vi." Alliensis pugna Cic. Att. 9, 5. [...]

"ALLIATVS", "vid." ALLIVM.

"ALLICIO", "sive" ADLICIO, exi, (Allicui Hygin. Astr. 2, 7.) [...]

"ALLECTVS [3]", Partic. [ἐπιγογεῖς] "Vi" Quintil. 7, 3 An etiam consuetudine peccandi sit allectus. "Est etiam" Allectus "ab" Allego.

"ALLECTOR", oris. m. [ἐπιγογεῖς] "Qui allicit." Columel. 8, 10, 1 Qui ab aucupibus in hunc vsum nutriti, quasi allectores sint captiuorum. "De turdis loquitur."

"ALLECTO", are. [ἐπάγω] Frequent. ab Allicio est; Columel. 2, 3, 2 [...]

"ALLECTATIO", onis. f. [ἐπιγογή] Quintil. 1, 10, 32 [...]

"ALLICEFACIO", eci, actum, ere. [ἐπάγομαι] "Idem quod Allicere." [...]

"ALLIDO", isi, isum, ere. [ἐδοφίζω, καταφέρω, προσεράσσω] "Compositum ex" Ad "et" Laedo; "est ad aliquid impingere." Caes. Bell. Ciu. 3, 27 [...]

"ALLISIO", onis. f. Treb. Pollio in Tyr. Mario, cap. 8 Multa duorum digitorum allisione contriuit. "Conf." Vulg. Interp. Ies. 25, 11.

"ALLIFAE", arum. "Antiquum oppidum in Samnio" Liu. 9, 38 [...]

"ALLIFANI", "Incolae." Cic. Agr. 2 c. 25 Ager Allifanus. [...]

"ALLIGO", are. [προσδέω, περιάπτω] "Ad aliquid ligare: vt," Alligare vitem palis, vel ad palos Colum. 4, 13 et 20. [...]

"ALLIGATVS", Partic. [προσδεσμένως] Alligata pyxis Scribon. 80. [...]

"ALLIGATIO", onis. f. [πρόδεσις] Columel. 11, 2 Arbustorumque siue putatio, siue alligatio finienda est. "adde" Vitruu. 7, 3. "et" 8, 7.

"ALLIGATOR", oris. m. [προδετής] Qui alligat. [...]

"ALLIGATVRA", ae. f. [ἐπίδεσις] Columel. de Arboribus, 8, 3 [...]

"ALLIGAMEN", inis. n. Gloss. Gr. Lat. [ἀποδεσμός.

"ALLIGAMENTVM", i. n. Idem Gloss. eadem [δέμα.

"ALLINO", "vel" ADLINO, ini, iui et eui, itum, ere. [ἐμπρίω] "Linendo addere." [...]

"ALLIVESCIT", "vel" ADLIVESCIT liuere incipit. Fest.

"ALLIVM", ii. [σκόροδον] "Genus oleris vehementi odore." [...]

"ALLIATVM", i. [σκοροδοιτὸς] Plaut. Most. 1, 1, 45 Sine me alliato fungi fortunas meas. [...]

"ALLOBROGES", [Ἀλλόβρογες] "Populus Galliae iuxta Rhodanum, vbi nunc Sabaudi et Delphinates." [...]

"ALLOBROGICVS", Adī. [Ἀλλοβρογικὸς] "Vt." Allobrogicum vinum Cels. 4, 5. [...]

"ALLOEOTICVS", Virtus ἀλλοιωτικὴ "inter" quatuor virtutes, quae administrandam alimoniam receperunt. Qui cibum in aliud ex alio mutat Macrob. Saturn. 7, 4.

"ALLOPHYLVS", ἀλλόφυλος] "Alienigena, Alterius generis, Diuersae nationis, ab" ἄλλο "aliud, et" φύλον, "gens, natio." [...]

"ALLOQVOR", i. [προσφθέγγομαι, προσγορεύω] "ex" Ad, "et" Loquor. [...]

"ALLOCVTVS", a, um. Patriam allocuta voce moestula Catull. 64, 49.

"ALLOQVIVM", [πρόσφθεγμα] "Alloquutio." Plin. 6, 22 [...]

"ALLOQVVATIO", "s." ALLOCVATIO, onis. f. [προσφώνησις] "idem." Plin. Epist. 2, 20, 8 [...]

"ALLVBET", "vnde"

"ALLVBENTIA", "aut" ADLBENTIA, ae. f. Apul. Met. 1 p. 105, 12 lam Adlubentia procliuis est sermonis et ioci, "i. incipiens voluptas."

"ALLVBESCO", ubui, ubitum, ere. [ἐπαρέσκω] "Vel impersonaliter ponitur" Allubescit, "i." lubere "incipit, vt" Plaut. Mil. 4, 2, 13 [...]

"ALLVCEO", s. ADLVCEO, xi, ere. Sen. Epist. 92 Nisi aliquis igniculus alluxerit. Plaut. Pers. 4, 3, 46 Tibi fortuna faculam allucere vult. Vulg. Ps. 96 Adluserunt fulgura eius orbi terrae.

"ALLVCENS", entis. Aug. Conf. 11, 23 Dilucescant allucente misericordia tua, Domine.

"ALLVCINOR", "vel potius" ALVCINOR, ("scribitur etiam" Hallucinator "et" Halucinator) ari. [παροβλέπω] Gell. 16, 12 [...]

"ALLVCINATIO", ALVCINATIO, HALLVCINATIO, onis. f. "Error." Sen. de Vita Beat. 26 [...]

"ALLVCINATOR", HALLVCINATOR, oris. m. Nugarum amator, Festi "esse dicitur."

"ALLVCITAE", "vid." ALVCITAE.

"ALLVCTOR", "vel" ADLVCTOR, ari. Ad "vel" Aduersus "aliquem" Luctari. [...]

"ALLVDIO", are. Plaut. Stich. 2, 2, 58 Quando adbibero, alludiabo. Et Poen. 5, 4, 64 Tu alludiato.

"ALLVDO", si, sum, ere. [προσποιέω] "Quasi" Ad "Aliquem" Iudere. Plin. 9, 8 [...]

"ALLVSIO", onis. f. "Actus alludendi." Arnob. 7 p. 229 Si manu viperam mulceas, nihil ista prosit allusio.

"ALLVO", ere. [προσκλύζω] "Ex" Ad "et" Lauo, lauis, "vt veteres declinabant." [...]

"ALLVVIES", ei. f. [πρόσκλυσις] "Immoderata aquarum violentia, vel pluuiarium, vel fluuiarium, similiumque: quae non tantum agros confundit, sed interdum eripit, et nonnunquam funditus destruit." [...]

"ALLVVIO", onis. f. [ἐπίκλυσις] "Idem fere quod" Alluuius. [...]

"ALLVVIVVM", i. n. "dixit" Sidon. Epist. 2, 2 "eodem intellectu conf." Isid. 14, 8.

"ALLVVIVVS", Ager "ex" libello de Limitibus "profertur. vid. Hotom. de Verb. Iur."

"ALLVS", Pollex, proximum digitum scandens, quod velut insiluisse in alium videatur: quod Graece dicitur ἄλλεσθα. Festus. [ποδός μέγας δάκτυλος Gloss. [...]]

== ALM ==

"ALMITAS", atis. f. Gloss. Lat. Gr. [ἀντροπή. "Ab" Alo "et" Almus: "vt" Faustitas "a" Faustus.

"ALMITIES", ei. f. Habitum almarum rerum Fest. Gloss. Gr. Lat. [σῶξησις ἀρχή. "Apud" Charis. l. 1. p. 25 Almities est [εὐπρέπεια. "Videtur ergo felicem reip. statum notare, et annonae praesertim copiam." [...]]

"ALMO", onis. m. [Ἄλμων] "Fluuius, vel potius Riuus ante portam Capenam, vrbi Romae vicinus, apud quem Romani olim sacra Cybeles faciebant eodem ritu, quo Galli in Phrygia. vid." Ouid. Fast. 4, 337 sqq. [...]]

"ALMON", [Ἄλμων] Oppidum Thessaliae, aliis Salmon Plin. 4, 8 pr. "Et Boeotiae ciuitas Stephano. Est etiam" Almon "apud" Virg. Aen. 7, 532 "Pastoris nomen, filii Tyrrhaei, regii pecoris magistri."

"ALMOPIA", ae. Macedoniae pars, Plin. 4, 10 "Sic dicta ab Almope gigante, Neptuni, et Athamantidos Helles filio."

"ALMVS", Adi. [ζειδωρος] "Ab" Alendo "dictum." [...]]

== ALN ==

"ALNVS", i. f. [ἀλγειρος] "Arbor fluuiialis, siue palustris, notissima, quae inter" infelices "refertur," et danmatas religione, quae neque seruntur vnquam, neque fructum ferunt Plin. 16, 26 s. 45. [...]]

"ALNEVS", Adi. "quod fit ex" Alno. Vitruu. 3, 3 Locus palis alneis configatur.

"ALNETVM", "Vt" Querquetum, Dumetum, Esculetum: "locus alnis consitus." Gu. Brito 8, 303 Difficiles vbi densa vias alneta tenebant.

== ALO ==

"ALO", ui, itum et altum, ere. [τρέφο] "Est Rebus ad vitam, victum, cultumque necessariis sustentare:" Cic. Parad. 8 [...]]

"ALENDVS", [ἄρεπτός] Ouid. de Arte Am. 2, 152 Dulcibus est verbis mollis alendus amor.

"ALTVS [1]", et ALITVS, [τέθρομμένος] Altus alieno sumtu Varr. ap. Non 4, 8. [...]

"ALTELVVS", Romulus dicebatur (Festi "verba damus") quasi altus in tellure: vel quod tellurem suam aleret, siue quod aleretur telis: vel quod a Tatio Sabinorum rege postulatus sit in colloquia pacis, et alternis vicibus audierit, locutusque fuerit. [...]

"ALTVS [2]", ūs. m. Nutricatio. Macrob. Saturn. 1, 2 Rerum naturae altu nutritur vniuersitas.

"ALTVS", ūs. m. Idem. Donat. in Vita Virgilii; Parentibus quotannis aurum ad abundantem alitum mittebat.

"ALTILANEVS [1]", ~vid. sub "ALTVS.

"ALTILIS [1]", e. [ἄρεπτός] "Ex supino" Altum, "ab" Alo. "Sunt autem" Altilia, "Animantia, quae inclusa aluntur: siue aues in corte aut auario, siue quadrupes in roborario, siue pisces in viuario." [...]

"ALTILIARIVS", i. m. Qui altilia curat. Gloss. Lat. Gr. Altiliarius [ὄρνιθοτρόφος.

"ALTOR [1]", oris. m. [τροφεύς, τροφός] "qui alit." Cic. de Nat. Deor. 2, 86 c. 34 [...]

"ALTRIX [1]", icis. [πιθή], θρέπτρια, Quae alit. Plin. 10, 64 Altricemque habere per se vitam illam quae satis, arboribusque contingat. [...]

"ALIBILIS [2]", e. [ἄπειρος] "Quod facultatem habet alendi." [...]

"ALVMNVS [1]", i. m. [τρόφιμος] "et" ALVMNA, ae. f. "Quin et" ALVMNVM n. ("videbimus enim" Numen alumnus n. 1 "et" Stagna alumna n. 4)
"qui alitur, vel altus est ab alio." [...]

"ALVMNARI", [τροφιμοῦσθαι] "Alere et nutrire significat." [...]

"ALIMENTVM [2]", [τροφή, διατροφή] "Nutrimentum." Cic. de Vniu. 16 c. 6 [...]

"ALIMENTARIVS", Adi. "vt" Lex alimentaria, "quae prouidebat, vt filii alerent parentes ad inopiam redactos, de qua" Sen. Contr. 7. [...]

"ALIMONIA", ae. "Victus necessarius. Vtitur frequenter" Macrob. Saturn. 7, 4 "et" 5. [...]

"ALIMONIVM", i. n. [διόθρεψις] "Nutrimentum." [...]

"ALITVDO", inis. Gloss. Gr. L. [τροφή], cibus, alitudo.

"ALITVRA [2]", [θρέψις] "Nutricatio." Gell. 12, 1 Non partionem solam, sed alituram quoque feram, et saeuam criminatus est.

"ALOE", es. f. [ἄλότη] "Herba amarissimi succi. Metaphorice" Iuuenalis Sat. 6, 180 [...]

"ALOEVS", [Ἄλωεϋς] "Gigas, Titanis et Terrae filius, cuius vxor Iphimedia a Neptuno compressa. Otum et Ephialten peperit, gigantes maximos, qui nouem digitis per singulos menses crescebant, qua magnitudine freti caelum voluerunt subuertere, Dianae et Apollinis telis confixi." [...]

"ALOGIA", [ἄλογία] "Latine" Irrationalitas "interpretari ad verbum possis, stultitia irrationalis." [...]

"ALOGISTOS", [ἄλόγιστος] "Rationibus reddendis liber et solutus. Nempe" l. 5 §. 5 [...]

"ALOGVS", "Irrationalis:" vt Lineae alogae, Spatia aloga "s." irrationalia, Pedes alogi, "quae rationem inter se aut proportionem non habent, comparari non possunt." [...]

"ALOGI", "et" ALOGIANI, [ἀλογιστοί] Haeretici fuerunt, sic vocati tanquam sine verbo, propterea quod [ἐν τῷ λόγῳ, "h. e." Dei filio, qui patris Verbum appellatur, diuinitatem non agnoscerent, Ioannis Euangelium respuentes. [...]

"ALOIDAE", "vid." supra ALOEVS.

"ALOITE", [ἀλοΐτη] "quae alio nomine" Gentiana, "it." Aloe Gallica "dicitur. Plura" Apul. de Herb. c. 16.

"ALONE", s. HALONE, Insula inter Lebedum et Teon repente enata Plin. 2, 87. Est et Alone, Fluius Hispaniae in sinu Ilicitano, apud Melam 2, 6.

"ALONESVS", "vid." HALONESVS.

"ALOPE", "Cercyonis filia a Neptuno compressa, et mater facta Hippothoi, vid." Hygin. f. 187.

"ALOPECIA", ae. [ἀλωπεκία] "Morbus in capite humano et barba, cum profluuio capillorum." [...]

"ALOPECIOSVS", "qui eo morbo laborat." Octau. Horat. 1, 6.

"ALOPECIAS", Piscis marini "genus, apud" Plin. 32, 11 s. 53. Vulpes marina eidem 9, 63 s. 67.

"ALOPECIS", [Ἀλωπεκίς] Vitis caudas vulpium imitata Plin. 14, 3 "et" 7.

"ALOPECONESVS", "Quasi tu" Vulpinsulam "dicas:" Vrbs Asiae, circa quam nobilissima nascuntur tubera Plin. 19, 3. [...]

"ALOPECVRVS", f. "Herba." Plin. 21, 17 s. 61 Alopecurus spicam habet mollem, et lanuginem densam, non dissimilem vulpium caudis, vnde ei et nomen.

"ALOSA", [θρίσσα] "Piscis est, sic dictus hodieque a Gallis et Campanis." [...]

== ALP ==

"ALPES", Alpium. [Ἄλπεις, τὰ Ἄλπεινά ὄρη] "A candore niuium dictae sunt: quia perpetuis fere niubus albescunt." [...]

"ALPINVS [1]", Adi. [Ἀλπινός] Alpinae gentes Liu. 21, 43. [...]

"ALPICVS", Qui in Alpibus habitat. [...]

"ALPHA", Nomen primae Graecorum literae. "vid." Tertull. de Praescript. c. 50. Martial. 5, 27 Quod alpha dixi Codre penulatorum. "Respicit ad" 2, 57. Alpha "autem est sui ordinis primus."

"ALPHABETVM", i. n. [ἄλφῆβητον] "Series literarum, dictum ab [α, β, primis duabus literis." [...]

"ALPHEIAS", [Ἄλφηϊάς] "dicitur" Arethusa Ouid. Met. 5, 487 Tum caput Eleis Alpheias exulit vndis. "vid mox" ALPHEVS.

"ALPHESIBOEA", "Proprium mulieris apud" Propert. 1, 15, 15 [...]

"ALPHESIBOEVVS", "Pastor" Virg. Ecl. 8, 1.

"ALPHEVS [1]", [Ἄλφειὸς] "Fluuius Elidis ciuitatis Arcadiae iuxta Pisas (vbi colitur Olympicus Iupiter) defluens, longo tandem cursu in Achaia demergitur, et ibi a terra absorptus, atque supter mare defluens, ex Graecia in fontem Arethusam, apud Syracusas in Sicilia, se attollit, inde in mare Siculum cadit." [...]

"ALPHEVS [2]", Adi. "vt" Pisae Alpheae Virg. Aen. 10, 179.

"ALPHION", Lacus vitiliginis tollit Plin. 31, 2 s. 8. "de" Alpheo amne "eadem praedicantem laudauimus Strabonem, et suspicatur Harduinus, etiam a Plinio respici."

"ALPHIVS", "s. vt meliores" ALFIVS, "fenerator nobilitatus ab" Hor. Epod. 2, "extr." [...]

"ALPHOS", "quid sit, docet his verbis" Cels. 5, 28, 19 Vitiliginis tres species sunt: ἄλφος vocatur, vbi color albus est, fere subasper et non continuus, vt quaedam quasi guttae dispersae esse videantur. [...]

"ALPINVS [2]", "vid." ALPES.

== ALS ==

"ALSA", Fluuius est Venetiae Aquileiam praeterfluens Plin 3, 18.

"ALSIDENA", ae. "Cepae genus ap." Plin. 19, 6.

"ALSINE", es [ἄλσινη] "Herba, de qua" Plin. 27, 4 s. 8 [...]

"ALSIOSVS [2]", "etc. vid." ALGEO.

"ALSIVM", [Ἄλσιον] Vrbs Tuscorum Plin. 3, 3.

"ALSIENSIS", Cic. pro Milon. 55. "Et"

"ALSIVS [3]", a, um. Rutil. Itiner. v. 223 Alsia praelegitur tellus.

"ALSVS [1]", "vid." ALGEO.

"ALSVS [2]", "Nomen pastoris apud" Virg. Aen. 12, 304 - - - Podalirius Alsum Pastorem, primaque acie per telaruentem, Ense sequens nudo supereminet.

== ALT ==

"ALTANVS", "Genus venti, siue flatus, e terra consurgens." [...]

"ALTARE", is, n. [βωμὸς] Festus, Altaria, sunt in quibus ignis adoletur. [...]

"ALTAR", "pro" Altare Prudent. "posuit" [περὶ Στεφ. Vincent. v. 515. "et" Hymn. 9. ("3 Heins.") v. 211. "Vid. Barth. Aduers." 8, 12. "Prudentium imitatus" Alcuinus Poem. 241, f. 1735.

"ALTARIVM", "pro" Altare. Sulp. Seuer. Hist. Sacr. 1, 19. [...]

"ALTARIOLVM", Paruum altare. Cath.

"ALTERAS", Antiqui dicebant pro Aliās. Festus.

"ALTER", era, erum; erius, eri, ὁ ἕτερος, ἕτερος "et" [ἄλλος, Vet. Gloss.] "Vnde compositum ducunt quidam ap." Fest. [...]

"ALTERNVS", Adi. [ἀμοιβῶος] "vbi" alterum alteri "succedit, vel per vices fit." [...]

"ALTERNO", are. [ἀμείβω, παρὰλλήλῳ, ἐπαμφοτερίζω] "E duobus modo vnum, modo alterum facere: et quasi" alternis vicibus "variare." [...]

"ALTERNATIVS", Partic. [ἐπιλλαγμένως] Plin. 29, 4 s. 20 [...]

"ALTERNATIO", onis. f. [ἐπιλλαγίς] Per vices successio, Festus. [...]

"ALTERNAMENTVM", i. n. "Idem." Claud. Mamert. de Statu, An. 3, 8 Sine alternamento reciproci aeris. [...]

"ALTERNATIVM", Adu. [ἀμοιβαίως] "Per vices."

"ALTERNE", Adu. [ἀμοιβαίως] "Idem." Plin. 11, 37 Supercilia homini et pariter et alterne mobilia. "Adde" Sen. Quaest. Nat. 7, 12. Scrib. Larg. Comp. 181.

"ALTERO", are. [ἐτερόω] "Variare, et quasi Alterum facere." [...]

"ALTERATIO", onis. f. [ἐτέρωσις] Philosophi definiunt esse Progressionem ab vna qualitate in alteram. [...]

"ALTERORSVS", "vel" ALTRORSVS, Adu. "In alterum locum." Apul. Met. 9 p. 230 Pudicissima vxore altrorsus disclusa. "Sic Elm. et Pric."

"ALTERPLEX", Duplex. Festus. Isid. Gl. Alterplicem, duplicem, dolosum.

"ALTERTRA", Alterutra. Festus. "Quidam" Alterta.

"ALTERVTER", ius. [ὀπιτροσοῦν] "Vnus ex duobus, Alter." [...]

"ALTERVTRINQVE", Adu. [ἄποτέρωθεν] Plin. 20, 7 [...]

"ALTRINSECVS [1]", Adu. [ἑτέρωθεν] "Eregione, vel Ex altera parte." [...]

"ALTROVORSVM", Adu. Plaut. Casin. 3, 2, 25 Verum autem altrouorsum quum eam mecum rationem puto, eius esset mecum postulatio. "i. In alteram partem, vel Ex altera parte."

"ALTERCANGENVM", "vid." ALTERCVM.

"ALTERCO", as, "et vsitatus" ALTERCOR, aris, "idem fere fuit initio, quod alternatim loqui, sermones serere." [...]

"ALTERCATIO", onis. f. [Vet. Gloss. [ἀφιμαγία, ἀμφιβολία, ἀντιῤῥησις, ἀμοιβαῖοι λόγοι] "Quam vltimo loco ponunt glossae significationem, ea prima fuisse videtur, quod de verbo modo obseruatum est." [...]

"ALTERCATOR", oris, m. "Patronus, in quantum altercatione, de qua" n. 2, "vitur." [...]

"ALTERCABILIS", e. Arnob. 5 p. 156 "de colloquiis Iouis cum Numa," Altercabilem conseruisse sermonem.

"ALTERCVM", i. n. Herba. [...]

"ALTERCVLVM", "eiusdem herbae nomen apud" Apul. de Herb. c. 4, "vbi plurima eius nomina et virtutes."

ALTERNATIM, ALTERNATIVS, ALTERNATIO, ALTERNE, ALTERNO, ALTERNVS, "Vid." ALTER.

"ALTHEA", [Ἄλθεια] "Thestii filia, Oenei Calydoniae regis vxor, Meleagri mater." [...]

"ALTHAEA", ἄλθαια Genus maluae siluestris, ab excellentia effectus a quibusdam ἀριστολθαια (Hard. Plistolycia) appellata, teste Plin. 20, 21 seq. [...]

"ALTILIS [2]", "vid." ALO.

"ALTINVM", [Ἄλτινον] "Venetiae oppidum." Martial. 14, 155 Velleribus primis Appulia, Parma secundis Nobilis, Altinum tertia laudat ouis. Plin. 3, 18.

"ALTINVS", Adi. "vt," Altinae vaccae Columel. 6, 24, 5.

"ALTINATES", Altini incolae. Plin. Epist. 3, 2, 2 Arrianus Maturius Altinatium est princeps. Altinates oues laudantur Columel. 7, 2, 3. "Vid." Martial. 14, 155, "quod laudamus in" Altinum.

"ALTISONVS [1]", ALTITONANS, ALTITVDO, ALTIVOLANS, ALTIVOLVS, "vid." ALTVS.

"ALTOR [2]", "Vid." ALO.

"ALTRINSECVS [2]", "Vid." ALTER.

"ALTRIX [2]", "Vid." ALO.

"ALTROVERSVM", "Vid." ALTER.

"ALTVS [3]", a. um. Adi. [ὄψηλδος] "Cum sit proprie Participium ex" Alo, "de quo s. l. generatim distantiam perpendiculararem, inter id quod summum et imum est, notat." [...]

"ALTE", [ὑψηλῶς] Adu. Liu. 1, 41 Ferrum haud alte in corpus descendisse, "i. non profunde." [...]

"ALTICINCTVS", "vid. modo in" ALTE.

"ALTIOMVS", Tertull. de Iudic. Dom. cap. 8 Alticoma vmbra crispata cupressus.

"ALTIGRADVS", "vel" ALTEGRADIVS, "Alte gradiens." Bestia quaedam magis, quam auis altegradia Tertull. de Vel. Virg. c. 17.

"ALTILANEVS [2]", "Ouilli generis Epitheton." Inscr. Frat. Arual. "apud Phil. a Turre Mon. Vet. Ant." p. 389 IOVI VERBECES II ALTILANEOS MARTI ARIET. ANTILAN. II "etc."

"ALTILOQVVS", Qui alta loquitur. Cathol.

"ALTILOQVIVM", i. n. Messala Coru. ad August. p. 7 Te persaepe altiloquio tuo disserentem dubitare animaduerti.

"ALTIPETA", ae. Paulin. Epist. 20 Leuitas altipeta, "quae altum petit."

"ALTIPETAX", acis. Strabo Gallus, Altipetax cucurbita, "quae clauiculis suis serpit in altum."

"ALTIPOSENS", entis. Vt, Altipotens Mercurius Mart. Capell. l. 2 p. 32.

"ALTISPEX", "sive" ALTISPEX, icis. Augur, vel Aruspex. Nonius 4, 330.

"ALTISONVS [2]", [ὑψηλόφωνος] "Nomen poeticum, Quod ex alto sonat." [...]

"ALTITHRONVS", Apud Fortun. et Iuuenec.

"ALTITONANS", [ὑψηλοφρονέτης] "Poeticum ad Iouem pertinens,"

"quia ex alto tonat." Cic. de Diuin. 1, 19 c. 12 Nam pater alitonans stellanti nixus Olympo.

"ALITTONVS", Varro apud Prob. in Virgil. Ecl. 6, 31 Quam quinque alitonae flammeae ("Scal." fragmine) zonae cingunt.

"ALITIVDO", inis. f. "Sublimitas." [...]

"ALTIVOLANS", [ὕψηλότης] Poeticum. [...]

"ALTIVOLVS", Adi. Plin. 10, 19 Sunt fere omnes altiulae praeter nocturnas. "Et" cap. 47 Grauiores omnes fruge vescuntur: altiulae, carne tantum.

"ALTIVSCVLVS", Dimin. Sueton. Aug. 53 Altiuscula calceamenta.

"ALTIVSCVLE", Adu. Idem. Apul. Met. 2 p. 117 Fasciola praenitente altiuscule.

"ALTO", are. Verb. inusit. Inde

"ALTATVS", a, um. Sidon. Epist. 2, 2 Sol per lineas altatus extremas in axem Scythicum porrigitur.

== ALV ==

"ALVCVS", i. m. in Gloss. Philoxen. [...]

"ALVCITAE", in fragm. Petronii p. 674 [...]

"ALVEVS", i. m. [πόρος, γόρριμο κύτος] "Continens fluminis inter vtramque ripam." [...]

"ALVEOLVS", i. " Dimin. " πολύσημον "itidem." [...]

"ALVEAR", siue ALVEARE, et ALVEARIVM. [σῆμβλον, κυπέλη] "Alueus apum, Locus vbi sunt" aluei "apum, vel Copia" alueorum "eodem in loco positurum, atque apum mellificantium." [...]

"ALVEATVS", Adī. [κυβωτός] "In modum aluei cauatus." Cato cap. 43, 1 Sulcos, si locus aquosus erit, alueatos esse oportet. "i. deorsum fastigiatos, in summo latiores lateribus inclinatis, vt fundus sit contractior."

"ALVEOLATVS", Adī. [κυτώδης, κολωτός] Vitruu. 3, 3 "de Columnarum faciendarum ratione," Stylobatam ita oportet exaequari, vt habeat per medium adiectionem per scamillos impares. [...]

"ALVINVS [1]", "vid." ALVVS.

"ALVM", [σῆμφυτον πετρίον] "Herba." [...]

"ALVMEN", inis. n. [στυπτηρία] "Minera etiam vulgo notissima." [...]

"ALVMINATVS", [στυπτηριώδης] "Sicut Sulphuratus a Sulphure: vt" Aqua aluminata, "quae transit per venas aluminis" Plin. 31, 6. Marc. Empir. cap. 25.

"ALVMINOSVS", [στυπτηριώδης] "Idem quod" Aluminatus. Plin. 31, 3 s. 28 Depressis puteis sulphurata vel aluminosa occurrentia putearios necant. Vitruu. 8, 3.

"ALVMINARIVS", "Aluminis fossor." Gruter. Inscript. p. DCXLII. 9.

"ALVMNVS [2]", et ALVMNA, "vid." ALO.

"ALVTA [1]", ae. [δερμάτιον] "Pellis mollior, calceis similibusque operibus faciendis concinnata." [...]

"ALVTA [2]", orum. " Plur." Inuenitur plumbum et in aurariis metallis, quae aluta vocant Plin. 34, 16 s. 47. "Al." Elutia. "vid." Harduin. "Conf." ALVTACIVS.

"ALVTACIVS", Marc. Empir. cap. 23 Alutacia pellis. [...]

"ALVTARIVS", "Coriarius: pellium, et coriorum concinnator." [...]

"ALVTATIO", "quibusdam in libris legitur apud" Plin. 33, 4 s. 21. "Vide modo" ALVTACIVM gummi.

"ALVTAMEN", vel ALVTAMENTVM, "a veteribus dicebatur Opus ex concinnatis pellibus factum." Lucil. "ap." Non. 2, 635 Pasceolum, alutamem.

"ALVVS", i. f. [κόλιο] Alui natura subiecta stomacho, cibi et potionis est receptaculum Cic. de Nat. Deor. 2 c. 54. "vid." n. 4. [...]

"ALVINVS [2]", Adī. [κοιλιακός] "Qui aluo languescit." [...]

"ALVVLVS", i. m. "Parua aluus." Cathol.

== ALY ==

"ALYACMON", "vid." HALIACMON.

"ALYATTES", [Ἀλοάτης] "Croesi regis pater, ipse quoque ditissimus. Inde formant Adiectiuium nomen"

"ALYATTICVS", "quo porro substantiue vsus sit" Hor. Carm. 3, 16, 41 "vel pro" Alyatte "ipso, vel pro Filio Croeso. Receperunt" vero "Bentleius et Cuningamus" Alyattei, "vt" Vlysei, Achillei. [...]

"ALYPON", [ἄλυπον] Cauliculus est molli capite, non dissimilis betae, acre gustatu ac lentum, mordensque vehementer et accendens Plin. 27, 4 s. 7.

"ALYSSON", [ἄλυsson] "Fruticis nomen, de quo" Plin. 24, 11 s. 57 [...]

"ALYTARCHES", [Ἀλυτάρχης] "Praefectus" Alytis, "i. Mastigophoris, qui ad summouendam turbam, et cohibendas seditiones in sacris certaminibus adhibebantur." [...]

"ALYTARCHIA", ae. f. "Ipsum munus, ad editionem ludorum pertinens" l. 1. C. off. Com. or.

"ALYTIS", is. f. Herba perdicalis Apul. de Herb. cap. 81.

"ALYXOTHOE", [Ἀλυξοθήη] "Mater Aesaci, filia Dymantis, apud" Ouid. Met. 11, 763 "Sed Burm. dedit" Alexirhoe.

"ALYZIA", [ἄλυζια] "Acarmaniae ciuitas." Cic. Fam. 16, 4 Tertio die abs te ad Alyziam accesseramus. Is locus est citra Leucadem stadia centum viginti.

== AM ==

"AM [1]"..., "De notis ista observauit Sertorius Vrsatus" Actio Mandati. [...]

"AM [2]", "Accusatiua olim praepositio, nunc autem extra compositionem obsoleta." [...]

== AMA ==

"AMA", ae. "vid." HAMA.

AMABILIS, AMABILITAS, AMABILITER, AMABO. "vid." AMO.

"AMADRYADES", "vid." HAMADRYADES.

"AMAFANIVS", "Philosophus" Cic. Acad. 1, 5 Amasinius "Codd. alii. Etiam" occurrit Tusc. 4, 6. "it." Famil. 15, 19.

"AMALCHIVM", "arud" Plin. 4, 13 s. 27 Hecataeus appellat Oceanum septentrionalem a Paropamisio amne, qua Scythiam alluit, quod nomen eius gentis lingua significat Congelatum.

"AMALOCIA", Campanis et AMALVSTA Dacis Herba chamaemelon Apul. de Herb. cap. 23.

"AMALTHEA", {Ἀμάλθεια} "Nymphe, cuius" Capella vberibus suis aluit Iouem infantem Lactant. 1, 21, 38, "qui" 1, 22, 19 [...]

"AMANDO", are. {ἀποπέμνω, ἀποσκευάζομαι} "Ablegare, aliquo mittere, vt a nobis amoueamus" Cic. pro Rosc. Am. 44 c. 15 [...]

"AMANDATVS", {ἀποπεμφθεὶς} Cic. pro Domo sua, 66 c. 23 Me expulso, Catone amandato, "i. Misso et quasi relegato in Cyprum." Amandati ad nutricem aliam filii obliuio Gell. 12, 1.

"AMANDATIO", onis. f. ἀπόπεμψις Cic. pro Rosc. Amer. 44 Tamenne haec attentata vita ad rusticana, relegatio atque amandatio appellabitur?

"AMANIENSIS", "vid." AMANVS.

AMANS, AMANTER, "vid." AMO.

"AMANTIA [1]", "Ciuitas Macedoniae, auctore Ptolemaeo." Meminit Cic. Philipp. 11, 26.

"AMANVENSIS", {ἄπογραφεὶς} "Seruus, cuius opera et manu in scribendo vitmur." [...]

"AMANVS", "Portio montis Tauri ad Ciliciam, auctore Ptolemaeo." [...]

"AMARACVS", i. m. vel AMARACVM, {ἀμάρακος, ἀμψυχον} "Herba, vulgo Maiorana." [...]

"AMARACINVS", Adi. {ἀμαράκινος} "Quod ex amaraco est. Add." Plin. 13, 1. [...]

"AMARANTVS", i. m. {ἀμάραντος} "Flos, si vim nominis spectes, non marcescens." [...]

"AMARICO", [μικρίζω] "Amarum, i. asperum, iratum, facio, et quasi exacerbo. Est in" Vulgata Apoc. 10, 10. Plin. Valerian. 1, 17. Augustin. T. VIII p. 30 "et" 696.

"AMARVS", Adi. {μακρός} "Dulci contrarium." [...]

"AMARE", Adu. [πικρὸς] "acerbe, nimis duriter." [...]

"AMARITER", Idem. Hieron. ad Marcell. Epist. 23. init. Petrus amariter flens.

"AMARVM", Idem. Apul. Met. 6 p. 178. Contortis superciliis subridens amarum. "conf." Ammian. 21, 9.

"AMARVLVS", Apul. Flor. 4. Crateram bibi dialecticae amarulam. Elmenhorst. "legit" Austerulam. p. 363.

"AMARESCO", ere. [πικρῖνομαι, πικρῖζω] Amarum fieri. Palladius Ianuar. 15 Amygdalus si rodatur, amarescit.

"AMARITAS", atis. f. [πικρία γεύσεως] Glossae Philoxeni. Amaritas succi Vitruu. 2, 9.

"AMARITIES", ei. Idem. Catul. 69, 18 Multa satis lusi, non est dea nescia nostri Quae dulcem curis miscet amaritiem.

"AMARITIA", ae. [πικρία] Amaritia, Amaritudo, Acrimonium Vet. Gloss.

"AMARITVDO", inis. f. [πικρότης] "Rei amarae sapor, qui Dulcedini opponitur." [...]

"AMARO", are. "Amarum facere." [...]

"AMAROR", oris. m. [πικρότης] "Idem quod Amaritudo." [...]

"AMAROTICVS", apud Theod. Prisc. de Diaet. cap. 9.

"AMARVLENTVS", Adi. [πικρὸς] "Valde amarus. Per metaphoram." Gell. 3, 17 Amarulentus librum maledicentissimum conscripsit. Erat amarulenta dicacitate Macrobi. Sat. 1, 7 "fin."

"AMAREFACIO", ere. "Nonnullis est compositum apud" Plaut. Truc. 1, 2, 77, "quod diunctum dedimus supra in" AMARE.

"AMARYLLIS", idis. [Ἀμυρολλῆς] "Nomenrusticae apud" Virg. Ecl. 2, 14 [...]

"AMASCO [1]", are. Amare cupio Gloss. Isidor. Diomed. p. 334 Ab Amo vett. inchoatio modo dixerunt Amasco. Naeu. Nunc primum amasco. "Hinc"

"AMASCVS [1]", i. m. "Amator esse putabat" Diomedes l. c. "in" Plauti Truc. 3, 1, 13 [...]

"AMASENVS", [Ἀμάσηνος] "Fluuius Volscorum." Virg. Aen. 11, 547. "Sed" Ouid. Met. 15, 272 "non" Amasenus "legendum verum" Amenus.

"AMASIS", [Ἀμασις] "Rex Aegyptiorum, cuiustumulus fuit vna pyramidum, dicente" Luc. 9, 155 Non mihi pyramidum tumulis euulsus Amasis.

"AMASIVS [1]", [ἑρόμενος] "Amator." Plaut. Casin. 3, 3, 27 [...]

"AMASIO [1]", onis. Idem Apul. Met. 7 p. 197 Festius hic amasio. Amasionum comprimuntur fraudibus Prud. Perist. in Romano v. 182.

"AMASIVNCVLVS [1]", i. n. "Dimin." Petron. Fragm. Trag. p. 25 Burmann. cap. 45.

"AMASIVNCVLA [1]", ae. f. "Dimin." Petron. Fragm. p. 70 Burm. cap. 75

"AMASTRIS", [Ἀμαστρικ] "Vrbs Paphlagoniae," Sesamum "olim nuncupata" Plin. 6, 2. Sil. 14, 268. "et" Catull. 4, 13. "Inde"

"AMASTRIACVS", vt, Amastricae orae Ouid. in Ibin 329.

"AMATA", [Ἀμάτα] Vxor Latini regis, et soror Veniliae deae, "vt auctor est" Seruius, "ad" Virg. Aen. 7, 343 [...]

"AMATHVS", untis. [Ἀμαθοῦς] "Vrbs Cypri insulae Veneri sacra, vnde tota insula" Amathusia "dicebatur, vt est apud Ptolemaeum." [...]

"AMATHVNTEVS", Adi. Ἀμαθοῦντιος "vt," Ouid. Met. 10, 227. [...]

"AMATHVSIA", [Ἀμαθοῦσία] "Insula appellata, quae vulgatiore nomine" Cyprus "dicitur." [...]

"AMATHVSIACVS", Adi. Ouid. Met. 10, 227. "vid." AMATHVNTEVS.

AMATIO, AMATOR, AMATORIVS, AMATRIX, "vid." AMO.

"AMAXITIS", is. "Forte rectius" HAMAXITIS, f. Herba eadem quae Agrostis. Apul. de Herb. c. 77.

"AMAZONES", [Ἀμαζόνες] "Feminae Scythicae, de quibus qui scire vult, quae sciuntur, Petri Petiti de Amazonibus dissertationem legat opus est." [...]

"AMAZONIDES", [Ἀμαζονίδες] "i. Amazones." [...]

"AMAZONICVS", [Ἀμαζονικὸς] "Tauri montis, qua parte Amazones accolunt, cognomen." Plin. 5, 27. "it." Mela 1, 19. Amazonica parma Plin. 3, 5. Secures peltaeque Sueton. Neron. 44.

"AMAZONIVS", Adi. Idem. Amazonio caelatus balteus auro Ouid. Epist. vlt. 119. [...]

"AMAZONIVM", Amazonum castrum Mela 1, 19.

== AMB ==

"AMBACTVS", "apud" Ennium "Seruus est, certe conducticius mercede homo."

"AMBADEDO", dere. "Decompos." Plaut. Merc. 2, 1, 15 "et" 17 [...]

"AMBAGES", f. [περιστοιχία, περιτλοχή] "cuius tres modo casus observat," Ambage, Ambages, Ambagibus: "ab" ambigendo, "i. circum ducendo dictum nomen, primo circuitum et circumductionem propriam notat." [...]

"AMBAGO", inis. Idem. Vet. Gloss. [περιοδεύσιμος τόπος] Amfragos locus, Amfractus, Ambago. [...]

"AMBAGIO", onis. f. Varr. de L. L. 6, 3 p. 71, 16 [...]

"AMBAGIOSVS", Adi. [περίτλοκος] Gell. 14, 1 [...]

"AMBARVALES", Hostiae appellabantur, Festo "auctore," quae pro aruis a duobus ("vel potius" a duodecim, "vt notant Scaliger et Ant. Augustinus") fratribus (Arualibus "v. v.") sacrificabantur. [...]

"AMBAXIOQVI", pl. Festo "sunt" Circumeuntes cateruatim. "Scaliger putat legendum" Ambaxi. "Vossius," Ambaxitiosi "vel" Ambaxies.

"AMBE", "vel" AMBI, "ex Graeco" [ἀμφί] "circum notat." [...]

"AMBEDO", edi, esum, edere "vel" esse. [περιέδο] "Cicumedere." [...]

"AMBEDENS", "et" AMBENS, ab Ambesse. "Tralate" Lucret. 5, 397 Ignis enim superauit, et ambens multa perussit. "Gifanius certe et Lambinus ab" Ambedo "deducunt."

"AMBESVS", Partic. [περιεδηδεσμένος] Virg. Aen. 3, 256 [...]

"AMBEST", Tertiae personae verbum est, vt nullam aliam habeat declinationem. Festus. "Si recte ista se habent, videtur esse a" Sum, es: "quum ab" Edo, es

, Ambedo "plures casus habeat."

"AMBESTRIX", icis. Ammian. Marcellin. 29, 19 (cap. 3 Vales.) Cum duas haberet vrsas saeuas hominum ambestrices.

"AMBEGNI", Bos et Vervex appellabantur, quum ad eorum vtraque latera agni in sacrificium ducebantur. [...]

"AMBIDENS", "sive" BIDENS. [δουδοὺς] Ouis dicitur, quae superioribus et inferioribus est dentibus. Festus.

"AMBIDEXTER", m. "Qui sinistra aequae vt dextra vtitur." [...]

"AMBIEGNA", bos apud augures, quem circum aliae hostiae constituuntur. "Haec" Varro de L. L. 6, 3. "Sed vid. paullo ante" AMBEGNI.

"AMBIFARIVS", Duplex. "vt," Ambifariae fabulae Arnob. 5 p. 181. Ambifaria obtentione Idem 182.

"AMBIFARIAM", Adu. Apul. Apol. p. 276 Ambifariam dissolvere. "et" 4 Florid. p. 360.

"AMBIFARIE", Idem. Claud. Mamert. de Statu An. 1, 3 Ambifarie subditum proposuit.

"AMBIFORMITER", Adu. "vt," Ambiformiter dictum Arnob. 5 p. 183. "h. e." Ambiguae.

"AMBIGA", ae. f. [ἀμβίξ] "Vasculi species." Apic. 6, 7 [...]

"AMBIGENVS", a, um. "Quae ex diuersi generis animalibus nascuntur." [...]

"AMBIGO", [ἀμφιβόλλω] "Huc et illuc, in" ambas "tanquam partes" ago: "sed nondum aliqua metaphorica" disceptandi "significatione quod seiamus, obseruatum est, licet cognatum" Ambages "vim illam propriam, circum et in diuersas partes agendi seruarit, vt demonstrauius." [...]

"AMBIGENS", entis. Ambigens Nero, quoniam modo ingenia [...]

notescerent Tac. A. 16, 20, 1.

"AMBIGVVS", Adī. [ἀμφιβόλος] "Dubius." Festus, Ambiguum est, quod in ambas agi partes animo potest. [...]

"AMBIGVVM", i. n. [ἀμφιβόλον] "Substantiue." [...]

"AMBIGVITAS", atis. f. [ἀμφιβόλις] "Quum de re aliqua ambigitur." [...]

"AMBIGVE", Adu. [ἀμφιβόλος] "Sententia dubia." [...]

"AMBIMANVS [1]", [Gloss. Vet. [περιδέξις] "Vid. supr." AMBIDEXTER.

"AMBIO", iui, itum, ("propter crasin vocalium ex" Ambi, "praeter morem compositorum ex" Eo, "vid. Voss. Etymol." p. 22. [...]

"AMBIENS", Partic. Curt. 4, 7, 16 Sedes ambientibus ramis contacta est. Sueton. Caes. 18 Cum ambienti, vt legibus solueretur, multi contradicerent.

"AMBIENTER", Adu. Sidon. Epist. 7, 9 Ambienter expetere, "i. ambitiose."

"AMBITVS [1]", Partic. Ouid. Met. 1, 37 Iussit et ambitae circumdare brachia terrae. [...]

"AMBITIO", onis. f. Ipsa actio ambientis, "ait" Festus, "Proprie ad corpora ambientia refertur" [περιβολος] Solin. 48 Nam fuliginem intrinsecus fauillaceam ambitio tantum extimae cutis cohibet. [...]

"AMBITIOSVS", Adi. "Ex vi verbi quod ambit, vel ambitur, vel ambitum magnum habet." [...]

"AMBITIONE", Adu. [φλοσιμίωξ] "Per ambitionem." [...]

"AMBITIONE [2]", ús. m. [περιβόλωξ] Varro de L. L. 4, 4 [...]

"AMBITVDO", inis. f. "Circuitus." Apul. in Asclep. p. 95, 36 "Elm." Tempus per alterius ambitudinem reditus definiri potest.

"AMBITOR", oris. m. "Qui ambit." Paullin. Epist. 13 sect. 16 Aeternae laudis ambitor. "Conf." Lamprid. in Alex. 28. et Saluan. lib. 5 de Gubern. p. 118 Baluz.

"AMBIVIVS", "Nomen Roman. vt" L. Ambiuus Turpio "actor comicus, qui plerasque Terentianas fabulas docuit. Meminit auctor" Dialogi de Oratt. cap. 20. et Symmachus Epist. 10, 2.

"AMBIVIVM", "Idem quod Biuium." Varro apud Nonium 6, 15 Hic in ambiuo nauem conscendimus palustrem.

"AMBO", ae, o. [ἄμφο] "Nomen collectiuum duorum." [...]

"AMBONES", [Gr. Ἀμβονες] "Vid." VMBO, "ex" Varrone.

"AMBRACIA", [Ἀμβρακία] "Nobilis ciuitas Thesprotiae Epiri." Stich. 3, 2, 35 Ambracia veniunt huc legati publice. "Hanc diu oppugnatam deditione accepit M. Fuluius" Liu. 38, 3 sqq.

"AMBRACIVS", Adi. [Ἀμβράκιος] "Patronym." [...]

"AMBRACIENSES", "et" AMBRACIOTAE, "vrbis" Ambraciae "ciues et incolae." [...]

"AMBRACIOTAE", "vid." AMBRACIENSES

"AMBRICES", Tegulae, quae transuersae, asseribus et tegulis interponuntur. [...]

"AMBRONES", fuerunt Gens quaedam Gallica, qui subita inundatione maris, quum amisissent sedes suas, rapinis et praedationibus se suosque alere coeperunt. [...]

"AMBRONINVS", a, um. Adi. Auctor. Anon. apud Cathol. Tu habes turconinam buccam et ambronina labia.

"AMBROSIA", [ἄμβροσία] "Herba, de qua" Plin. 27, 4 s. 11 [...]

"AMBROSIVS", Adi. [ἀμβρόσιος] "Epitheton rerum, quas ob singularem suauitatem Diis et Deorum epulis dignas ostendere volunt" Poetae. [...]

"AMBROSIACVS", Adi. [ἀμβροσιακός] Plin. 14, 3 Sed sunt etiamnum insignes, vna non vino, ambrosiaca, duracina. "De vitibus sermo est."

"AMBVBAlAE", [Ἄμβουβίται] Mulieres impudicae, vagae ac...les. [...]

"AMBVBElA", "herbae nomen, quod sine variatione legitur apud" Celsum 2, 30 [...]

"AMBVLACRVM [1]", "vid." AMBVLO

"AMBVLO", are. [περπετέω] "Ab" Ambio "deducitur, quod est Circuire; significat autem huc atque illuc ire, proprie tamen exercitationis, aut animi causa: De illa" Cic. Tusc. 5, 97 c. 34 [...]

"AMBVLATIO", onis. f. [περίπατος] Cic. de Fin. 5 pr. Constituimus inter nos, vt ambulationem pomeridianam conficeremus in Academia. [...]

"AMBVLATIVNCVLA", Dimin. [περιπατήσιον] Cic. Fam. 2, 12 [...]

"AMBVLATOR", oris. m. [περιπατητικός] "Qui prae pigritia huc et illuc saepe ambulat."

"AMBVLATRIX", icis. f. [περιπατήτρια] Cato cap. 143 "de villicae officio," Ad coenam ne quo eat, neue ambulatorix siet.

"AMBVLATORIVS", Adi. "quod ambulare, i. moueri potest, in quo ambulatur." [...]

"AMBVLACRVM [2]", i. n. [περίπατος] "Locus in aedificiis ad deambulandum accommodatus." [...]

"AMBVLATILIS", Adi. [πορεύσιμος] "Idem quod" ambulatorius. [...]

"AMBVLATORIVM", i. n. Locus aptus ad ambulandum Cathol.

"AMBVLATVRA", ae. f. Veget. de R. Vet. 2, 5, 2 [...]

"AMBVLATVS", ūs. m. Arnob. l. 1 p. 28 Christus scitur ambulatum dedisse contractis, "i. ambulandi facultatem."

"AMBVRBALE", "vel" AMBVRBIVM, dicitur Sacrificium, quo urbem circuit et ambit victima, vt ait Seruius in Virg. Ecl. 3, 77. [...]

"AMBVRO", ssi, stum, ere. [περιφλέγω, περικαίω] "Circum vrere." [...]

"AMBVSTVS", a, um. [περιπεφλεγμένος, περικεκαυμένος] Festus, Circum vstus. [...]

"AMBVSTVLATVS", a, um. "vt" Vstulatus, "per partes, et paullatim ambustus." Plaut. Rud. 3, 4, 65 Te ambustulatum obiciam magnis aibus pabulum.

"AMBVSTIO", onis. f. Plin. 23, 4 Myrteum oleum medetur ambustionibus.

"AMBVSTANDVS", "est in" Vet. Gloss. [ἦδος ὀρνέου, "quod Scaliger ad" Festum "v." Bustum "legit" AMBVSTANEVS, "et ita dictas vult aues, quae de busto siue rogo aliquid in tecta deferebant, et incendium portendebant: vnde" Incendiariae aues "in augurali disciplina." [...]

"AMBVRVO", are. Est Corpus saltu reciprocare, prout Salii facere solebant, de quibus apud Fest. et Non. Lucilius, Praesul et amburuat, sic volgu redumpruat inde. [...]

== AMC ==

"AMCAESA", "vel", dicuntur Vasa, quae Caelata appellamus, quod circumcaedendo talia fiant. Festus. "Vid. Buleng. de Convin. 4, 11. Grapald. de Part. Dom. 11, 3, 10."

== AME ==

"AMECVM", "et" AMECAM, "pro" Amico "et" Amica, "antiqui dicebant." [...]

"AMELETIDES", "vid." ANALECTIS.

"AMELLVS", i. "Herba, cuius meminit" Columel. 9, 4, 4. "et" 9, 13, 8 "De ea sic scribit" Virgil. Georg. 4, 271 [...]

"AMEN [1]", [ἀμήν] "Dictio Hebraea, quae Vere aut Veritas significat, seruiens, cum aliquid confirmandum est, vt" Num. cap. 5

"AMEN [2]", inis. n. ab [ἄμμα, "vinculum, nexus, extrito altero" m. "ab" [ἄπτα, "necto. Tribuitur" Arnobio l. 7 p. 230 sed lectio variat. "Vid." Heraldus Animadu. p. 271 Hinc Amentum, de quo mox. [...]

"AMENANVS", i. m. "Fluuius Siciliae, Aetnae monti propinquus." [...]

"AMENS", entis. Adi. [ἄνους, ἀνόητος, ἔκφρων] Qui a mente sua discessit, "vt ait" Varro de L. L. 5, 6 p. 53, 9. [...]

"AMENTIA", ae. f. [ἀνοία] "Status amentis." [...]

"AMENTO [1]", are. Gloss. Gr. Lat. [ἀπονοῶ, amento. "Graecum certe verbum significat, ad" Amentiam "non ad" Amentum "referri. De quo statim."

"AMENTVM", i. n. ἄμμα V. Gl. [ὄθεν κατέχευται ἢ λόγγη, "it." [ἄμμα ἀκοντίον] "Lorum, quo aliquid retinetur, aut ligatum est: vt, Solearum cottigiae, et lora in quibusdam iaculis." [...]

"AMENTATVS [1]", a, um. "Quod amentis ligatum est." [...]

"AMENTO [2]", are. [ἀμματίζω] Lucan. 6, 221 [...]

"AMENTATVS [2]", Partic. Claudian. Cons. Mallii Theod. 321 [...]

"AMENTATIO", "sive" ADMENTATIO, onis. f. "Actus amentandi, s. iaculandi." [...]

"AMEOS", "vid." AMMIVM.

"AMERIA", [Ἀμερία] "Oppidum Vmbriae, patria Roscii Amerini, quem descendit Cicero." Ameriam Cato ante Persicum bellum conditam annis nongentis sexaginta quatuor prodidit Plin. 3, 14.

"AMERINVS", Adi. [Ἀμερίνος] "vt," Amerina salix Plin. 24, 9. [...]

"AMERINA", orum. n. pl. Subst. "Genus pirorum." Stat. Silu. 1, 16, 18 Et massis Amerina non perustis. "Vid. Barth. Adu." 24, 7. Plinius serissima Pirorum "vocat" 15, 15. Amerina mala Colum. 5, 10, 19.

"AMERIMNON", [ἀμέρινον] "Herba, quae alio nomine" Aizoon maius "appellatur" Plin. 25, 13.

"AMES", itis. m. Festus; Amites, Perticae aucupales. [...]

"AMETHYSTVS", i. m. ἀμειθυστος] "Gemma purpurea, colore violae, dicta a colore, qui ad vinum," [μίθο "non plane accedat." [...]

"AMETHYSTINATVS", Martial. 2, 57 "in fictum diuitem," Hic quem videtis gressibus vagis lentum, Amethystinatus media qui secat septa. [...]

"AMETHYSTINVS", Adi. [ἀμεθύστινος] "quod habet colorem gemmae Amethysti." [...]

"AMETHYSTIZONTES", [ἀμεθύστιζοντες] "carbunculi. h. e." quorum extremus igniculus in amethysti violam exit Plin. 37, 7 s. 25.

"AMETOR", oris. [ἀμήτωρ] Matrem non habens, apud Tertull. de Praescript. cap. 53.

"AMFLEXVS", a, um. Melae 3, 2 "tribuitur: Sed est in fine," Eiusdemque nominis Insulam amplexus.

"AMFRACTVS", AMFRAGOSVS, "vid." ANFR.

== AMI ==

"AMIA", ae. [ἀμία] "Piscis Ponto familiaris, qui" cum thynnus, "vt" et Pelamydes in Pontum ad dulciora pabula intrat gregatim, "cuiusque" incrementum singulis diebus intelligitur Plin. 9, 15.

"AMIANTVS", [ἀμίαντος] "Lapis est friabilis in modum lanae, alumini scissili similis, de quo" Plin. 36, 19 s. 31 Amiantum alumini similis, nihil igni deperdit. [...]

AMICA, AMICABILIS, AMICE, "vid. post" AMICTORIVM.

"AMICINVM", "vel" AMICINVS, Vtris pediculus, ex quo vinum diffunditur. Festus, Gloss. Amicinus [ἀσκοῦ στόμα.

"AMICIO", iui et ixi, ictum, ire. [ἀμύχομαι] "Vestire, ope... Vid." AMICTVS. [...]

"AMICTVS [1]", Partic. [ἡμφοισμένος] "Vestitus vel opertus." [...]

"AMICTVS [2]", ὄσ. [ἀμπεχόνη, ἀμφίεσμα, ἐπίβλημα] "Quicquid est. quo quis amictus, siue opertus est: in primis autem Vestitus, quo vestimur." [...]

"AMICIMEN", inis. n. "Idem. quod Amictus." Apul. Met. 11 p. 261 Mulieres candido splendentes amicimine. "Et" p. 268 Linteo et rudi contextus amicimine.

"AMICVLVM", [ἐπιβλημάτιον] "Vestis extima superiniecta aliis. Vid." AMICTVS, AMICIO, [...]

"AMICVLATVS", a, um. "Indutus." Solinus cap. 65. (al. 52) de India, Pars nudi, pars obscoena tantum amiculati.

"AMICTORIVM", [ἀμπερόνιον] "Vestimentum puellare, candidum, et subtilissimum ex lino, de quo" Martial. 14, 149 [...]

"AMICA", ae. [φιλή, ἑταίρα] "Amasia, vel quae amatur extra coniugium." [...]

"AMICVLA", [ἑταιρίδιον] "Dimin. ab" Amica. [...]

"AMICVS [1]", i. m. [φιλος] "Non ex" Am "et" Aequus, "i. Vtrinque aequus, sed ab" Amando "dictus." [...]

"AMICVS [2]", a. um. "Amicitia coniunctus: item utilis, accommodatus ad aliquid." [...]

"AMICVLVS", i. m. [φιλικός] "Dimin. ab' Amicus." [...]

"AMICE", Adu. [φιλικῶς] "i. Amici more; quod est, cum amore et benevolentia." [...]

"AMICITER", Adu. [προφιλόω] "pro Amice." [...]

"AMICITHOR", "Comparat." [...]

"AMICABILIS", e. "et"

"AMICALIS", "Fluctuat enim fere lectio, idem quod Amicus" [φιλικός] Amicabilis Gloss. Vet. "Add." Vulgat. Prou. 18, 24. [...]

"AMICARIVS", i. m. "qui sit, doceat" Diomed. 1 p. 313 pr. "Putsch." [...]

"AMICOSVS", Qui multas amicas habet. Diomed. "l. c. in" AMICARIVS.

"AMICO", are. [φιλόω] "Conciliare." Stat. Theb. 3, 470 [...]

"AMICITIA", ae. [φιλία] "Quid sit, audiamus ex" Cic. in Lael. 20 [...]

"AMICITIES", ei. [φιλία] "Idem quod Amicitia." [...]

"AMIDA", ae. f. "Mesopotamiae oppidum, cuius mentio apud Ammianum saepe fit, qui 18, 14 "vocat" ciuitatem Romanorum cladibus inclutam, "puta, sub Constantio, et totum fere librum 19 oppugnationi illius describendae impendit, vid." Sex. Ruf. c. 27. [...]

"AMIDENVVS", i. gentile, Amida oriundus.

"AMILCAR", "vel" HAMILCAR, "Auctoritate fere pari, vid. Drakenb." [...]

"AMINAEVM", AMINEVM, AMINNEVM, AMINNIVM, AMMINEVM, [Ἀμινεῖος, Ἀμίνος οἶνος] vinum "pro optimo et nobilissimo passim laudari videmus, sed maxima quam notauius inter libros antiquos discordia." [...]

"AMISIVS", [Ἀμίσιος] Melae 3, 3, et Plinio 4, 14 "Fluuius Germaniae nobilis, hod." die Ems.

"AMISSIO [1]", AMISSVS, etc. "vid." infra in AMITTO.

"AMITA", ae. [πατρὸδέληφ] Festus, Amita patris mei soror, quia similiter tertia a me sit, atque auia videri potest. [...]

"AMITINI [1]", et AMITINAE, [ἀμιτινοὶ] Fratrum maris et feminae filii, Nonius 19, 7. Caius in l. 1. D. de gradib. affinit. §. 6 Amitini, amitinae, "i." qui quaeue ex fratre et sorore propagantur.

"AMITERNVM", [Ἀμίτερνον] "Urbs Vestinorum aut Salinorum in Italia Natalibus Sallustii nobilis. Memini" Plin. 3, 5.

"AMITERNVS", Adi. "vt," Amiterna cohors Sil. Ital. 8, 415. [...]

"AMITERNINVS", Idem. Columel. 10 v. 422 Quaeque Amiterminis defertur Bunias aruis. "Est autem" Bunias "idem quod Napus." Amitermina vua Plin. 14, 2. Amitermini Sabinorum populi Plin. 3, 12.

"AMITHAON", "vid." AMYTHAON.

"AMITINI [2]", "vid." AMITA.

"AMITTO", isi, issum, ere. [ἀποπέμνω, ἀφίημι] "Dimittere." [...]

"AMISSIO [2]", onis. f. [ἀποβολή] "Rei alicuius priuatio." [...]

"AMISSVS [1]", Partic. [ἀποβεβλημένος] Virg. Aen. 2, 148 Quisquis es, amissos hinc iam obliuiscere Graios. [...]

"AMISSVS [2]", ūs. m. Nepos 7, 6, 2 Siciliae amissum culpaē suao tribuebant.

"AMISSIBILIS", e. Augustin. de Trin. 5, 4 Nihil accidens in Deo, quia nihil mutabile aut amissibile. Ibid. 15, 13. sub fin.

"AMIVM", "vid. statim" AMMI.

== AMM ==

"AMMI", s. AMMIVM, Scribonio cap. 121. [...]

"AMMOCHRYSVS", [ἀμμόχρυσος] "Gemmae nomen." Plin. 37, 11 Arenarum similitudo est in ammochryso, velut auro arenis mixto.

"AMMODYTES", [ἀμμοδύτης] "Sic scribendum, vel" HAMMODYTES, "non" AMMODITES, "vel" HAMMODITES, "Serpentis genus, cui nomen" [ἀπὸ τοῦ δύναι ἐν τῇ ἄμμω. [...]

"AMMON", s. HAMMON, ("vid." Amilcar.) onis. Ἄμμων] "Iouis apud Afros culti cognomen, siue ab arenis, quae Graece" [ἄμμος "est, dictus sit, siue quod Arietem gentes illae Ammonem vocant, siue ab Hamo denique, Noachi filio." [...]

"AMMONEO", "vid." ADMONEO.

"AMMONIACVM", s. HAMMONIACVM, [ἄμμωνιακόν] "Arboris lacryma, de qua sic" Plin. 12, 23 s. 49 [...]

"AMMONIACVS", "sive" HAMMONIACVS, a, um. [Ἀμμωνιακός] "vt," Ammoniacus sal Columel. 6, 17, 7. [...]

"AMMONITRVM", i. n. [Ἀμμώνιτρον] "Massa vitri, de qua sic" Plin. 36, 26 s. 66 [...]

"AMMONIVM", "quod laudant ex" Varr. R. R. 3, 2, 4 "est" Armenium, "vbi vid."

"AMMVDATES", "Deus olim apud Gentiles, cuius mentio tantum fit apud" Comodianum Instruct. 18. [...]

== AMN ==

"AMNACVM", i. "Herba." Plin. 21, 30 Parthenium alii leucanthen, alii amnacum vocant.

"AMNENSES", appellabantur Vrbes sitae prope amnem; vt a Mari, Maritimae: vnde Interamnae, et Antemnae dictae sunt, quod inter amnes sunt positae, vel ante se habeant amnes. Festus.

"AMNESTIA", ae. f. [ἄμνηστία] "Obliuio, intell. iniuriarum, qua bella, ciuilia praesertim, finiuntur." [...]

"AMNIS", is. m. [ποταμός] "Fluuus." Festus, Amnis proprie dicitur a Circumnando, quoniam "am" ex Graeca praepositione sumtum, quae est [ἄμφι], significat Circum, et "Nare," fluere. [...]

"AMNICVLVS", i. m. "Dimin." Liu. 36, 22.

"AMNICOLA", [ποτάμιος] "Qui habitat, vel inuenitur ad amnes." Ouid. Met. 10, 96 Amnicolaeque simul salices, et aquatica lotos.

"AMNICVS", Adi. [ποτάμιος] "Qui est in amni." Plin. 3, 25 Insula in Sao Matubarris, amnicarum maxima. [...]

"AMNIGENVVS", a, um. "In amne genitus." Auson. Mosell. v. 116. "Et" Valer. Flacc. 5, 584.

== AMO ==

"AMO", are. [φιλέω, ἔρῶ, ἀγαπῶ, στέργω] Amare "dicuntur (q... quid sit de origine vocis, forte simplicis et primitivae) qui alterius bonis gaudent, cum illo esse cupiunt, etc." [...]

"AMABO", [πρὸς θεῶν] "Interi. blandientis et amantis." [...]

"AMASSO [1]", "Futurum exactum pro" Amauero, Festo "obseruatum." [...]

"AMANDVS", a, um. "Amabilis, Amari dignus." [...]

"AMANS", Partic. [ἔρῶν] "Praeter dicta" Virgil. Georg. 3, 315 -- amantes ardua dumos. [...]

"AMANTER", ius, issime. Adu. [φιλικῶς] "Amice et cum amore." [...]

"AMANTIA [2]", ae. f. "Amor." Plaut. Truc. 4, 2, 4 Prome venustatem, amantiam, gaudia, copeis amores. "Ita Lambinus cum Scaligero: alii aliter. Vulg." Amanti tuam venustatem.

"AMATVS", Partic. [ἠροσιμένος] Ouid. Met. 5, 636 -- sed enim cognoscit amatas Amnis aquas. [...]

"AMATIO", onis. [ἔρασις] "Amor Venerius." [...]

"AMATOR", oris. m. [ἐραστής] "De amicitia pariter ac de Venerio amore, hocque tum casto tum impuro dicitur." [...]

"AMATORCVLVS", Dimin. Plaut. Poen. 1, 2, 27 Vix aegreque amatorculos inuenimus.

"AMATRIX", icis. f. [ἐράστρια] Plaut. Asin. 3, 1, 8 Satis dicacula es amatrix. [...]

"AMATRICVLA", ae. f. Parua amatrix Cathol.

"AMATORIVS", Adi. [ἐρωτικὸς] "Quod facit amatorem, quod facit amator etc."

"AMATORIE", Adu. [ἐρωτικῶς] Cic. Philipp. 2, 77 c. 31 Erat enim amatorie scripta epistola. "i. More amatoris." Plaut. Merc. 3, 3, 20.

"AMABILIS", e. Adi. [ἐράσιμος] "Amore dignus." [...]

"AMABILITAS", Denom. [ἄριστον] Plaut. Stich. 5, 4, 58 Si amabilitas tibi nostra placet, si tibi ambo accepti sumus. "i. Ea gratia, quae nos facit amabiles." [...]

"AMABILITER", Adu. [ἄριστος] Anton. ap. Cic. Att. 14, 13 Sed mehercule si humaniter, et sapienter, et amabiliter in me cogitare vis, facilem te profecto praebebis. [...]

"AMASSO [2]", "vid. supra sub" AMO.

"AMASCO [2]", are. "Amare, cupere." In Gloss. Isidor. et Diom. p. 334 Ab Amo veteres inchoatio modo dixerunt Amasco. Vnde et

"AMASCVS [2]", i. "Amator, vt," Plaut. Truc. (3, 1, 13) Istos mundulos amascos. "Sic certe legi vult Graeuius ad Isid. l. c."

"AMASIVS [2]", i. m. "Sed apud" Diomedem "pariter atque ipsum" Plautum "editur" Amasios, "quod etiam metri lex postulat." [...]

"AMASIO [2]", onis. m. Idem. Apul. Met. 7 p. 197 "de Asino," Festius hic amasio mulierem -- gestiebat inscendere. [...]

"AMASIVNCVLVS [2]", i. m. Dimin. Petron. Fragm. Trag. p. 25. "Burm. cap. 45."

"AMASIVNCVLA [2]", ae. f. Fragm. eiusd. Petron. p. 70. "Burm. cap. 75."

"AMATVRIO", ire. Amare, cupere. Cathol.

"AMBIMANVS [2]", a, um. [περιδέξιος] Gloss. Lat. Gr.

"AMODO", (ἀπὸ τοῦ νῦν) "Iunctim scribunt, pro" A modo. [...]

"AMOEBAEVS", a, um. [ἀμοιβῆτος] "Mutuus, Alternus." [...]

"AMOEBEVS", i. m. [ἄμοιβη] "Nomen Citharoedi Atheniensis celeberrimi apud Polyaen. 4, 6, 1. et Athen. lib. 14. Hinc" Ouid. de Arte Am. 3, 399 Tu licet et Thamyran superes et Amoebea cantu.

"AMOENVS", a, um. [τροφερὸς] "Sic dicitur, quod sine fructu iucundum aspectu: sed proprie dicitur de locis, quae naturalem iucunditatem afferunt." [...]

"AMOENIA", [ἀήκεια] Vet. Gloss. "Alii legere volunt" Amoena. "Vid. Ia. Is. Pontan. ad" Macrobi. Sat. 2, 12. "Voss. Etymol." s. 25.

"AMOENITAS", atis. f. [ψυχγωγία, εὐφροσύνη] "Iucunditas illa, quae ex rebus amoenis percipitur." [...]

"AMOENE", Adu. Plaut. Mil. 2, 5, 2. Apul. Met. 10 p. 254. "Compar." Gell. 14, 1. "Superl." Plin. Epist. 4, 23 Habitare amoenissime.

"AMOENTER", Adu. "pro Amoene." Gell. 20, 7 Annianus Poeta in fundo suo, quem in agro Falisco possidebat, agitare erat solitus vindemiam hilare atque amoeniter.

"AMOENO", are. [εὐφραΐω] "Delectatione afficio." [...]

"AMOENATIVS", a, um. Saluian. lib. 7 p. 249.

"AMOLIOR", iri. [ἀποσκευάζω] Amoliri dicuntur ea, quae cum magna difficultate et molimine summoentur et tolluntur e medio. [...]

"AMOLITIO", onis. Gell. 12, 1. "Vid."CONSILESCO.

"AMOLITVS", a, um. Apul. de Deo Socr. p. 117. "et passim."

"AMOMIS", [ἄμομις] "Herba" Amomo "similis," minus tamen venosa, et durior, minusque odorata Plin. 12, 13 s. 28. "et Dioscorid." 1, 14.

"AMOMVM", [ἄμομον] "Exiguus frutex ex ligno vuae modo in seipsum conuolutus etc. Vid. Dioscor. 1, 14." [...]

"AMOMIA", ae. f. "Ab" Amomo "unguento emortuali, sic recentiores vocauerunt." [...]

"AMONEO", ere. "Apud" Ouid. Met. 2, 564. "et" 6, 150 "legit Pareus" Lex. Crit. p. 86. "i. dehortor, monendo auoco." [...]

"AMOR", oris. [ἔρωσ, ἀγάπη, ζήλος, ἵμερος] "Non male Stoici apud" Cic. Tusc. 4, 72 c. 34 "definiunt" conatum amicitiae faciundae ex pulchritudinis specie. [...]

"AMORABVNDVS", Gell. 11, 9 Laberius mulierem amantem verbo inusitatus ficto Amorabundam dixit.

"AMORIFER", a, um. "Amorem concilians." Ven. Fortun. Epithal. Sigib. Reg. 6, 2.

"AMORIFICVS", a, um. Idem. Herba amorifica Apul. de Herb. cap. 123.

"AMOSIO", "vid." ANNOS "sub" ANNVS.

"AMOTVS", "vid." AMOVEO.

"AMOVEO", ovi, otum, ere. [ἀποκνέω, ἀποσοβέω, ἀπαμόνω] "De loco mouere." [...]

"AMOTIO", onis. f. Cic. de Fin. 2, 9 c. 3 Augendae voluptatis finis est, doloris omnis amotio.

== AMP ==

"AMPELICES", dicebantur ab antiquis, quod circum penderent, quos nunc Appendices appellamus, Festus. "Sed legendum potius ex" MSS. Ampedices.

"AMPELITIS", dis. [ἀμπελίτις] "Terra est" bitumini simillima. [...]

"AMPELODESMON", [ἀμπελόδεσμον] "Vocant Siculi herbam, ex qua vincula molliora fiunt alligandis vitibus" Plin. 17, 23 s. 35, 26.

"AMPELOPRASON", [ἀμπελόπρασον] "Herba, cuius nomen explicat" Plin. 24, 15 s. 86 Ampeloprason in vinetis nascitur, foliis porri, ructu grauis, "etc."

"AMPELOS [1]", [Ἄμπελος] "Nomen pueri, qui quam a Baccho amaretur, ab eodem post mortem inter sidera relatus est. Fabulam habet" Ouid. Fast. 3, 409. "qui monet, hunc esse" Vindemitoris "sidus."

"AMPELOS AGRIA", [ἀμπελος ἀγρία] "ad verbum Vitis siluestris," Plin. 23, 1 s. 14 [...]

"AMPELOS CHIRONIA", "Herba, de qua" Plin. 25, 4 s. 16 Est Chironis inuentum Ampelos quae vocatur Chironia. [...]

"AMPELOLEVCE", es. [ἀμπελολεύκη] "Vitis alba." [...]

"AMPELOS [2]", Melæna, [ἄμπελος μέλαινα] "Latine" Vitis nigra, "de qua modo diximus sub" AMPELOS CHIRONIA.

"AMPENDICES", "vid." AMPEDICES.

"AMPHEMERINOS", i. [ἀμφημέρινος] "Quotidianus" Plin. 28, 16 s. 66 Est genus februm, quod Amphemerinon vocant. [...]

"AMPHIARAVS", [Ἀμφιάραος] Oeclel ("alii Lyncei") et Hypermestrae Thestii filiae filius, augur, qui sciret, si ad Thebas oppugnatum isset, se inde non rediturum: itaque celauit se, conscia Eriphyle, coniuge sua, Talai filia. [...]

"AMPHIARAIDES", Ouid. Fast. 2, 43 "est Alcmaeon."

"AMPHIAS", [Ἀμφείας] Tharsius, quum ex hortulano potens esset, et in amicum quasi degenerem nonnulla dixisset, mox subiecit, "Sed et nos de iisdem seminibus sumus;" et omnes pariter laetos fecit. [...]

"AMPHIBALVS", i. m. siue AMPHIBALVM, i. n. "Vestis genus, quo exterius amiciebantur, apud" Sulp. Seuer. [...]

"AMPHIBIVM", [ἀμφίβιον] "In terra et aqua vivens." [...]

"AMPHIBOLIA", siue AMPHIBOLON. ἀμφιβολία, ἀμφιβολιον] Ambiguitas [ἀμφιβολία nominatur Quint. [...]

"AMPHIBOLVS", a, um. Adi. Nomen amphibolum Mart. Capella 5 p. 149.

"AMPHIBOLOGIA" pro AMPHIBOLOGIAPRO, [ἀμφιβολογία] "Recentiorum Grammaticorum esse videtur." [...]

"AMPHIBRACHVS", [ἀμφιβραχῦς] "Pes est ex prima et vltima breuibus, media producta." [...]

"AMPHICTYONES", [Ἀμφικτυόνες] "Consensus Graecus apud Thermopylas, deinde etiam Delphis conuenire solitus, ab Amphictyone Deucalionis filio sic dictus, qui et ipse, quum populos regetet, ad conuentus convocasse dicitur." [...]

"AMPHICYRTOS", [ἀμφικυρτος] "Vtrinque gibbosus." [...]

"AMPHIDAMAS", [Ἀμφιδάμας] "Argonautarum in Colchica expeditione comes." Val. Flacc. 1, 376.

"AMPHIGENIA", [Ἀμφιγένεια] "Oppidum Peloponnesi, in tractu Messeniaco." [...]

"AMPHILOCHVS", "Amphiaraï filius." [...]

"AMPHIMACRVS", siue AMPHIMACER, [ἀμφίμακρος] "Pes habens breuem inter duas longas, vt" Pallidi, "contrarius" Amphibracho. [...]

"AMPHIMALLA", [ἀμφιμάλλα] "Texta ab vtraque parte villosa." Plin. 8, 48 s. 73 Gausapa patris mei memoria coepere, amphimalla nostra. "Eadem sunt" Amphitapa, "v. v."

"AMPHIMEDON", "Nomen Libyos, qui in aula Cephei regis aduersus Perseum pugnans, occisus est." [...]

"AMPHINOMVS", "Alter" riorum fratrum, "de quibus vid." FRATRES PII.

"AMPHION", onis. m. [Ἀμφίων] "Iouis et Antiopes, vel secundum aliquos, Mercurii filius, a quo accepta lyra, adeo dulciter canebat, vt saxa ad struendos muros Thebanos traxisse dicitur." [...]

"AMPHIONIVS", Adi. [Ἀμφιώνιος] "vt," Amphionia lyra Propert. 1, 9, 10. Canes Sen. Oedip. v. 178. "i. Thebani."

"AMPHIPROSTYLVS", [ἀμφιπρόστυλος] Aedificii species, omnia habens ea, quae prostylos: praetereaue habet in postico ad eundem modum columnas, et fastigium Vitruu. 3, 1. "et" Bald. p. 6.

"AMPHIRREVSIS", is. f. ἀμφιῤῥέυσσις] Tympanum amplum, quod nonnulli rotam appellant, Graeci autem [ἀμφιῤῥέυσιν, alii [περίτροχον vocant. "Haec agens de machina tractoria" Vitruu. 10, 4.

"AMPHISBAENA", ae. [ἀμφισβαινα] "Genus serpentis gemino capite, quod creditur etiam" Plin. 8, 23. [...]

"AMPHISSA", "Vrbs Phocidis" Lucan. 3, 172.

"AMPHISSIVS", a, um. Adi. "vt," Amphissia saxa Ouid. Met. 15, 703.

"AMPHITANE", (ἀμφιτανή) "Gemma." [...]

"AMPHITAPVS", a, um. [ἀμφίταπος, ἀμφιμαλλος] "Amphitapae vestes dicuntur vtrinque habentes villos. Docet" Hesychius, [Ἀμφιτάπης, χιτῶν ἑκατέρωθεν ἔχων μάλλους. [...]]

"AMPHITHALAMVS", "Cubiculi genus." [...]

"AMPHITHEATRVM", i, (ἀμφιθέατρον) "Est locus spectaculis, i. locis ad spectandum aptis in rotundum conclusus." [...]

"AMPHITHEATRALIS", Adi. (ἀμφιθεατρικός) Magistri amphitheatrales Martial. 11, 70. [...]

"AMPHITHEATRICVS", Adi. Amphitheatrica charta, "ita dicta" a loco confecturae, "cui quartus locus tribuitur a" Plin. 13, 12. Spectaculum Symmach. Ep. 4, 8.

"AMPHITHOE", es. [Ἀμφιθόη] "q. d. circum currentem," Nereis s. "Nympha marina." [...]

"AMPHITRITE", [Ἀμφιτρίτη] "Oceani et Doridos filia, fingitur a Poetis esse vxor Neptum, et significat mare." [...]

"AMPHITRYO", vel AMPHITRVO, [Ἀμφιτρώϊον] "Alcmenae, Herculis matris, maritus." [...]

"AMPHITRYONIADES", "Herculis patronymicum, quod ex Amphitryonis certe vxore natus esset." [...]

"AMPHITVS", [Ἀμφίτιος] "Alter ex Castoris et Pollucis aurigis: alter" Telchius, "qui Dioscuriaden condidere." Plin. 6, 5.

"AMPHORA", ἀμφορέδς, κεράμιον, Orcium, Amphora Vet. Gloss.] "Genus vasis vinarii, ex" [ἀμφί] "et" [φέρα], "quod vtrinque ferretur duabus ansis." [...]

"AMPHORALIS", Adi. [ἀμφορατικός] "Vnius amphorae capax." Plin. 37, 2 Idem Xenocrates auctor est, vas amphorale ("e crystallo") visum, et aliqui ex India crystallum sextariorum quatuor.

"AMPHORARIVM", Vinum, "quod e dolis in amphoras diffusum est." l. vlt. §. 1. D. de tritic. vin. et oleo legat.

"AMPHRYSVS", [Ἀμφορυσός] "Fluuius Thessaliae, iuxta quem Apollo caelo exulans ob occisos Cyclopes paut armenta regis Admeti." [...]

"AMPHRYSIACVS", Adi. [Ἀμφορυσιακός] "Vt." Amphrysiacum gramen Stat. Silu. 1, 4, 105.

"AMPHRYSIVS", Adi. [Ἀμφορύσιος] "Vt." Amphrysia saxa. Ouid. Met. 15, 703. Amphrysia vates "i. Apollinea." Virg. Aen. 6, 398 "de Sibylla."

"AMPLE [1]", "vid." AMPLVS.

"AMPLECTOR", exus sum, ecti, [ἀμφιβάλω, προσπίσσομαι, περιλαμβάνω, περιλέκω] "Circumiectu brachiorum teneo." [...]

"AMPECTO", Act. Plautus Rud. 3, 5, 36 Amplectite crura fustibus. Pass. Lucill. "ap." Prisc. 8 p. 791 Ego non sinam me amplectier.
"AMPECTENS", Virg. Aen. 10, 523 Genua amplectens. Ouid. Met. 6, 99 Gradus templi. Propert. 2, 7, 47 Exanimem Achillem Briscis.
"AMPEXVS [1]", Partic. "vt," Amplexusque sinu tulit et genuisse putauit Stat. Silu. 2, 1, 81. [...]
"AMPEXOR", ari. Frequentat. [περιπέλομαι] Amicam amplexari Plaut. Pseud. 2, 4, 32. [...]
"AMPEXO", "vetuste pro" Amplexor. Accius Alcmaeone, "ap." Non. 7, 14 [...]
"AMPEXVS [2]", ūs. [περιπέλομαι] Plin. 10, 72 [...]
AMPLIFICARE, AMPLIO, AMPLITER, AMPLITVDO, AMPLIVS, "vid." AMPLVS.
"AMPLVS", Adī. [μεγαλεῖος, εὐρύωσις] "Auctore" Victorino dicitur. quod late patet, et per multa diffunditur: vt Ampla domus. [...]

"AMPLE [2]", Adu. [μεγολειος] Cic. de Fin. 2... Si ne haec quidem satis ample, satis honeste dici putas. [...]

"AMPLIVS", " Adu. habet quidem formam comparativi ab" Ample "vel" Ampliter: "Sed amplissimae praeterea significationis et vsus est." [...]

"AMPLISSIME", [εὐρότοτα] "vt." *Amplissime genere honores, "h. e. cum summa amplitudine ac dignitate" Cic. Verr. 2, 112 c. 46. [...]*

"AMPLIVSCVLVS", a, um. *Apul. Apol. p. 322 Ampliuscula fortuna deuolutus.*

"AMPLIVSCVLE", *Sidon. 8, 16. Ampliuscule scribi depoposcisset.*

"AMPLITER", *Adu. "pro" Ample. [...]*

"AMPLITVDO", inis. f. [μεγαλειότης, τὸ μεγαλεῖον] *"Denom. per quam aliquid amplum est." [...]*

"AMPLIO", are. μεγάλυνω, δεινωξησαι Vet. Gloss.] Augere. [...]

"AMPLIATVS", Auctus Vet. Gloss. [ηὐξήμενος, Ampliatus honor Hirt. Bell. Hisp. cap. 42. [...]

"AMPLIATIO", onis. f. [ἀνοβολή] "Actus ipse ampliandi, qui sit in iudicio." [...]

"AMPLO", are. Causam humilem dictis ampliant Pacuu. ap. Non. 10, 14. "de Poetis, i. amplificant."

"AMPLIFICO", are. [μεγαλύνω] "Amplum facere, Valde augere." Liu. 1, 44 [...]

"AMPLIFICANS", Partic. [μεγαλύνων] Cic. de Fin. 5, 72 Et virtutem ipsam suis laudibus amplificantis.

"AMPLIFICATVS", Partic. [μεγαλονθεῖς] Cic. Catil. 3, 2 Qui hanc urbem conditam amplificatamque seruauit. [...]

"AMPLIFICATVRVS", Caes. Bell. G. 2, 14, 6 Quod si fecerit, Aeduorum auctoritatem apud omnes Belgas amplificaturum.

"AMPLIFICATIO", onis. f. [μεγάλυνσις] "Actus amplificandi." [...]

"AMPLIFICATOR", oris. m. [μεγολυτήρ] "Qui amplificat." Cic. 5, 10 c. 4 [...]

"AMALIFICATRIX", Pacat. Pan. Theod. 8, 5 Quos etsi plurima laude dotauerit amplificatrix veri vetustas.

"AMPLIFICE", Adu. [μεγαλίσια] Amplifice decorata vestis, "i. magnifice" Catul. Argon. s. 65, 261. "Sic certe Voss. Sed Graeu. Amplificae."

"AMPLIFLVVS", a, um. Strab. Gall. Hort. praef.

"AMPLIVAGVS", a, um. [πολυπλανήρ] "Quod in amplum vagatur." [...]

"AMPLVSTRE", "vid." APLVSTRE.

"AMPVLLA", ae. f. [λήκυθος] Vas "vulgare vitreum, coriaceum, aut figlinum, angusto collo, ventre amplo, et quasi inflato: cuius vsus tum in balneis ad oleum, tum in mensa ad aquam, vel potionem etc." [...]

"AMPVLLACEVS", a, um. Adi. [πομφολυγώδης] Columel. 8, 2, 15 [...]

"AMPVLLARIVS [1]", i. m. [ληκυθοποιός] "Ampullarum artifex." [...]

"AMPVLLARIVS [2]", Adi. "volunt esse" Plaut. Stich. 1, 3, 76 [...]

"AMPVLLOR", ari. [πομφολυγώ] "Turgere et inflari in genere scribendi." Horat. Epist. 1, 3, 14 An tragica desaeuit et ampullatur in arte. "Grandiloquentiam significat."

"AMPVLLAGIVM", i. n. "Flos mali punici cum paruulo fructu a similitudine ampullae." [...]

"AMPVTO", are. [ἀποκόπτω, περιτρούμμι] "Proprie est Circumcidere, quasi" Circumputare. [...]

"AMPVTANS", antis. Inutiles falce ramos amputans feliciores inserit Hor. Epod. 2, 11.

"AMPVTANDVS", "Praeter laudatum iam" Cic. Partit. 15 c. 5. Quinctil. 8, 3, 75 Vt medici abalienata morbis membra praecidunt, ita turpes ac perniciosos, etiam si nobis sanguine cohaerent, amputandos. [...]

"AMPVTATIVS", a, um. "Metaphor. Praeraptus, asper." Infracta

et amputata loquuntur, et eos vituperant, qui apta et finita pronuntiant Cic. in Orat. 170 c. 51.

"AMPVTATIO", onis. f. [ἀπόκοψη] "Amputandi actus." Cic. de Senect. 53 c. 15 Propagatio vitium sarmentorumque ea, quam dixi, aliorum amputatio, et aliorum immissio.

"AMPVTATORIVS", a, um. Priscian. de Diaeta, cap. 10 Origanum est amputatorium, et siccatorium, et extenuatorium. "Vid. de hac notione locum" Scribonii c. 230, "quem damus in" Amputo.

"AMPYCVS", "vel" AMPYX, "potius." [Ἀμυκος] "Titanoris filius, qui ex Chloride Mopsum augurem suscepit." Hygin. f. 14. [...]

"AMPYCIDES", [Ἀμυκίδης] "Mopsus Ampyci filius." Ouid. Met. 8, 316 Ampycidesque sagax. "Et" 12, 456 Ampyciden Mopsus.

== AMS ==

"AMSANCTVS", [Ἀμφοσίου] Vibius Sequester "inter lacus," p. 109 Hess. Amsanctus Lucaniae, cuius halitus volucres necat. [...]

"AMSEGETES", dicuntur quorum ager viam tangit. [...]

== AMT ==

"AMTERMINI", ("inquit" Festus) Qui circa terminos prouinciae manent. Vnde Amiciri, Amburbium, Ambarualia, Amplexus dicta sunt. "Nimirum vim praepositionis" Am "ita explicat."

"AMTESTOR", "vid." ANTESTOR.

"AMTRVO", "vel" AMPTRVO, are. "Ab" Am, "circum, et" Truo, "moueo." [...]

== AMV ==

"AMVLA", ae, "vid. sub" HAMA.

"AMVLETVM", i. [ἀλεξιφάρμακον, περίσμημα, Vet. Gloss. [φυλακτήριον] "Omne genus remedii aduersum cuncta mala medicamenta, et veneficia valentissimum: ab" Amoliendo "dictum." [...]

"AMVLIVS", [Ἀμούλιος] "Procae filius et Numitoris frater, qui Albae, pulso fratre Numitore, regnavit." [...]

"AMVLVM", "vid." AMYLVUM.

"AMVRCA", ae. f. ἀμυργή] Amurca, [ἀμολγή], ἔστιν δὲ τρὺξ ἐλαίου Vet. Gloss. [...]

"AMVRCARIA", [ἀμυργητικὰ] Dolia, "In quibus amurca conditur" Cato 10, 4 Dolia queis vinea condat decem, amurcaria decem.

"AMVSSIS", is. f. [στάθμη] Forte "ex" Am "et" Assis. [...]

"AMVSSIVM", "Ventis reperiendis excogitatum organum, Deformata tabula, cuius ad regulam et libellam summum libramentum sit laeuigatum et politum, exactis etiam (si ita videbitur) ad normam angulis." [...]

"AMVSSITATVS", "habet formam Participii ex" Amussito. Plaut. Mil. 3, 1, 38 Inest in hoc amussitata sua sibi ingenua indoles, "i. quasi ad regulam facta, numeris omnibus absoluta."

"AMVSVS", [ἄμωσος] "Inelegans, indoctus, et" a musis "alienus." Vitruu. 1, 1 Nec musicus, vt Aristoxenus: sed non amusus. "Vid." Symmach. Epist. 1, 14. "Vid." Agrestes Musae, "in" MVSAE.

"AMVSIA", ae. Si quis melodiis DIS est [ὄνος λύρος, Praesepibus se retineat forensibus, quibus suam delectet ipse amusiam Varr. apud Non. 1, 54 "et" 247.

== AMY ==

"AMYCLAE", [Ἀμύκλαι] "Oppidum inter Caietam et Tarracinam, quod silentio pernicioso nobilitatum est." [...]

"AMYCLAEVS", Ad. [Ἀμυκλαῖος] "Ita dictus Apollo ob Fanum ei Amyclis dicatum." [...]

"AMYCVS", [Ἄμυκος] "Filius Neptuni et nymphae Melies, a Polluce pugilari certamine victus." [...]

"AMYCTICVS", a. um. [ἄμυκτικὸς] "Exulcerans, vellicandi vim habens, vt," Amyctica malagmata. [...]

"AMYDON", [Ἄμυδών] "Paeoniae ciuitas, quae Troianis auxilia misit, vt tradit Homerus." Iuuen. Sat. 3, 69 Hic alta Sicyone, ast hic Amydone relict.

"AMYGDALA", ae. [ἄμυγδαλή] "Arbor est, cuius fructus" Nux Graeca, "et" Nux Thasia, "et" Amygdala, "siue" Amygdalum "dicitur." [...]

"AMYGDALVM", i. n. plur. Amygdala, "pro Fructu." [...]

"AMYGDALACEVS", Ad. Plin. 26, 11 Amygdalaceo folio, flore rosaceo. "i. amygdalae folium referenti."

"AMYGDALEVS", a, um. Idem. Pallad. de insit. 157 Quin et Amygdaleos subeunt pistacea ramos.

"AMYGDALINVS", Adī. [ἀμυγδάλινος] "Id quod est, vel fit ex amygdalis: vt," Amygdalinum oleum Plin. 23, 4. "it." 15, 4. [...]

"AMYGDALOIDES", [ἀμυγδαλοειδής] Apuleius c. 108. Dioscor. 4. 159. "Herba ex genere tithymali, a similitudine amygdali, quae et Corymbites dicitur, et Platyphyllos a latitudine foliorum."

"AMYGDALITES", ae. m. Idem. Plin. 26, 8.

"AMYLVM", i. n. "Graece" ἄμυλον "intell." [ἄλευρον, "farina sine molae ope elaborata: quod apparet ex descriptione, quam suppeditat" [...]

"AMYLO", are. "Idem quod" Amylum adiacere, amylo obligare Apic. 7, 5 "et" 7, 6. "Conf." 7, 7. "et" 8, 3. "Hinc"

"AMYLATVS", a, um. Amylo confectus, vt Isicia amyлата Apic. 2, 2. Lac amylatum Cael. Aurel. Tard. 2, 13.

"AMYLATVM", i. n. Subst. Apic. 2, 2 "in lemmate. Sed intelligitur" Isicium.

"AMYMONE", [Ἀμυμώνη] "Fons apud Argos, ab" Amymone "Danai Argiuorum regis filia, appellatus." [...]

"AMYNTAS", [Ἀμύντας] Pater Philippi Macedonis Nep. 21, 2, 1. [...]

"AMYNTICVS", "Depulsorius, vt," Emplastra amyntica Th. Prisc. 2, 26. "Vid. Reines. Var. Lect." 3, 12 pag. 555. "Nempe" ἀμύνομαι "defendo."

"AMYNTOR", Pater Phoenicis, Hom. Il. 9. Ouid. Met. 8, 307. Item 2 Dolopum rector Ouid. Met. 12, 364. "Hinc"

"AMYNTORIDES", ae. m. "Phoenix, praeceptor Achillis." Ouid. in Ibin 259.

"AMYRIS", [ἄμυρίς] Genus arboris, ("vt volunt auctore" Hieronymo) quod Latini putantes Myrrham dictum, Vnguentum interpretati sunt. [...]

"AMYSTIS", idis. ἄμυστις] "Genus potandi, vno tenore, nunquam clauso gutture, magnis poculis;" [μύζειν "est claudere os ad sugendum." [...]

"AMYTHAON", onis. [Ἀμυθάων] "Melampodis pater, Crethei filius, Aesonis frater; qui Pyli habitauit, vti tradit Apollodor." [...]

"AMYTHAONIVS", [Ἀμυθαόνιος] Prop. 1, 2, 18 Mox Amythaonia nupta futura domo. Amythaonius Melampus Virgil. Georg. 3, 550 "et" Tibull. 4, 1, 120.

== AN ==

"A. N"..., "in notis" Ante noctem, Auli Nepos, Argentum nouum. [...]

"AN [1]" , [ἐί, ἦ, μή] "Interrogandi et dubitandi particula, interdum simpliciter interrogat." [...]

"AN [2]", "pro" circum "potius" AM "est, quod ante quasdam Consonantes in" An "mutant Grammatici, v. g. in" Anceps, Anfractus, Anquiro, Antermini. [...]

== ANA ==

"ANAS [1]", [ἄναξ] "Fluvius Hispaniae, Baeticam a Lusitania diuidens. Vid." Plin. 3, 1 s. 2. et 4, 22. Prudent. Perist. 3, 188 Memorabilis amnis Anas.

"ANA", [ἀνά] "Vox medica et pharmaceutica," Omnium parem modum, "vt" Celsus 3, 27 "loquitur, indicans." [...]

"ANABASIS", [ἀνάβασις] Herbam Equisetum Graeci Hippurin, alii Ephedron, alii Anabasin vocant Plin. 26, 13 s. 83.

"ANABASIVS", [ἀναβάσιος] "Qui emittitur in exteras regiones, tumorem aliquem disseminaturus, qualem Triptolemem fuisse in fabulis legimus, quem semina per orbem sparsurum, Cererisque beneficia annuntiatum, a dea rapidissimo curru emissum fabulantur." [...]

"ANABATHRVM", [ἀνάβαθρον] "Pulpitum, gradus superior, quasi tu ascensorium dicas." Iuuen. Sat. 7, 46 Et quae conducto pendent anabathra tigillo, "de apparatu recitantis Poetae."

"ANABOLADIVM", Amictorium lineum feminarum, quo humeri operiuntur, quod Graeci et Latini sindonem vocant. "Haec" Isid. 19, 25. "Est" Gr. [ἀναβολάδιον, "amiculum."

"ANABOLICVS", a, um. [ἀναβολικός] "vt" anabolicae species Vopisc. Aurel. cap. 45. "Vid." Salmas. p. 536 "qui obseruat, esse" Embolicas. [...]

"ANACAMPSEROS", Herba cuius omnino tactu redeunt amores vel cum odio depositi Plin. 24, 17 s. 102.

"ANACEPHALAEOSIS", [ἀνακεφαλαίωσις] "Perorationis s. Epilogi pars est, qua rerum capita summatim repetuntur." [...]

"ANACES", um. m. [ἄνακες] s. ANACTES [ἄνακτες] "apud Graecos" regum "nomen: sed speciatim ita vocantur" Dioscuri. [...]

"ANACHARSIS", [Ἀνάχαρσις] "Philosophus Scythes, Solonis temporibus, de quo" Cic. Tusc. 5, 90 c. 32 [...]

"ANACHITES", [ἀναχίτης] Plin. 37, 4 ad fin. Adamas et venena irrita facit, et lymphationes abigit, metusque vanos expellit a mente, et ob id quidam eum Anachiten vocauerunt. [...]

"ANACHORESIS", [ἀναχώρησις] "Eremus, secessus: vnde" [...]

"Monachi, eremum incolentes, et quicumque procul ab hominibus secesserint," Anachoretæ, [ἀναχωρηταί, "vocantur." [...]

"ANACHYLIS", is. f. "Lat." Consolida Apul. de Herb. c. 59.

"ANACOENOSIS", [ἀνακοίνωσις] Communicatio "Latine." Schema est, quum aut ipsos aduersarios consulimus, aut cum iudicibus deliberamus. Julius Rufinianus p. 26.

"ANACLASIS", [ἀνάκλασις] "Reuerberatio, restexio." P. Rutilius Lupus "inter figuras sententiarum" p. 2. [...]

"ANACLINTERIVM", [ἀνακλιντήριον] "vel vt editur" ANACLITERIVM, "quasi tu" Reclinatorium "dicas, pluteus ad inclinationem s. angulum, qui placet, ad lectum applicatus et puluinus." [...]

"ANACOELIASMVS", i. m. [ἀνακοιλιασμός] "Medicamentum," Cael. Aurel. Tard. 2, 14 n. 213. "quod" Ventrifluum "vocat ibid." n. 194.

"ANACOLLEMA", atis. n. [ἀνακόλλημα] "Cataplasma restringens" Veget. Veter. "saepe vtitur, sed scribitur fere" Anacollima. [...]

"ANACOLVTHON", i. [ἀνακόλουθον] "Inconsequens. Sic vocant Grammatici vitium orationis, quando non redditur quod superioribus respondeat." [...]

"ANACREON", ontis, [Ἀνακρέων] "Poeta Lyricus, ex Teo vrbe Ionum." [...]

"ANACREONTIVS", Adī. Ἀνακρεόντιος "vel" [Ἀνακρεόντειος] Quintil. 9, 4, 78 [...]

"ANACRISIS", ἀνάκρισις] "Quaestio" I. Diius Adrian. 6. D. de custod. et exhibit. reor. Et ideo cum quis [ἀνάκρισιν] "id est quaestionem s. inquisitionem" faceret, iuberi oportere venire Irenarchen, et quod scripserit exsequi. [...]

"ANACTES", [ἄνακτες] "Vid." ANACES.

"ANACTORION", ἀνακτόριον] "Herba, quae notioribus nominibus" [ξίφιον] "Graecis, et Latinis" Gladiolus "appellatur" Apul. de Herb. cap. 10 et 78.

"ANACTORIVS", a, um. Idem quod Acarnanius. "vt," Anactoria ora Sil. 15, 299 "ab" Anactorea "oppido ad sinum Ambracium, de quo" Plin. 4, 1.

"ANADEMA", "vel" ANADESMA, atis. n. "Vtrumque enim reperitur" ἀνάδημα "et" [ἀνάδεσμα] "Fasciae, redimicula, varii generis taeniae, sic vocari possunt." [...]

"ANADENDROMALACHE", [ἀναδενδρομαλάχη] "Malua arborescens, quam Galen. 4 Therapeuticae eandem facit cum Althaea. Dicitur et" Hibiscus "apud" Apul. de Herb. cap. 38.

"ANADIPLOSIS", f. [ἀνοδιπλωσις] "Dici potest Reduplicatio." [...]

"ANADYOMENE", [Ἀναδυομένη] "Emergens." [...]

"ANAEA", "vel" ANAITIS, Regio Armeniae Plinio 5, 24 s. 20. [...]

"ANAITICVS", lacus in Asia circa "quem" probatiores calami nascuntur Plin. 16, 36 s. 64.

"ANAGALLIS", idis. f. [ἀναγάλλις] "Herba, de qua" Plin. 25, 13 s. 92 [...]

"ANAGALLICVM", "aliquoties legitur apud" Vegetium Veterinarium. "Sed nemo, quid sit explicat." [...]

"ANAGLYPHA", "vel" ANAGLYPTA, orum. n. [ἀνάγλυφα, ἀνάγλυπτα] "dicuntur Vasa aspera, caelaturis eminentibus, inaequalibusque." [...]

"ANAGLYPHARIVS", i. "Caelator." Opifices, serui argentarii, laboriosi, anaglypharii Scholiast. Iuuenal Sat. 9, 145.

"ANAGLYPTICVS", a, um. "i. e. Caelatus." Sidon. Epist. 13, 9 Geruli caput plicantes anaglyptico metallo.

"ANAGNIA", Ἀναγνία Ptolemaeo) Ciuitas Hemicorum in Latio, vbi Antonius sorore Augusti contenta, et Cleopatra in vxorem ducta, monetam ferri iussit. [...]

"ANAGNINVS", a, um. Adi. Plin. 3, 5. Cic. Att. 12, 1. "et" 15, 26.

"ANAGNOSTES", ae. m. [ἀναγνώστης] "Lector, seruus ad praelectiones in cibo aut alias faciendas." [...]

"ANAGNOSTICVM", i. "Medii aevi vocabulum, pro scripto l. epistola." Anagnostici sidem secutus Ennod. Ep. 1, 4. "Add." Ep. 8, 5. "et C. du Fresne Gloss."

"ANAGOGE", es. f. [ἀναγωγή] Recessus subtilis, siue Excelsa, aut superior intelligentia. Figura, quasi Subductio, quum sensus ad altiora tollitur. Hieronym. in prol. Nahum. "Hinc"

"ANAGOGICA", [ἀναγωγικά] "Mystica sunt, quae hominem mortalem sublimia diuinaque meditando in caelum subuehunt." [...]

"ANAGRAMMA", atis, "et" ANAGRAMMATISMVS, i. m. "Ingeniosa permutatio, vel transpositio literarum, in vna pluribus dictionibus, vnde alia sententia generatur. vt" Laudator "per Anagram." Adulator. [...]

"ANAGRAPHĒ", [ἀναγραφή] "Perscriptio." Vlpian. in l. vit. D. de reb. authorit. iudic. poss. Anagraphen "vocat, quod alibi" Inuentarium, "et" repertorium, "et" synopsis "appellat."

"ANAGYROS", "vel" ANAGYRIS, [Ἀνάγυρις] "Herba," quam alii acoyon vocant, fruticosa est, grauis odore, flore oleris "etc." Plin. 27, 4 s. 13 [...]

"ANAITIS", "vid. paulo ante," ANAEA.

"ANALECTA [1]", orum. n. [ἀνάλεκτα] "Reliquias sub mensa interpretantur, quae, quod colligi debeant, id sint sortitae nomen." [...]

"ANALECTA [2]", vel ANALECTES, [Ἀνάλεκταις] "Seruus, cuius ministerium tollere mensarum reliquias, quod in media etiam coena fieri, tum res ipsa monet, tum descriptio" coenae Nasidieni "apud" Hor. [...]

"ANALECTRIDES", [ἀνάλεκτρίδες] "dici putant, quibus e xylino," [...]

"lino, vel quavis materia, puellae tanquam puluillis constipant scapulas prominentes, vt videri habitiores possint."

"ANALEMMA", [ἀνάλημα] est ratio conquisita Solis cursu, et vmbrae crescentis, a brumae obseruatione inuenta, e qua per rationes architectonicas circiniquae descriptiones est inuentus effectus in mundo. Vitruu. 9, 4. [...]

"ANALIMOTICVS", a, um. [ἀναλιμωτικός] "Famem pellens; ve" Cibi analimotici Th. Prisc. 2, 24.

"ANALOGIA", ae. [ἀναλογία] "Proportio." [...]

"ANALOGVS", a, um. [ἀνάλογος] "Proportione respondens." [...]

"ANALOGICVS", a, um. "vt," Libri analogici, "nempe" Caesaris, "apud" Gellium 4, 16. "i." de Analogia, "illa Grammatica scripti." Senarius analogicus Mart. Capell. 7 p. 240.

"ANALOGISTA", [ἀναλογίστης] "Tutor vitiose legebatur olim pro" ANECLOGISTVS. "v. v."

"ANALYSIS", [ἀνάλυσις] "Resolutio, Retexio complexionis ad ipsius principia." [...]

"ANALYTICA", [ἀναλυτικά] Resolutoria: "volumina" s. libri Resolutorii "vt vocat" Boeth. in libr. de interpr. p. 394 fin. [...]

"ANAMNESIS", is. f. [ἀνάμνησις] "Figura: Commemoratio eius rei, quam oblitus fuisse nos fingimus. Vid." Isidor. 2, 21. Quinctil. 9, 2.

"ANANCAEVM", "Vinale poculum interpretatur" Turnebus, Aduers. 21, 12. [...]

"ANANCHITIS", Gemma: "de qua" Plin. 37, 11 s. 73 [...]

"ANANTAPODOTON", [Ἀνενταπόδοτον] "Schema Graecum, Atticae linguae proprium, Oratio scilicet vno membro defecta, cum protasi non respondet apodosis, quam scilicet coniectura adsequi posse videatur auditor vel lector." [...]

"ANAPAESTVS", [ἀνάπαιστος] "Pes ex duabus syllabis breuibus, et tertia longa, inuersus Dactylus," s. retroactus, "vt ait" Quinct. 9, 4, 81, "vt" Veneri. [...]

"ANAPAESTM", i. n. "pro Genere" carminis. Cic. Tusc. 4, 57 c. 24 [...]

"ANAPAESTICVS", Adl. "vt," Anapaesticus versus, "qui constat Anapaestis." [...]

"ANAPAVOMENE", [Ἀναπαυομένη] Acquiescens "ad verbum" Plin. 35, 10 s. 36, 19 [...]

"ANAPAVOMENOS [1]", [ἀναπαυόμενος] "quiescens" Plin. 35, 10 s. 36, 20 Satyrus hic est, quem Anapauomenon vocant, ne quid desit temporis eius securitati, tibias tenens "inter Protogenis opera. Etiam"

"ANAPAVOMENOS [2]", [Ἀναπαυόμενος] "Fons est" Plin. 2, 103 [...]

"ANAPHALIS", [ἀναφολις] "Videtur corruptum nomen Herbae, quae" Gnaphalium, et Centunculus "appellatur" Plin. 27, 10 s. 61. "et" 24, 15. s. 88.

"ANAPHE", [Ἀνάφη] "Insula est vna Sporadum, inter Therasiam et Astypaleam, quam" Plin. 2, 8 "enumerat inter eas, quae diu aquis tectae tandem emeruerunt." Ammian. 17, 7. Ouid. Met. 7, 461.

"ANAPHORA", seu EPANAPHORA, [ἀναφορά] "Ad verbum," Relatio "est." Ascon. Pedian. in Diuin. in Caec. 3 c. 1 [...]

"ANAPHORICVS", a. um. "i. Relatius. vt," Prologus anaphoricus, "vid." PROLOGVS. [...]

"ANAPHYSEMA", [ἀναψήσμα] Apuleius, De mundo pag. 242. [...]

"ANAPIS", [Ἄναπις] "Siciliae fluius, decem stadiis a Syracusis in mare defluens." [...]

"ANAPLEROSIS", is. f. [ἀναπλήρωσις] "Repletio chirurgica. Hinc"

"ANAPLEROTICVS", a. um. "vt," Anaplerotica medicamenta, "quae alta vulnera carne complent." Veget. 2, 26, 2.

"ANAPORICVS", a. um. [ἀναπορικὸς] "vt," Horologia hyberna anaporica Vitruu. 9, 9. "Sed leg." Anaphorica. "v. v."

"ANARCHVS", i. m. [ἀναρχος] Principio carens, "vt" Ambros. lib. Hexaem. "interpretatur."

"ANARRHINVM", [ἀναρρήνιον] "Quod et" ANTIRRHINVM. Plin. 25, 10 s. 80. [...]

"ANARTES", ium. m. pl. "Populi Dacis vicini;" Caes. Bell. Gall. 6, 25.

"ANAS [2]", atis. f. [νήττα] Auis a nando dicta, "auctore" Varr. de L. L. 4, 13. [...]

"ANATICVLA", Dimin. [νητάριον] "Parua anas, aut aquatilis auicula, anati forma persimilis, sed multo minor." [...]

"ANATINVS [1]", Adi. denom. [νητινός] Plaut. Rud. 2, 6, 49 [...]

"ANATARIVS [1]", Adi. Vet. Gloss. Νητοφόλος Anatarivs, "i. Custos anatum." Item, Anataria aquila, "quae anates circa lacus venatur" Plin. 10, 3 "Aeliano" [νητοφόνος.

"ANAS [3]", "pro Fluuio, vid."ANA.

"ANASCEVE", es. f. [ἀνασκευή] "Destructio rei propositae, cui opponitur" Catasceue. "vid." Isidor. 2, 12. "et" Quinctil. 2, 4, 18 Opus destruendi confirmandique narrationes, quod [ἀνασκευή et κατασκευή] vocatur. [...]

"ANASTASIS", is. f. [ἀνάστασις] "Resurrectio." Lactant. 7, 23, 2 De anastasi Philosophi quoque dicere aliquid conati sunt. Anastasin mortuorum futuram esse consentiunt Id. ib. n. 5.

"ANASTOMOSIS", f. [ἀναστόμοσις] "Sanguinis per sputum reiectio, quae fit" alicuius venae ore patefacto Cels. 4, 4, 5 [...]

"ANASTOMOTICA", Cels. 5, 18, 25 [...]

"ANASTROPHE", es. f. [ἀναστροφή] "Inuersio dicitur." [...]

"ANATARIVS [2]", "vid." ANAS.

"ANATHEMA [1]", atis. n. [ἀνάθημα] "Donarium, quod dicatum diis, suspenditur in parietibus et columnis templi:" [...]

"ANATHEMA [2]", atis. [ἀνόθημα] Anathemata, "dicti sunt Homines sacri, quorum capita diis inferis dicata sunt, et deuta: quemadmodum etiam Latini veteres" SACRVM "etiam in malum sensum vsurpabant." [...]

"ANATHEMATIZARE", [ἀνοθεματίζειν] "Deuouere, detestari." Hieron. Epist. 75. [...]

"ANATHYMIASIS", is. f. [ἀναθυμίασις] "Vapor et exhalatio." [...]

"ANATINVS [2]", "vid." ANAS.

"ANATOCISMVS", i. m. [ἀνατοκισμὸς] "Est Vsurae anniuer saria renouatio, et quas vsuras vsurarum vocant." [...]

"ANATOLE", [ἀνατολή] "Locus vnde exoritur sol, et Ipse solis exortus: hinc item" vna Horarum "apud" Hyginum Fab. 183.

"ANATOME", [ἀνατομή] Incisio "Latinis dicitur, vt" Celso. [...]

"ANATOMICE", es, et ANATOMICA, ae. f. Macrob. Saturn. 7, 15 Plato nec anatomica quae Medicinae propria est, abstinuit.

"ANATOMICI", "Anatomes periti." Macrob. Saturn. 7, 13 Sed libris anatomicorum postea consultis, verum reperi. Ammian. 28, 26.

"ANATONVS", a, um. [ἀνάτονος] "Sursum tendens." Vitruu. 10, 15 Si capitula altiora, quam erit latitudo, facta fuerint, quae Anatona dicuntur "etc."

"ANAVROS", [Ἄναυρος] "Fluuus Thessaliae, quasi absque aura dictus." [...]

"ANAVSIS", [Ἄναυσις] "Alanorum Heniochorumque rex, procus Medae." [...]

"ANAXAGORAS", [Ἀναξαγόρας] "Clazomenius philosophus, physicus, de quo" Val. Max. 8, 7 "extr." 6 [...]

"ANAXARCHVS", [Ἀναξαρχος] Philosophus Abderita, sectator Democriti, "de quo" Cic. Tusc. 2, 52 c. 22 [...]

"ANAXARETE", [Ἀναξαρέτη] "Puella Cypria, ex Salamine oppido, forma insignis, et regia stirpe superba, quam quum Iphis, infimae sortis iuuenis perditissime amaret, et ab ea ludibrio haberetur, doloris impatientia, sese ad fores eius suspendit: cuius funus quum Anaxarete siccis immotisque oculis intueretur, in saxum est conuersa." [...]

"ANAXILAVS", [Ἀναξίλαος] Messenius, qui Messanam in Sicilia condidit, fuit Rheginorum tyrannus. [...]

"ANAXIMANDER", [Ἀναξίμανδρος] "Eiusque auditor"

"ANAXIMENES", [Ἀναξιμένης] "Physici inter antiquissimos, quorum sententias memorat" Cic. Ac. 4 c. 37. "et" de N. D. 1, 10.

"ANAZETESIS", is. f. "Herba." Apul. de Herb. c. 59.

== ANC ==

"ANCAESA", Dicta sunt ab antiquis Vasa, quae Caelata appellamus: quod circumcidendo talia fiunt. Ipsum quoque Caelare verbum eadem causa est dictum, d, litera cum l, permutata. "Haec" Festus.

"ANCAEVVS", [Ἄγκαιος] "Argonautarum vnus, aut duo potius hoc nomine." [...]

"ANCALE", es. f. [Ἄγκάλη] "Poples." Cael. Aurel. Tard. 5, 1, 3 Ad ancalen perueniens atque suram. "It." Ex talo atque ancala sanguinem detraxerunt Id. ib. 23.

"ANCARIA", "vel" ANCHARIA "potius," Aesculanorum, ("al." Aesulanorum, "al." Ascul.) Dea "laudatur" Tertull. Apol. c. 24. [...]

"ANCEPS", i. p. itis. ἀμφιδέξιος, ἀμφιστομος, Ancers, [ἀμφισβήτητον, ἀμφήριστον, δικέφαλος, Gloss. Vet. Ancipites, [ἀμφιβλοῖ Ibid.] " Adī. a" Capite "diriuatum." [...]

"ANCHARIVS", "vid." ANCARIVS.

"ANCHATES", "Nomen ducis in exercitu Persae contra Aeetem Colchorum regem, fratrem Persae." Valer. Argon. 6, 132 Doctus et Anchates, patulo vaga vincula gyro Spargere, et extremas laqueis adducere turmas.

"ANCHEMOLVS", [Ἀγγέμολος] Rhoeti Margubiorum regis filius fuit; qui cum Casperiae nouercae stuprum intulisset, a patre ad supplicium petitus, ad Turnum in militiam profugit. [...]

"ANCHESITES", "Si Turnebum audimus 20, 16. Fundus est Ventus ab Anchisa portu Epiri spirans." Cic. Art. 7, 2 Flautit ab Epiro lenissimus Anchesites. "Sed legitur hodie" Onchesmites, "v. v."

"ANCHIALOS", s. ANCHIALVS. [Ἀγγιάλος] Vrbs Thraciae, sita in intimo sinu, atque vbi pontus alterum sui flexum angulo finit, non procul a magna Apollonia. [...]

"ANCHISES", [Ἀγχισίης] "Filius Capsoi et Segestae, pater Aeneae." [...]

"ANCHISAEVS", Adi. [Ἀγχισαῖος] Virg. Aen. 5, 761 -- tumuloque sacerdos Et lucus late sacer additur Anchisaeo.

"ANCHISIADES", Patronym. [Ἀγχισιάδης] Virg. Aen. 8, 521 Aeneas Anchisiades et fidus Achates. [...]

"ANCHISTRVM", i. n. s. ANCISTRVM "potius." Gloss. Gr. Lat. [ἄγκιστρον, hamus, vncus. [...]

"ANCHORA", "vel potius" ANCORA. [ἄγκυρα] "Dens ferreus, quo firmanur ac retinentur naues." [...]

"ANCHORAGO", "vel" ANCORAGO, inis. f. "Nomen piscis." Cassiodor. Ep. 12, 4. "vid." SALMO, "idem enim esse creditur." Voss. de Orig. Idol. 4, 29.

"ANCHORALIS", e. Adi. [ἀγκυρατικός] Apul. Met. 11 p. 265, 5 Nautis absoluta strophis anchoralibus, pelago redderetur, ἴ. funibus." Fractus anchoralis Liu. 37, 30. "vt legit Sigon. Sed Gronou. aliter. Nempe"

"ANCHORALE", "Substantiue dicitur funis, cui alligata est" ancora Plin. 16, 8 s. 13 [...]

"ANCHORARIVS", Adi. [ἀγκυραῖος] Anchorarii funes Caes. Bell. Ciuil. 2, 9.

"ANCHVSA", [ἄγχουσα] "Herba." Plin. 22, 20 Et anchusae radix in vsu est, digitali crassitudine. [...]

"ANCIDO", "vid." ANCISVS.

"ANCILE", is. n. ἄγκύλιον "scribit, et varias etymologias adfert" Plutarchus in Numa p. 68 [...]

"ANCILLA", [ἄμωλ], θεραπεινὴς] "Mulier serua." [...]

"ANCILLVLA", Dimin. [θεραπεινίδιον] Ter. Eun. 1, 2, 85 Nonne vbi mihi dixi cupere te ex Aethiopia ancillulam? "etc." [...]

"ANCILLARIS", e. Adi. [θεραπεινίδουκος] "Quod ad ancillam pertinet." [...]

"ANCILLARIVS [1]", a, um. "v. g." [δουλοπρεπής], "seruili ingenio vel moribus homo. Hinc Substant."

"ANCILLARIVS [2]", "vel potius diminutiue contemptus indice"

"ANCILLARIOLVS", "humilis amator ancillarum." Martialis 12, 58 [...]

"ANCILLATRVM", i. n. "Humilis submissio." Arnob. l. 7 p. 221 [...]

"ANCILLOR", ari. [δουλεῖω] "Dicitur, quam viri ancillarum more praeter dignitatem seruitio alicuius se subiciunt." [...]

"ANCILLATVS", "Subst. vid. paullo ante" ANCILLATRVM.

"ANCIPFS", "vid." ANCEPS.

"ANCISVS [1]", ūs. m. Varro de L. L. 6, 3 Ancilia dicta ab Ancisu.

"ANCISVS [2]", a, um. "Amputatus: nam" An "siue" Am "est" Circum. Lucret. 3, 660 Omnia iam seorsum cernes ancisa recenti Vulnere tortari.

"ANCLA", ae. f. "Machina hauriendae aquae," haustum "antiquis dicta (de quo in" HAVRIO) "nitiur adhuc auctoritate admodum dubia." [...]

"ANCLABRIS", e. "Adiectiuum antiquum, de quo supersunt ista apud" Festum: Anclabris mensa ministeris diuinis apta. [...]

"ANCLO", are. ἀντλήσαι "interpretatur" Glossarium] Priscian. lib. 8 p. 796 [...]

"ANCLATOR", oris. Ὑπηρέτης Vet. Gloss. "vt modo vidimus in" ANCLO.

"ANCLENA", ae. Instrumentum ferreum forte. Gloss. Isidori. "Quid si" Antlema "legendum" Gr. ἄντλημα, "quod in" Euangelio Io. 4, 11 Augustinus "vertit" Haustorium; "L" Haustorium.

"ANCON", onos. m. [ἀγκών] "Locus vbi ossa brachii committuntur, Latine" Cubitus "vel" cubitum. [...]

"ANCRA", ANCRÆ, ANCRĪA, "vid." ANTRAE. Propertio "restituere volebat pro" Antris 1, 1, 11. "et" 1, 2, 11. "(Sed inuitis Musis et Broukhusio)"

"ANCTVM", "vid." ANGO.

"ANCVLARE", ANCVLI, "et" ANCVLAE, "vid." ANCLO.

"ANCVNVENTAE", Feminae menstruo tempore appellantur: vnde trahitur Inquinamentum. Festus.

"ANCVS", appellatur, qui aduncum brachium habet, vt exporrigi non possit. Festus. [...]

"ANCYLA", ae. f. [ἀγκύλη] Contracti recenti cicatrice articuli Cels. 5, 18, 28.

"ANCYLOBLEPHARON", i. n. [ἀγκυλοβλέφαρον] "Vitium in oculis" Celso 7, 7, 6 "quae etiam dicitur"

"ANCYLOSIS", [ἀγκύλωσις] Cum inter se palpebrae coalescunt aperiri non potest oculus. [...]

"ANCYRA", [Ἄγκυρα] "Nomen duarum vrbiū: quarum altera est Phrygiae, altera Galatiae. Vid." Curtius 3, 1, 22. "et" Plin. 5, 32 s. 42 "in Galatia" Tectosagum Ancyra. "Cf. Hard."

"ANCYRANVS", Ad. [Ἄγκυρονός] Claud. in Eutrop. 2, 416 -- Ancyranique triumphī.

== AND ==

"ANDABATA", ae. m. "Quidquid sit de origine nominis, quam esse volunt ex Gr." [Ἄνοβότης, "quasi tu" ascensorem "dicas, ex equo pugnantem scilicet: illud tamen conficitur locis" Hieronymi, "obligatis oculis eos pugnasse, v. g." adu. Heluid. [...]

"ANDICAVI", "qui rectius, certe frequentius, scribuntur"

"ANDEGAVI", [Ἀνδεγαυοί] "Galliae populi, qui et" Andes. Tacit. Ann. 3, 41. Plin. 4, 18. Caes. Bell. Gall. 2, 35.

"ANDES", [Ἀνδέες] "Populi inter Celtas, Carnutibus et Turonibus finitimi, iidem qui" Andegavi Caes. Bell. Gall. 3, 35. "Conf." 3, 7.

"ANDI", "iidem apud" Lucan. 1, 438 In nebulis Meduana tuis marcere perosus Andus iam placida Ligeris recreatur ab vnda. [...]

"ANDINVS", Adi. [Ἀνδίνος] "Virgilio epitheton, et rerum, quae ab eo denominantur, v. g." Sil. 8, 594 Mantua musarum domus, atque ad sidera cantu Euecta Andino, "i." Virgiliano.

"ANDRACHNE", [ἄνδράχνη] "Herba, quae a Latinis" Portulaca "dicitur." [...]

"ANDRIA", "Terentii Fabula, cui ab occasione" Andriae ("ex" Andro "insula) cuiuspiam mulierculae nomen est."

"ANDROCLAS", [Ἀνδροκλάς, ἄδος] "Pro quo vitiose libri quidam" ANDRODAS. [...]

"ANDROCLVS", "Dacus seruus, Romae in circo maximo agnitus, a leone, cuius pedem vulneratum aliquando curauerat in siluis." [...]

"ANDROCYDES", [Ἀνδροκύδης] Sapiaentia clarus ad Alexandrum magnum scripsit intemperantiam eius cohibens, Vinum poturus, rex, memento te bibere sanguinem terrae: cicutae hominum venenum est, cicutae vinum. [...]

"ANDRODAMAS", [ἄνδροδάμας] "Lapis ex genere haematitarum," colore nigricante, pondere ac duritia insignis, "vnde" nomen traxisse "dicitur" -- Trahere in se argentum, aes, ferrum. [...]

"ANDROGEOVS", [Ἀνδρόγειος] "Minois Cretensium regis filius, ab Atheniensibus et Megarensibus per inuidiam occisus, quod palaestra caeteros superaret." [...]

"ANDROGEONAEVS", Adi. [Ἀνδρωγεωνάϊος] Catul. Argon. 77 Androgeonaeae poenas exsoluere caedis.

"ANDROGYNVS", [ἄνδρόγυνος] "Qui vtrumque habet sexum, feminae scilicet ac masculi, Hermaphroditus." [...]

"ANDROGYNE", es. Amaesiam Sentiam, quia sub specie feminae virilem animum gerebat, Androgynem appellabant Val. Max. 3, 1.

"ANDROMACHE", [Ἀνδρομάχη] "Hectoris Troiani vxor, quae a virili pugna nomen sortita est." [...]

"ANDROMEDE", "vel" ANDROMADA, "Ponamus fabulam eius ex" Hygin. fab. 64 Cassiope filiae suae Andromadae formam Nereidibus anteposuit. [...]

"ANDRON", onis. m. [μεσοτοιχίον] "Est Spatium illud, quod est inter duos parietes, in quod pluuia descendit." [...]

"ANDRONITIS", idis. f. [Ἀνδρονίτις] "Locus in domo, vbi soli viri solent versari." Vitruu. 6, 10 Haec autem peristylia domus Andronitides dicuntur, quod in his viri sine interpellationibus mulierum versantur.

"ANDRONIVM", "Medicamentum est" vuae, "morbo et inflammationi curandae vtile." [...]

"ANDROS", [Ἄνδρος] "Insula vicina Samo, cum oppido eiusdem nominis, quae Asiae adiacet ex opposito ad Ephesum, quam" Ouid. Met. 13, 648 [...]

"ANDROSACES", [ἄνδρόσακες] Herba est alba, amara, sine foliis, folliculos in cirris habens, et in his semen nascitur in maritimis Syriae maxime. Datur Hydriacis "etc." Plin. 27, 4.

"ANDROSAEMON", [ἄνδρόσαμμον] Non absimile hyperico, cauliculis maioribus, densioribusque, et magis rubentibus. [...]

"ANDRVARE", "i." Recurrere, a Graeco verbo [ἀναδρᾶν. Hinc et Drua vocata est. Festus. "Vid."AMTRVO.

== ANE ==

"ANECDOTOS", i. m. [ἀνέκδοτος] "Ineditus." Cic. Att. 14, 17 Librum meum anecdoton nondum perpoliui. Idem Att. 2, 6 "absolute" anecdota "sua dixit."

"ANECLOGISTVS", i. m. ἀνεκλόγητος] "Liber et solutus a ratione reddenda, vt" Tutores aneclogisti l. 5 §. 7 ff. de Admin. Tut. "Vbi obseruat Gothofredus, eos alias" [ἀλλογοθητήτους, "item" [ἀνεξέταστους "vocari."

"ANELLVVS", "vid." ANNVLVS.

"ANEMONE", es. f. [ἀνεμώνη] "Herba, de qua sic" Plin. 27, 12 [...]

"ANENNOETOS", "Aeon haereticorum" [ἀνευνόητος, "quasi tu" incogitabilem "dicas." Tertull. adu. Val. cap. 35.

"ANEO [1]", ere. "Vetulam," s. Anum "fieri, eius mores imitari," Philox. Gloss. γηρᾶ anet, et Flau. Caper. lib. de Orthogr. Sordet, acet, anet, "etc."

"ANESCO [1]", Idem ibid.

"ANESVM", Scribon. saepius, "i." anisum. "Sic" Anessum Pallad. Feb. 24, 14 "in MS. Pal."

"ANETHVM", i. [ἄνηθον] "Herba boni odoris." [...]

"ANETHATVS", a, um. "Anetho conditus. Vt," Anethatus pullus Apic. 6, 9 Anethatum ius Idem 7, 6.

"ANETICVS", a, um. [ἀνευτικός] "i. in remissione. Vt," Aneticis temporibus, "et" Per interualla anetica Th. Priscian. 3, 3. "et" 2, 25. "Vid." Reines. Varr. Lect. 3, 11.

"ANEVRYSMA", atis. "Vox Medicorum Graecorum," [ἀνεύρωμα, "restituta a nobis" Vegetio Veterin. 2, 30, 1, "tumor mollis a sanguine effuso ac dilatatis ab eo vasis."

"ANEXETASTVS", [ἀνεξέταστος] Rationibus reddendis, siue subducendis solutus. Scaeu. l. 23 §. 2. D. de pecul. legat. "Vid."ANECLOGISTVS.

== ANF ==

"ANFRACTVS [1]", ūs. m. "vel" ANFRACTVM, "siue" AMFRACTVM, i. n. [περίοδος, ἀνάκαμψις] "Sinuosus quidam reflexus: cuius figuram videmus in testis cochlearum, in cochlide, et fere in arietum cornibus." [...]

"ANFRACTVS [2]", "vel" AMFRACTVS, Adī. [περίκαμτος] "Circum fractus." [...]

"ANFRAGOSVS", a, um. Gloss. Gr. L. [περιοδείσιμος, Amfragosus locus.

== ANG ==

"ANGARIA", ae. ἀγγαρεία, περιεργασία, άκουσία, έργασία, Vet. Gloss.] "Coactio, seruitus. Suidas indicat, vocem esse Persicam: quod apud illos regii nuntii" [άγγαροι "dicerentur." [...]

"ANGARIO", are. [άγγαρεύω] "Adigere, compellere, cogere." [...]

"ANGARIALIS", e. Theod. Cod. l. 8 tit. 5 Angarialem habere copiam.

"ANGELVS", [άγγελος] "Graeca dictio, Latine" Nuntium "significat." [...]

"ANGELICVS", a, um. "vt," Angelicae excubiae Paullin. Epist. 28, 1. [...]

"ANGELIFICATVS", a, um. Caro in regno Dei reformata et angelificata Tertull. de Resurr. Carn. c. 26.

"ANGERONA", {Ἄγγελόνη} Silentii dea, cui sacrificabatur ad diem XII Calend. Ianuarii, ore obligato obsignatoque simulacrum habebat Plin. 3, 5 s. 9 "Repetit" Solin. c. 1. [...]

"ANGINA [1]", "vid." ANGO.

"ANGIPORTVS", {στενωπόρ, στενωπόρ} Priscianus, l. 6 p. 714 [...]

"ANGISTRVM", "vid." ANCHISTRVM.

"ANGITIA", {Ἄγγιτία} "vel vt alii legunt" ANGVITIA. [...]

"ANGLVS", i. Anglorum "Germaniae populorum" Tacitus Germ. 40, 2 "meminit, quos habitasse ad Albim Ph. Cluuerius Germ. Vet. 3, 27 scribit."

"ANGO", is, xi, ere. {ἄγγω} Priscian. l. 10 p. 895 [...]

"ANCTVS", a, um. "Colligas ex" Priscian. l. 10 p. 895. Anxus sum Diomed. l. 1 "in Passiu." Anctus "legitur a Scalig. ap." Fest. "vbi vulgo" Antios. Vet. Gloss. Anctos [ἀναγκασθέντρας. "it." Ancti [ἀγγόμενοι.

"ANGOR", oris. m. [ἀδημονία] Cic. Tusc. 4, 18 c. 8 [...]

"ANGINA [2]", ae. f. συνάγγη, κυνάγγη "Genus morbi acutissimi, quo fauces anguntur ac strangulantur; Deprauato" [κυνάγγης "nomine Barbari Squinantiam vocant, Hippocrates ac Galenus" Synanchen "appellarunt." [...]

"ANGRAE", "vid." ANTRAE.

"ANGVEVS [1]", ANGVESCO, ANGVICOMVS, ANGVICVLA, ANGVICVLVS, ANGVIFER, "et" ANGVIGENA, "vid." ANGVIS.

"ANGVILLA", ae. f. [ἄγγελας] "Piscis." Ab anguis figura sic dicta Varr. L. L. 4, 121. [...]

"ANGVILLARIVM", i. e. Locus vbi anguillae abundant Cathol.

"ANGVILLARIVS", Adi. "vt," Anguillarius lacus, "in quo aluntur anguillae." Procul. in l. Rutillia Palla D. de contrah. emt. l. 69. "Vid." Cell. Not. Ort. Ant. 2, 9, 2, 200.

"ANGVIS", is. [ὄφις] Abl. e "vel" i. "tam" m. "quam" f. gen. "saepius tamen" m. "Est autem Serpentis genus vulgo notum." [...]

"ANGVEVS [2]", a, um. "Vt," Angueos lapsus Solin. 24. "Vulg." 37 de Libya.

"ANGVESCO", ere. "Anguium ritu iuuenescere." Tertull. de Pall. cap. 3 [...]

"ANGVICOMVS", a, um. "Angues loco crinis habens." Ouid. Met. 4, 698 Gorgonis anguicomae.

"ANGVICVLVS", [ὄφιδιον] "Diminut. ab" Angui. Cic. de Fin. 5 c. 15 Serpere anguiculos, nare anaticulas.

"ANGVIFER", a, um. "Adiectiuum. Subst." [ὄφιτοῦχος] "sidus caeleste, de quo" Columel. 11, 2, 49 [...]

"ANGVIGENA", ae. [ὄφιγενής] Ouid. Met. 3, 531 Quis furor anguigenae, proles Mauortia, vestras Attollit mentes? [...]

"ANGVINEVS", Adi. [ὄφιτοῦχος] Anguineus cucumer, "dicitur a" Columel. 2, 9, 10 "Oblongus, et ad anguis similitudinem contortus." [...]

"ANGVINVS", [ὄφιώδης] aliud Adi. "vt," Anguina ceruix. Cic. de Diuin. 2 c. 64. [...]

"ANGVIMANVS", [ὄφιόχειρ] Anguimani "vocati sunt elephantes: quia proboscis eorum, quae" manus "vocatur, in omnem partem anguium more, facile flectitur et vertitur." Lucret. 5, 1302 [...]

"ANGVIPEDES", [ἄφιοποδες] "a Poetis dicti sunt Gigantes, quod eorum" pedes in draconum volumina desinebant, "vt ait" Macrob. Sat. 1, 20. [...]

"ANGVITENENS", entis. [ἄφιοῦχος] "Sidus quod et" Anguifer "dicitur." [...]

"ANGVITIA", "vid." ANGITIA.

"ANGVLVS", [γωνία, κώνθος ὀφθαλμοῦ, Vet. Gloss.] "Mathematicis est Magnitudo in communi sectione terminorum: vt Superficiarius in communi sectione linearum, quibus terminatur: vt Solidus, in communi sectione superficierum, quibus terminatur." [...]

"ANGELLVS", Dimin. [γωνίδιον] "Paruulus angulus." Lucret. 2, 428 Angellis prostantibus. "Quidam legunt" Angululis.

"ANGVLARIS", Adi. [γωνιαῖος] "Quod in angulo est, quod in angulum conuenit." [...]

"ANGVLARIVS", Adi. "pro" Angularis. Angularius, [γωνιαῖος, Vet. Gloss. Procul. in l. 69. D. de contrah. empt. Rutilia Polla emit lacum Sabatenem angularium, et circa eum pedes decem. "Sed al." Anguillarium. [...]

"ANGVLO", are. "Esse dicitur apud" Fortunat. lib. 4. Carm. "Passiue" Ambrosius Epist. 42. Tom. 3. Op. f. 144 "de serpente;" Tortuosus angulatur anfractibus.

"ANGVLATIVS", Adi. [γωνιατικός] Cic. de Natur. Deor. 1, 66 c. 24 Esse corpuscula quaedam leuia, alia aspera, rutunda alia, partim autem angulata. "Conf." Lactant. de Ira Dei 10, 8.

"ANGVLATIM", Adu. Apul. Met. 3 p. 103 Circumductus angulatim, "i. per omnes angulos." Idem 9 p. 237 Angulatim cuncta serio perlustrari iubent. Sidon. Epist. 7, 9.

"ANGVLATILIS", e. Auct. de Limit. Goes. p. 303 In fontem quatuor -- angulatilem descendit, "i. quatuor angulos habentem."

"ANGVLOSVS", [γωνιάδης] "aliud" Adi. "i. Plurimos habens angulos." [...]

"ANGVSTVS", Adi. [στενός] "Ita ab" Angendo "dictum videtur, vt ab" Augendo Augustus. [...]

"ANGVSTE", Adu. "Arcte: vt" Anguste sedere Cic. "apud" Macrob. Saturn. 2, 3. [...]

"ANGVSTICLAVIVS", "Dignitatis nomen, Equestri ordini conveniens: vt" Laticlavius "Senator dicebatur." [...]

"ANGVSTO", are. [στενός] "Angustum seu Arctum facere." [...]

"ANGVSTIO", are. "Eodem sensu placuisse sequiori aetati, monet" Barth. ad Stat. Theb. 4, 828.

"ANGVSTIA", ae. [στενότης, στενοχωρία] "siue vsitatus" ANGVSTIAE, arum, "sunt Loca adeo angusta et difficilia, vt vix transiri queant: quales sunt viae in quibusdam montibus." [...]

"ANGVSTITAS", [στενότης] "Vetustum nomen pro" Angustiis. Accius Alphisiboca, Sed angustitatem inclusam ac saxis squalidam. Idem in Oenomao, Saxum id facit angustitatem Nonius 2, 38.

"ANHELO", are. [ἀσθμῖαινα, ἰσθμῖαινα] "Ex" An "vel" An "et" Halo "compositum." [...]

"ANHELATVS", Partic. Quid. Epist. 12, 15 [...]

"ANHELANTER", Adu. "Cum anhelitu; item Festinanter, cupide." Ammian. 16, 15 (Vales. 10.) Anhelanter auído flatu. "Ita Lindebruchius aliiq̄ue legunt."

"ANHELATOR", oris. m. [ἀσθηματικὸς] "Suspiriosus: quod vitium inest in spirandi difficultate." [...]

"ANHELATIO", onis. f. [ἀσθημα] "Spirandi difficultas." Plin. 21, 21 Prodest et orthopnoicis, et anhelationi. Idem 23, 1 s. 24 Anhelationibus, luxatis, in succida lana impositum. "vid. Harduin."

"ANHELITVS", ūs. m. [ἀσθημα] "Ipse spiritus anxie ductus." [...]

"ANHELVS", Adi. [ἀσθηματικὸς] "Anhelans." [...]

"ANHYDROS", i. m. [ἄνυδρος] Narcissus. Apul. de Herb. c. 54.

== ANI ==

"ANIATROLOGETOS", [ἀνιστρολόγητος] "Rationis medicae imperitus." [...]

"ANICELLA [1]", "vid." ANVS.

"ANICETVM", "vid." ANISVM.

"ANICIVS", i. m. "Gentis Romanae nomen, vnde memoratur" Q. Anicius Praenestinus, Aedilis curulis Plin. 33, 1 "etc. Hinc"

"ANICIANVS", a. um. Adi. "vt" Anicianae lapicidinae Plin. 36, 22. Aniciana lectica Cic. Q. Fratr. 2, 10. Aniciana pira Columel. 5, 10.

"ANICVLA [1]", ANICVLARIS, "vid." ANVS.

ANIEN, ANIENICOLA, ANIENSIS, ANIENVS, "vid." ANIO.

"ANIGROS", s. ANIGRVS, [Ἄνιγρός] "Fluuius Thessaliae, in quo Centauri ab Hercule vulnerati laerunt vulnera sua: quamobrem quum primo habuisset aquas dulces atque potabiles, habuit postea foetidas atque turpes." [...]

ANILIS, ANILITAS, ANILITER, "vid." ANVS.

"ANIMA", ae. f. [ψυχὴ] "Vt ait" Non. 4, 2 Est secundum consuetudinem spiritus, quo viuimus. [...]

"ANIMVLA [1]", ae. Dimin. [ψυχόριον] Seruius ad Cic. Fam. 4, 5 [...]

"ANIMAL [1]", alis. n. [ζῷον] "ab" Anima "dictum, quiddid viuit et sentit" Plin. 10, 63 [...]

"ANIMALIS", e. [ψυχικός] "Aerius, v. g." Reliquae duae partes, vna ignea, altera animalis Cic. Tusc. 1, 40 c. 17. [...]

"ANIMALCVLVM", i. Dimin. [ζωίδιον] "Paruum animal. Nullo adbuca antiquo auctore se tuetur."

"ANIMALITER", Adu. August. Retract. 1 cap. vlt. n. 67.

"ANIMABILIS [1]", "vid." ANIMO "sub" ANIMVS.

"ANIMADVERTO", ii, sum, ere. [διανοέω, ἐπινοέω, σκοπέω, φρόζομαι] "est Animum ad rem aliquam aduertere, quod vel temere fieri potest, et praeter consilium, vel dedita opera ab id agentibus: vnde pro Observare, Considerare, Curare, ponitur." [...]

"ANIMADVERSVS [1]", Partic. "Vt" Fortunaē varietas animaduēsa Nep. 13, 4, 1. [...]

"ANIMADVERSVRSVS", "Supra habuimus ex" Ter. Phor. 3, 1, 3.

"ANIMADVERSIO", onis. f. "Ex vi verbi est aduersio, applicatio, attentio animi s. mentis." [...]

"ANIMADVERSOR", oris, m. "Observator." Cic. Off. 1, 146 cap. 41 [...]

"ANIMADVERSVS [2]", ūs. m. Lamprid. in Seuer. c. 25 In animadversibus asper: "vt reponi vult Salmasius pro" animaduersionibus.

"ANIMAL [2]", "vid." ANIMA.

"ANIMANS [1]"

"ANIMATIO [1]", ANIMATVS, "vid." Animo "sub" ANIMVS.

"ANIMVLA [2]", "vid." ANIMA.

"ANIMVLVS [1]", "vid." ANIMVS.

"ANIMVS", i. λογισμὸς, θυμὸς, ψυχὴ, νοῦς Vet. Gloss.] "Quod in nobis cogitat, intelligit, vult: quomodo ab" Anima "differat, vidimus. Addi potest illud" Seruii ad Aen. 10, 487 [...]

"ANIMVLVS [2]", Dimin. [ψυχόφιον] "Blandiendi causa." Plaut. Casin. 1, 1, 46 Mi animule, mi Olympio, mea vita. "Et" Men. 2, 3, 11 Animule mi, meretrix ad iuuenem."

"ANIMO", are. [ζῴονσι] "Animam, i. vitam dare." [...]

"ANIMANS [2]", tis. "Participiali forma, sed intellectu intransituo, viuis, animatus," [ἔμψυχος] Cic. de Natur. Deor. 1, 23 c. 10 [...]

"ANIMAEQVVS", a, um. [εὐγνώμων] Aequi animi. Gloss. Lat. Gr. Animaequus [ἰσόψυχος. Vulgat. Marc. 10, 49 Animaequior esto, Gr. [θήρσει.

"ANIMATVS [1]", a, um. [ἔμψυχος] Cic. Tusc. 1, 54 c. 23 [...]

"ANIMATIO [2]", onis f. [ἔμψύχασις] Cic. de Vniu. 31 c. 10 [...]

"ANIMATOR", oris. m. "Qui vitam dat." Tertull. adu. Herm. cap. 32. Prudent. in Rom. 788.

"ANIMATRIX", Tertull. adu. Gnost. cap. 12.

"ANIMATORIVS", a, um. Gloss. Gr. Lat. [χώρα τετραμήνη, olla animatoria, "i. pertusa ad rigandum: hoc enim est" Animare plantam rigationibus.

"ANIMATVS [2]", ūs. m. "Idem quod" Animatio. Plin. 11, 3 Volare quidem aliqua, et animatu carere in ipso spiritu viuientia, quis crediderit?

"ANIMABILIS [2]", e. Adi. Cic. de Natur. Deor. 2, 91 c. 36 [...]

"ANIMESCO", ere. [θυμοῦμαι] animesco, irascor Gloss. Gr. Lat.

"ANIMICIDA", ae. [Ψυχοφθόρος] Apollinarem ita vocat Iustinian. Cod. 1 t. 1 l. 5 §. 2 "et" l. 6 §. 4.

"ANIMITVS", [ψυγῶθεν, Onomast. Vet.] "significat" Animo tenus, "vel tanquam ipsum" animum, "quemadmodum" Oculitus et Medullitus. Nonius 2, 608.

"ANIMOSVS", a, um. Adi. [θυμοειδής] "Magno et veementi animo praeditus." Cic. Tusc. 2, 11 [...]

"ANIMOSE", Adu. [θυμοειδὸς] "Magno animo." Cic. Philipp. 4, 6 [...]

"ANIMOSITAS", atis. f. [θυμωσις] "Est Vehementia et impetus animi." [...]

"ANIO", Onis, "vel" ANIEN, enis. [Ἀνίων] "Fluvius in Tiberim influens: quem dictum putant ab" Anio "Hetruscorum rege ibi sepulto." [...]

"ANIENVVS [1]", i. [Ἀνιόνειος] "Eiusdem fluvii nomen." [...]

"ANIENVVS [2]", a, um. Adi. "Vt," Virg. Georg. 4, 369 Vnde caput Tiberinus, et vnde Aniena fluenta. Propert. 3, 14, 4 [...]

"ANIENICOLA", ae. [Ἀνιόνουκος] "Qui ad Anienen habitat." Sil. 4, 225 Quosque sub Hereuleis taciturno flumine muris Pomifera arua creant, Anienicolaeque Catilli.

"ANIENSIS", e. Adi. Vt Aniensis tribus Cic. pro Planc. 22. et Fam. 8, 8.

"ANISOCYCLA", orum. [ἀνισόκυκλα] "Organa ex multis inaequalibus circulis apud" Vitruv. 10, 1, "de quibus nondum potuit certi quid constitui." [...]

"ANISVM", i; "et" ANISVS. (Th. Priscian. de Diaet. c. 10.) [ἄνησον, καὶ ἄνησοσ, ἄνησον, ἄνισον] "Herba." [...]

"ANIVS", "Apollinis filius, rex in Delo," qui habuit Andrum filium. [...]

== ANN ==

"ANNA PERENNA", [Ἄννα] "Dea, ab Annis, quibus praesidebat, vocata est, et illi Idibus Martiis priuatim et publice sacrificabant, vt" annare perennareque commode liceret, "vt ait" Macrob. Sat. 1, 12. [...]

"ANNAEVS", "Romanae gentis nomen, quod nobilitarunt" Senecae, Lucanus, Florus "etc."

ANNALES, ANNALIS, ANNARIA, "vid." ANNVS.

"ANNASCOR", "vid." AGNASCOR.

"ANNAVIGO", "vel" ADNAVIGO, ADNAVIGATIO, "vid." ADNAV.

"ANNECTO", xui, xum, ere. [προσείρα] "Simul nectere, alligare." Plin. 10, 37 [...]

"ANNEXVS [1]", a, um. Plin. 28, 8 s. 28 [...]

"ANNEXVS [2]", ūs. Tacit. Hist. 3, 34 Igitur numero colonorum, opportunitate fluminum, vber agri annexu connubiisque gentium adoleuit, floruitque.

"ANNEXIO", onis. Germinantes oculos aliqua annexione conglutina Pallad. Mart. tit. 10, 36.

"ANNELLVS [1]", "vid." ANNVLVS.

"ANNIBAL", "vel" HANNIBAL, "auctoritate fere pari, vid." AMILCAR. [...]

"ANNICVLVS [1]", ANNIFER, "vid." ANNVS.

"ANNIHILO", are. [*] εξουθένωσας, non putatis transferendum "despexisti," sed secundum disertissimum istius temporis interpretem "nullificasti," seu Annihilasti, vel Annullasti Hieron. [...]

"ANNIHILATOR", Gloss. Gr. Lat. [ἐξουθενητής].

"ANNITOR", [ἀνατίνομα] "vid." ADNITOR.

"ANNIVERSARIVS [1]", "vid." ANNVS.

"ANNIVS", Nomen gentile Romanorum, cuius nominis multi apud Cic. occurrunt.

"ANNO [1]", "vid." ANNVS.

"ANNOMINATIO", "est quae" παρανομοσία "Graecis dicitur." [...]

"ANNONA [1]", ANNOSVS, ANNOTINVS, "vid." ANNVS.

"ANNOTO", "s." ADNOTO, are. [ἐπισημειοῦμαι, ἐπισημαίνω] "Est proprie" Notam "aliquam, vel" notae quid adiacere, "vt ait" Corn. Fronto p. 2200 "Putsch." [...]

"ANNOTATIO", onis. f. est "Notae ad aliquam rem adiectio, Observatio." [...]

"ANNOTATIVNCVLA", Gell. 17 "extr." Finem proponere annotatiunculis "Principio capitis vocauit" Excerptiones.

"ANNOTATOR", oris. m. [ἐπισημαντής] Plin. in Paneg. 49 Non enim ante medium diem distentus solitaria coena, spectator annotatorque conuiuiis tuis immines. [...]

"ANNOTATVS", ūs. m. Val. Max. 9, 12 "extr." Mortes dignae annotatu.

"ANNOTAMENTVM", "Idem quod" Annotatio. Gell. 1, 7 Veterum locutionum copiam his annotamentis inspersimus.

"ANNVATIM [1]", "vid." ANNVS.

"ANNVLLO", are. "In nihilum redigere." Hieron. ad Sun. et Fretel. Ep. 135 p. 322 Nullificasti seu annihilasti, vel annullasti. "Conf." Vulg. Sirac. 21, 5.

"ANNVLVS", i. m. "vel quod alii praeferunt," Anulus. [...]

"ANNELVVS [2]", ("al." Anellus) Dimin. [δοκτυλίδιον] Hor. Sermon. 2, 7, 9 [...]

"ANNVLARIVS", a, um. Adi. "vt," Creta annularia Vitruv. 7, 14. "i. sigillaris." [...]

"ANNVLATIVS", a, um. [δοκτυλωτός] "Annulis ornatus." [...]

"ANNVLARIS", e. [δοκτυλικός] "vt," Annularis digitus Gell. 10, 10. [...]

"ANNVMERO", "s." ADNVMERO, are. [προσριθμέω] "Proprie significat numero aliquid addere, vel ad numerum adiungere." [...]

"ANNVMERATIVS", a, um. Macrob. in Somn. Scip. 1, 6. [...]

"ANNVMERATIO", onis. f. Modest. ICt. l. 13 §. 2 de Excusat. Annumeratio dierum.

"ANNVNTIO", "vel" ADNVNTIO, are. [προσαγγέλλω] Idem quod Nuntio. [...]

"ANNVNTIANS", antis. Partic. Vulgat. Sirac. 43, 2.

"ANNVNTIATIO", onis. f. Cic. de Fato cap. 12 Haec annuntiatio vera esse non potest. "Sed Gronou. edidit," enuntiatio.

"ANNVNTIATOR", oris. m. Tertull. adu. Marc. 4, 7. Augustin. Tom. 10. Serm. 14 de Sanctis.

"ANNVNTIIVS", "vel" ADVNTIIVS, a, um. "Idem quod nuntius." [...]

"ANNVO", ui, ere. [νέω] "Proprie Nutum addere: deinde nutu assentiri, confiteri, promittere, permittere, confirmare etc." [...]

"ANNVTO", vel ADVVTO, Frequent. Plaut. Merc. 2, 3, 100 Etiam nunc adnutat "i. nictu significat."

"ANNVTANS", Apul. Met. 10 "extr."

"ANNVS", i. m. ἔνιαυτὸς, ἔτος] Tempus a bruma ad brumam, dum sol redit, vocatur annus: quod vt paruuli circuli annuli, sic magni dicebantur anni; vnde annus Varr. de L. L. 5, 2. Festus, Annus ex Graeco venit, quem illi ἔννον dicunt. et quod nos Triennium, illi dicunt [τρίεννον. [...]

"ANNALIS", e. [ένισώσιος] "Adiectivum, vt mox apparebit." [...]

"ANNALIA", n. pl. Grut. p. 116 n. 2. AVGVSTORVM ANNALIA FELICITER. "int." Vota.

"ANNARIVS", a, um. vt Annaria lex, dicebatur ab antiquis, Ea qua finiuntur anni magistratus capiendi. Haec Festus. "Conf." Lamprid. Comod. c. 2.

"ANNICVLVS [2]", Adi. [ἔνος, ἔννεμος] "Vnius anni." [...]

"ANNIFER", Adi. "Toto anno fructum habens" [ἐνυτοφόρος] Plin. 16, 26 s. 44. [...]

"ANNIVERSARIVS [2]", Adi. [ἐτήσιος] "Quod singulis annis fit, vt," Anniversaria sacra Cic. Verr. 4, 84 c. 39. [...]

"ANNIVERSARIE", Adu. "Vertente quouis anno." Augustin. Epist. 118 "extr. it." de Doctr. Christi 2, 29.

"ANNO [2]", Adu. [νέπουσι] "q. d." Anno "superiore, ante annum: cui opponitur" Horno. [...]

"ANNO [3]", are. Macrob. Saturn. 1, 12 Annare perennareque commode. "vid." ANNA.

"ANNONA [2]", ae. [σπηρέσιον, ὀ σῖτρος] "Anni prouentus est: nec frumenti solum, sed etiam aliarum rerum." [...]

"ANNONARIVS", Adī. [σπιτηρεσιακός] "Quod ad annonam pertinet." [...]

"ANNONOR", ari, "vt" aqvari, lignari, pabulari, annonam petere. Capitol. Gordian. c. 29 Loca in quibus milites annonari non possunt, "vid." Salmas. p. 125 "Hack."

"ANNOS", otis. Vet. Gl. Annos, annua, [πολυετής. [...]

"ANNOSITAS", atis. Antiquitas. Cathol.

"ANNOSVS", Adī. [πολυετής] Qui multos habet annos. "vt." Ouid. Fast. 2, 571 [...]

"ANNOTINVS", Adī. [ένόεος] "ab" Annus, "vel" Annos, "Quod est vnus anni." [...]

"ANNVVS", Adī. [έτήσιος, ένιάσιος] "Quod annum durat, vel anno interiecto fit." Plaut. Asin. 5, 2, 36 [...]

"ANNVALIS", e. "Ad annum spectans: vt," Arnob. 1 p. 22 [...]

"ANNVATIM [2]", Adu. "Per singulos annos." [...]

"ANNVTRIO", "vid." ADNVTRIO.

== ANO ==

"ANODYNON", [ἀνώδυνον] "Quae leuationem doloris somno arcessende moluntur." [...]

"ANOMALIA", ae. [ἀνομαλία] "Inaequalitas rationis, et est Analogiae contraria." [...]

"ANOMALVS", a, um. Mart. Cap. 1 p. 13. "et" 3 p. 71.

"ANONIS", is, vel idis. f. [ἀνωνίς] Plin. 27, 4 s. 12 [...]

"ANONOMASTOS", "i. Aeon haereticorum ap." Tertull. adu. Valent. cap. 35.

"ANONYMI", Populi sunt in Africa, Atlantes dicti, qui sunt anonymi, "h. e." Sine propriis nominibus, cum in vniuersum Atlantes tantum vocitentur. Horum meminit Plin. l. 5. c. 8.

"ANONYMOS", [ἀνόνομος] "Sine nomine, vt herba apud Plin." 27, 4 s. 14 [...]

"ANORMIS", e. "vid." ABNORMIS.

== ANQ ==

"ANQVINA", ae. "vid." ANGINA, "it." ANCHORA

"ANQVIRO", siui, situm, ere. [ἀνασγήτέω] "vt ait" Festus, est circum quaerere, "i. accurate quaerere." [...]

"ANQVISITE", Adu. vt Anquisite satis satisque sollicite aliquid quaerere, Gell. 1, 3. Anquisitus super aliqua re disserere ib.

"ANQVISITIO", onis. f. Varr. de L. L. 5, 9 In eodem commentario anquisitionis.

== ANS ==

"ANSA", ae. [ἀσβή, κόπη] "est, qua vas, aut quiduis aliud manu teueri solet." [...]

"ANSVLA [1]", ae. Dimin. [ἀσβίδιον] Val. Max. 8, 12 "extr. 3" [...]

"ANSATVS", Adi. [ἀσπηεις] "Quod ansam habet. vt," Vas, ansatum Columel. 9, 15, 5. [...]

"ANSANCTVS", "vid." AMSANCTVS.

"ANSEGETES", "vid." AMSEGETES.

"ANSER", eris. m. [ἀήν] "Auis notissima." [...]

"ANSERARIVM", i. m. "Lemma nescio quam antiquum." [...]

"ANSERCVLVS", Dimin. [χηνίδιον] Columel. 8, 14, 7 Ne noceri possit excussis anserculis quos enecat vrticae.

"ANSERINVS", Adi. [χηνεος] "Quod est anseris: vt," Adeps anserinus, "apud" Plin. "saepissime" 20. 6. [...]

"ANSVLA [2]", "vid." ANSA.

== ANT ==

"ANTACAEVS", i. [ἀντακαῖος] "Piscis nomen Graecis familiare inde ab Herodoto. Elatinis nominant" Cassiodorum.

"ANTACHATES", [ἀνταχάτης] Gemma ex Achatae generibus, myrrham redolens cum vritur, et ob id mulieribus grata Plin. 37, 10.

"ANTAE", anum. plur. [παροιστάδες] "Proprie videntur esse parietes maiorum aedificiorum, paullum vltra transuersum parietem, cui ad angulos rectos adiuncti sunt, excurrentes et eminentes." [...]

"ANTARIVS [1]", Adi. "quod hinc deriuant, vid. s. l."

"ANTAEVS", [ἀνταῖος] "Neptuni ex Terra filius, qui quoties membra labore defessa essent, tactu terrae recreabatur, quem Hercules pectori adstrictum expirare coegit." [...]

"ANTANACLASIS", [ἀντανάκλασις] "Figura, de qua" Quinctil. 9, 3, 68 [...]

"ANTAPOCHA", "vid." APOCHA.

"ANTAPODOSIS", [ἀνταπόδοσις] "Quasi redditionem contrariam dicas, Figura," qua commemorantur quasi narrata ea, quae non sunt ante praedicta Seruius ad Virg. Aen. 9, 454 [...]

"ANTARCTICVS", [ἀνταρκτικός] "Polus est australis, Arctico videlicet oppositus, qui terrae obiectu a nobis cerni non potest. vid." Varr. de L. L. 8, 18. [...]

"ANTARIVS [2]", a, um. Funes antarii Vitruu. 10, 3 [...]

"ANTAXON", [ἀντάξων] "Dici ita volunt Plagam illam mundi et partem, quae est sub contrario axe, vnde et nomen habet." Cic. Tusc. 1, 68 c. 28 [...]

"ANTE [1]", [πρὸ, πρόθε, ἔμπροσθεν] "vel Praepositio est, vel Aduerbium." [...]

"ANTE [2]", Adu. temp. [πρότερον] Plaut. Trin. 5, 2, 17 [...]

"ANTEA", Adu. temp. [πρότερον, προτοῦ, πρὶν] "Ante id, siue, Ante illud tempus: quasi" Ante ea. [...]

"ANTEACTVS", Partic. [προδικαθελς] "sine verbo, ex" Ante "et" Actus: "modo non rectius diuisim scribatur, quod suadere etiam Poetae videntur."
[...]

"ANTEAEDIFICIALIS", e. Ara Iouis anteaedificialis Dict. Cret. 5, 12. "vid. not. Obrechtii."

"ANTEAMBULO", onis. m. [προπομπός] "ab" Ante "et" Ambulare, "qui aliquem honoris causa praecedens comitatur." [...]

"ANTEBASIS", "vid." ANTIBASIS.

"ANTEBELLO", are. Gloss. Gr. Lat. [προπολεμῶ, antebello.

"ANTECANIS", [προκίων] "Volunt esse Nomen sideris." [...]

"ANTECANTAMENTVM", i. n. "Quod ante canitur, siue praecinitur." [...]

"ANTECAPIO", cepi, captum, ere. [προλαμβάνω, φθόνια] "Praevenire, occupare." [...]

"ANTECAPTVS", Partic. [προληφθείς] Liu. 5, 38 [...]

"ANTECEDO", ssi, ssum, ere. [προέρχομαι] "Idem quod Praecedere, s." Ante "aliquem" incedere. [...]

"ANTECEDENS", Partic. [προέχων] "vt, modo laudatus est" Antecedens annus Plin. 13, 8. [...]

"ANTECESSVRVS", a, um. Petron. 17 Vbi fabulas antecessura latrocinia didicistis, "quae narrabuntur prae fabulis aliis."

"ANTECEDOR", Pass. Auson. Grat. act. p. 701 Toll. Animi nostri celeritas beneficiis praeuentibus anteceditur.

"ANTECESSVS", ūs. m. [πρόληψις] "pro Anticipatione peni videtur a Sen." Epist. 119 [...]

"ANTECESSOR", oris. m. πρόδρομος, προηγούμενος, προηγότης Vet. Glossa.] "Qui antecedit." [...]

"ANTECESSIO", onis. f. [πρόβησις] Cic. Off. 1, 11 c. 4 [...]

"ANTECESSIVVS", a, um. Tertull. de Virg. Veland. cap. 4.

"ANTECELLO", ui, ere. [ὑπερέχω] Praestare, excellere. [...]

"ANTECELLENS", Partic. [ὑπερέχων] Cic. pro Muraen. 36 c. 17 Q. Catulum humanitate, sapientia, integritate antecellentem.

"ANTECOENA", ae. "Quod" verbum legitur ap. Macrob. Sat. 2, 9 a Salmas. ad Hist. Aug. p. 262.

"ANTECOENIVM", [πρόδεινον] Quasi, Ante coenam: Cibus inter prandium et coenam sumtus: alio nomine Merenda. Isidor. 20, 2. Apul. Met. 2 p. 121 [...]

"ANTECVRRO", ere. Stella solem antecurrens Vitruu. 9, 4.

"ANTECVRSOR", oris. m. [πρόδρομος] "Qui antecurrit, idem qui" Antecessor "in re militari." [...]

"ANTECVRSORIVS", a, um. "Vt," Antecursoria potio Apul. Met. 9 p. 227, 32 [...]

"ANTEDEXTRA", "Vna voce dicebantur et Aues et fulmina. Vid." ANTESINISTRA.

"ANTEDICO", xi, ctum, ere. [προρέω] "Praedicere." [...]

"ANTEDICTVS", a, um. "Vt," Antedictus perfuga Ammian. 16, 12. Antedicti dies Scribon. 16. Antedicta causa 163. Medicamenta 47.

"ANTEO", iui, ire. [πρόεμι] "Praecedere, siue Antecedere." [...]

"ANTE-EXPECTATVM", [πρὸ τοῦ προσδοκημένου] "Adu. temp." Virgil. Georg. 3, 348 [...]

"ANTEFACTVM", i, n. [προπεπραγμένον] Liu. 37, 53 [...]

"ANTEFACTVS", a, um. Gell. 17, 7 Vt Furta antefacta.

"ANTEFERO", tuli, latum, ferre. [προτιμάω] Virgil. Aen. 6, 677 [...]

"ANTELATVS", [προτετιμημένος] "Partic. ab" Antefeor. [...]

"ANTEFIXVS", a, um. Vitruu. 10, 15 [...]

"ANTEGENITALIS", e. Adi. [προγεννητικός] Quasi ab ante genitus factum. Plin. 7, 55 [...]

"ANTEGESTVM", Paulus in l. quoties D. de pecul. Non tantum autem quiuis creditor cum venditore ex antegesto agere potest, sed et ipse emtor. "Etiam hic dubium, an non melius diuidantur voces."

"ANTEGREDIOR", *essus sum, edi.* [προκατάρχο] "Praecedere." [...]

"ANTEHABEO", *ui, itum, ere.* [προκρίνω] "Praeferre." [...]

"ANTEHAC", *Adu. temp.* [προτοῦ] "Ante hoc tempus: quasi" Ante haec. [...]

"ANTELIVS", "alii malint" ANTHELIVS, *i. m.* [Ἀντήλιος] Tertull. de Idol. cap. 15 [...]

"ANTELLA", *ae. f.* "quasi" Antesella. Isidor. 20, 16 "in instrumento equorum."

"ANTELOGIVM", *i. n.* "Vox neque plane Latina, nec Graeca: pro eo quod est Prooemium." [...]

"ANTELOQVIVM", [πρωτολογία] "Primus in loquendo locus, seu Principatus loquendi." [...]

"ANTELVCANVS", *a, um.* [λυκαυγής, ἀμφίλυκος] "Quod est vel fit ante lucem." [...]

"ANTELVCIO", "vel" ANTELVCVLO, *Adu.* "Quasi, Ante lucem." [...]

"ANTELVDIVM", *i. n.* Apul. lib, 11 post pr. p. 260, 31 [...]

"ANTE-MALA", [πρόσθεν κακῶν] "Figurate dictum, pro eo quod est, mala praeterita: sicut apud" Ter. Andr. 1, 2, 4 [...]

"ANTEMERIDIALIS", *e.* Mart. Capella l. 6.

"ANTEMERIDIANVS", *Adi.* [προμεσημέριος] "Quod est vel fit ante meridiem." [...]

"ANTEMITTO", *ere.* Solin. cap. 38 "de Elephantis," Flumen transituri minimos antemitunt.

"ANTEMISSVS", *a, um.* Caes. Bell. Ciuil. 1, 51 [...]

"ANTEMNAE", *arum.* [Ἀντέμνη] "Urbs Italiae, de qua" Virg. Aen. 7, 631

"ANTEMOENIO", *ire.* Antemoeni aliqua nos Plaut. Mil. 2, 2, 66. "al." Anteueno aliqua aliquos. "Et sic Gronou."

"ANTEMONENS", *entis.* "Coniuncte quidam legunt apud" Valer. Flacc. 5, 259 Interea auguris monstisque minacibus vrber Territat antemonens semper deus. "Sed diuisim Burmannus."

"ANTEMVRALE", *is. n.* "Exterius propugnaculum." Vulg. Interp. Thren. 2, 8. Hieron. Hom. 2 in Cant. "An apud antiquiores, nondum obseruauimus."

"ANTEMVRANVS", *a, um.* Ammian. 21, 22 (Vales. p. 280.) Antemuranum vallum.

"ANTENNA", *ae.* [ΚΕΡΑΪ Α. Vet. Gloss. [κέρας πλοίου] "Lignum" transversum "malo alligatum, cui velum alligatum est." Plin. 7, 56 [...]

"ANTENOR", oris. [Ἀντήνορ] "Troianus fuit, patriam prodidisse existimatus: quia et legatos, qui propter Helenam venerant, suscepit hospitio, et Vlysem habitu falso cognitum, non indicavit." [...]

"ANTENOREVS", a, um. Adi. Martial. 1, 77 Flacce Antenorei spes et alumne laris, "i. Patauii."

"ANTENORIDAE", arum. m. "Filii Antenoris." Virgil. Aen. 6, 484. "Item Incolae vrbis Antenoreae." Mess. Coru. p. 7 vtramque gentem Italicos et Phrygios Antenoridas cognominari statuit. [...]

"ANTEOCCVPO", are. [προλαμβάνω] "Praeoccupare." Cic. in Orat. 138 c. 40 Vt anteoccupet quod putat opponi. "Sed se iungit Gronouius."

"ANTEOCCVPATIO", onis. f. [πρόληψις] "Vid." OCCVPATIO. Cic. de Orat. 3, 205 c. 53. "Hoc etiam separatur a Gronouio et Pearcio. Alii per Hypphen iungendum dicent, vt Ante-malorum."

"ANTEPAGMENTA", "vid." ANTI-PAGMENTA.

"ANTEPANNI", "erant Fasciae vel Lora, quibus anterior pars vestis praelegebatur, sed placet coniectura Salsamii ad" Vopisci Aurel. p. 575 Hack. "colligit hoc ex Hesychio," [Ἀντίπανον, παρτοτούριον, κράσπεδον.

"ANTEPARO", are. Propert. 1, 8, 36 Et quas Elis opes antepararat equis. "Sed recte diuiditur."

"ANTEPARTVS", a, um. Naeu. apud Charis. p. 189 Anteparta patria peregre prodigere. Plaut. Trin. 3, 2, 17 Virtute maiorum anteparta prodigere. "Sic etiam Gronou."

"ANTEPEDES", um. "i. Anteambulones iunctim legi vult apud" Iuven. Sat. 7, 143 [...]

"ANTEPENDVLVS", a, um. "Vt," Antependuli crines Apul. Miles. 2 p. 125, 4. "Et" 5 p. 168, 23 Crinium globos alios antependulos, alios retropendulos. "Conf." ANTEVENTVLVS

"ANTEPENVTIMVS", a, um. Mart. Capell. 3 p. 60.

"ANTEPEREO", ire. Incipe versiculis anteperire meis Auson. epigr. 34. "Sic dedit etiam Tollius."

"ANTEPILANI", plur. Liu. 8, 8 [...]

"ANTEPOLLEO", ui, ere. Apul. Met. 1 p. 104 Quae ciuitas cunctae Thessaliae antepollet. Idem Met. 7 pag. 189 Toto vertice cunctos antepollebat.

"ANTEPONO", sui, situm, ere. [προτιθημι] "Ante aliquem apponere." [...]

"ANTEPOSITVS", a, um. "Vt," Anteposita propugnacula. Tac. Ann. 12, 56, 3. Antepositae vigiliae Idem Ann. 1, 50, 5. "Praelatus." Idem Ann. 12, 69, 5 Antepositus filio priuignus.

"ANTEPOTENS", entis. Hic homo est omnium hominum praecipuus, voluptatibus gaudiisque antepotens Plaut. Trin. 5, 1, 1.

"ANTEPRAEVCRSOR", oris. m. Tertull. de Bapt. c. 6 Sic enim Ioannes anteprecursor domini fuit, "sed illud" ante "fortassis melius separatim legitur."

"ANTEQVAM", [πρὶν ἄν, πρὶν ἤ] "Adu. temp. quod modo iunctum legitur, modo disiunctum, aliquo scilicet interiecto, et vtraque forma nunc cum Indicatio, nunc cum Coniunctio." [...]

"ANTERIOR", us. [ἐμπρόσθος] "Compar. ab' Ante "formatum, sine Superlat." [...]

"ANTERIS", pl. ANTERIDES, f. [ἀντερίδες] "Obnitentes muris et substructionibus pilae, de quibus" Vitruu. 6, 11 [...]

"ANTERIDION", Vitruu. 10, 17 "forma et significatione diminuta, quod contra nititur. Graece reddunt" [ἀντερείδιον.

"ANTERMINI", "vid." AMTERMINI.

"ANTEROS", otis. [ἀντέρας] "Gemma est," ex amethystorum "genere" ad viciniam crystalli descendens, albicante purpurae defectu. [...]

"ANTES", ium. m. [στίχοι] "Ordines, series, vt vinearum," Virg. Georg. 2, 412 [...]

"ANTESCHOLANVS", i. m. Petron. 81

"ANTESIGNANI", πρόμοχοι τῶν σημείων "apud Dion. Halic." l. 9 p. "606, 31." [...]

"ANTESINISTER", tra, trum. Seru. "ad illud" Virgil. Ecl. 9, 15 [...]

"ANTESTO", "vel", steti, are. [ηροίστασμα] "Proprie" Stare ante: "sed per metaph." [...]

"ANTESTOR", "vel", ari. [μορτύρομαι] "Depon. Vulgo aiunt ex" Ante "et" Testor "compositum." [...]

"ANTESTATVS", a, um. "Passiue dici tanto minus absurdum est, quod" Priscian. 8 p. 791 [...]

"ANTEVENIO", eni, entum, ire. [προφθόνω] "Idem quod praevenire, occupare." [...]

"ANTEVENTVLI", Crines. Apul. Florid. 1 p. 342, 2 "a vento vel aura leni agitati, sic vt faciem inumbrent." [...]

"ANTEVENTVS", a, um. Cato apud Nonium 2, 143 Quod compluribus vsu venit, omni tempore anteuentum est.

"ANTEVERTO", ti, sum, ere. [φθόνω] "Aduentum alicuius occupare." [...]

"ANTEVERTENS", ntis. Stella mercurii tum anteuertens, tum subsequens Cic. Nat. Deor. 2 c. 20.

"ANTEVERSIO", onis. f. Ammian. 21, 5 Expertus quid in rebus tumultuosis anteuersio valeat et praegressus.

"ANTEVIDENS", entis. Nunc quo se raperet, nunc quo diuersus abiret, Anteuidentis Valer. Flacc. 6, 581. "Sed Burm. diuidit."

"ANTEVINDEMITOR", oris. m. "ap." Plin. 18, 31 "legi iubet Philander ad" Vitruv. 9, 6 "pro vulg." vindemiator.

"ANTEVELO", are. [ἄντηλαμι] Stat. Theb. 3, 427 Fama antevolat currum. Virgil. Aen. 9, 47 -- anteuolans tardum praecesserat agmen. Sil. 12, 600 Fuluius anteuolans agmen.

"ANTEVORTA", "Dea Romanorum, dicta quod futura prospiceret." [...]

"ANTEVRBANVS", Adl. [ἄντηρβανός] Anteurbana praedia, Vrbi propinqua. Festus.

"ANTEVS", "vid." ANTAEVS.

"ANTHALIVM", [ἄνθαλίον] "Inter herbas edules" Plin. 21, 15 f. 52 [...]

"ANTHEDON", onis. f. [ἄνθηδών] Mespili arboris genus, pomum ferens minus caeteris, sed odore praestantius, et quod diutius seruetur. [...]

"ANTHEMIS", idis. f. [ἄνθεμις] "Herba, de qua" Plin. 22, 21 f. 26 [...]

"ANTHEMVM", i. n. [ἄνθημον] "Herba." Plin. 26, 8 s. 55, 9 Anthemum quoque calculos eiicit, paruis a radice foliis quinis, caulibus longis duobus, flore roseo.

"ANTHERA", ae. f. ἄνθηρά] "Proprie Adiectiuum nomen Graecum, quibus" [ἄνθηρός, ἄ, ὄν "est floridum." [...]

"ANTHERICVS", [ἄνθηρός] "Scapus est, siue Caulis" Asphodeli "berbae, quam" Hastulam regiam "quidam hodie appellant." [...]

"ANTHESPHORIA", orum. n. pl. [ἄνθησφορία] "Festa Proserpinae, sic dicta quod Pluto eam flores legentem rapuisset: qua de re" Ouid. [...]

"ANTHETERIA", orum. n. pl. [ἄνθηστῆρια] Macrob. Saturn. 1, 12 Apud Athenienses Aprilis [ἄνθηστῆριον] mensis vocatur ab eo, quod hoc tempore cuncta florescant. "Sunt ergo" Antheteria "quasi" Floralia.

"ANTHIAS", [ἄνθια] "Piscis nomen, qui circa Chelidoniae Asiae insulas capitur, cuius naturam vide apud" Plin. 9, 59. [...]

"ANTHINVS", a, um. ἄνθινος] "i. Floreus." Plin. 11, 14 Terna sunt mellis genera. Vernum ex floribus constructo fauo, quod ideo vocatur Anthinum ("ab" [ἄνθος] "flos"). Hoc quidam attingi vetant, "etc."

"ANTHOLOGICA", orum. n. [ἄνθολογικά] "Intell." [...]

"ANTHRAX", acis. [ἄνθραξ] "Carbo. Apud medicos vlceris genus est, quod Latini" Carbunculum "dicunt." [...]

"ANTHRACINVS", Adl. [ἄνθράκινος] "A nomine" Anthrax "derivatum: antiqui pro" Aatro "dixerunt." [...]

"ANTHRACITES", ae. m. [ἄνθρακίτης] Gemma carbonibus similis Plin. 37, 7 s. 27. [...]

"ANTHRISCVM", [ἄνθρίσκον] "Herba, quam cum scandice memorat" Plin. 21, 15 s. 52. [...]

"ANTHROPOGRAPHVS", i. m. [ἄνθρωπογράφος] "Ita" Dionysius, "qui" nihil aliud, quam homines pinxit, cognominatus est Plin. 35, 10 s. 37.

"ANTHROPOMORPHITAE", ἀνθρωπομορφῖται] "Dicti sunt, qui simplicitate rustica, Deum" [ἀνθρωπομόρφων "esse, h. e. humanam formam et membra habere arbitrabantur." [...]

"ANTHROPOS", [ἄνθρωπος] "Latine est Homo. Sic dictus etiam Aeon haereticorum apud" Irenaeum 1, 1.

"ANTHROPOPHAGI", [ἀνθρωποφάγοι] "Populi Scythiae, qui carne humana vescebantur" Plin. 4, 12 s. 26. 6, 17 s. 20 "etc." 30, s. 35. 7, 2. Geil. 9, 4.

"ANTHVS", [ἄνθος] Auis est, quae aduentu equorum herbae pabulo pulsa, vt iniuriam viciscatur, hinnitum irridendo imitatur Plin. 10, 42 s. 57. "Conf." 10, 74 s. 95.

"ANTHYLLION", "s." ANTHYLLVM, [ἀνθύλλιον] Herba est lenti simillima, quae in vino pota, vesicam vitis liberat, et sanguinem sistit Plin. 26, 8 s. 51. "qui distinguit ab Anthyllide."

"ANTHYLLIS", [ἀνθυλλίς] Herba est chamaepityos similitudine, flore purpureo, graui odore, radice intubi Plin. 26, 8 s. 51.

"ANTHYPOPHORA", æ. f. [ἀνθυποφορά] Figura sententiae, qua aduersariorum nobis sententias ac dicta proponimus ac substituiamus, in hoc tantum, vt illis respondeamus. [...]

"ANTIA", "Lex, cibaria, de qua" Macrob. 2, 13. [...]

"ANTIADDES", um. f. pl. [Gr. ἀντιάδης] Tonsillae, quae post inflammationem induruerunt Cels. 7, 12. et l. 14 §. 8 ff. de Aedil. Edict.

"ANTIAE", arum. proκόμιον] Antiae, [κόμιαι διὰ τῶν κροτάφων κρεμύμενη γυναικείαι Vet. Gloss. [...]

ANTIAS, ANTIATNE, "vid." ANTIVM.

"ANTIBACCHIVS", [ἀντιβακχεῖος] "Pes metricus, Bacchio contrarius: constat enim duabus longis, et vltima breui, vt" audite. [...]

"ANTIBASIS", [ἄντιβασίς] Pars catapultae Vitruu. 10, 15 et 17.

"ANTIBOREVM", i. n. "Horologium, alias Aequinoctiale dictum, quod in plano Aequatoris boream respicit." Vitruu. 9, 9.

"ANTICANIS", "vid." ANTECANIS.

"ANTICATEGORIA", [ἀντικατηγορία] "Latine dici potest" Recriminatio, "siue" Mutua accusatio: Quintil. 3, 10, 4 [...]

"ANTICATO", [ἄντικάτων] "Liber Caesaris contra Catonem." Quintil. 1, 5, 68. Iuuen. Sat. 6, 337 -- duo Caesaris Anticatones.

"ANTICHIR", [ἀντίχειρ] "vid." POLLEX.

"ANTICHRESIS", [ἀντίχρησις] "Mutuus vsus." [...]

"ANTICHRISTVS", i. m. "Qui se Christo opponit, vel pro Christo venditat." [...]

"ANTICHTHONES", [ἀντίχθονες] "Quasi alteram, et oppositam nostrae terram habitantes." [...]

"ANTICIPO", are. [προκαταλαμβάνω, προλαμβάνω] "Ante capere." Cic. Att. 8, 14 [...]

"ANTICIPATVS", a, um. Suet. in Claud. 21 [...]

"ANTICIPATIO", onis. f. [πρόληψις] Cic. de Nat. Deor. 1, 43 c. 16 [...]

"ANTICIPATOR", oris. m. Auson. Ephemer. v. 9 Ipse Dei verbum, verbum Deus, anticipator Mundi quem facturus erat. "i. qui fuit prior mundo."

"ANTICLEA", "s.", ae. [ἄντικλεία] "Mater Vlyssis, de qua" Hygin. f. 201 [...]

"ANTICVS", a, um. Quae ante nos sunt, antica, et quae post nos sunt, postica dicuntur Fest. in Posticum. [...]

"ANTICYPRIOS", "Pes poeticus" ex longa et breui, et duabus longis et breui, temporum octo. "Sic" Diomedes l. 3 p. 479. "Vid." CYPRIVS PES.

"ANTICYRA", [Ἄντικυρα] "Insula ad sinum Maleacum et Oetam montem, vbi auctore" Plinio 25, 5 s. 21 [...]

"ANTICYRICON", [ἀντικυρικόν] Sesamoidis herbae species, similis Erigeronti, quae in Anticyra insula crescit Plin. 22, 25.

"ANTIDEA", Adu. "Laudatur, nescio quam bene" Liu. 32,... Si antidea Senatus fieri iussit.

"ANTIDEO", ire. "pro" Anteire, "apud antiquos." [...]

"ANTIDHAC", Adu. Plaut. Aul. 2, 8, 26 iam subuenisti antidhac. "Conf." Pseud. 1, 1, 14. "et saepius."

"ANTIDORVM", i. [ἀντιδώρον] "Latine" Remuneratio: "quo nomine" Vlpianus "vsus est" in l. 25 §. 8 D. de petit. [...]

"ANTIDOTVM", i. n. "et"

"ANTIDOTVS", i. f. [ἀντίδοτος] "Compositio ex variis medicinis, quae datur contra venena, quasi dicas." [...]

"ANTIGENA", ae. e. [προγεννηθείς] Gloss. Lat. Gr.

"ANTIGERIO", Antiqui pro Valde dixerunt, Festus. [...]

"ANTIGONE", es. [Ἀντιγόνη] "Filia Laemedontis et Priami soror: quam ob superbiam formae Iuno conuertit in ciconiam." [...]

"ANTIGRAPHVS", i. [ἀντίγραφος] "Inter notas criticas Semicirculus qui dextram spectat et punctum intra se habet." [...]

"ANTIGRAPHARIVS", i. m. "Idem qui" Antigraphus. [...]

"ANTILEGOMENA", orum. n. [ἀντιλεγόμενα] "Quasi Latine dicas," Contradicta. Plin. 20, 8 Petronius Diodorus, qui Antilegomena scripsit.

"ANTILENA", ae. Onom. Vet. Antilena [προστηθίδιον. [...]

"ANTILOCHVS", [Ἀντιλοχος] "Nestoris ex Eurydice filius, interfectus in bello Troiano a Memnone Aurorae filio, vt tradit Homerus, et" Ouid. Epist. 1, 15. Iuuen. Sat. 10, 252. Hor. Carm. 2, 9, 13.

"ANTIMACHVS", i. m. [Ἀντίμαχος] "Colophonius Poeta Graecus." [...]

"ANTIMETABOLE", es. f. [ἀντιμεταβολή] "Quasi tu ex aduerso permutationem dicas," Quintiliano 9, 3, 85 figura "vocatur," qua verba declinata repetuntur. [...]

"ANTIMONIVM", i. n. "Ita Stibium appellant Officinae. Vid."STIBIVM.

"ANTINOMIA", ae. f. [ἀντινομία] "Quae sit doceat" Quintil. 7, 7, 1 [...]

"ANTIOCHEA", "vel" ANTIOCHIA, ("variant enim libri, vt in" Alexandria) ae. f. [Ἀντιόχεια] "Vrbium plurium nomen, ab Antiochis Syriae regibus ortum: quarum celeberrima illa" Epidaphnes "dicta, de qua modo ponimus versum" Auson. de clar. vrb. 3, 1 [...]

"ANTIOCHENSIS", "de ciuibus Antiochiae" Caes. B. C. 3, 102, 6.

"ANTIOCHENSIS", a, um. "ab Antiocho deriuatur, vt" Gell. 7, 19 Antiochena pecunia "ab Antiocho rege capta." [...]

"ANTIOPIA", ae. [Ἀντιόπη] Nyctei filia, ab Epapho per dolum est stuprata: itaque a Lyco viro suo eiecta est. [...]

"ANTIOS", Excruciatos, Festus "habere dicitur: Sed leg." Anctos "ab" Ango. Gloss. Anctos [ἀναγκασθέντας. Ancti [ἀγχόμενοι. "Scalig."

"ANTIPAGMENTA", Valuarum ornamenta, quae antis appanguntur: "i." Affiguntur, "Haec" Festus. [...]

"ANTIPATHES", [ἀντιπαθής] "Gemmae species, de qua" Plin. 37, 10 s. 54 [...]

"ANTIPATHIA", ae. [ἀντιπάθεια] Plin. 32, 2 s. 12 [...]

"ANTIPHATES", [Ἀντιφάτης] "Filius nothus Sarpedonis, apud" Virg. Aen. 9, 696. [...]

"ANTIPHERNA", [ἀντιφέρνη] "dicuntur ea," quae maritus constante matrimonio vxori suae quasi remunerandae dotis causa largitur. l. vlt. C. de donat. ante nupt. "vid. Hottom. de Vet. Rit. Nupt. cap." 6.

"ANTIPHERON", ontis. m. [ἀντιφέρων] "i. Obuiam se serens; qualem ex Aristotele describit" Seneca Nat. Quaest. 1, 3 [...]

"ANTIPHONA", ae. f. "Scil. Cantio." [ἀντιφωνος] Vox reciproca, duobus choris alternatim psallentibus, "interprete" Isidoro 6, 19. "De" antiphonarum "origine et progressu, vid. Spelmanni Gloss."

"ANTIPHRAISIS", f. [ἀντιφρασις] "Figuram esse volunt, quum per contrarium verba dicuntur, vt" Parcae, "quia nemini" parcant: "sic" Manes, "quia non sunt boni." [...]

"ANTIPODES", um. [Ἀντίποδες] Cic. Acad. 4 c. 39 [...]

"ANTIPTOSIS", is. f. [ἀντίπτωσης] "Figura est Grammatica, quum casus pro alio casu ponitur." [...]

"ANTIQVVS", a, um. [ἀρχαῖος, παλαιός] "Idem videtur olim fuisse, quod" Anticus. [...]

"ANTIQUARIVS", a, um. Adi. [Vet. Gloss. [φιλάρχης] "hoc nomine homines dicti sunt, qui voces priscae et iam diu desitas curiose consecretantur." [...]

"ANTIQUVE". Adu. Hor. Epist. 2, 1, 66 Nimis antique dicere. "Compar." Tacit. de Germ. 5, 6 Simplicius et antiquius. "Superl." Solin. c. 17 Titanas in ea antiquissime regnasce.

"ANTIQUITAS", [πολιότης] "Vetustas: res antiquae," de antiquitate aliquid ab aliquo requirere Nep. 25, 20, 2. [...]

"ANTIQUIVS", Adu. "Ab antiquo tempore." [...]

"ANTIQUVO", are. [ἀπαρχαῖα, καταργέω.] "Abrogare, abolere, siue, vt" Nonius "interpretatur" 2, 67 [...]

"ANTIQUATIO", onis. f. "Abolitio, abrogatio. Laudatur ex Gell." Facta mox est antiquatio legis. Cod. Th. 6 t. 56 l. 4. Infamiae abolitio et poenarum antiquatio.

"ANTIQUATVS", a, um. Adi. "vt," Antiquata lege Liu. 5, 55. Antiquorum antiquata dilectio Sidon. 5, 9.

"ANTIR RHINVM", "vid." ANARRHINVM.

"ANTISCII", [Ἄντισκιοι] Populi. [...]

"ANTISCORODON", [ἀντισκόροδον] "Herba ex generibus Allii, quae" et Vlpicum "et" Allium Cyprium "appellatur" Plin. 19, 6.

"ANTISIGMA", "inter notas criticas est, conuersum Sigma, quod illi litera C assimilabant, atque adeo Figura tali Isidorus Orig." 1, 20 [...]

"ANTISMOS", i. "huc referebatur olim ex falsa lectione pro" Asteinios "ex" Seru. ad Aen. 2, 547.

"ANTISOPHISTA", ae. m. Quintil. 11, 3, 127 [...]

"ANTISPASTVS", i. m. [ἀντισπαστος] "q. d. In contrarium distractus," Pes constans prima et quarta breuius, secunda et tertia longis: vt Alexander. Antispastum bene in clausula poni "docet" Diomed. p. 467.

"ANTISPASTICVS", a, um. Adi. "vt," Antispasticum metrum, Diomed. p. 505. "et" Victorin. p. 2533 "etc."

"ANTISPODA", "siue" ANTISPODIA, ἀντισποδα "Dioscoridi," ἀντισπόδια "Galeno, vocantur a medicis omnia ea, quae eandem cum spodio habent facultatem, quaeque in spodii inopia, pro eo possunt supponi." [...]

"ANTISTASIS", [ἀντιστάσις] "Schema," cum idem verbum repetitur in contrario sensu: vt, "vna salus victis, nullam sperare salutem." [...]

"ANTISTES", itis. c. [προστάτης] "Ab antiquo verbo" Antisto, "pro" Antesto, "quod caeteris" antestet, "id est antecellat, sic vocantur primarii singulorum templorum sacerdotes." [...]

"ANTISTITTA", ae. Ouid. Met. 13, 410 [...]

"ANTISTITIVM", i. n. [προστώσις] "Excellentia, et quasi" Antistitis "dignitas." [...]

"ANTISTATIVS", ūs. m. Idem Tertull. Adu. Valent. c. 13 Angelorum comparatiuus antistatus.

"ANTISTO", "vid." ANTESTO.

"ANTISTOECHON", n. [ἀντιστοιχόν] "Figura est, quam litera" (στοιχείον) "ponitur pro litera. vt," Magalia "pro" Magaria; Sella "pro" Seda; "et" Melitor "pro" Meditor. "vid." Seru. ad Aen. 1, 425.

"ANTISTREPHON", ontis. n. [ἀντιστρέφων] "Argumentationis genus, quod" Reciprocum "Latine dicitur auctore" Gellio 5, 10 et 11, [...]

"ANTISTROPHE", es. f. [ἀντιστροφή] "Latine" Conuersio: "species est repetitionis, Epanaphorae contraria, quum" in eandem partem "orationis saepius" desinitur.

"ANTITHEI", [Ἄντιθεοί] "Quidam mali dei, quos a Magis confingi ait" Arnob. 4 p. 134 [...]

"ANTITHEISIS", is. f. [ἀντιθεΐσις] Isidoro 1, 34 [...]

"ANTITHETON", i. n. [ἀντιθετόν] "Oppositum, siue expressius Contrapositum, vt" Ouid. Met. 1, 19 [...]

"ANTIVM", "Oppidum vetus in Latio iuxta mare." [...]

"ANTIAS", atis. "Qui Antii natus est, vt ille laudatus saepe" Liuius Valerius. [...]

"ANTIATINAE", Fortunae "apud" Sueton. Calig. 57 monuerunt "Caligulam," vt a Cassio caueret.

"ANTIVS", a, um. "Romanae gentis nomen, vt" Antia Lex, "de qua" Macrob. [...]

"ANTIZEVGMENON", i. n. [ἀντιζευγμένον] "Figura, qua" plura "diuersa" in vno "membro" coniungimus, "vt est, Quorum ordo ab humili fortuna, sordida, turpi ratione abhorret." [...]

"ANTLIA", ae. [ἀντλία] "Machina ad hauriendam aquam excogitata." [...]

"ANTLO", are. "Haurire a Graeco" [ἀντλώ. "vid." ANCLO, "it." EXANTLO.

"ANTONINVS", i. m. "Cognomen aliquot Remae Imperatorum, inter quos nemo ignorat" Pium "et adoptatum ab ille" Philosophum. [...]

"ANTONINIANVS", a, um. "vt," Thermae Antoninianae Eutrop. 8, 10. Sodales Capitol. in Marco 15.

"ANTONIVS", a, um. "Gentis Romanae nomen nobilissimorum hominum ferax. Inde"

"ANTONIASTER", tri. m. Dimin. "cum contemptu" Priscianus p. 617 "ex" Cic. Orat. pro Vat. "extr. Item"

"ANTONIANVS", a, um. Cic. Fam. 12, 14 Antoniano latrocinio liberata Respub. Vellei. 2, 74, 3 Antonianae partes.

"ANTONOMASIA", [ἀντιονομασία] "Figura." quae fit, quoties pro nomine proprio id ponitur, quod potest esse cum proprio nomine, et epitheton dici, "vt" Satumia, "pro" Iunone Virg. Aen. 1, 23. [...]

"ANTOR", oris. "Centauri nomen" Valer. Argon. 1, 146 "esse volunt: Sed ibi Burm." Ardenti peragit Clanis Actora quercu.

"ANTRAE", arum. Conualles, vel Arborum interualla Festus. [...]

"ANTRVM", i. n. [ἀντρον] "Cauerna." [...]

"ANTRVO", are. "In" Gloss. Vet. "redditur per" [σηλεῦσαι, "i. in antro siue spelunca versari." [...]

== ANV ==

"ANVBIS", is, et idis. [Ἄνουβις] "Aegyptiorum deus, qui canino capite pingitur." [...]

"ANVLVS", "vid." ANNVLVS.

"ANVS [1]", ūs, f. [γροῦς] "Vetulam significat." [...]

"ANICVLA [2]", ae. Dimin. [γραιδίον] Cic. pro Flacc. c. 36 [...]

"ANICLA", ae. f. "pro" Anicula, Prudentius Perist. 10, 149.

"ANICELLA [2]", ae. f. Aliud Dimin. "apud" Varr. de L. L. 8, 45 Cum sit ab Anu Anicula, Anicella. "et" Sen. Epist. 77 "extr. Sed" Gron. Aniculam.

"ANILIS", e. Adi. [γραικὸς] "vt" Anilis aetas Columel. 2, 1, 2. [...]

"ANILITAS", atis. f. [τὸ γραικὸν] "Senectus." [...]

"ANITAS", atis. f. "Idem" Gloss. Gr. Lat. [γραιότης, Anitas.

"ANEO [2]", ere. "Vetulam fieri." Philox. Gloss. et Flau. Caper de Orthogr. pt.

"ANESCO [2]", ere. Caper ibid.

"ANILITOR", ari. "Idem" Apul. de Mundo, p. 67, 39 Elmenh. Videas -- terram -- nec occasibus fatigari, nec saeculis anilitari.

"ANILITER", Adu. [γραικῶς] Cic. de Nat. Deor. 3, 92 Neque id dicitis superstitiose atque aniliter: sed physica, constantique ratione. "i. Secundum aniles superstitiones."

"ANICVLARIS", e. [ἀγραικός] "Idem quod Anilis." Augustinus, Quum haec loquor, anicularia tibi videntur haec verba.

"ANICVLOSVS", a, um. "Idem in Cathol. Io. de Ianua."

"ANVS [2]", i. n. [πρωκτός] "Est exitus siue foramen, per quod euacuatur alius: alio nomine podex." [...]

"ANITERGIVM", i. n. P. Damian. Epist. 1, 9.

== ANX ==

"ANXIVS", a, um. [περιώληξ] "ab" Ango, is; "pro sollicito aut moesto fere accipitur." [...]

"ANXIE", Adu. [περιώληξ] "Solicite, curiose, et cum anxietate." [...]

"ANXIETAS", atis. f. [ἄλγη] Plin. 7, 53 Quem euenti anxietate diximus mortuum. Iuuen. Sat. 13, 211 Perpetua anxietas. Anxietas animi Ouid. "ex" Pont. 1, 5, 8. "vid. locum" Cic. "in" ANXIVS.

"ANXITVDO", inis. [ἄδημονία] "pro" Anxietate. [...]

"ANXIFER", Adi. [ἄληφόρος] Poet. "quasi Ferens, siue Afferens anxietatem." [...]

"ANXIO", are. "pro Angere, Anxietatem adferre." Apul. Met. 4 p. 155, 14 Ridere, -- tristitie animi -- anxiatum iri praedicant. "Conf." Vulg. Pf. 60, 3. "et" 142, 4.

"ANXIOSVS", a, um. Cael. Aurel. Tard. 3, 7 Quod est dormituris anxiosum.

"ANXVR", uris. "tam" m. "quam" n. "Vrbs est Italiae, quam postea Tarracinam dixere, vel Terracinam." [...]

"ANXVRVS", i. m. "Quod Iouis est Epitheton" Virg. [...]

== ANY ==

"ANYPARXIA", ae. f. [ἀνυπαρξία] "Facultatum absentia, opum defectus." [...]

== AO ==

"A. O"... Amico Optimo, "vel" Alii Omnes: "Sed" AO Auro, "vt" Ao. P. Auro Parato, Probo, Populi "etc." A. O. F.C. Amico Optimo Faciendum Curauit. "Sector. Vrs."

== AON ==

"AON", onis. m. "Neptuni filius, pater Dymantis, a quo, vt ait" Lutatius "ad" Stat. Theb. 1, 34. "et" Achil. 1, 19 dicti

"AONES", "Posterī ipsius in Aonia. Est vero etiam Adiectiuum" Virg. Ecl. 6, 65 Aonas in montes, "i. Heliconem, vt interpretatur" Seruius.

"AONIA", [Ἄωνία] "Pars montana Boeotiae, in qua et fons Aganippe, Musis dicatus, ipseque adeo Helicon."

"AONIVS", a, um. [Ἄώνιος] "Boeotius, sed fere cum respectu ad Musas, quamquam non semper." [...]

"AONIDES", um, "a Singulari" AONIS. f. Iuuenal. 7, 59 [...]

== AOR ==

"AORATVS", i. m. [Ἄόρατος] "i. Inuisibilis: Aeon haereticorum." Tertull. contra Val. cap. 35.

"AORNOS", [Ἄορνός πέτρα] "Petra apud Indos praecipue ob admirandam altitudinem, quasi ipsis etiam aibus inaccessa." [...]

== AP ==

"A. P"... Actio Publica: Ad Pedes: Aedilicia Potestate: Amicus "vel" Amico posuit. [...]

== APA ==

"APAGE", [ἀπάγω] "Tractum a verbo Graeco," [ἀπάγω, "quasi dicas" Abduc, Aufer! "vox fastidientis, detestantis, amolientis." [...]

"APAGESIS", "h. e. Apage si vis: ita dicitur, vt" Videsis, Cauesis, "et alia verba eiusmodi." [...]

"APALA", [ἀπαλά] "i. mollia" Oua, "apud" Apic. 7, 17. [...]

"APALARE", "Sic quidem legendum videtur in" Gloss. [...]

"APALAESTI", [ἀπάλαιστοι] Qui palæstram, "i. decentiam illam, qua status, motus, flexusque corporis, omnesque omnino habitus venustatem quandam leporemque habent, in pueritia non didicerunt." [...]

"APARCTIAS", [Ἀπορκτία] "Ventus" ab Arcto "flans, h. e. a Septentrione." Plin. 2, 47. Gell. 2, 22. Apul. de Mundo p. 241.

"APARINE", es, "vel" ae. [Ἀπορίνη] "Herba, quam sic describit" Plin. 27, 5 s. 15 [...]

"APATHES", [ἀπαθή] "Latine dicitur, sine affectionibus, qui ab omni perturbatione animi liber est" Plin. 7, 19 [...]

"APATHIA", ae. f. [ἀπάθεια] "Dicitur Vitium illud potius quam virtus, quo immobiles et intrepidus se ad omnia praebent homines." [...]

"APATOR", oris. m. [ἀπάτωρ] "Sine patre." [...]

== APE ==

"APE", apud antiquos dicebatur Prohibe, compesce. Festus. Ape [κόλυσον, Gloss. "it." Apet [ἀποσοβεῖ.

"APELIOTES", "vel" APHELIOTES, ae. m. [Ἀηλιώτης] "Nomen venti." [...]

"APELLA", ae. m. "Nomen fictum putabant quidam ab" A "priu." [...]

"APELLES", is. [Ἀπελλῆς] "Pictor eximius, patria Cous," teste Quinctil. 12, 10, 6 [...]

"APELLEVS", Adi. [Ἀπέλλειος] "Vt," Apelleo colore signatus Stat. Silu. 5, 1, 5.

"APELLINEM", antiqui dicebant pro Apollinem. Festus.

"APENNINVS", "prima producta etiam non geminato p, quod fit in quibusdam libris." [...]

"APENNINIGENA", [Ἀπεννινγενήζ] "Qui Apenninum inhabitat, aut in Apennino versatur vt," Claudian. de Sext. Cons. Hon. 505 Apenninigenis cultas pastoribus aras.

"APENNINICOLA", ae. [Ἀπεννινίων] Idem. Virgil. Aen. 11, 700 Apenninicolae bellator filius Auni.

"APER", ri. m. [κάπρος] "Porcus ferus, siue siluester." [...]

"APRARIVS [1]", a, um. "vt," Retia apraria Paullus in l. 22 fundo legato. D. de fund. instruct.

"APRICVLVS", "siue" APERCVLVS, i. m. Paruus aper. Cathol. 2 "Item Piscis; ex" Ennio "apud" Apul. Apol. 1 p. 299, 15 Elm. Apricum piscem scito primum esse Tarenti.

"APRINVS [1]", "vel" APRVGNVS, a, um. [καπρικὸς] "Posterior forma per" VG "in penultima antiquis videtur vsitator." [...]

"APRINEVS", a, um. "Idem." Hygin. Fab. 69 Vnus aprinea pelle opertus, alter leonina, "bis."

"APERIMETROS", [ἀπερίμετρος] "Qui mensura comprehendi non potest, vt." Deus aperimetros Apul. de Dogm. Platon. p. 49.

"APERIO", ui, tum, ire. [ἀνοίγω, πεταίνωμι]. "Quod a" Pario, peperit, "deriuat" Priscian. l. 10 p. 905. [...]

"APERIENS", entis. Stella tum delitescens, tum rursus se aperiens Cic. de Natur. Deor. 2 c. 20. Latus se aperiente materia Quintil. praef. l. 1.

"APERTVS", a, um. Partic. [...]

"APERTA", ae. m. Apollo vocabatur, quiapatente seu aperta cortina responsa ab eo dentur. [...]

"APERTE", ius, issime. Adu. Euidenter, manifeste. [...]

"APERTIO", onis. f. [ἄνοιξις] Varr. de R. R. 1, 63, 1 [...]

"APERTOR", oris. m. Tertull. "s." Cyprian. adu. Marc. 2, 112 -- Baptismi primus apertor, "de Iohanne."

"APERTORIVM", i. n. Const. Afer. 4, 17 Apertorium intus et extra habere.

"APERTIBILIS", "seu" APERIBILIS, e. Cael. Aurel. Acut. 3, 3. Idem 3, 4.

"APERTITIVVS", "sive" APERTIVVS, a, um. Idem. Const. Afer. 5, 3. "et" Cael. Aurel. Acut. 3, 4.

"APERTO", are. Frequent. Plaut. Men. 5, 5, 12 Quaeso cur apertas brachium. "Et" Arnob. lib. 2.

"APERTVLARIVS", i. m. Isidor. Effractor, siue Qui operta aperit. Vet. Gloss. Apertularius, [θυρεπνοίκτης].

"APERTVRA", ae. [ἄνοιξις] "Quasi Os quoddam in aedificiis." [...]

"APES", is, "vel" APIS, is. f. [μέλισσα] "Insectum, cuius est mellificare proprium." [...]

"APICVLA [1]", ae. f. Dimin. [μελισσόφιον] Plin. 7, 21. "et" Plaut. Curcul. 1, 1, 10.

"APIANVS [1]", a, um. [μελισσῆροτος] "Vt." Apianae vites, "quae forte ab' apibus "dictae sunt: quia earum vuas apes maxime insectantur." [...]

"APIANA", ae. "Herba, vulgo Chamaemelum." Apul. de Herb. c. 23.

"APIARIVM", i. n. μελισσών "et" μελισσῶν Vet. Gloss.] [...]

"APIARIVS", i. n. μελιττουργός Vet. Gloss.] "Qui alendis, custodiendis, curandisue apibus dat operam." Plin. 21, 10 Prouentum enim sperant apiarii, large florente eo. "Hunc" Varro Mellarium "vocat" 3, 16, 17.

"APIATVS", a, um. [μελισσοειδής] "Vt." Plin. 13, 15 s. 30 [...]

"APIASTER", tri. m. "seu rotius." [...]

"APIASTRVM", i. n. [μελισσοφύλλον] "Herba apibus gratissima: quam nonnulli" Apium siluestre "esse dicunt." [...]

"APIASTELLVM", i. "Herba, alias Scelerata, aut Bryonia." Apul. de Herb. c. 8 et 66.

"APEX", icis. m. κεραία, γράμματος ἄκρον, προσωδία, καὶ τὸ ἐπὶ πλίου παράσημον, Vet. Gloss. Apices, [κεραῖα, ἄκρα συλλαβαί, πᾶρα Ib. Montis apex, ἡ κορυφή Ib.] [...]

"APICVLVS [1]", i. m. Dimin. [κεράϊον] "Paruus apex, quod et" Apiculum "dicitur," Festus, Apiculum, filum est, quo Flamines velatum apicem gerunt.

"APICATVS", a, um. Apice, ἵ. Pileo tectus." Ouid. Fast. 3, 397 His etiam coniux apicati sancta Dialis Lucibus impexas debet habere comas.

"APEXABO", onis. f. "Genus farciminis. h. e. Fartum quoddam intestinum." [...]

== APH ==

"APHACA", ae. f. [ἀφάκη] "Herba," tenuia admodum folia habet: pusillo altior lenticula est. [...]

"APHACE", "vel" APHACA, orum. n. pl. [Ἀφάκη] "Locus inter Heliopolin et Byblum, vrbes Aegypti. Hinc"

"APHACTIS", idis. f. [Ἀφάκτις] "Venus, ibi templum habens." [...]

"APHAEA", ae. f. "Nomen Britomartis s. Dictynnae, sub quo apud Aeginetas culta fuit." [...]

"APHAEREMA", atis. "Proprie Ablatio, Detractio: Plinio "autem 18, 11 sic appellatur" grandissimum alicae genus; "quia nimirum cortex s. tunica zaeae ablata inde est."

"APHAERESIS", f. [ἀφαίρεσις] "Verti potest Ablatio, Detractio: Figura est dictionis, de qua sic" Diomedes, Aphaeresis, est ablatio de principio dictionis, contraria Prothesi, quum aut litera amputatur: aut syllaba aufertur. [...]

"APHAREVS", Trisyll. [Ἀφαιρεῦς] "Pater Lyncei, a quo. ille"

"APHAREIVS", "seu" Aphareia proles Ouid. Met. 8, 304.

"APHESAS", antos, "melius" APESAS. [Ἀπέσας] "Montis nomen, qui Nemeae superiacet, vbi Theseus Ioui primum operatus creditur." [...]

"APHORISMVS", i. m. [ἀφορισμὸς] "Ad verbum" finium separatio, "atque adeo" definitio "est, quo modo breuia Hippocratis effata, et quae his similia sunt, significat." [...]

"APHRACTVM", i. n. [ἀφρακτον] "vel" APHRACTVS, m. "Genus nauigii oblongum, vndique apertum: i. neque septum, neque tectum, quo maxime vtuntur Rhodiū." [...]

"APHRATVM", i. n. Quod Latine Spumeum vocatur, "inter genera eduliorum ponit" Isidor. 20, 2.

"APHRICA", "vid." AFRICA.

"APHRISSA", ae. f. "al." Dracontea. Apul. de Herb. cap. 14.

"APHRODES", ae. m. [ἀφροδῆς] "Papauer spumeum, siue siluaticum." [...]

"APHRODISIACE [1]", es. [ἀφροδισιακή] "Gemma." Plin. 37, 10 Aphrodisiace ex candida rufa est.

"APHRODISIACVM", i. n. Medicamentum Veneris oestrum excitans.

"APHRODITE", es, "et" APHRODITA, ae. "Venus dicta est: quod e maris spuma sit enata." [...]

"APHRODISIVS", a, um. "Quasi tu" Venereum "dicas, locorum et vrbium quorundam nomen."

"APHRODISIACE [2]", ae. f. Gemma ex candido rufa Plin. 37, 10 s. 54.

"APHROGALA", ae. f. "Spumalactis. Latinum auctorem nondum habet."

"APHRON", onis. m. "Herba ex generibus papaueris," siluestribus, heraclion vocatur ab aliis, foliis (si procul intuearis) speciem passerum praebentibus, radice in summa terrae cute, semine spumneo. [...]

"APHRONITRVM", i. n. [ἀφρόνιτρον] "Spuma nitri est: de qua" Plin. 31, 10 [...]

"APHROSCORODON", [ἀφροσκορόδον] "Genus allii, de quo" Colum. 11, 3, 20 [...]

"APHTHAE", arum. f. [ἄφθαι] "Ulceras serpentinae oris, quae infantes puerosque exercent Cels. 2, 1 "de quibus" idem 6, 11 pueros saepe consumunt, in viris et mulieribus idem periculum non est.

"APHTHIPHVS", i. m. [ἄφθιφος] "Quem oris vexat affectio praedicta. Sic Cael. Rhod." 20, 9. ex l. 10 §. 5 ff. de Aedil. edict. "Sed melius ibi Gothofr." Atypus.

"APHYA", ae. f. [ἀφύη] "Piscis genus. Vid." APVA. Cic. Att. 4, 11 Aphyam populi "legunt quidam, et interpretantur Sentinam et sordes populi. Sed legitur hodie" Apuleia.

"APHYTHACORAS", Ctesias, "referente" Plinio 37, 2 s. 11, 1 [...]

== API ==

"APIANVS [2]", "et" APIARIVM, APIASTELLVM, APIASTRVM, APIATVS, "vid." APES.

"APICA", ae. f. Ab [ἄπικος. Dicitur Ouis, quae ventrem glabrum habet, "vt ait" Festus. [...]

"APICIVS [1]", i. m. "Eo nomine tres commemorantur, omnes gulae studio infames, et artis coquinariae studiosi." [...]

"APICIVS [2]", a, um. Adi. "Vt," Vuae Apiciae Cat. de R. R. 24, 1. Vinum Apicium, Idem c. 6, 5, 7, 2, 24, 2. "et" Varr. de R. R. 125 "Vnde colligas, iam ante" Catonis "aetatem delicatum aliquem" Apicium "fuisse."

"APICIANVS", a, um. Idem. "Vt," Apiciana coctura Plin. 19, 8. Apiciana condimenta Tertull. de Anima cap. 33. [...]

"APICVLA [2]", "vid." APES.

"APICVLVS [2]", "vid." APEX.

"APIDANVS", i. m. [ἄπιδωνός] "Fluuius vnus et praecipuus Thessaliae." Ouid. Met. 7, 228 Multa quoque Apidani placuerunt gramina ripis. "Add." Valer. Flacc. 1, 357. "et" Lucan. 6, 373.

"APILASCVS", udis. "Legebatur apud" Plin. 33, 4 s. 21 [...]

"APINA", ae. ("vel" APINAE, arum. pl. tantum) "Virbs Apuliae." [...]

"APINARI", orum, "vel vt ibi scribunt" APENARII. Trebell. Poll. in Gallien. c. 8 Cyclopea luserunt. "Plaustrarios ab" ἄπινην "aliquis exposuerat. Sed Salmasius scurras et ludios explicat, et multis declarat."

"APINOR", ari. Apinari, tricari, in paruis morari Gloss. Isidori: "vt restituit Casaub. nam antea legebatur," Acinari, "etc. Add. Barth. Adu." 26, 15 "et supra" AGINARE.

"APIO", ere. "Ligare." Apex ab apiendo "ducitur" Isidor. 19, 30. [...]

"APIOS", i. m. [ἄπιος] "Herba, de qua" Plin. 26, 8 s. 46

"APIROCALVS", i. m. [ἀπιρόκαλος] "Verae pulchritudinis imperitus, veri boni gustum non habens, ineptus." [...]

"APIS [1]", is, "vid." APES.

"APIS [2]", idis, "vel" is. [ἄμις] "Qui etiam dictus est" Serapis, "a quibusdam" Osiris. [...]

"APISCOR", eris. i. [καταλαμβάνω] "Idem fere, quod nancisor, antiquum verbum ex" Apio "declinatum, cuius notiora composita" Adipiscor "et" Indipiscor. [...]

"APISCENDVS", a. um. "Particip." Rebus apiscendis labor est Manil. 3, 144. Vlpian. l. 25 §. 3 De heredit. petit. Quod si ab initio quidem iustam causam habuit apiscendae possessionis.

"APISION", i. n. "Herba, alias" Isatis Apul. de Herb. cap. 69.

"APIVM", i. n. [σέλινον] "Herba, cuius multae sunt species." Plin. 19. 7 s. 37 [...]

"APIACVS", a. um. "Aut," APIANVS. Brassica apiaca Cat. R. R. c. 157. Apiana brassica "ap." Plin. 19, 8 "legit Harduin. sed alii" Apiaca.

"APIACIVS", a. um. "Ex Apio confectus; vt," Apiacia corona Hyg. Fab. 79.

== APL ==

"APLANES", is. [ἀπλανής] "Non vagus, q. d. inerrabilis." [...]

"APLVDA", "vid." APPLVDA.

"APLVSTRE", et APLVSTRVM, Pl. ria, "et" ra. [...]

"APLYSIA", ae. f. [ἀπλοσία] Illotarias "vertit Theodorus." [...]

== APO ==

"APOCALO", are. [ἀποκαλέϊν] "I. Auocare. Ita certe quidam legunt atque interpretantur illud:" Ego me apocalo, Petron. 67. [...]

"APOCALYPSIS", f. [ἀποκάλυψις] "Reuelatio occultorum, siue Liber reuelationum diuinarum de statu ecclesiae Noui Testamenti, quas Iohannes Theologus accepit in insula Pathmo." [...]

"APOCARTERESIS", is. f. [ἀποκαρτέρησις] "Propositum et electio mortis per inediam et famem." [...]

"APOCATASTASIS", is. f. [ἀποκατάστασις] "Restitutio in pristinum statum; de Circuitu solis, lunae et astrorum." [...]

"APOCATASTATICVS", a, um. Sidon. Epist. 8, 11 Mars apocatastaticus. "Er" Mart. Capel. 7 p. 240 Dyas numerus apocatastaticus.

"APOCHA", ae. f. [ἀποχή] παρὰ τὸ ἀπέχειν] "A Recipiendo, est scriptura siue cautio, in qua creditor se pecuniam recepisse testatur." [...]

"APOCHO", are in Cod. Theodos. l. 1. "et" 2 [...]

"APOCLETI", orum. [ἀπόκλητοι] "Quasi tu" Euocatos "i. delectos dicas, qui sint, docet ipse" Liu. 35, 34 [...]

"APOCOLOCYNTHOSIS", "vel" APOCOLOCYNTOSIS, eos. f. [ἀποκολοκύνθωσις, Attice [ἀποκολοκύντωσις] "Titulus libelli" Senecae s. Iudi in Caesarem Claudium: "quo alludere voluit ad" ἀποθέωσιν. [...]

"APOCOPE", es. f. [ἀποκοπή] "Latine dici potest" Abscissio, amputatio, "et est Grammatica figura dictionis," quum ex vltima parte loquelae aut litera detrahatur aut syllaba. [...]

"APOCOPVS", i. m. "Exsectus, spado, cui amputata est virilitas." [...]

"APOCRISIARI", "vel" APOCRISARII, "quos etiam vocant" Responsales. [...]

"APOCROTVS", a, um. ἀπόκροτος] "Durus, asper, rigidus; ex" (ἀπὸ "et" κροτέω, "pulso, crepo." Firmic. Math. 7,... Miseri, apocroti, oligochronii, infelices. Vet. Gloss. [ἀπόκροτος rigidus.

"APOCVLANIVS", "Orci epitheton in fragm." Petronii c. 62. [...]

"APOCVLO", are. "q. d. ex oculis aufero. vid." APOCALO.

"APOCVLANVS", i. m. "i. oculis captus." Petron. c. 62. "Sed itidem incerta est lectio."

"APOCYNON", i. n. [ἀπόκυνον] "Ossiculum fabulosum in ranae rubetae sinistro latere." [...]

"APODES", um. "vid." APVS.

"APODERMVS", a, um. ἀπόδερμος] "i. Ex" nucibus depilatis "i. decorticatis confectus, vt" Apodermum isicium Apic. 2, 2. [Δέρμα "cutis est."

"APODIXIS", is. f. [ἀπόδειξις] Quintil. 5, 10, 7 [...]

"APODICTICVS", a, um. [ἀποδεικτικός] "Demonstratiuus. vid." Gell. 17, 5. "et" Mart. Capell. 5 p. 152.

"APODOSIS", is. f. [ἀπόδοσις] "Redditio." Donatus "ad illud" Ter. Andr. 1, 5, 43 [...]

"APODYTERIVM", i. n. [ἀποδυτήριον] "Quasi dicas" Exutorium; "Locus in balneis ante hypocausti ingressum, vbi loturi se exuebant, h. e. vestimenta deponabant." Cic. Q. Fratr. 3, 1 [...]

"APOENINVS", "vid." APENNINVS.

"APOGEVS", i. m. [ἀπόγειος] "Ventus a terra flans." Plin. 2, 43 [...]

"APOGRAPHVM", i. [ἀπόγραφον] "Exemplum et descriptio libri, it. imago tabulae. Latine" Descriptum "et" Exscriptum "dicitur." Cic. Att. 12 52 [...]

"APOLACTIZO", are. ἀπολακτίζω "Calculus repellere." Plaut. Epid. 5, 2, 13 [Ἀπολακτίζω imicos omnes. "Vox contentus."

"APOLAVSTVS", i. m. [ἀπόλουστος] Voluptati seruiens. Capitol. in Vero 8 [...]

"APOLECTVS", i. m. [ἀπόλεκτος] "Delectus, siue Selectus a verbo" [ἀπολέγω, "quod Deligo significat." [...]

"APOLIS", c. ἄπολις "Qui" [πόλιν "ciuitatem, s. ius ciuitatis amisit." [...]

"APOLLO", inis; "et" Apollos, o. sec. Gr. declinationem: [Ἀπόλλων] "quem Graeci etiam" [Φοῖβον, "h. e. Solem appellant." [...]

"APOLLINEVS", a, um. Adī. "vt," Apollinea ars, "pro Arte medica" Ouid. Trist. 3, 3, 10. [...]

"APOLLINARIS", e. Adī. "vt," Ludi Apollinares, "qui in honorem Apollinis fiebant: de quorum origine" Liu. 25, 12. [...]

"APOLLINAR", aris. n. "Pro Fano vel Luco Apollinis, ita Gronouio legi placet" Liu. 3, 63 [...]

"APOLLINARIA", ae. f. Herba, quae et Strychnos, Apul. de Herb. 74. "vid." APOLLINARIS herba.

"APOLLONIA", [Ἀπολλωνία] "Nomen plurium vrbium ab Apollinis auspiciis et cultu ita dictarum, quarum ciues dicuntur"

"APOLLONIATAE", arum. m. "Varii, prout vrbes buius nominis diversae. Hinc porro"

"APOLLONIATICVS", a, um. Adī. "vt," Bitumen Apolloniaticum Plin. 35, 15.

"APOLLONIENSIS", e. Adī. [Ἀπολλωνιάτης] Cic. Verr. 3, 103 Ciuitatem Apolloniensem "in Sicilia memorat:" Apollonienses "autem ciues" Tacit. Ann. 2, 47, 4.

"APOLLONIS", idis. f. "Vrbs Asiae minoris prope Pergamum et Sardes. Vnde"

"APOLLONIDENSES", Cic. pro Flacc. 71 "et" 79.

"APOLLONOS", i. n. "Herba." Apul. de Herb. c. 90. "Forte eadem, quae" Apollinaris.

"APOLOGVS", i. m. [ἀπόλογος] "Fabula, in qua inducuntur muta animalia loqui. Sic illa Aesopi de Cassita, apud" Gell. 2, 29 [...]

"APOLOGO", are. [ἀπολογέω] "Verbum insolens, quod tamen constanter legitur." Sen. Epist. 47. [...]

"APOLOGATIO", onis. f. [ἀπολόγησις] Quintil. 5, 11, 20 Nostrorum quidam non sane recepto in vsuum nomine Apologationem "vocant. De fabulis loquitur."

"APOLOGIA", [ἀπολογία] "Defensio vel excusatio, purgatio, et oratio, qua se quis defendit, siue illud apud iudicem sit, siue non. Sic" Apologia "vocatur liber, quo se a magiae crimine defendit Apuleius."

"APOLOGETICVS", a, um. "Ad defensionem aptus vel comparatus." [...]

"APOLOGISMVS", [ἀπολογισμός] Idem quod Apologia. Cic. Att. 16, 7 "Sed Graece," [Ἀπολογισμὸν συντάξομαι,

"APONO", "pro deroño quidam legunt ap." Plaut. Cas. 2, 6, 11. "et" Poen. 4, 2, 35. "vid. Parei Lex. Crit. p." 102. "sed rectius," Arpono.

"APONVS", i. m. [Ἄπονος] "Prope Patauium, vbi et aquae calidae, variis morbis aptae, Claudiani elegiaco carmine laudatae, et a Theodorico Gothorum rege moenibus cinctae, teste Cassiodoro, qui copiose describit" Var. 2, 39. [...]

"APONINVS", a, um. Adi. "vt," Aroninae sortes, "quod Casaubonus et Gruterus legunt in" Vopisci Firmo, 3. [...]

"APOPHASIS", is. f. [ἀπόφασις, ἀπὸ τοῦ ἀπόφημι] "Negatio. Figura, de qua sic" Quintil. 9, 2, 47 [...]

"APOPHLEGMATISMVS", i. m. [ἀποφλεγμτισμός] est "Remedium, quod in ore retentum vel manducatum, aut linguae subditum, noxios quosque humores ex capite detrahit. Hinc"

"APOPHLEGMATIDIO", are. "per" Arophlegmatismum "curare, est apud" Th. Priscian. 2, 3. "Syllaba" DI "in penultima pro" Z "ponitur, vt in" Catomidiare "et similibus."

"APOPHORETA", orum. n. [ἀποφόρητα] "Nomen habent ab auferendo" [ἀπὸ τοῦ ἀποφέρειν] "et ea proprie sunt, quae coenantibus amicis distribuuntur domum auferenda vel mittenda." [...]

"APOPHTHEGMA", atis. n. [ἀπόθηγμα] "Dicta acuta et breuia, Illustrium virorum." Cic. Off. 1 c. 29 [...]

"APOPHTHEGMATICVS", a, um. [ἀποθηγματικός] "vt," Genus dicendi [ἀποθηγματικόν. Quintil. 6, 3, 109.

"APOPHYGIS", is. f. ex [ἀποφυγή], "effugium siue remedium columnae, annulus, scil. ferreus affixus, ne ad pondus findatur." Vitruu. 4, 7 [...]

"APOPLANESIS", is. f. [ἀποπλάνησις] "i. Aberratio," est iudicis, a re contraria nobis, auocatio, "vt ait, et pluribus illustrat" Iul. Rufin. de Figuris Sent. p. 26 [...]

"APOPLEXIA", ae. [ἀποπληξία] "Genus est morbi, de quo sic" Cels. 3, 26 [...]

"APOPLEXIS", is. f. [ἀπόπληξις] Idem. Capitolinus de L. Vero cap. 9. [...]

"APOPLECTICI", [ἀποπληκτικοί] "sunt, Quorum et corpus et mens stupet ictu fulminis aut morbo." [...]

"APOPOMPAEI", Daemones, "vid." in ALEXICACI.

"APOR", "olim pro" Apud. Fest.

"APOPROEGMENON", i. [ἀποπροηγμένον] "Non productum, reiectum." Cic. de Fin. 3, 15 c. 4 [...]

"APORIA", ae. [ἀπορία] "Indigentia, vel dubitatio, et consilii inopia, it. Desperatio" Cic. Att. 7, 21. "Add." ib. 15, 4. "et" 16, 8. Senec. Epist. 87. Vulgat. Sirac. 27, 5.

"APORIOR", ari. "Dubito, haesito." Vulgat. Esai. 59, 16. 2 Cor. 4, 8. Ambros. Serm. 85 p. 384.

"APORIATIO", onis. f. "Dubitatio." Tertull. de Praescript. 49 De aporiatione conceptus atque prolatus.

"APORON", {ἄπορον} "Dubium: Controuersiae genus inexplicabile: cuius exemplum proponitur a" Gell. 9, 15.

"APOSCOPON", untis. m. "Scorum intuens, collineans," ab [ἀποσκοπέω, Plin. 35, 11. [...]

"APOSIOPEISIS", is. f. [ἀποσιώπησις] "Figura." Quintil. 9, 2, 54 [...]

"APOSPLASMATIA", n. pl. [ἀποσπασμάτια] "Fragmenta, reliquiae, q. d. partes detractae." Apospasmata legis agrariae Cic. Att. 2, 1 "de duabus orationibus suis breuioribus de re agraria."

"AOSPHRAGISMA", atis. n. [ἀποσφράγισμα] "Forma sigilli expressa." Plin. Epist. 10, 16 Signata est annulo meo, cuius aposphragisma quadriga.

"AOSPLENOS", i. m. "Rosmarinus dicitur" Apul. de Herb. c. 79.

"AOSTASIA", ae. f. [ἀποστασία] "Defectio, cum quis a suo duce, a sua religione, aut a suo vitae instituto deficit, et aliud ingreditur." Salu. de Gubern. D. 6 p. 128.

"AOSTATA", ae. m. [ἀποστάτης] "Qui abscedit ab eo, quod tuendum suscepit, i. Transfuga et defector." [...]

"AOSTATICVS", a, um. ἀποστάσιως "reus, aut ad apostatam pertinens." Sedul. 5, 374 [...]

"AOSTATICE", Adu. Iustin. Cod. 1, 1. Epist. §. 1 Contradicere Iudaice et apostatice ausi sunt.

"AOSTATO", are. [ἀποστατέω] "Deficio, et oppugno quod antea defendebam." Cyprian. ad Corn. 1, 2 [...]

"AOSTEMA", atis. n. [ἀπόστημα] "Abscessus, tumor cum" suppuratione Plin. 20, 33 [...]

"AOSTOLVS", i. m. ἀπόστολος "Missus aut legatus." [Κατ' ἐξοχὴν "vocantur ita Duodecim viri, quos Euangelii per orbem vniuersum praedicandi causa Christus ablegauit. v. g." Tertull. de Praescript. 20 [...]

"AOSTOLA", ae. f. "Femina Christum praedicans." Radulphus Ardens Homil. in die S. Pasch. p. 367. [...]

"AOSTOLICVS", a, um. Adi. "vt," Symbolum apostolicum. [...]

"APOSTOLATVS", ūs. m. "Officium apostoli." Tertull. adu. Marc. 1, 20 [...]

"APOSTROPHE", es. f. {ἀποστροφή} "Conuersio, vel, vt" Aquila Rom. p. 15 [...]

"APOSTROPHVS", i. m. {ἀπόστροφος} "q. d. Auersio." [...]

"APOTELESMA", atis. n. {ἀποτελεσμα} "Effectus horoscopi, h. e. Quicquid caelum ex astrorum compositione et aspectu mutuo affectum, in natali hora cuiusque efficit," Firmic. 1, 1 [...]

"APOTHECA", ae. f. {ἀποθήκη} "Repositoryum: sed priuatim pro Cella vinaria poni solet." [...]

"APOTHECO", are. Fortunat. Carm. 4... Quod iste torculari in fletu, iste apothecari in fructu.

"APOTHEOSIS", is. f. {ἀποθείωσις} "Consecratio, siue" Seruio "Relatio inter deos, aut in diuorum numerum, quae, quibus caerimoniis fieri consueuerit, refert Herodianus in principio libri" 4. [...]

"APOTHERMVM", i. n. "Legitur" Apic. 2, 2 [...]

"APOTHEOSIS", is. f. {ἀποθείωσις} "q. d. Deposito, quod apud" Vitruu. 4, 1 "in columnis" apothesis "dicitur," ibidem cap. 7 Apophygis "nominatur."

"APOTROPAEI", Daemones, "vid." in ALEXICACI Daemones.

"APOXYOMENOS", ἀποξυόμενος} "Distingens se." {ἀποξύωμαι "enim," Distingor "significat Latine. Signum fuit," Lysippi opus, ante thermas Agrippae, "de quo" Plin. 34, 8.

"APOZEMA", ae. f. "Decoctum, siue Decoctionem significat, a verbo" {ἀποζέω, "feruefacio, decoquo. Sic" Apozema apii Macer 1, 13 "et" 21. "vbi Cornarius annotat, male olim lectum Aproxima. Conf." Isidor. 20, 3.

"APOZYMO", are. "Decocto curare." Octau. Hor. 1, 29 Vultus tam diu apozymandum est, vel infundendum, donec sanguinem eliciat.

== APP ==

"APPANGO [2]", "vel" APPINGO, ere. Fest. in Antipagmenta.

"APPARATVS [1]", "vid." APPARO, as.

"APPAREO", ui, itum. ere. {φαίνομαι} "Videri, in conspectum venire." Virg. Aen. 1, 118 [...]

"APPARESCO", ere. Idem. Ennod. Epist. 7, 19 Apparescere in foribus.

"APPARENTIA", ae. f. "Aduentus, praesentia, species." Tertull. adu. Marc. 1, 19 [...]

"APPARTITIO", onis. f. [δορυφόρησις] "Munus apparitoris, siue functio." Cic. Fam. 13, 54 [...]

"APPARITOR", oris. m. [ἀλητήρ, δορυφόρος, τοξότης] "Minister magistratus: vt Lictor, Viator, Accensus etc." Apparitores, [ἀποδεκταὶ εἰσὶν δε
ὑπηρεταὶ τοῖς ἄρχουσιν προσεδρεύοντες ἐκβιβασταί. Vet. Gloss. Cic. Verr. 3, 61 c, 25 [...]

"APPARITORIVM", ii. "Exstat in Vet." Inscript. "ap. Rhod. ad Scribon. Larg. Comp." 212 p. 269 "quem vide."

"APPARITVRA", ae. [δορυφορία] "Munus alicui apparendi." Suet. de Clar. Grammat. c. 9 Orbilius apparituram magistratibus fecit, "i. apparitor fuit."

"APPARO", are. [διασκευάζω, παρασκευάζω, κατασκευάζω, ἔξαρτύω] "Augēt significationem simplicis, studiose et multa apparare." Cic. Off. 3, 58 [...]

"APPARATVS [2]", a, um. Partic. et Adi. [παρασκευάστος] Cic. de Legib. 1, 12 c. 4 [...]

"APPARATE", [παρασκευασμένος] Cic. Att. 13, 50 (52) Itaque et edit et bibit [ἀδεῶς, et iucunde: oppipare, sane, et apparate. [...]

"APPARATVS [3]", ūs. m. [παρασκευῆ] "Mularum rerum comparata ad vnum finem copia." Cic. in Vatin. 31 [...]

"APPARATIO", onis. f. [παρασκευῆ] "Actus vel ratio apparandi" Cic. Off. 2, 56 c. 16 [...]

"APPARATOR", oris. m. "ντ," Apparator ludi Liu. 44, 9. [...]

"APPARATORIVM", i. n. Ἐξαρτιστήριον Vet. Gloss.] Inscriptio vetus, HOC APPARATORIVM PERTINET AD MONVMENTVM C. AQVILI DIONYSI, etc. "apud Reines." p. 818 [...]

"APPELLO [1]", are. [προσγορεύω, κληΐζω] "Proprie significat nominare." Cic. pro Caecin. 54 [...]

"APPELLANS", antis. Quum ego illum crebro appellans collegam ei
suum commendarem Cic. de Orat. 2 c. 47. [...]

"APPELLANDVS", a, um. Cic. Fam. 1, 2 Quod singulis appellandis rogandisque perspexeram.

"APPELLATIVS", a, um. "Vt," Rex appellatus Nep. 18, 13, 2.

"APPELLATIO", onis. f. [προσηγορία] "Saepius idem quod Nomen significat." Plin. 7, 13 [...]

"APPELLATIVVS", a, um. Adi. [προσηγορικός] "Fictum a Grammaticis, quum dicunt" Appellatium nomen. [...]

"APPELLATOR", oris. m. [ἐπικλητική] "Qui appellavit, h. e. ab aliquo iudice ad alium prouocauit." [...]

"APPELLATORIVS", a, um. Adi. [...]

"APPELLITO", are. [ἐπικαλέομαι] Festus, Appellituisse "pro" Appelluisse. Apul. Apol. p. 279 Quod cum aliis nominibus pueri vocentur, ego eos Charinum et Critiam appellitarim.

"APPELLO [2]", uli, ulsum, ellere. [προσθεῖω, ὀρμίζω, προσορμίζω] "Est" pellendo "vel" impellendo "admoere, adigere." [...]

"APPVLSVS [1]", a, um. Partic. [προσορμισθεῖς] "Vt," Cic. Ver. 5, 51 [...]

"APPVLSVS [2]", ūs. m. [προσόρμις] "Accessus, qui sit nauigio." [...]

"APPENDEO", ere. Porcellum ad fumum suspendes, et appendeas: et quantum appendeas tantum salis in ollam mittis "etc." Apic. 8, 7 [...]

"APPENDO", di, sum, dere. [προσορτώω, τάλαντεύω, ἵστημι] "Verbum actiui generis, Suspendere e libra, et explorato pondere alicui tradere." Cic. Verr. 4, 56 [...]

"APPENSVS [1]", Partic. [προσηρημένος] "Suspendus." [...]

"APPENSVS [2]", ūs. m. Apul. de Mundo p. 58, 16 [...]

"APPENDIX", icis. f. [ἀποφύαξ, προσθήκη] "Accessio quaecunque videtur appellari." [...]

"APPENDICVLA", ae. f. [προσθηκίδιον] Cic. pro Rabir. Posth. 8 c. 4 Est enim haec causa, quo ea pecunia peruenerit, quasi quaedam appendicula causae iudicatae, atque damnatae.

"APPETO", iui, et ii, itum, ere. [ὀρέγομαι, ἐφίεμαι, ὀργάω] "Sollemnior significatio est, qua" notat "vehementer aliquid cupere, desiderare." [...]

"APPETENS", Partic. [ἀρεγόμενος] Sallust. in Catil. c. 5 [...]

"APPETENTER", Adu. Cic. Off. 1, 33 c. 10 Vt ne cupide quid agerent, ne appetenter. "al." Nec appeterent. "Conf. Turneb." 26, 32. Apul. Met. 7 p. 192 Appetenter sumere.

"APPETENTIA", ae. f. [ἀρεξίς] "Actus vel habitus appetendi." [...]

"APPETITIO", onis. f. [ἀρησις] "Conatus quidam aliquid apprehendendi." [...]

"APPETITOR", oris. m. "Qui appetit." [...]

"APPETITVS [1]", a, um. Cic. in Pison. 68 c. 28 [...]

"APPETITVS [2]", ūs. m. "Cupiditas." [...]

"APPETIBILIS", e. Apul. Dogm. Plat. 2 p. 19 Solitudinem et laborem appetibiles ducebat esse. Macrob. Saturn. 1, 1 Venustate appetibilis.

"APPETISSO", ere. "i. e. Appetere." Accius apud Nonium 4, 8 Cur vetera tam ex alto appetissis discidia?

"APPETONES", ab Appetendo dicti. Laberius Virgine. Alienum appetonibus viae perditae (peditae "Merc.") diuerticulas. Nonius 2, 43.

"APPIA", "Gens inter nobilissimas Romae: Vid. mox" APPIVS. [...]

"APPIAS", Patronym. f. "vnde," Appiades deae. [...]

"APPIANVS", a, um. Adi. "vt," Appiani legati Cic. Fam. 3, 7. [...]

"APPIANVM", i. n. "Pigmenti, siue Coloris genus, cuius meminit" Plin. 35, 7 s. 31.

"APPINGO", ere. [προοργάφω] "pingendo addere" Cic. Att. 2, 8 "extr." [...]

"APPIOSVS", a, um. "Morbi nomen." [...]

"APPISCATVS", a, um. Magnam inde appiscatus infamiam "ex" Lucil. [...]

"APPIVS", "Praenomen est gentis Claudiae proprium et ita familiare, vt sicut ipsum gentis nomen vsurpetur, quod" aqua "et" via Appia "indican, de quibus paullo ante. V. Spanhem. de vsu et praest. num. Diss." 10 p. 30.

"APPIETAS", atis. f. "Verbo ficto Appiana nobilitas." [...]

"APPLAVDO", si, sum, ere. [ἐπικροτέω] "Manuum vel Pedum plausu frequenti fauorem ostendere." [...]

"APPLAVSOR", oris. m. [ἐπικροτητής] "qui applaudit." Plin. in Panegy. c. 46 Idem ergo populus ille aliquando scenici imperatoris spectator et applausor.

"APPLAVSVS [1]", a, um. Partic. [ἐπικροτημένος] "Plaudendo pulsatus." [...]

"APPLAVSVS [2]", ūs. m. [ἐπικρότης] Cic. de Diuin. 2, 104 c. 50 Ennius qui magno applausu loquitur, assentiente populo, "etc. Legitur et" Plausu "in Gronou."

"APPLICO", aui et ui, atum et itum, are. [προσάπτω, προσορμίζω, παροβέλλω] "est arcte admoere, vt partes quoque partibus cobaereant." [...]

"APPLICANDVS", a, um. Col. 4, 17, 2 Applicandae propagines palis.

"APPLICATVS", a, um. Partic. [προσορμισθεῖς] Caes. Bell Ciu. 3, 101 [...]

"APPLICITVS", a, um. Partic. Idem. Sil. 15, 413 [...]

"APPLEX", icis. "Vt;" Complex, icis

. "Compar." Apul. Met. 10 p. 249, 21 Appliciore nexu adhaerebat, "pro" Appliciore, "vt legendum conicit Priscaeus."

"APPLICATIO", onis. f. [προσόρμησις] "Applicandi actus." [...]

"APPLODO", "vid." APPLAVDO.

"APPLORO", are. [προσκαικῶ] "ex" Ad, "et" Ploro; "Deponere apud aliquem suos fietus." [...]

"APPLIVOS", "vid." APPLAVDO.

"APPLVDA", ae. "Quidam libri" APIVDA. [...]

"APPLVBO", are. [προσιμολυβδόω] "Plumbo adiungere vel ferruminare." [...]

"APPLVO", i, utum, ere. [προσιμβριζω] "iuxta vel insuper pluere." [...]

"APPRONO", sui, situm, ere, "vel" ADPRONO. [προσιτίθημι, παρσιτίθημι, προσάπτω, προσβάλλω, ἐπιτίττω] "Prope vel iuxta ponere." [...]

"APPOSITVS [1]", a. um. Partic. [προσθετιμένος] "Praeter superiora" Cic. de Diuin. 1, 79 [...]

"APPOSITVS [2]", ūs. m. [παρόθεμα] Plin. 24, 5 s. 13 Abortus non exeuntes trahit appositu vel suffitu, "i. si apponatur. Quod ipse alibi" Admotu "dicit. Conf." 23, 7 s. 62 "et" 9 s. 82 "etc."

"APPOSITE", Adu. [ἀρμοζόντως] "Arte, accommodate, conuenienter." [...]

"APPOSITIO", onis. f. [παρόθεσις] Cic. in Parad. 1, 3 [...]

"APPORRIGO", "vel" ADPORRIGO, exi, ectum, ere. [παρρρίνω] "Iuxta porrigere." Hinc

"APPORRECTVS", a, um. Ouid. Met. 2, 561 "de monstro illo Erichthonio," Infantemque vident, apporrectumque draconem, "i. qui inferiore sui parte draco est, s. in draconem desinit."

"APPORTO", are. [προσφέρω] "Idem quod" Afferre "significat: et et contrarium est." Asportare. [...]

"APPORTATIO", onis. f. Vitruu. 2, 9 Cuius materiei si esset facultas apportationibus ad vrbem "etc."

"APPOSCO", "vel" ADPOSCO, approsoci, ere. [προσποιτέω] "Insuper poscere." Ter. Heaut. 4, 7, 10 Porro haec, talenta dotis apposcent duo. Horat. Epist. 2, 2, 10 Si plus apposcere visus.

"APPOSITVS [3]", "vid." APPONO.

"APPOSTVLO", "vel" ADPOSTVLO, are. "Vehementer postulare, vel frequenter. v. g." Pro anima eius orat, et refrigerium adpostulat ei Tertull. de Monog. c. 10. "i. apprecatur."

"APPOTVS", "vel" ADPOTVS, [ἐπιπεπωκώς] "Valde potus: i. qui multum potauit." [...]

"APPRECOR", "vel" ADPRECOR, ari. [προσεύχομαι] "idem quod simplex" Precor. [...]

"APPREHENDO", "vel" ADPREHENDO, di, sum ere. [ἐπιλαμβάνω] "Quasi" Ad se prehendere. [...]

"APPREHENDENS", entis. Vulgat. Esai. 41, 13 "et" Matth. 7, 33.

"APPREHENSVS", a, um: "vel contracte," APPRENSVS. Apprensaxisset fortius vrna Stat. Silu. 3, 4, 43. [...]

"APPREHENSO", "vel" ADPRENSO, are. Gratius Cyneg. 239 Celsas adprensat naribus, auras "etc."

"APPREHENSIO", onis. f. "Vt," Varia passionis apprehensio, "i. cognitio" Cael. Aurel. Acut. 1, 8, 57. [...]

"APPREHENSIBILIS", e. Cael. Aurel. Acut. 3, 15, 123 Manifesto esse apprehensibile. "i. deprehendi posse et intelligi. Et" Tertull. adu. Valent. cap. 11.

"APPRETIO", are. "Pretio aestimare, siue Pretiosum reddere. v. g." Cuius passiones Deus sibi appretiat Tertull. de Resurr. Carn. c. 9.

"APPRETIATVS", a, um. Tertull. de Res. Carn. c. 20. Rufin. Expos. Symboli. Vulgat. Matth. 27, 9 Pretium appretiati, quem appretiauerunt a filiis Israel.

"ADPRIMVS", Adī. [πρώτιστος] "siue" ADPRIMVS, "i. Longe primus." [...]

"ADPRIME", "siue per" ADPRIME, [εἰς τὰ πρώτα] "idem fere quod" in primis. [...]

"ADPRIMO", essi, ssum, ere. s. ADPREMO, [προσιέζω] "cum pressione admoueo." [...]

"ADPRESSVS", a, um. Tacit. Ann. 2, 21, 1 Miles, cui scutum pectori appressum.

"APPROBO", are. [δοκιμάζω, ἐπιδοκιμάζω, ἐγρήνισα] "Interdum fere idem, quod simplex Probare, aut etiam vebeementer probare significat, h. e. ostendere, rem aliquam sibi placere." [...]

"APPROBANS", "Vidimus modo ex" Liu. 7, 37.

"APPROBATIO", onis. f. εὐδοκία "est s. propitiae voluntatis significatio." [...]

"APPROBATVS", a, um. Approbatus ab omnibus Quintil. 2, 17. "Add." Cic. Fin. 3, 29 c. 8.

"APPROBATOR", oris. m. [δοκιμοστής] Cic. Att. 6, 7 Quamuis non fueris suasor et impulsor professionis meae: approbator certe fuisti. Subscriptores approbatoresque habere Gell. 5, 21.

"ADPROBVS", "siue" ADPROBVS, Adī. [προδοκίμος] "Valde probus, est" Caecilii Triumpho, Herocles hospes est mihi, adolescens adprobus, "apud" Gell. 7, 7.

"APPROBE", Adu. [προδοκίμως] "pro Valde probe." Gell. 7, 7. "Sic" Nisi me ille, et ego illum nossem approbe Plaut. Trin. 4, 2, 115.

"APPROBRO", are. "Idem quod exprobrare." Apul. Apol. p. 275, 33 Quod vti nam tam graua formae et facundiae crimina vere mihi approbrasset. "Sed al." approbrasset.

"APPROMITTO", "siue" ADPROMITTO, isi, issum, ere. [ἐπιγγνώω] "quod quis promiserit, idem promittere: alienum promissum similiter promittendo confirmare." [...]

"APPROMISSOR", oris. m. [ἐπιγγυητή] Festo "est" qui quod suo nomine promisit ("inserendum esse" alter, "iam monuere viri docti") idem pro altero quoque promittit. [...]

"APPRONO", are. Apul. Mil. 1 p. 111 (Pric. 14) Complicitus in genua apronat se, audius affectans poculum, "i. bibere volens de riuo."

"APPROPERO", "siue" ADPROPERO, are. [ἐπισπεύδω] "Valde propero, vt accelero." [...]

"APPROPERATVS", a, um. vt, Approperato opere Liu. 27, 26. Opus adeo approperatum est. Idem 4, 9.

"APPROPINQVO", are. [προσεγγίζειν] "Loco, aut Tempore propinquum fieri: quod et" Propinquare "dicitur apud Poetas." [...]

"APPROPINQVATIO", onis. f. [προσέγγισις] Cic. de Senect. 66 c. 19 [...]

"APPROPIO", are. Vulgat. Luc. 10, 34. Approprians alligauit vulnera eius, "i. accedens."

"APPROPRIO", "vel" ADPROPRIO, are. [προσφίξειν] Gloss. Lat. Graec. Cael. Aur. Chron. 4, 3, 22 [...]

"APPROPRIATIO", onis. f. Ciborum Cael. Aurel. Tard. 2, 13, 151 "per quam fit nutritio in corpore animali."

"APPROSPERO", "vel" ADPROSPERO, are. Haec vt me vultis adprosperare Plaut. Amph. prol. v. 13 "sicut legit Pareus: al." Approbare "melius, vt vidimus."

"APPROXIMO", are. "Vtuntur Scriptores ecclesiastici, vt" Tertull. adu. Iud. c. 11. Saresber. 8, 16. "Estque proxime accedere."

APPVLIA, "et" APPVLVS, "vid." APVLIA.

"APPVLSVS [3]", "vid." APPELLO, is.

== APR ==

"APRARIVS [2]", "vid." APER.

"APRICVS", a, um. Adi. [προσηλιος, εὐήλιος] "Soli expositum significat, siue locum aut rem natura sua ita commode sitam, siue animal illum teporem quaerens." [...]

"APRICOR", ari. [ἐλιθηρέωμα, ἡλιάζωμα] "In aprico esse." [...]

"APRICATIO", onis. f. [ἡλιοσμός] Cic. Att. 7, 11 [...]

"APRICITAS", atis. f. [τὸ ἐλιθερές] "est ille tepor hibernus praesertim, in locis apricis." [...]

"APRILIS", is. m. abl. Aprili. [Ἀπρίλιος] "Mensis nomen." [...]

"APRINVS [2]", "siue" APRVGNVS, "vid." APER.

"APRONIA", [ἄμπελος μέλαινα] Plin. 23, 1 s. 17 Vitis nigra, quam proprie Bryoniam vocant, alii Chironium, alii Gynaecanthen.

"APROXIS", Herba est, cuius radix e longinquo concipit ignes, vt naphtha Plin. 24, 17 s. 101. "ex fide Pythagorae."

"APRVCO", onis. f. Herba, alias Saxifraga Apul. de Herb. c. 97.

== APS ==

"APSIS", idis. "penult. prod." f. [ἀψίς] "vel vt Gaza lib. 3" [...]

"APSYCTOS", [ἄψυκτος] Gemma "ad verbum" Irrefrigerabilis. Plin. 37, 10 s. 54 Apsyctos septenis diebus calorem tenet excalfacta igni, nigra ac ponderosa, distinguentibus eam venis rubentibus.

== APT ==

APTE, "et" APTO, as. "vid." post APTVS.

"APTOTVM", i. n. [ἄπτωτον] "Sine casu." [...]

"APTVS", a, um. [ἐπιτήδειος, εὐθετος, προσφυής] "Proprie Participium est ab antiquo verbo" Apio "vel" Apiscor. [...]

"ΑΡΤΕ", Artius, Artissime. Adu. "Conuenienter et accommode." [...]

"ΑΡΤΟ", are, [ἄρω, ἄρτάω, προσαρτάω, ῥυθμίζω] "Artum facere, Accommodare." [...]

"APTATVS [1]", a, um. Partic. [ἤρτημένος] Hoc verbum est ad id aptatum, quod ante dixerat Cic. de Orat. c. 40. Plin. 28, 13 [...]

"APTANDVS", a, um. Quinctil. 3, 8, 50 Sunt multae a Graecis Latinisque compositae orationes, quibus alii vterentur, ad quorum conditionem vitamque aptanda quae dicebantur fuerunt.

"APTATVS [2]", ūs. m. Theodulf. Aurelianens. Carm. 2, 184 Multimodo aptatu sic datur vna salus.

"APTATIO", onis. f. Idem Gloss. Cyrill. [ἄρμογι], ἄρμοσις.

"APTATOR", oris. m. Eaedem glossae [ἄρμοστῆς].

"APTABILIS", e. "Hinc"

"APTABILITER", Adu. Interpr. Iren. 1, 13 Aptabiliter compositus.

"APTABILITAS", atis, f. vsi sunt Ecclesiastici scriptores. Id. 1, 1. Aptabilitatem et naturam fecisse.

== APV ==

"APVA", ae, f. [ἄφύη] "Piscis." [...]

"APVD", "In paucissimis monumentis" APVT. [παρὰ, πρὸς] "Praepositio accusatiua," vnam habet significationem in loco, vt Apud Numantiam. [...]

"APVLEIVS", a, um. "Gentis Romanae nomen, vnde v. g." Apuleia lex Cic. de Orat. 2, 107 "et" 201.

"APVLIA", "siue" APPVLIA, [Ἰταλία] "Italiae regio, ad mare Hadriaticum, cuius descriptionem habet" Plin. 3, 11. [...]

"APVLVS", "siue" APPVLVS, a, um. Adi. [Ἰταλίη] "Primam semper producit, secundam corripit." Lucan. 5, 380 Apulus Hadriacas exit Garganus in vndas. Martial. 8, 28 Appula Ledaei tibi floruit herba Phalanti.

"APVLIAS", "Amphitheatri commemorat" Tertull. de spectac. c. 20 [...]

"APVS", odis. f. [ἄπους] "Dicitur ab a priuatiuo, et" [πόδς, ποδός, "quasi" sine pede.

== APY ==

"APYRETVS", i. c. [ἀπύρετος] "Febri carens." Th. Prisc. lib. 2 Si apyreti fuerint.

"APYRINVS". Adī. [ἄπύρινος] "vel" APYRENVS, [ἀπύρηνος] "Malorum Punicorum Epitheton cum nucleos s. acinos aut nullos habent aut molliores." [...]

"APYRON", i. n. [ἄπυρον] "Ad quod ignis non est adhibitus." [...]

"APYROTOS", i. f. [ἀπύρωτος] "Nomen gemmae, quae alio nomine" Carbunculus "dicitur." [...]

== AQ ==

"In notis apud Sertorium Vrsatum" A. Q. A Qura. "i." Cura. [...]

== AQV ==

"AQVA", ae. f. [ἄδωρα] "Vnum de quatuor elementis, de cuius natura et mirabilibus, notatu dignissima, lectuque iucundissima inuenies apud" Plin. 31 fere toto. [...]

"AQVVLÄ", ae. f. Dimin. [ὄδιον] "pro Riulo vel Piscinula." [...]

"AQVACVLO", are. Vet. Lex. Aquaculat, lenocinatur. "ap. Taubm. ad Plaut." p. 1049. Turn. Adu. 14, 12.

"AQVAEDVCTVS", ūs. m. [ὄρυγία] "rectius forte diuisim scribitur" Aquae ductus. [...]

"AQVAEDVCTIO", onis. f. "Significat non Ius aquae ducendae, sed ducendi ipsam actionem" in l. Si autem. 10 D. de aqua plu. arc. "In melioribus libris diuise scripta inueniuntur. Tale etiam"

"AQVAEHAVSTVS", "melius" Aquae haustus, ūs. m. "Ius hauriendi aquam, et portandi per agrum, fundum, seu praedium alterius." [...]

"AQVAELIBRATOR", oris. m. "quoque diuisim melius scribitur." Cod. Theod. l. 13 t. 4 Aqualibratores, vitriarii, eborarii. "Vid." 10 LIBRATOR.

"AQVAELICIVM", ii. n. [ὄρυγία] dicitur, quum aqua pluvialis remediis quibusdam elicitur: vt quondam (si creditur) manali lapide in vrbe ducto. [...]

"AQVAEMANILE", "vid." AQVIMINALE.

"AQVAGIVM", ii. n. ὁδρωγαγεῖον Gloss. Cyrilli] Quasi Aquae agium, "i." Aquaeductus, appellatur. [...]

"AQVALIS [1]", e. "Adiectivum suadet esse" Sidon. Apoll. 8, 6 [...]

"AQVALIS [2]", "Subst." m. "et" f. [ὕδρεια] "Vas aquarium." [...]

"AQVALICVLVS", i. (AQVALICVS "enim operarum error esse videtur) Diminutivi formam habet ex" Aqualis. [...]

"AQVANVS", a, um. "Idem atque Aqualis." Tertull. de Carne Christi c. 9.

"AQVARIVM", et per dimin. AQVARIOLVM, i. n. [ὁδροδογεῖον] "volunt esse locum, in quem sordida aqua iactatur, qui" Lauatrina "a" lavando "appellatur." [...]

"AQVARIVS", a, um. [ὕδρεια] "vt alia id genus Adiectiva ex Substantiis demum intelligitur: vt, quae aqua, non oleo humectantur, sunt" Cotes aquariae Plin. 18, 28 [...]

"AQVARIOLVS", i. m. "Minutus aquarius, minister turpium lauacrorum." [...]

"AQVATICVS", a, um. Adi. [ἔνυδρος, ἐνυδρόβιος] "quod in aquis, aut circa aquas vivit: aut aquas, siue aquosa loca frequentat." [...]

"AQVATILIS", e. Adi. [ὕδρεια] "Idem quod" Aquaticus [...]

"AQVILENTVS", a, um. "Plenus humoris." Varro apud Nonium 4, 318 de Luna: Tum contremula aquilenta apud alta litora oris.

"AQVOR [1]", atus sum, ari. [ὄδρεῖα, ὄδροφορέα] "sive" AQVO, are. "Aquam haurire." [...]

"AQVATIO", onis. f. [ὄδρεια] "Aquando vel actus vel locus et copia." [...]

"AQVATINIVM", ii. n. "quasi Aquam tenens." Poculi fictilis genus in sacrificiis. "Nempe vbi apud" Festum est Atanuuium, "ita corrigit Barth. Aduers." 40, 11. "Sed vid." ATANVIVM.

"AQVATOR", oris. m. [ὄδροφόρος] "Qui aquandi ministerium, praesertim in exercitu facit." Liu. 41, 1. Caes. Bell. Ciuil. 1, 73 Haec consultantibus, eis nuntiat, aquatores ab equitatu premi nostro.

"AQVATVS", a, um. "Est quod aquatilem humorem natura mistum habet." [...]

"AQVATE", "Vnde," Aquatissime temperatum vinum Cael. Aur. Chron. 1, 4.

"AQVITANVS [1]", a, um. Plin. 33, 6 s. 31 [...]

"AQVIDVCVS", a, um. Cael. Aurel. Tard. 3, 8 Aquiduca medicamenta, quae Graeci Hydragoga vocant.

"AQVIFVGA", ae. c. "Hydrophobus" Cael. Aurel. Acut. 3, 15.

"AQVIGENVVS", a, um. "Natus in aquis." Tertull. adu. Marc. 2, 12.

"AQVILEGVS", a, um. "Legendae, i. hauriendae aquae aptus." [...]

"AQVILEGIVM", i. [τέννος] "Collectio aquae." Plaut. Si pluet aquilegio me iuuabo. "Haec nescio vnde sic ponunt. Caeterum" Vet. Onom. Aquilegium, [κρουόνος]

"AQVILEX", egis. m. [ὄδρολόγος] "Aquarum inueniendarum et librandarum artifex." [...]

"AQVILICIA", "quae et" AQVAELICIA "scribuntur, vbi vid." Tertull. [...]

"AQVIMINALE [1]", "vid. deinde post" AQVILVS.

"AQVIVERGIVM [1]", "post" AQVITANICVS.

"AQVOSVS", a, um. [ὄδρωτότης] "Quod copiam aquae habet: vt" Aquosus campus Liu. 9, 2. [...]

"AQVICELVS", i. m. Plin. 15, 10 "de nucis pinastris" In melle decoctos nucleos Taurini aquicelos vocant.

"AQVIFOLIVS", a, um. [Gr. ὄξυφυλλος] "vt" Arbor aquifolia, "ilicis genus," Plin. 24, 13 [...]

"AQVILA", ae. [ἄετός] "Femininum: Sed vt tamen" Aquila maritus "vel" rex auium "probet" Priscian. 5 p. 659. [...]

"AQVILINVS", a, um. [ἄετιος] "quod est aquilae simile:" Plaut. Pseud. [...]

"AQVILIFER", eri. [ἀετοφόρος] "Signifer in Romana militia, ab Aquila, vbi vid." n. 2. [...]

"AQVILEIA", [Ἀκυλίη] "a Romanis condita in Italia, emporium Illyricarum gentium." [...]

"AQVILENTA", ae. "Herba, al." Aquifolia, Agrifolium, Gr. [ὄξυόκανθος. "Conf." Varr. de L. L....

"AQVILLIA", "sive vno" L., AQVILIA, "Gens fuit Romae Patricia, ab" Aquilo, "i. Nigro colore, ita dicta."

"AQVILIO", onis. m. "in" Vet. Gloss. "explicatur" [κέντρον βοῶν ἢ σκορπίων. "Fuerit igitur ab" Acu, "vt" Aculeus, "stimulus ad boues, aut illud, quo pungunt parua animalia."

"AQVILO", onis. m. [Βόρεας] Ventus est, "inquit" Seruius ad Georg. 1, 324 [...]

"AQVILONALIS", e. "Borealis." [...]

"AQVILONARIS", e. Adi. [βόρειος] Vitruu. 9, 6 Piscis aquilonaris "de Sidere."

"AQVILONIVS", Adi. [βόρειος] "ex nominibus, quibus adiectum est; intelligitur, vt" Plin. 27, 13 fin. [...]

"AQVILONIGENA", ae. c. "Poetica septentrionalium cognominatio." Auson. Mosell. v. 407 Aquilonigenasque Britannos.

"AQVILVS", a, um. Aquilum, μέλαν, ὡς Λουκιλλιος Vet. Gloss. [...]

"AQVIMINALE [2]", is. [ὕδριον] "Vas aquarium." [...]

"AQVIMINARIVM", i. "Quasi tu dicas" Aquimanuarium, "quo" aqua manibus "datur vel infunditur, idem, inquam, quod" Aquiminale, "vel" Aquimanile. [...]

"AQVINIVS", "Malus Poeta, de quo sic" Cic. Tusc. 5, 63 [...]

"AQVINAS", atis. Adi. "gentile; ab" AQVINO, "oppido" Italiae. Sil. 12, 528 -- mox et vicinus Aquinas. "Sic" Aquinatem fucum "vocat" Hor. Epist. 1, 10, 27 "colorem purpureae aemulum, sed deteriorem."

"AQVIPENSER", "apud" Fest. "idem piscis, qui Acipenser. Vid." ACIPENSER.

"AQVITANIA", [Ἀκουῖτανία] "Tertia pars Galliae, vnde"

"AQVITANVS [2]", Adi. "Vt," Tibull. 1, 7, 3 Hunc fore Aquitanas posset qui vincere gentes. ¶ 2 Aquitanus "appellatiue sumtum, dedimus sub" AQVA.

"AQVITANICVS", Adi. [Ἀκουῖτανίος] Idem. "Vt," Aquitanicae gentes Plin. 4, 19.

"AQVIVERGIVM [2]", ii. "Lacuna, vel depressior in valle locus, quo" aqua vergit, "i. defluit; apud Agrarios, vt" Innocent. de cas. liter. lib. "extr. et" Anon. "p. 244 Goes."

"AQVOR [2]", aris; AQVOSVS, AQVVLA. "Vid." AQVA.

== AR ==

"AR", "antiquis Romanis positum fuit pro" AD. [...]

"ARA", ae. [βωμῶς] "Locus aliquantum eminens, in quo, tanquam foco, aut mensa adeo Dis aliquid offertur." [...]

"ARVLA", ae. Ante deos erant arulae Cic. Verr. 4, c. 3. [...]

"ARVLATOR", "vid." ARILATOR.

"ARABARCHES", [ἀραβάρχης] "an" ALABARCHES, [ἀλαβάρχης] "quis esset disputatur." [...]

"ARABIA", [Ἀραβία] "Asiae regio nobilissima," gentium nulli postferenda, "vt descriptionem illius auspicatur" Plin. 6, 28. "Primam produxit" Prop. 2, 8, 20. Et domus intactae te tremat Arabiae.

"ARABS", abis. Adi. [Ἀραβ] "Qui Arabiam incolit." [...]

"ARABICVS", Adi. [Ἀραβίος] "Vt," Arabicus odor Plaut. Mil. 2, 5, 2.

"ARABIVS", Adi. [Ἀραβίος] "Vt," Arabius odor Plaut. Poen. 5, 4, 6. [...]

"ARABVS", Adi. Idem. Virgil. Aen. 7, 605 -- Hyrcanisue Arabisue parant.

"ARABICE", Adu. [Ἀραβικῶς] Arabice olet, "i." ex odoribus Arabicis. Festus.

"ARABICA", [Ἀραβικὴ] "Gemma." Plin. 37, 10 Arabica ebori simillima est, et hoc videretur, nisi abnueret duritia. Putant contra dolores neruorum prodesse habentibus.

"ARABILIS [1]", "vid." ARO.

"ARACHNE", "Puella Lydia lanificii peritissima, aegre ferens opus suum a Pallade, quacum certamen susceperat, laceratum, laqueo gulam sibi fregit: quam Pallas in araneam mutauit." [...]

"ARACIAE", "vel" ARATIAE. "Ficus," Albae, pediculo minimo, latissimae Plin. 15, 18 s. 19.

"ARACIDNA", "vel" ARACHIDNA, [Ἀραχιδνα] "et" ARACOS. [...]

"ARACYNTHVS", [Ἀράκυνθος] "Mons Mineruae sacer." [...]

"ARAEOSTYLOS", "Raras habens columnas." Vitruv. 3, 2 "et" 3.

"ARANEA", ae. f. [ἀράχνη] "Tela quam araneus facit." [...]

"ARANEVS", i. m. "Animal venenatum, texens" [ἀράχνη] Catull. 23, 2 [...]

"ARANEVM", i. n. "Tela araneorum." [...]

"ARANEOLA", ae. f. Dimin. [...]

"ARANEOSVS", Adi. [ἀραχνώδης] "Araneorum telis plenus." [...]

"ARANEO", are. Araneantes fauces Apul. Met. 4, p. 152.

"ARAPENNIS", is. m. "Agri mensura." [...]

"ARAR", "sive" ARARIS. [Ἄραρ] "Fluuius Galliae, ex eodem, ex quo Rhodanus, monte exiens, in Rhodanum ipsum iuxta Lugdunum immergitur: qui adeo lenis fluit, vt nescias, in vtram partem labatur." [...]

"ARARICVS", Adi. "Vt," Araricus nauta Gruter. Inscr. p. 375 n. 3.

"ARATIA", [Ἀράτεια] Insula est contra Persidem, cum monte praealto, Neptuno sacra Plin. 6, 25. "Hinc forte" Aratae ficus, "de quibus vid." ARACIAE.

ARATIO, ARATOR, ARATRO, ARATRVM, "Vid." ARO.

"ARATVS [1]", [Ἄρατος] "Poeta Graecus, cuius Phaenomena ipse Cicero vertit adolescens, vid." de Nat. Deor. 2, 104 c. 41 sqq. "vbi multi inde versus. Meminit" Stat. Silu. 5, 3, 23. "et" Ouid. Amor. 1, 15, 16.

"ARATEVS", Adi. Cinna apud Isidor. 6, 12 Haec tibi Arateis multum inuigilata lucernis Carmina. "Absolute." Cic. de Diuin. 2, 14 c. 5 Nostra quaedam Aratea memoriter a te pronuntiata sunt.

"ARATIVS", Adi. [Ἀράτιος] Idem. "Vt," Aratium carmen Cic. de Legib. 2, 7 c. 3.

"ARAXES", is. m. [Ἀράξης] "Armeniae fluuius." [...]

== ARB ==

"ARBACES", is. "Medicum nomen huc non alia causa referendum, quam vt indicemus, penultimam corripit tutius ob Analogiam" Arsacis.

"ARBILLA", pinguedo corporis "apud" Festum. "Melius" Aruilla "de quo sub" ARVINA.

"ARBITER", tri. [δικατητής, διαγνώμων, ἐπικριτής] "Ab" Arbitere, ἴ. Adire, Accedere laxas significationis est, et eum, qui adest, vel intervenit, notat, vt deinde videbimus." [...]

"ARBITRA", ae. f. Hor. Epod. 5, 49 -- ὁ rebus meis Non infideles arbitrae Nox et Diana.

"ARBITRALIS", e. [δῆμιον] "Vt." Macrob. Saturn. 7, 1 [...]

"ARBITRARIVS", a, um. [δῆμιον] "Vt." Poena arbitraria, "quae non lege statuta est, sed iudicis arbitrio relicta." [...]

"ARBITRARIO", Adu. [δῆμιον] Plaut. Poen. 3, 5, 42 [...]

"ARBITRATVS [1]", ūs. "Voluntas, sententia non arbitri modo, sed vniuscuiusque." [...]

"ARBITRIO", onis. "Idem qui" arbiiter, "si Barthium arbitrum audiamus: qui legit," Quid negas, arbitrio, super his responsa redhibere, "apud" Claud. Mam. 3, 9 [...]

"ARBITRIVM", i. n. "Idem quod Arbitratus, sententia, voluntas." [...]

"ARBITRIVM", i. "Idem quod" Arbitrium. "Ponitur in l. 9 D. qui satisd. cog. "in Pan. Flor. In vulgatis est" Arbitrium.

"ARBITRATIO", onis. f. Idem Gell. 13, 20 Hic arbitratus pro arbitratione dicitur. [...]

"ARBITRATOR", oris. m. "Iouis Epitheton ap." Publ. Victor. reg. 10.

"ARBITRATRIX", icis. f. Tertullian. adu. Marc. 2, 12.

"ARBITROR", ari. [ἄγχιτοθα, λογιζεσθα, διαιτριῶν] "Eandem fere varietatem significationis habet, quam" Arbitrator "et" Arbitrium. [...]

"ARBITRANDVS", a. um. Vlpian. l. 8. §. 10 ff. de transact. Modus autem pro aetate eius qui transigit, arbitrandus ("aestimandus, statuendusque") est et valetudine.

"ARBITRANS", antis. Iustin. 1, 9, 10 Nemine arbitrate. Conditionem suam mutatam arbitantes Id. 1, 7, 2. "Add." Nep. 7, 9, 1.

"ARBITRATIVS [2]", Idem. Sallust. Iugurth. cap. 69. [...]

"ARBOR", oris. f. [δένδρον, καὶ δένδρον] "Generale nomen est, et appellatione eius Vites quoque et Hederas, et Arundines, et Salictum contineri, Icti existimant." [...]

"ARBORARIVS", Adi. vt, Falx arboraria Cat. R. R. c. 10, 3. "et" 11, 4. Varr. R. R. 1, 22, 5. [...]

"ARBORARIA", ae. "Herba, aliter" hederā nigra Apul. de Herb. c. 98.

"ARBORATOR", oris. m. [δενδοτόμος] "significat Putatorem arborum." Plin. 18, 33 [...]

"ARBORESCO", ere. [δενδρόομαι] "In arborem crescere." Plin. 19, 4 Namque tradunt auctores in Arabia malus septimo mense arborescere, baculorum vsu praeberē extemplo.

"ARBORETVM", i. n. [δενδρόν] "Idem quod" Arbustum. Cl. Quadrigarius ap. Gell. 17, 2 Conualles (inquit) et arboreta magna erant. "Addit" Gellius, Arboreta ignobilis verbum est, Arbusta celebratius.

"ARBOREVS", Adi. [δενδρινός] Quod est arboris. [...]

"ARBORIVS", Adi. "vt." Arboria falx Cato de R. R. 11, 4 "pro" Arboraria "quidam libri habere dicuntur."

"ARBVSCVLA", ae. [δενδρίδιον] "Dimin. ab" Arbore. [...]

"ARBVSCVLOSVS", a, um. Σύνδενδρος Gloss. Gr. Lat.

"ARBVSTVM", i. n. [δενδρόν] "vt" salictum, frutetum "et similia, locum notat arboribus consitum, fructus et amoenitatis causa." [...]

"ARBVSTIVVS", Adi. "vt," Arbustuae vites, "quae arboribus applicantur." [...]

"ARBVSTVS", Adi. "etiam dixit" Plin. 10, 29 s. 41 [...]

"ARBVSTO", are. [δενδροφυτεύω] "Agrum arboribus conserere ad maritandas vites." [...]

"ARBVTVS", i. f. [κόμμος] "Arbor fruticosa, cuius folia haedis grata, constat ex" Virg. Ecl. 3, 82 [...]

"ARBVTVM", i. n. [μμίσικυλον, μμμέκυλον] Bacca "arboris" arbuti, "quam Latine" vnedonem "dici, docet" Plin. 15, 24 s. 28. [...]

"ARBVTEVS", Adi. [κομαρινός] "Ex arbuto factum vel natum." [...]

== ARC ==

"ARCA", ae. [κιβωτός, κοιλόχιον] "Armarium, asseruandis tum aliis rebus, tum in primis pecuniae aptum." [...]

"ARCARIVS [1]", "Seruus dicitur, Cui arcae, in qua pecunia domini condita est, procuratio commissa est." [...]

"ARCATVRA", ae. "Grammaticis idem, quod arca significat, vid." Cassiodor. Var. 3, 52 Quod aut terminis -- aut arcaturis constructis, aliisque signis euidentiibus constat esse definitum.

"ARCVLA [1]", ae. f. Dimin. [λαρνύκιον] "Parua arca." Cic. Off. 2, 25 c. 7 [...]

"ARCVLVS [1]", i. m. Putabatur Deus, qui tutelam gereret arcarum. Festus.

"ARCVLARIVS", i. m. "Qui arculas conficit et vendit." Plaut. Aul. 3, 5, 45. Textores, limbolarii, arcularii dicuntur.

"ARCELLA [1]", ae. "Aliud dimin." [λαρνακίδιον] "teste" Festo. [...]

"ARCADIA", [Ἀρκαδία] "Peloponnesi regio et Achaiae pars, a mari vndique remota: ab Arcade, Iouis filio ex Calistone, Lycaonis Arcadiae regis filia, sic appellata, fabularum poetarum complurium theatrum:" initio Drymodes mox Pelasgis appellata, "vt ait" Plin. 4, 6, "vbi vrbes recenset." [...]

"ARCADICVS", Ad. [Ἀρκαδικός] "Quod est ex Arcadia, vel Arcadibus simile." [...]

"ARCAS", adis, vel ados. [Ἄρκας] "ciuis Arcadiae." [...]

"ARCADIVS", " Adī." [Ἀρκάδιος] "vt." Arcadius deus, "Pan" Propert. 1, 18, 20. "Et" Arcadium sidus, "Visa vel Arctos." Sen. Oedip. 477. Nemora Sen. Herc. fur. 229.

"ARCANVS", a, um. [ἀπόρρητος] "Secretus, absconditus." [...]

"ARCANE", Adu. [ἀπορρητός] "An huc referamus." Columel. 3, 2, 32? Sed de hac sententia -- quid tamen arcanus iudicem, suo loco mox dicam.

"ARCANO", Adu. [ἀπορρητός] "i. e." Secrete, seorsum. [...]

"ARCARIVS [2]", "vid." ARCA.

"ARCATVS", "vid." ARCVS.

"ARCEBIOS", Est herba, proprio nomine Onochiles, quam aliqui Anchusam vocant, alii Arcebion, alii Onochelim, aliqui Rhexiam, multi Enchusam, paruo frutice, flore purpureo, asperis foliis et ramis, radice messibus sanguinea, caetero nigra, in sabulosis nascens, efficax contra serpentes, maximeque viperas, et radice, et foliis, aequae cibo ac potu. [...]

"ARCELLA [2]", "vid. post" ARCA.

"ARCEO", ui, ere. [συνέχων] "Quid primum et proprie sit," Festi "verbis dicamus." [...]

"ARCTVS [1]", "vel" ARIVS, a, um. [στενός] "Origine sua videtur Participium ab" Arceo, "contineo: deinde, vt fit, pro Adiectiuo nomine vsurpatum." [...]

"ARCTE [1]", "vel" ARTE, ius, issime. Adu. [στενός] "i. Stricte." [...]

"ARCTO", "vel" ARTO, are. [στενός, στενογορέω] "Arctum facere, ad se inuicem admouere." [...]

"ARCTANS", antis. Angustias eas arctantibus insulis paruis Plin. 3, 6.

"ARCTATVS", "et" ARTATVS, Partic. [στενοθέλς] Angustus, "vt" Lucan. 5, 234 [...]

"ARCTATIO", onis. "vel" ARTATIO, Propter literarum artationem vel commutationem Varr. L. L. 4, 1 p. 6, 29. [...]

"ARCERA", ae. [όρημα, άγρουκον] Nonius 1, 270 Arcera. Plaustrum est rusticum, tectum vndique quasi arca. [...]

"ARCERANEVS", Adi. "vt," Fulmina arceranea, quae in occulto fiunt, "quidam libri apud" Sen. Nat. Quaest. 2, 49. "Sed al." Atterranea: "et" [...]

"mirum in modum fluctuat lectio. Gron. conici" Attegiata. "vid." ATTEGIAE.

"ARCESILAS", ae. [Ἀρκησίλας] "Nobilis Philosophus Academicus, de quo multa" Cicero "v. g." Acad. 4, 15 c. 5 [...]

"ARCESIVS", [Ἀρκήσιος] "Iouis filius, Laertis pater." Ouid. Met. 13, 144 Nam mihi Laertes pater est, Arcesius illi, Iupiter huic. "etc."

"ARCESSO", iui, itum, ere. [μετοπέμνω] "Facere vt quis veniat, vel Vocare." [...]

"ARCESSIO [1]", ire. "Idem." Caes. Bell. Gall. 5, 11 Alios arcessiri iubet. [...]

"ARCESSITVRVS", a, um. Plaut. Casin. 3, 2, 23 Suam vxorem hanc arcessituram esse. "Add." 3, 4, 10.

"ARCESSITVS [1]", ūs, m. Plaut. Stich. 2, 2, 3 Tuo arcessitu huc venio. Cic. de Nat. Deor. 1, 23 c. 6 Ad eum ipsius rogatu arcessituque veni. Arcessitu Valentis patrum Ammian. 31, 10 Gronou.

"ARCESSITVS [2]", a, um. [μετοπεμθῆεις, προσποιηθῆεις] Cic. Att. [...]

13, 28 "extr."

"ARCESSITIO", onis. [Μεταπομπή]. Gloss. Cyrill. "licet praua scriptura," Accessitio.

"ARCESSIO [2]", onis. Μετάκλησις Ib.

"ARCESSITOR", oris. m. "qui arcessit." Plin. Epist. 5, 6 "extr." Nemo arcessitor ex proximo. "Pro accusatore" Ammian. 29, 1 "extr." Verba placentia Arcessitori loqui.

"ARCEVTHINVS", a, um. [ἀρκευθίνος] Ligna arceuthina Vulgat. 2 Paral. 2, 8. "i. iuniperina."

"ARCHAICVS", a, um. [ἀρχαϊκός] Lecti archaici Horat. Epist. 1, 5, 1. "i. antiquo more fabricati. Sed aliis placet legere" Archiaci "vbi vid."

"ARCHANGELVS", i. [ἀρχαγγέλος] Tertull. adu. Marc. 5, 18. "et" adu. Valent. c. 19. Orient. Commonit. lib. 2 p. 94.

"ARCHANGELICVS", a, um. Hieron. Ep. 1, 6.

"ARCHE", es. "Principium, imperium. Aeon Valentinianorum ap." Tertull. adu. eosdem c. 7 "et" 35.

"ARCHEOTA", ae. "Archiarius, vulge." L. 18 §. 10 ff. de mun. et hon.

"ARCHEMORVS", "Lycurgi Regis Nemeae filius, a serpente interfectus, in cuius honorem Nemeaea certamina instituta sunt. vid." Seru. ad Virg. Ecl. 6, 68.

"ARCHETYPVS", i. m. [ἀρχέτυπος] "Prima forma, ex qua exprimuntur simulacra. ab" [ἀρχή], "Principium, et" [τύπος, "Figura expressa." [...]

"ARCHEZOSTIS", ἀρχεζωστis "Dioscoridi" "Herba, quam Latini" Vitem albam "vocant. De qua vid." Plin. 23, 1. "et" 36, 15.

"ARCHIACVS", "Denom. ab" Archia. Hor. Epist. 1, 5, 1 Si potes Archiacis coniuua recumbere lectis, "etc." [...]

"ARCHIATRVS", i. [ἀρχίατρος] "Primus et princeps medicorum." [...]

"ARCHIATRIA", ae. C. Theod. 3 t. 3. "dignitas Archiatri."

"ARCHIDIACONVS", i. m. Hieron. Ep. 61 ad Pamm. c. 4. "et" Ep. 85 ad Euagr. Sidon. Ep. 4, 25.

"ARCHIEPISCOPVS", i. m. l. 7 §. 8 Cod. de summa Trinit.

"ARCHIEREVS", eos. m. Syrum Archisynagogum eum vocantes et Archierea Lamprid. in Alex. Seu. c. 28.

"ARCHIEROSYNA", ae. f. In consequenda Archierosyna ille sit potior, qui patriae plura praestiterit Cod. Theod. lib. 12 t. 1.

"ARCHIGALLVS", [Ἀρχιγάλλος] "Sacerdotum Cybeles s. magnae matris deorum antistes." [...]

"ARCHIGENES", [Ἀρχιγένης] "Rem medicam Romae exercuit Traiani temporibus." Iuuen. Sat. 7, 235 -- tunc corpore sano Aduocat Archigenem.

"ARCHIGERONTES", [ἀρχιγέροντες] "Principes seniorum, seu Senatorum." [...]

"ARCHIGVERNVVS", "vel" ARCHICVERNVVS, [ἀρχικυβερνήτης] "Princeps gubernator, omnium gubernatorum primus." [...]

"ARCHILOCHVS", [Ἀρχιλόχος] "Poeta Graecus iambicus, qui persecutus est Lycamben socerum suum, quod filiam Neobulen sibi pactam alii locauerat, eumque vna cum filia ad laqueum, per iamborum petulantiam in eos scriptorum compulit." [...]

"ARCHILOCHIVS", Adī. [Ἀρχιλόχειος] "Acerbum et mordax, vt Archilochi camina."

"ARCHIMAGIRVS", [ἀρχιμάγειρος] "Princeps et magister coquorum, qui praeest coquinae." Iuven. Sat. 9, 109 Finxerunt pariter librarius, archimagiri Carptores. "Conf." Sidon. Apollinar. Epist. 2, 9.

"ARCHIMANDRITA", [ἀρχιμανδρίτης] "Abbas. Quia" Mandrae "etiam Monachorum habitacula. Vitur" Sidonius Appollinaris Ep. 8, 14. Alc. Auit. Epist. 2 "post princ." L. 8 C. de Summa Trinit. §. 2.

"ARCHIMEDES", [Ἀρχιμήδης] "Syracusanus, Geometra nobilissimus, cuius plurima sunt in Mathesi inuenta praecleara." [...]

"ARCHIMEDEVVS", Adī. Cic. Att. 12, 4 Ἀρχιμήδειον "est Res difficilis."

"ARCHIMIMVS", [ἀρχιμοιχρῆτης] "Princeps histrionum, non diuersus forte a Pantomimo." [...]

"ARCHIPHERECITA", ae. m. Nouella 146 c. 1 "Iudaeus vel magistratus vel sacerdos, voce hybrida, velut princeps capium doctrinae," τῶν

"ARCHIPIRATA", [ἀρχιπειρατής] "Praedonum dux." [...]

"ARCHIPRESBYTER", eri. m. Hieron. Ep. 4 ad Rusticum.

"ARCHISACERDOS", otis. m. Fortunat. Carm. 3, 11 pr.

"ARCHISYNAGOGVS", i. m. Nemo illic Archisynagogus Iudaeorum Vopisc. in Saturn. c. 1. Conuiciolis Syrum Archisynagogum eum vocantes Lampr. in Alexand. c. 28.

"ARCHITECTVS [1]", i. [ἀρχιτέκτων] Vitruu. 1, 1 Architecti, qui sine literis contenderunt, vt manibus essent exercitati, non potuerunt efficere, vt haberent pro laboribus auctoritatem. [...]

"ARCHITECTA", ae. Praecipua naturae architectae vis Plin. 10, 71. "vt restituit Harduin."

"ARCHITECTIO", onis. f. Plin. 10, 71 In quo vel praecipua naturae architectio. "Sic Stephanus. Sed Harduinus ex MSS. reponit" naturae Architectae vis.

"ARCHITECTVS [2]", ūs. "Pro ipso opere, perperam adstruitur ex" Dig. lib. 50 tit. 6 leg. 6: "nam nominatius est."

"ARCHITECTON", onis. [ἀρχιτέκτων] Idem, quod Architectus. [...]

"ARCHITECTONICE", es. f. "Ars aedificandi." Quintil. 2, 21 Aliae quoque artes habent multiplicem materiam, vt architectonice.

"ARCHITECTONICVS", Adī. [ἀρχιτεκτονικός] Vitruu. 9, 4 E qua per rationes architectonicas, circinque descriptiones est inuentus essectus in mundo. "Conf." Sidon. Ep. 8, 4 "vbi male quidam" Architectoricus. [...]

"ARCHITECTOR", ari. [οἰκοδομέω] "Construere, fabricare." [...]

"ARCHITECTVRA", ae. f. [οἰκοδομική] "Eadem, quae" Architectonice. Cic. Off. 1, 151 c. 42 [...]

"ARCHITRICLINVS", [ἀρχιτρικλίνοσ] "Vtitur hac voce Vulgata" Ioh. 2, 9. "Qualemunque triclinii, et conuiuii adeo praefecturam indicat."

"ARCHIVM", [ἀρχεῖον] "proprie Domus principis, Palatium." [...]

"ARCHIVVM", "Chartophylacium, in quo scribae et actuarii acta publica condunt." [...]

"ARCHON", ontis. [ἄρχων] "Magistratus Atheniensis." [...]

"ARCHYTAS", [Ἄρχύτοσ] "Tarentinus philosophus, Pythagoricus, Platonis aequalis, cuius saepius cum honore nomen vsurpat Cicero, v. g." de Fin. 5 c. 29. [...]

"ARCFINALIS", e. Flaccus de Cond. Agr. p. 3 Goes. [...]

"ARCFINIVS", Idem Frontin. de agroc. qualit. p. 38 Goes. Ager est arcifinius, qui nulla mensura continetur. [...]

"ARCIO", iui, itum, ire. "pro Indere et adigere accepisse videtur quibusdam" Cato 41 "aliquoties. Sed melius a Victorio inde legitur" Artire "v. v."

"ARCION", Herba est, "quae" Persolata "Latine dicitur, v. v. ex" Plin. 25, 9 s. 66.

"ARCIPOTENS", tis. Val. Flaccus 5, 17 Arcipotens Apollo, "vt" Arcitenens.

"ARCIRMA", [ἄρμις] Genus modici plaustrī, quo homo gestari possit, Festus. "Legitur et" Arcuma. Gl. Arcirma "vel" Arcirna [ἄρμις]. "Videtur, quidquid hoc nominis est, cognatum esse" Arcerae.

"ARCISELLIVM", i. n. Sella in arcus similitudinem. Petron. c. 75. "Vid." Burman. ad. loc. "Nodot leg." Artisellium.

"ARCITENENS", "et" ARQVITENENS, tis. Adi. [τοξοφόροσ] "pro Apolline, vel Diana." [...]

"ARCIVVS", Adi. Aues arcuuae, quae in auspiciis aliquid fieri vetabant. Festus. "sec. lectionem Scalig. alii enim leg." Arcula. [Εἰρκτικός, κωλυτικός, Arcius Vet. Gloss.

"ARCTE [2]", Adu. "vid." ARCTVS.

"ARCTICVS [1]", "vid." ARCTOS "infra."

"ARCTION", [ἄρκτιον] "apud" Plin. 27, 5 s. 16 "herba, quam" aliqui Arcturum vocant; similis est verbasco foliis, nisi quod hirsutiora sunt: caule longo, molli, semine cumini, "etc."

"ARCTOPHYLAX", acis. m. [Ἀρκτοφύλαξ] "h. e. Custos Vrsae, stidus, quod et" Bootes "dicitur." [...]

"ARCTOPHYLLON", i. "Herba, al. cerefolium." Apul. de Herb. c. 104.

"ARCTOS", "vel" ARCTVS, i. f. [ἄρκτος] Vrsa, "Signum caeleste." [...]

"ARCTICVS [2]", Adi. [Ἀρκτικός] "vt," Polus Arcticus, "i. Septentrionalis, siue Borealis. Cui oppositus est" Antarcticus "polus, h. e. Meridionalis."

"ARCTOVS", Adi. [Ἀρκτικός] "ab" Arcto, "Septentrionalis." [...]

"ARCTVRVS", [Ἀρκτοῦρος] "quae stella sit, indicat" Cic. de N. D. 2, 110 c. 42 "vbi ex Arateis suis refert," Huic, "Booti," Subter praecordia fixa videtur Stella micans radiis Arcturus nomine claro. [...]

"ARCTVS [2]", "vid." ARCEO, "supra."

"ARCVARIVS [1]", ARCVATVS, Adi. "vid." ARCVS, "infra."

"ARCVBIAE [1]", Qui excubabant in arce, Festus. "Simile" Excubiae.

"ARCVLA [2]", "et" ARCVLARIVS, "vid." ARCA.

"ARCVLATA [1]", "et" ARCVLVM, "vid." ARCVS.

"ARCVMA", Genus est plaustrum modicum, quo homo gestari possit, Festus. "Variat scriptura. Vid." ARCIRMA.

"ARCVO [1]", as. "Vid. mox."

"ARCVS", ūs. m. [τόξον] "Instrumentum, quo sagittae emituntur." [...]

"ARCVARIVS [2]", ii. m. Arcuum militarium artifex. Aurel. Arcad. in l. vlt. D. de iur. immunit.

"ARCVARIVS [3]", a, um. Fabricae arcuariae Veget. de Re Milit. 2, 11.

"ARCVLATA [2]", Vocabant antiqui Circulos, qui ex farina in sacrificiis fiebant. Festus.

"ARCVLVM", i. n. Appellabant Circulum, quem capiti imponebant ad sustinenda commodius vasa, quae ad sacra publica capite portabantur. Festus.

"ARCVLVS [2]", Deus qui tutelam gereret arcarum. Festus.

"ARCVO [2]", are. [καμπυλιόζω] "In modum arcus curuare." Plin. 29, 6 Illam autem, quae non arcuatur, sepa Graeci vocant, alii scolopendram. "De multipedis terrae vermibus loquitur."

"ARCVATVS", a, um. [καμπύλος] "Curuatus in modum arcus. dicitur et" ARQVATVS. [...]

"ARCVATILIS", e. "Arcuatus, i. fornicatus." Sidon. Epist. 2, 2 Triclinium arcuatili camino saepe ignis animatus pulla fuligine infecit.

"ARCVATIM", Adu. "In modum arcus." [...]

"ARCVATIO", onis. f. Frontin. de Aquaeduct. Rom. "ponit pro opere arcuato, v. g." art. 5 substructione et arcuatione. "It." art. 18 substructionibus arcuationibusque. "etc. Vid. modo" Arcuatum opus.

"ARCVBALISTA", ae. f. "Teli genus, quod" describere superfluum "putabat" Veget. 4, 22, "quia" praesens vsus agnoscebat. [...]

"ARCVBALISTARIVS", i. m. Veget. 4, 21 Arcubalistarii sagittis submouent hostes.

"ARCVITES", "vel" ARQVITES, Arcu praeliantes, qui nunc dicuntur sagittarii, Festus. [...]

== ARD ==

"ARDEA", [Ἄρδέα] "Vrbis nomen in Latio: ardoribus aestiuus infamis." [...]

"ARDEAS", atis; "vel" ARDEATINVS, Adi. "ab vrbe Ardea ductum." [Ἄρδαιος] [...]

"ARDEOLA", Dimin. "ab aui" Ardea Plin. 10, 60 "et" 30, 15.

"ARDELIO", onis. m. [πολυπρόγμων] "Homo inquietus, et huc atque illuc semper instar" ardeolae, "vnde dictum putant, volitans, saliens, manus iactans, togam modo deliciens, modo reponens, et omnibus negotiis sese immiscens." [...]

"ARDEO", si, sum, ere. [πυρίσσω, κάομαι, αἰθαλόω] "Ignescere et concremari." [...]

"ARDENS", Partic. [αἰθων] "Praeter superiora exempla:" Clypei ardentes, "Fulgentes" Virgil. Aen. 2, 734. [...]

"ARDENTER", ardentius, ardentissime. Adu. [κουστρηός] Plin. 12, 19 [...]

"ARSIBILIS", e. [καύσιμος] "Arsibilis, cremabilis" Vet. Gloss.

"ARSVRA", ae. Arsura stomachi. Apul. de Herb. c. 118 "al. Soda dicta."

"ARSVRVS", Partic. [καυσόμενος] Ouid. Met. 14, 747 Luridaque arsureo portabat membra feretro. "Add." 2, 620. Comae arsurae Virg. Aen. 11, 77.

"ARSVS", a, um. "Pro, Tostus" Plin. Valer. 2, 9.

"ARDESCO", ere. [φλέγομαι, αἶθο] "Inchoatium, vel idem quod Ardere." [...]

"ARDIFER", a, um. Varro "apud" Non. 4, 27 Non videtis, vnus vt paruulus Amor ardifera lampade arida Agat amantes aestuantes?

"ARDOR", oris. m. [καύσιον] "Vehemens calor et incendium." [...]

"ARDVVS", a, um. [δυσχερής, χαλεπός, άνωφερής] "Altum, atque ob id ipsum difficile et molestum." [...]

"ARDVITAS", atis. [τὸ ἄνοντες, γαλεπότης] Varro de R. R. 2, 10, 3 Neque enim senes, neque pueri collium difficultatem, aut montium arduitatem atque asperitatem facile ferunt.

== ARE ==

"AREA", ae. [ἀράειδον] proprie dicitur ("auctore" Festo) Locus vacuus, quasi exaruerit, et non possit quicquam generare. [...]

"AREOLA [1]", Dimin. "ab" Area "hortorum." [ἄλωνιον] Columel. 11, 2, 30 Viridium semina in areolas disseverere. [...]

"AREALIS", e. "Ad aream pertinens." Seru. in Georg. 1, 166 -- vannus Iacchi, "I." Cibrum areale.

"AREATOR", oris. m. "Volunt esse, qui aream purgat. Columel." 2, 21, 6 "Sed constanter et recte legitur," Supremum est aratoris emolumentum.

"AREFACIO [1]", "vid." AREO.

"ARELAS", atis. "et" ARELATE, es. f. "Galliae Narbonensis vrbs iuxta Rhodanum." [...]

"ARELATENSIS", e. Ager Arelatensis Plin. 10, 42.

"ARELLIVS", "nomen Romanum." Hor. Sat. 2, 6, 78 Nam si quis laudat Arelli sollicitas ignarus opes "etc."

"AREMORICA", "Galliae regio, de qua" Plin. 4, 17, [...]

"ARENA", ae. [ἄμμος, ψάμμος, ψάμμος, ἄμμος] "Terra arida non cohaerens, vel minutissimi silices etc." [...]

"ARENACEVS", Adi. [ψαμμώδης, ἀμσθινός] "Ex arena, vel arenae similis." [...]

"ARENARIVM", i. Proprie omnibus locis non desunt fossicia arenaria Vitruu. 2, 6. "Add." Id. 2, 4. "Idem nempe est, quod" Arenariae.

"ARENARIVS", Adi. "Vt" Arenaria fera, "i. Amphitheatralis, in illa arena exhibenda," Amm. Marcell. 29, 7. [...]

"ARENARIAE", arum. [ψαμμοθεΐα] "Fodinae, in quibus foditur arena." [...]

"ARENATIO", onis. f. "Calcis" et "arenae mixtura" Vitruu. 7, 3.

"ARENATVS", a, um. [ψαμμοθώδη] "Quod arena mixtum est:" Cato de R. R. 18, 7 [...]

"ARENATVM", i. n. [ἀμμοδοτὸν] "int." opus, "quod fit ex calce et arena." [...]

"ARENIFODINA", ae. L. 13 §. 5 ff. de Vsufr: "vid." ARENARIAE.

"ARENIVAGVS", Adi. Lucan. 9, 941 Bis positis Phoebe flammis, bis luce recepta, Vidit areniuagum surgens fugiensque Catonem. "i. Vagantem per arenas Libyae."

"ARENOSVS", Adi. [ἀμμώδης] "Quod arena abundat." [...]

"ARENULA", Dimin. [ψαμμάθιον] Plin. 30, 3 Arenulae, quae inueniuntur in cornibus cochlearum, cauis dentium inditae, statim liberant dolore.

"AREO", ui, ere. [ξηρανίωμα] "Aridum et siccum esse." [...]

"AREFACIO [2]", eci, actum, ere. [ξηραίνω, αὐθίνω] "Aridum facere." [...]

"AREFACIENS", entis. Alii luteas glebas arefacientes struebant parietes Vitruu. 2, 1.

"ARESCO [1]", ere. [αὐθίνομαι] "Significat Aridum fieri, exsiccati." Plaut. Rud. 2, 7, 17 [...]

"AREFIO", eri. Apul. de Herb. cap. 87, 6 Folia arefiant in vmbra.

"AREFACTVS", Partic. Plin. 13, 22 s. 43 Arefactus caulis.

"ARIDVS", Adi. [αἶθος, ξηρὸς, κατάξηρος] dicitur proprie ("vt ait" Festus) quod naturalem humorem amisit. vt, Fons aridus. [...]

"ARIDA", ae. "Pro terra." Vulgata Genes. 1, 9. "Item herba, alias" Echion Diosc. 4, 28.

"ARIDVM", i. "intellige solum." Naues in aridum subduxerat Caes. B. G. 4 c. 29. "Conf." Ib. c. 24 "et" 26.

"ARIDE", Adu. "Laudant" Amor aride agit amantes aestuantes Varr. ap. Non. 4, 27. [...]

"ARIDVLVS", Adi. dimin. Catull. 65, 316 Laneaque aridulis haerebant morsa labellis.

"ARIFICVS", Adi. Cael. Aurel. Tard. 4, 1, 9. Arifica carnis et mollifica corporis phlebotomia.

"ARIDITAS [1]", atis. f. [αἰόνοις ξηρότης] "Siccitas" Plin. 11, 35 [...]

"ARITVDO [1]", inis. f. [ξηρασία] "pro Ariditate." [...]

"AREOLA [2]", "vid." AREA.

"AREOPAGVS", [Ἀρειος πάγος] "Collis vel Tumulus Martis Athents, in quo concilium Senatus, qui inde nomen habet: non Vicus Martis, nedum Pagus aut Fons." [...]

"AREOPAGITAE", arum. [Ἀρειοπαῖται] "Senatores eius Senatus, vel Iudices eius iudicii." [...]

"AREOPAGITICVS", Adi. Sidon. Apoll. 9, 9 Gymnasia Areopagitica.

"AREPENNA", "s. potius" Arepennis, "lingua Gallica Mensura est dimidii iugeri." Columel. 5, 1, 6. "vid." ARAPENNIS.

"ARESCO [2]", "vid." AREO.

"ARESCON", ontis. [Ἀρέσκων] "Viri nomen, quem" Licinius Mucianus prodidit visum a se Argis, cui nomen Arescusae fuisse; nupsisse etiam, mox barbam et virilitatem prouenisse, vxoremque duxisse. [...]

"ARESCVSA", "Mulier in marem versa, de qua in" ARESCON.

"ARETALOGVS", i. m. [ἀρετάλογος] "Scurrarum genus, et ludicrum acroama fuisse, docet satis," Sueton. in Augusto cap. 74 [...]

"ARETHVSA", [Ἀρέθουσα] "Fontium et vrbiū quarundam nomen." [...]

"ARETHVSIS", idos. [Ἀρεθούσις] Ouid. Fast. 4, 873 Arethusidas Syracusas "vocat ab Arethusa fonte."

"ARETHVSAEVS", Adi. [Ἀρεθουσαῖος] "vt," Arethusaei latices Claud. de Rapt. Proserp. 2, 60 Quas Arethusaei latices, quas aduena nutrit Alpheus.

"ARETHVSIVS", Adi. Idem. "vt," Arethusia proles, "i. Syracusana." Sil. 14, 357.

"ARETINVS", a, um. "ab" Aretium, "quae Tusciae vrbs fuit, significat, teste" Fulgentio n. 53. [...]

== ARF ==

"ARFERIA", ae. Aqua quae inferis libabatur, seu Vas vini, quod adhibebatur sacris: et a Fero deducitur, Festus. "Est igitur" Arferia, "veluti" Adferia. "De" AR "pro" AD "posito, diximus supra in" AR.

== ARG ==

"ARGAEVS", "vid." ARGEVS.

"ARGANTHONIVS", [Ἀργανθόνιος] Cic. de Sen. 69 c. 19 Expectemus Tartessorum regis aetatem. [...]

"ARGATILIS", Auis est, cui nidus ex ligno ita absoluta intexitur pila, vt inueniri non possit aditus Plin. 10, 33 s. 50. "Sed Hard." Acanthyllis, "ex" Aristotele [Ἀκανθαλλίς.

"ARGEI", "vid. post" ARGOS.

"ARGEMA", ae. f. ἄργεμα, εἶτος; τὸ ἐτ ἄργεμον, οὐ, τὸ ἐτ [ἄργεμος, οὐ, ὅ] "est Morbus oculorum, dictus quum vicus circulus oculi infestat, quem Graeci Irin dicunt." [...]

"ARGEMON", "et" ARGEMONE, "et" ARGEMONIA. [ἀργεμόνη] "Herbarum species, vid." Plin. 24, 19, 25, 9, 26, 4 "et" 9, "it." 21, 23.

"ARGENNON", Argentum per candidum, Festus. ἄργεννός "nempe Candidum significat, vnde etiam" Argentum "appellatum est, quasi dicas aes" Argennum "s. candidum."

"ARGENON", Gemma est ex iaspidium genere Plin. 37, 9. Sed "Hard." s. 46 Sagenon "legit."

"ARGENTVM", i. n. [ἄργυρος, ἀργύριον] "Illud candidum, proxime ab auro expetitum, cuius historiam persequitur" Plin. 33, 6 s. 31. [...]

"ARGENTARIVS", a, um. "Varie ponitur, saepe in primis substantiue, et quidem per omnia genera." [...]

"ARGENTATVS", Adi. [ἀργυρικὸς, ἐπ'ἀργυροῦ] "Quod argento inductum est." [...]

"ARGENTEVS", Adi. [ἀργυροῦς] "Quod est ex argento, vt," Argenteus denarius Plin. 16, 3. [...]

"ARGENTEOLVS", Adi. "dimin." Plaut. Rud. 4, 4, 125 Post est sicilicula argenteola, et duae connexae manicalae.

"ARGENTACEVS", a, um. Creta argentacea Apic. 2, 2 "al." argentaria.

"ARGENTOSVS", [ἀργυρόδης] "Cui immistum est argentum" Plin. 33, 5 s. 29 Ita ferruminatur aurum, quod argentosum vocant, signumque est, si addita santerna nitescit.

"ARGENTIEXTEREBRONIDES", "Comicae lasciuiae nomen quasi proprium, qui argentum exterebrat, i. astu torquet" Plaut. Pers. 4, 6, 21.

"ARGENTIFEX", icis. Varr. de L. L. 7, 33 "negat" vt Aurificem, sic Argentificem "dici."

"ARGENTIFODINA", ae. [ἀργυρεῖον] "Argentaria, locus vbi foditur argentum." [...]

"ARGENTIANGINA", [ἀργυράγη] "Ficta non absurde vox, vt exprimat" Argyranthen, "qua laborasse Demosthenem aliquis clamauit, cum prae" Synanche "se verba facere contra Milesios posse, corruptus nempe ab illis, negaret." [...]

"ARGENTINVS", "Deus colebatur ab antiquis, sicut et" Aesculanus, "quem patrem illi posuerunt, quia prius aerea pecunia in vsu esse coepit, post argentea." [...]

"ARGESTES", ae. m. [Ἀργέστης] "Ventus ab occasu solstitiali flans." [...]

"ARGILETVM", [Ἀργιλήτρον] "ab Argo dictum, quod is eo venerit, ibique sepultus sit." [...]

"ARGILLA", ae. [ἄργιλος] "Terra tenax, qua figuli vtuntur." [...]

"ARGILLACEVS", Adi. [ἀργίλιος] "Similis Argillae." Plin. 17, 7 Est enim alba terra, rufa, columbina, argillacea.

"ARGILLOSVS", Adi. [ἀργιλόδης] "Quod abundat argilla." [...]

"ARGIPHONTES", ae. [Ἀργειφόντης] "dictus est Mercurius, quod Argum interemerit." Macrob. Sat. 1, 19. Arnob. 6 p. 709.

"ARGIRIPA", [Ἀργίριπα] "Vrbs Italiae, quam Diomedes condidit: quae primo dicta est" Argi, "post" Argiripa, "post" Arpi. Seruius in Aen. 11, 246.

"ARGITIS", idis. "Genus vitis." Columel. 3, 2 Minor argitis terrae mediocritate laetatur.

"ARGIVVS [1]", "vid." ARGOS, paullo infra.

"ARGO", ūs. f. [Ἀργὼ] "Nauis longa, qua Iason cum suis heroibus e tota Graecia delectis nauigauit in Colchum ad auferendum vellus aureum." [...]

"ARGONAVTAE", [Ἀργοναῦται] "Dicti sunt, qui in Argo nauigaverunt in Colchum, Iason videlicet, Castor, Pollux, Hercules, Telamon, Orpheus, reliqui, quorum insigni diligentia Catalogum texuit Burmannus in praefatione ad" Val. Flacci Argonautica. [...]

"ARGONAVTICA", n. pl. "Vocantur scripta eorum, qui de" Argonautis "scripserunt, vt" Val. Flacci "quod exstat, et Atacini, et Varronis, cuius opus perit."

"ARGOS", [Ἄργος τὸ] "Vetus et nobilis vrbs Achaiae." [...]

"ARGEVS", a, um. [Ἄργεῖος] "Pro quo recentiores maluerunt" ARGIVVS, "qui est" Argis. [...]

"ARGIVVS [2]", Adi. [Ἄργεῖος] "pro eo, qui est" Argis, "posuit" Cic. Brut. 50 c. 13 [...]

"ARGVS [1]", Adi. antiq. "pro" Argiuis, "auctore" Non. 8, 34 Plaut. Amph. (Prol. 98) Amphitryo natus Argus ex Argo patre. [...]

"ARGOLIS", idis. f. [Ἄργολίς] "Argiua." Ouid. Met. 9, 276 -- at longis anxia curis Argolis Alcmene. "Hinc"

"ARGOLICVS", Adi. [Ἄργολικός] Virg. Aen. 2, 177 -- Argolicis exscindi Pergama telis.

"ARGOVS", Adi. [Ἄργῶος] "Idem." Hor. Epod. 16, 57 Nonhuc Argoo contendit remige pinus. Argoa auxilia, "i. Argonautarum" Valer. Flac. 6, 731.

"ARGVMENTVM [1]", "vid. post" ARGVO.

"ARGVMINOS", "i. Herba, al. Mercurialis." Apul. de Herb. c. 82.

"ARGVO", ui, utum, ere. [αἰτιάω, ἐλέγχω] "Ostendere, Accusare, Conuincere." [...]

"ARGVENS", Partic. [ἐλέγχων] Plin. 2, 12 Quo in metu fuisse Stesichori et Pindari vatum sublimia ora, palam est deliquio Solis: et in Luna veneficia arguente mortalitate.

"ARGVITVRVS", Partic. Sallust. ap. Priscian. p. 882 Quos adversum multi ex Bithynia volentes occurrere, falsum filium arguituri.

"ARGVTVS [1]", Partic. [ἐλεγγθεῖς] "Accusatus, Conuictus." [...]

"ARGVTVS [2]", Adi. [ἀγγίβοος] "Subtilis, acutus." [...]

"ARGVTVLVS", Dimin. Cic. Att. 13, 18 Ego interea admonitu tuo perfecti sane argutulos libros ad Varronem. [...]

"ARGVTE [1]", Adu. [ἀγγυτικῶς] "Subtiliter, acute." [...]

"ARGVTIAE", arum. [ἀγγυνοήματα] "Acute dicta et subtiliter." [...]

"ARGVTIOLA", Dimin. Gell. 2, 7 Argutiola quippe haec friuola et inanis est. "Add. Id." 9, 14. "et" 18, 1.

"ARGVTOR", ari. Dep. [σοφιστεῖομαι] Loquaciter proloqui, "vt ait" Nonius 14, 34. [...]

"ARGVTO", are. [σοφιστεῖο] "Actiuum, vox infrequentior." Propert. lib. 1, 6, 7 Illa mihi totis argutat noctibus ignes. "i. Verbose obicit, aut (vt ait Budaeus) imputat."

"ARGVTATIO", onis. f. [ἀγυραγία] "pro Strepitu ex motu celeri." Argutatio quassa lecti tremuli, "i. Sonitus ex concussione lecti" Catull. 6, 11.

"ARGVTATOR", oris. m. [σοφιστής] Gell. 17, 5 Processisset autem argutatori isti fortasse reprehensio. Argutorem "pro Sophista argutulo, vel argumentatore accipit."

"ARGVMENTVM [2]", i. [ἐπιχείρημα, πίστις, ἔλεγχος] "Quo aliquid arguitur, i. ostenditur." [...]

"ARGUMENTOR", ari. [ἄρχειπέω] est Argumentis vti ad rem probandam. [...]

"ARGUMENTATVS", Partic. Aufusius vetus auctor apud Prisc. p. 792 Omnia argumentata nomina, [πιστωθέντα, "vt ipse Priscianus interpretatur."

"ARGUMENTATIO", onis. f. [ἄρχειρησις] "Ipsa argumenti dispositio et explicatio." [...]

"ARGUMENTATOR", oris. m. Tertull. de Anima c. 38. "it." de Resurr. Carn. c. 24.

"ARGUMENTATRIX", icis. f. Tertull. de Spectac. c. 2.

"ARGUMENTALIS", e. Narratio argumentalis, quae aliquid probat, "apud" Asconium in Diuinat. Verr. sub init.

"ARGUMENTALITER", Adu. Aggen. Vrb. Goes. p. 64 Quaedam argumentaliter metiri.

"ARGUMENTOSVS", Adi. [ἄρχειδόδης] Quintil. 5, 10, 9 Vulgo paullo numerosius opus, dicitur Argumentosum. [...]

"ARGVS [2]", [Ἄργος] "Filius Aristoris," de quo Ouid. Met. 1, 625 [...]

"ARGVTE [2]", ARGVTIAE, ARGVTOR, ARGVTVS, "Vid." ARGVO.

"ARGYNNIS", [Ἄργυρνίς] "Venus cognominata est, ab" Argynno "pueri nomine, qui (vt Athenaeus 13, 8 refert) ab Agamemnone rege amatus, quum frequentius nataret in flumine Cephisso, periit: quo in loco eum sepeliuit Agamemnon, ibidemque Veneris Argynnidos templum construxit." [...]

"ARGYRANCHE", "vid." ARGENTANGINA.

"ARGYRASPIDES", [Ἄργυροσπίδες] "dicuntur, qui argentea scute ferunt. vid." Curt. 4, 13, 27. "et" 8, 5, 4. Iustin. 12, 7, 6. Liu. 37, 40. "Sic," Chryspides, "ab aureis clypeis nominati."

"ARGYRITIS", is. f. [ἄργυριτις] "Spuma argenti." [...]

"ARGYRODAMAS", [ἄργυροδάμας] "Lapillus argenti nitorem habens; vt, Adamas, de quo" Plin. 37, 10, "addubitat, sitne idem qui ille, quem" Andromanta "vocant," quoniam impetus hominum et iracundias domat. [...]

"ARGYROS", i. "Argentum. It. berba, al. Mercurialis." Apul. de Herb. c. 82.

== ARH ==

"ARHYTHMVS", "vel" ARHYTHMATVS, a. um. Genus [...]

numerorum arhythmon Mart.

== ARI ==

"ARIADNE", es; "vel" ARIADNA, ae. [Ἀριάδνη] "Filia Minois, regis Cretae, forma eleganti, quae Theseum ingressurum Labyrinthum adiuit, et redeuntem in patriam sequuta est." [...]

"ARIADNAEVS", Adi. [Ἀριάδνη] "Vt," Quid. Fast. 5, 345 Bacchus amat flores, Baccho placuisse coronam, Ex Ariadnaeo sidere nosse potes.

"ARIANIS", [ἄριονίς] "Herba, de qua" Plin. 24, 17 s. 102, "ex" Democriti Chirocmetis, Arianidem in Arianis gigni, igneam colore: colligi cum Sol in Leone sit. [...]

"ARICIA", [Ἄρικια] "Oppidum ad decimum lapidem ab vrbe Roma." Lucan. 6, 74 [...]

"ARICINVS", [Ἄρικινός] "Vt," Aricinum aruum. [...]

"ARICINVM", i. n. "Genus caulis." Plin. 19, 8.

"ARIDITAS [2]", ARIDVS, "vid." AREO.

"ARIENA", ae. "Pomi nomen, ex arbore" pala, quo sapientes Indorum viuunt. "Haec et plura" Plin. 12, 6 s. 12.

"ARIES", etis. m. [κρίως, κτιλος] "In eo differt a" Veruce, "quod huic exsecti sunt testiculi; qui ad generandam sobolem integer tenetur, dicitur" Aries. [...]

"ARIETARIVS", Adi. "A militari machina." [...]

"ARIETINVS", Adi. "Quod est ex ariete animali." [...]

"ARIETO", are. [κροπίτω, κροτίζω] Aries "dicitur" arietare, "quum capite et cornibus aliquem impetit." [...]

"ARIETATIO", onis. f. "Concussio." Sen. Quaest. Natur. 5, 13.

"ARIETATVS", a, um. Arietata inter se arma Sen. Epist. 54.

"ARILATOR", Qui etiam Cocio appellatur, dictus videtur a voce Graeca, quae est [ἀίρε, "i." Tolle: quia sequitur merces, ex quibus quid cadens lucelli possit tollere. [...]

"ARIMASPI", [Ἀριμασπῶ] "Populi fabulosi in Scythia Asiae, versus Septentrionem, vnicum tantummodo oculum in fronte habentes, nempe sagittarii quum sint optimi, alterum inflectunt oculum, vt a paruis assueti, altero melius cernant." [...]

"ARIMINVM", [Ἀριμινῶν] "Vrbis vetus in Flaminia iuxta Rubiconem." Lucan. 1, 231 Vicinumque minax inuadit Ariminum, et ignes "etc."

"ARIMINENSIS", Adi. [Ἀριμινεῦς] "Incola Arimini." Horat. Epod. 5, 42.

"ARINCA", ae. [ἄρινα] "Fru menti genus, de quo sic" Plin. 18, 10 [...]

"ARINGA", "vid." ARVIGA.

"ARIELATIO", "et" ARIOLVS, "vid." HARIOLATIO, "et" HARIOLVS.

"ARION", onis. [Ἀρίων] "Methymnaeus citharoedus, et Poeta Lyricus, cuius historiam post Herodotum referunt" Ouid. Fast. 2, 83 [...]

"ARIONIVS", Adi. [Ἀριόνιος] "Vt, Arionia lyra Propert. 2, 26, 18. Arionium nomen, "i. Fama Arionis" Ouid. Fast. 2, 93.

"ARIOPAGVS", "vid." AREOP.

"ARIS", [ἄρις] "Herba." Plin. 24, 16 Est et Aris, quae in eadem Aegypto nascitur, similis Aro, minor tantum minoribusque foliis, et vtiq; radice, quae tamen oliuae grandis magnitudinem implet. [...]

"ARISBA", [Ἀρίσβα] "Troiae ciuitas." [...]

"ARISTA", ae. f. [ἀθήρινη, ἀθήριξ] Varro de R. R. 1, 48 [...]

"ARISTELLA", ae. Dimin. Cathol.

"ARISTIFER", Adi. Prudent. Cath. 3, 52 Fundit opes ager ingenuus, Dives aristiferae segetis.

"ARISTAEVS", [Ἀρισταῖος] Apollinis ex Cyreni filia Penei regis Arcadiae filius. [...]

"ARISTALTHAEA", "vid. in" ALTHEA.

"ARISTARCHVS", [Ἀριστορχος] "Grammaticus Alexandrinus lege, oriundus a Samothracia." [...]

"ARISTEREON", [ἄριστερέων] "Verbenaca herba, ap." Apul. de Herb. 3 "et" 72. [...]

"ARISTIDES", [Ἀριστείδης] "Cognomen" [δίκαιος, "i. Iustus, Athenis cum Themistocle in administranda Republ." [...]

"ARISTIDA", "Herba alias" Holcus "dicta." Plin. 27, 10 f. 63. "Vid." HOLCVS.

"ARISTIPPVS", [Ἀρίστιππος] "Cyrenaeus, Socratis auditor, voluptatis patronus et sectator, a Diogene" Canis regius "est appellatus, quod diuturnum esset assecia." [...]

"ARISTIPPEVS", Adi. [Ἀριστίππειος] Cic. de Fin. 2, 19 Illud Aristippeum contemneret.

"ARISTOCRATIA", ae. [ἀριστοκρατία] "Est Respublica optimatum imperio administrata, in qua vulgi nullum est arbitrium. Huic opponitur" Democratia. "Hinc"

"ARISTOCRATICVS", a, um.

"ARISTOCRATICE", Adu. Cic. Att. 1, 14.

"ARISTOLOCHIA", [ἀριστολογία] "Herba, de qua" Plin. 25, 8 s. 54 Inter nobilissimas Aristolochiae nomen dedisse grauidae videntur, quoniam esset [ἀρίστη λεχούσις. [...]

"ARISTOPHANES", "Poeta Comicus Graecus." Horat. Serm. 1, 4, 1 Eupolis, atque Cratinus, Aristophanesque, Poetae.

"ARISTOPHANEVS", Adi. [Ἀριστοφάνειος] "Vt," Cic. in Orat. 190 c. 56 Ita factus est Anapaestus is, qui Aristophaneus nominatur, "ab Aristophane, nempe Comico, qui eum frequentavit." [...]

"ARISTOPHORVM", [ἀριστοφοροῦν] Vas, in quo prandium defertur, vt Discus. Festus.

"ARISTOR", "Crotopi filius, pater Argi. Vnde"

"ARISTORIDES", [Ἀριστοριδῆς] Argus "dictus est," Quid. Met. 1, 624.

"ARISTOTELES", [Ἀριστοτέλης] "Stagirites philosophus, Platonis auditor, Alexandro discipulo, et infinitis prope libris clarus, auctor 10 methodi etc." [...]

"ARISTOTELICVS", Adi. [Ἀριστοτελικός] "Vt," Aristotelica pigmenta Cic. Att. 2. 1. "de ornatu orationis. Sed meliores" Aristotelia. "Nempe"

"ARISTOTELIVS", Adi. [Ἀριστοτέλειος] "Vt," Aristotelia vis Cic. de Orat. 3, 68.

"ARITHMOS", [ἀριθμὸς] "Latine dicitur" Numerus: "v. g." In Arithmis Tertull. adu. Marc. 4, 23 "et" 28. "i. in libro 4 Mosis. Vnde"

"ARITHMETICA", ae; "et" ARITHMETICE, es. f. [ἀριθμητική] "Ars numerandi." [...]

"ARITHMETICVS [1]", Adi. Vitruu. 10, 16 Arithmeticae rationes. "Neutro plur." [...]

"ARITHMETICVS [2]", i. Subst. "Et"

"ARITHMETICE", Adu. "Vsu magis. quam auctoritate se tuentur."

"ARITHRILLIS", "Herba." Apul. cap. 82.

"ARITVDO [2]", "vid." AREO.

"ARIVS", "vel" AREVS. Adi. [Ἄρειος] Martius. [...]

"ARIVSIVS", "vid." ARVISIVS.

== ARL ==

"ARLINEVM", "quidam legunt apud" Festum, "pro" ARSINEVM. "vbi vid."

== ARM ==

"ARMA", orum. n. [ἄρμα, ἔντευα, ἔνορα, τρύχεα] "Pluraliter tantum, sunt proprie" Quae armos tegunt, Seru. ad Aen. 4, 495. [...]

"ARMATVRA", ae. [ἀρμισμός, ἀρμίστις] "ratio armandi."

"ARMIDOCTOR", oris. m. [ἀρμιδοδύσκαλος] Gloss. Vet. "vbi perperam legitur" Armiductor.

"ARMIFACTOR", oris. m. in Nouella 85 cap. 1.

"ARMIFACTVRA", ae. Nouell. l. c.

"ARMIFACTORIA", orum. "Armorum fabricae." Nouell. l. c.

"ARMIFER", Adi. [ἀρμιφόρος] "Arma ferens." Sil. 4, 45 Armiferae gentes. [...]

"AMIGER", i. [ἀμιφόρος] "est, qui in praelio gerit tela domini sui, vt scutum, vt arcum, lanceam, et caetera huiusmodi." [...]

"ARMIGERA", ae. Armigera Iouis, Aquila Plin. 10, 3. Dianae armigera, "vna nympharum" Ouid. Met. 3, 165.

"ARMIGER", Adi. "vt," Armigera cohors, "quae fert arma" Sil. 10, 97. Armiger deus "periphrasis Martis" Id. 7, 87. [...]

"ARMIPOTENS [1]", Adi. [ὀπλοκράτωρ] "Qui armis valet." [...]

"ARMIPOTENTIA", ae. Ammian. 18, 20.

"ARMITES", "Armati milites," [ὀπλίται οἱ ἐν ἐσχάτῃ τάξει, Armites Philoxen. in Gloss. [...]

"ARMISONVS", [ὀπλόκτυπος] "Palladis epitheton." Virg. Aen. 3, 544. Armisonum antrum gladiis Claud. de Rapt. Proserp. 3, 67.

"ARMISTITIVM", i. n. "Induciae. Voxnouiter ficta ad exemplum" Iustitii. "Vid. Cellar. Antibarb." p. 8.

"ARMO", ae. [ὀπλίζω, καθοπλίζω, θορύσσω, κορύσσω] "Armis instruere." [...]

"ARMANDVS", [ὀπλωτέος] Ouid. Met. 13, 215 Doceo, quo simus alendi Armandique modo.

"ARMATVS [1]", Partic. [ὀπλισμένος] "Armis indutus." Cic. pro Caecin. 60 c. 21 Armatos, si Latine loqui volumus, quos appellare vere possumus? opinor eos, qui scutis telisque parati ornatique sunt. [...]

"ARMATVS [2]", ūs. [ὀπλισμός] "Idem quod" Armatura. [...]

"ARMATOR", ὀπλιστής Gl. Cygilli.

"ARMAMENTA", orum. [ἐργαλεῖα, σκευάσματα] "dicuntur, quae ad instruendum aliquid pertinent, vt in nauibus remi, vela, antennae, rudentes, clausus et alia eiusmodi." [...]

"ARMAMENTARIVM", i. n. [ὀπλοθήκη] "Locus, vbi reponuntur" [...]

"armamenta et arma."

"ARMAMENTARIOLVM", i. " Diminut." Catholicon.

"ARMARIVM", i. n. [σκευοθήκη] "Locus vbireponunt libri vel quarumcunque artium instrumenta, cibaria item, et pecuniae." [...]

"ARMARIOLVM", i. n. [σκευοθήκιον] "Paruum armarium." Plaut. Truc. 1, 1, 35 Aut lectus dapsilis, aut armariola Graeca. Per armariola et zotheculas nostras Sidon. Ep. 8, 17.

"ARMAMAXA", "vid." HARM.

"ARMENIA", [Ἀρμενία] "Regio Asiae, inter Taurum et Caucasum montes sita, etc. Hinc"

"ARMENIVS", Adi. [Ἀρμένιος] "Aliquis ex Armenia." [...]

"ARMENIVM", i. n. "Pigmenti caerulei genus." Vitr. 7, 5 "vbi vid. Philander." Varro R. R. 3, 2, 4. Plin. 35, 6 s. 12.

"ARMENIACVS", Adi. [Ἀρμενιακός] "vt," Vet. Inscr. Grut. p. 253, 2 "vbi" L. Aurelius Verus "est," ARMENIAC. MEDIC. PARTHIC. [...]

"ARMENTVM", i. n. [ἀγέλη] "Pl. Armenta, "quasi" aramenta, quod boues maxime eligerent ad arandum Varr. L. L. 4, 19. [...]

"ARMENTA", ae. "pro," Armentum: "ap." Enn. "vid." Non. 3, 3. "it." Fest.

"ARMENTALIS", e. [ἀγελητής] "Quod est ex armento." Virg. Aen. 11, 571. [...]

"ARMENTARIVS [1]", [ἀγελάρχης] "Armenti custos." Virg. Georg. 3, 344 [...]

"ARMENTARIVS [2]", a, um. Solin. c. 11 Vnguentum medicum contra armentarios morbos.

"ARMENTOSVS", Adi. [ἀγελώδης] "Armentis abundans" Gell. 11, 1 Quod Italia tunc esset armentosissima.

"ARMENTINVS", Adi. [ἀγελῆσις] "Quod est ex armento." [...]

"ARMENTICIVS", Adi. [ἀγελῆσις] Varro de R. R. 2, 10, 3 Qui greges sequuntur, praesertim armenticios ac caprinos. Pecus Id. ibid. c. 5, 16. "de bouibus vtroque loco."

ARMIFER, ARMIGER, "vid." ARMA.

"ARMIGATVS", a, um. "Ad bumeros alligatus." Vulgata 2 Sam. 6, 14.

"ARMILAVSA", "vel" ARMELAVSA, Vulgo vocata est Vestis, quae ante et retro diuisa atque aperta est: in armos tamen clausa, quasi Armiclausa, C litera ablata. [...]

"ARMILLA", ae. [βραχιονιστήρ, ψέλλιον] "Brachii ornamentum, in circuli modum efformatum." [...]

"ARMILLATVS", Adi. [ψελλιοδοτιός] "Armillis ornatus:" Manuleatus et armillatus in publicum processit Suet. Calig. c. 52. [...]

"ARMILLE", "vel potius" ARMILE, "et" ARMILLVM, "res eadem videtur." [...]

"ARMILVSTRIVM", "et" ARMILVSTRVM, i. n. ὀπλοκαθάρσιον Vet. Gloss. "It." Armilustrum, [ὀπλοκαθάρσια, ὄπλων καθάρσις.] Armilustrum erat festum apud Romanos, quo res diuinas armati faciebant, ac, dum sacrificarent, tubis caneant. [...]

"ARMIPOTENS [2]", ARMISONVS, ARMO, "vid." ARMA.

"ARMON", "Raphani genus siluestre" Plin. 19, 5. "Eadem nempe"

"ARMORACIA", Raphani genus siluestre, quod Armon Pontici vocant Plin. 19, 5 s. 26, 3. [...]

"ARMORACIVM", "vocat" Columella 12, 9, 3 Armoraciorum cyma vt condiatur, "vid." Gl. Armoracia [ῥαφορίδες.

"ARMVS", i. m. [ἄρμος] Festus, Antiqui humeros cum brachiis armos vocabant. [...]

== ARN ==

"ARNACIS", idis. [ἀρναικίς] "Laudatur ex" Non. 14, 38 Genus vestium puellarum. [...]

"ARNAE", Caput, Agni caput. Festus. "Laudat hic Scal." Gloss. Arna, μήτηρ ("Scaliger coniecit" [ὄϊς μήτηρ]) [κατὰ βάρβανον.

"ARNION", i. "Herba eadem, quae Arnoglossa." Apul. de Herb. c. 1.

"ARNOGLOSSA", ae. "et" ARNOGLOSSVM, i. [ἀρνόγλωσσον] "Latine" Plantago. Apul. de Herb. c. 1. "vid." PLANTAGO.

== ARO ==

"ARO", are. [ἀρώα, ἀροτριάζω] "terram aratro vertere et proscindere." Arare mauelim, quam sic amare Plaut. Merc. 2, 3, 21. [...]

"ARANS", ntis. Aranti L. Quinctio Cincinnato nunciatum est, eum dictatorem esse factum Cic. de Sen. c. 16.

"ARATVS [2]", Partic. [ἡροτριωμένος] "vt," Arati agri Ouid. Met. 7, 122. Arata terra Ouid. Fast. 1, 703.

"ARATVRVS", Partic. Tibull. 1, 11, 46 Interea pax arua colat, pax candida primum Duxit araturos sub iuga curua boues.

"ARATIO", onis. f. [ἄρσις] "Actus arandi, et ager, qui aratur. Vt" Segetum arationumque percipere vsum Colum. Praef. p. 8. [...]

"ARATVS [3]", ūs. Idem. Dict. Cret. de Bell. Troi. 2, 41 Vtraque pars aratui insistere, serere frumenta.

"ARATVNCVLA", ae. Dimin. [ἄροσίδιον] Plaut. Trucul. 1, 2, 46 Male vortit res pecuaria mihi apud vos: nunc vicissim volo habere aratiunculam pro copia apud vos.

"ARATOR", oris. m. [ἄροτρον] "Qui terram arat, vel ipse sua manu, vel per alios." [...]

"ARATORCVLVS", i. "Diminut." Cathol.

"ARABILIS [2]", e. [ἄροτος] "Quod arari potest." Plin. 17, 5 Contra, in Byzacio Africae illum centena et quinquagena fruge fertilem campum, nullis, quum siccus est, arabilem tauris.

"ARATORIVS", Adi. "vt," Bos aratorius Cod. Theod. L. 1 de Pign. "Add." Cod. Iust. 8, 17, 7.

"ARATRO", "vel" ARTRO, are. [ἄροτριάζομαι] "Quasi" Arando "iterare: quod est, Segetes iam natas rursus arando proscindere." [...]

"ARATRVMS", i. [ἄροτρον] "Instrumentum, quo aratur." Virg. Aen. 7, 539 [...]

"ARATER", "pro aratro." Secundum legem D. Augusti QVA FALX ET ARATER IERIT Hygin. de Limit. pag. 204. "Add." pag. 192 "et alibi."

"ARATRIFRANGIS", "vel" aratrifragi, "vermiculus, vid." Plin. Valer. 1, 22 "et" 54. Reines. Var. Lect. 1, 16 "et" 3, 4.

"AROMATA", {ἀρώματα} "In plurali" ("nam" Aroma "raro dicitur") "quarundam herbarum fructus, odoris et saporis acris, nec tamen ingrati," Columel. 12, 20, 4 [...]

"AROMATICVS", Adi. {ἀρωματώδης} "Quod odorem aromatum habet." [...]

"AROMATITES", ae. m. {ἀρωματίτης} "Gemmo, quae in Arabia eignitur: ita dicta, quod myrrbae colore et odorem habeat." [...]

"AROMATIZO", are. Vulgata Sirac. 24, 20 Balsamum aromatizans, "i. aromata olens."

"ARON", vel AROS, i. {ἄρον} "Bulbi genus." [...]

== ARP ==

"ARPINVM", {Ἀρπίνιον} "Oppidum Volscorum in Latio, quod M. Ciceronis et C. Marii natalibus gloriatur: ex quo Arpinates hodie ob honorem tanti municipis tres literas," M. T. C. "pro signo publico conscribunt." [...]

"ARPINAS", atis. Adi. {Ἀρπινάτης} Cic. de Lege Agrar. 3, 8 c. 2 Meus paternus auitusque fundus Arpinas. [...]

"ARPINVS", "aliud Adi. vt" Arpinae chartae, "i. Scripta Tulliana" Martial. 10, 19.

== ARQ ==

"ARQVATVS", ARQVITENENS, ARQVITES, ARQVVS, "vid." ARCVS.

== ARR ==

"ARRA", "vid." ARRHA.

"ARRECTORIVS {1}", "vid." ARRIGO.

ARREPO, ARREPTO, "vid." ADREPO.

"ARRHA", "et" ARRA, ae. {ἀρράβων} "est, Quod pretii numerandi quasi pignus datur." [...]

"ARRALIS", e. "Ad arram pertinens." Dioclet. l. 3 C. de Act. emti et vend. Ex arrali pacto.

"ARRHABO", s. ARRABO, onis. m. {ἀρράβων} "Idem fere quod" Arrha. [...]

"ARRHENICVM", [ἀρρήνικόν] "Quod alias" ARSENICVM. Plin. 28, 15 s. 60 "vbi vid. Harduin. et Salmas." p. 812 b, A.

"ARRHENOGONON", i. n. [ἀρρήνογονόν] "Herba," Satyrii genus Plin. 26, 10 s. 63. "Est" et Thelygonon, "quasi illud ad mares, vt hos ad feminas generandas, aliquid faceret."

"ARRHETOS", i. "Aeon haeticorum." Tertull. adu. Valent. c. 35. Gr. [ἀρρήτος, "ineffabilis."

"ARRIDEO", isi, isum, ere. [προσγέλαω] s. ADRIDEO. "Versus aliquem, et quidem blandiendi causa, ridere, in primis ridente alio suum risum quasi addere." [...]

"ARRISIO", onis, f. Auctor ad Herenn. 1 c. 6 Interpellatio et arrisio.

"ARRISOR [1]", oris, m. Sen. Epist. 27 Stultorum diuitum arrosor et arrisor.

"ARRIGO", exi, ectum, ere. [ἴστημι, ὀρθῶ] "ex" Ad, "et" Rego "compositum; significat idem, quod" Erigere. [...]

"ARRECTVS", Partic. [ὀρθοστατῶς] Arrectaeque horrore comae Virg. Aen. 4, 280. [...]

"ARRECTARIVS [2]", Adi. [ὀρθοστάσιος] "Idem fere quod arrectum, vt," Asser arrectarius "in craticio pariete, cui opponitur" Transversarius. [...]

"ARRIPIO", ui, eptum, ere. [προσρπάζω] "Quasi" ad "se" rapere, "cum impetu quodam et violentia accipere." [...]

"ARREPTVS", a, um. Cultro arrepto Liu. 3, 48. [...]

"ARREPTITIVS", a, um. Vulgata Ierem. 29, 26 "vbi fanaticum." [θεόληπτον, "significare videtur."

"ARRISOR [2]", "vid." ARRIDEO.

"ARRODO", "s." ADRODO, si, sum, ere. [ἐπιβιβρώσκω] "Rodendo aliquid aggredi, Rodere incipere." [...]

"ARROSVS", Partic. "vt," Semina arrosa conduunt formicae Plin. 11, 30. Id. 11, 37 s. 85 Plerisque animalium est pinguitudo sine sensu: quam ob causam sues spirantes a subus tradunt arrosas.

"ARROSOR [1]", oris. m. Sen. Epist. 27 [...]

"ARROGO", are. [περιποιέομαι, ἀλαζονεύομαι] "Plerumque significat, aliquid temere sibi tribuere." [...]

"ARROGANS", [ἀλαζών] "Qui sibi aliquid temere atque insolenter tribuit" Caes. Bell. Ciuil. 3, 1 [...]

"ARROGANter", ius, issime. Adu. [ἀλαζονικῶς] Cic. de Orat. 2, 352 [...]

"ARROGANTIA", ae. f. [ἀλαζονεία] "Illa magna de se opinio, per quam temeritas atque impudentia vanam sibi comparat auctoritatem." [...]

Caes. Bell. Ciuil. 1, 85

"ARROGATIO", onis. f. "Adoptionis species." Gell. 5, 19 "quem dedimus in" ARROGO "n." 3. §. 1 Institt. de Adopt. L. 15 "et" 17 ff. de Adopt. "Conf." ib. l. 19.

"ARROGATOR", oris. m. "Qui sic adoptat." l. 15 Digest. de adopt.

"ARROSOR [2]", "vid." ARRODO.

"ARRVGIA", ae. [ἀρρύγια] "Cuniculus subterraneus, quo extrahitur aurum." [...]

== ARS ==

"ARS", artis. f. [τέχνη] "Agendi rationem exercitatione, vel praeceptis firmatam notat." [...]

"ARTICVLA", ae. Dimin. Cathol.

"ARTIFEX [1]", icis. [τεχνίτης, δημιουργός] "Qui artem aliquam exercet." Quinctil. 2, 14, 5 [...]

"ARTIFICIVM", i. n. [τέχνη] "Ars, et opus artis." Caes. Bell. Gall. 7, 29 [...]

"ARTIFICINA", ae. In qua artes exercentur Isidor. Gloss. "vt" Officina.

"ARTIFICIOSVS", a, um. [έντεχνος, τεχνικός] "Qui aliquid via quadam et arte facit." [...]

"ARTIFICIOSE", Adv. [έντέχνας, τεχνικώς] Cic. de Orat. 1, 186 c. 41 [...]

"ARTIFICIALIS", e. [τεχνικός] "Quod arte factum est." Quinctil. 5, 1, 1 Probationes artificiales. "Vid." 5, 9, int.

"ARTIFICIALITER", Adu. [τεχνικῶς] Quinctil. 2, 17, 42 Sed nec illa omittenda sunt, qua in re alius se inartificialiter, alius artificialiter gerat.

"ARTITVS [1]", a, um. Bonis artibus instructus, Fest. [Πόντεχνος, διδάσκαλος, Gloss. Lat. Gr. "Ap." Plaut. Asin. 3, 2, 19 [...]

"ARTISTA", ae. "Pro artifice, barbarum." Voss. de Vit. 3, 1 p. 374. Borrich. Cogit. p. 25.

"ARSACES", [Ἀροάκης] "Postremus Persarum ex Parthis rex, a quo omnes Persidis reges postea" Arsacidae "dicti sunt." [...]

"ARSACIVS", Adl. [Ἀροάκιος] Martial. 9, 35 Scis quid in Arsacia Pacorus deliberet aula. "Nempe" Pacorus, "Parthorum rex. Conf." Claud. Cons. Hon. 4, 216 Barbarus Arsacio consurgeret ore tiaras.

"ARSELLA", ae. "Herba, al. Argemonia." Apul. de Herb. c. 31.

"ARSENICVM", [ἀρσενικόν] "Genus est pigmenti lutei, de quo locus classicus" Plin. 34, 18 s. 56. [...]

"ARSENOGONON", [ἀρσενόγονον] "Herba ferens semen testibus simile, ita dicta, quod vino, in quo macerata est, epoto, mares generari credantur, quemadmodum Thelygono, feminae." Plin. 26, 15 s. 91.

"ARSEVERSE". Auerte ignem significat. Tuscorum enim lingua "Arse," Auerte: "Verse," Ignem constat appellari. Vnde Afranius ait, Inscibat aliquis in ostio, ARSEVERSE. Festus.

"ARSINEVM". Ornamentum capitis muliebris, Festus. [...]

"ARSIS", is. f. [ἄρσις] "Latine dicitur Eleuatio." [...]

== ART ==

"ARTEMEDIVM", i. "Al. Dictamnus, herba." Apul. de Herb. cap. 62.

"ARTEMIS", [Ἄρτεμις] Diana (sive Luna est) sic dicta, quasi [ἀεροτομίς, id est aerem secans, Macrob. Saturn. 7, cap. vlt. "Hinc"

"ARTEMISIA", [ἀρτεμισία] "Herba, de qua sic" Plin. 25, 7 s. 36 [...]

"ARTEMON", onis. m. [ἀρτέμων] "Velum paruum, de quo" Isid. 19, 3 [...]

"ARTERIA", ae. f. [ἀρτηρία] "Iter, qua spiritus in animalibus com meat, quam dictam" [ἀπὸ τοῦ τηρεῖν τὸν ἄερα, a seruando aerem "volunt." [...]

"ARTERIACVS", a, um. Arteriac medicamina Cael. Aurel. Tard. 2, 6. "quae prosunt arteriis. Vid. mox" ARTERIACE. Arteriacus, "Rheumate fauces affectus." Cathol.

"ARTERIACE", es. f. [ἀρτηριακή] Medicamentum quod et Diacodion vocatur Plin. 20, 19 s. 79 [...]

"ARTEROTOMIA", ae. Cael. Aurel. Tard. 1, 45 "In Cephalaea curanda," Item arteriotomian probant, et vsturam ex cauteriis ferratis duorum digitorum spatio super ipsas venulas effectam.

"ARTHRICVS", "vid." ARTHRITICVS.

"ARTHRISIS", is. "Idem quod Arthritis" Prudent. Rom. 495.

"ARTHRITIS", idis. f. [ἀρθριτική] Articularis morbus, "vt explicat" Scribon. 101. [...]

"ARTHRITICVS", [ἀρθριτικός] "Qui laborat morbo articulari." Cic. Fam. 9, 23 Non enim arbitror cocum etiam te arthriticum habere. "Alia exemplaria habent" Arthricum.

"ARTICVLVS [1]", ARTICVLATIM, "etc. vid." ARTVS.

"ARTIFEX [2]", ARTIFICIVM, "etc. vid." ARS.

"ARTIO", iui, ire. "pro" Arcto, as, are

, "dixere veteres," Nonius 10, 10 [...]

"ARTITVS [2]", Bonis instructus artibus, Festus. "Itaque de eo diximus sub" ARS. "Fundus videtur" Plaut. Asin. 3, 2, 19 [...]

"ARTOCOPVS", i. [ἀρτοκόπος, ἀρτοποιός] "Latine" Pistor "dicitur." Iuuen. Sat. 5, 72 [...]

"ARTOCREAS", atis. [ἀρτοκρέας] "Cibus pane et carne constans." Visceratio Gloss. Steph. "quorsum conuenit" Pers. Sat. 6, 50 -- oleum, artocreasque popello Largior: an prohibes?

"ARTOLAGANVS", i. m. [ἀρτολάγανος] "Genus panis delicati, ab" [ἄρτος, "panis: et" [λάγανον, "placenta." [...]

"ARTOPTA", ae. [ἀρτόπη] "Clibanus, sub quo panis coquitur. ab" [ἄρτος, "panis, et" [όπτῶα, "coquo, asso, torreo." [...]

"ARTOPTICIVS", Adi. "Vt." Panis artopticus, "Tostus in artopta vase." Plin. 18, 9 s. 20 [...]

"ARTOTROGVS", i. "Parasiti nomen apud" Plaut. Mil. 1, 1, 9 "ab" [ἄτρος, "panis, et" [τρώγω, "comedo."

"ARTOTYRA", ae. "Panis cum caseo." Hinc dicit

"ARTOTYRITAE", "Haeretici, in S. Eucharistia panem et caseum dispensantes." Epiphani. "et" Augustin.

"ARTRO", "vid." Aratro, in ARO, aras.

"ARTVO", are. "Ab" Artus "fit, a quo" Deartuo, "quod est per artus diuido. Hinc etiam"

"ARTVATVS", Partic. "Per artus disceptus et laceratus." [...]

"ARTVATIM", Adu. "Per singulos artus." Firmic. 7, 1 [...]

"ARTVOSVS", a, um: "pro robusto," Apuleius "habere dicitur Ridero."

"ARTVS", uum, ubus. m. pl. [μέλοσ] "Partes sunt corporis inter iuncturas connexae." [...]

"ARTICVLVS [2]", i. Dimin. [ἄρθρον] "Parui artus, praecipue quidem digitorum, sic vocantur, vt videbimus: sed tamen et alii." [...]

"ARTICVLARIS", e. [ἀρθρικὸς] "Quod ad articulum pertinet: vt," Articularis morbus Plin. 21, 21 "et" 20, 17. [...]

"ARTICVLARIVS", Adi. [ἀρθρικὸς] "Idem." Articularius morbus Cato R. R. 157, 7. [...]

"ARTICVLATIM", Adu. [κατ' ἄρθρου] "Per singulos articulos." Cic. de Natur. Deor. 3 c. 26 [...]

"ARTICVLATE", Adu. [κατ' ἄρθρον] Idem. Gell. 5, 9 [...]

"ARTICVLO", are. [ἀρθροῦν] "Vt," Articulare voces, "i. distincte formare, et figurare per quaedam quasi membra." [...]

"ARTICVLATIO", onis. f. [ἀρθρωσις] Plin. 16, 25 s. 41 [...]

"ARTICVLATOR", oris. [μελοκόπος, Gloss. Lat. Gr.] "Forte qui in frustra et articulos dissecat."

"ARTICVLOSVS", a, um. [ἀρθρώδης] "Plenus articulis." Plin. 24, 16 [...]

"ARTICVLAMENTVM", i n. "Articulus, iunctura." [...]

== ARV ==

"ARVALES", [Ἀρουραῖοι] "Fratres, qui fuerint, doceamus verbis" Gell. 6, 7 [...]

"ARVEHO", "pro" ADVEHO. Boues aruehant ligna, fabalia, frumentum Cato R. R. c. 138. Trapetum vbi aruectum erit Id. c. 135. "Vid." AR "pro" AD.

"ARVGA", ARVIGA, "s." HARVGA, HARVIGA, HARIGA, "hostia est." Festus, Haruiga dicebatur hostia, cuius adhaerentia inspiciebantur exta. [...]

"ARVIGNVS", Adī. "Arietinus," ab Aruiga apud Varr. "vt modo dictum."

"ARVINA", ae. [ἄϊνος] Durum pingue inter cutem et viscus secundum Sueton. in lib. de Vitiis corporalibus. [...]

"ARVINVLA", ae. Diminut. Cathol. "Hinc contractum" ARVILLA, "pro quo" ARBILLA "apud" Festum "hodie legitur. Huc pertinet illud Hesychii," [Ἄρβινη, κρέας, "(legunt viri docti" (στέαρ)] σικελοί.

"ARVISIVM", Ἄρισια χώρα Strab.] "Promontorium est insulae Chii, in quo, teste" Plin. 14, 7 [...]

"ARVNCVS", i. m. [ἤρυγγος] Villus mento caprarum dependens Plin. 8, 50. [...]

"ARVNDO", "s." HARVNDO, inis. f. [κάλαμος, δόναξ] "Calamus, Aquaticus frutex, omnibus notus." [...]

"ARVNDINARIVS", "opificii nomen vid." Inscr. "Reines." 11, 27.

"ARVNDINEVS", Adi. [καλάμινος] "Quod est ex arundine" Plin. 10, 29 Addita in transuersas labias fronde arundinea Virg. Georg. 4, 265 Arundinei canales. Silua Virg. Aen. 10, 709.

"ARVNDINACEVS", Adi. [καλαμοειδής] "Similis arundini. vt" Plin. 18, 7 Frumentis folium arundinaceum, fabae rotundum, et magnae leguminum parti.

"ARVNDINETVM", i. n. "Locus consitus arundinibus." [...]

"ARVNDINOSVS", Adi. [καλαμώδης] "vt Loci epitheton, Arundinibus abundans" Catull. 37, 15 Quaeque Ancona, Cnidumque arundinosam Colis.

"ARVNDIFER", Adi. [δονακοφόρος] "Arundines ferens" Ouid. Fast. 5, 637 Thybris arundiferum medio caput extulit alueo.

"ARVNDVLATIO", onis. "Est, vbi vitium rami suppositis arundinibus fulciuntur. Vid." Varr. R. R. 1, 8, 3.

"ARVNDINO", are: "vnde" SVBARVNDINO "descendit, inusitatum."

"ARVNGVS", "Deus." Gell. 5, 12 [...]

"ARVO", as. "vid." ARVVM.

"ARVRA", ae. f. [ἄρουρα] "Ager satus, seges." Marcellus Emp. c. 8 Segetes Graeci Aruras vocant. Caper de Orthogr. p. 2246 Putsch. Filix, quam credo ita dictam, quod sit minus felix arurae.

"ARVSPEX", "vid." HARVSPEX.

"ARVTAENA", ae. f. "Latine trulla vocatur. Fest. it." Charis. 1 p. 95. "Conf. Reines. V. L." 2, 14 p. 239. "Est" Gr. [ἄροτρον, "hastrum." Artenam "etiam vocari ait" Festus, "et ab" hauriendo appellatam.

"ARVVM", i. n. [ἄρουρα] "ab arando dicitur." Festus Aruum dicimus agrum necdum satum. [...]

"ARVVS", Adi. "Legitur apud antiquos, qui aratur," Plaut. Truc. 1, 2, 47 [...]

"ARVICOLA", ae. m. Metelli "est scriptoris saec." XII. Quirin. Vol. 2.

== ARX ==

"ARX", arcis. f. [ἄκροπολις, ἄκρα] "dicta est auctore" Varrone de L. L. 4, 32 [...]

"ARCICVLA", ae. " Diminut." Cathol.

"ARCVBIAE [2]", arum. "Qui excubias agebant in arce." Fest.

== ARY ==

"ARYTENAM", "sive" ARTENAM, Vas ab hauriendo sic appellabant. Festus. "Est" ἄρπυγες "hastrum."

== AS ==

"In Notis apud Vrsatum" A. S. Actio Sua. [...]

"AS", "vel" ASSIS, assis. m. "Videtur prima notione vnum significare." [...]

"ASSARIVS [1]", i. "Idem qui" AS "vel" ASSIS. [...]

"ASSIPONDIVM [1]", i. n. "Pondus vnus Assis." Varro de L. L. 4, 36 p. 40, 21 Dupondius a duobus ponderibus, quod vnum pondus Assipondium dicebatur. Id ideo, quod As erat librae pondus.

== ASA ==

"ASA", "Apud antiquissimos" Ara "dicta est. vid." Gell. 4, 3. "et" Macrob. Saturn. 3, 2.

"ASAROTON", i. n. [ἀσάρωτον] "Pauimenti genus sic dictum," [ἀ, "et" [σάρω, "quod est Verro." [...]

"ASAROTICVS", Adl. Sidon. Carm. 23, 57 -- aureasque Portas exomas asaroticis lapillis. "Vid. Sirmond."

"ASARVM", i. [ἄσarov] "Herba, de qua sic" Plin. 12, 13 [...]

== ASB ==

"ASBESTINVM", i. n. [ἀσβεστινόν] "Genus est lini, quod ignibus non absumitur." [...]

"ASBESTOS", [ἀσβεστος] "Gemma, quae" in Arcadiae montibus nascitur, coloris ferrei Plin. 37, 10 s. 54.

"ASBOLVS", ἄσβολος] "Canis nomen." Quid. Met. 3, 218 Et niueis Leucon, et villis Asbolus atris. "Nempe" [ἄσβολος "dicitur Fuligo."

== ASC ==

"ASCALABOTES", [ἀσκαλαβώτης] "Animal venenatum, ex genere stellionum." [...]

"ASCALABOTIVM", " Diminut. Turnebus legebat" Catul. 50 Dii magni ascalabotium disertum. "Al." Salaputium, Salicippium "etc."

"ASCALAPHVS", [Ἀσκάλαφος] "Acherontis filius et Orphnes nymphae Aeuernalis: postea in bubonem mutatus. Fabulam vide apud" Ouid. Met. 5, 539.

"ASCALIA", ae. f. [ἀσκαλία] "In cacto" teneritas similis cerebro palmae Plin. 21, 16 s. 57.

"ASCALONIA", ae. "Cepae genus, ab" Ascalone, "oppido Iudaeae, nominata" Plin. 19, 16.

"ASCALPO", "s." ADSCALPO, ere. Adscalpens aurem dexteram Apul. Met. 6 p. 176.

"ASCANIVS", [Ἀσκάnios] "Aeneae filius ex Creusa, regis Priami filia, fugae laborumque in quaerendo regno socius, teste" Virg. Aen. 1, 646. [...]

"ASCAVLAE", [ἀσκαύλαι] "Tibicines, quorum armamentum musicum imitatur vtriculum: Latine" Vtricularios "diceret." [...]

"ASCENDO", "vel" ADSCENDO, di, sum, ere. [ἀναβαίνω, ἀνεμι, ἀνέρχουμι] Ad "aliquid" scandere. [...]

"ASCENDENS", ntis. Machina Vitruv. 10, 19. "i. qua murus ascenditur."

"ASCENDENDVS", a, um. Mons erat ascendendus Caes. B. C. 1, 79.

"ASCENSVRVS", Partic. [ἀνοβηρόμενος] Tibull. 4, 1, 12 Quin etiam Alcides deus ascensus Olympus.

"ASCENSVS [1]", a, um. Ne, precor, ascensis tanti sit gloria Bactris Propert. 4, 3, 62.

"ASCENSVS [2]", ūs. m. [ἀνόβροσις] "Ascendendi actus." [...]

"ASCENSIO", onis. f. "Idem." Cic. de Clar. Orat. 137 [...]

"ASCENSOR", oris. Hieron. contra Rufin. L. 1 "extr." Ascensor montis dominici. Theodulf. Carm. 2, 331 "ad Christum in historia diei Palmarum," Tu plus ascensor, tuus et nos simus asellus.

"ASCENSIBILIS", e. Cael. Aurel. Tard. 3, 1 Ascensibili itinere gradientur, "i. ascensu arduo, aduerso cliuo vel scalis."

"ASCETERIA", [ἀσκητήρια] "Vocantur Monasteria in codice Iustiniani, verbo" [ἀσκήω, "quod est Mentem exerceo in contemplatione rerum divinarum. Vid. v. g." Cod. 1, 3, 35.

"ASCIA [1]", "appellantur" Loca Indiae, in quibus vmbrae non sunt, Septentrioque non conspicitur, nec horae dinumerantur Plin. 2, 73.

"ASCIA [2]", ae. [ἀξίνη, σκέπαρον] "Instrumentum fabrorum, quo ligna dolantur, poliunturue." [...]

"ASCIOLA", ae. f. Diminut. "habuimus ex" Isid. 19, 19. "Est etiam in" Catholico.

"ASCIO", are. [ξίω] "Ascia ferire vel percutere, dolare." Vitruv. 7, 2 Sumatur ascia: et quemadmodum materia dolatur, sic calx in lacu macerata ascietur. 2 "Vid." ASCISCO n. 2.

"ASCISCO", "s." ADSCISCO, iui, itum, ere. [ἐπίγωμαι, προσάγωμαι, προσκαλοῦμαι] "Sciscendo et decernendo assumere, vel simpliciter assumere, et deligere sibi." [...]

"ASCITVS [1]", Partic. [ἐπιχθελίς] Amitti ciuitatem Rom. alia adscita Nep. 25, 3, 1. [...]

"ASCITICIVS", a, um. [ἐπιβλησιακός] "Ad" Plautum "auctorem referunt, incerta fide."

"ASCITVS [2]", "vel" ADSCITVS, ūs. m. "Appetitus." [...]

"ASCITES", ae. [ἀσκίτης] "Infimi ventris hydrops," Cum intus in vterum contrahitur aqua Cels. 3, 21.

"ASCLEPIVS", i. [Ἀσκληπιός] "Aesculapius est. Hinc"

"ASCLEPIADES", [Ἀσκληπιάδης] "Quasi tu" Aesculapii "progeniem dicas," Maximus auctor medicinae Scribon. Ep. noster 75. [...]

"ASCLEPIADEVM", "Carmen idem est ac Choriambicum;" vt in Hor. Carm. 1, 1 Maecenas atavis edite regibus, "quod exemplum ponit" Diomed. 3 p. 408.

"ASCLEPIAS", adis. [ἀσκληπιᾶς] "Herba, de qua" Plin. 27, 5 s. 18 folia ederae habet, ramos longos, radices numerosas, tenues, odoratas "etc."

"ASCLEPION", Panaces, "herbae genus: sic dictum," quoniam is ("Asclepius" s. "Aesculapius") filiam Panaceam vocauit Plin. 25, 4 s. 11.

"ASCLEPIA", orum. "Festum Aesculapii." Pollux 1, 1. "It. Agones ap. Smet. in" Antiqu. Inscriptt. p. 304 "et" 415.

"ASCLEPIADOTON", "s." ASCLEPIODOTON, i. "Singularare pharmacum volunt Aesculapii, quo gratiosos suos beat: vid." Tertull. adu. Gent. Apol. c. 23. [...]

"ASCOPERA", ae. [ἀσκόπηρα] "Latine dicitur Marsupium, aut sacculus pelliceus: ex" [ἀσκόδ, "quod vtrem, et" [πίρα, "quod peram siue saccum significat." [...]

"ASCRA", [Ἄσκρα] "Boeotiae vicus, ad radices montis Heliconis, Hesiodi patria." Ouid. Pont. 4, 14, 31 Intumuit vati non tamen Ascra suo. Inde

"ASCRAEVVS", Adi. Virg. Georg. 2, 176 Ascraeumque cano Romana per oppida carmen. "i. Hesiodi imitatione, de re rustica." Ouid. Fast. 6, 14 Ascraeae oues, "quas pascebat Hesiodus."

"ASCRIBO", "vel" ADSCRIBO, "potius," psi, ptum, ere. [...]

"ASCRIBENS", "vel" ADSCRIBENS, ntis. Locum ei adscribens Tertull. adu. Hermog. c. 38.

"ASCRIPTVS", Partic. [προσγεγραμμένος] "vt." Adscripta dies literis Cic. Q. Frat. 3, 1. [...]

"ASCRIPTIO", onis. f. [προσγραφή] Cic. pro Caecin. 95 c. 33 Vt ne longius abeam, declarat ista adscriptio esse aliquid.

"ASCRIPTICIVS", a, um. [προσέγγιστος] "Adscriptus, vel ex genere adscriptorum, quo nouitas quaedam et inferior gradus indicatur." [...]

"ASCRIPTOR", "s." ADSCRIPTOR, oris. m. [προσγραφεύς] "Quae se adscribi patitur, vel potius adscribit, i. adiungit se factioni alterius." [...]

"ASCRIPTIVVS", "s." ADSCRIPTIVVS, a, um. [προσέγγιστος] "Idem qui" Adscripticius. [...]

"ASCVLA [1]", ae. f. "Diminutium ab" Assis "s." Axis, "i. asser" s. "tignum tenuius, si recte emendauit Is. Vossius" Catullum 17, 3 p. 45 [...]

"ASCVLVM", [Ἀσκυλον] "Oppidum est Apuliae memorandum clade illata Pyrrho a Curio et Fabricio, Romanis consulibus, vt late ostendit Plutarch. in vita Pyrrhi. Ab hoc"

"ASCVLANVS", Adi. Cicero de Clar. Orat. 169 Barrus Asculanus, cuius sunt aliquot orationes Asculi habitae.

"ASCYRON", [ἄσκυρον] Herba eadem est, quae Androsaeomon, Plin. 27, 4 "et 5. Vid." ANDROSAEMON. "Eadem dicitur"

"ASCYROIDES", is. n. Plin. 27, 5. Dioscor. 3, 163.

== ASD ==

"ASDRVBAL", [Ἀσδρούβαλ] Punicum aliquot imperatorum Carthaginensium nomen. [...]

"ASELLVS [1]", "vid." ASINVS.

== ASI ==

"ASIA", [Ἀσία] "pri. corr. Tertia pars orbis cogniti, angustiore appellatione latius subinde extensa." [...]

"ASIVS", a, um. [Ἀσιος] "Asiaticus." Seruius "quidem in illud" Virg. Aen. 7, 701 [...]

"ASIACVS", Adi. [Ἀσιεύς] "i. e. Asiaticus. Laudatur" Ouid. Met.

12, 588 Ecquid vbi Asiacas casuras adspicis artes. "Sed editur ex MS." vt has iam iam.

"ASIAGENES", is. "Cognomen Scipionis, qui Africani frater fuit" Liu. 39, 44. Apoll. Sidon. Carm. 7, 79. "Vid. Gronou. Obs." 4, 25 p. 391 "sqq."

"ASIATICVS", Adi. [Ἀσιος] "vt," Asiaticum orationis genus Cic. de Clar. Orat. 325 c. 95 "de Hortensio," Genus Orationis erat Asiaticum, adolescentiae magis concessum, quam senectuti. [...]

"ASIANVS", aliud Adi. [Ἀσιανός] "Qui est ex Asia, vel in Asia negotium habet." [...]

"ASIS", idis. f. "pro" Asiaca "vel" Asia.

"ASILVS", i. m. [οἰστρος] "Insecti genus, bubus molestum, de quo" Virg. Georg. 3, 147 [...]

"ASINVS", i. m. [ὄνος] "Notum animal, cuius primo elogia quaedam ponemus ex" Colum. 7, 1, 1 sq. [...]

"ASINA", ae. f. Ex equo et asina fit hinnus Varro de R. R. 2. 8. [...]

"ASELLVS [2]", Dimin. [ὄνυριον] Plin. 17, 5 [...]

"ASELLA", ae. f. Ouid. de Arte Am. 3, 290 Vt rudit ad scabram turpis asella molam.

"ASELLVLVS", i. m. Arnob. 3 p. 109. [...]

"ASINARIVS", a, um. [ὄνηλάτης, ὄνυκος] "Qui pascit asinos, vel agit etc."

"ASININVS", "Aliud" Adi. [ὄνειος, ὄνυκος] "quod est Asini: vt," Asininus pullus Varro de R. R. 2. 8. Ossa asinina Plin. 16, 36. Asinina pruna Idem 15, 13. Lac Plin. 11, 41. Stercus Varr. R. R. 1, 38.

"ASINALIS", e. Verecundia Apul. Met. 4 p. 153. Aures Fulgent. Mythol. 4.

"ASINISCA", "vel" ASINVSICA, ae. "Vitis genus" Plin. 14, 3.

"ASIBIDA", "vel" ASIVIDA, ae. "Qui asino vehitur." Plaut. Bacch. Suppos. prol. v. 31 Asiuidam Ionii me vocitant greges, quod vectario senex vehar asino. "Est igitur velut" Asiniuehida.

"ASIO", onis. [ὄρις] "Avis ex genere noctuarum," Plin. 10, 23 Otis bubone minor est, noctua maior, auribus plumeis eminentibus: vnde et nomen illi. Quidam Latine Asionem vocant. "Add." Id. 29, 6.

"ASMODAEVS", i. m. "Daemon connubiorum inimicus." Vulg. Tobia 3, 8.

== ASO ==

"ASOMATOS", i. m. "Incorporeus." [...]

"ASOPVS", [Ἀσωπος] "Amnis Thebas praeterfluens, fabulis nobilitatus." [...]

"ASOPIS", idos. [Ἀσωπις] Asopi "fluvii filia" Aegina. Ouid. Met. 6, 113 Aureus vt Danaen, Asopida luserit igneus.

"ASOPIADES", Patronym. masc. [Ἀσωπιᾶδης] "Quod apud Poetas accipitur pro" Aeaco, Asopi "nepote, qui pater fuit Aeginae, matris Aeaci." [...]

"ASOTVS", i. [ἄσωτος] Asoti "dicuntur verbo Graeco, qui luxu et voluptatibus ita sunt perditī, vt seruae ipsa illos salus non possit: qui Latine" nequam "dicuntur." [...]

"ASOTIA", ae. "Nequitia, luxuries." Sumtum plurium asotiamque adolescentis viri deplorans Gell. 10, 17. "Add." Id. 19, 9.

"ASOTOS", Adu. Gr. [ἀσώτως. Martial. 4, 9 Soti filia -- {ἔχεις ἀσώτως, "nequam es, nequiter te habes."

== ASP ==

"ASPALATHVS", {ἀσπλάσθος} Spina candida ("teste" Plin. 12, 24.) magnitudine arboris modicae, flore rosae, cuius radix vnguentis expetitur. "Conf." Plin. 15, 7 "et" 24, 13.

"ASPALAX", "Herba, sponte nascens." Plin. 19, 6.

"ASPARAGVS", i. m. {ἀσπάργος} "Frutex." [...]

"ASPARGO", "vid." ASPERGO.

ASPECTABILIS, ASPECTO, ASPECTVS, "vid." ASPICIO.

"ASPELLO", uli, ulsum, ere. {ἀπῶθῶ} "q. d. abs se pellere." [...]

"ASPENDIOS", Vuae genus, damnatum aris, quod nec ab vlla alite etiam attingitur, "vt auctor est" Plin. 14, 18. "Ab vrbe Pamphyliae" Aspendo, "vnde etiam" Aspendius "citharista, de quo in" CANERE INTVS.

"ASPER", era, erum. {τραχύς} "Primo sic vocari videtur, quod tactum offendit, deinde quidquid etiam cuiuncunq; alii sensui vel externo vel interno molestum." [...]

"ASPERITAS [1]", atis. f. [τροχούτης, τροχουμῶς] "Contraria est Lenitati." [...]

"ASPERITER", Adu. Antiquum, Naeuius Pullis, Vbi tu nequaquam cubares asperiter Non. 11, 32.

"ASPERE", Adu. [τροχέωζ] Cic. Fam. 1, 5 [...]

"ASPERO [1]", are. [τροχόνω] "Asperum facere." [...]

"ASPERATVS", Partic. [...]

"ASPRATVS", a, um. Asprata lima poliri Sidon. Epist. 4, 8. Baccharum praefert leues asprata lapillos Id. Carm. 2, 419.

"ASPRATILIS", e. Petra, Terminus Auctores Rei agrar. p. 228, 305. "etc." Goes.

"ASPRATILES", Pisces "ex" Plinio Valer. "Rhod. in Lexic. Scribon. Vid." ASPER.

"ASPREDO [1]", inis. f. [τροχούτης] "i. Asperitas." [...]

"ASPRITVDO", inis. f. [τροχούτης] "Idem." [...]

"ASPRETVM", i. "Locus asper et abruptus." Liu. 35, 28 Tabernacula statuere in aspretis et inaequabili solo difficile erat. "Add." Grat. Gyneg. 241.

"ASPERGILLVM", "vid. post" ASPERGO.

"ASPERGO [1]", "vel" ADSPERGO, si, sum, ere. [ἀσπείρω, ἀσπείρω] "Ex" Ad "er" Spargo "compositum; aliquantulum madefacere significat." [...]

"ADSPERGENS", entis. Adspersgens septies contra velum Vulgat. Leuit. 4, 17. "Add." ibid. 16, 19. Adspersgens cinerem capiti suo Vulgat. 2 Sam. 13, 19.

"ASPERGO [2]", "siue" ADSPERGO, inis. f. [ἀσπείρω] "Aqua, quae adspergitur, dum adspergitur." [...]

"ASPERSVS [1]", a, um. Partic. [ἀσπείρων] "Vt," Aspersus oculis liquor Plin. 12, 8. [...]

"ASPERSVS [2]", ūs. m. [ἀσπείρων] "Adspersendi actus." Plin. 11, 53 Quae insecta appellauimus, omnia olei aspersu necantur.

"ASPERSIO [1]", onis. f. [ἀσπείρω] "Idem." Cic. de Leg. 2, 24 c. 10 Nam illud vel aspersione aquae, vel dierum numero tollitur. Si adpersio sola contingat Macrob. Sat. 3, 1.

"ASPERITAS [2]", "vid." ASPER.

"ASPERNO", aī. [ἀσπείρω] Recusare, auersari, non agnoscere: est autem dictum a Sperno. [...]

"ASPERNANS", Partic. Cic. Fam. 15, 10 Non aspernante senatu. Nec Syrii quemlibet regem aspernantibus Iust. 39, 1, 5. "Add." Idem 13, 6, 4.

"ASPERNANTER", Adu. Accipere Ambros. Ep. 29 "extr." Ammian. 31, 4. Salu. de Prou. p. 114. Audire Sidon. Ep. 7, 8. Resalutari Idem ibid. Ep. 2.

"ASPERNATOR", oris. m. "Dicitur esse" Tertulliani.

"ASPERNABILIS", e. [καταφρονητός] Gell. 11, 3 [...]

"ASPERNATIVS", Partic. [καταφρονητικός] Virgil. Georg. 3, 393 [...]

"ASPERNANDVS", Partic. Cic. Fam. 15, 6 [...]

"ASPERNATIO", onis. f. [καταφρόνησις] "Contemptus." Cic. Tusc. 4, 32 c. 14 Quorum omnes morbi et perturbationes ex aspernatione rationis eueniunt.

"ASPERNAMENTVM", i. n. Idem. Tertulliano "adscribunt."

"ASPERO [2]", as, "vid." ASPER.

"ASPERSIO [2]", ASPERSVS, "vid." ASPERGO.

"ASPERVGO", "Herba est, Lappaginis species, similis illi, quae" mollugo "dicitur," sed foliis asperioribus. Plin. 26, 10 s. 65.

"ASPHALTION", [ἀσφάλτιον] "Trifolii species." [...]

"ASPHALTITES", [Ἀσφαλτίτης] "Lacus Syriae, de quo" Plin. 5, 16 [...]

"ASPHODELVS", i. m. [ἀσφόδελος] "Herba, de qua" Plin. 21, 17 s. 68 [...]

"ASPICIO", "s." ADSPICIO, exi, ectum, ere. [προβλέπω, ἐφορώ] "Ex" Ad "et" Specio "antiquo verbo compositum, significat Intueri, ad aliquid oculos adiacere vel conuertere." [...]

"ASPICIENS", entis. Quid statis adspicientes in caelum Vulgat. Act. 1, 11.

"ASPICIENDVS", [προσβλεπτός] Ouid. Fast. 6, 284 Tu dea non fueras aspicienda viro.

"ASPECTVS [1]", a, um. Vultus aspectus Sid. 8 ep. 14.

"ASPECTVS [2]", "s." ADSPECTVS, ūs. m. [ὄραμα] "Intuitus, aspiciendi actus, vel modus." [...]

"ASPECTIO", onis. f. Idem. "Vid." Festus, Spectio in auguralibus ponitur pro Aspectione.

"ASPECTO", are. {ἐπιβλέπομαι} Frequent. [...]

"ASPECTANS", {ἐπιβλέπων} Stat. Theb. 3, 82 Et nunc trucidis ora tyranni Nunc ferrum aspectans. Virg. Georg. 3, 228 Stabula aspectans. "Conf." Id. 6, 186. "et" 10, 251.

"ASPECTABILIS", e. {ὄρατός} "Quod aspici potest, visibile." [...]

"ASPECTAMEN", inis. n. Iucunda aspectamini Cl. Mamert. 2, 12. "ex emend. Barthii."

"ASPICVVS", a, um. "Vnde" Inaspicius.

"ASPICIALIS", e. ὄρατός Gloss. Gr. Lat.

"ASPIDELON", Lactuca siluatica Apul. de Herb. 30. "Quidam libri" Aspideion, {ἀσπίδιον}.

"ASPILATES", {ἀσπιλάτης} "Gemma est" ignei coloris, "quam" Democritus tradit in Arabia gigni, et in nido Arabicarum alitum inueniri: traditque eam cameli pilo splenicis alligatam, "malo illorum mederi." [...]

"ASPIRO", s. ADSPIRO, are. {ἐπιπνέω, ἐπουριάζω} "Est afflare." [...]

"ASPIRANS", Partic. Cic. de Nat. Deor. 2, 136 c. 55 [...]

"ASPIRATIO", onis. f. [ἐπίπνευσις] "Actus spirandi; dum aërem adspirantem in corpus intromitimus." [...]

"ASPIRAMEN", inis. n. "Idem." Val. Flac. 6, 465 "Tuno ad Venerem," Da, precor, artificis blanda aspiramina formae, "tractum ex" Virg. Aen. 8, 373.

"ASPIS", idis. f. [ἀσπίς] "Serpens parvus venenosissimus, cuius naturam multis verbis describit" Plin. 29, 4. [...]

"ASPLENVUM", i. "a Graeco" [ἄσπληνον, "quod lienem imminuat: Herba, de qua" Plin. 27, 5 s. 17 [...]

"ASPORTO", are. [ἐκφέρειω] "Alio portare." [...]

"ASPORTATVS", Partic. [ἐξηγεγμένος] Cic. Verr. 1, 53 c. 20 Omnia ex fanis, ex locis publicis, palam, spectantibus omnibus plostris euecta, asportataque. Asportata inde terra Solin. c. 45.

"ASPORTANDVS", Partic. [ἐξεκτετός] Cic. Verr. 4, 110 c. 49 Simulacrum auellendum asportandumque curauit.

"ASPORTATIO", onis. f. [ἐξηγωγή] "Actus asportandi." Cic. Verr. 4, 110 c. 49 His pulchritudo periculo, amplitudo saluti fuit: quod eorum demolitio atque asportatio perdifficilis videbatur.

"ASPREDO [2]", ASPRETVM, ASPRITVDO, "vid." ASPER.

== ASS ==

"ASSA", orum. "vid." ASSVS, a, um

.

"ASSABINVS", "Deus apud Aethiops." [...]

"ASSAMENTA", s. AXAMENTA, orum. n. pl. [σπανιδώματα] "Tabulae sectiles, quae" Axes "siue" Asses "alias dicuntur." [...]

"ASSARACVS", [Ἀσάρρακος] "Trois filius, auus Anchisae, et pater Capys. Vnde" Virg. Aen. 12, 127 Et genus Assaraci Mnestheus.

"ASSARATVM", "vid." ASSIRATVM.

"ASSARIVS [2]", "vid." ASSO, as.

"ASSARVM", "vid." ASARVM.

"ASSECLA", ae. m. [ἀκόλουθος] Seruus, sic dictus ("vt ait" Nonius 1, 280) quod assit, et omnibus iussis dominorum praesto sit. [...]

"ASSECTOR [1]", "etc. vid." ASSEQVOR.

ASSEDO, ASSESSIO, ASSESSOR, ASSESVS, "vid." ASSIDEO.

"ASSEFOLIVM", Herba. Apul. de Herb. c. 77.

"ASSELLO", "vel" ADSELLO, are. "Aluum demittere." [...]

"ASSENTIO", si, sum, ire. [συγκατατίθεμαι, συνανέω, ὁμολογέω] "Accedere alterius sententiae, Consentire." [...]

"ASSENTIOR", ensus sum, iri. Dep. "Idem." Cic. Verr. 1, ... Vt ego assentiar orationi, defensionem tamen non probabo. [...]

"ASSENTIENS", Partic. [συνανών] Cic. de Diuin. 2, 104 c. 50 Ennius, qui magno applausu loquitur, assentiente populo.

"ASSENSVS [1]", Partic. [ὁμολογηθεὶς] Cic. Acad. 4, 99 c. 31 [...]

"ASSENSVS [2]", ūs. m. [συγκατάθεσις, ὁμολογία] "Assentiendi actus, facultas." [...]

"ASSENSIO", onis. f. [συγκατάθεσις] "Consensus." [...]

"ASSENSOR", oris. [συγκαταθέτης] "Qui assentitur." Cic. Fam. 6, 22 Quotidie commemorabam, te vnum in tanto exercitu mihi fuisse assensorem, et me tibi. Irae facilis assensor meae Sen. Hippol. 1207.

"ASSENTOR", ari. [κολακεία] "Vitiose assentari, insidiose et conciliandae alicuius vtilitatis gratia, effusius, et plerumque falso laudare." [...]

"ASSENTANS", antis. Assentante maiore conuiuiarum parte Iustin. 12, 6, 2. "Conf." Tertull. adu. Marc. 5, 14.

"ASSENTATIO", onis. f. [κολακία] "Assentandi actus." [...]

"ASSENTATIVNCVLA", Dimin. Cic. Fam. 5, 12 Vereor, ne assentatiuncula quadam aucupari tuam gratiam videar. "Plur." Plaut. Stich. 1, 3, 75.

"ASSENTATORIE", Adv. [κόλακικῶς] "Cum assentatione." Cic. Q. Fratr. 2, 14 Dubitare te non assentatorie, sed fraterne veto.

"ASSENTATOR", oris. m. [κόλαξ] "qui assentatur." [...]

"ASSENTATRIX", icis. f. Plaut. Mostell. 1, 3, 100 Nunc assentatrix scelestas est, dudum aduersatrix erat.

"ASSEQVOR", quitus sum, equi. [ἀκολουθέω, ἐπικαταλαμβάνω, παρακολουθῶ] "Peruenire ad id, quod sequimur, vel cupimus." [...]

"ASSECVTVS", a, um. Quem C. Caesar -- Hispaniensis militiae, assecutum se, postea comitem habuit Vell. 2, 59, 3. "Add." Front. Strat. 1, 8, 3.

"ASSECTOR [2]", ari. [παρακολουθοῦμαι] Frequent. [...]

"ASSECTATIO", onis. f. [ἀκολούθησις] "Assectandi actus." [...]

"ASSECTOR", oris. m. [ἀκόλουθος] "Qui assidue comitatum praestat." [...]

"ASSECVTOR", oris. m. "Idem." Mart. Capell. 9 p. 306 Himeros Cupidinis Assecutor.

"ASSER", eris. m. "Hoc nomen non significat tabulam sectilem e ligno, qui potius" Assis "vel" Axis "est, sed tigillum modicum, longum potius quam latum aut crassum, quod glossae veteres indicant," κοντόλ, δοκόλ, στρωτήρες, "sed" [στρωτήρ "explicatur in Cyrilli Glossis" ἡ λεπτή δοκός, "et apud Harpocrationem ac Suidam" στρωτήρες "sunt" [τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, "de varietate lectionis vid. viri docti ad Harpocr. et Poll. 10, 173." [...]

"ASSERCVLVM", i. n. Dimin. Cato R. R. 12 [...]

"ASSERO [1]", "vel" ADSERO, eui, itum, ere. [προσφυτεύω] "Iuxta sero vel planto." [...]

"ASSITVS [1]", "vel" ADSITVS. Partic. [προσφυτευθεὶς] "Iuxta satus." [...]

"ASSERO [2]", "vel" ADSERO, rui, ritum, ere. [προσείρα, προσέπτω] Varro L. L. 5, 7 p. 57, 11 [...]

"ASSERENS", Aur. Victor. Caes. 21, 3 Asserentique, Vellem si liceret. "Add." Sen. Exc. Controu. 4, 2.

"ASSERTVRVS", a, um. Sueton. Claudian. 10. COSS. asserturi communem libertatem.

"ASSERTVS", a, um. Martial. 7, 62 Annus, asserto qui sacer orbe fuit, "i. liberato." Assertus in ingenuitatem Suet. Aug. 74.

"ASSERTVM", i, n. "Affirmatio, argumentum." Martian. Capell. 6 p. 195 Multiplicibus monstratur assertis.

"ASSERTIO", onis, f. "Vindiciae in libertatem vel seruitutem." [...]

"ASSERTOR", "vel" ADSECTOR, oris. m. [ἐκδοκτῆς] Vindex, "vt ex" Donato ad Ter. Adolph. 2, 1, 39 [...]

"ASSERTORIVS", a, um. "Vt" lis assertoria l. 1 C. de assertione tollenda, "quam modo sub" Assertio "plenius laudauimus."

"ASSERVIO", iui, itum, ire. [ἐπιδουλεύω] Idem, quod simplex Seruio. Cic. Tusc. 2, 56 c. 24 Toto corpore atque omnibus vngulis (vt dicitur) contentioni vocis asserviunt.

"ASSERVO", are. [προσφυλάττω] "Diligenter custodire." [...]

ASSESSOR, ASSESSIO, ASSESTRIX, "vid." ASSIDEO.

"ASSEVERO", "vel" ADSEVERO, are. [διαβεβαιῶμαι, διισχυρίζω, ισχυρίζω] "Seriam voluntatem et seueritatem in affirmando ostendere." [...]

"ASSEVERANS", tis. Partic. Tacit. Ann. 13, 18 [...]

"ASSEVERANTER", ius, issime. Adu. [διισχυριζομένως] Cic. Att. 15, 19 [...]

"ASSEVERATE", Adu. [διισχυρισμένως] "Idem." Gell. 7, 5 [...]

"ASSEVERATIO", onis. f. [διισχυρισμός] "Affirmatio seria." [...]

"ASSICCO", are. [ἐπιξηραίνω] "Diligenter siccare." Colum. 12, 15, 5 Tum rursus in sole assiccavit. Paucis horis in sole habeto, deinde in vmbra adsiccato Idem de Arb. c. 28. "Saepius eo vtitur Columella."

"ASSICCATVS", a, um. Plurimum refert, non adsiccato succo finum vires continere Columel. 1, 6, 22. "Add." Idem 2, 9, 18. "et" 12, 44, 7. Marc. Empir. c. 19.

"ASSICCESCO", ere. [ἐπιξηραίνωμαι] "Siccum fieri." Columel. 12, 9, 1 Expressos in cratibus pandere, dum assiccescant.

"ASSICVLVS", "vid." ASSER.

"ASSIDELAE", "vid. post" ASSIDEO.

"ASSIDEO", "sive" ADSIDEO, edi, essum, ere. [προσεδρεύω, παρεδρεύω, παρακάθημαι] "Iuxta sedere, sine aliquo motu." [...]

"ASSIDENS", Partic. [παρεδρεύων] Horat. Epod. 5, 95 Et inquietis assidens praecordiis. Assidens implumbus pullis auis Idem Epod. 1, 19. Tacit. Ann. 4, 58 Saepe moenia vrbis assidens.

"ASSESSVS", a, um. Sil. Ital. 12, 453 Assessos Capuae muros.

"ASSESSIO", onis. f. [παρεδρευσις] "Assidendi actus." Cic. Fam. 11, 27, (28) Quae tua fuerit assessio, oratio, confirmatio animi mei "etc."

"ASSESSOR", oris. m. [σύνεδρος, πάρεδρος] "Qui assidet, in primis consulendi causa." [...]

"ASSESSORIVS", Vlpian. l. 5 §. 8 ff. De iniur. et famos. libell. Sabinus in Assessorio, "i. libro de officio Assessoris. Add." l. 12 D. de Pact.

"ASSEDA", "siue" ADSEDA, ae. f. "Sella quadriugis in" Gloss. Isidor.

"ASSEDO", onis. "Antique, idem" qui Assessor Nonius 1, 312.

"ASSESSVRA", ae. [παρεδρία] Vlp. in l. 3 [...]

"ASSESTRIX", icis. f. [παρεδρευτις] "Ab Assessor." Afranius "ap." Non. 2, 39 Dimittit assestricem, me ad sese vocat. "Obstetricem interpretatur Scal. Coni. in Varr. p. 122. Conf." ASSISTRIX.

"ASSIDELA", ae. f. Festus. Adsidelae mensae vocantur, ad quas sedentes flamines sacra faciunt.

"ASSIDO", edi, essum, ere. [καθέζομαι] "Sedem capere, sessum ire, incipere assessionem." [...]

"ASSIDVVVS", "vel" ADSIDVVVS, Adī. [ἀδιάλειπτος, ἀκατάπαυστος, προσληπρῶν] "Proprie, qui semper assidet, deinde, qui semper adest, et in vniuersum frequens, continuus." [...]

"ASSIDVITAS", atis. f. [ἐπιμονή] "Perpetua praesentia et velut Assessio, it. perpetua diligentia, eiusdemque actionis frequens repetitio, omnis denique frequentia et continuatio." [...]

"ASSIDVE", Adu. [ἀδιδλείπτως, διὰ τέλους] "Frequenter, diligenter, perpetuo." [...]

"ASSIDVO [1]", [ἀκαταπαύστως] "Idem, quod" Assidue. Plaut. Mil. 1, 1, 50 Dum talem facies qualem adhuc, assiduo edis, communicabo te semper mensa mea.

"ASSIDVO [2]", are. Vulg. Int. Sirac. 30, 1 Qui diligit filium suum, assiduat illi flagella.

"ASSIGNO", "vel" ADSIGNO, are. [προσνέμω, διανέμω] "Dare et attribuere: ad agros fere pertinet." [...]

"ASSIGNATIVS", a, um. Partic. Cic. Phil. 5 [...]

"ASSIGNANDVS", a, um. L. 1 ff. de assign. lib. Senatus consulto, quod factum est Claudianis temporibus -- de assignandis libertis in haec verba cauetur.

"ASSIGNATIO", onis. f. [προσαπόθεσις] "Actus assignandi, Attributio." [...]

"ASSIGNATOR", oris. m. "esse dicitur" Vlpiani.

"ASSILIO", "vel" ADSILIO, ui "et" iui, ultum, ire. [ἐπιτηδῶα] Ad aliquid salire, aggredi. [...]

"ASSILIENS", Partic. "Proprie" Columel. 6, 37, 9 [...]

"ASSVLTVS", ūs. m. [ἐπιτηδησις] "Assiliendi actus." [...]

"ASSVLTO", are. [ἐπιτηδῶμαι] "Cum impetu aggredi." [...]

"ASSVLTRANS", antis. Ingruit assultans, "modo vidimus" Plin. 8, 40. Latera et frontem assultantes Tac. An. 1, 51, 5.

"ASSVLTIM", Adu. "Assiliendo." Plin. 11, 24 Phalangiae ex his appellantur, quorum noxii morsus, corpus exiguum, varium, acuminatum, assultim ingredientium.

"ASSIMILIS", "s." ADSIMILIS, e. [προσῳμοσις] "ex Ad et Similis, Prorsus similis." [...]

"ASSIMILITER", Adu. [προσῳμοίως] Plaut. Bacch. 4, 9, 27 Assimiliter mihi hodie obtigit.

"ASSIMILO", "siue" ADSIMILO, are. [ἀφομοίωσις, ἀπεικάζω, ὁμοίω, εἰκάζω] "esse volunt comparare, similem facere, vel fingere, vel ostendere: propugnat etiam pro verbis" Simulare "et" Assimilare Barth. ad Claudian. [...]

"ASSIMVLO", "hodie fere conuenit, auctore praesertim I. Fr. Gronovio Diatr. Stat." c. 6. [...]

"ADSIMVLANTER", Adu. Non. 1, 190 [...]

"ASSIMILATVS", "s." ADSIMVLATVS, Partic. [προσποιηθεις] Cic. pro Cael. 14 c. 6 [...]

"ASSIMVLANDVS", Cic. de Inu. 1, 42 c. 28 Simile ex specie comparabili: comparabile autem ex conferenda atque assimilanda natura iudicatur.

"ASSIMILATIO", "vel" ADSIMVLATIO, onis. f. [προσποίησης] Plin. 11, 49 s. 109 [...]

"ASSIMVLATICIVS", Cod. Theodos.

"ASSIPONDIVM [2]", "vid. sub " AS.

"ASSIR", [ασίρ] Gloss. Lat. Gr. "Hinc"

"ASSIRATVM", apud antiquos dicebatur Genus quoddam potionis ex vino et sanguine temperatum, quod latini prisci Assir sanguinem vocarent. [...]

"ASSIS [1]", "pro" AS, "vid. h. v."

"ASSIS [2]", "s." AXIS, is. c. [συνίς] "Tabula lignea, quam vulgo, sed male" Asserem "vocant, et huc referunt." [...]

"ASSO [1]", are. [συνδόα] "Assibus sternere laudant ex" Vitr. 7, 1 "Sed quotquot consulere licuit, ita:" Cum coassatum fuerit, super altera coassatio transuersa sternatur "etc."

"ASCVLA [2]", ae. "Vid. s. 1."

"ASSVLA", "vel" ASTVLA, ae. f. Diminut. [σκινδαλμύς, σγίδαξ] Festus, Fomites sunt Assulae ex arboribus dum caeduntur, excussae -- Assulae, quae sunt securibus excussae. [...]

"ASSVLATIM", Adu. [κατὰ σκινδαλμύς] "Minutatim, et in assulas." [...]

"ASSVLOSE", Adu. Plin. 12, 22 s. 48 [...]

"ASSISTO", "vel" ADSISTO, adstīti "vel" astīti, astitum, ere. [παρίστημι] "Adstare est, h. e. Stando praesentem et iuxta esse." [...]

"ASSISTENS", Partic. [πάριστός] Quinctil. 11, 1, 58 [...]

"ASSISTRIX", icis. f. "quae assistit." Vulg. Sapient. 9, 4 Da mihi sedium tuarum assistricem sapientiam. Gr. [νῆρεδρον, "vt suspicari liceat" Assestricem.

"ASSIVS [1]", "lapis, ab vrbe Assos s. Assus."

"ASSITVS [2]", "vel" ADSITVS, a, um. "Vid." ASSERO, eui.

"ASSO [2]", are. "Vid. sub " ASSIS "s." AXIS, "it. sub" ASSVS.

"ASSOCIO", are. [συννελάζω] "Socium adiungere." [...]

"ASSOCIATVS", Associati principali curae, secundam post eos potestatem gererent. Aurelius D. de offic. Praefect. Praetor.

"ASSOCIVS", Adi. Cassiod. 3 Ep. 47 de Salamandra, Animal associum lumbricis.

"ASSOLET", "s." ADSOLET, [εἶωθε, φιλεῖ] "Fieri solet." [...]

"ASSOLO", are. "Solo aequare." Tertull. adu. Nat. "vid." ADS.

"ASSONO", ui, itum, are. [παρηχέω] "Simul sonare." [...]

"ASSOS", "vid." ASSVS.

"ASSVDESCO", ere. "verbum antiquum." Varro de L. L. 4, 22 Dictum assum quod ab igne assudescit, "i. sudat quasi, humorem emittit. Thema forte est"

"ASSVDO", are. "valde Sudare, anxium esse." Plaut. Cas. 2, 6, 9 Eo dico, corculum assudascit iam ex metu. "Sic Gron. Sed varia est lectio." Assultassit, "Salmas." Assudassit "al."

"ASSVESCO", "s." ADSVESCO, eui, etum, ere. [ἐθίζομαι] "in consuetudinem venio."

"ASSVETVS", [συνήθης, σύντροφος, ἐθάς] Partic. "ab" Assuescor; "Qui vsu doctus est, vel quod quis vsu doctus est." [...]

"ASSVETVDO", "s." ADSVETVDO, inis. f. [συνήθεια] "Consuetudo." [...]

"ASSVEFACIO", "s." ADSVEFACIO, eci, actum, ere. [ἐθίζω] "Facere vt assuescas, Vsu docere." [...]

"ASSVEFIO", "vnde"

"ASSVEFACTVS", Partic. [ἐθισθεὶς] Cic. in Catil. 2, 9 c. 5 [...]

ASSVLA, ASSVLATIM, ASSVLOSE, "Vid." ASSIS.

ASSVLTO, ASSVLTVS, "Vid." ASSILIO.

"ASSVM", ades, affui, adesse. [πάρεμι] "Vid." ADSVM.

"ASSVMO", "s." ADSVMO, si, tum, ere. [παραδέχομαι, προλαμβάνω, προσδέχομαι] "quasi ad se" sumere, "accipere, adhibere, appetere, arrogare sibi etc." [...]

"ASSVMENS", entis. Vulg. Iudic. 4, 21. "et" Iudith. 7, 5.

"ASSVMITVS", Partic. "vt," Assumta lyra Ouid. de Arte Am. 3, 142. [...]

"ASSVMTIO", onis. f. [πρόσληψις] "Acceptio." [...]

"ASSVMTIVVS", Adi. "Nomen rhetorum, quo" προσληπτικὸν "Graecorum exprimunt." [...]

"ASSVMTIVE", Adu. M. Capell. 5 p. 147. "Sed praestat legere," Illic Assumtiuae nomen accepit.

"ASSVO", "vel" ADSVO, ui, utum, ere. [προσράπτω] "Suendo annectere." Hor. in Arte Poet. 16 Purpureus late qui splendeat vnus et alter, Assuitur pannus.

"ASSVMENTVM", i. Vulg. Interp. Marc. 2, 21.

"ASSVRA [1]", "vid. sub " ASSVS, a, um.

"ASSVRGO", s. ADSVRGO, trecti, trectum, ere. [προσενίστημι, προσεγείρομαι] "Ad aliquem vel ad aliquid surgere." [...]

"ASSVRGENS", entis. E graui corporis morbo assurgens Tac. H. 2, 99, 1. Colles clementer assurgentes Id. Ann. 13, 38, 4.

"ASSVS [1]", [Ἄσσοϋ] "Vrbs Troadis. Hic memoranda vt sit, facit"

"ASSIVS [2]", lapis, "de quo" Plin. 36, 17 s. 37 [...]

"ASSVS [2]", a, um. [μόνος, ἀπλοῦς] "Prima et generali notione solus est, merus, vel vnicus, vti supra ostendimus" AS "vel" ASSIS vnum "significare." etc.41

"ASSO [3]", ae. [ἄπτιο] "Carnem assam parare." [...]

"ASSATOR", "Qui assat." Vet. Gloss. Assator [ἄπτινεύς, ἄπτινάριος.

"ASSATVRA", ae. [ἄπτινευσις] "Caro assa." [...]

"ASSARIVS [3]", a, um. "Est apud" Caton. R. R. c. 132 [...]

"ASSVRA [2]", ae. "Videtur eadem, quae" Assatura. [...]

"ASSYRIA", [Ἀσσυρία] "Regio Asiae, habens ab Ortu Indiam, ab Occasu Tigrim fluium, a Meridie Mediam, a Septentrione Caucasum, cuius et Syriae nomina saepe permiscetur." [...]

"ASSYRIVS", Adi. [Ἀσσύριος] "vt," Amomum Assyrium Virg. Ecl. 4, 25. [...]

== AST ==

"AST", [ἄλλᾶ] "Coniunctio, qua Poetae primum videntur vti, pro" At, "syllabam illam breuem, interiecto" s. "longam facientes." [...]

"ASTABORES", "vid." ASTAPVS.

"ASTACI", [ἄστοκοί] "Ex genere sunt Cancrorum, apud" Plin. 9, 31 s. 51.

"ASTAPHIS", idis. f. [ἄσταφις] "Vua passa dicitur." [...]

"ASTAPVS", i. Plin. 5, 9 s. 10 [...]

"ASTVSASPES", quod latentis significationem adiicit.

"ASTARTE", [Ἀστάρτη] "Dea Syrorum nobilis, de qua illud modo huc pertinet, quod est" Cic. de Nat. Deor. 3, 59 c. 23 [...]

"ASTEISMOS", f. [ἀστεϊσμός] "Latine dicitur Vrbanitas et ciuilitas." [...]

"ASTER", m. "Graece" [ἀστήρ, ἀστέρος; "Latine dicitur" Stella. [...]

"ASTERIA", [ἀστερία] Gemma candicans inclusam lucem pupillae modo quandam continens "Haec et plura" Plin. 37, 9 s. 47. Isid. 16, 10 Asteritin "vocat."

"ASTERIACE", es. f. [ἀστεριακή] "Sic legebant quidam" Plin. 20, 19 s. 79 "pro" Arteriacae "de quo s. l."

"ASTERIAS", [ἀστερίας] Auis ex genere ardeolarum, a fulgore astrorum Plin. 10, 60.

"ASTERICVM", i. [ἀστερικὸν] "Herba, de qua" Plin. 22, 17 s. 20 [...]

"ASTERIE", vel ASTERIA, [Ἀστερία] Titanis filia, "de qua ponamus verba" Hygin. [...]

"ASTERION [1]", i. [ἀστέριον] "Species aranei s. phalangii" virgulis albis distinctum, cuius morsus genua labefactat, "vt tradit" Plin. 29, 4 s. 27.

"ASTERION [2]", onis. [Ἀστερίων] "Argonautarum vnus, de quo ad" Val. Flac. 1, 355 "viri docti, et optime Burm. in Catalogo Argonautarum."

"ASTERISCVS", [ἀστερίσκος] "Inter signa critica s." notas sententiarum "refertur ab" Isidoro Orig. 1, 20 [...]

"ASTERITES", Gemma candida Isid. 16, 10 "eodem modo illam describit, quo" Plinius ASTERIAM, "vbi vid." 2 Basilisci genus stellati "apud" Apul. de herb. 128.

"ASTERNO", "s." ADSTERNO, astrauī, astratum, ere. [ἀσπαστρονύω] "Iuxta sternere. Passium protulit" Ouid. Met. 2, 343 "de sororibus Phaetontis" Adsternunturque sepulcro.

"ASTHMA", [ἄσθμα] "Difficultas spirandi." Cels. 4, 4, 2 [...]

"ASTHMATICVS", [ἀσθματικὸς] "Nempe Suspiriosus, anhelus, qui difficilem habet et cum sonitu respirationem."

"ASTICI", s. ASTYCI, Ludi, "de quibus" Suetonius in Caligula 20, "qui sint quaeritur." [...]

"ASTIPVLOR", "siue" ADSTIPVLOR, ari. [συγκρατίζεμα, συγκρατινὸ, προστίθεμα] "Assentiri." Plin. 7, 48 [...]

"ASTIPVLATIO", onis. f. [συγκρατίζεσις] "Assensus." [...]

"ASTIPVLATVS", ūs. m. [συγκρατίζεσις] "Assensus vel Attestatio." [...]

"ASTIPVLATOR", oris. m. [συγκάτατος, ουπέπατος] "Qui assentitur." [...]

"ASTITVO", s. ADSTITVO, ui, utum, ere. "Ex" Ad "et" Statuo, "significat in loco collocare." [...]

"ASTITVTVS", a, um. Plaut. Casin. 5, 2, 49 Continuo in genua asituito pectus mihi pedibus percuit.

"ASTO", s. ADSTO, itī, itum et atum, are. [παρίστημι] "Iuxta stare." [...]

"ASTANS", Partic. [παριστάς] Sil. 17, 646 [...]

"ADSTANTIA", ae. f. Παρουσία Gloss. Lat. Gr.

"ASTATOR", oris. Inscript. apud Fabrett. p. 164 "et" 183 DEO MAGNO LIBERO PATRI ET ADSTATORI. "Conf." Spon. Miscell. Erudit. Ant. p. 27.

"ASTOMI", [ἄστομοι] "Indiae populi fabulosi." [...]

"ASTRABA", [ἀστράβη] Tabella, vbi pedes requiescunt Gloss. [...]

"ASTRAEA", [Ἀστραία] "Filia Astraei gigantis et Aurorae." [...]

"ASTRAEVS", [Ἀστραῖος] "Vnus ex Titanibus, qui contra deos arma sumserunt." [...]

"ASTRAGALVS", i. f. [ἀστράγαλος] "Latine dicitur Talus, ossiculum prope quadratum, intra infimos tibiae et surae processus comprehensum." [...]

"ASTRAGALIZO", are. Astragalizantes ex aere Plin. 34, 8 "quod fuit statuarium opus Polycleti, i. ludentes astragalus s, talis."

"ASTRANGVLATVS", "vel" ADSTRANGVLATVS, a, um. Filios adstrangulatos misero mortis genere elidere Min. Felix c. 30. "Pro simplici" strangulatos.

"ASTRAPE", es. f. [ἀστραπή] "Fulgur." Plin. 35, 10 Apelles pinxit et Astrapen.

"ASTRAPOPLECTA", n. pl. Ex ἀστραπή et [πλήσσω, "Loca fulgure percussa." Sen. Nat. Quaest. 1, 15 Ab his tecta videmus icta sine fulmine, quae Astrapoplecta Graeci vocant.

"ASTRAPIAS", [ἀστραπίς] "Gemma, de qua" Plin. 37, 11 s. 73 Astrapiae in nigro aut cyaneo discurrunt e medio fulminis radii, "versus aliquem vel aliquid strepere, quod rogantes, assentientesue plures."

"ASTREPO", "vel" ADSTREPO, ui, itum, ere. [ἐπικτυπέω, ψοφέω] Plin. in Panegy. c. 26 [...]

"ASTRIDO", "vel" ADSTRIDO, "Stridorem vel sibilum versus aliquem emitto."

"ADSTRIDENS", entis. Premit adstridentibus hydrys Stat. Theb. 11, 494 "de Furia suos serpentes et faces intentante."

"ASTRIFER [1]", "vid." ASTRVM.

"ASTRITES", "idem, quod" Asterites M. Capell. 1 p. 19.

"ASTRINGO", "vel" ADSTRINGO, inxi, ictum, ere. [προστέλλω, ἐπισηγγύω] "Stringendo adducere et arctius facere, vel alligare: vtroque modo" Laxare "ei contrarium est." [...]

"ASTRICTVS", "vel" ADSTRACTVS, Partic. "Contrarium Relaxato." [...]

"ASTRICTE", Adu. [προσεσταλμένος] "Arcte, accurate." [...]

"ASTRICTIO", onis. f. [πίλησις] Plin. 27, 10 s. 59 Gustus amari cum astrictione.

"ASTRICTORIVS", Adi. [προσταλτικός] "Quod astringit." Plin. 24, 13 Paliuri folia astrictoriam vim habent.

"ASTRIOS", otis. f. "Gemma crystallo propinqua, quae si astris opponitur, fulgorem eorum rapit, et regerit." Plin. 37, 9 s. 48.

"ASTROBOLOS", "Gemma, quam oculis piscium similem esse, et radiare candido, in sole, sudines dicit "ap." Plin. 37, 9 s. 50.

"ASTROITES", ae. "Gemma." Plin. 37, 9 s. 49 Celebrant et Astroiten, mirasque laudes eius in magicis artibus Zoroastren cecinisse, produunt.

"ASTROLOGIA", ae. [ἀστρολογία] "Scientia de sideribus, siue quae de cursu astrorum tractat, quam hodie malunt" Astronomiam "vocare, postquam" Astrologiae "nomen vanitate praedicendi eas res, quae nullam cum astris societatem habent, infamatum est." Cic. de Ditiin. 2, 88 c. 42 [...]

"ASTROLOGVS", i. m. [ἀστρολόγος] "Qui astrorum scientiam profitetur." [...]

"ASTRONOMIA", ae. [ἀστρονομία] "Scientia, quae leges, quibus mouentur sidera, obseruat, et ad vitae vsum, puta ad temporis mensuram, ad nauigationem, etc. transfert, veteribus" Astrologia "fere dicta." [...]

"ASTRONOMVS", i. m. "Astrorum mentor. Non inuenitur in scriptoribus vetustis, qui" Astrologum "vocabant."

"ASTRONOMICVS", a, um. "In titulis librorum fere superest: Vt" Manilii Astronomicōn [ἀστρονομικῶν] libri quatuor. [...]

"ASTRVM", i. n. "A" Gr. [ἄστρον, "quod a Latinis Sidus dicitur." [...]

"ASTRALIS", e. Augustini "esse fertur."

"ASTREANS", tis. Mart. Capell. 8 p. 273 Astreantemque Vranien certe Libyssam apparuisse rati. "Fuit itaque verbum" Astreare, Astri "instar fulgere."

"ASTRICVS", Adi. Varro apud Nonium 6, 16.

"ASTROSVS", Adi. Lunaticus. Isidor. Gloss. "et" Orig. 10 Ab Astro dictus, quasi malo sidere natus. "Conf. Barth. Adu. 19, 22."

"ASTRIFER [2]", Adi. [ἀστροφόρος] "Ferens astrum." [...]

"ASTRIFICVS", Adi. Mart. Capell. 1 p. 24, "vbi" Astrificas habenas Nocti "tribuit." Idem 6 p. 191 Astrifico peplo tegit lumina.

"ASTRIGER", Adi. Stat. Theb. 10, 828 Cominus astrigeros Capaneus tollendus in axes. Claudian. Bell. Get. 245 Qua micat astrigera senior cum coniuge Cepheus, "i. Andromeda in astra relata."

"ASTRILOQVVS", Adi. Mart. Capell. 8 p. 273 Astriloquae commenta puellae, "i. Astrologiae."

"ASTRILVCVS", Adi. "Lucens inter astra." Astri luci diui Mart. Capell. 9 p. 302.

"ASTRISONVS", Adi. Mart. Capell. 9 p. 308 Astrisonus Iupiter.

"ASTRVO", "sive" ADSTRVO, xi, ctum, ere. [κρτοσκευόζω] "Iuxta struere, adiungere." [...]

"ADSTRVCTVS", a, um. Lamentationes Apul. Met. 11 p. 258, 4, "i. additae."

"ASTRVCTIO", onis. f. "Rhetorica vox pro" Confirmatione. [...]

"ASTRVCTOR", oris. m. Nobilis astructor, facundus concionator Fortunat. 2, de Mart. Astructor "ad scribendi facultatem pertinere videtur, quod etiam" Componere "vocant."

"ASTV", [Ἄστυ] Nomen indecl. Priscian. lib. 15 [...]

"ASTVLA", "vid." ASSVLA, "it." HASTVLA.

"ASTVPEO", "vel" ADSTVPEO, ui, ere. [ἐμθουμάζω] "Ad rem vel auditam vel visam obstupescere." [...]

"ASTVR", uris. [Ἄστυρος] "Gentis Hispanicae nomen, cuius patria" Asturia, "vrbs" Asturica. [...]

"ASTVRICVS", "aliud" Adi. [Ἄστυρικὸς] "Vt," Asturica gens Sil. 16, 584.

"ASTVRCO", onis. m. "Equus ab" Asturia, "sed postea et aliarum nationum sic dictus, vr" Asturco Macedonicus "apud" Petron. 87. [...]

"ASTVRIO", "Piscis. Vid." ACIPENSER.

"ASTVS", ūs. m. πονουργίω Astutia: ab [Ἄστυ] oppido, in quo qui conversati assidue sunt, cauti atque acuti esse videntur. [...]

"ASTVSAPES", alter ex Nili alueis, qui a dextra parte est. "Vid." in ASTABORAS.

"ASTVTVS", Adi. [πανούργος] "Callidus, versutus." [...]

"ASTVTVLVS", Adi. " Diminut." Apul. Met. 6 p. 184, 29 Astutula anus.

"ASTVTIA", ae. f. [πανουργία, κερδοσύνη] "Calliditas, malitia." [...]

"ASTVTE", Adu. [πανούργως] "Callide, versute." [...]

"ASTYAGES", "Hic modo ponendum hoc nomen, vt quantitatem penultima notare possimus ex" Ouid. Met. 5, 205 Dum stupet Astyages "etc."

"ASTYANAX", actis. [Ἀστυνόαξ] "Quasi Vrbs princeps, appellatus autem proprio nomine Scamandrus, Hectoris filius ex Andromacha: qui, cum Troia a Graecis caperetur, a matre absconditus, sed ab Vlysse repertus, de alta turri praeceps est datus." [...]

"ASTYDAMIA", [Ἀστυδάμεια] "Ormeni filia, quam Hercules patre prius occiso rapuit." Ouid. Epist. 9, 50 Nec referam partus Ormeni nympha tuos. [...]

"ASTYLIS", idis. [ἄστυλις] "Lactuae genus, de quo" Plin. 19, 8 s. 38 [...]

"ASTYLVVS", [Ἄστυλος] "Vnus ex Centauris, qui augurio valens, fratres monuerat, ne bellum aduersus Lapithas sumerent: sed exorto in nuptiis bello, ipse sibi timens, vna cum Nesso Centauro fugam arripuit." [...]

"ASTYNOMICVS", [ἀστυνομικός] "Hoc titulo liber scriptus ab" ICto Papiniano, "quasi tu" Aedilicium "dicas," s. de officio Aedilium, "qui" [Ἀστυνόμοι] "dicti Graecis, in quantum curam vrbis, viarum et aedificiorum gererent." [...]

"ASTYPALAEA", [Ἀστυπάλαια] "Insula vna e Cycladibus, ab" ASTYPALE "Ancae matre denominata." Ouid. de Arte Am. 2, 82 Cinctaque piscosis Astypalaea vadis.

"ASTYPALEIVS", Adi. [Ἄστυπαλειῦς] Ouid. Met. 7, 461 Hinc Anaphen sibi iungit, et Astypaleia regna. "i. incolas" Astypalaeae "insulae."

"ASTYR", "vid." ASTVR.

"ASTYTIS", "vid." ASTYLIS.

== ASV "et" ASY. ==

"ASVESTVS", "vid." ASBESTVS.

"ASYLA", "Herba, qua sibi pecora medentur, si quando anagallidem feminam imprudenter gustauerint. Latini" Ferum oculum "appellant. Haec" Plin. 25, 13 s. 92.

"ASYLAS", [Ἀσύλας] "Vates apud" Virg. Aen. 10, 175 [...]

"ASYLVVS", Adi. [ἄσυλος] "Epiheton apud Graecos hominum, rerum, locorum, quos sanctos et nullo modo violandos dicere vellent. Latinis in primis innotuit, in quantum Templi adiunctum est. Nemphe"

"ASYLVM", i. n. [ἄσυλον] "Templum iniuiolabile, locus refugii." [...]

"ASYMBOLVS", Adi. [ἀσύμβολος] "Qui immunis abit e conuiuio, h. e. Non persoluta symbola vel collatione, aut collaticia pecunia." [...]

"ASYMPHONIA", ae. f. Priscian. p. 784.

"ASYNDETON", [ἀσύνδετον] "Figura orationis, quasi tu dicas" inconiunctum, "deficientibus" coniunctionibus, "quas nunc" coniunctiones "frequentius dicunt." [...]

"ASYNTROPHON", i. n. "frutex." Apul. de Herb. c. 87.

"ASYSTATON", [ἀσύστατον] "Inconsistens, vel parum sibi constans." [...]

== AT ==

"In Notis apud Visatum valent" AT. Actio., A. T. Auctor Tutor. [...]

"AT", [ἀλλά] "Particula aduersatiua, sed qua etiam vel incipitur, vel continuatur oratio." [...]

== ATA ==

"ATAT [1]", "Interiectio ex improviso aliquid deprehendens." [...]

"ATABVLVS", [Ἄτῆβλος] "Ventus in Apulia feruentissimus." [...]

"ATABYRIA", [Ἄτῆβρη] "Vnum ex vetustis insulae Rhodi nominibus, ductum ab" Atabyro "rege, vt" Plinio "placet 5, 31. Sed est etiam"

"ATABYRIS", [Ἄτῆβρις] "Mons editissimus totius Rhodi insulae, Ioui sacer, cuius meminit Strabo lib. 14. Hinc"

"ATABYRIVS", Iupiter. [Ἄτῆβριος Ζεὺς] "Sed" Lactantius 1, 22, 23 non a monte Iouem Atabyrium nuncupatum prodit, sed ab Atabyrio hospite, et adiutore bellorum, sicut et Labrandeus.

"ATAGEN", "vid." ATTAGEN.

"ATALANTA", [Ἀτᾶλάντη] "Virgo venatrix in Arcadia, filia Iasii." [...]

"ATALANTAEVVS", "vel" ATALANTEVS, Adi. [Ἀτάλαντάος] Manil. 5, 179 [...]

"ATANVVIVM", "vel" ATAVIVM, est Poculi fictilis genus, quo in sacrificiis Romani vtebantur sacerdotes Potitii. [...]

"ATARNIDES", "de quo" Ouid. in Ibin 321 [...]

"ATAT [2]", "vid." AT.

"ATAVVS", i. m. [Ἀβαῖος] "Abaii vel Abauiae pater, quinto gradu pater." [...]

"ATAX", acis. [Ἄταξ] "Clarus fluius prouinciae Narbonensis." [...]

== ATE ==

"ATECHNIA", ae. ἄτεχνία "Ruditas, imperitia." Quintil. 2, 20 pr. Equidem illud, quod in studiis dicendi plerique exercuerunt, et exercent, aut nullam artem puto, quae [ἄτεχνία nominatur "etc."

"ATECHNOS", ἄτεχνος Id. 5, 1, 1 Probationes [ἄτέχνους hoc est inartificiales commemorat.

"ATELLA", "vid." ATTELLA.

"ATER", atra, atrum. [μέλας, ἀνθρακίαις] "Nigrum, quod refert colorem carbonum." [...]

"ATRATVS", Adī. "Atro colore tinctus." [...]

"ATRICOLOR", oris. Adī. "Atri coloris." Plin. 7, 2 Alios iuuenes atque pueros, atricolores, aligeros, claudos, "etc. Add." Ouid. Met. 11, 611. Auson. Epist. 7, 52.

"ATRITVDO", inis. f. [μελανία] Gloss. Gr. Lat.

"ATRITAS [1]", atis. Plaut. Poen. 5, 5, 11 Ita replebo atritate, vt atrior multo siet quam Aegyptii. Festo "reddi vult Scaliger, et legi" Atritas, ater color, "pro" Atratas, Atri coloris.

"ATRO [1]", oris. [μελανία] "pro" Atritate. Gell. 2, 26 Rubidus autem est, rufus, atrove nigroreque multo mistus. "al." atrior et nigrore m. n. "quod probat Gron."

"ATRAMENTVM [1]", i. n. [μέλαν] "Color, s. pigmentum atrum." [...]

"ATRAMENTARIVM", i. n. μελανοδοχεῖον] "Vasculum, quod atramentum continet." [καλαμάριον Gloss. Lat. Gr. "Conf." Vulgat. Ezech. 9, 2.

"ATRICAPILLVS", a, um. Μελακόρυφος, μελάντριξ Gloss. Lat. Gr.

"ATERAMNOS", [ἀτέραμνος] "Herba." Plin. lib. 18, 17 s. 44, 3 [...]

"ATERIA", s. "vt editur a quibusdam" ATERINA Lex, qua constituti sunt in oues singulas aeris deni, in boues aeris centeni: "quo tempore mulcta dicebatur a magistratibus pecoris et armenti" Gell. 11, 1.

== ATH ==

"ATHAMANIS", "fontis siue aquae nomen, de qua" Ouid. Met. 15, 311 Admotis Athamanis aquis incendere lignum Narratur, minimos cum luna recessit in orbes.

"ATHAMAS", antis. [Ἀθάμας] "Aeoli filius, maritus Inūs, pater ex Nephēle Phryxi et Helles, Poetarum carminibus notissimus." [...]

"ATHAMANTEVS", Adī. [Ἀθαμάντειος] Ouid. Met. 4, 496 Ioniosque sinus Athamanteosque pererrat.

"ATHAMANTICVS", aliud Adī. Plin. 20, 23 s. 94 [...]

"ATHAMANTIADES", i. e. Phryxus, Melicertes, et Learchus Athamantis filii. "vid." Ouid. Met. 13, 919.

"ATHAMANTIS", idos. f. [Ἀθαμαντις] "Ino, vel Leucothea." [...]

"ATHANATVS", [ἄθάνατος] "Immortalis, quod nomen datum viro prodigiosae fortitudinis, de quo sic" Plin. 7, 20 [...]

"ATHARA", "vid." ATHERA.

"ATHENAE", arum. [Ἀθήναι] "Ciuitas Graeciae celeberrima, quae nomen accepit a Pallade dea sapientiae, quae Graecae dicitur" [Ἀθήνη. [...]

"ATHENIENSIS", Adi. [Ἀθηναῖος] Cic. pro Flacc. 62 Adsunt Athenienses, vnde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae, atque in omnes terras distributae putantur.

"ATHENAEVS", "Aliud" Adi. Lucret. 6, 749 Est et Athenaeis in moenibus, arcis in ipso Vertice "etc. Sic" Athenaeum Pherecydem vocat Germanici Schol. v. 243. "vid." Varronis "loc. cit. in" ATHENAE.

"ATHENAEVM", [Ἀθήνησιν] "Locus Mineruae dicatus." [...]

"ATHENIPPVM", collyrium Scribon. 26. 27. "Suspiscatur Rhodius" Athenippium "dicendum ab Auctore."

"ATHEOS", i. m. [ἄθεος] "Sine Deo, impius, qui negat esse Deum." Cic. de Nat. Deor. 1, 63 c. 23 Quid? Diagoras, Atheos qui dictus est, posteaque Theodorus nonne aperte Deorum naturam sustulerunt.

"ATHERA", ae. [ἀθήρα] "Pultis genus, de quo" Plin. 22, 25 s. 57 [...]

"ATHEROMA", atis. n. [ἀθήρομα] "Tuberculum," cui subest quasi tenuis pulticula, "vt describit" Cels. 7, 6.

"ATHESIS", [ἄθεισι] "Fluuius, qui ex Tridentinis Alpibus Tridentum alluit, et Veronam diuidit." [...]

"ATHLETA", [ἀθλητής] "Latine Luctor et certator dicitur." [...]

"ATHLETICVS", Adi. [ἀθλητικός] Cels. 4, 6 Athleticus victus, "i. admodum plenus, quali athletae vti solent. Vid. Lips. Sat. 1, 14. Fab. Agon. 3, 1. Taubm." in Plaut. p. 476.

"ATHLETICA", ae. f. "Pro Arte certandi vsurpatur." Plin. 7, 56 Hercules Olympiae athleticam inuenit.

"ATHLETICE", Adu. [ἀθλητικῶς] Athletice valere, "pro Optime et firmissime." [...]

"ATHLOS", i. m. [ἄθλος] "Certamen." In athlo funebri Hygin. Fab. 91.

"ATHLON", i. n. [ἄθλον] "Praemium certaminis." [...]

"ATHOS", "vel" ATHON, [Ἄθος] "Mons Thraciae, aduersus Lemnum insulam." [...]

== ATI ==

"ATILIA", "Gens plebeia, sed nobilis tamen et antiqua, e qua eniuit" M. Atilius Regulus, it. A. Atilius Calatinus, "quorum ille in vinculis Punicis periit, hic, cuius in monumento fuit," vno ore, cui plurimae consentiunt gentes, populi primarium fuisse virum, "ap." Cic. de Fin. 2, 116 c. 35. [...]

"ATILIANVS", Adi. Praedia Atiliana Cic. Att. 5, 1.

"ATINA", [Ἀτίνα] "Ciuitas Latinorum mediterranea." Virg. Aen. 7, 630 Tela nouant Atina potens, Tiburque superbum.

"ATINAS", "Huius oppidi incola." Virg. Aen. 11, 869 -- fugit acer Atinas. "Sed" Atinas campus Cic. de Diu. 1 c. 28 Atinatis campi villa.

"ATINIA", ae. Genus vlni, rarissimam ferens sameram (ita enim vlni semen vocant) eamque inter frondes, quas prima germinatione edit, latentem Columel. 5, 6. [...]

"ATINIORVM", "Familia, Romae, quorum vni debetur" Lex Atinia de rebus furto surreptis non vsu capiendis Cic. Verr. 1 c. 42. Gell. 17, 7.

"ATIZOES", [ἄτιζός] Gemmae species, argenteo nitore fulgens, magnitudine trium digitorum ad lenticulae figuram, odoris iucundi Plin. 37, 10.

== ATL ==

"ATLANTIS [1]", Traditur insula contra montem Atlantem. [...]

"ATLAS", antis [Ἄτλας] "Mons Mauritaniae altissimus, cui caelum incumbere videtur; fabulis Poetarum celebratus, qui regem antiquum Mauritaniae in montem sui nominis mutatum fingunt." [...]

"ATLANTIADES", ae. "vt," Caducifer Atlantiades, "i. Mercurius Atlantis nepos ex Maia" Ouid. Met. 8, 627. Id. Fast. 5, 663 Care nepos Atlantis.

"ATLANTIAS", adis. "Vt," Sorores Atlantiades Sil. 16, 137. "i. Pleiades."

"ATLANTEVS", Adi. Hor. Carm. 1, 34, 11 Atlanteus finis, "i. extrema telluris."

"ATLANTIVS", "Aliud" Adi. "vt," Atlantia regna Sil. 13, 37. [...]

"ATLANTICVS", Adi. "vt," Atlanticum mare "a monte" Atlante "appellatum" Cic. de Somn. Scip. 15 [...]

"ATLANTIACVS", "Aliud" Adi. "Infrequentius vsitatum." Ausonius Mosell. v. 144 Atlantiacum profundum "pro" mari Atlantico "dixit."

"ATLANTIS [2]", idos "vel" idis. Patronym. "ab" Atlas, "i. femina ex eius stirpe orta." [...]

== ATM ==

"ATMOSPHAERA", "Vulgo vocatur circumfusus telluri nostrae, vel cuiusque corpori vapor, qui vt globus ambiens cogitur."

== ATN ==

"ATNEPOS", otis. "Filius abnepotis, vel abnepotis. Vid." Grueteri inscriptiones. "Scribitur frequentius" Adnepos.

"ATNEPTIS", "Filia abnepotis, vel abneptis, apud ICtos, quorum loca indicamus in" ATAVVS.

== ATO ==

"ATOCION", "vel" ATOCIVM, [ἀτόκιον] "Medicamentum quod sterilitatem affert, et conceptum adimit, hoc est vim concipiendi." [...]

"ATOMVS", i. f. "Proprie est Adiectiuum Graecum," [ὁ καὶ ἡ ἄτομος, "Latine dicas Indiuiduum, insecabile minutum." [...]

"ATONIA", ae. f. Naenia, "in" Vet. Gloss. "esse dicitur, quod quid sibi velit, non temere dixerim; nisi forte cantum, in quo tonus non seruetur, quod fieri tum in anicularum naeniis, tum in lugubri cantu, et in hoc non sine arte interdum, videmus." [...]

== ATQ ==

"ATQVE", [καὶ] "De hac voce, quam, quidquid sit de Orthographia, ex" AD "et" QVE "ortam arbitramur," Gell. 10, 29 [...]

"ATQVI", [ἀμέλει, ἀλλά, μὴν, καὶ μὴν, οὐκοῦν, γέ μὴν, ἀλλά] "Coniunctio discretiva, significans Sed, Verum, Tamen." [...]

"ATQVIN", "pro" Atqui. Plaut. Rud. 3, 4, 55 Atquin quia vetas. Atquin homo impius misertus est illis Lact. de Mort. Pers. c. 23. Atquin verum est, praetura eum functum l. 3 ff. de Off. Praet.

== ATR ==

"ATRAMENTVM [2]", ATRATVS, "vid." ATER.

"ATRAPHAXIS", "Herba. vid." ATRIPLEX.

"ATRACIVS", Adi. [Ἀτράκιος] "Poetis pro Thessalo ponitur, quia" ATRAX s. ATRACIA "ciuitas illius est" Plin. 4, 8 s. 15. [...]

"ATRACIS", Ouid. Amor. 1, 4, 8 Atracis ambiguus traxit in arma viros, "de Hippodame Thessala, quae pugnae Lapitharum et Centaurosum occasionem dedit."

"ATRACIDES", Ouid. Met. 12, 209. "Caeneus ex Caenide puella factus vir, Thessalus et ipse. Quamquam et huic et Hippodamae patrem vel auum assignant" Atracem, "a quo scilicet origo appellationis."

"ATREPLEXVM", "vid." ATRIPLEXVM.

"ATREVS [1]", Dissyll. [Ἀτρέυς] Filius Pelopis et Hippodamiae, rex Mycenarum, frater Thyestes, qui quum dissensione inuicem sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierunt: qua occasione Thyestes cum fratris vxore concubuit. [...]

"ATREVS [2]", Adi. [Ἀτρείος] Stat. Theb. 8, 743 I precor, Atrai si quid tibi sanguinis vnquam, Hippomedon.

"ATRIDES [1]", ae. Plur. ATRIDAE, arum. [Ἀτρείδης] "Atrai filii, Agamemnon et Menelaus." [...]

"ATRIARIVS [1]", "vid." ATRIVM.

"ATRICAPILLA", [μελαγκόρυφος] "Auis est." Festus, Melancoryphi, genus auium, quae Latine vocantur Atricapillae, eo quod summa earum capita nigra sint. Plin. 10, 29 "in" MELANCORIPHVS.

"ATRICI", ATRICILIVM, ATRIENSIS, ATRIOLVM, "vid." ATRIVM.

"ATRIDES [2]", "vid." ATREVS.

"ATRIPLEX", icis. n. [ἀτρίφοις] "Herba, de qua" Plin. 20, 20 s. 83 [...]

"ATRIPLEXVM", Eadem herba, quae nunc Atriplex dicitur. Festus.

"ATRITAS [2]", "vid." ATER.

"ATRIVM", i. n. [Gloss. περίσσιον μέσσυλον. al. [ὑπαίθρον, αἶθριον] "Est"

"ipsum" cauum aedium sub diuo, ad communem omnium vsu relictum, deorsum, quo impluebat, "Impluuium" dictum, et sursum, qua compluebat, "Compluuium -- Tuscanicum" dictum a Tuscis, postquam illorum cauum aedium simulare coeperunt: "Atrium" appellatum ab Atriatibus Tuscis; illinc enim exemplum sumtum.

"ATRIOLVM", i. n. Diminut. [προουλίδριον] "Minus atrium." [...]

"ATRIARIVS [2]", i. m. "Idem ac" Atriensis, Vlpian. l. 1 §. 5 ff. nat. caup. stab.

"ATRIENSIS", is. m. [Διατῆριος, διατῆρης, Vet. Gloss.] "Servus ex praecipuis in familia, cui cura atrii." [...]

"ATRILICIVM", Eam atrii partem significat, in qua olim licia etiam texebantur. "Auctor" Ascon. Pedianus "laudatur; fidem non praesto."

"ATROCITAS [1]", "vid." ATROX.

"ATROPHIA", ae. [ἀτροφία] "Vna ex speciebus tabis, de qua sic" Cels. 3, 22 [...]

"ATROPHI", m. pl. [ἄτροφοι] Qui cibum non sentiunt, "quae descriptio" Plinii "est" 22, 25 s. 73. [...]

"ATROPOS", i. f. [ἄτροπος] "Vna ex Parcis, quae finem vitae in potestate habere putatur." [...]

"ATROR [2]", "vid." ATER.

"ATROX", ocis. Adi. [ἀτηνής] "Asper, crudelis." [...]

"ATROCITAS [2]", atis. f. [ἀπηνεία] "Crudelitas." [...]

"ATROCITER", Adu. [ἀπηνῶς] "Vt." Atrociter minitari Cic. Verr. 5, 159 c. 62. [...]

== ATT ==

"AITA", [ἄιτα] "Quis vocetur, docet Festus: Attae appellantur, Qui propter vitium crurum aut pedum plantis insistent, et attingunt magis terram, quam ambulant, quod cognomen Quintio Poetae adhaesit. [...]"

"ATTACHVS", "vel" ATTACVS, i. m. "Genus locustae." Vulg. Leuit. 11, 22 Ἀττακὸς ἀπὸ τοῦ ἄττειν "vel" [ἀστωκός. Boch. Hieroz. 4, 2 pag. 449.]

"ATTACTVS [1]", "vid." ATTINGO.

"ATTAGEN", enis. m. "Auis Asiatica, ex gallinarum rusticarum genere." [...]

"ATTAGENA", ae. f. [ἀττηγήνη] "Idem." Martial. 13, 61 Inter saporos fertur alitum primus Ionicarum gustus attagenarum. Plin. 8, 58 Apros et attagenas, herinaceos, "in Creta insula esse negat."

"ATTAGVS", i. m. "Hircus in Phrygia." Arn. 5 p. 159 Hircos Phryges suis Attagos elocutionibus nuncupant.

"ATTALVS", [ἄτταλος] "Nomen regum quorundam Asiae. Huc pertinet Pergamenus ille, qui quum liberos non haberet, populum Romanum heredem fecit. Vid." Flor. 3, 12. "Hinc"

"ATTALICVS", Adi. [ἄτταλικός] Plin. 8, 48 Aurum intexere in eadem Asia inuenit Attalus rex: vnde nomen Attalidis. [...]

"ATTAMEN", "vid." AT.

"ATTAMINO", are. "Videtur a" tangendo "dictum, vt" examen "qu." exagmen. [...]"

"ATTATE", Interiect. "Plautina." Epid. 3, 4, 21. Merc. 2, 3, 31, "et alibi."

"ATTAGIAE", arum. [ἄγροικα οἰκοδομήματα] "Mapalia et tuguria, vndique tecta." Iuuen. Sat. 14, 196 [...]"

"ATTEGER", "s." ADTEGER, a, um. "Vnde"

"ATTEGRARE", Est Vinum in sacrificiis augere. [...]"

"ATTELABVS", i. m. Minima locustarum, sine pennis Plin. 29, 4.

"ATTELLA", "sive" ATELLA, "potius." Ἀτέλλα Ptol. et Steph.] "Oppidum nobile Oscanum, rectius scribitur per" T "simplex. Memorabile, propter deriuatum"

"ATTELLANVS", "s. potius" ATELLANVS. Adi. [Ἀτελλανός] "Epitheton" fabularum. [...]

"ATTELLANIVS", "vel" ATTELLANICVS, Adi. [Ἀτελλανός] Cic. de Diuin. 2 c. 10 [...]

"ATTEMPERO", are. [προσορμύζω] "Aptare, et Moderari, siue" Dirigere ad aliquid. Sen. Epist. 30 Sic gladiator, tota pugna timidissimus, iugulum aduersario praestat, et errantem gladium sibi attemperat. [...]

"ATTEMPERATVS", a, um. Supra Catinum penula attemperata Vitruu. 10, 12, "i. accommodata."

"ATTEMPERATE", Adu. Ter. Andr. 5, 4, 13 Itane attemperate venit hodie in ipsis nuptiis, vt veniret antehac nunquam?

"ATTENDO", di, tum, ere. [προσέχω] Tendere ad "aliquid, i. dirigere et applicare Oculos, aut Aures, aut ipsum adeo" Animum, "quae tamen nomina fere intelliguntur potius, quam ponuntur." [...]

"ATTENDENS", Partic. [προσέχων] Satis est attendentem penitus videre Cic. Tusc. 4 c. 32. [...]

"ATTENTVS", Partic. [προσεχόμενος] Ter. Andr. 2, 3, 4 [...]

"ATTENTE", Adu. [προσεκτικῶς] "Vt," Attente audire Cic. pro Dom. 32 [...]

"ATTENTIO", onis. f. [προσοχή, φιληκοία] Cic. de Orat. 2, 150 c. 35 Reliqua sunt in cura, attentione animi, cogitatione, vigilantia, "etc."

"ATTENTO", are. [πειρόμα] "Tentando et periculum faciendo aliquem vel aliquid aggredi." [...]

"ATTENTATIO", onis. f. Symmach. Epist. 6, 9 Sanctitate sua inanem attentionem comprimere, "i. arbitrio suo litem iniuste intentatam finire."

"ATTENVO", are. [ἀεπτύνα] "Detrahere, exilius ac tenuius facere." [...]

"ATTENVATVS", Partic. [ἀεπτυνθείς] "Praeter exempla in ipso verbo iam laudata, nobiles sunt" Sortes attenuatae Liu. 21, 62 "et" 22, 1. [...]

"ATTENVATE", Adu. [ἀεπτυμένως] "Vt," Cic. de Clar. Orat. 301 c. 55 [...]

"ATTENVATIO", onis. f. [ἀεπτυνσις] "Sensu rhetorico." Auctor ad Herenn. 2, 3 c. 2 Defensoris narratio simplicem et dilucidam expositionem debet habere, cum attenuatione suspicionis.

"ADTERMINO", "sive" ADTERMINO, are. "i. Terminare, definire." Arnob. 3 p. 107 Deos filo adterminatis humano.

"ATTERO", tritum, ere. [παράτριβο] "Ita admouere sibi duo corpora, vt vtrique, vel alterutri aliquid decedat." [...]

"ATTERANEVS", Adi. "Vt," Fulmina atteranea, quae in incluso fiunt Sen. Qu. Nat. 2, 49. "Sed est mira lectionis varietas." Attegiata "videtur probare Gronouius. Vid." ATTEGIAE.

"ATTRITVS [1]", Partic. [παράτριπος] Cic. Verr. 4, 94 c. 43, "de simulacro Herculis." [...]

"ATTRITVS [2]", ūs. m. [παράτριψς] Apri tela sua attritu acuentes Sen. de Ira 3, 4. [...]

"ATTRITIO", onis. f. Mart. Capell. 3 p. 50 [...]

"ATTERTIATVS", a, um. Lixiuum attertiatum Plin. Valer. 1, 29. "hoc est, ad tertias vsque decoctum."

"ATTES", "vid." ATYS.

"ATTESTOR", ari. [μαρτύρομαι] "Augēt aliquantum significationem simplicis." [...]

"ATTESTATIO", onis. f. Macrob. Somn. Scip. 2, 9 [...]

"ATTESTATOR", oris. m. [ἐπιμάρτυρ] Plin. Epist. 6, 17 [...]

"ATTESTATVS", Partic. [μεμαρτυρημένος] "Testimonio comprobatus." [...]

"ATTEXO", "s." ADTEXO, ui, tum, ere. [προσυφίβο] "q. d- texendo adiungere." [...]

"ATTEXTVS", a, um. Apul. Met. 1 p. 260 Adtextis capite crinibus.

"ATTHIS", idis. f. [Ἄθλις] "Cranai filia, quae regioni nomen dedisse fertur." [...]

"ATTIBERNALIS", "vid." ADTIB.

"ATTICA", [Ἀτθίς, Ἄττικῆ] "Regio prima Graeciae propriae Acte, "sive" Actica "antiquitus dicta, ab" Acte "s." [ἄκτι], "quod fere litoralis est. Vid." Plin. 4, 7.

"ATTICE [1]", es. f. Cels. 5, 18, 19 Miscetur ochra, quae Attice nominatur, "i." Ἄττικῆ Attica, vt Plin. 37, 10 s. 66 Gemma Phloginos ochrae Atticae assimilata.

"ATTICVS", Adi. [Ἀττικὸς] "V. g." Attica Eloquentia, "i. e. Summa. Vid. Burmann." [...]

"ATTICVLA", "vocatur Attici filia" Cic. Att. 6, 5.

"ATTICE [2]", Adu. [Ἀττικῶς] "vt," Attice loqui, "h. e. lingua Attica." Cic. de Clar. Orat. 290 [...]

"ATTICISMVS", [Ἀττικισμὸς] "quis sit explicemus verbis" Quinct. [...]

"ATTICISSO", are. [Ἀττικίζω] "Atticum illum genium habere." [...]

"ATTIGO", "s." ADTIGO, "sine" N "a veteribus fuisse vsurpatum, probat" Nonius 2, 60 [...]

"ATTIGVVVS", [προσοφῆς] "ab" Attigo; "quod ita vicinum est, vt attingat." [...]

"ATTILIVS", "vid." ATILIVS.

"ATTILVS", Piscis in Pado, inertia pinguescens, ad mille aliquando libras, catenato captus hamo, nec nisi boum iugis extractus. Plin. 9, 15 s. 17.

ATTIN, "vel" ATTIS, "vid." ATYS.

"ATTINAE", arum. f. In specie maceriarum congerunt lapides, et attinas appellant, "Sic" Flacc. p. 4 "quod nimirum se inuicem contingunt."

"ATTINCTVS", "vid." ADTINCTVS.

"ATTINEO", "s." ADTINEO, ui, ere. [αυτέχω] "Augere aliquantum videtur significationem verbi simplicis Tenere." [...]

"ATTINET", [προσῆκει] "fere impersonaliter legitur, pro Pertinet, decet, conuenit." [...]

"ATTINGO", "vel" ADTINGO, igi, actum, ere. [ἄπτομαι, ἐφάπτομαι, ἐπιμαύω] "Leuiter tangere, tangendo accedere." [...]

"ATTINGENS", entis. Aequalis astris gradior, et cunctos super Altum superbo vertice attingens polum Sen. Thyest. 886.

"ATTACTVS [2]", Partic. "vt." Attactus telis Sil. 11, 147. Fulmine attactus Inscriptt. "de Arualibus Fratribus passim. Vid. Gesner. post" Catonem p. 127 "sq."

"ATTACTVS [3]", ūs. m. [ἐπιση] Virg. Aen. 7, 350 [...]

ATTIS, "vel" ATTYS, "vid." ATTHIS, "it." ATYS.

"ATTOLERO", are. "Laudatur" Atria attolerabant statuas palmaris deae Apul. Met. 2. Elmenh. p. 116 attollebant.

"ATTITVLO", are. "Titulum apponere." Rufinus de Origene, ex his libris, quos περὶ ἀρχῶν attitulavit.

"ATTOLLO", ere. [ἐπιείρω, ἀλωρέω, μετεωρίζω] "Aliquantum Tollere, Erigere." [...]

"ATTOLLENS", Partic. [ἐπιείρων] "Praeter iam allata" Sil. 16, 445 [...]

"ATTONDEO", di, sum, ere. [ἐπικείρω] "Auger significationem simplicis." [...]

"ATTONDENS", Partic. [ἐπικείρων] Virg. Georg. 2, 406 -- curuo Saturni dente relictam Persequitur vitem attondens.

"ATTONSVS", Partic. [ἐπικεκαρμένος] Cels. 4, 3 [...]

"ATTONO", ui, itum, are. [ἐκπλήρωσω] "Verbum rariusculum, cuius tamen Participium frequentissimi vsus, veluti tonitru stupefacere significat." [...]

"ATTONITVS", Partic. [ἀπόπληκτος, ἐμβροντητός, ἐκστατικός] Virg. Aen. 3, 172 [...]

"ATTONITE", Adu. [ἐκστατικῶς] Plin. 30, 1 Britannia hodieque eam attonite celebrat tantis caerimoniis, vt dedisse Persis videri possit. "De magia loquitur."

"ATTORREO", ere. Attorrete nuces Apic. 4, 2. Attorretur in clibano Id. 7, 5.

"ATTRAHO", xi, ctum, ere. [ἐφέλω, ἐπισπῶω] "Ad se trahere." [...]

"ATTRAHENS", entis. Magnes ferrum Plin. 36, 16.

"ATTRACTVS [1]", Partic. [ἐφελχθεῖς] "vt," Virg. Georg. 3, 505 [...]

"ATTRACTVS [2]", ūs. m. Cels. 7, 29 "vbi tamen aequae bene participium esse poterit." Cimex horridus attractu Samon. 931. "i. odore."

"ATTRACTIO", onis. f. [ἐλκυσιμός] Attractionem "apud" Quintilianum "legunt quidam pro eo positam, quod" Donatus Aduerbia congregandi "vocat, qualia sunt," Summatim, viritum, ostiatim, "et hoc genus, Eius verba sunt haec" 1, 4, 20 [...]

"ATTRACTORIVS", Adi, Virtus attractoria Macer 4, 19.

"ATTRECTO", are. [ψηλαφάω, μεταχειρίζω] "Videtur aliquanto plus esse, quam Tractare, et iniuriae notionem includere." [...]

"ATTRECTANS", antis. Indecore attractans cominus cuncta Apul. de Mundo p. 252.

"ATTRECTATVS [1]", a, um. Res furti faciendi causa attractatae Gell. 11, 18. Ferrum Sol. c. 35.

"ATTRECTATIO", onis. f. Attrectatio violentissima Sen. Controu. 4, 25. [...]

"ATTRECTATVS [2]", ūs. m. [ψηλόφωνος] Cic. Tusc. 2, 50 c. 21 Nam attractatu, et quassu saeuum amplificatis dolorem.

"ATTREMO", ui, ere. [ἐπιτρομέω] "vt," Attremere oranti, "Ad vocem alicuius contremiscere." [...]

"ATTREPIDO", are. "Senili gradu accedere. Fictum comica lascivia a" Plauto Poen. 3, 1, 41 Attrepidate saltem, nam vos appropere haud postulo.

"ATTRIBVLATVS", a, um. Folliculus bene tritus et attribulatus Macer 4, 6.

"ATTRIBVO", ui, utum, ere. [προσάπτω, προσέμω, ἀνοτιθῆμι] "Tribuere, adscribere, assignare, siue id verbis tantum fiat, siue effectum habeat." [...]

"ATTRIBVTVS", a, um. "Praeter dicta, vid." Caes. B. G. 7, 81. Plin. 2, 8. "Sic" Liu. 40, 51 "Censores" opera ex pecunia attributa, diuisaque inter se haec confecerunt.

"ATTRIBVTIO", onis. f. Ex his etiam attributionibus, sacer an profanus, publicus an priuatus, alienus an ipsius, de quo agitur, locus sit an fuerit Cic. de Inuent. 1 c, 26. [...]

"ATTRIBVTVM", i. n. Varro de L. L. 4, 36 [...]

"ATTRITVS [3]", "vid." ATTERO.

"ATTVBVS", "vid." ATYPVS.

== ATV "et" ATY, ==

"ATVATICI", "vid." ADVATICI.

"ATYPVS", i. m. [ἄτυπος] dicitur, Qui non satis expedito plectro linguae vtiitur, quasi Aerem non feriens, vel quasi Non satis verba exprimens, conformansue. [...]

"ATYS", ATTYS, is. "it." ATTIS, idis. "et" ATTIN, inis. "tot enim modis scriptum inuenitur" [ἄτυς, "s." [ἄτυς, υος, "s." [ἄτιν, ἶνος] Ἰουενis Cybelae matri Deorum, dilectus, castratus, exemplum aliis Gallis castrandis se." [...]

"AV." "In Notis apud Vrsatum significare dicuntur" AV. Aruspex. Auentinus. Augur. Augustalis. Augustus. Aurelius. [...]

"AV". [ἄοδ] "Interiectio consternatae mentis." Ter. Andr. 4, 5, 12 [...]

== AVA ==

"AVARVS", Adí. [φιλάργυρος, φιλοκτέανος, φιλοχρήματος] "Nomen ab" Aueo "deductum, qui nimium euipidus est pecuniae." [...]

"AVARE", Adu. [φολαργύρος] "per auaritiam." [...]

"AVARITER", "aliud" Adu. [φολοκτεσνῶς] Plaut. Curc. 1, 2, 35 [...]

"AVARITIA", ae. f. [φολαργυρία, φολοχρημοσύνη] "Habendi cupiditas." [...]

"AVARITIES", ei. [πλεονεξία] "Idem quod" Auaritia. Lucret. 3, 59 Denique auarities, et honorum caeca cupido, Quae miseros homines cogunt transcendere fines Iuris.

== AVC ==

"AVCEPS", upis. c. g. [ὄρνιθοθήρας] "Quasi" Auiceps; "qui vel quae aues captat." [...]

AVCTOR, AVCTORITAS, "etc. Vid. in" AVGEO.

"AVCVPIVM [1]", i. n. [ὄρνιθοθήρα, θήραθρον] "Auium captio." [...]

"AVCVPOR", ari. Dep. [ἀρνιθοθηρῶ] "Aues capere." [...]
"AVCVPANS", Partic. Cic. de Legib. 3, 35 Aucupans omnes rumusculos populari ratione.
"AVCVPATVS [1]", Partic. Pass. Lact. Instit. 5, 22, 22 [...]
"AVCVPATIO", onis. f. [ἀρνιθοθήρησις] "Actus capiendi aues." [...]
"AVCVPATVS [2]", ūs. m. "Idem." Capitol. Anton. Philos. cap. 4.
"AVCVPABVNDVS", Adi. Tertull. de Anim. cap. 39.
"AVCVPATORIVS", Adi. "Quod ad aucupium pertinet." [...]
"AVCETA", Saepe aucta. Festus. "Cum in MS. sit" Aucata, "suspiciatur Voss. leg." Auctata.
"AVCTARIVM [1]", AVCTIO, AVCTIONARII, AVCTO, AVCTOR, AVCTVS, "vid." AVGEO.
"AVCVPIVM [2]", AVCVPOR, AVCVPATORIVS, "vid." AVCEPS.

== AVD ==

"AVDACIA [1]", AVDACTER, AVDAX, AVDENTIA, "vid." AVDEO.
"AVDEO", ausus sum, ere. [τολμάω, θαροῦναι] "Fiduciam habere." [...]

"AVDEOR", Pass. Liu. Decad. 39... Multa dolo, pleraque per vim auebantur. Nep. 1, 4, 5 Audei aduersus se tam exiguis copiis dimicare.

"AVDENS", Partic. Minime timidus Virg. Aen. 10, 283. [...]

"AVDENDVS", Partic. Pass. [τολμητός] Liu. 21, 4 [...]

"AVDENTIA", ae. f. Tacit. de German. 34 Rara et priuata cuiusque audentia. [...]

"AVDENTER", Adu. [θουραλέως] Tacit. Ann. 4, 47 [...]

"AVSVS [1]", Partic. "actiuae significationis." [τετολημκώς] Liu. 26, 40 [...]

"AVSVM", i. n. [τόλμημα] "vt," Memoranda ausa Sil. 6... [...]

"AVSVRVS", " Part. Fut." Ouid. Amor. 2, 18, 4 Et tener ausuros grandia frangit amor.

"AVSVS [2]", ūs. m. Vox apud ICtos Cod. l. 1 t. 2 l. 14. "et" l. 8 t. 17 l. 8 Auth.

"AVDACIA [2]", ae. f. [τόλμα, θράσος, θρασύτης] "Est fiducia et securitas, qua quis aliquid audet, etiam cum periculo." [...]

"AVDAX", acis. Adī. [τολμηρός, τολμητικός, εὐτόλμος, θρασύς] "Fidentem significat, aut Temerarium." [...]

"AVDACVLVS", Adī. Dimin. [τολμηρικός] "auctore" Festo. Gell. 5, 21 Aderat reprehensor audaculus verborum. Rabula Id. 15, 5.

"AVDACITER", Adu. [τολμηρώς] "A quo" Audacter, "detractioe literae." [...]

"AVDACITER", Adu. "per Syncopen pro" Audaciter, "et eo multum vsitatus, vt modo vidimus." [...]

"AVDIO", iui, itum, ire. [ἀκούω, ἀκροάω, πυνθάνομαι] "Auribus accipere." [...]

"AVDIENS", Partic. [ἀκούων] Cic. Fam. 13, 37 [...]

"AVDIENTIA", ae. f. [ἀκρόασις] "Audiendi facultas, et actus." [...]

"AVDITIO", onis. f. [ἀκρόασις, ἀκρόασις] "Actus audiendi." [...]

"AVDITIVNCVLA", ae. f. Dimin. [ἀκροατήριον] Gell. 13, 18 *Auditiuncula* quadam de Catonis familia aspersus est.

"AVDITOR", oris. m. [ἀκροατήρ] "Qui audit." [...]

"AVDITORIVS", a, um. *Cauernae auditoriae* Cael. Aur. Tard. 2, 3. "quas" aurium *caernas* "vocat" Tard. 1, 5.

"AVDITORIVM", i. n. [ἀκροατήριον] "Locus in quo quis auditur vel orans vel legens." [...]

"AVDITVS [1]", Partic. [ἀκουσθῆς] Cic. de Fin. 1, 24 [...]

"AVDITVS [2]", ūs. m. [ἀκοή] "Sensus audiendi, interdum etiam actus." [...]

"AVDITVRVS", Partic. [ἀκούσιον] Lucan. ad Pison. 74 Huc etiam tota concurrat ab vrbe iuuentus, Auditura virum.

"AVDITO", are. Auditai saepe audiui. Fest. "Obsoletum. Male nonnulli," audiuitai.

== AVE ==

"AVE", "vel" HAVE, [χαῖρε] "Verbum defectiuum putatur, cuius legantur tantum," Aue, aueto, auete, auere. [...]

"AVEHO", xi, ctum, ere. [ἀπάγω] "Ex loco aliquo ad alium vehere." [...]

"AVECTVRVS", Iustin. 20, 2 Obtentoque -- quod petebant haut secus laeti, quam si deos ipsos secum auecturi essent.

"AVECTVS", a, um. Corpora Virg. 11, 205. Hostes Id. 2, 43.

"AVELLA". [Ἀβέλλα] "vel" AVELLINVM, "et antique" ABELLINVM. Oppidum Campaniae: a quo Auellanae nuces. Seruius "ad" Georg. 2, 65. "et" Aen. 7, 740. Sil. 8, 520 "et" 545 et pauper sulci cerealis Auella.

"AVELLANA", ae. f. [λεπτοκόρυον] "Nux ex arbore, quae corylus dicitur." [...]

"AVELLO", elli "et" ulsi, ulsum, ere. [ἀποσπάω, ἀποτίλλω] "A loco et per vim vellere." Virg. Aen. 2, 165 [...]

"AVVLSVS [1]", a, um. "Praeter dicta" Auulsos leporum, vt multo suavius armos, Quam si cum lumbis quis edit Hor. Sat. 2, 8, 89. [...]

"AVVLSIO", onis. f. [ἀπόσπασις] Plin. 17, 10 Aut enim semine proueniunt, aut plantis radicis, aut propagine, aut auulsione. "Conf." Id. 19, 7.

"AVLSOR", oris. m. [ἀλοσοσπίτης] Plin. 9, 45 Vbi auulsorem sentire, contractae multo difficilius abstrahuntur.

"AVENA", ae. f. "et vitium frumenti est, Gr." σίγλωψ, "et genus frumenti, quod a Graecis [βρόμος] appellatur." [...]

"AVENACEVS", Adi. [βρόμειος] "Ex auena factum, vt," Plin. 29, 6 Vel cum farina hordeacea, vel auenacea.

"AVENARIVS", Adi. [βρομικός] "vt," Auenaria cicada, s. frumentaria, quae apparet frumentis arescentibus Plin. 11, 26.

"AVENTINVS [1]", [Ἀβεντίνον ὄρος] Mons vrbs Romae est, quem constat ab auibus esse nominatum, quae de Tiberi ascendentes illic sedebant: vt in octauo legimus, (Aen. 8, 331) Dirarum nidis domus opportuna volucrum. [...]

"AVENTINVS [2]", Adi. "vt," Auentina silua Ouid. Fast. 3, 329. "Et" Fast. 6, 728 Arx Auentina. "Idem" 3, 329 Auentinum iugum "dixit."

"AVENTINIENSIS", e. "aliud" Adi. Val. Max. 7, 3, 1 Auentiniensis Diana, "quae in Auentino colitur. Sic legendum, non" Auentinensis, "monuit etiam" Gron. ad Liu. 28, 26.

"AVEO", ere. [γλιγομαι] "Verbum defectiuum, Concupiscere significat." [...]

"AVENS", Partic. [γλιγόμενος] Hor. Seru. 2, 4, 1 [...]

"AVENTER", Adu. Ammian. 18, 5 "et" 29, 13. Grut. "et" Sidon. Epist. 2, 2.

"AVERNVS", i. m. [Ἄορνος] in pl. Auerna, orum. n. "Lacus Campaniae prope Baias: quem Plutoni dicatum opinabantur." [...]

"AVERNALIS", e. Adi. [Ἄρνειος] "vt," Aequae Auernales Hor. Epod. 5, 26 Auernales Nymphae Ouid. Met. 5, 540.

"AVERRO", ere. "Verrendo ad minutias vsque auferre." Quos oportuit amissa restituere, hisce etiam reliquias auerterunt Lic. Macer ap. Priscian. 10 p. 900.

"AVERRVNCO", are. Ἀποτέμνω Vet. Gloss.] "Antiquum verbum rusticum, volunt quidam quasi Runca vitium sarmenta auertere et amputare, vid." RVNCO. [...]

"AVERRVNCVS", i. m. [Ἀποτρόποιος] "Deus qui mala auerruncaret, id est auerteret." [...]

AVERSIO, AVERSOR, aris, "et" AVERSOR, oris, "et" AVERSVS, "vid. in" AVERTO.

"AVERTA", ae. Mantica pera vel auerta est Scholiast. Hor. Sat. 1, 6, 107. [...]

"AVERTARIVS", i. m. "Equus, qui" Auertam "s. manticam portat." Parhippum vel auertarium nullus accipiat Cod. Theod. 1. 22 (L. 8 t. 5) de Cursu publ.

"AVERTO", ti, sum, ere. [ἀποτρέπω] "Alicunde conuertere, siue Alicunde remouere." [...]

"AVERTENS", entis. Dixit, et auertens rosea ceruice refulsit Virg. Aen. 1, 406. "i. discedens, auertens se, vt modo vidimus." A moenibus vrbs Auertens faciem Quid. Met. 15, 586.

"AVERSVS", Partic. "Qui terga ostendit, vt ait Valla, cui opponitur" Aduersus. [...]

"AVERSOR [1]", ari. [ἀποστρέφομαι, ἀποτροπήζομαι] "Auertere se, et eo gestu detestari." [...]

"AVERSATVS", Partic. Tacit. Ann. 6, 26 [...]

"AVERSABILIS", e. "Quod omnes auersari debent." [...]

"AVERSATIO", onis. f. [ἀποτροπήσις] Quinctil. 8, 3, 65 Ego certe mihi cernere videor, eorum qui aderant, tacitam auersationem, ac timidam verecundiam.

"AVERSATOR", oris. m. "Vnde"

"AVERSATRIX", icis. f. Tertull. de Anima c. 51.

"AVERSOR [2]", oris. m. [νοοφιστής] "Qui auertit." Cic. Verr. 5, 151 c. 58 Verres ille vetus proditor Consulis, translator quaesturae, auersor pecuniae publicae.

"AVERSIM", Lineae siue auersim positae, siue capite contingentes Cl. Mamert. 1, 25.

"AVERSIO", onis. f. [ἀποστροφή] "Actus auertendi." [...]

== AVF ==

"AVFEIA", Aqua, "olim dicta fuit, quae postea" Martia "dici coepit," omnium aquarum toto orbe clarissima, frigoris salubritatisque "laude caeteris praelata." [...]

"AVFERO", aufers, abstuli, ablatum, auferre. [ἀφαιρέω, περιαιρέω] "Quasi Abfero, i. tollo." [...]

"ABLATVS [2]", Partic. Parasiti persona inde ablata Ter. Eun. prol. 26. [...]

"ABLATIO [2]", onis. f. Terull. adu. Marc. 4, 19. Saluian. de G. D. l. 6.

"ABLATIVVS [2]", Adi. "Vt," Praepositiones ablativae Isidor. 1, 12. Casus ablativus, "i. Sextus," apud Grammaticos.

"ABLATOR [2]", oris. m. "Qui aufert." August. de C. D. 19, 13.

"AVFIDIVS", "Familiae Romanae nomen, inde"

"AVFIDIANVS", Adi. "Vt," Nomen Aufidianum Cic. Fam. 16, 19.

"AVFIDVS [1]", [Αὔριδος] "Apuliae Fluius," quem cruentum ex Cannensi Romanorum clade aliquamdiu "fuisse" Florus. "scribit 2, 4." [...]

"AVFIDVS [2]", Adi. "Vt," Aufida stagna Sil. 10, 171.

"AVFVGIO", ugi, ugitum, ere. [ἀποφεύγω] "Quasi" Abfugere. [...]

== AVG ==

"AVGA", "vel" AVGE, Alei filia ab Hercule compressa -- peperit Telephum. -- Profugit in Moesiam ad regem Teuthranem, qui -- hanc pro filia habuit. "Haec" Hygin. f. 99. "Add." f. 100. "et vid." TELEPHVS.

"AVGEO", xi, ctum, ere. [αὔξω, ὀφείλω, ἐπιλαμβάνω] "Maius facere." [...]

"AVGENS [1]", entis. Linguam Latinam Cic. de Fato c. 1. Id. in Arat. 116 Haec augens anima vitali flamine mulcet.

"AVCTVS [1]", "paullo post ponemus, post deriuata a praesenti, quae" G "retinent."

"AVGESCO", ere. [αὐξάνω] "Idem, quod passiuum" Augeri, "nisi quod vim quandam habet intestini potius motus et incrementi, quam externi." [...]

"AVGIFICO [1]", are. "Idem quod" Augeo, "antiquum." Ennius Andromacha, Quid fit? seditio tabetne, an numeros augificat suos? Nonius 2, 61.

"AVGENS [2]", entis. Partic. αὐξων Cic. de Fato 1 Quia pertinet ad mores, quod [ἦθος] illi vocant, nos eam partem philosophiae de moribus appellare solemus: sed decet augentem linguam Latinam nominare moralem. [...]

"AVGENTER", Adu. Frontin. de Lim. 2 p. 308.

"AVGENDVS", Partic. [αὐξητέος] Tacit. Ann. 2, 46 Augendae dominationi certatur. Ad augendas fruges morigera Lucret. 5, 81 "de sideribus."

"AVCTVS [2]", Partic. [αὐξηθεῖς] "vt," Aucta numero acies Liu. 8,.. Tacit. Hist. 2, 4 [...]

"AVCTE", "Comparat." Dii auctius atque melius fecere Hor. Sat. 2, 6, 3.

"AVCTIFICO [1]", "vid. infra post" AVCTORITAS.

"AVCTVS [3]", ūs. m. [αὐξησις] Liu. 4, 2 [...]

"AVCTVM", i. n. Spatium circi, quod super definitum modum victoriae adiungitur. [...]

"AVCTIO", onis. f. [αὐξησις] "Augmentum." Macrob. Saturn. 1, 14 [...]

"AVCTIONOR", ari. [κηρύττω, δημοπράττω] "Publice, et fere sub hasta auctionis lege vendere." [...]

"AVCTIONARIVS", Adi. [δημοπράσιος] "quod ad auctionem pertinet, vt" atrium, tabulae. [...]

"AVCTIONANS", Partic. [δημοπράτων] Cic. de Lege Agr. 2, 68 c. 20 [...]

"AVCTIONALIS", e. Auctionalia "de tabulis et instrumentis auctionum" l. 1 §. Officio D. de Tutel. et Rat. distr.

"AVCTO", are. [αὔξομαι] "Frequent." Plaut. Amph. prolog. v. 6 Bonoque atque amplo auctare perpetuo lucro. [...]

"AVCTITO", are. [ἐπισύδομαι] "Nouum Frequent. ab" Aucto, "vt," Auctitare pecunias foenore Tacit. Ann. 6, 16. Arnob. 7 p. 218 Potentias auctitare "esse dicitur: sed non inuenio."

"AVCTARIVM [2]", i. n. [προσθήκη, ἐπίμετρον] dicebant antiqui, Quod super mensuram vel pondus iustum adiciebatur, vt Cumulus vocatur in modio. Festus. Plaut. Merc. 2, 4, 22 [...]

"AVCTOR", oris. c. [αἴτιος, κύριος, ἄρχων, ἀυθέντης] "Sic nempe scribendum esse, quidquid sit de etymologia, post Pierium ad" Aen. 12, 159 [...]

"AVCTRIX", icis. f. "Quae auget." [...]

"AVCTORITAS", atis. f. [αὐθεντία, ἀξίωμα, ἀξιοματικόν, ἀξιοποσία] "Ius, potestas, dignitas, et quidquid illud est, quo aliquis" Auctor "fieri potest, voluntas, sententia, quam alii sequantur, consensus per leges ad actionis effectus requisitus, opinio sapientiae et virtutis, exemplum, consilium, testimonium, et quidquid, praeter vim et metum, alios ad agendum impellit etc." [...]

"AVCTORO", are. μισθοφορῶ πρὸς σίδηρον GL] "Accepta mercede operam suam vendere." [...]

"AVCTOROR", ari. "Auctorem fieri, auctoritatemque suam tutoris interponere significat." [...]

"AVCTORATVS", a, um. [Vet. Gloss. [ἀθύτηρέτως εἰς δοῦλον ἑαυτὸν βάλλων, καὶ μονομάχος] "Qui se auctoravit, i. vendidit, addixit operam vitamque adeo suam." [...]

"AVCTORATIO", venditio gladiatorum. Vet. Schol. Hor. Sat. 2, 7, 59.

"AVCTORAMENTVM", i. n. μισθός εἰς δοῦλον GL] "Pretium cuiusdam velut pugnae, actionisque: vt" Quintil. in Gladiat. c. 9 Nec difficilem sane, sub illo praesertim auctoramento, habuisset missionem: sed noluit gladiator viuere. [...]

"AVCTORATICIVS", a, um. Αὐθεντικὸν auctoraticium Gloss. Gr. Lat.

"AVCTIFER", a, um. Iupiter auctiferas lustrabat lampade terras Cic. ex Homero "ap." August. de C. D. 5, 8.

"AVCTIFICO [2]", are. "Idem quod augere, augustiore, et magis venerandum facere." [...]

"AVCTIFICVS", Adī. [αὐξητικὸς] "Augendi vim habens." Lucret. 2, 571 Nec porro rerum genitales, auctificique Motus perpetuo possunt seruare creata.

"AVGIFICO [2]", are. Idem ac Augere. Ennius apud Non. 2, 61 Quid fit? Seditio tabetne, an numeros augificat suos?

"AVGMEN", inis. n. [αὐξημα] "Idem quod" Auctus "substantiuum." [...]

"AVGMENTO", are. "Idem quod" Augere. Firmic. 5, 6 Vt thesauros suos augmentent, semper in praeliis versabuntur.

"AVGMENTVM", i. n. προσθήκη, ἐπιθεματισμὸς, πρόσοδος Vet. Gloss.] Prudent. in Vincentio 550 Honoris augmentum tui. [...]

"AVGMENTARIVS", a, um. Αὐξητικὸς Gloss. Gr. Lat.

"AVGIAS", [Αὐγίας] "Solis nomine, re autem ipsa Phorbantis filius, qui Herculi stabulum pacta mercede purgandum locauit." [...]

"AVGIFICARE", AVGMENTVM, "vid." AVGEO.

"AVGINOS", i. m. "Herba, al. hyoscyamus." Apul. de Herb. c. 4.

"AVGITES", [αὐγίτης] "Gemma." Plin. 37, 10 s. 54 Augites multis alia videtur esse quam quae Callais.

"AVGVR", uris. c. οἰωνοσκόπος Vet. Gloss. [οἰωνοπλόος] "Ab aibus dictus sacerdos Romanus." [...]

"AVGVRALIS", e. Adi. [οἰωνοσκοπικός, οἰωνοστικὸς] "Quod ad augures pertinet. vt," Auguralis coena, "quae et" Aditialis "dicitur." [...]

"AVGVRALE", is. n. [οἰωνοσκοπεῖτον] "Substantive accipitur." [...]

"AVGVRIVM", i. n. [οἰωνισμὸς, οἰωνοσκομία] "Ipsa diuinatio, vel futurarum rerum significatio." [...]

"AVGVRO", "et frequentius" AVGVROB, ari. [οἰωνοσκοπέομαι, οἰωνίζομαι] "Diuinare." [...]

"AVGVRATVS [1]", Partic. Pass. [οἰωνοθηεῖς] Cic. in Vatin. 24 c. 10 In illo augurato templo ac loco.

"AVGVRANDVS", Partic. Cic. de Nat. Deor. 2, 160 c. 64 Aues quasdam et alites et oscines, vt nostri augures appellant, rerum augurandarum causa esse natas, putamus.

"AVGVRATO", Adu. [οἰωνομένω] "vt" Auspicato. [...]

"AVGVRATVS [2]", ūs. m. [οἰωνική] "Augurandi dignitas, vel munus." [...]

"AVGVRATIO", onis. f. [οἰωνός] "Diuinatio." Cic. de Diuin. 2, 65 c. 30 Quae tandem ista auguratio est, ex passeribus, annorum potius, quam aut mensium aut dierum?

"AVGVRATOR", "vnde"

"AVGVRATRIX", icis. f. "vt," Mulier auguratrix. Festus "in" Lingulaca. "Add." Vulg. Esai. c. 57, 3.

"AVGVRACVLVM", i. n. [οἰωνοτήριον] Auguraculum veteres dicebant quam nos arcem vocamus: quod ibi augures publice auspicarentur. Fest. "Idem ergo est, quod"

"AVGVRATORIVM", "Arx, tabernaculum, templum, de quo audiamus" Hyginum de Castram. [...]

"AVGVRIVS", a, um. [οἰωνοσκοπικός] "Idem quod" Auguralis. [...]

"AGVSTVS", a, um. σεβασμός, σεβαστός, ἱερός Vet. Gl.] "Idem fere, quod magnificus, atque ob maiestatem suam diuinam venerabilis." [...]

"AVGVSTE", Adu. [σεβασμῖος] "Cum augurio, siue Captato augurio." [...]

"AVGVSTALIS", Adi. [ἀύγουστῆς] "Ab Augusto institutus, vel eius honori." [...]

"AVGVSTALE", is. [ἀύγουστῆον] Tabernaculum ducis, "vulgo legebatur" Quinct. 8, 2, 8. "sed vid."AVGVRALE.

"AVGVSTALITAS", atis. f. Inscriptio vetus apud Gruter. p. 215. n. 2. [...]

"AVGVSTALIANVS", a, um. Officium C. l. 11 t. 5. "l." Augustale.

"AVGVSTALICVS", Adi. Vetus inscriptio apud Fabrett. p. 486. [...]

"AVGVSTANVS", Adi. Augustani equites Romani "a Nerone" primum conscripti, aetate ac robore conspicui, et pars ingenio procaces, alii in spe potentiae. [...]

"AVGVSTANEVS", a, um. Foucae An. "ap." Goes. p. 265.

"AVGVSTIANVS", Adi. Suet. Neron. 25 Sequentibus currum ouantium ritu plausoribus, Augustianos militesque se triumphii eius clamantibus. [...]

"AVGVSTINVS", "Aliud" Adi. Suet. Claud. 11 Circensi pompa currum elephantorum Augustino similem decernendum curauit. "Alii hic legunt" Augusteo, "al." Augusti. "Conf." Aggen. Vrb. Goes. p. 72.

"AVGVSTEVS", "Aliud" Adi. Vsus est Frontinus de Colon. p. 119. [...]

"AVGVSTO", are. Arnob. lib. 6 p. 201 Dii, quos exterior leuitas lenocinio fulgoris augustat.

== AVI ==

"AVIA [1]", "vid." AVVS.

"AVIARIVM [1]", AVICVLA, AVICVLARIVS, "vid." AVIS.

"AVIDVS", Adī. [πλεονέκτης, ἐπιθυμητικός] "ab" Aueo; "vt" Cupidus "a" Cupio, cum quo etiam significatione conuenit." [...]

"AVIDITAS", atis. f. [πλεονεξία, ἐπιθυμία, τὸ ἐπιθυμητικόν] "Attributum eorum, qui auidi sunt." [...]

"AVIDE", Adu. [ἐπιθυμητικῶς] Cic. de Senect. 26 c. 8 [...]

"AVIDITER", Adu. Idem, quod Auide. Valer. Antias apud Arnobium aduersus gentes 5, statim post initium s. p. 155 Inuasisse auiditer, dulcedine potionis captos.

"AVILLA", "quasi" Quilla, Agna recentis partus. Fest.

"AVIS", is. f. [ὄρνεον, ὄρνις] "Est, quae oua parit, pennisque est praedita, praeter vnum vesperilionem, qui vtroque caret: quatuor enim pedes habet, et semimus est." [...]

"AVICVLA", ae. f. Dimin. [ὄρνιθόριον] "Parua auis." Gell. 2, 29 Auicula est parua, nomen est cassita, nidulaturque in segetibus.

"AVICELLA", "siue" AVCELLA, "it." AVCILLA, "nouum et secundi quasi gradus diminutiuum." [...]

"AVIARIVM [2]", i. n. [ὄρνιθῶν] "Locus, in quo aues domi educantur." [...]

"AVIARIVS", i. m. [ὄρνιθοκόμος, ὄρνεοπόλης, Vet. Gloss.] "Qui auiaro praeest." [...]

"AVICVLARIVS", i. m. "Idem." Apic. 8, 7.

"AVIGERVLVS", i. m. Cathol.

"AVITIVM", i. n. Apuleius Flor. circa fin. Tam pulchra ales, quae ex omni auitio longe praecellit, "i. ex omni auium genere, ex omnibus auibus."

"AVITVS [1]", "vid." AVVS.

"AVIVS", Adiect. [ἀδιέξοδος, ἀκέλευθος] "Per quod via non est, ac proinde iri non potest, certe non solet." [...]

"AVIA [2]", orum. n. "Intell." loca: "sed instar veri substantiui ponitur." [...]

== AVL ==

"AVLA", ae. f. [αὐλή, ἀρχεῖον, βασιλειον, Vet. Gloss. Aula, [οἶκος βασιλικός] "Proprie ex vsu Graecorum locus subdialis domui adiunctus, atrium." [...]

"AVLAR", "Operculum ollae." Aular impositum Varr. R. R. 3, 15, 2, "ex coniectura Scaligeri, qui dictum putat, vt" Puteal.

"AVLVLA [1]", ae. f. Dimin. [γυτρίδιον] "Ab" Aula "pro Olla. Vnde" Aulularia Plauti fabula. Plin. 18, 11 Artoptam Plautus appellat in fabula quam Aululariam scripsit.

"AVLICVS [1]", Adi. [αὐλοσ] Apparatus aulicus, "qualis solet fieri in domibus regum" Sueton. in Domit. 4. [...]

"AVLAEA", orum. n. [αὐλαῖα] "Fere in pl. legitur, et ab" Aula "deriuatur; significatque Ornamenta, quibus aulae et atria qua ornantur, qua contra inuecta vento muniuntur." [...]

"AVLICOQVVS", "sive" AVLICOCIVS. Adi. "Elixus in" Aula, "i. olla. Vt." Aulicoqua exta. Festus. "Conf. Turnebi Aduers." 22, 2.

"AVLARIVS", i. m. Aulicus, palatinus Gloss. Isid.

"AVLAX", acis. c. "Sulcus." Phoebus nunquam ipse torquet aulaca Auson. Ep. 10, 10. "i. sulcum curuum facit. Sed Graecis etiam elementis scribitur" [αὐλασα.

"AVLETES", ae. m. [αὐλητή] "Tibicen." [...]

"AVLETRIS", idos. f. [αὐλητρὶς] "Tibicina. Vid." Quintil. 7, 9, 4.

"AVLETICVS", Adī. [αὐλητικὸς] "Tibis" (αὐλοῖς) "artus." Plin. 16, 36 Orchomenius est continuo foramine peruius, quem Auleticon vocant. Hic tibiis vtilior, fistulis ille.

"AVLICVS [2]", a, um. "Ab" [αὐλός, "idem quod" auleticus. Ischiadas, quis nesciat expelli aulica suavitate Mart. Capell. 9 p. 314.

"AVLIA", succidia, "corrupta vox ap." Varr. R. R. 2, 4, 11, "vbi vid. Interpretes."

"AVLITICA", ("forte melius" AVLETICA) ae. f. "Herba, al. chamaemelum." Apul. de Herb. c. 23.

"AVLIX", icis. "Apud" Veget. de Re Vet. 1, 57, "idem videtur esse, quod aulax, sulcus."

"AVLOEDVS", i. m. [αὐλωδός] "Qui tibus inflanti vocem accommodat, et accinit, cum" Auletes "inflat ipse." [...]

"AVLON", [Ἀῦλων] "Mons Calabriae contra Tarentinam regionem, ferax boni vini." Hor. Carm. 2, 6, 18 -- et amicus Aulon Fertilis Baccho nimium Falernis Inuidet vuis.

"AVLVLA [2]", "s." OLLA, "vid." AVLA.

"AVLVS", [Ἀῦλος] "Praenomen erat Romanis olim familiare, quod sola" A. "litera scribebant, vt" A. Gellius. [...]

== AVM ==

"AVMARIVM", "s. vt Mercerus dedit," AVMATIVM, "dicitur, sec." Fulgent. n. 63 [...]

== AVO ==

"AVOCO", are. [ἀποκαλέω, ἀποτρέπω] "Vocando primum, deinde quacunq; alia ratione, retrahere atq; auerere." [...]

"AVOCATVS", a, um. Pars tribunorum exercitusque ad Volscum auocata bellum Liu. 4, 61. Canis auocatus cibo furorem suppresserat Petr. c. 72.

"AVOCATIO", onis. f. [ἀποτριητή, ἀπόκλησις] Cic. Tuscul. 3, 33 c. 15 [...]

"AVOCAMENTVM", i. n. [ἀπόκλημα] "Negotia iucundiora, siue solatia, animum a moerore auocantia, id est reuocantia." [...]

"AVOCATOR", oris. "et"

"AVOCATRIX", icis. Tertulliani "esse dicuntur."

"AVOLO", are. [ἀφίπταμαι] "Ab vno loco in alium volare." [...]

== AVR ==

"AVRA", ae. f. [αὔρα, πνοή] "Lenis quidam aeris motus et spiritus dulcior, vt Zephyri." [...]

"AVRVLA", ae. f. Dimin. Tertull. de Anima c. 28 [...]

"AVRARIVS [1]", i. m. Aurarii dicuntur Fautores Seru. ad Virg. Aen. 6, 815.

"AVRIVOLVS", a, um. Auriuolis replicantes aera signis G. Brite 10, 380. "i. per auras volitantibus."

"AVRAMENTVM [1]", AVRARIVS, "vid." AVRVM.

"AVRARIA [1]", "vid. sub " AVRVM.

"AVRATA", ae. f. [χρυσόφρου] "Piscis coloris forte aurei." [...]

"AVRATILIS [1]", AVRATVRA, AVRATVS, "etc. Vid." AVRVM.

"AVREA", Frenum quod ad aures equorum religabatur. Fest. Item Aureola legitur apud Vlp. in l. Quid tamen. D. de contrah. empt. "Confer" OREA.

"AVREAX", Auriga. Festus. Equus solitarius Gloss. Isidori.

"AVRELIA", "Gens plebeia, antiqua tamen et nobilis:" ex Sabinis oriundam, et a sole primum Auseliam dictam esse, quod ei publice datus sit locus, in quo sacra soli faceret, "Auctor" Festus. [...]

"AVRICALCVM", "rectius" ORICALCVM, [ὄρειχαλκος] "ab antiquis Grammaticis pro voce hybrida habetur, quasi ex" Aurum, "et" [χαλκός, "aes, sit composita." [...]

"AVRICALCVS", a, um. "adiectius positum." [...]

"AVRICOMVS [1]", "vid." AVRVM.

"AVRICVLA [1]", AVRICVLARIS, "vid." AVRIS.

"AVRIFER [1]", AVRIFEX, AVRIFODINA, "etc. vid." AVRVM.

"AVRIGA", ae. c. [ἄρτιος] proprie dicitur, ("vt ait" Seruius ad Aen. 12, 87.) [...]

"AVRIGO [1]", are. [ἄνωξις] "Currum regere." [...]

"AVRIGOR", ari. Dep. Aurigatur ("Inquit" Nonius 2, 14) honeste positum, pro Moderatur ac regit. Varro Modio, Asse vinum: asse pulmentarium: sed eas, quo natura aurigatur, non necessitudo.

"AVRIGATIO", onis. f. [ἄνωξις] Gell. 7, 8 [...]

"AVRIGATOR", oris. m. ἄνωξις Gloss.] "Auriga, de signo caelesti." Auien. Phaen. 405 Aurigatorem par sit quoque cura videre.

"AVRIGARIVS", i. m. [ἄνωξις] "videtur vsurpari a" Suet. in Ner. 5 "pro eo, qui curam habet instruendi aurigas in spectaculis." [...]

"AVRIGER [1]", "vid." AVRVM.

"AVRIGO [2]", "vel" AVRVGŌ, inis. f. [ἄνωξις] "Morbus regius: a colore auri, quem bilis per totum corpus diffusa repraesentat." [...]

"AVRIGINOSVS", a, um. [ἄνωξις] Qui eum morbum patitur. Vet. Gloss.

"AVRIGINEVS", a, um. Color Cael. Aur. 2, 11.

"AVRVGINO", are. "Aurigine laborare." Tert. de Anima c. 17 Qui redundantia fellis auruginant, "(iis)" amara sunt omnia.

"AVRIPIGMENTVM", [ἄρωσις] "quid significet, declarat" Plin. 33, 4 [...]

"AVRIS", is. f. [ἄρωσις] "dicta quibusdam ab" Aura, "quam in audiendo recipit." [...]

"AVRICVLA [2]", ae. f. "Cartilago circum aurium concauitatem, Valla" Plin. 11, 37 s. 50 [...]

"AVRICVLARIS", e. "et" AVRICVLARIVS, a, um. Adiect. [...]

"AVRICVLOSVS", a, um. Ἐτορὸς Vet. Gloss.

"AVRICILLA", "vid." ORICILLA.

"AVRISCALPIVM", i. n. [ἄτογλυχίς] "Instrumentum quo mundantur aures." [...]

"AVRITVS [1]", Adi. [ἰστώεις] A magnis auribus dicitur, vt sunt asinorum et leporum: alias ab Audiendi facultate. [...]

"AVRITVS [2]", " Subst. pro lepore" Auien. Phaen. Arat. 788.

"AVRITVLVS", i. m. "Asinus hoc nomine appellatur" Phaedro 1, 11. "Alii legunt aliter."

"AVRO [1]", are. "Vid." AVRVM.

"AVRORA", [Ἥως] "Filia Titanis, i. Solis et Terrae, Tithoni, fratris Laomedontis, si Ouidium audimus, coniux; vid." Her. 18, 111 [...]

"AVRORANS", antis. Illuminans Gloss. Isid.

"AVRORESCO", ere. Adelhelm. de Virg. c. 30.

"AVRVGO [1]", "vid." AVRIGO.

"AVRVM", i. n. [χρυσός, χρυσίον] Festus, Aurum dictum, quia praecipue custoditur. [...]

"AVRO [2]", are. χρυσόο Onom. Vet. Lat. Gr.] "Verbum fuisse antiquum suadet tum" Inauro "compositum, tum deriuata, quae mox damus." [...]

"AVRATVS", Adi. [δράχμοος] "Participii forma, Auro tectus vel inductus, vt," Aurata tecta Cic. in Parad. 6 c. 3. [...]

"AVRATILIS [2]", e. "Auri speciem habens." [...]

"AVRATVRA", ae. f. [χρυσόωσις] Quintil. 8, 6, 28, de hypallage, Sed nomen immuto, vt quum aurata tecta, aurea: pusillum a vero discedo, quia non est nisi pars auratura. [...]

"AVRAMENTVM [2]", i. n. [χρυσωμα, Gloss.] "Putabant instrumentum esse effodiendo aut purgando auro accommodatum." [...]

"AVRARIVS [2]", Adi. "Vt," Auraria metalla Plin. 37, 12, 34, 18. [...]

"AVRARIA [2]", ae. f. [χρυσουργεῖον] "Locus, vbi aurum effoditur," Fodina auraria, "sive Aurifodina." Tacit. Ann. 6, 19 Aurarias sibimet Tiberius seposuit. "Add." Iustin. 8, 3, 12.

"AVRATOR", oris. Vet. Gloss. [χρυσωτήρ.

"AVREATVS", Adi. Sidon. Carm. 9, 296 In castris hedera ter aureatus.

"AVREVS", Adi. [χρυσός, χρυσεῖος] "Quod est ex auro, vel quod colorem auri, vel pretium adeo, habet, vt," Aureae literae, "quibus" Delphis consecrata Chilonis praecepta "memorat" Plin. 7, 32. [...]

"AVREOLVS", Adi. Dimin. "Quod aliquam habet auri similitudinem." [...]

"AVRESCO", ere. "Aureum fieri." Varro de L. L. 6, 5 Aurora dicitur ante solis ortum ab eo, quod ab igne solis tum aureo aer aurescit, "auri colorem accipit."

"AVRICOCTOR", oris. m. χρυσεπητής Gloss.

"AVRICOLOR", oris. Adi. Iuenc. in Matt. v. 357 Scinditur auricolor caeli septemplicis aethra.

"AVRICOMANS", antis. Auson. Idyll. 6, 11 Crocus auricomans.

"AVRICOMVS [2]", Adi. [χρυσοκόμης] "Auream comam habens." Batavus auricomus Sil. 3, 608. Sol auricomus Valer. Argon. 4, 92. "Conf." Virg. Aen. 6, 141.

"AVRIFER [2]", Adi. [χρυσοφόρος] "Quod fert aurum. vt," Aurifera arbor, "in hortis Hesperidum" Cic. Tusc. 2, 22 c. 9. [...]

"AVRIFEX", icis. m. [χρυσοθήκος] Faber aurarius Plaut. Men. 4, 3, 8. [...]

"AVRIFICINA", ae. f. Aurificis taberna Gloss. Cyrilli.

"AVRIFICIVM", i. n. Cathol.

"AVRIFLATOR", oris. m. "Rectius diuise: vid." FLATOR.

"AVRIFLVVS", a, um. Ison. Gloss. in Prud.

"AVRIFODINA", ae. f. "Locus vnde effoditur aurum." Plin. 33, 4 Extat Lex censoria Ictimulorum aurifodinae. "Vid." Argentifodina, in ARGENTVM.

"AVRIFVR", uris. c. "qui furatur aurum." Plaut. Poen. 5, 5, 55 "Et mihi" hic aurifur est. "Al. diuisim rectius."

"AVRIGENA", ae. m. Filius Sidon. Carm. 6, 14. Frater Ou. Met. ¶ 250. "de Perseo ex aureo imbre Iouis nato."

"AVRIGER [2]", Adi. "vt," Auriger taurus Cic. de Diuin. 2, 63 c. 30. "aurata habens cornua sacrificii causa." Arbor aurigera Valer. Argon. 8, 110. "e qua vellus aureum suspensum est."

"AVRILEGIVM", i. n. "Locus, vbi aurum colligitur." Cathol.

"AVRILEGLVLS", i. m. χρυσεκλέκτης, χρυσορόκτης Gloss.] "Qui aurum in metallis eruunt." [...]

"AVROCLAVATVS", Adi. Vopiscus in Tacit. 11 Auroclauatis vestibus interdixit, "i. aureos claus habentibus. Sed melius diuiditur."

"AVROSVS", Adi. πολύχρυσος Gloss.] Pallad. 1, 5, 1 [...]

"AVRVGO [2]", "vid." AVRIGO.

"AVRVLENTVS", a, um. "Auri instar splendens." Aurulenta lux ceu iubar sub ortu Prud. Perist. 12, 49.

== AVS ==

"AVSCARIPEDA", ae. f. "Eadem quae" scrupeda, "vilis mulierculae, vt videtur, appellatio." [...]

"AVSVLOR", ari. [καταφλέϊν] Dicebant antiqui pro Osculari, quod est Os cum ore conserere. Festus. "Pareo teste sic quoque est in bonis libris." Plaut. Merc. 3, 3, 10 "et" 14. "et" 4, 4, 5. "vbi nunc" Osculari "editur."

"AVSVLTO", are. [ἀκροόομαι, προσέχω] "Est" Audire, "deriuatum et ipsum ab" auris, "pro quo" ausis "dicebant." [...]

"AVSVLTATIO", onis. f. ἀκρόοσις Gloss. Cyrill.] "Auditio nimis curiosa." [...]

"AVSVLTATVS", ūs. m. "Idem." Fulgent. de Contin. Virg. p. 142. Apul. Met. 6 p. 178, 21 Nec auscultatu poenitendo diligenter instructa illa cessauit.

"AVSVLTATOR", oris. m. [ἀκροοστής] Cic. in Partit. 10 c. 3 Nam aut auscultator est qui audit, aut disceptator. Mandati dominici serius Apul. 7 p. 195, 1.

"AVSELI", dicebantur qui nunc Aurelii. Festus.

"AVSIM", [τολμώην] "Verbum defectiuum, pro" Auserim, "vt obseruat Vossius" de Anal. 3, 41 p. 144 "modi potentialis." [...]

"AVSONIA", [Αύσονία] Ea diu taxat pars Italiae dicta est primo, in qua sunt vrbes Beneuentum, et Cales. ab Ausone Vlyssis et Calypsonis filio postea tota Italia, quae Apeninno finitur, Ausonia vocitata est ab eodem duce. [...]

"AVSONIVS", Adi. [Αύσόνιος] "Qui ex Ausonia est, eadem diuersitate." [...]

"AVSONIDAE", arum. m. pl. Virg. Aen. 10, 563 [...]

"AVSONIS", idis. f. Patron. "vt" Ouid. Fast. 2, 94 Captaque erat lyricis Ausonis ora sonis.

"AVSPEX", icis. m. [οἰωνόπολος οἰωνοκόπος οἰωνομένης] "Consultor deorum, idemque rerum gerendarum auctor." [...]

"AVSPICABILIS", e. "Arno bio tribuitur."

"AVSPICALIS", e. [οίλωνοσκοπικός] "Quod ad auspiciū pertinet. vt," Auspicalis pisciculus, qui aliquid portendit, aut significat futurum. [...]

"AVSPICIVM", i. n. [οίλωνισμός, οίλωνισμός] "Et actum significat consulendi Deos per aues, aut alia quacunque ratione, et significationem boni malive euentus; tum ipsam quoque supremam rei gerendae auctoritatem; atque initia denique rei gerendae." [...]

"AVSPICOR", αἰ. [οἰωνοσκοπῶ, κατάρχομαι] "Auspicium capere." [...]

"AVSPICO", αἰ. [οἰωνοσκοπῶ] "Vtitur" Plautus "frequenter." [...]

"AVSPICANS", antis. Fabio auspicanti -- aues semel atque iterum non addixerunt Liu. 27, 16. "Add." Suet. Ner. c. 46.

"AVSPICATVS", Partic. [οἰσιωθεῖς] "Mediae quasi, vel potius vtriusque significationis." [...]

"AVSPICATO", Adu. [ἡσιωμένως] "i. Auspicio capto." [...]

"AVSTER", τῆ. [Νότος] "Venus Meridionalis." [...]

"AVSTELLVS", i. m. Dimin. Lucil. apud Nonium 2, 229 [...]

"AVSTRALIS [1]", e. [Νότιος] "meridionalis respectu ad plagam, non ad ventum habito." [...]

"AVSTRIFER", Adi. "Vnde Austri veniunt" Sil. 12, 2 Hiemi tribuit glaciale caput, fecundaque nimbis Tempora et Austrifero nebulosam vertice frontem.

"AVSTRINVS", "Aliud" Adi. [νότιος] "vt," Austrini flatus, "qui flant ab Austro" Plin. 17, 3. [...]

"AVSTRO", are. "Humectare adscribitur, nescio quam bene," Plauto, Austrati ad ignem sedent.

"AVSTROAFRICVS", i. m. Isidor. 13, 11 "Ventus inter Austrum et Africum."

"AVSTRONOTVS", i. m. Polus antarcticus "ap." Isid. Origg. 3, 32 "et" 36.

"AVSTERVS", a, um. "Contrarium est Suavi." [...]

"AVSTERVLVS", a, um. Apul. Flor. 4 p. 363 Elm.

"AVSTERITAS", atis. f. [αὐστηρότης] "Contraria est Suauitati." [...]

"AVSTERE", Adu. [αὐστηρῶς] Cic. pro Muraen. 74 c. 35 At enim agit mecum austere et Stoice Cato.

"AVSTERALIS", e. Austeralis herba Apul. de Herb. c. 105. "inter appellationes Sisymbrii."

"AVSTRALIS [2]", AVSTRINVS, AVSTRO, as. "vid." AVSTER.

"AVSVS [3]", "vid." AVDEO.

== AVT ==

"AVT", [ἤ] "Coniunctio disiunctiva." [...]

"AVTEM", [dê] "Discretiua coniunctio, qua ea, quae re discreta intelligi volumus, oratione connectimus." [...]

"AVTHENTA", ae. m. "Princeps." Ouatum Latiaris authenta Fulgent. de Contin. Virg. "Nempe"

"AVTHENTES", [αὐθέντης] "Quod antiquis Graecis" [αὐτόχειρα, "eum praesertim, qui sua manu aliquem interimeret, significabat, satis mature debet etiam auctorem," [αὐτοκράτορα, "dominum notasse." [...]

"AVTHENTICE", "sive potius" [αὐθεντικῶς. Adu. "Quo vitur" Cic. Att. 9, 14 "et" 10, 9. [...]

"AVTHENTICVS", Adi. [αὐθεντικὸς] "Quod auctoritatem habet, quia vno modo gradu ab auctore suo abest." [...]

"AVTHEPSA", ae. [αὐθέψα] "Genus ollae, cuius meminit" Cic. pro Rosc. Amer. 133 c. 46 [...]

"AVTHOR", AVTHORITAS, "etc. Vid." Auctor, "etc." in AVGEO.

"AVTOCHTHONES", [Αὐτόχθονες] "Sic a Graecis vocabantur populi, qui non alio referrent originem suam, verum ex ipso solo nati videri vellent." [...]

"AVTOGRAPHVS", Adi. [αὐτόγραφος] "Manu auctoris scriptus." [...]

"AVTOLOLES", [Αὐτόλολες] "Populi Mauritaniae ad Atlantem montem memorati." [...]

"AVTOLYCVS", [Ἀὐτόλυκος] "Mercurii seu Deucalionis filius, et maternus Vlyssis auus, furtorum nomine insignis." [...]

"AVTOMATARIA [1]", "vid. post" AVTOMATON.

"AVTOMATON", [αὐτόματον] "Quod per se, et velut sponte, cessante etiam aliquantum impellentis manu, mouetur." [...]

"AVTOMATARIVS", "Vt," Faber automatarius "in" Inscript. "apud Torrent. ad" Sueton. Claudian. c. 34. "et" Gruter. p. 642. "it." p. 636, 7. "et" Donium p. 317, 9, vbi AVTOMATARIVS CLEPSYDRARIVS.

"AVTOMATARIA [2]", orum. Idem, quod Automata, fictum ab Vlpiano in l. 41 §. 7 D. de legat. et fideicom. Sed automataria, inquit, aut si qui canthari, per quos aquae saliant, poterunt legari.

"AVTOMATIA", [Ἀὐτοματία] "i. Fors, Fortuna, sacello culta a Timoleonte, quod docet" Nepos 20, 4, 4. [...]

"AVTOMATIVM", i. n. "Volunt esse locum, vbi automata fierent, laudantque" Petron. Fragm. In automatum me conieci.

"AVTOMEDON", ontis. [Ἀὐτομέδων] "Auriga Achillis." [...]

"AVTONOE", es. [Ἀύτωνόη] "Filia Cadmi et Hermiones, teste Hesiodo, vxor Aristaei, ex qua natus" Actaeon, "qui" Autonoeius "ab" Ouidio "vocatur" Met. 3, 198 [...]

"AVTOPHYES", [αὐτοφυῆς] "Natiuum, non aduenticiuum, aut artificiosum." [...]

"AVTOPYRON", [αὐτόπυρον] Cels. 2, 18 "ait esse" Panem, cui nihil furfuris ademtum est. [...]

"AVTOR", "etc. vid." AVCTOR.

"AVTVMNVS [1]", "sive" AVCTVMNVS, i. m. [ἄπώρα, φθινόπωρον] "Quarta pars anni, quae Aestatem sequitur." [...]

"AVTVMNVM", i. n. Varro "apud" Non. 2, 22 Autumnum ventosum fuerat. Arboreis foetibus autumnia soecunda Cyprian. Epist....

"AVTVMNVS [2]", a, um. Adiect. "Idem, quod Autumnalis." [...]

"AVTVMNITAS", atis. f. [ἄπώρα] Idem significat. [...]

"AVTVMNALIS", e. [ἄπωρινός] "Vt," Autumnale aequinoctium Plin. 2, 97. [...]

"AVTVMNAL", Aequinoctium autumnal Varr. "ap." Sosipat. 1 p. 94 sq. "ex" Plinii Sermonis dubii libro sexto.

"AVTVMNAT", Plin. 2, 50 In Italia semper quodam modo vernat vel autumnat. Corus autumnat Ib. c. 47.

"AVTVMO", are. [ὕπολαμβάνω] "Quid significet, docet" Gell. 15, 3 [...]

"AVVLSVS [2]", "et" AVVLSOR, "vid." AVELLO.

"AVVNCVLVS [1]", "vid. statim" AVVS.

"AVVS", i. m. [πάππος] Patris aut matris pater, "vt ait" Paullus l. 10 §. 13 ff. de gradibus. [...]

"AVVNCVLVS [2]", i. m. [μητρδέελφος, θεῖος πρὸς μητρός] Matris frater, "vt ait" Paullus l. 10 §. 14 ff. de gradibus. [...]

"AVIA [3]", ae. [μάμη] "Patris vel Matris meae mater." [...]

"AVITVS [2]", Adi. [προγονικός] "Quod est aui, vel quod ab aui nobis contigit, et ad nos peruenit." [...]

"AVITE", Adu. Filium hominis auite pronuntiatum Tertull. adu. Valent. c. 39. "Al. leg." aiunt: "et sic Rigalt."

== AVX ==

"AVXARIA", "vox nihili, quam proferebant ex" Isid. Etym. 17, 6 "vbi" Auiaria est, et l. 2 C. de fundis patrim. "vbi est" Pensitatio auraria.

"AVXESIS", is. f. "Figura oratoria." [...]

"AVXILIVM", i. n. [βοήθεια, συμμοχία] "Adiumentum: proprie vox militaris, qua denotabantur Sociorum copiae, et opes, quae militantibus Romanis subsidio essent." [...]

"AVXILIOR", ari. [βοηθῆω, συντίρομαι] "Adiuuare, opem ferre, ad medicinam praesertim pertinet." [...]

"AVXILIO", are. "Idem apud antiquos." [...]

"AVXILIATOR", oris. m. [βοηθός] "qui auxiliatur." [...]

"AVXILIARIS", e. [σύμμαχος] "Qui auxilio est, siue auxilium affert: vt," Arma auxiliaria Ouid. Met. 6, 424. [...]

"AVXILIARIVS", Adi. [συνμαχοῦς] "Idem. vt," Amicus auxiliarius Plaut. Truc. 2, 1, 6. [...]

"AVXILIATORIVS", a, um. "Idem." Cathol. I. a Ianua.

"AVXILIATVS [1]", Partic. [βεβληθηκός] Stat. Silu. 5, 1, 158 Nil famuli coetus, nil ars operosa medentum Auxiliata malis. [...]

"AVXILIATVS [2]", ūs. m. "vt" Suppetiatus, "inquit" Nonius 2, 47 "laudatque" Lucret. 5, 1038 Alituum porro genus alis omne videmus Fidere, et a pennis tremulum petere auxiliatum.

"AVXILIATIO", onis. f. Idem apud Non. 4, 403. "et" Liu. 2, 33 Quibus auxiliatio aduersus consules esset. "Al." Auxilii latio.

"AVXILIATRIX", icis. f. Cassiodor. Epist. 2, 40 Musica perniciosa odia conuertit ad auxiliatricem gratiam.

"AVXILIABVNDVS", a, um. Apul. de Deo Socr. p. 48 "Elmenh." Virgiliana Iuturna in mediis millibus auxiliabunda fratri conuersatur.

"AVXILLA", ae. f. Dimin. "ab" Aula, "vel" Olla; Olla paruula Festus.

== AXA ==

"AXAMENTA", dicebantur Carmina Salaria, quae a Saliis sacerdotibus componebantur in vniuersos homines. [...]

== AXE ==

"AXE AGGLOMERATI", Vniuersi stantes, id est cohortibus aut legionibus. [...]

"AXEDO", onis. f. Marc. Empir. c. 33 Axedoncm figere super lotium "alterius." Obicem "ipse interpretatur."

"AXENVM", Mare, [Ἄξινοc πόντος] "olim dicebatur, quod hodie" Ponticum "et" Euxinum "dicitur, a truci accolarum barbarie." [...]

== AXI ==

"AXICVLVS [1]", "vid." AXIS.

"AXILLA", [μοσχόλη] "pro qua contracte dixere posteriores" Ala "vbi vid." Ascellam "dixerunt aevi sequioris auctores, vt" Vulgat. Leuit. 1, 17. Prouerb. 19, 24. [...]

"AXIM", [πράξιω] "pro Egerim." Pacuuius Periboea, Aut quae egi, ago, vel axim, verruncnt bene. Nonius 10, 7 Axit antiquos dixisse pro Egerit manifestum est. Festus. Hinc

"AXIES", pl. Mulieres siue Dii dicebantur vna agentes. Fest. "Alii legunt" Axites "et pro" Dii, viri. Glossar. Axites [ἀποτελεσματικοί. "conf." Turneb. Aduers. 23, 18. "Vid." AXITIOSVS.

"AXINOMANTIA", [ἄξινομάντια] "Genus magicae diuinationis per secures, quas Graeci" axinas "vocant." [...]

"AXIOMA", atis. [ἄξιωμα] "ad verbum Dignitas et amplitudo, sed etiam, idem quod Enuntiatio." [...]

"AXIS", is. m. [ἄξων] plures habet significationes: nam et Pars caeli Septentrionalis, et Stipes teres, circa quem rota vertitur, et Tabula sectilis, Axis appellatur. [...]

"AXES", "pro Asseribus, vid." ASSIS, "sub" ASSER.

"AXICVLVS [2]", Dimin. Vitruu. 10, 2 In trochleam induntur orbiculi duo, per axiculos versationes habentes. "Conf." ib. c. 14. 2 "Paruus" axis, "seu" assis, "vel" asser, "de quo s. l."

"AXITIOSI", Factiosi dicebantur, quum plures vna quid agerent facerentque. [...]

== AXO ==

"AXO", "siue" ASSO, are. "Apud" Festum, "est" Nominare; "Si Scaligerum audimus, proprie significat ad axem, asserem, vel tabellam, vel nomen, vel carmen aliquod scribere, vt publicitus innotescat et seruetur." [...]

"AXON", onis. m. Vitruu. 9, 8 "est ipsum Graecum nomen" ἄξων, "quo pro Latino" Axis "vtitur:" Haec erit linea [πρὸς ὀρθῶς radio aequinoctiali. [...]

"AXONA", [Ἄξωνα] "Fluuius in extremis Remorum finibus, teste" Caes. Bell. Gall. 2, 5. Ausonius in Mosella 461 Non tibi se Liger anteferet, non Axona praeceps. "Sed"

"AXONES", [Ἄξονες] "Populi," Axonae "fluuii accolae, penultimam producunt." Lucan. 1, 423 Et Biturix, longisque leues Axones in armis.

== AXV ==

"AXVNGIA", ae. f. [ἀξύνγιον] Adeps suillus inueteratus, aut cum sale, aut sincerus: qui quanto vetustior, tanto vtilior est, "quae colliguntur ex" Plin. 28, 9 s. 37, "qui velut classicus locus est." [...]

"AXVNGIARIVS", i. m. "Qui vendit axungiam." Cathol.

"AXVR", "et" AXVRVS, "vid." ANXVR.

== AZA ==

"AZAN", anis. [Ἄζαν] "Mons Arcadiae, vbi Cybele mater deorum colebatur." Stat. Theb. 4, 292 Venit et Idaeis vlulatibus aemulus Azan.

== AZO ==

"AZONI", orum. m. pl. [Ἄζωνοι] "Dii, qui in XVI caeli regionibus non continentur." [...]

== AZY ==

"AZYMVS", Adi. [ἄζυμος] "Infermentatus. Vt," Scribon. 133 Panis azymus. Panem sine fermento vocat Celsus 2, 24.

== B, ==

== BA ==

"B", "Litera secunda, quam, vt ait" Mart. Capell. 3 p. 58 [...]

"BA!" "item" BAI, "Interiectio est auertentis apud" Plautum Pseud. 1, 3, 6 "et" Asin. 1, 1, 24. Sonum "esse" cornicinis ex ore lituum eximentis "dicit" Caesellius Vindex "ap." Charisium 2 p. 213 Putsch.

"BAAL", Βαῶλ "Suidae" "ait" Augustinus, tom. 4, super Iud. lib. 7 Quaest. 16. est Nomen apud Tyrios, quod datur Ioui. [...]

== BAB ==

"BABAE", "Graeca vox admirantis, et laete accipientis, vel serio, vel cum ironia" [βαβαί] "pro qua" Papae "Latini fere maluerunt." [...]

"BABIGER", a, um: "et" BABVRRVS, a, um. "i." Fatuus, stultus, ineptus. Gloss. Isidor. "Conf." Isid. Origg. 10 Baburus, stultus, ineptus.

"BABECALVS", "vel" BABAECALVS, i. m. "Dicaculum videtur significare." [...]

"BABEL", elis. "Nomen ciuitatis Assyriae, quod a confusione linguarum accepit. Transferitur mystice ad Ecclesiam corruptam." August. Ciu. Dei 16, 3.

"BABYLO", Ter. Adelph. 5, 7, 17 [...]

"BABYLON", onis. [Βαβυλών] "Mesopotamiae vrbs." [...]

"BABYLONIVS", Adi. [Βαβυλώνιος] Cic. de Diuin. 2, 97 Quod aiunt, quadringenta et septuaginta millia annorum in periclitandis experiundisque pueris, quicunque essent nati, Babylonios possuisse, fallunt. [...]

"BABYLONICVS", [Βαβυλωνικός] "Aliud" Adiect. "vt," Babylonica vestis, "quae variis coloribus intexta, vel acu picta est." [...]

"BABYLONICVM", i. n. "Vestis Babylonica." Lucret. 4, 1023. Laberius "apud" Petron. 55. Vipian. l. 25 §. 3 de auro arg. "Conf." Fest. in Solla.

"BABYLONIACVS", a, um. "Aliud" Adi. Manil. 4, 581 Scilicet in piscem se se Cytherea nouauit, Cum Babyloniacas summersa profugit in vndas.

"BABYLONIENSIS", e. "Gentile, quo" Plautus "aliquoties vsus est." Truc. 1, 1, 66. "et" 1, 2, 100 Babyloniensis miles.

"BABYLONIA", [Βαβυλωνία] "Regio maioris Asiae: ita dicta a" Babylone, "pro qua etiam ponitur," e. g. Iustin. 1, 2, 7, "etc. Vid." Salmas. in Solin. p. 1225.

"BABYTACE", [Βαβυτάκη] "Oppidum memorabile hic etiam, quia de illo sic" Plin. 6, 27 In Septentrionali Tigris alueo, oppidum est Babytace. [...]

== BAC ==

"BACA", "vid." BACCA. Bacam "vel" Baucam "esse vas aquarium, idem" Bacar, "putat Salmas. ad" Trebellii Claud. c. 14.

"BACALVSIA", ae. f. "Vox insolita, a viris eruditus varie tentata, apud" Petron. cap. 41 Omnes bacalusias consumsi. Nodot. "legit" Battologias: "Scheffer." Bacelogias: "Reines." Bucolesias.

"BACAR", "vel" BACARIO, Vas vinarium, simile Bacroni. Festus. "Vid." Gloss. Isid. Baccarium, vas aquarium. "Item" Bacario, orceoli genus. "Hinc"

"BACARIO", "Aquiarius, qui huiusmodi munus obibat in domo lenonia, vt lauantibus meretriculis, ministraret in aqua aggerunda et effundenda." [...]

"BACAVDAE", "vel vt alii," BAGAVDAE, "Erant Factiosorum et rebellium cohors, qui solitudines et castra loci situ munita habitabant, et inde in obuios, latrocinii caedibusque grassabantur." [...]

"BACAVDICVS", "vel" BAGAVDICVS, a, um. Eumen. Orat. pro Restaur. Schol. cap. 4 Ciuitas Bagaudicae rebellionis latrocinio obsessa.

"BACCA", "vel" BACA, "vt optimi quique libri MSS. habent," ae. f. [ἀκρόδρυον] "Generale nomen est, quo omnes omnium arborum fructus designantur." [...]

"BACCALIA", ae. f. "Lauri species est," Baccarum fertilissima Plin. 15, 30 s. 39.

"BACCANS", antis, "vt," Baccantia vbera "laudant" Ouid. Met. 6, 342. "Sed al." lactantia.

"BACCAR", "vid." BACCHAR.

"BACCATVS", Adi. "Baccis, i. Margaritis ornatus." Virg. Aen. 1, 659 Colloque monile Baccatum. Sil. 8, 134 Bacatum induta monile.

"BACCIFER [1]", BACIFER, Adi. [ἀκρόδρυφόρος] "Ferens baccas." Plin. 16, 10 Ex omnibus sola baccifera. [...]

"BACCINA", ae. f. Herba Apollinaris Apul. de Herb. cap. 22.

"BACCVLA", ae. f. Dimin. [ἀκρόδρυόριον] "Parua bacca." Plin. 25, 8 Omnes colore buxoe, caulibus paruis, flore purpureo, ferunt bacculas paruas, vt capparitis.

"BACCHA", Vinum in Hispania Varro de L. L. 6, 5 p. 79, 19. [...]

BACCIAE, BACCHANALIA, "etc. vid." BACCHVS.

"BACCHAR", "s." BACCAR, aris; "s." BACCHARIS, is. f. [βάκχαρις] "Herba, de qua" sic Plin. 21, 6 s. 16 [...]

"BACCHIADAE", [Βακχιαδαί] "Populi, qui e Corintho exules in Siciliam deuenerunt, et urbem inter Pachinum et Pelorum aedificantes, Siculi facti sunt" Ouid. Met. 5, 407 Et qua Bacchiadae bimari gens orta Corintho "etc." [...]

"BACCHEIS [1]", eidos. "Corinthus vocatur" Stat. Silu. 2, 2, 34 Qualis

si subeas Ephyres Baccheidos altum Culmen "etc." Ephyre "enim Corinthus est."

"BACCHVS", i. m. [Διόνυσος, Βάκχος] "Iouis ex Semele filius; qui fortassis quod vitem primus excoluisse visus est, ideo ab antiquis putatus est deus vini, et pro ipso vino poni consuevit." [...]

"BACCHAE", [Βάκχαι] "quae et" Maenades, "et" Thyades, "et" Mimattonides "dicuntur, Mulieres, quae Baccho sacra faciebant et in furorem ab eo vertebantur." [...]

"BACCHANAL", "vel" BACCHANALE, [Διονύσειον] "Locus, in quo Bacchi festa celebrantur." [...]

"BACCHANALIA", orum, pl. n. [Διονύσια, Βακχεύματα] "Bacchi sacra, quae et" Dionysia "dicuntur." [...]

"BACCHANALIS", e. Adi. "vt," Chorus Bacchanalis Aur. Vict. de Caes. cap. 3. "Conf." Epit. cap. 3.

"BACCHOR", ari. [βακχεύω] "Instinctu et furore, qualem Bacchus immittere putabatur, agitari." Columel. 10, 199 [...]

"BACCHANS", Partic. [βακχεύων] Cic. in Catil. 4, 11 c. 6 [...]

"BACCHATVS", a, um. Passiu. "vt," Virginitibus Bacchata Lacaenis Taygeta, "i. in quibus bacchari et choros exercere solent" Virg. Georg. 2, 487. [...]

"BACCHATIO", onis. f. [βάκχευσις] "vt," Cic. Verr. 1, 47 c. 12 Sileatur de nocturnis eius bacchationibus ac vigiliis. [...]

"BACCHATIM", Adu. [βεβακχευμένως] "More bacchantium." Apul. Miles. 1, 108 Quin igitur, soror, hunc primum bacchatim discerpimus? "h. e. vt Bacchae Pentheum et Orpheia."

"BACCHABVNDVS", a, um. "Idem fere quod" bacchans, "vt," Bacchabundum agmen incessit Curt. 9, 10, 27. "et" Apul. Apol. p. 326 In medio foro bacchabundus.

"BACCHEIS [2]", idos. f. "non huc, sed ad" BACCHIADAS "pertinet, de quibus ante" s. l.

"BACCHEIVS", Adi. possess. [Βακχίϊος] Virg. Georg. 2, 454 Quid memorandum aequae Baccheia dona tulerunt. "Et" Auson. Mosella v. 153 Baccheia munera.

"BACCHEVS", "Idem Adiectiuum." [βακχεῖος] Bella Bacchea Stat. Theb. 12, 791. Cornua Bacchea Id. ibid. 9, 435. Vlulatus Ouid. Met. 11, 17.

"BACCCHICVS", [Βακχικός] "Idem." Hinc Serta Bacchica, "ex hederis" Ouid. Trist. 1, 6, 2.

"BACCCHIA", ae. f. Poculi genus primum a Baccho nominatum Isidor. 20, 5.

"BACCHIVS", Pes, [Βακχεῖος] "constat prima breui, et duabus longis: vt," Quirino. "Hoc pedis genere vtebantur in carminibus sacrorum Bacchi: contrarius est" Antibacchius. Quintil. 9, 4, 82.

"BACCIBALLVM", "vid." BASIBALLVM.

"BACCIFER [2]", BACCVLA, "vid." BACCA. [...]

"BACELVS", "vel" BACEOLVS, [βάκρηλος] "Stultus, vt phaselus, phaseolus."

"BACILLVS [1]", "vel" BACILLVM, "vid." BACVLVS.

"BACRIO", onis. m. [χερρόνπιτρον] Genus vasis longioris manubrii, hoc alii Trullam appellant. Haec Festus. "Vid." BACAR.

"BACTRA", orum. [Βάκτρα] "Scythiae Asiaticae vrbs. Prouincia vltra Assyriam, quam inter felicissimas memorat" Virg. Georg. 2, 138. [...]

"BACTRI", "sive" BACTRIANI, [Βακτρινοὶ] "Populi Bactra incolentes." Curt. 4, 6, 3.

"BACTROPERITA", ae. m. Bactroperitae, "Philosophi per iocum dicti, quod praeter" [βάκτρον, "baculum, et" peram "nihil haberent. Vid." B. Hieron. in Matth. 11, 10.

"BACTROS", [Βάκτρος] "Fluuus in finibus Scythiae Asiaticae, a quo" Bactra "regio, et vrbs nomen sumsit." Lucan. 3, 267 Errantes Scythiae populi, quos gurgite Bactros Includit gelido, "etc."

"BACVLVS", i. m. et BACVLVM, i. n. βακτηρία, βάκτρον] Hic baculus, [ἡ βακτηρία Gloss. "Conf." Isidor. 20, 13. [...]

"BACILLVS [2]", i. m. "et" BACILLVM, i. n. Dimin. [βακτρίδιον] Cic. de Fin. 2, 33 c. 11 [...]

== BAD ==

"BADIVS", Color. [Φοινίκεος] "i. Phoeniceus, siue spadiceus." [...]

"BADIZO", are. [βαδίζω] "Significat Ire." Plaut. Asin. 3, 3, 116 [...]

== BAE ==

"BAETICATVS [1]", BAETICVS, "vid. statim sub" BAETIS.

"BAETIS", [Βαίτις] "Fluius Hispaniae, nobilis, qui prouinciae nomen dat: de quo" Martial. 12, 99 [...]

"BAETICVS", Adi. "pro accolis" Baetis. Baetica prouincia "apud vtrumque Plinium saepe." Lana Baetica "celebratur" Martial. 8, 28. Lacernae Baeticae ibid. 14, 133. "Hinc"

"BAETICATVS [2]", "Lacerna Baetica indutus, quod seuerorum hominum fuisse indicat" Martial. 1, 97 [...]

"BAETICOLA", ae. [πρόοικος τοῦ Βαίτιος] "Accola Baetis fluii." Sil. 1, 146 -- et vulgus Iberum, Baeticolasque viros spatiis agitabat iniquis.

"BAETIGENA", ae. Idem. Sil. 9, 234 Baetigenaeque viri.

== BAG ==

"BAGAVDA", "vid. supra" BACAVDA.

"BAGOAS". [Βαγῶας] "vel" BAGOVS, "Commune nomen Spadonibus regis Persarum, et imitati illos Alexandri, datur apud scriptores Graecos et Latinos." [...]

"BAGRADVS", "vel" BAGRADA, [Βαγρῶδος] "Numidiae fluius ex Lybicis montibus longe ductus, prope Carthaginem fluit, vbi serpentem Regulus CXX pedum, adhibito exercitu interfecit." [...]

"BAHAL", "vid." BAAL.

== BAI ==

"BAIAE", arum. [Βαία] "Campaniae oppidum est iuxta Lucrinum sinum, inter Puteolos et Misenum montem, (a" BAIIO "dictum de quo mox) In huius oppidi agro, aquae calidae sunt et ad voluptatem, et ad sanandos morbos accommodatissimae, quae reliquis nobilitate antecellunt." [...]

"BAIANVS", Adi. [Βαϊανὸς] "vt," Littora Baiana Stat. Silu. 5, 3, 169. [...]

"BAIONVLA", ae. f. Isid. 20, 11 Est lectus qui in itinere baiulatur.

"BAIVLO", are. [βασιτάω] "Portare significat." [...]

"BAIVLVS", i. m. [φορτηγός] "Qui mercedis gratia onera ferre consuevit." [...]

"BAIVLATIO", onis. f. Gloss. Vet. Haec baiulatio, [βοσσημός.

"BAIVLATOR", oris. m. "Idem qui" Baiulus. βασιτακτής, ἄγθοφόρος Gloss. Cyrill. Vlp. l. 15 §. 1 Dig. de Vsufruct. "al. leg." balneatorem.

"BAIVLATORIVS", a, um. "vt," Baiulatoria sella Cael. Aurel. Acut. 1, 11.

"BAIVS [1]", Vlyssis socius, Bais nomen dedit Seru. ad Aen. 3, 441.

"BAIVS [2]", Color, "idem est, qui Spadiceus, siue" Badius, "in equis imprimis laudatus. vid. supra" BADIVS.

== BAL ==

"BAL", "Idem quod et Baal." Lingua Punica Bal Deus dicitur, "vt ait" Seruius in Aen. 1, 733. "Addit" Apud Assyrios autem Bel dicitur quadam sacrorum ratione Saturnus et Sol. "vid." BAAL.

"BALAENA", ae. f. [βάλωνο] Festus, Balaenam belluam marinam ipsam dicunt esse pistricem, ipsam esse et cetum. [...]

"BALAENATVS", Adī. "vt," Balaenata virga, "quae (vt opinor) e cartilagine balenae fit, qualia videmus calatorum ecclesiae commentacula, vt veteres appellabant." [...]

"BALANISCVS", i. m. [βαλανίσκος] "i. Balneator. Ita legit Reinesius ad Petron. Fragm. p. 62. et retinet M. Nodot. p." 204. "vbi fuit" Baliscus. "Conf. Burn. p." 188. "qui proprium nomen putat."

"BALANITES", ae. [Βαλανίτης] "Gemma." Balanitae duo genera habent, subuirides, et Corinthii aeris similitudine medias secante flammae vena Plin. 37, 10 s. 55.

"BALANITIS", idis. [βαλανίτις] "Genus castaneae" rotundius, et maxime purgabile, et sponte prosiliens, "a rotunda glandis" [βαλάνου] "effigie ita appellatum" Plin. 15, 23.

"BALANVS", i. f. [βάλανος] "Glandem generali nomine significat." [...]

"BALANATVS", Adī. [βαλανοτός] "Balanino oleo perfusus." Pers. Sat. 4, 37 Tu quum maxillis balanatum gausape pectas.

"BALANINVS", Adī. [βαλανινός] "Ex balano factum." Plin. 23, 4 Balaninum oleum repurgat varos. "Aliquoties in compositione vnguentorum nominat Idem" Plin. 13, 1.

"BALATRO [1]", onis. m. "Coniucium est, iocosum quidem ap." Varron. de R. R. 2, 5, 1 Videbo iam vos, inquit, balatrones, et huc afferam meum corium et flagra. [...]

"BALATRO [2]", "etiam proprium viri v. g." Hor. Serm. 2, 8, 21 -- cum Seruilio Balatrone Vibidius quos Maecenas adduxerat vmbra.

"BALATIO [1]", BALATVS, "vid." BALO, as.

"BALAVSTIVM", i. n. [βαλαύστιον] "Flos siluestris, secundum Plinium etiam mitis, mali Punici." [...]

"BALAVSTINVS", Adi. [βαλαυστινός] "vt," Balaustinus color, "similis flori mali Punici" Plin. 13, 19.

"BALAX", "vid." BALVX.

"BALBVS", a, um. [φελλός, βλασός] "Qui lingua impedita est." Cic. de Orat. 1, 260 c. 61 [...]

"BALBE", [βλασός] "Obscure." Nonius 2, 89 "citatur exemplum ex" Varrone Rer. Human. lib. 20. "in quo dictio ipsa" Balbe "non legitur; vnde patet locum esse corruptum." [...]

"BALBVTIO", ire. [φελλιζομαι] Cum quadam linguae haesitatione et confusione trepidare Non. 2, 91 "qui etiam laudat" Cic. Tusc. 5, 75 c. 26 [...]

"BALEARES", ium. m. pl. [Γυμνησίαι νήσου, Βαlearίδες] "Insulae duae in Hispanico mari" Funda bellicosas. [...]

"BALEARICVS", "Similiter" Adi. [Γυμνησιακός] "vt," Balearicae grues Plin. 11, 37. [...]

"BALINEVM", i. "et" BALINEAE, arum. βάλνεϊον Vet. Gloss.] "Idem quod" Balneum "et" Balneae, "v. v." Plaut. Poen. 5, 2, 16 Numnam ita balineis circumductus pallio? [...]

"BALIS", "Herba, de qua" Plin. 25, 2 [...]

"BALISTA", seu potius BALLISTA, ae. f. "Militare tormentum, quo lapides aliaque tela iaciuntur, a" [βάλλω, "iacio, ferio." [...]

"BALISTARIVM", i. n. "modo declarauimus."

"BALISTARIVS", i. m. "Balistarum artifex." [...]

"BALISTEA", "vid." BALLISTEA.

"BALITO [1]", as, "vid." BALO, as

.

"BALIVS", Color, "vid." BADIVS.

"BALLIONES", "Dicuntur Lenones, a" Ballione "Plautino lenone, v. g." Pseud. 1, 2, 59. Cic. pro Rosc. Com. 20 Ballionem illum improbissimum et periurissimum lenonem. "Add." Philipp. 2, 6.

"BALLISTEA", "vel" BALLISTIA, "Versiculos inter saltandum cani solitos, vocat et" saltatiunculas "ipse interpretatur" Vopisc. Aurel. c. 6. [...]

"BALLOTE", es. [βαλλοτή] "Herba." Plin. 27, 8 "pr." Balloten alio nomine porrum nigrum Graeci vocant, herbam fruticosam, angulosis caulibus nigris "etc."

"BALLVCA", "vid." BALVCA.

"BALNEVM", i. n. [βαλανεῖον, λουτρόν] "Locus in domibus, in quo ad lauandum aquae calidae et frigidae disponuntur." [...]

"BALNEAE", anum. [δημοβαλανεῖον] "Idem significat, sed magis publicae sunt, quam priuatae." [...]

"BALNEOLVM", i. n. Dimin. [βαλανίδιον] Iuuen. Sat. 7, 4 [...]

"BALNEARIVM", i. n. [βαλανεῖον] "Pars villae, videtur, vbi balneum." [...]

"BALNEARIVS", " Adi. Quod ad balnea pertinet" [...]

"BALNEARIS", e. "Aliud" Adi. "vt," Balneare argentum, [βαλανεικόν ἀργύριον] Quo, qui in balneo lauabant, vtebantur. [...]

"BALNEO", are. "Barbarum, quo vsus Scribonius de Pass."

"Christi" cap. 23 Aqua et igni balneandi. "Hinc tamen quae sequuntur videntur deriuata," sc.

"BALNEATICVM", i. n. Pretium quod pro lotionem in balneis solvitur. [...]

"BALNEATOR", oris. [βαλανεύς, λουτροχός] "Com. gen. licet" ("vt ait" Seruius ad Aen. 12, 159.) [...]

"BALNEATORIVS", a, um. "Idem quod Balnearis. Sic" Martian. ICT. 1. 17. §. 2 D. de Instruct. et Instrum. Leg. aequae Balneatorium et Balnearium instrumentum dixit.

"BALO", are. [βληχίομαι] "Factitium e sono verbum est, proprium ouium." [...]

"BALANS", antis. "vt," Agnus balans Phaedr. 3, 16, 1. Grex balantum Virg. Georg. 1, 272. "Et est hoc fere perpetuum nomen ouium, vt" Latrans "canis."

"BALITO [2]", are. [βληχίω] Plaut. Bacch. 5, 2, 4 Pastor harum dormit, quum eunt eae sic a pecu balitantes. [...]

"BALATIO [2]", onis. f. Si quis balationes ante Ecclesiam fecerit, tribus annis poeniteat. Concilium Braccarense. Lipen. Stren. Hist. c. 2. aet. quart. §. 19. "An sunt infruniti et petulantes clamores?"

"BALATVS", ūs. m. [βληχισμός] Plin. 20, 14 [...]

"BALSAMVM", i. n. [βάλασμον] "Arbuscula est odoratissima, in Iudaea solum nascens." [...]

"BALSAMINVS", Adī. [βαλοσμινός] "vt," Balsaminum oleum Plin. 23, 4.

"BALSAMEVS", a, um. Auctor Carm. Phoenicis, Lactantio a quibusdam tributi v. 119 Vngvine balsameo condit.

"BALSAMODES", ae. f. [βαλοσμοδής] "Casiae genus, ab odore similit sic appellatum apud" Plin. 23, 4.

"BALTEVS", "et" BALTEVM, "dicimus: licet in singulari magis sit in vsu" Balteus, "in plurali vero" Baltea, ζωστήρ Vet. Gloss. [...]

"BALTEOLVS", i. m. Dimin. Capitol. in Maxim. cap. 2 Seuerus militares dabat ludos, propositis praemiis argenteis, id est armillis, torquibus, balteolis.

"BALTEO", are. Isidor. Gloss. Balteat, cingit.

"BALTEATVS", a, um. "Cinctus." Mart. Capell. 5 p. 137 Pectus exquisitissimis gemmarum coloribus balteatum. "Ita Grotius in Not. pro" Baleatum. "Alii Cod." Subbalteatum.

"BALVCA", ae. f. [χρῶσαμμος] "l. Arena aurea." [...]

"BALVX", uci. Plin. 33, 4 [...]

== BAM ==

"BAMBALIO", "Vocabulum est ignominiosae appellationis." [...]

"BAMBATAE", arum. "In aceti scillitici confectione, iubet Columella decem bambatas in mustum mitti: eo nomine intelliguntur scillae, quae aliquo intinctu conditae sunt." [...]

"BAMPLVS", i. m. Fulgent. Celocem dicunt genus nauicellae modicissimum, quod bamplum dicimus. [...]

== BAN ==

"BANAVSVS", a, um. Adi. "Quo Graeci humiliores artifices et operas designant." [...]

"BANCHVS", i. m. "Piscis," aselli genus alterum, in cuius cerebro lapillos molari forma contineri Plin. "scribit" 32, 9 Bancos "editur de eodem pisce, Accus. plur." Cael. Aur. Acut. 2, 210.

"BANNANICA", ae. f. "Genus vuae, de qua" Plin. 14, 3 Bannanica fallax est, amant tamen eam.

== BAP ==

"BAPHEVS", [βοφειδς] "Tinctor; a" [βάρτω, "quod est Tingo, inficio." [...]

"BAPHIARIVS", "Tinctor." l. 11 C. de Murileg. Panciroll. Notit. Dign. Imp. Orient. cap. 75.

"BAPHIVM", i. "et plural." Baphia, orum. [...]

"BAPHIVS", i. m. "Idem, quod" Bapheus.

"BAPTAE", [βάρτοι] "Athenis erant Sacerdotes Cotytis, impudicitiae deae, cui nocturna sacra peragebant, saltationibus, et omni voluptatum generi indulgentes." [...]

"BAPTES", Gemma est mollis, sed praestantissimi odoris Plin. 37, 10.

"BAPTISMA [1]", "etc. vid. statim post" BAPTIZO.

"BAPTIZO", are. [βαπτίζω] "Lauare, mergere aqua." [...]

"BAPTIZATVS", Partic. Bernh. Ep. 322, "de Christiano foeneratore," Baptizatus Iudaeus.

"BAPTIZATIO", onis. [βαπτισμὸς] Ambros. Sermon. 17 de temp. p. 22 Baptizatio Christi consecratio est elementi.

"BAPTIZATOR", oris. [βαπτιστής] "Qui baptizat." Tertull. adu. Iud. c. 8, "et alias" Ioannes Baptizator.

"BAPTISTA", ae. "Idem." Arator in Acta Apost. c. 21 Clamavit virtute potens Baptista Ioannes.

"BAPTISTERIVM", i. n. [βαπτιστήριον] "Labrum, aut Lacus ex ligno, aut marmore, alioue genere lapidis, in quo lauandi gratia se mergebant." [...]

"BAPTISMA [2]", atis. [βάπτισμα] "Immersio illa sacra." [...]

"BAPTISMVS", i. [βαπτισμὸς] "Idem. Est" Tertulliani liber de Baptismo. "Vid." Hieron. Ep. 83. Ambros. de Spir. 5, 2, 2.

== BAR ==

"BARATHRO", onis. m. "Vt quidam volunt, gurgis et vorago patrimonii: sic dictus, quod ventri tanquam barathro omnia donet, vel quod dignus sit, qui in barathrum coniciatur, quae Scaligeri opinio est." [...]

"BARATHRVM", i. n. [βάραθρον] Graeci, "inquit" Festus, appellant Locum praecipitem, vnde emergi non possit: dictum ab eo, quod est [βαθὺς, id est profundus. [...]

"BARBA [1]", ae. f. [πάγων, ὑπήνη] "Pili in maxilla vtraque, magis tamen inferiore hominum et animalium." [...]

"BARBVLA", ae. f. Dimin. [πρωτόνιον] Cic. pro Cael. 33 c. 14 [...]

"BARBAMENTVM", i. n. Gena. in Gloss. Vët. [γένειον.

"BARBATA", ae. "Sic dicta Aquila apud" Plin. 10, 3 Quidam adiciunt genus aquilae, quam Barbatam vocant, Tusci vero ossifragam.

"BARBATORIA", ae. f. "Barbae rasura, vt," Barbatoriam facere Petron. cap. 73. "i. tonsorem esse." Gloss. Lat. Gr. Barbatoria, [πρωγονοκουρεία.

"BARBATVS", Adiect. [πρωγονίας, εὐπόγων] "Qui barbam habet." [...]

"BARBATVLVS", i. m. Dimin. [πρωγονιάσιον] "Vt," Cic. Att. 1, 14 [...]

"BARBESCO", ere. Cyrill. Gloss. Barbescō, [γενειάζω.

"BARBIGER", Adi. [πρωγονοφόρος] "Vt," Barbigeræ pecudes Lucret. 5, 898. "i. caprae."

"BARBITIVM", i. n. "Pro Barba." Apuleius Met. 5 p. 162, 21 [...]

"BARBA [2]", Iouis. [Διὸς πύργον] "Arbor est" Plinio, in opere topiario tonsilis, et in rotunditatem spissa, argenteo folio: "quam etiam" odisse aquas, "scribit" 16, 18.

"BARBARA", Species emplastri "apud" Scribon. 207.

"BARBARVS", a, um. [βάρβαρος] "Quid significet, declarat" Strabo lib. 14 p. 455 sq. [...]

"BARBARE", Adu. [βαρβαριστὶ] "More Barbarorum." Cic. Tusc. 2, 12 c. 4 [...]

"BARBARIA", "Barbarorum regio." Cic. in Catil. 3 c. 10 [...]

"BARBARICVS", Adi. [βαρβαρικὸς] "Eiusdem paene significationis cum" Barbaro. [...]

"BARBARICE", Adu. Capitol. in L. Vero cap. 10 Barba prope barbarice demissa.

"BARBARICARI", "Videntur fuisse textores artificesque barbaricae vestis, qua ex auro et coloratis filis effigies hominum et animalium exprimuntur." [...]

"BARBARIES", ei. f. [βαρβαρία] "Imperitia sermonis, rusticitas, ruditas, item Barbari, plane vt" Barbaria. [...]

"BARBARISMVS", i. m. [βαρβαρισμὸς] "De hoc ponemus" [...]

"potissimum," Donati "quaedam ex libello de" Barbarismo p. 1767 "Putsch."

BARBATVS, BARBIGER, BARBITIVM, "vid." BARBA.

"BARBITOS", i. m. et f. "et" BARBITON, i. n. βάρβιτος] "Fidium genus s. instrumentum musicum, tribus chordis tensum, quod docet Scal. Poet. 1, 49, et" [βαρόμυτον "a graui sono dictum." [...]

"BARBVS", i. m. Piscis, "a barba forte ita dictus, et cognatus" Barbatulis nullis Ciceronis. [...]

"BARBVLVS", i. m. "Piscis." φάρδος ἰχθύς Vet. Gloss.

"BARCA", ae. f. Gloss. Vet. Barca, [σκάφος. [...]

"BARCARI", "qui in" Barcis "militant." In Not. Dign. n. 65 Barcariorum classis Praefectus. "Add." n. 63.

"BARCINO", [Βαρκίνων] Colonia Fauentia "dicta, ciuitas Hispaniae Tarraconensis celebratissima, cuius meminit" Plin. 3, 3. [...]

"BARDAEI", orum. m. pl. "Populi Illyrici Plutarch. in Mario p. 787 H. Steph." [Βαρδαῖοι. Plin. 3, 22. "et" Cic. Fam. 5, 9 Vardaei. "Vnde"

"BARDAICVS", a, um. Calcei Bardaici "videntur satis noti fuisse, et militares praesertim; vnde" Iuuenalis 16, 13

"BARDI", [Βάρδοι] "Vates, aut Magi, aut Philosophi adeo in Gallia, de quibus" Lucan. 1, 447 [...]

"BARDITVS", ūs. m. "Cantus de quo" Tac. Germ. 3 [...]

"BARDIACVS", a, um? "Vid." BARDAICVS. "Vix enim distinguas."

"BARDOCVCVLLVS", i. m. "Penulae certe Gallicae genus, quae cucullum habet" Martial. 14, 138 [...]

"BARDVS", a, um. βραδὺς "s." [βραδὺς, βράξι] Stultus a tarditate ingenii appellatur. [...]

"BARGINA", "s." BARGINNA, ae. m. Homo gentis vitiosae, vt exponunt Grammatici. [...]

"BARINE", [Βαρῖνι] "Meretricis nomen apud" Hor. Carm. 2, 8, 2 Villa si iuris tibi peierati Poena Barine nocuisset vnquam, "etc."

"BARINVLA", ae. m. Aquilex. Seru. ad Virg. Georg. 1, 109 Nam et scrutatores vel repertores aquarum Aquilices dicuntur. (Barinulas dixerunt) "Sic dedit Masucius."

"BARIPPE", "vid." BAROPTENVIS.

"BARIS", idis. f. [βάρις] "Lingua Aegyptia significat Cymbam, qua vehebantur cadauera ad sepulcra." [...]

"BARO", onis. "fatuum hominem et stolidum significat." [...]

"BAROPTENVIS", i. BAROPTIS, "vel" BARIPPE. Plin. 37, 10 s. 55 "Gemma est nigra, sanguineis et albis nodis. Notis "legit" Isid. 16, 11 "et melius, puto."

"BAROSVS", a, um. Stolidus. Gloss. Graec. Lat. 60. [βαρὺς, βάρηλος, [...]

"BARRVS", i. m. "Elephas dicitur."

"BARRINVS", a, um. "pro Elephantinus: vt," Aures immanitate barrinae Sidon. Apol. Epist. 3, 13.

"BARRIO", ire. Barrire elephanti dicuntur; sicut oues dicimus Balare; vtique a sono ipso vocis, Festus. [...]

"BARRITVS", ūs. "Vox elephantii." Apul. Flor. 3 p. 358, 2 [...]

"BARYCA", ae. f. "s." BARVCA, "quae et" BARYCEPHALA. [...]

"BARYPICRON", i. n. [βαρύπικρον] "i. Graüter, vel nimis amarum. Ita Graecos Absinthium cognominare inquit" Apul. de Herb. cap. 100.

"BARYTHON", onis. m. [βαρύθων] "alias" Herba Sabina Apul. de Herb. cap. 85.

== BAS ==

"BASALTES", ae. m. [βασάλτης] "Genus est marmoris, de quo" Plin. 36, 7 s. 11 [...]

"BASANITES", ae. m. [βασανίτης] "Lapis, ex quo fiunt cotes." Plin. 36, 20 s. 38 [...]

"BASCAYDA", ae. f. [βασκαύδα] "Vas escarium Britannicum." [...]

"BASELLA", ae. f. Dimin. "Parua basis." Pallad. de R. R. 1, 18, 2 Basellis impositae cupae.

BASIATIO, BASIATOR, "etc. Vid." BASIVM.

"BASIBALLVM", i. n. "vel" BASIBOLVM. [...]

"BASILICA", ae. f. [βασιλική] "ad verbum" Regia "domus: aedificiorum genus florentissima republica ex deuctarum gentium diuitis exstrui in foro coeptum, regia magnificentia, vnde nomen habere videtur, columnis et porticibus exornatum, ad negotia publica, vel certe plurium privatorum, quae in publico geri intererat, paulo commodius quam in foro et sub diuo transigenda." [...]

"BASILICVS", Adi. βασιλικός Festus; Basilicum, Regale: nam [βασιλείω est regno. [...]

"BASILICE", Aduerb. [βασιλικῶς] "Regie. Vt," Basilice ornatus Plaut. Poen. 3, 1, 74. [...]

"BASILICVM", "Vestimenti genus." Plaut. Epid. 2, 2, 48.

"BASILICVLA", ae. f. Dimin. Paullin. Nolan. Epist. 32 n. 17.

"BASILICARIVS", "vel" BASILICIARIVS, i. m. "Qui in basilica frequens est." Gloss. Lat. Gr. Basiliciarius, [μαλακός, ἀγοραῖος.
"Vid."SVBBASILICANVS.

"BASILISCA", ae. f. "Latine" Regula; est Herba illis in locis nascens, vbi fuerit serpens basiliscus: "eius virtutes vid. apud" Apul. de Herb. cap. vlt.

"BASILISCVS", i. m. [βασιλίσκος] "Ad verbum" Regulus, "serpentis genus:" dictus, "vt ait" Festus, vel quod in capite habeat album quiddam instar diadematis: vel quod reliqua serpentum genera vim eius fugiant. [...]

"BASIO [1]", as. "vid." BASIVM.

"BASIS", is. (Basidis Val. Prob. p. 1473, 9 "Putsch.") [...]

"BASIVM", i. n. [φίλημα] "Osculum." [...]

"BASIVLM", i. n. Dimin. Apul. 10 p. 248 Qualia in lupanari solent basiola iactari. Petron. 86 Basiolis inuadere.

"BASIO [2]", are. [φιλέω] Martial. 7, 94 [...]

"BASIATVS", Partic. Martial. 12, 59 Hinc sutor modo pelle basiata.

"BASIATIO", onis. f. Martial. 7, 94 Hibernas Line basiationes. Id. 2, 23. "et" Catull. 7, 1.

"BASIATOR", oris. m. "Qui frequenter basiat." Martial. 11, 99 Effugere non est, Basse, basiatores "etc. ter ibi ponit"

"BASSAREVS", per eu diphth. [...]

"BASSARICVS", Adi. [Βασσάρειος] Propert. 3, 15, 30 [...]

"BASSARIS", idis. [Βάσσαρις] "Bacchi sacerdos." [...]

"BASSILITAS", atis. f. Gloss. Gr. Lat. [παχύτης, bassilitas.

"BASSVLVS", a, um. Dimin. Gloss. Lat. Gr. Bassulus, [παχύς ὑποκοριστικῶς. "Vid. statim" BASSVS.

"BASSVS", a, um. A [βάσσω, profundior Gloss. Lat. Gr. Bassus, [παχύς ἔγγυλος. Isidor. Gloss. Bassus, pinguis, obesus.

"BASTAGA", ae. f. [βασταγή] "Onus iumentis impositum, vel Munus transferendi res publicas aut Principis" l. 3 [...]

"BASTAGARI", "siue" BASTANGARI. "Qui" Bastagas "faciunt. Vid." l. 3 "et" 11 C. Th. "et" l. 4 "et" 8 C. de Murileg.

"BASTERNA", ae. "Definiente" Isidoro 20, 12 [...]

"BASTERNIVM", i. n. [βαστέρνιον] "Spatium excurrendi cum vehiculis." l. 12 §. 4 Cod. de Aedif. priu.

"BASTERNARIVS", i. m. "Auriga Basternae." Symm. Epist. 6, 15 Basternarios praeberere alicui.

== BAT ==

"BAT", ~vid. supra" BA.

"BATAVIA", "Germaniae prouincia, duobus Rheni alueis bona ex parte inclusa." Caes. Bell. Gall. 4, 10.

"BATAVVS", Adi. [Βαταβός] "Penultima ancipite." [...]

"BATHYLLVS", [Βάθυλλος] "Samius adolescens, quem Anacreon Poeta Teius ardentem amauit." [...]

"BATIA", ae. f. Piscis, cuius fel auribus vtilissimum Plin. 32, 7 "Vid." BATIS.

"BATIACA", ae. f. "Poculi genus videtur, quod" Nonius 15, 20 [...]

"BATILLVM", ~vel" BATILLVS, i. m. "ferreum instrumentum, quo pruna colligitur, ad similitudinem palae." [...]

"BATIOCA", ae. Patera Gloss. Isid. "Vid. leg." Batiola.

"BATIOCLA", ae. f. [βάτιον] "Vasis genus, de quo in" BATIOCA. [...]

"BATIS", "vel" BATTIS, is. f. [κρίθμον] Genus herbae aculeatae, sponte nascentis, quae et hortensis et marina est. [...]

"BATRACHION", "seu" BATRACHIVM, i. n. Plin. 25, 13 s. 109 [...]

"BATRACHITES", βατραχίτης "Gemma" ranae similis colore Plin. 37, 10 s. 55. "Nempe" [βάτροχος "rana est."

"BATRACHOMYOMACHIA", [βατραχομομοχία] "Ranarum et murium pugna." [...]

"BATRACHVS", [βάτροχος] "i. rana, Piscis mari peculiaris" Plin. 32, 11 s. 53.

"BATTIADES", [Βατιάδης] "Callimachus dictus est, id est Cyrenaicus, vt quidam volunt, a Batto, qui Cyrenen condidit." [...]

"BATTVS", "heros, qui Cyrenen condidit, vt auctor est Strabo lib. 17" p. 376. [...]

"BATTVO", "vel" BATVO, ere, "est percutere, verberare." [...]

"BATVATOR", oris. Batuatores τοῦς βασιανιστῆς dici puto, Adamantius "loco mox laudando. Sunt igitur, qui verberibus ingerendis verum extundunt ab illis, de quibus quaestio habetur."

"BATVALIA", orum. Gloss. Batualia, [γυμνασία τῶν μονομάχων. [...]

"BATTVARIVM", "al." BATVATORIVM, i. n. Gloss. Gr. Lat. [κοπανιστήριον.

"BATVS", i. Herbae genus, Festus "aut" Batis, "de qua s. l. aut Gr." [Βάτος, "rubus."

== BAV ==

"BAVBOR", ari. Dep. βούβο) "Latrare: facticium verbum a voce canum, quumlattrant." Baubantur, [ὄλακτοῦσιν Vet. Gloss. Lucret. 5, 1069 Et quum deserti baubantur in aedibus.

"BAVCA", ae. f. "Patera." [...]

"BAVCIS", idos. f. [Βαῦκις] "Anus pauper, quae cum viro suo Philemone, Iouem et Mercurium hospitio suscepit, quorum fabula" Ouid. Met. 8, 631. 682 "etc." [...]

"BAVIVS", et Maeuius. "Ineptissimi Poetae fuisse putantur, qui suam Virgilio gloriam inuiderent." [...]

== BAX ==

"BAXA", "calceamenti genus deauratum." [...]

"BAXEAE", arum. f. {κρηπίδες} "Crepidae et calceamenta, proprie Philosophorum." [...]

== BDE ==

"BDELLIVM", i. n. {βέλλιον} "Arboris genus, cuius apud" Scribon. [...]

== BEA ==

"BEATVS", {μικάριος, δάβτιος, εὐδαίμων} Cic. Tusc. 5, 29 [...]

"BEATVLVS", Dimin. "de homine delicato, qui sibi videtur beatus," Pers. Sat. 3, 103 -- tandemque beatulus alto Compositus lecto.

"BEATE", Adu. "Feliciter." Cic. Acad. 1, 33 c. 9 [...]

"BEATITAS", "et" BEATITVDO, [μακαριότης, ὀλβος] Cic. de Nat. Deor. 1, 96 [...]

"BEO [1]", ae. [ὀβιῶζω] "Beatum facere." [...]

"BEATIFICO", ae. Augustini "verbum," de Trinit. 14, 14 "etc."

"BEATIFICVS", "paulo antiquius est." Apul. de Habit. Mulier. et Doctr. Plat. 1 p. 3, 29 Deus beatus et beatificus.

== BEB ==

"BEBELO", onis. f. ("Harduin." Bebulo) "Argentifodinae Hispanicae nomen" Plin. 33, 6 s. 31.

"BEBRA", ae. "Missile telum, de quo" Veget. 1, 20 "cum de pilis dixisset," Barbari autem scutati pedites his praecipue vtuntur, quas bebras vocant, et binas etiam ac ternas in praeliis portant.

"BEBRVS", i. m. "Castor s. fiber." Scholiastes Iuuenal. Sat. 12. Bebrinae pelles. "Vid. Salmas. Exerc. Plin. f. 131."

"BEBRYX", y cis. [Βέβρυξ] "Rex fuit in montibus Pyrenaeis, teste" Silio 3, 423 [...]

"BEBRYCIVS", Adi. [Βεβρύκιος] "ab vtroque" Bebryce "ductum, correpto vtrobique Y, nisi in Pyrenaei appellatione Synizesin admittere malis." [...]

"BEBVLO", "vid." BEBELO.

== BEC ==

"BECCSELENVS", "Aristophanica vox," [βεκκεσέληνος, "qua hominem nimis antiquum, et paene delirum antiquitatis studio ridet: hic indicanda, quia Latinis literis eam recentiores quidam scribunt etc." [...]

"BECHION", i. n. [Βήχιον] "Herba." Plin. 26, 6 Tussim sedat Bechion, quae et Tussilago dicitur.

== BED ==

"BEDELLA", ae. f. "Eadem arbor, quae" Bdeillum "dicitur" Marc. Emp. cap. 19 Balsama, Peucedanum, Spicam, crocum atque bedellam.

== BEE ==

"BEE", [βέε] "Vox ouium." Varro de R. R. 2, 1, 7 Non enim mee, sed bee sonare videntur oues vocem efferentes. "Hinc"

"BEELO", ae, "et" extrita litera BELO, "et tandem" BALO: "vid." BELA.

"BEELPHEGOR", [Βεεληφειγώρ] "Idolum fuit Moabitarum, nomine" Beel, "sive" Baal, "quod in monte" Phegor "colebatur." [...]

"BEELZEBVB", BELZEBVL, [Βεελλεβουὸλ] "Idolum fuit Accaronitarum, quo nomine" Idolum muscae "significatur." [...]

== BEL ==

"BELA", [μῆλα] Oues "nominauerunt antiqui Latini, si recte ita legitur locus" Varron. [...]

"BELBA", "Legitur in Salmasiana editione." [...]

"BELENVS", i. m. "Aquilensium numen tutelare: idem, qui Apollo." [...]

"BELGA", [Βέλληγ] Caes. B. G. 1, 1 [...]

"BELGICVS", Adi. [Βελλικὸς] "vt, Esseda Belgica." Virg. Georg.

3, 204 Belgica vel molli melius feret esseda collo. "Vbi" Seruius, Belgica esseda, Gallicana vehicula.

"BELGIVM", "ap." Caes. B. C. 5, 24 "et al. pars Galliae Belgicae." Bellouacos, Atrebates, et Ambianos "complexa. Sed haec ad Geographos."

"BELIAL", "Spiritus malignus" 2 Cor. 6, 15. [...]

"BELIADES", ae. m. "pro Diabolo," Prudent. Hamart. 610 Coniuge Beliae.

"BELIDES [1]", "vid." BELVS.

"BELISAMA", in Inscr. Vet. "apud Selden. de Diis Syris 2, 2 p. 246 Regina caeli, vel Astoreth."

"BELLARIA", orum. n. [ἐπιδορμιζόμενος, τραγήματα, πέμματα] dicuntur Cibi ad irritandam gulam compositi, "auctore" Donato. [...]

BELLATOR, BELLATRIX, "vid." BELLVM.

"BELLATVLVS [1]", BELLE, "vid." Bellus in BONVS.

"BELLEROPHON", ontis, "vel" BELLEROPHONTES, ae. m. [Βελλεροφόντης] Neptuni et Eurynomes filius "secundum" Hygin. [...]

"BELLEROPHONTEVS", Adi. [Βελλεροφόντειος] Propert. 3, 3, 2 [...]

"BELLICA", Columella erat ante Bellonae templum, super quam hastam iaciebant, quum bellum indicebatur Festus.

BELLICOSVS, BELLICREPA, BELLICVS, BELLIGER, BELLIGERO, "vid." BELLVM.

"BELLIOR", "vid." Bellus in BONVS.

"BELLIPOTENS [1]", "vid." BELLVM.

"BELLIS", idis. "Herbula est, de qua" Plin. 26, 5 s. 13 Bellis in pratis nascitur, flore albo aliquatenus rubente. "Add." Apul. de herb. 57.

"BELLITVDINEM", sicut Magnitudinem Verrius dixit. Festus.

"BELLO [1]", "vid." BELLVM.

"BELLONA", ae. f. [Ἐβυώνη] "Dea belli, sororque Martis." [...]

"BELLONARIJ", [Ἐβυώνηιοι] "Sacerdotes Bellonae, qui lacertos humerosque concidebant." [...]

"BELLONARIA", ae. f. Herba, Graeci Strychnon vocant. "Vid." Apul. de Herb. cap. 74.

"BELLOSVS [1]", "vid." BELLVM.

"BELLOVESVS", "vid." AMBIGATVS.

"BELLVA", "vel" BELVA, "quod frequentius in bonis libris." [...]

"BELLVALIS", e. Adi. "rarissimi vsus, cuius solus adhuc auctor laudatur" Macrobr. [...]

"BELLVATVS", Adi. [ζωατοῦς] "vt," Beluata tapetia, "in quibus beluae pictae sunt." Plaut. Pseud. 1, 2, 14. "Conf. Is. Voss. Animadu. in" Catul. p. 196.

"BELLVILIS", e. "Idem." Gloss. Lat. Gr. Belluile, [θηριώδες.

"BELLVINVS", "aliud" Adi. [ζωώδης] "vt," Exceptus inde belluinis faucibus Prud. Cath. 7 v. 115 "de Iona." Voluptates belluinae Gell. 19, 2.

"BELLVOSVS", Adi. [θηριώδης] "Belluis plenum" Hor. Carm. 4, 14, 47 Te belluosus qui remotis Obstrepit Oceanus Britannis, "etc. Conf." Auien. Or. Maritim. v. 203.

"BELLVTVS [1]", a, um. Bestiae similis. Festus.

"BELLVVS", a, um. "Idem." Gloss. Lat. Gr. Belluus, [θηριώδης. "et" Isidor. Gloss. Belluus, Moribus bestiarum.

"BELLVLE [1]", BELLVLVS, "vid." BENE.

"BELLVM", i. n. [πόλεμος] "est tum ipsa Pugna, tum status, et tempus, quo in militia sumus:" Praelium, "ipsum tantummodo armorum certamen." [...]

"BELLICVS", Adi. [πολεμικός] "Vt." Columella Fest. "voce" Bellona. [...]

"BELLICOSVS", [ἀρήςιος, πολεμιστήριος] "Ferox." Sall. in Iugurth. 18, 12 [...]

"BELLICOSE", ius, issime. [πολεμικῶς] Liu. 9, 6 Cerpisse enim eos non Roinam, sicut ante Gallos: sed quod multo bellicosius fuerit, Romanam virtutem ferociamque.

"BELLICREPA", ae. f. [πολεμόβρομος] Festus, Bellicrepam saltationem dicebant, Quando cum armis saltabant, quod a Romulo institutum est, ne simile pateretur, quod fecerat ipse, quum a ludis Sabinorum virgines rapuit. [...]

"BELLIFER", era, erum. [δαιφόρος] "Idem, quod" Bellicosus. Claudian. in Eutrop. 1, 429 -- quid belliferam communibus vrunt Italiam maculis?

"BELLIGER", Adiect. [πολεμοφόρος] "Idem." Stat. Achil. 1, 504 [...]

"BELLIGERO", are. [πολεμέω] "Bellare." [...]

"BELLIGEROR", ari. "Forma deponentis." Hygin. Fab. 274 Belus Neptuni filius gladio belligeratus est.

"BELLIGERATOR", oris. m. Gloss. Vet. Belligator, [πολεμάρχης. [...]]

"BELLIPOTENS [2]", Adi. [πολεμοκράτωρ] "Qui bello pollet." [...]

"BELLISONVS", a, um. Paul. Nolan. 8. Nat. Fel. v. 423.

"BELLOSVS [2]", [μολοκός] "Vetustum est nomen, idem significans, quod Bellicosus." Caecil. "apud" Non. 2, 96 Tantum bellum suscitare conari aduersarios contra bellosum genus.

"BELLO [2]", are. [πολεμίζω] "Bellum gerere, it. pugnare." [...]

"BELLANS", antis. Hirt. Bell. Afric. cap. 61 Gaudium bellantibus Fortuna tribuit. Hor. Carm. saec. v. 51 Bellante prior, iacentem lenis in hostem.

"BELLATOR", oris. m. [πολεμιστής, μάχημος] "Qui bellum gerit, vel qui longa belli exercitatione praestat et excellit." [...]

"BELLATORIVS", a, um. [πολεμιστικός] Plin. Epist. 7, 9 Et quasi bellatorium stylium suaserim. Ammian. 23, 5 Bellatoria iumenta.

"BELATRIX", icis. f. [πολεμιστής] "Femina bellicosa." [...]

"BELLAX", acis. "Bellicosus." Bellaci consisus gente Lucan. 4, 406.

"BELLVS [1]", "vid." BONVS.

"BELLVTVS [2]", Est Belluae similis, "vt ait" Festus. Gl. Isid. Belluus moribus Belluarum. Belutus Siciniorum "cognomen."

"BELO", are. "Pro" balare "dicebant veteres Latini, teste" Varrone de R. R. 2, 1, 7, "cuius verba damus in" BELA.

"BELOACOS", "et" BELOTOCOS. "Herba, al. Dictamnus." Apul. de Herb. cap. 62.

"BELOCVLVS", "vid. mox" BELI OCVLVS, "in" BELVS.

"BELONE", es. f. [Βελόνη] "Piscis est, qui Latino nomine dicitur" Acus, "nomine a tenui, recta et oblonga figura deducto, qualem fere in acu cernimus." [...]

"BELOS", βέλος] "Latine dicitur" Telum. Caius de Verborum significatione. Quod nos telum appellamus, illi [βέλος appellant: eoque nomine vulgo quidem Id significatur, quod ab arcu mittitur.

"BELVA", "vid." BELLVA.

"BELVS", [Βήλος] "ex" Bel, Beel, Baal, "ductum, et diuinae et regiae venerationis nomen, quibusdam Aegypti, Assyriae, et Phoenices regibus proprium." [...]

"BELIAS", adis. f. "Beli Aegyptii neptis, Danaï filia." Sen. Herc. Oet. 960 Stricto cruenta Belias ferro stetit. "Gronou. malit," Belis et "etc."

"BELIDES [2]", [Βηλοίδης] "Patronym. masc." Stat. Theb. 6, 291 [...]

"BELIS", idis. [Βηλίσ] "Patronym. fem. Pl." Belides, "Beli Aegyptii neptes, quae et Danaides, a patre Danao." [...]

== BEN ==

"BENACVS", [Βήνακος] "Lacus Venetiae." [...]

"BENDIS", "vt scribit Hesychius, lingua Thracum Diana appellatur, vnde et" Bendidia "eius feriae Athenis vocabantur." [...]

BENE, BENEDICO, BENEFACIO, BENEFICIARIUS, BENEFICIUM, "vid." Bene, "in" BONVS.

"BENNA", [βέννα] Lingua Gallica Vehiculi genus appellatur: vnde vocantur Combennones, in eadem benna sedentes. [...]

"BENNARIUS", a, um. Gloss. Lat. Gr. Bennarius, [σκηνώρης].

"BEO [2]", are, "vid." BEATVS.

== BER ==

"BERBEX", icis. m. "Antique pro" Veruex. [...]

"BERBECVLVS", Diminut. "Reines. in Schol. ad" Petron. Fragm. Trag. cap. 37.

"BERECYNTVS", [Βερέκυντος] "Mons Phrygiae est, et nomen oppidi, in quo mater Deūm Cybele priscorum ritu colebatur: vnde" Berecynthia "dicta est." [...]

"BERECYNTIVS", Adi. [Βερεκόντιος] "Vt," Cornu Berecynthium, Horat. Carm. 1, 18, 13. [...]

"BERECYNTIACVS", "Aliud" Adi. "Vt," Berecynthiacus sacerdos Prudent. adu. Symmach. 2, 51.

"BERECYNTIADES", ae. "Patronym." Ouid. in Ibin 508 Venator Berecynthiades.

"BERENICE", "vel" BERONICE, es. f. [Βερενίκη] "Aliquot Aegyti reginarum nomen: hic ponendum propter sidus." [...]

"BERENICEVS", Adi. [Βερενικεος] Catal. 64, 1 E Bereniceo vertice caesariem.

"BERENICIS", idis. [Βερενικίς] "Tractus Africae Cyrenaicae, qui est circa" Berenicem "vrbem." [...]

"BERGIOS", "et" Albion, "vid. supra" ALBION.

"BERILLVS", "vid." BERYLLVS.

"BERINVS", a, um. "A colore, qui" Berus, Birrus, "vel" Burrus "dicitur, legunt quidam" Berinum vestimentum Plaut. Epid. 2, 2, 49. "vbi editur" Melinum.

"BERO", onis. "Saccus, qua dictione sunt, qui putent vsus fuisse" Alfenum in l. 31 [...]

"BEROE", [Βερόη] "Semeles matris Bacchi nutrix." [...]

"BERONICE", "vid." BERENICE.

"BERVLA", ae. f. Herba, Graece Cardamine dicta Marc. Emp. cap. 36.

"BERYLLVS", i. m. "et" f. [βήρολλος] "Lapis pallidus transparens." [...]

"BERYTVS", "sive" BERYTOS, [Βήρυτος] "Nobilis ob scholam praesertim Ictorum, Phoeniciae vrbs, de qua hoc solum nobis observandum, penultimam tutius produci, auctoritate Dionysii Periegetae" v. 911, "et interpretis illius" Prisciani 853 [...]

"BERYTIVS", a, um. "Vt," Vinum Berytium Plin. 14, 7. Vva Berytia Idem 15, 17.

== BES ==

"BES", sive BESSIS, is. m. [βέσσιον] Vitruu. 3, 1. [...]

"BESSALIS", e. Adi. [διμοιριῶς] "Quod bessem habet, vel valet." Vitruv. 5, 10 [...]

"BESSI", [Βέσσοι] "Populi sunt Thraciae ad Strymonem, magna ex parte Haemum incolentes montem, latrocinii insignes, vt ait Strabo lib. 7." Cic. in Pison. 84 [...]

"BESSICVS", Adi. [Βεσσικὸς] Cic. in Pison. 84 Idemque tu Rabocentum Bessicae gentis principem, quum te trecentis talentis regi Cotto vendidisses, securi percussisti.

"BESTIA", ae. f. [θηρίον] "Animal irrationale, sed ita fere, vt crudelitatem exprimat, sicut Belua, magnitudinem et quasi monstrositatem." [...]

"BESTIOLA", ae. f. Dimin. [θηρίδιον] Plin. 11, 6 [...]

"BESTIALIS", e. Prudent. Hymn. ieiun. s. Cathem. 7, 153. [...]

"BESTIARIVS", i. n. [θηριόμαχος] "Sic dicebantur, qui ludis publicis in Amphitheatro cum bestiis depugnabant." [...]

== BET ==

"BETA", ae. [τεῦτον] "Herba notissima, quae in hortis seritur." Plin. 19, 8 [...]

"BETACEVS", "forma Adiectiui primum videntur dixisse." Varro de R. R. 1, 2, 27 [...]

"BETALIS", e. "Mollis instar betae." Comula betalis Petron. 58. "Sed al. legunt" BESSALIS, "quam vide."

"BETIZARE", "pro Languere vsurpauit Augustus, teste" Suet. cap. 87 "vt Graeci suum" [λογονίζεν. Catull. 68, 21 Languidior tenera cui pendens sicula beta, "etc."

"BETO", ere. [εἶμι] "Verbum obsoletum, pro Ire." [...]

"BETONICA", "vid." VETTONICA. Scribon. 153.

"BETVLA", "et" BETVLLA. [σημὸς] "Arbor," de qua Plin. 16, 18 s. 30 [...]

"BETVLI", Gemmae sunt e genere Cerauniarum, nigrae, rotundaeque, quibus vrbes expugnari, et classes, ex Sotaco "refert" Plin. 37, 9.

== BIA ==

"BIAEON", [βίον] "i. Violentum. Vini facticii genus, vid." BION.

"BIAEOTHANATVS", i. m. "Violenta morte perentus." Tertull. de anima c. 57. "Vid." BIOTHANATOS.

"BIARCHI", [βιάρχοι] "videntur esse, qui praesunt commeatibus, vitaeque necessariis comparandis." [...]

"BIARCHIA", ae. f. [βιάρχια] "Officium biarchi." Leg. 1 Cod. de Off. Magistr. Off. Ad biarchiam nemo suffragio, sed labore vnusquisque perueniat.

"BIAS", antis, [βίος] "Prieneus, vnus e septem sapientibus Graeciae, qui quum patriam captam fugeret, nihilque, vti caeteri, exportaret, roganti causam, illud vulgatum apud" Cic. in Parad. 1 "respondit," Omnia mea necum porto. [...]

== BIB ==

"BIBACITAS [1]", BIBACVLVS, BIBAX, BIBOSVS, BIBVLVS, "vid." BIBO.

"BIBESIA [1]", ae. "Vocabulum a Plauto confictum, si audimus" Paullum Festi "epitomatore in" Peredia. "Sed" Perbibesia "modo hodie superest. v. v."

"BIBLION", i. n. [βιβλίον] "Volumen, libellus: in plur." Biblia, orum. "Libelli: quo nomine appellantur Libri sacri per excellentiam." [...]

"BIBLIOPEGVS", i. m. [βιβλιοπηγός] "Liberum concinnator vulgo vocatur, quem magis Latine" Glutinatore "dixeris."

"BIBLIOPOLA", ae. m. [βιβλιοπώλης] "Qui libros vendit" Martial. 4, 72 [...]

"BIBLIOTHECA", ae. f. [βιβλιοθήκη] Festus; Bibliothecae, et apud Graecos, et apud nos tam Librorum magnus per se numerus, quam Locus ipse, in quo libri collocati sunt, appellantur. [...]

"BIBLIOTHECVLA", ae. f. Dimin. Symmach. Epist. 4, 18 Sume ephimeridem C. Caesaris, decerptam bibliotheculae meae.

"BIBLIOTHECALIS", e. "vt," Bibliothecalis copia, "apud" Mart. Capell. lib. 4. Thesauri Symm. Ep. 8, 2.

"BIBLIOTHECARIVS", i. m. "Qui bibliothecae praeest." [...]

"BIBLOS", i. f. [βιβλος] "luncum significat, et papyrum illam Aegyptiam, qua in scribendo uti consueuerant." [...]

"BIBLIS", idis. [βιβλις] "Vid."BYBLIS.

"BIBO [1]", bibi, bibitum, ere. [πινω] "humorem alendo corpori necessarium ore assumere: dicitur etiam de animalibus brutis." [...]

"BIBENS", entis. Horat. Epist. 2, 2, 9 Quin etiam canet indoctum, sed dulce bibenti. Martial. 11, 7 Possum nil ego sobrius, bibenti Succurrent mihi quindecim Poetae.

"BIBITVS", a, um. "Vt," Bibitum vinum Macer. 3, 6, 10. E vino bibitus Plin. Val. 2, 18.

"BIBER", "Infinitivus nominascens, pro" Bibere, "nisi malis substant. n. ad formam" Verber, "etc." Charis. l. 1 p. 99 [...]

"BIBAX", acis. [πολυπότης] "Audiamus de hoc nomine" Gell. 3, 12 [...]

"BIBACVLVS", a, um. Dimin. [φολοπότης] "vt," Bibacula anus. Onomast. vet. Bibaculus, [φολοπότης. Plin. praef. Qui Bibaculus erat, et vocabatur: "de" M. Furio Bibaculo.

"BIBACITAS [2]", [πολυποσία] Denom.

"BIBESIA [2]", ae. f. Festo in Peredia est Cupiditas bibendi, "vid." PERBIBESIA.

"BIBILIS", e. Adi. Cael. Aurel. Acut. 2, 11 Cibum dare varium et bibilem, vt ouum sorbile, cerebrum, olus quod non sit virtutis acrioris, et magis nutritibile.

"BIBIBILIS", e. "Idem." Gloss. Gr. Lat. [πότιμον, bibibile.

"BIBITOR", oris. m. Sidon. Epist. 1, 8 Bibitor Araricus.

"BIBO [2]", onis. "Idem quod" Bibax. Firmic. 5, 4 [...]

"BIBIONES", "Insecti genus." Isidor. 12, 8 [...]

"BIBONIVS", i. m. Vet. Gloss. Bibonius, [πολυπότης.

"BIBOSVS", "vid. in" BIBAX.

"BIBVLVS", Adi. [πότης] "Bibax: deinde qui facile sorbet, vel admittit recipitque humorem." [...]

"BIBREVIS", e. "Vt," Pes bibreuis, "Pyrrichius, duas breues habens syllabas" Diomed. pag. 471.

== BIC ==

"BICAMERATVS [1]", BICENSVS, BICEPS, "vid." BIS. BICERRA, "vid." BIGERRA. [...]

"BICLINIVM [1]", [δουκλίνιον] "Lectus duobus stratus, aut duo lecti" [...]

"iuxta positi."

== BID "vsque" BIG ==

BIDENS, BIDENTAL, BIDVANVS, BIDVVM, BIENNIS, BIENNIVM, BIFARIAM, BIFAX, BIFERVS, BIFESTVS, BIFIDVS, BIFORIS, BIFORMATVS, BIFORMIS, BIFRONS, BIFVRCVS, "vid." BIS. BIFOLIVM. BIGA, BIGAE, BIGAMVS, BIGARIVS, BIGATVS, BIGEMMIS, BIGENER, "vid." BIS.

"BIGERONES", "vel" BIGERRONES. "Aquitaniae populi sunt," ap. Caes. Bell. Gall. 3, 27 [...]

"BIGERRICVS", a, um. "Vt," Bigerricus turbo Sidon. Epist. 8, 12.

"BIGERRITANVS", a, um. "Idem." Auson. Epist. 11 "extr." In fundo patriae Bigerritanae. "Phaleucus est. Ergo prima Syllaba breuis."

"BIGERRA", Vestis, "et" BIGERRICA, ae. f. "Est quasi" Bicerra, "vel" Bcirra "potius, hoc est, ex vtraque parte villosa," ὀφιμαλλος "vti docuit Salmas. ad" Capitol. Pertin. c. 8 p. 549 [...]

"BIGLA", Vigilia, BIGLATICVM, "pro Vigilii soluendum vectigal: Semibarbara. Vid." Buleng. Vectig. cap. 86.

"BIGNAE", Geminae dicuntur, quia bis vna die natae sunt. Festus. "Comparat Scaliger" Priuignum, "quasi" prius genitum. "Daceries legendum putat," quia binae vna die natae sunt.

"BIGRADVM [1]", BIHORIVM, BIIVGVS, BILANX, "Vid." BIS.

== BIL ==

"BILBILIS", [Βίλβιλίς] "Ciuitas Hispaniae Tarraconensis, ferri et Poetae sui Martialis gloria nobilitata." [...]

"BILBIO", ire. Factum est a similitudine sonitus, qui fit in vase. Naeuius, Bilbit amphora, inquit. "Haec" Festus.

"BILIBRIS [1]", BILINGVIS, "vid." BIS.

"BILIS", is. [βίλη] "Fel, non tantum flauum illud et subuiride, quod in vesicula fellis colligitur, sed vehemens quiddam et calidum toto sanguine mixtum, illud" flauam bilem, "hoc" atram "vulgo vocant Medici." [...]

"BILIOSVS", Adī. [βιλίος] "Bile abundans." Cels. 2, 8 Aut lividum, aut biliosum. Idem 2, 6 Sputum etiam biliosum aut purulentum. Biliosa reicere Scribon. 186.

"BILIX", icis. Adī. [δίμιτος, Gloss. Gr. Lat.] "Duplici filo," binis licis "textus." Virgilius Aen. 12, 375 -- rumpitque infixa bilicem Loricam, "i. filo metallico duplicato plexam textamque. Vid." TRILIX.

"BILLIS", apud Afros appellatur Semen humanum humi profusum. Festus.

"BILVSTRIS [1]", BILYCHNIS, "vid." BIS.

== BIM "vsque" BIO ==

"BIMARCVS [1]", BIMARGVS, VIMARGVS, "tot enim modis scriptum inuenitur," Nomen Satirae Varronis, "in qua videtur fastum et arrogantiam stolidam et ineptam Romanorum incessisse, idque Romano praenomine, quo sibi placebant, duplicato indicasse, quasi quis non semel, sed" bis Marcus "sit." [...]

BIMAMMIA, BIMANVBRIATVS, BIMARIS, BIMATER, BIMATVS, BIMEMBRIS, BIMENSIS, BIMESTRIS, BIMETER, BIMVLVS, BIMVS. BINARIVS, BINIONES, BINOCTIVM, BINOMINIS, BINOMIVS, BINVS, "Vid." BIS.

"BIOCOLYTAE", [βιοκαλύται] "Magistratus quidam, a vi" [...]

"prohibenda vocatus, quorum mentio fit in" Nouell. const. 8 c. 13.

"BION [1]", [Βίων] "Borysthenites, Cratetis auditor, Cynicae, et celebratae in Satira dicacitatis, vnde est"

"BIONEVS", [βιόνειος] "Satiricus." Horat. Epist. 2. 2. 60 Carmine tu gaudes, hic delectatur Iambis, Ille Bioneis sermonibus, et sale nigro.

"BION [2]", "Vini species, de quo" Plin. 14, 8 [...]

"BIOTHANATOS", [βιοθάνωτος] "Violenter mortuus, vt est, qui serro, vel alia vi interficitur, et non sua, id est naturali morte moritur." [...]

== BIP "et" BIR ==

BIPALIVM, BIPALMIS, BIPARTIO, BIPATENS, BIPENNIS, BIPENNIFER, BIPES, BIPEDALIS, "etc." BIPENNELLA. BIREMIS, BIROTA, "vid." BIS.

"BIRRETVM", "vel" BIRRETVS, "quod capitis tegumentum sollemne Doctorum est, huc non pertinet, cum sit infimae tantum et Barbarae aetatis. Sed dicendum de nomine, vnde ortum videtur"

"BIRRVVS", "quod primo adiectivum nomen fuisse putamus, quod" byrrum, burrum, [κυρρῶν, rufum "s. igneum colorem denotaret." [...]

== BIS ==

"BIS", Adu. "numerandi, significat id, quod Graecis" [δίς, "est enim quasi" DVIS, "vt," Duini Bini, Duellum Bellum, Duona Bona, "etc." [...]

"BICAMERATVS [2]", a, um. Hieron. adu. Iouin. 1 c. 9 [...]

"BICENSVS", a, um. Bis censum professus: "tribuitur" Festo: "Sed non inuenio."

"BICEPS", itis. Adī. [δικέφαλος] "Quod habet duo capita." Plin. 10, 62 [...]

"BICEPSOS", antique aut potius corrupte pro Biceps, apud Varr. L. L. 4, 8 p. 15, 26 [...]

"BICESSIS", Varro de L. L. 4, 36 p. 40, 28 Bicessis a duobus decussibus "dicitur. Significat igitur duos decusses, i. viginti. Scioppius p. 68 dedit" Vicessis. "v. v."

"BICHORDVLVS", a, um. Apul. Apol. p. 154 Stew. Aureae vlices, bichordulae, "quasi ex duabus chordulis plexae. Sed mire variat lectio. Vid. Scipio Gentil. n. 354. et conf. Elmenh. Emend. p. 337 extr."

"BICIRRIS", e. "Vt," Vestes bicirres, "quae ab vtraque parte cirres habent." [δίμαλλοι, δίκροσοι. Gloss. Vet. "Vid. supra" BIGERRA.

"BICLINIVM [2]", "vid. supra."

"BICOLOR", oris. Adī. [δίχρος] "Duum colorum." Plin. 10, 52 Intus omne ouum volucrum bicolor. Myrtus bicolor Ouid. Met. 10, 98. Bacca Id. Met. 8, 664.

"BICOLORVS", a, um "formauit" Vopisc. Aurel. cap. 13. "Vid. ibi Salmas."

"BICOMIS", e. "Vt," Equus bicomis Veget. de Re Vet. 1, 56, 36. "cui ab vtraque parte iubae dependent."

"BICORNIGER", a, um. Ouid. Epist. 13, 33 Bacchi epitheton, "duobus cornibus insignis."

"BICORNIS", e. [δίκερος] "Quod habet duo cornua, vel proprie dicta, vel per metaphoram." [...]

"BICORPOR", oris. Adī. [δίσωμος] "Duum corporum." Cic. Tusc. 2, 22 c. 9 Haec bicorpore affixit manum, "de Centauris semihominibus et semiequis."

"BICORPOREVS", Adī. Firmic. 2, 12 [...]

"BICORS", cordis. c. Virginem bicordem Commodian. Instruct. c. 11 "appellat fallacem."

"BICOXVS", a, um. Gloss. Gr. Lat. Bicoxum, [δίμηρον, "a duabus coxis, s. femoribus."

"BICVBITALIS", e. [διπηχυντός] "Quod duorum est cubitorum. Vt," Bicubitalis caulis Plin. 20, 23 pr.

"BICVBITVS", a, um. "Idem." Herba ramulis tenuibus bicubitis Apul. de Herb. cap. 72.

"BIDENS", entis. f. [διοδοῦς] Festus; Bidentes sunt Oues duos dentes longiores caeteris habentes. [...]

"BIDENTAL", dicebant antiqui quoddam Templum, quod in eo bidentibus hostiis sacrificaretur. [...]

"BIDENTATIO", onis. f. Gloss. Gr. Lat. οκαρετός occatio, bidentatio, "i. fossio ope bidentis."

"BIDVANVS", a, um. Raban. Maur. de Inst. Cler. 2, 26 Biduanus mos ieiunii inde sumtus, quod Apostoli ieiunauerunt illo biduo, quo Dominus passus et sepultus est. "Nempe"

"BIDVVM", i. n. [δύο ἡμέραι] "Spatium duorum dierum." Ter. Eun. 4, 2, 8 [...]

"BIENNALIS", e. "Duorum annorum. V. g." Metae C. Iust. 1. 12 t. 7 l. 2. Pensio C. Theod. 1. 11 t. 20. Tempus C. Iust. 1. 4.

"BIENNIS", e. "Idem." Plin. 2, 82 Vt pote quum quidam annuo et bienni spatio durauerint.

"BIENNIVM", i. n. [διετία] "Spatium duorum annorum." [...]

"BIFARIAM", Adu. [διγῶς] "In duas partes, aut Duobus modis." Cic. Tusc. 3, 24 c. 11 [...]

"BIFARIVS", a, um. "Duplex, in vtramque partem aptus." Apul. Dogm. Plat. 3 pag. 39 [...]

"BIFAX", "vel" DIFAX, "Habens duas facies." Gloss. Lat. Gr. Bifax, difax, [διπρόσωπος, "Vid. Meurs. Exerc. 2, 4, 15."

"BIFER", Adī. [δίφορος, δίκορπος] "vt," Bifera arbor, "quae bis in anno fert fructum." [...]

"BIFESTVS", a, um. Prudent. Pass. Petr. et Paull. extr. Diem bifestum sic colas memento.

"BIFIDVS", Adī. [δίγηλος] "Quod in duas partes fissum est." Plin. 11, 37 Lacertis bifida et pilosa lingua. Ouid. Met. 14, 303 [...]

"BIFIDO", are. "bifariam findere." Zeno Veronens. "Hinc"

"BIFIDATVS", Adī. [διγηλωτός] Plin. 13, 4 Folia cultrato mucrone, lateribus in sese bifidatis, bellas primum demonstrauere gemmas. "De palmis loquitur."

"BIFISSVS", a, um. "Idem." Solin. cap. 51 Bifissae vngulae.

"BIFOLIVM", "Herba, ex" Plin. 26, 9 "extr. laudatur. Verum ipsum nomen non habet. Sed ista:" Ophrys herba, denticulato oleri similis, foliis duobus.

"BIFORIS", e. [δίθυρος] "Duplices ianuas habens, s. valuas." Ouid. de Pont. 3, 3, 5 [...]

"BIFORVS", a, um. "Idem." Vitruu. 4, 6 Forium ornamenta non fiunt cerostrata, neque bifora, sed valuata. "Vid. Salmas. in" Solin. p. 651.

"BIFORMATVS", Adī. [διμορφωτός] Cic. Tusc. 2, 20 c. 8 -- non biformato impetu Centaurus ictus corpori infixit meo. Biformatus impetus "a biformi vel duplicis corporis centauro factus."

"BIFORMIS", e. [δίμορφος] "quod duas formas habet." [...]

"BIFRONS", ontis. Adī. [διμέτωπος] "qui geminam frontem ac faciem habet." Virg. Aen. 12, 198 Latonaeqe genus duplex, Ianumque bifrontem. Idem 7, 180.

"BIFVRCVS", Adī. [δίγυλος] "Geminatus in furcam, duo acumina, cornua, habens: vt," Bifurcum ferramentum Columel. 3, 18, 6. [...]

"BIGA", ae; "et" BIGAE, arum. f. [συνωρίς, ζεύγος] "Carrus duorum equorum iugo actus, interdum ipsi equi, quod de" Curru "etiam obseruamus." [...]

"BIGARIVS", i. n. "Auriga Bigarum." [...]

"BIGATVS", Adi. "vt," Argentum bigatum Liu. 23, 33 "quod bigas impressas habet." Plin. 33, 3 [...]

"BIGEMMIS", [δίλιθος] "Vitis epitheton, quae habet duas gemmas." [...]

"BIGENER", is; "vel" BIGENERIS, e. [διγενής] Festus, Bigenera animalia dicuntur ex diuerso genere nata, vt leopardalis ex leone et panthera, cicur sus ex apro et scrofa domestica, mulus ex equa et asino. [...]

"BIGENS", entis. o. "Ortus ex duabus gentibus." Cathol.

"BIGERMEN", minis. n. "Seges duplici germinum genere constans," s. "Semen duo germina producens." Cathol.

"BIGNVS", a, um. "pro bigenus, vid. supra" BIGNAE.

"BIGRADVM [2]", i. n. Gloss. Gr. Lat. [διβροθρον, bigradum.

"BIHORIVM", i. n. "Tempus duarum horarum forte non absurdum fuerit dicere ad analogiam" Trihorii "v. v."

"BIIVGVS", "et" BIIVGIS, e. Adi. [δίζυγος] Biuges "equi dicuntur, quod bini ad vnum iugum alligati sint." [...]

"BIIVVENIS", "infelici coniectura fictum nomen a Barthio Adu. 32, 6 qui" Apul. Met. 2 p. 126, 21 "pro" Superbi iuuenis "legi suadet," semper biuuenis Adonei.

"BILANX", ancis. f. [ζυγός] "Libra, instrumentum, quo res duabus impositas lancibus ponderantur. Videtur adiectiuum origine:" Mart. Capell. 2 p. 42 Sine bilance libra.

"BILEX", δίμιτος Vet. Gl.] "et" pl. Bilices "caedem. Est igitur vt" Trilix "a" licio "s. filo deriuatum, et forte melius legatur" Bilix.

"BILIBRA", ae. [δίλιτρον] "Duarum librarum pondus." Liu. 4, 15 [...]

"BILIBRALIS", e. Gloss. Cyril. Bilibralis, [δίλιτροίος.

"BILIBRIS [2]", e. Adi. δίλιτρος Gloss. Cyrill.] "Duarum librarum." [...]

"BILINGVIS", e. [δίγλωσσος] Festus, Bilingues Brutaes Ennius dixit, quod Brutii et Osce et Graece loqui soliti sint. [...]

"BILVSTRIS [2]", e. [δέκαετηρίς] "vt," Beilum bilustre, "quod duo lustra, id est decem annos durauit" Ouid. Amor. 2, 12, 9, "et" Sidon. Carm. 23, 299.

"BILYCHNIS", e. "Duos lychnos habens." Petron. cap. 30 Lucerna bilychnis de camera pendebat.

"BIMAMMIA", ae. f. Plin. 14, 3 Vuae bimammiae, "a figura credo dictae."

"BIMARCVS [2]", "vid. paullo ante."

"BIMARIS", e. Adi. [διθάλασσος] "Quod est inter duo maria, vt," Corinthus bimarís Hor. Carm. 1, 7, 2. [...]

"BIMARITVS", a, um. "Duarum simul mulierum contra leges maritus." Bimaritus appellas, vt verba etiam fingas, non solum crimina Cic. pro Planc. 30 c. 12.

"BIMATER", tris. Adi. [δίμητωρ] "Qui duas habet matres." [...]

"BIMATVS", us. m. [διετία] "Spatium siue aetas duorum annorum." [...]

"BIMEMBRIS", e. [δικολωος] "Quod gemina habet membra, vt," Ouid. Epist. 9, 99 [...]

"BIMENSIS", is. [δίμηνος] "Tempus duorum mensium." Liu. 45, 15 Et ad opera quae locassent probanda, anni et bimensis tempus prorogaretur.

"BIMENSTRVVS", a, um. "Idem." Gloss. Cyrill. Bimenstruus, [δίμηνοῦτος]

"BIMESTRIS", e. "Idem." [δίμηνοῦτος] "vt," Bimestre stipendium Liu. 9. [...]

"BIMETRVS", a, um. "Duobus metris constans, s." δυοδίτης "Iambicis." [...]

"BIMVS", Adi. [διετής] "Duorum annorum, vt," Bimae nuces Cato cap. 17. [...]

"BIMVLVS", Adi. [διετήδης] Dimin. "Idem" Tranquillus Calig. c. 8 Quo tempore prope bimulus, deductus ab vrbe sit. Catul. 17, 12 -- nec sapit pueri instar Bimuli.

"BINARIVS", a, um. "vt," Binariae formae, "i. Numi binis aureis valentes" Lamprid. Alex. Seuer. cap. 39.

"BINIO", onis. "Aureus maioris formae, duplicisque aestimationis." [...]

"BINOCTIVM", i. n. "Spatium duarum noctium." Tacit. Ann. 3, 71, 4 Vt plus quam binotium abesset. "Conf." Ammian. 30, 2.

"BINOMIVS", [διώνυμος] Cui geminum nomen: "vt," Numa Pompilius, Tullus Hostilius. Festus.

"BINOMINIS", e. [διώνυμος] "Idem." Ouid. Met. 14, 609 [...]

"BINI", ae, a. [σύνδυο] Adi. "numerale distrib. quasi" duini ("vid." BIS) "a" Duo, "pro quo interdum ponitur." [...]

"BIPALIVM", i. n. [διμάκελλα] "Instrumentum quo terra foditur, quasi" Bina pala. Columel. 3, 5 [...]

"BIPALMIS", e. [δίδαρον] "Duorum palmorum." [...]

"BIPALMVS", a, um. "Idem." Apul. de Herb. cap. 7.

"BIPARTIOR", "sive" BIPERTIOR, iri. [διχομερίζω] "In duas partes diuido." [...]

"BIPARTITVS", a, um. "Passive." Genus bipartitum Cic. Topic. 85. Hiems bipartita Columel. 3, 2. Melos bipartitum Cato "apud" Non. 2, 10.

"BIPARTITO", "sive" BIPERTITO, Adu. [διγῶς] Cic. de Invent. 2 c. 29 [...]

"BIPATENS", Adi. [διανοικτός] "vtrunque patens." Virg. Aen. 2, 330 [...]

"BIPEDA", ae. "Duorum pedum tegula." Pallad. 1, 40, 5 [...]

"BIPEDALIS", e. [διποδιαίτος] "Quod habet longitudinem duorum pedum." [...]

"BIPEDANVS", Adi. [διποδιαίτος] "Idem." Columel. 2, 2, 21 Frumentis autem sat erit, si aequae bona suberit bipedana humus: arboribus altitudo quatuor pedum abunde est. "Sed melius al." Bipedaneus.

"BIPEDANEVS", [διποδιαίτος] "Idem." Columel. 4, 1, 2 [...]

"BIPENNIS", is. [πέλεκυς] "Securis quae vtrunque aciem habet: a" Pinna "deriuatum nomen, quod Acutum veteres dicebant." [...]

"BIPENNIFER", Adi. [πέλεκυφόρος] "Bipennem ferens." Ouid. Met. 8, 391 Ecce furens contra sua fata bipennifer Arcas. Idem Trist. 5, 3, 39 Ossa bipenniferi Lycurgi, Thraciae tyranni."

"BIPENSILIS", e. Forcipes bipensiles dentarpages Varro "ap." Non. 2, 237 Graecorum ὀδοντάγρος "vocaui."

"BIPES", edis. Adi. [δίπους] "Quod habet duos pedes." Cic. pro Domo 48 c. 18 [...]

"BIPINNA", "apud" Martialem "ex sententia Turnebi, vocatur Pars ea, qua viri sunt, male crassa, quae duarum pennarum tubos, vel cannas duplicis pennae amplitudine, id est crassitudine non superet." [...]

"BIPLEX", icis. Gloss. Gr. Lat. [διπλοῦς, duplex, duplex.

"BIREMIS", is. f. [δύρηρς] "Nauis, quae duplici remorum ordine agitur, s. vt ait" Isid. 19, 1 [...]

"BIROTVM", [δίτρογον, Onomast. Vet. "seu" BIROTA, Genus vehiculi, a duabus rotis denominatum. [...]

"BISACVTVS", a, um. Non si occidas eos gladio bisacuto Augustin. Conf. 12, 14. "Add. Barth. Adu." 45, 25.

"BIPROVVS", a, um. Biprora nauis Hygin. fab. 168. "Add." Idem fab. vltim.

"BISACCIVM", i. n. "Geminus saccus." Petron. 31 [...]

"BISELLIARIVS", i. m. "Qui bisellia fabricabat." Vet. Inscr. Grut. p. 1099, 2, "et" 1103, 6.

"BISELLIVM", [διφορεῖον] "Sella, in qua duo tantum sedere possunt." Varr. de L. L. 4, 28.

"BISETA", Porca dicitur: a cuius ceruice setae bifariam diuiduntur, quum iam esse incipit maior sex mensium. Festus.

"BISSENI", ae, a. Auson. in Monosyll. Edyll. 12 Bissenas partes quis continet aequipares? As. "Add." Prudent. Cathem. 12, 192 Bissena fratrum semina, "XII tribus Iudaeorum."

"BISEXIALIS", e. Adi. "Vt," Olla bisexialis Marcell. Empir. cap. 15 "videtur, quae duos sextarios capit."

"BISSEXTILIS", e. "Vt," Annus bissextilis, "vulgo dicitur, in quo est" Bissexus. "Veteres" Intercalarem "dicunt."

"BISSEXTVM", i. n. Ammian. 26, 2 Bissexum vitans Februarii tunc illucescens, "i. diem" bissexum. "Nempe" cons. Vales. ad loc.

"BISSEXTVS [1]", [ἐμβολμῆσις] "Dies dicitur proprie" Sextus Kalendas Martii, "in anno ex Iulii Caesaris instituto intercalari, geminatus, et" bis "numeratus, ne reliquorum dierum ordo turbaretur." [...]

"BISOMVM", "vel" DISOMVM, i. n. "Sepulchrum duorum corporum." Vet. Inscr. "apud Aringh. Rom. Subterr." 1, 26 §. 21. "Reines. Inscript." sect. 20. 40. 116. 344. 369.

"BISVLCILINGVA", ae. c. "Bilinguis, veterator." Plaut. Poen. 5, 2, 74 Bisulcilingua quasi prosperens bestia. "Nempe"

"BISVLCVS [1]", Adl. [δίχρηλος] "Velut sulco interposito in duas partes diuisus: et frequenter de vngulis adhibetur." [...]

"BISVLTOR", oris. m. [Δισιέδικκος] Mars, "ita dictus quibusdam videtur a" Bis vliscendo, "cui hoc nomine templum consecravit Augustus: primo, quod adiutus ab ipso fuisset, quum Iulium Caesarem a coniuratis interfectum vlisceret: deinde quod signa Romana a Parthis erepta, victor eiusdem beneficio recepisset, Crassique manes vitus esset." [...]

"BISYLLABVS", "duas Syllabas habens. Vtitur" Varro de L. L. 8, 52.

"BIVERTEX", icis. "Vertex geminus." Stat. Theb. 1, 628 -- summaque biuerticis vmbra Parnassi residens. "Conf." Sidon. Epist. 9, 15, "in Metro."

"BIVIRA [1]", ae. [βίγυμος] "Duorum virorum vxor, sed succedentium sibi." [...]

"BIVIVM", i. n. [ἄμφοδος] "Locus in duas vias abiens." Virgil. Aen. 9, 218 [...]

"BIVIVS", Adi. [ἄμφοδος] Virgil. Aen. 11, 516 Vt biuias armato obsidam milite fauces, "i. quae ad duo loca ducunt." Biuii, Triuii, Quadriuii DIV. Inscr. Grut. 84, 5.

"BISALTAE", arum. m. [Βισάλται] "Macedoniae gens." Virgil. Georg. 3, 461, "de morbis ouium," [...]

"BISALTIS", idis. f. ("vitiosum enim est" BISALPIS) [Βισαλίς] "Nomen puellae, quam Neptunus in arietem conuersus compressit, vnde natus aries ille, qui Phryxum vexit." [...]

"BISON", ontis, "et" onis. m. [βίσων] "Animal e boum siluestrium genere." Plin. 8, 15 [...]

"BISPELLIO", onis. "Quibusdam a" Bina pelle "dictus videbatur, et idem esse, qui Versipellis: i. Veterator, planus."

"BISSEXTVS [2]", "vid. inter composita ex" BIS.

"BISTON", onis. [Βίστων] "Martis et Callirhoes filius, qui" Bistoniam "Thraciae urbem condidit: vnde omnes Thraeces" Bistones "et" Bistonios "dixere Poetae; ipsamque Thraciam," Bistoniam, "aut" Bistonidem. [...]

"BISTONIS", idis. f. [Βιστωνίς] Adi. "idem, quod Thracia, Thressa, Threicia." [...]

"BISTONES", um. [Βίστονες] "Populi in Thracia," teste Plin. 4, 11. [...]

"BISTONIVS", Adi. [Βιστόνιος] "Thrax." Ouid. Met. 13, 1430 Est vbi Troia fuit, Phrygiae contermina tellus, Bistonis habitata viris. Niuies Bistoniae Stat. Theb. 11, 194. "Conf." Sen. Herc. fur. 226.

"BISVLCVS [2]", BISVLTOR, BISYLLABVS, "vid. compositae ex" BIS.

== BIT ==

"BITHVS", i. m. "Nomen gladiatoris. Vid." BACCHIVS.

"BITHYAE", [Βιθήαι] "Feminae quaedam vocantur in Scythia, quae pupillas binas in oculis singulis habeant." [...]

"BITHYNIA", [Βιθυνία] "Regio minoris Asiae, aduersa Thraciae, et proxima Troadi, primum" Bebrycia, "postea" Mygdonia, "deinde a" Bithyno Bithynia "dicta." [...]

"BITHYNICVS", a, um. [* βιθυνικός] Pompeius dictus est Bithynicus, quod deuicta Bithynia, ex ea supellectilem regis Nicomedis deportarit. [...]

"BITHYNVS", a, um. Adi. [Βιθυνός] Iuuen. Sat. 7, 15 [...]

"BITIENSES", dicuntur, qui peregrinantur assidue. Festus. A Bito.

"BITO", "vid." BETO.

"BITON", "vid. infra in" CLEOBIS; "et" Martial. 2, 48.

"BITVAE", "vid." BITHYAE.

"BITVMEN", inis. n. [ἄσφαλτος] "Genus terrae pinguis, quod, si quando accenditur, extinguī facile non potest." [...]

"BITVMINATVS", [ἀσφαλτόδης] "Participii formam habet. V. g." Aqua bituminata, "Cui est admistum bitumen, vel quae per venas terrae bituminosas transit" Plin. 31, 6.

"BITVMINEVS", Adī. [ἀσφάλτειος] "Vt," Ouid. Met. 15, 350 Siue bitumineae rapiunt incendia vires.

"BITVMINOSVS", a, um. "Idem. Vt," Bituminosi Fontes Vitruu. 8, 3.

"BITVRIX", igit. [Βιτούριξ] Bituriges, Galliae Aquitanae populi liberi Plin. 4, 19. Lucan. 1, 423 Et Biturix, longisque leues Axones in armis.

"BITVRICVS", a, um. "Vt," Vineta Biturici generis Columel. 3, 9. Vites Bituricae fructibus optima Idem 3, 21.

== BIV "et" BIZ ==

"BIVIRA [2]", BIVIVM, "vid. in Compositis a" BIS.

"BIVRVVS", i. m. M. Cicero tradit animalia Biuros vocari, qui vites in Campania erodant Plin. 30, 15 s. 52. "Sic Harduin. ex" MSS. "Alii legunt" Bytuos.

"BIZYA", ae. [Βιζύη] Arx regum Thraciae, a Terei nefasto crimine inuisa hirundinibus.

== BLA ==

"BLACEOLVS", "vid." BACELVS.

"BLACTERARE", [βληχᾶσθαι] "Vocem esse arietis, ait ille, quicunq; est auctor carminis, quod inter Ouidii opera legitur inscriptum" de Philomela 56 Blacterat hinc aries, et pia balat ouis.

"BLAESVS", Adī. [τρουλός, βλασός] "Qui lingua impeditus est." Martial. 10, 65 [...]

"BLANDIOR", iri. [ἀρεσκεύομαι, κορίζομαι] "Molliter et ad voluptatem tractare." [...]

"BLANDIENS", entis. Iustin. 1, 4, 12 In illo dulcis quidam blandientis risus apparuit. Tacit. Agric. 16, 4 Blandientia vitia. Sueton. Neron. cap. 20 Blandiente profectu prodire in scenam concupiuit.

"BLANDITVS", Partic. "actiuae significationis:" [Ἐπιγωγός, Vet. Gloss. [...]

"BLANDITIM [1]", Adu. "Per blanditias." Lucret. 2, 173 Vt res per Veneris blanditum saecula propagent. "Al." Blanditum, "quod seriei orationis repugnat."

"BLANDVS", Adī. [ἄρεσκος, ἦπιος, μείλιχος] Blandum "est, quidquid vel sensum suavitate quadam demulcet, vel ad animum iucunditate quacunq; afficiendum pertinet: cum hominis vel actionis humanae attributum est, placendi studium denotat." [...]

"BLANDICVLVS", "et" BLANDICELLVS, a, um. "Diminutiva sunt a" Blandus; "sicut ab eo, quod est" Mollis, "fit" Molliculus "et" Mollicellus. [...]

"BLANDICVLE", Adu. Apul. Met. 10 p. 252 Blandicule respondere.

"BLANDVLVS", a, um. Dimin. Animula vagula, blandula Spartian. Adrian. 25. "ex carmine ipsius Imperatoris."

"BLANDE", Adu. [ἀρεσκευομένης] "Vt." Blande alloqui Ter. Phorm. 1, 5, 22. [...]

"BLANDITER", "aliud Adu." [προσηγνός] "Idem, quod" Blande. Plaut. Pseud. 5, 2, 3 Magis cogito, saeuiter, blanditerme alloquar. Idem Asin. 1, 3, 69.

"BLANDITIM [2]", [μειλιχῶς] "Aliud item Adu. i. Blandiendo." [...]

"BLANDIDICVS", [χρηστολόγος] "Qui blandis verbis vtitur." Plaut. Poen. 1, 1, 10 Nunc mihi blandidicus es. "Obsoletum."

"BLANDIFICVS", a, um. "Vt." Fax blandifica Mart. Capel. 9 pag. 301.

"BLANDIFLVVS", a, um. "Vt." Blandifluae vuae Fortunat. Carmin.

"BLANDILOQVVS", [χρηστολόγος] "Qui blanda verba loquitur. Vt." Vox blandiloqua Sen. Agam. 289. "Conf." Plaut. Bacch. 5, 2, 54. "et" Paullin. 5, 91.

"BLANDILOQVENS", "apud" Macrob. Saturn. 2, 7, "ex" Laberio.

"BLANDILOQVENTVLVS", Dimin. [χρηστολογόν] Plaut. Trin. 2, 1, 13.

"BLANDILOQVENTIA", [χρηστολογία] Cic. de Nat. Deor. 3, 66 c. 25 Nam vt ego illis supplicarem tanta blandiloquentia.

"BLANDILOQVIVM", i. n. Augustin. Epist. 19, 4.

"BLANDIMENTVM", i. n. [θεκτήριον] "Quidquid fit, vel dicitur blandiendi causa." [...]

"BLANDITIA", ae. [κολακία] Cic. pro Planc. 29 c. 12 [...]

"BLANDITIES", ei. f. "Idem." Apul. Met. 9 p. 230 Sermonis blanditie cauillatum deducebat puerum.

"BLANDITIAE", arum. pl. [ἀρεσκύματα] "Idem." Cic. de Amicit. 62 c. 25 [...]

"BLANDVSIA", [Βλανδουσία] "Sabini agri regio, in qua fuit ager Horatii, de quo ipse" Horat. Carm. 3, 13, 1 [...]

"BLAPSIGONIA", ae. f. βλαψιγονία "Latine dici potest" Probris detrimentum, [ἀπό τοῦ βλάπτω "quod noceo est, et" γόνος "foetus: Morbus arum, quum deficit alicuius alvei foetus." [...]

"BLASPHEMIA", ae. f. [βλασφημία] "Maledictum, vituperatio, conuicium, et quasi" nocens famae "dictum, ex vsu Graeco." [...]

"BLASPHEMIVM", "Idem, arud" Commodian. Instr. 31, 7. "Et" Prudent. Psychom. 715 Non tulit vterius capti blasphemia monstri Virtutum regina Fides.

"BLASPHEMO", are. [βλασφημία] "Maledicere, honorique et dignitati alterius derogare, quin execrari." Hieron. Epist. 75 "extr." Tertull. contra Iud. cap. 13. Vulgat. Leu. 24, 16.

"BLASPHEMANS", antis. Hieron. in Es. cap. 37. Vulgat. Iob. 15, 5.

"BLASPHEMATIO", onis. f. Tertull. de Cult. Fem. c. 12 pr.

"BLASPHEMABILIS", e. Tertull. ibid.

"BLASPHEMVS", a, um. "Qui blasphemat." [...]

"BLATEAS", Bullas luti ex itineribus, aut quod de calceamentorum soleis eraditur, appellabant. Festus. "Vid." BLATTA.

"BLATERO [1]", are. ψέλλω, ψελλίζω Est Stulte et praecipide loqui, quod a Graeco [βλάξ originem ducit. [...]

"BLATERANS", antis. Apul. Met. 8 p. 213 Haec et huiusmodi mutuo blaterantes. Pacuu. "arud" Fulgent. 12 Ni ego te blaterantem aspicerem.

"BLATERATVS [1]", a, um. Apul. Met. 4 p. 153 His et his similibus blateratis. Idem Apol. 1 p. 275.

"BLATERATVS [2]", ūs. m. Sidon. Epist. 9, 11 "extr." Cuius abundante blateratu. Mart. Capell. p. vit. Canini blateratus.

"BLATERATIO", onis. f. [βλαττολογία] "Idem. Laudatur" Apul. Met. 4,...

"BLATERO [2]", onis. m. [στωμίλος, ψελλίζων] "Qui blaterandi vitio laborat." [...]

"BLATO [1]", onis. m. "Idem." Vet. Gloss. Blato, [μπατιολόγος, "nisi forte leg." blatero. In Gloss. Isidor. Blato est Cubicularius.

"BLATIO", ire. [ψέλλομαι] "Idem, quod Blaterare." [...]

"BLATO [2]", "sive" BLATTO, are. In Vet. Gloss. exponitur [φλοαρῶ. In alio Gr. Lat. [φλοαρῶ, arguto, garrio, blatto, effutio. "Sed forte pro" Blatto, "legendum est" Blatio.

"BLATTA", ae. [σίλη] "Vermiculus exiguus, laeto corpore, multis pedibus etc. de quo" Plin. 11, 28 s. 34 [...]

"BLATTARIA", ae. f. Herba est verbasco similis, foliis minus candidis, cauliculis pluribus, flore luteo. Haec abiecta blattas in se contrahit, ideoque Romae Blattaria vocatur Plin. 25, 9 s. 60. "Nempe"

"BLATTARIVS", Adi. "est, vt," Blattaria balnea, Sen. Epist. 86, "in quibus frequentes sunt blattae." Ex humido enim balneorum vapore progenerantur, "vt e Plinio paullo ante vidimus."

"BLATTEARIVS", i. m. [πεταλοφυῶς, Gloss. Vet. "i. bractearius, e quo vitio blaesi hominis dictantis ortum videtur."

"BLATTEVS", a, um. "Purpureus." Eutrop. 7, 9 [...]

"BLATTIARIVS", i. m. "Qui sericum purpuratingit." Leg. 1 Cod. Theod. de Excus. Artif.

"BLATTIFER", a, um. Sidon. Apoll. Epist. 9, 16 Blattifer Senatus, "i. purpureus, s. purpuratus."

"BLATTOSERICVS", a, um. "Vt," Pallium blattosericum. [...]

"BLAX", acis. m. [βλάξ] vox Graeca est, quae Bardum et stupidum significat, "vt ait" Festus in Blitum. [...]

== BLE ==

"BLECHNON", [βλήχων] Herba, de qua Plin. 27, 9 s. 55 [...]

"BLECHON", [βλήχων] Plinio Siluestre est pulegium, simile origano, minoribus foliis quam satium, quod a quibusdam dictamnus vocatur. [...]

"BLEMMYES", [βλέμμιες] "seu" BLEMYAE. m. pl. "(vtrumque enim legitur) fabulosi Populi in Aethiopia, Austrum versus," capitibus carentes, ore et oculis pectori affixis, "vt ait" Plin. 5, 8. [...]

"BLENNIVS", i. m. Piscis mugil, "laudatur, falso, arbitror" Plin. 32, 9.

"BLENNOS", [εὐήθεις] Stultus esse Plautus indicat (Bacch. 5, 1, 2) qui ait, Stulti, stolidi, fatui, fungi, bardi, blenni, buccones. [...]

"BLEPHARO", onis. [βλεφάρων] "Comicum nomen a superciliorum"

(τῶν βλεφάρων) "magnitudine fictum, vt" Chilo "s." Labeo, "et id genus. Insignis fuit persona superciliis. Vtitur v. g." Plaut. Amphit. 4, 3, 3.

== BLI ==

"BLITVM", i. n. "et" BLITVS, m. βλίτων Genus oleris, a saporis stupore appellatum esse ex Graeco putatur: quod ab his {βλάξ dicitur stupidus. [...]

"BLITEVS", Adī. {βλίτιος} "Inutilis, insulsus et vecors: a" Blito, "herba nullius saporis." [...]

== BOA ==

"BOA", ae. f. Serpens est aquatilis, quam Graeci ὄδρον vocant, a qua icti obturgescunt. [...]

BOARE, BOALIA, BOARIVS, BOATIM, "vid." BOS.

== BOC ==

"BOCA", BOCAS, BOCCA, "vnum nomen videtur." [...]

"BOCCHO", onis. m. "Fatuus laudatur ex" Apul. Apol. 2 p. 206. "Sed rectius legitur" Bucco, "v. v."

== BOD ==

"BODONES", "videntur iidem, qui" BOTONES, "de quibus s. l." Iul. Paulus Recept. Sentent. 5, 22 [...]

== BOE ==

"BOEBE", es. f. {Boβη} "Thessaliae oppidum, a quo dicta"

"BOEBEIS", idos. {Boβηϊς} "Lacus Poetis celebratus." [...]

"BOEBEIVS", Proles Boebeia, "nymphae lacum illum inhabitantes. Sed"

"BOEBICIVS", "quod laudatur ex" Lucan. 6, 382 "nimis incertum est: et praestat forte legere, quod etiam Oudendorpio videtur, nec improbat Burmannus," Boeboeo.

"BOETHI", {Boηθοί} "dicuntur ab Imperatore, Adiutores scribarum: "quos alii" Subadiuvas, "alii" Adiutorios "appellant," vt in l. Vnicuique. C. de Proximo. sacr. scrib. [...]

"BOEOTIA", {Boιωτία} "Graeciae regio, cuius caput Thebae, fabularum antiquarum Theatrum." [...]

"BOEOTIVS", [Βοιώτιος] Nep. Alcib. s. 7, 11 Omnes Boeotii magis firmitati corporis, quam ingenii acumini inseruiunt. [...]

"BOEOTVS", [Βοιωτὸς] "aliud" Adi. "vt." Tellus Boeota, Ἴ. e. Boeotia." Ouid. Met. 12, 8. Hor. Epist. 2, 1, 244 Boeotum in crasso iurares aere natum.

"BOEOTICVS", a, um. "Vt." Boeoticum genus cucumerum Plin. 19, 5 s. 23. "Graeca prouerbia sunt" Auris Boeotica, Sus, Ingenium, et Aenigmata Boeotica "apud Erasmum."

== BOI ==

"BOIA [1]", ae. f. "Annulus s. Circulus, quo colla vel pedes maleficorum vincuntur." [...]

"BOIA [2]", ae. f. "Forte Regio" Boiorum "in Gallia" Caes. Bell. Gall. 7, 14. "Sed locus est dubius."

"BOICVS", Ager dicitur, Qui fuit Boiorum Gallorum. Is autem est in Gallia citra Alpes, quae Togata dicitur. Festus.

"BOII", [Βόιοι] "Populi Galliae." Plin. 4, 18. Liu. 5, 35. Sil. 4, 159 -- spissaeque ruunt conferta per arma Vndae Boiorum.

== BOL ==

"BOLA", ae. f. "Gemma laudatur" Plin. 37, 10 s. 53. "Sed Harduinus dedit" Boloe, [βόλοι. "Vid." BOLVS. "Sunt qui legant" Bolenia.

"BOLBITVM", i. n. [βόλιτον] "Graecis" Fimum "significat, et proprie" bubulum: "vnde" Imbulbitare "dictum putat" Festus, "pro eo quod est," Puerili stercore inquinare. [...]

"BOLENIA", "Gemma," quae nimbo inuenitur glebae similitudine Plin. 37, 10. "Sed Hard." Boloe. "Vid." BOLVS.

"BOLETVS", i. m. [βολίτης] "Genus fungi inter omnes optimi: de quo abunde" Plin. 22, 22 s. 46 [...]

"BOLETAR", is. "it." BOLETARIVM, i. n. [βολιτήριον] "Vasis nomen, quod et aliis obsoniis, quam boletis seruebat." [...]

"BOLIS", idis. f. [βολις] "q. d. Iaculum, pondus funiculo affixum, quo demisso nautae explorant altitudinem maris: vocatur perpendiculum nauticum, dictum" [ἀπὸ τοῦ βόλλεν, "id est a mittendo." [...]

"BOLITES", ae. [βολίτης] Radicem "herbae Lychnidis" Asiani Boliten vocant, qua alligata oculo, albugines tolli dicuntur Plin. 21, 26 s. 98.

"BOLVS [1]", i. [βόλος] Iactum "significat, vel in alea, vel retis ad piscandum." [...]

"BOLVS [2]", "gemmae nomen." Plin. 37, 10 s. 55 Boloe [βῶλοι] nimbo inueniuntur, glebae similitudine. [...]

"BOLONAE", m. [βολῶνα] "ab emendis" iactibus piscatorum, [ἀπὸ τοῦ ὠνεῖσθαι τὰς βολὰς] "dicuntur: siue ipsa illa negotiatio ita dicatur, quod" Donatus "probare videtur ad" Terent. Heaut. 2, 2, 26 [...]

== BOM ==

"BOMBAX", Adu. "probantis vel vere vel per Ironiam." [βόμβας] Plaut. Pseud. 1, 3, 131 Fur. B. babae. P. fugitiue. B. bombax. C. fraus populi. B. planissimum.

"BOMBILO", are. [βομβίλειο] Bombilare "dicuntur apes." Auctor Philomelae v. 36 Bombilat ore legens munera mellis apes. "Sed leg." bombitat "Giphon. in Ind. Lucr. voce" PERFICE. "Vid." BOMBITATIO.

"BOMBOMACHIDES", "fictum Imperatoris nomen" Plaut. Mil. 1, 1, 14 "a vano, vt videtur, strepitu. Nimirum"

"BOMBVS", i. m. [βόμβος] "Sonus est, praesertim raucus, nec valde acutus, et videtur ex ipso sono fictum vocabulum." [...]

"BOMBVLVS", i. m. Dimin. Io. de Ianua in Cath.

"BOMBICVS", a, um. Fortunat. de S. Mart. 4,.. Intolerabilem per inania bombica iactans.

"BOMBOSVS", a, um. Adhelm. de Virgin. cap. 10 Bombosae vocis mugitus.

"BOMBINO", are. "interpretatur Papias," Conuiciari.

"BOMBINATOR", oris. m. Mart. Capell. 9 p. "vt. videtur apem notare. Grotius malit" Bombilator.

"BOMBIO", ire. Vet. Gloss. [βομβῶ, bombio, "idem quod"

"BOMBITO", are. Auct. Carm. de Philomela v. 36. "Al." Bombilo.

"BOMBITATIO", onis. f. "secundum aliquos, apud" Festum. "Alii legunt"

"BOMBIZATIO", [βομβισιμὸς] Est Sonus apum, ab ipso sonitu dictus; vt Mugitus, boum; Hinnitus, equorum. Festus. Bombilatio "probat Grot. ad" Martian. Capell. "extr."

"BOMBYLIS", "vid." BOMBYX.

"BOMBYLIVS", "vid. statim" BOMBYX.

"BOMBYX", ycis. m. [βόμβυξ, βομβυλιδὸς] "Animal ex insectorum genere cum vespis et crabronibus memoratum." [...]

"BOMBYCIAS", ae. m. [βομβυκισις] "Calami" s. "Arundinis genus, de quo" Plin. 16, 36 s. 66. [...]

"BOMBYCINVS", a, um. [βομβυκινὸς] "Vt." Vestis bombycina "apud" Plinium 24, 12 s. 66. Vestes bombycinis similes. Iuuen. Sat. 6, 260 -- quarum Delicias et panniculus bombycinus vrit.

"BOMBYCINA", orum. [βομβύκιον] "Vestes sunt tenuissimae, ex bombyce confectae, vt vidimus ex" Plin. 11, 22 s. 25. [...]

"BOMBYCINO", are. Purpuram facere. Gloss. Isidor.

"BOMBYCINATOR", oris. m. Purpuram faciens. ibid.

== BON ==

"BONA DEA", "vid. in" BONVS "s. l."

"BONASVS", [βόνασος] "Fera, de qua" Plin. 8, 15 s. 16 [...]

"BONITAS [1]", BONITARIVS, "Vid."BONVS.

"BONVS", [ἀγαθός, καλός] Adi. "vulgatissimae significationis, et vsus latissimi." [...]

"BONIFACIES", Adi. Εὐπρόσωπος Gloss. Gr. Lat.

"BONIFATVS", a, um. Εὐμορφος Gloss. Gr. Lat.

"BONIMORIS", e. Καλότροπος Gloss. Gr. Lat.

"BONITARIVS", "verbum est a Theophilo, et similibus fictum: item vt eius contrarium" Quiritarius. [...]

"BONVSCVLA", orum. n. Dimin. Sidon. Epist. 9, 6 Quantum de bonusculis auitis paternisque abligurisset.

"BONE", "pro" Bene. Adu. "est in veteribus quibusdam libris apud" Lucret. 2, 7, 4, 576. "et" 6, 996. Sosipatrum "etiam laudat in Collectan. Gifanius."

"BONVM", "per Interiect. quidam accipiunt illud" Apul. Met. 10 p. 246 Sciscitatus quid bonum rideret familia.

"BONATVS", a, um. "Idem ac Bonus, placidus videtur" Petron. 74 At ego dum bonatus ago, et nolo videri leuis. "Sed locus corruptus putatur, et tentatur varie."

"MELIOR", us. {ἀμείνων} "Compar. a" Bonus, "tractatus a nobis in" BONVS.

"MELIVS [1]", Adu. {ἄμεινον} "Vid." post BENE.

"MELIVSCVLVS", a, um. Dimin. Columel. 9, 3, 2 [...]

"MELIVSCVLE", Adu. Cic. Fam. 16, 5 Volebam ad te Marionem remittere: quem quum meliuscule tibi esset, ad me mitteres. Plaut. Most. 4, 2, 51 Vide ne forte -- meliuscule, quam satis fuerit, biberis.

"MELIORESCO", ere {βελτιοῦμαι} "Meliozem fieri." [...]

"MELIORO", are. [βελτιόω] "Melius reddere." [...]

"MELIORATIO", onis. f. Gloss. Gr. Lat. ἐπιβελτίωσις melioratio. "Add." Iustinian. l. 2 et 3 de Iure Emphyt. "ubi et pl." Meliorationes.

"OPTIMVS", a, um. superl. a Bonus. [...]

"OPTIMITAS", atis. [βελτιστότης] "Vilitas, commodum." [...]

"OPTIMAS", "nondum, puto, observatum: sed pl." OPTIMATES [οἱ ἄριστοι] "vel principes ciuitatis, vel optimarum partium ciues." [...]

"BELLVS [2]", Adl. [κομψός] "Diminutum ex" Benus, Benulus, "significat aliquantum" Bonum "vel" Pulchrum, "et vt reliqua diminutiva, nunc blandientis est et molliter laudantis, nunc vero ad contentum pertinet, quod ex contextu orationis est diiudicandum." [...]

"BELLATVLVS [2]", a, um. "Blandientis vocabulum, idem significans,"

"quod" Bellulus. Plaut. Casin. 4, 4, 28 Cur ergo non imus cubitum bella bellatula? "Sed Douza emendari vult" Belle, Bella tu mea.

"BELLVLVS", Dimin. Plaut. Mil. 4, 1, 42. Edepol equidem bellula es. Casin. 4, 4, 22 Edepol papillam bellulam. "vtitur etiam" Poen. 1, 2, 134.

"BELLIATVS", Adi. "Idem." Plaut. Rud. 2, 5, 6 Hem tibi aquam mea tu belliat. "Sic Mss. Sed edunt," mea tu bella.

"BELLIFICOR", ari. "Affictum temere verbum" Caelio ad Cic. Fam. 8, 10 Ne bellificatus alicui dicaris. "Nempe habent Mss. quidam" belificatus "pro" velificatus, alternatione "fere perpetua, s. confusione potius librariorum."

"BELLITVDO", inis. f. Bellitudinem sicut magnitudinem Verrius dixit. Festus.

"BELLE", Adu. [καλῶς, κομψῶς] "Quasi" Benule. Plaut. Truc. 2, 2, 35 [...]

"BELLVLE [2]", apud Plautum diminutivum aduerbium est a Bene, quod facit Belle et Bellule.

"BONTAS [2]", atis. f. [ἀγαθότης, ἀγαθοσύνη] "Aeque late patet, quam" bonus, "vt omnem praestantiam, in primis in quantum ad alios refertur, et illis commoda est, significet." [...]

"BENE", [εὖ, καλῶς] "Ab antiquo" Benus, "pro Bonus. Adu. Compar." Melius, "et Superl." Optime. Plaut. Bacch. 1, 1, 6 [...]

"BENEDICO", ere. [εὐλογέω, εὐφημέω] "Modo sit verbum compositum, et non praestet separatim semper scribere, certe vim separatorum verborum simpliciter seruat, estque adeo bona verba s. bene ominata dicere, prospera precari, laudare, etc." Plaut. Asin. 3, 3, 155 [...]

"BENEDICE", Adu. [εὐφήμως] Plaut. Asin. 1, 3, 54 [...]

"BENEDICTVM", i. n. [εὐλόγημα, εὐφημία] "Melius et hoc dividi videtur." [...]

"BENEDICTVS", a, um. "Vox frequens apud Ecclesiasticos. Vid." Tertul. ad Mart. cap. 1. Idem de Baptism. cap. 8. et de Anima cap. 27. "Conf." Hieron. in Vita Hilar. Herba benedicta Apul. de Herb. c. 61.

"BENEDICTIO", onis. f. "Alia vox in sacris vsitatissima. Vid." Apul. Trismeg. p. 92. et Paul. Nolan. Epist. 32. n. 8.

"BENEDICVS", a, um. Adi. [χρηστολόγος] "Ab hoc formatum videri potest Adu." Benedice, "et suadet" Maledicus, "de quo s. L"

"BENEFACIO", ere. [εὐποιέω, ἀγαθόνω] "In antiquioribus editionibus saepe ad vnam vocem iungitur, nescio quam bene." [...]

"BENEFIO", eri. Pass. Plin. Paneg. 70 [...]

"BENEFACTVS", "editum est etiam in Gronouiana" Cic. de Vniu. c. 13 Nisi quatenus ipse benefactor sibi aliquid miseriae quaereret. "Sed leg. diuise" bene factus.

"BENEFACTIO", onis. f. Tertull. adu. Mare. 4, 12.

"BENEFACTOR", oris. m. [εὐεργέτης] Coripp. de Laud. Iustin. Imp. 1, 12 Communis benefactor alens. "Vid." Sciopp. in Voss. de Vit. Seru. L. p. 9.

"BENEFACTVM", i. n. [ἀγαθοποιόν] "pro Beneficio." [...]

"BENEFICVS", a, um. [εὐεργέτης, εὐποιός] "Qui beneficium praestat." [...]

"BENEFICE", Adu. Gell. 17, 5 Benefice liberaliterque facimus, non vt exigamus gratiam.

"BENEFICIARIVS", a, um. Sen. Epist. 90 Res beneficiaria. "Hinc"

"BENEFICIARII", "genus militiae Romanae, cuius antiqua et ipsius" Verrii "videtur definitio apud" Festum, Beneficarii dicebantur milites, qui vacabant muneribus. [...]

"BENEFICIUM", i. n. [εὐεργέτημα, εὐνοία, ἀγαθοποιΐα] "Quid sit, et quam late pateat, ipsa etymologia nominis satis declarat: Quomodo ex aliorum sententia differat ab officio "et" ministerio, "docet" Sen. de Benef. 3, 18 [...]"

"BENEFICENTIA", [εὐεργεσία] "Est Benignitas, vel Liberalitas virtus nimirum, quae amat conferre beneficia." [...]

BENEMEREOR, BENEMERENS, BENEMERITVS, "vid." MEREOR. "Melius enim diuiduntur. Sic etiam"

BENEPLACITVM, BENESVADVS, BENEVALENS, BENEVELLE, "vid." PLACEO, SVADEO, VALEO, VOLO.

"BENEVOLENS", Partic. [εὐνοῶν] "A" Bene volo, "quod vnica voce non scribitur." [...]

"BENEVOLVS", "aut" BENIVOLVS, ("quod probat Lipsius)" a, um. [εὐνοϊκός, εἵνους] "Idem." Ter. Hec. 5, 1, 35 [...]

"BENEVOLE", Adu. [εὐνοϊκῶς] Cic. de Fin. 1, 34 c. 16 [...]

"BENEVOLENTIA", "vel melius" BENIVOLENTIA, ae. f. [εὐνοια, εὐγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη] Amor, quasi Bona voluntas. [...]

"BENIGNVS", Adi. [χρηστός, εὐποιός, ἐλευθέριος] "Liberalis, beneficus, clemens." [...]

"BENIGNE", [φιλοφρόνων, ἐλευθερίως] "Liberaliter, siue large et abunde." [...]

"BENIGNITER", [φιλοφρόνων] "pro Benigne." Titinn. Nimum te patrocinari censeo benigniter Nonius 11, 9.

"BENIGNITAS", atis. f. [χρησιότης, ἐλευθεριότης] "Liberalitas et beneficentia." [...]

"BENIGNOR", ari. Vulgat. 2 Esdr. 4, 39.

== BOO ==

"BOO [1]", BOARIVS, "vid." BOS.

"BOOPES", [βωώπηξ] "Cerefolium." Apul. de Herb. c. 104 Graeci Paederota vocant, alii boopes, alii arctophyllon, Latini Cerefolium.

"BOOTES", is, "et" ae. [βωώτης] "A boue deductum nomen." [...]

== BOP ==

"BOPGYRVVS", i. m. "Piscis nomen in scopulis viuentis ex Ouidio referri aiunt a" Plin. 32, 11 s. 54. "Sed Harduin." Bouem, Cercyrum in scopulis viuentem "edidit."

== BOR ==

"BORAGO", "vid." BORRAGO.

"BOREA", "s." BORIA, ae. f. "Gemma est e Iaspidium genere." Plin. 37, 8 s. 37 Quarta apud eos vocatur Borea, caelo autumnali matutino similis: et haec erit illa, quae vocatur aerizusa.

"BOREAS", ae. m. [Βορέας] Ventus Aquilo. [...]

"BOREALIS", e. Adi. "Vt," Boreali fusus ab alto Auiem. Perieg. v. 84. [...]

"BOREVS", Adi. [Βόρειος] "Vt," Quid. Trist. 4, 8, 41 Vita procul patria peragenda sub axe Boreo est. "i. sub polo Arctico, siue Septentrionali. Vid." Hygin. Astr. 3, 29.

"BORITH", "Herba saponaria." [...]

"BORRAGO", "vel" BORAGO, ginis. f. "Herba."

"BORSYCITES", Plin. 37, 11 s. 73 "Gemma est," in nigro ramosa, candidis aut sanguineis frondibus.

"BORYPTES", ae. m. "Gemma" nigra, sanguineis et albis nodis, aliis sacra dicitur, velut portentosa. [...]

"BORYSTHENES", "Fluuii, Insulae, Lacus Scythiae nomen petatur a Geographis." [...]

"BORYSTHENIDAE", arum. m. "Populi ad" Borysthenem "ammem." Propert. 2, 7, 18 Gloria ad hibernos lata Borysthenidas.

"BORYSTHENIVS", Adi. [Βορυσθέτιος] Ouid. e Pont. 4, 10, 53 Cumque Borysthenio liquidissimus amne Dyrraspes. Borysthenius "igitur" amnis "est" Borysthenes.

== BOS ==

"BOS", bouis. [βοῦς] "Communis generis, prout taurum aut vaccam notat: femininum etiam saepius, cum non respicitur sexus, obseruante Voss. de Anal. 1, 15: qui etiam 1, 36" [...]

"BOARIVS", Adi. [βοικὸς] "Quod ad bouem pertinet." [...]

"BOO [2]", are. "Clamare: et boum est proprium, etiam ab ipsa voce; quemadmodum" Baubare, "canum, a Graeco descendit" [βοῶ, "quod et ipsum ist clamor." [...]

"BOANS", antis. "vt," Ouid. de Arte Am. 3, 450 Redde meum, toto voce boante foro.

"BOO [3]", ere. [βοόωμαι] "Idem." Pacuui Medea, Clamore et sonitu colles resonantes bount. Varro Parmenone, Exeunt citi, strepunt, bount Nonius 2, 80. "Antiquum est et inusitatum."

"BOVO", are, [βοῖ(ω)] "dicuntur boues, quum vocem emittunt." Varr. de L. L. 6, 5 p. 81, 37 A boue "sumtum ait illud" Ennii clamore bouantes.

"BOVATIM", "vel" BOATIM, Adu. "ad similitudinem bouis." Nigid. Figulus "apud" Non. 1, 190 Sunt etiam assimilanter dicta haec, Canatim, Suatim, Bouatim, quae ab animalibus sumuntur.

"BOATVS", ūs. m. Apul. Miles. 3 p. 130 Praeconis amplo boatu citatus accusator.

"BOVICIDIVM", i. n. "Caedes bouis, vel boum, a Bos et Caedo." Solin. cap. 2 Inter ritus sacrorum factis bouicidiis.

"BOVILE", is. n. "stabulum boum, vt" ouile, equile, "vt," Ceruus se bouili "(Burm." Bubili) condidit Phaedr. 2, 8, 4. "Vid. mox" BVBILE.

"BOVILLVS", Adi. βοικὸς] "a" Boue: Oct. Hor. 1, 7 Bouillae carnis iure facile curatur. "Vulgo" Bubalae. Bouilla, [βοοιστορία Gloss. "Forte melius" Bouille.

"BOVINVS", a, um. Theodor. Med. Antiq. de Diaeta cap. 15.

"BOVINOR", ari. "proprie esse putat Scaliger, Bouis strigantis in arando; per metaph. de Homine tergiuersante dici. Sed" Bouinatur, conuiciatur. Festus.

"BOVINATOR", oris. m. Nonio 2, 84 [...]

"BVBALVS [1]", i. m. [β' ούβαλος] a Boue dicitur: Plin. 8, 15 [...]

"BVBALINVS", a, um, "vt," Laridum bubalinum Vopisc. in Probo 4. [...]

"BVBALIS", e. "Idem. vt," Bubale frustum Petron. cap. 35. "i. de boue."

"BVBALION", i. n. Cucumis siluaticus Apul. de Herb. 113.

"BVBETII", Plinio 18, 3 "memorati his verbis," Ludos boum causa celebrantes Bubetios vocabant.

"BVBILE [1]", is. n. [βούσταθμον, βουστασία] "Locus vbi boues morantur." [...]

"BVBONA [1]", ae. f. "Dea boum apud antiquos esse dicitur" August. de Ciu. Dei 6, 9.

"BVBSEQVA [1]", ae. m. "Idem qui Bubulcus." [...]

"BVBVLCVS", i. m. [βουκόλος, βούτης] "Qui vel bobus arat, vel boves fundi aratorios pascit." [...]

"BVBVLCARIVS", i. m. "Idem." Gloss. Gr. Lat. βούτης bubulcarius.

"BVBVLCITOR", ari. [βουκολέω] "Bubulci officium facere." [...]

"BVBVLARIVS", i. m. "Qui offam bubulam parabat Macellarii aut Lanionis genus." Hieron. in testam. Grun. Porc. Bubularis intestina. "Nempe"

"BVBVLVS", Adi. [βοικός] "Idem significat, quod Bouinus, quod est bovis." [...]

"BVBVLINVS", "Idem." Bubulina vrina Veg. Mulom. 3, 4, 29. Bubulinum seuum Id. 3, 4, 8.

"BVCERAS [1]", "herba, vid. infra s. l."

"BVCERIAE [1]", [βουκέρριο] "Boum greges" Lucret. 2, 660 [...]

"BVCERVS", a, um. Adi. [βούκερω] "Vt," Ouid. Met. 6, 395 [...]

"BVCAEDA", "vel" BVCIDA, ae. m. "Qui caeditur loris bubulis." Plaut. Most. 4, 2, 1 Illi bucaedae erunt potius, quam ego sim restio.

"BVCETVM", i. n. "vel" pl. BVCETA, "it." BVCITA, "Boum pascua." [...]

"BVCOLICVS", Adi. [βουκολικός] "vt," Carmen bucolicum, dictum a custodia boum, id est [ἀπό τῶν βουκόλων. [...]

"BVCVLA [1]", ae. f. [βοῦδιον] Dimin. Virg. Georg. 1, 376 [...]

"BVCVLVS", i. m. [βοιδόριον] Columel. 6, 2, 4 Quum deinde buculos comprehenderis, extra stabulum producto, ἴ. Nouellos boves et tirunculos."

"BOSCIS", idis. f. "Volucris, quae" clausa pascitur, et stagna ac paludes rimatur, vt anas, querquedula "etc." Columel. 8, 15, 1. Βοσκῶς "nota Aristoteli; de" Boscide "nihil dum praeterea obseruatum."

"BOSPHORVS", i. m. "seu rectius" BOSPORVS. [Βόσπορος] "Mare angustum significat: dictus a bouis meabili transitu, propter angustiam freti." [...]

"BOSPORANVS", a, um. Adi. [Βοσπορονδός] "vt," Mithridates Bosporanus "rex" Tacit. Ann. 12, 15, 1. [...]

"BOSPORIVS", "aliud" Adi. [Βοσπόριος] "vt," Ouid. Trist. 2, 298 Egerit Ionio, Bosporioque mari.

"BOSTAR", "Vates Poenus" Sil. Ital. 3, 647 [...]

"BOSTRYCHITES", ae. m. Gemma crinibus mulierum similis Plin. 37, 10. Marc. Empir. c. 8. "Nempe" βόστρυξ "et" [βόστρυχος, "est capillus, caesaries, plexi mulierum aut longiores virorum crines. Hinc"

"BOSTRYCHVS", Adi. Firmicus 4, 12 Spissis capillis, aut molliter flexis, vel gradata pulchritudinis venustate compositis: crispis quoque, aut crinibus bostrychis comatos, "etc."

== BOT ==

"BOTANE", es. f. [βοτάνη] "Herba est, vt" Hiero Botane Scribon. Comp. 163. [...]

"BOTANICE", es. f. [βοτανική] "Ars herbaria vulgo dicitur: et"

"BOTANICVM", i. n. Herbarium dicitur, quod ibi herbae notentur Isidor. 4, 11.

"BOTANISMVS", [βοτάνισμος] "Aegyptiorum arandi modus, de quo sic" Plin. 18, 18 s. 47 [...]

"BOTELLVS [1]", "vid." BOTVLVS.

"BOTHYNVS", i. m. "Cometa vel Meteoron potius, figuram foueae habens" Apul. de Mundo p. 58 et 64.

"BOTONES", um, "et" BOTONTINI, orum. "Tumores aggesta terra excitati. Vid." Auct. Rei Agr. p. 225. 306 "etc. Conf." Rigalt. Gloss. Agr. p. 294.

"BOTRONATVM", i. n. "Ornamentum muliebre ap." Tertull. de Cultu fem. c. 10. [...]

"BOTRVS", i. m. "Vua, racemus:" a Graeco [βότρυς, Vulg. Interpr. Mich. 7, 1, "vid." BOTRYS.

"BOTRVOSVS", a, um. "racemosus." Apul. de Herb. cap. 67 Botruosum semen.

"BOTRYON", onis. m. [Βοτρώον] "Idem quod" Botrus, ἴ. vua." Pallad. [...]

"BOTRYS", βότρυς "Diosc. 5, 67]" "Herbae nomen, de quo" Plin. 25, 7 s. 36 [...]

"BOTRYITES", [βοτρυίτης] "Gemma." Plin. 37, 10 s. 55 Botryites alia nigra est, alia pinea, incipienti vuae similis.

"BOTRYITIS", idis. f. [Βοτρυίτις] "Cadmia species, quae testitudini aeriarum fabricarum vuae modo adhaeret, vnde et nomen habet. vid." Plin. 34, 10 s. 22. [...]

"BOTRYODES", Cadmia, "eadem quae" Botrytis. "Sic de sententia Cl. Morgagni dedimus" Veg. Mulom. 4, 11, 1.

"BOTVLVS", "siue" BOTELLVS, φύσκος Vet. Gloss.] "Farciminis genus e carne suilla." [...]

"BOTELLVS [2]", Dimin. Martial. 5, 79 [...]

"BOTVLARIVS", "confector venditorque Botulorum" Sen. ep. 56.

== BOV ==

"BOVA", Vas vinarium longum, turgidum et amplum, bouaeque serpenti simile. [...]

BOVARE, BOVATIM, BOVICIDIVM, BOVILE, BOVILLVS, "Vid." BOS.

"BOVVS", non nisi singularem numerum capit. Nam pluralem nemo dixit. "Haec" Charis. l. 1 p. 58. "neque quidquam aliud constat."

"BOX", bociis. [βόξ, βόηξ, βόαξ] "Genus piscis marini, a boando, vt putatur, dictum, cuius meminit" Plin. 32 cap. vlt. Festo "dicitur" Boca.

== BRA ==

"BRABEVTES", ae. m. [βραβευτής] "Dispensator, praefectus gymniciis agonibus:" Designator "Latine dicitur." [...]

"BRABIVM", "seu" BRABEVM, i. n. [βραβεῖον] "Victoriae praemium in ludis Gymnicis." [...]

"BRABYLA", ae. f. [βράβυλα] "Herba, de qua" Plin. 27, 8 [...]

"BRACA", "vel" BRACCA, (BRACHA "plane vitiosum: vid. Graeu. in" BRACCATVS) ae. [βράκα, ἀναξορῆς, περισκελῆ] "Vestis fluxa, qua vtebantur frigidioris plagae homines, ad tegenda femora in primis comparata, interdum tamen ita proluxa, vt totum paene corpus tegetet." [...]

"BRACCARIVS", i. m. Braccarum "confector. Apud" Lamprid. in Alex. 24. "Alexander imperator vectigal instituit" braccariorum, linteonum, et pellionum.

"BRACCATVS", "siue" BRACATVS, Adi. "Bracca indutus." [...]

"BRACE", "vid." BRANCE.

"BRACHIVM", i. n. [βραχίον] "Vel totum illud nobilissimum corporis nostri instrumentum notat, vel eam partem, quae inter" cubitum "et" manum "proprie dictam interposita est." [...]

"BRACHIOLVM", Dimin. Catul. 62, 181 [...]

"BRACHIALIS", e. Plaut. Poen. 5, 4, 99 [...]

"BRACHIALE", is. n. [βραχιόνιον] "Ornamentum brachiorum." [...]

"BRACHIATVS", Adi. [βραχιωτός] "In brachia diuisus, vitium et arborum epitheton." [...]

"BRACHIOLARIS", e. "Vt," Musculi brachiolares Veget. 1, 25, 5. "vt vidimus modo in" BRACHIOLVM, n. 2.

"BRACHIONARIVM", i. n. Gloss. Gr. Lat. [ψελλιον άνθρωδος, brachionarium; "est itaque Armilla."

"BRACHMANAE", arum. m. pl. [Βραχμάναι] "Indiae populi, de quibus" Plin. 6, 17 [...]

"BRACHYCATALECTON", [βραχυκατάληκτον] "Breuius iusto in fine carmen, quod, vt est apud" Diomedem 3 p. 501 pedem minus habet, quam poscit pedum dispositio.

"BRACHYLOGIA", ae. f. [βραχυλογία] "Breuiloquium dicas." [...]

"BRACTEA", "vel" BRATTEA, ae. f. [ἐλασμὸς] "Est Lamina metallica tenuis, et facile plicabilis, vt prae tenuitate etiam a leni motu interdum crepitet." [...]

"BRACTEALIS", "vel" BRATTEALIS, e. Prudent. Hymn. Rom. v. 1025 Setasque fulgor bractealis inficit, "de hostia aurata."

"BRACTEAMENTVM", "s." BRACAMENTVM, i. n. "Subtile figmentum." [...]

"BRACTEARIVS", i. m. [ἐλασμοποιός] "Qui aurum malleis tustum, et in quamuis tenuitatem ductile, vel conficit, vel rebus inaurandis inducit." [...]

"BRACTEATOR", oris. m. "Idem." Firmic. 8, 16 Quicumque habuerit horoscopum in XVII parte Scorpii, erit aurifex, inaurator, et bracteator.

"BRACTEATVS", a, um. Sidon. Epist. 2, 10 [...]

"BRACTEOLA", ae. Dimin. [ἐλασμίδριον] Iuuen. Sat. 13, 152 -- qui bracteolam de Castore ducat. "i. abradat, furetur." Arnob. 6 p. 205. Prudent. Psych. 355.

"BRAMBARICARII", "sic vitiose scribuntur in" Not. Dignit. Imp. Barbaricarii "vbi vid. in" BARBARVS.

"BRANCA", ae. f. "Idem quod extremus pes, vt" Branca lupi, branea vrsi, "cum" vngula pecoris bifurca "parallelos ponuntur" Vet. Auct. de Limit. Goes. p. 310. "Vid. Salmas. ad Solin. p. 378. it. 224."

"BRANCE", "s." BRACE, Galliae far est. [...]

"BRANCHIAE", arum. f. [βραγχία] "dicuntur in piscibus, secundum ceruicem follium more hiantes partes, quibus aquam velut anhelitu reddere, ac per vices recipere existimantur." [...]

"BRANCHVS [1]", "Filius Apollinis, vates nobilis, cuius miram historiam ex" Varronis diuinar. [...]

"BRANCHIDAE", "illius successores tenuerunt, de quo" Mela 1, 17 [...]

"BRANCHVS [2]", "vel" BRANCHOS, [βράγγος] "Raucedo." [...]

"BRASMA", atis. [βράσμα] "Bulla aquae feruentis: vnde etiam piper cassum et inane" Brasina "dixisse putatur Dioscor. 2, 189: quam deinde vocem etiam" Plinio 12, 7 s. 14 [...]

"BRASMATIAE", arum. f. βρασμοτίον, βράσσια "ebullio" "Terrae motus" Ammian. 17, 7 [...]

"BRASSICA", ae. f. [κράμβη] A Praesecando est dicta, "auctore" Festo. [...]

"BRATHY", [βράθυ] Herba Sabina "aliter dicta," duorum generum est: altera tamarici similis folio, altera cupresso. [...]

"BRATVS", "vid." BRVTA arbor.

"BRAVIVM", "vid." BRABIVM.

"BRAXEAE", arum. f. Calceamenta comoedorum et mulierum Isid. 19, 34. "Forte" [παρά τὸ βράξαν, "quod crepent inter eundum. Affine" BAXA "et" BAXEAE.

== BRE ==

"BRECHMASIS", is. f. "Vitium est in piperis arboribus apud" Plin. 12, 7. "Sed vid."BRASMA.

"BREGMA", atis. [βρέγμα] "A medicis proprie appellatur pars anterior capitis, supra frontem capillis tecta, quae et Sinciput a Latinis dicitur." [...]

"BRENDA", a Poetis breuitatis causa appellatur Apuliae vrbs Brundisium. Festus. "Vid." BRVNDVSIVM, n. 2.

"BREPHTROPHIVM", i. n. [βρεφοτροφεῖον] "Paruulorum hospitium dicitur," s. "domus est alendis infantibus parata" l. 19 C. de sacrosanct. eccl. "Conf." Curutrophium.

"BREVIS", e. [βραχύς, βραῖος, σύντομος] "proprie opponitur Longo." [...]

"BREVIOR", are. [ἐπιτέμνω, συντέμνω] Quintil. 1, 9, 2 [...]

"BREVIATVS", a, um. "vt." Sidon. Ep. 2, 2 In hac stibadium, et nitens abacus, in quorum aream siue suggestum a subiecta porticu sensim non breuiatis angustisque gradibus ascenditur.

"BREVIATIO", onis. f. Augustin. Epist. 80 ad Hesych. Quod dictum est de dierum breuiatione propter electos.

"BREVIATOR", oris. m. P. Oros. Hist. adu. Pagan. 1, 8 Pompeius historicus, eiusque breuiator, Iustinus.

"BREVIARIVM", i. n. [ἐπιτομή]. Gloss. Vet. "Breuis recensio, compendium, epitome." [...]

"BREVIARIVS", a, um. "Vt," Breuiariae rationes, "quae in breue contractae sunt." [...]

"BREVICVLVM", i. n. "Libellus breuis. Laudatur" Rubrica Cod. de sententiis ex breuiculo recitandis. "Sed meliores agnoscunt" ex Periculo, "de quo s. 1."

"BREVICVLVS", a, um. Dimin. "vt," Homo breuiculus Plaut. Merc. 3, 4, 54. Grabatulus breuiculus Apul. Miles. 1 p. 107.

"BREVIGERVLVS", i. m. Qui breue gerit. Gloss. Isid. "Forte ex eo intellectu, quo" Breue "epistolam significare Barbara aetate, diximus."

"BREVILOQVENS", entis. Partic. [βραχυλόγος] Qui paucis aliquid scribit, aut dicit. Cic. Att. 7, 20 Breuiloquentem iam me tempus ipsum facit.

"BREVILOQVENTIA", ae. f. [βραχυλογία] "Breuiter loquendi studium." Cic. de Republ. Breuiloquentiam in dicendo colat "apud" Gell. 12, 2.

"BREVILOQVVS", a, um; "ve" BREVILOQVIS, e. [βραχυλόγος] Gloss. ambo Labbaei: "item" H. Steph. p. 413.

"BREVITAS", atis. f. [βραχύτης, συντομία] "Aequae late patet, atque Adiectiuum" Breuis, "a quo abstractum est." [...]

"BREVITER", Adu. [ἐν ἐπιτομῇ, συντόμως] Cic. de Amicit. 6 [...]

== BRI ==

"BRIA", ae. εἶδος ἀγγείου Vet. Gl.] "Vas vinarium." Arnob. 7 p. 235 Scyphos, Brias, pateras Simpuique depromite. "Hinc deducunt nomina" Ebrus "et" Sobrius.

"BRIAREVS", [Βριάρεως] "Gigas, Caeli et Terrae filius, alio nomine" Aegaeon "dictus, quem pulchre his versibus depinxit" Virg. Aen. 10, 565 [...]

"BRIAREIVS", a, um. Adi. "quinque syllabarum." Claud. de Rapt. Proserp. 3, 188 Appetit centum Briareia turba lacertis.

"BRIGANTES", um. pl. [Βρίγαντες] "Populi Britanniae, etusque quae hodie est Anglia" Iuven. Sat. 14, 196 [...]

"BRIMO", ūs. f. [Βριμῶ] "Vnum est ex Hecates, siue Proserpinae nominibus," (ἀπὸ τοῦ βριμῶν, "hoc est a Terrendo impositum, eo quod nocturna terculamenta ab ea immitti credebantur, vt ex Apollonii 3, 861" [...])

"BRISA", ae. "Vua ad exprimendum vinum calcata." Columel. 12, 39, 2 [...]

"BRISAEVS", i. m. "Cognomen Bacchi, (vel a" Brisa "Lesbi promontorio, vel quod vnam inuenerit et expresserit)" Pers. Sat. 1, 76 [...]

"BRISEIS", idis. f. [Βρισηΐς] "Homero Iliad. 1 Phrygia puella, forma nobilis, quae capta ex Lynesso, Achilli in sortem cessit, cui cum ablata esset ab Agamemnone, hinc ille irae, argumentum Iliadis." [...]

"BRITANNIA", Βρετανίς "et" [Βρετανία] "Insula in Oceano Septentrionali," insularum "(vt ait" Tac. Agr. 10, 2) quas Romana notitia complectitur, maxima, "quam Caesar primus Romanorum aperuit: qui" insulam "ipse quoque fama magis quam certa ratione vocat." [...]

"BRITANNVS", i. m. [Βρετανός] "Incola Britanniae. Epitheta:" [...]

Aequorei Ouid. Met. 15, 753. [...]

"BRITANNICVS", [Βρετανικός] "Adi. vt," Apul. de Mundo p. 60, 14

"BRITANNIS", idis. [βρετανίς] "Eadem, quae" Britannia. Priscian. in Paraphr. Dionysii 576 Sunt geminae, Rhenique Britannides ostia cernunt.

"BRITIA", "vel" BRITIA pix, "vid." BRVTIA.

"BRITTO", onis. "Non tantum incola regionis Gallicae ad Oceanum Britannicum sitae, quod quibusdam videtur, sed simpliciter idem, qui" Britannus. [...]

"BRITOMARTIS", [Βριτόμορτις] "Iouis et Carmes filia, Dianae in primis cara, alio nomine Dictynna appellata," [ἄπὸ τῶν δικτύων, "hoc est a retibus, quorum vsuum in venatione traditur inuenisse." [...]

== BRO ==

"BROCHON", "an" BROCHOS, "quid sit, ponamus ex" Plin. 12, 9 s. 19. [...]

"BROCCHVS", BROCHVS, "vel" BROCCVS, "it." BRONCHVS, "vel" BRONCVS, Adi. "Dentium affectionem significat, de qua" Varro de R. R. 2, 7, 3 [...]

"BROCHITAS", atis. f. [προδονρία] Plin. 11, 37, s. 64 Absumta hac obseruatione, senectus in equis, et caeteris veterinis, intelligitur dentium brochitate, superciliorum canitie.

"BROMIVS", [Βρόμιος] "Bacchi nomen," [ἄπὸ τοῦ βρέμειν, "id est a fremendo, scil. a fragore tonitruum in natiuitate eius." [...]

"BROMOS", i. m. [βρόμος] Semen est spicam ferentis herbae: nascitur inter vitia segetis aenae genere, folio et stipula triticum imitatur. [...]

"BROMOSVS", a, um. Graeolens "videtur ex ea notione, qua" βρόμος "interdum foetorem significat." [...]

"BRONCHOCELE", [βρογχοκήλη] Celso 7, 13 [...]

"BRONCHVS", BRONCVS, "vid." BROCVS.

"BRONIA", "vid." BRONTIA.

"BRONTE", "vid." BRONTIA.

"BRONTES", ae. m. [Βρόντης] "Vnus Cyclopi, et minister Vulcani: q. d. effector" Tonitrus. [...]

"BRONTEVM", i. n. [βροντεῖον] "Machina sub scena, qua efficiebantur ea, quae" Claudiana tonitrua Festus "appellauit, de quibus s. l. sub" CLAVDIVS.

"BRONTIA", ae. f. [βροντία] "Gemma." Plin. 37, 10 s. 55 [...]

"BROTEAS [1]", "Lapitharum vnus, ab Grynaeo Centauro iniecta ara oppressus." Ouid. Met. 12, 262.

"BROTEAS [2]", "et" AMMON, "Gemini fratres fuerunt caestibus clari, qui a Phineo occisi sunt in aula regis Cepheniorum" Ouid. Met. 5, 107 [...]

"BROTHEVS", [Βροθεύς] "Vulcani filius, qui propter oris deformitatem illusus, sese in ignem iniecit, vitamque incendio finiuit." [...]

== BRV ==

"BRVCHION", s. BRVCHIVM, i. n. [Βρυχίον, Βρούχιον, Βρούχαιον] "Locus publicus Alexandriae, in quo viri docti regum Aegyptiorum liberalitate alebantur." [...]

"BRVCHVS", "vel" BRVCVS, [βροῦχος, βροῦκος] "Insecti nomen agris infesti." [...]

"BRVCTERI", [Βρουκτέροι] "Populi sunt in Germania, quos Drusus nauali praelio in Amisia flumine superauit." [...]

"BRVCVM", antiqui Graeuem dicebant. Festus. "Sed melius hodie legunt" Brutum.

"BRVGES", Ennius "apud" Cic. Orat. c. 48. "et" Quinct. 1, 4, 15 "semper pro" Phrygibus "scripsit."

"BRVMA", ae. f. [τροπή χειμερινή] "Proprie dicitur Dies solstitii hiemalis, totius anni breuissimus." Festus: Bruma, a Breuitate dierum dicta, quasi [βροχὸ ἡμαρ. [...]

"BRVMALIS", e. [χειμερινός] "Vt," Brumale tempus Cic. de Nat. Deor. 2, 57. [...]

"BRVMARIA", ae. f. Herba alias Lentopodium. Apul. de Herb. c. 7.

"BRVNDVSIVM", "siue" BRVNDISIVM, [Βρενδύσιον] "Urbs et portus Calabriae," quam Graeci Mesapiam vocant, et ante Peucetiam a Peucetio Oenotri fratre, "auctore" Plin. 3, 11. [...]

"BRVNDISINVS", a, um. "Vt," Foedus Brundisinum Tacit. Ann. 1, 10, 5. [...]

"BRVPEO", in Gl. Philox. "explicatur" [καταπλήττομα]. "Sed videtur corruptum ex" Stupeo.

"BRVSCVM", i. n. "Tuber in acere arbore, de quo sic" Plin. 16, 16 s. 27 [...]

"BRVTA", "Arbor, laudatur ex" Plin. 12, 17 s. 39 [...]

"BRVTIVS", "vel" BRVTIIVS, a, um. Adi. [Βρέτιος, Βρούτιος] "vt" Brutii "populi Italiae." [...]

"BRVTIANVS [1]", "s." BRVTIANVS, ("in" MSS. "etiam" BRETTIANI "sunt") a, um. "aliud Adi." Bruttiani "memorantur" a Catone "apud" Gell. 10, 3 [...]

"BRVTVS", Adi. [ἀνοίσθητος, ἄλογος] "Si audimus" Isidorum 1, 10 [...]

"BRVTESCO", ere. "Brutum fieri" Sidon. Epist. 4, 1 [...]

"BRVTIANVS [2]", a, um. "a" Bruto "proprio nomine deriuatum, vt," Bello ciuili Brutiano Lactant. 2, 7 "extr." Brutiana castra, Brutianae partes Paterc. 2, 72 "et" 74.

"BRVTINVS", a, um. "Quod" Brutum "deceat, simile factis" Bruti. Cic. ad Brut. 15 p. 136 Consilia inire coepi Brutina plane (vestri enim haec sunt propria sanguinis) Reipublicae liberandae.

== BRY ==

"BRYA", ae. f. [βρυά] "Fruticis species, gallae similem fructum ferens." Plin. 13, 21 Myricen et Italia fert, quam alii tamaricen vocant: Achaia autem bryan syluestrem, "etc."

"BRYON", i, n. Herbae "nomen, de qua" Plin. 12, 23 s. 50 [...]

"BRYONIA", ae. f. [ἄμπελος λευκή, βρυονία] "Herba duplex, altera" alba Bryonia, "quae et" vitis alba, "vt docet" Plin. 23, 1 s. 16, [...]

== BV ==

"BV", "Syllaba in verbis Graecae originis auget significationem, quasi tu dicas bouis instar." [...]

== BVA ==

"BVA", ae. "Potio est puerorum paruulorum" Varro de Liberis educandis, "apud" Non. 2, 97 [...]

== BVB ==

"BVBALVS [2]", BVBALINVS, BVBALIS, BVBALION, "vid." BOS.

"BVBALVS [3]", Pictor. "vid." BVPALVS "et" HIPPONAX.

"BVBASTIS", "Diana (vel ipsa adeo Isis) nominata ab Aegyptiis, a qua et vrbs dicta" BVBASTVS, "et" Bubastites Nomos. [...]

"BVBASTIA", orum. "Sacra, quae in honorem Dianae quotannis apud" Bubastum "celebrantur." Gratian. Cyneg. 42 Vix operata suo, sacra ad Bubastia, lino Velatur sonipes aestiui turba Canopi.

"BVBASVS", "alii" BVBASSVS, "Regio est Cariae" Plin. 5, 28 "in descriptione Cariae," Bubassum "regionem ponit" Bubessum "vocant alii."

"BVBASIS", idis. "Nomen gentile." Ouid. Met. 9, 643 Byblida non aliter latos vlulasse per agros Bubasides videre nurus. "Agitur etiam haec res in Caria."

"BVBBIATIO", "vid." BVLLATIO.

"BVBILE [2]", "vid." BOS.

"BVBINO", are. [βολβιζο] Est Menstruo mulierum sanguine inquinare. [...]

"BVBLEVM", "vel" BVBLINVM, i, n. "Genus vini." Fest. "est" Byblinum, [βόβλινov.

"BVBO [1]", onis. m. et f. [βόoc] "Auis feralis et sacra." [...]

"BVBVLO", are. [βούζω] "Dicitur" bubo, "cum vocem edit." Auctor. carn. de Philomela, "apud" Ouid. v. 37 Bubulat horrendum ferali carmine bubo.

"BVBO [2]", ere. "Significat vocem," quam "reddit butio auis palustris." Auctor Philomel. 42 Inque paludiferis butio bubit aquis. "AL." Butit.

"BVBONA [2]", "vid. sub " BOS, "est enim boum Dea."

"BVBONIVM", i. n. [βουβώνιον] "Herba, quae et" Aster "alio nomine appellatur." [...]

"BVBONOCELE", [βουβονοκίλη] "Herniae genus." Cels. 7, 18 "extr." Inguen quoque nonnunquam ramices implent [βουβονοκίλη] adpellant.

"BVBSEQVA [2]", BVBVLARIVS, BVBVLCVS, BVBVLCITARI, BVBVLVS, "vid." BOS.

== BVC ==

"BVCAR", Vasis genus "profertur ex" Festo. "Sed editur" BACAR "v. v."

"BVCARDIA", [βουκάρδιαι] Lapillus bubulo cordi similis, in Babylone tantum nascens Plin. 37, 10.

"BVCCA", [γνάθος] "Proprie partes illae oris nostri molles, quae vtrumque caui illius latus claudunt, inflarique et introrsum trahi possunt." [...]

"BVCCVLA [1]", ae. Dimin. [γνάθιον] Apul. Met. 6 p. 182

"BVCCVLARIVS", "Quidam, nominatim Turn." 9, 16 [...]

"BVCCEA", ae. f. [ἔνθεσις, ψωμίος] "Frustulum alicuius rei esui aptae, quantum scilicet bucca commode capit." [...]

"BVCELLA", ae. f. Dimin. ψώμιον Onomast. Vet.] Martial. [...]

"BVCELLARIS", e. Adi. "vt," Buccellaris farina Plin. Valer. 1, 6.

"BVCELLARE", is. n. "Ollae genus, vasis certe ad coquendum apti." Marcell. Emp. cap. 23 In buccellari decoquere.

"BVCELLARIVS", "qui aliena" buccella "viuit." Gl. Isid. Assecla, buccellarius. [...]

"BVCELLATVM", i. n. "dicitur a" Bucca "vel" Bucca. [...]

"BVCCVLENTVS", Adi. [πρόστομος] "Grandi ore vel malis plenioribus," Plaut. Merc. 3, 4, 54 [...]

"BVCCINA", "vel" BVCCINA, ae. f. [σώπιγξ] "Incuruum genus tibiae s. cornu potius." [...]

"BVCCINVM", i. n. "Est" clangor buccinae, "vt vidimus ex" Isid. 18, 4. [...]

"BVCCINVS", i. m. "Qui canit buccina" Petron. 74 Hic buccinus signum dedit. "Item ipse" Clangor tubae. Barth. Aduers. 39, 6. "Conf." Vel. Longum de Orthogr. p. 2243.

"BVCCINO", are. [σολιζο] Varro de R. R. 2, 4, 20 [...]

"BVCINATOR", oris. m. [σοληκτι]c] "Qui buccina canit: speciatim horarum et vigiliarum index." [...]

"BVCCO", onis. m. "Qui amplas a crebra inflatione buccas habet, fatuus." [...]

"BVCCONIATIS", "Genus vuae," Carnias, et Bucconiatis et Tarrupia, in Thurinis collibus, non ante demetuntur, quam gelauerit Plin. 14, 3.

"BVCCVLA [2]", BVCCVLARIVS, "vid." BVCCA.

"BVCEA", "per simplex" C, Folliculus grani fabae interior, qui albus est. "Sic Calepinus nescio vnde."

"BVCEPHALVS", i. m. [Βουκέφαλος] "Equus Alexandri Magni, de quo" Plin. 8, 42 s. 64 [...]

"BV CERAS [2]", atis. n. "Herba, de qua sic" Plin. 24, 19 Nec foeno graeco minor auctoritas, quod telin vocant, alii carphos, aliqui Buceras, alii aegoceras: quoniam corniculis semen est simile: nos silicium.

"BV CERIAE [2]", BV CERVS, BV CETVM, "vid." BOS.

"BVCHIANOS", Festus: Buccinam quam nos appellamus, Graeci Buchianon a similitudine soni dicunt. "Scaliger emendat" [βουκόνην.

"BV CIDA", "vid." BOS.

"BV CINVM", "vid." BVCCINVM.

"BVCOLESIA", ae. f. [βουκολησιᾶ] "Inanis et falsa cogitatio, vana imaginatio." Ita in Petron. cap. 41. "pro" Bacalusis "legit Reines. vid." BACALVSIA.

"BV COLVS", BV COLICVS, "vid." BOS.

"BVCRANIVM", [βουκράνιον] "Herba est Galeno, alio nomine" Antirrhinum appellata. Apul. de Herb. c. 86.

"BV CVLA [2]", BV CVLVS, "vid." BOS, "it." BVCCVLA "sub" BVCCA.

== BVD ==

"BVDA", "vel" PVDA, est Papyrus, vt ostendit Voss. ad Melam 3, 9 p. 599 [...]

== BVF ==

"BVFO", onis. m. [μύοξος] Rana terrestris, nimiae magnitudinis. [...]

== BVG ==

"BVGILLO", onis. "Herba, forte eadem, quae" Bugula. Bugillonis succus Marc. Emp. 8.

"BVGLOSSA", ae. f. "vel" BVGLOSSVM, i. n. [βούγλωσσοσ] "Herba." [...]

"BVGONES", um. f. [βουγόνες] "Arum epitheton, quasi tu" bouigenas "dicas." [...]

"BVGONIA", ae. f. "Arum ex boue generatio." [...]

== BVL ==

"BVLAPATHVM", i. n. [βουλάπιθον] "Herba inter" Laphathi "genera memorata" Plin. 20, 21 s. 86.

"BVLBINE", es. f. [βουλβίνη] Plin. 20, 9 s. 41 Herba porraceis [...]

foliis, rubicundo bulbo. Traditur vulneribus mirum in modum utilis duntaxat recentibus. "Conf." Plin. 19, 5.

"BVLBINVS", "pro" PVLVINVS, "antiquae editiones" Pallad. Febr. 23, 6 et 13.

"BVLBITO", ae. [βολβιτιζω] "Puerili stercore foedo. Vid." in BVBINO.

"BVLBITVM", i. n. [βόλβιτον] "Fimus." Plin. 28, 17.

"BVLBVS", i. m. [βολβός] "In quantum speciei nomen est, nescio an satis definitum sit hodie." [...]

"BVLBACEVS", Adi. "Quod bulbi similitudinem habet." Plin. 21, 26 Radix est bulbacea. "De hyacintho loquitur."

"BVLBOSVS", Adi. "Idem." Plin. 27, 8 Radice bulbosa, oblonga. "Add." Id. 21, 17 "et" 21.

"BVLBVLVS", i. m. Dimin. Pallad. 3, 21, 3 [...]

"BVL", es. f. [βουλῆ] "Senatus vrbium Graecarum." Plin. Epist. 10, 117 Solent totam bulen, atque etiam e plebe non exiguum numerum vocare. "Et" Epist. 111 "et" 113 In bulen legi. "Hinc"

"BVLAEVS", [Βουλαῖος] Iupiter, "et" Bulaea Pallas, "in numis apud Spanh. de Vsu, etc." diss. 3 p. 133. "quasi consilii publici praesides."

"BVLPHORVS", "vocabatur" Summae rei rationalis. Const. Imp. Cod. leg. 7. "Vid." Panciroll. Notit. dign. Imp. Orient. 75.

"BVLVTA", ae. m. [βουλευτή] "Consiliarius, Senator, vrbis Graecae, siue Decurio." Plin. Epist. 10, 48 [...]

"BVLVTERION", [βουλευτήριον] Cyzici et Buleuterium vocant Aedificium amplum, sine ferreo clauo, ita disposita contignatione, vt eximantur trabes sine futuris, ac reponantur: quod item Romae in ponte Sublicio religiosum est, postea quam Coclite Horatio defendente, aegre reuulsus est. [...]

"BVLGA", ae. f. [πήγα] Festus: Bulgas Galli Sacculos scorteos appellant. [...]

"BVLIMA", ae. "s." BVLIMVS, i. [βούλιμος, βουλιμία] "Est quam medici" famem caninam "appellare solent." [...]

"BVLIMO", ae. Theod. Prisc. 2, 26 ("al." 29) Edaces, bulimantes.

"BVLLA", ae. f. [πομφόλυξ] "Tumor ille inanis, qui oritur in aquis" bullientibus, "vel alias agitatibus atque aere permixtis." [...]

"BVLLATVS", a, um. "Bullis ornatus" Iuuen. Sat. 14. 5. [...]

"BVLLIO", ire. [ζέω, φλύω, βράσσω] "Feruere significat." [...]

"BVLLIENS", Vitr. 8, 3 Venti -- bullientes crebro per fontes egrediuntur.

"BVLLITVS [1]", a, um. "Feruifactus." Veget. Veterin. 1, 45, 5.

"BVLLITVS [2]", ūs. m. Aquae Vitr. 8, 3 p. 158 Capita fontium cum sunt angustiis compressa, ruunt in summo Spiritus aquae bullitus.

"BVLLESCO", ere. Ampel. de Mirac. Mundi "pr." Pix alte attollitur, et quasi ab aqua bullescit, "i. in bullas abit, ebullit."

"BVLLO", are. [πομφολυγέω] "Bullas facere, hoc est tumorem illum excrescentem, qui spiritu in aqua excitatur." [...]

"BVLLATIO", onis. f. "Hoc substantium Harduinus ex Libris MSS." [...]

Plinio "restituit" 34, 14

"BVLVLA", ae. f. Dimin. [πομφολύγιον] "Parua bulla." [...]

"BVLYSIS", "totum Graecum est" [Βούλυσις, "boui a iugo soluendorum tempus, Vespera." Cic. Att. 15, 27 "extr." Aduentabat autem [βουλύσει, coenantibus nobis. "Vocant Graeci etiam" [βουλυτόν.

== BVM ==

"BVMAMMA", [βούμμα] Vua, "eadem, quae et" Bumastos "dicitur." Varro de R. R. 2, 5, 4. Macrob. Saturnalia 2 vlt. Bumamma, "aut," vt Graeci dicunt, [βούμαστος, "Nempe"

"BVMASTOS", "siue" BVMASTVS, i. f. [βουμαστός] "Magna mamma." [...]

"BVMELIA", ae. f. "Fraxini species" in Macedonia amplissima et lentissima Plin. 16, 13. Bu "etiam hic auget."

== BVN ==

"BVNIAS", adis. f. [βουνιάς] "Nari species" est, "diuersa a" Bunio.

"BVNITES", ae. m. [βουνίτης, scil. οἶνος, "Vid." Plin. 24, 16.

== BVP ==

"BVPRAES", [βούραις] Buraedas, Magnos pueros Graeci dicunt, qui fecerunt finem exrescendi. Festus "in" BVLIMA. "Add." Varro de R. R. 2, 5, 4. "quem laudamus in" BV.

"BVPALVS", "vid." HIPPONAX. Horat. Epod. 6, 3 Qualis Lycambae spretus infido gener, Aut acer hostis Bupalo.

"BVPHTHALMOS", i. f. [βούφθαλμος] Herba similis boui oculis, folio foeniculi, circa oppida nascens, fruticosa caulibus, qui et manduntur decocti. "Haec" Plin. 25, 8.

"BVPLEVROS", f. [βούπλευρος] "Herbae nomen, quam sic describit" Plin. 22, 22 [...]

"BVPRESTIS", is. f. [βουπρήστις] Animal est rarum in Italia, simillimum scarabeo longipedi. [...]

== BVR ==

"BVRA", ae; "siue" BVRIS, is. f. [βούρα] "Quasi" Bouis cauda; "dicitur pars aratri posterior, decurata." [...]

"BVRDEGALA", "vel" BVRDIGALA, "vt scribit Suidas," [Βουρδίγολα, "Strabo autem" BVRDIGALIAM, "Ciuitas Galliae, Aquitanorum nobilissimum emporium, hic memorandum propter quantitatem penultimae, quam doceat" Auson. Clar. vrb. 14, 8 [...]

"BVRDIGALVS", i. m. "pro Burdigalensi." [...]

"BVRDO", onis. "Est, quem" Hinnum "veteres appellarunt, ex equo et asina natum." [...]

"BVRDVBASTA", ae. m. "Asini stratum, aut Asinus gibbosus, esse videtur Burmanno," Petron. cap. 45. "Vbi Schefferus legendum suspicatur" Buttubata, "et Nodot. habet" Gurdus atta. "Nihil certi."

"BVRDVNCVLVS", i. m. "Herba." Marc. Empir. c. 5.

"BVRGI", [Πύργος, turris, burgus, Gloss. Gr. Lat. Castellum paruum, quem burgum vocant Veget. 4, 10. [...]

"BVRGARIVS", i. m. "Qui ex" Burgo, s. "castro est. Vid." Cod. Theod. 7, 14. Isid. 9, 4.

"BVRICHVS", "aut" BVRICVS, i. m. "Minor equus." [...]

"BVRIS", "Posterior pars aratri. Vid." BVRA.

"BVRRAE", arum. f. "Quisquiliae." Auson. praefat. ad Latinum Pacatum, Burras, quisquilias, ineptiasque. Scaliger "apud Aquitanos adhuc in vsu esse hoc nomen, hoc intellectu, ait."

"BVRRHINON", i. n. "Herba." Apul. de Herb. c. 86.

"BVRRHVS", "vel" BVRRVVS, a, um. "Est Graecum" [πυρρόδω, "ignei coloris, rufus: Quod indicat" Quinctil. 1, 4, 15 "ex" Cic. Orat. c. 48 [...]

"BVRRIO", ire. Apul. Met. 8 p. 211 [...]

== BVS ==

"BVSELINVM", i. n. [βουσελίον] "Herba est" satiuo "apio similis, solaque" caulis breuitate, "et" rufo radicis colore "ab eo" differens. Plin. 20, 12 s. 47.

"BVSIRIS", is, "vel" idis. m. [Βουσίρις] "Neptuni filius, ex Libya Epaphi filia susceptus, rex Aegypti, qui suis diis hospites immolabat: sed ab Hercule tandem interemptus est, quum etiam eum voluisset occidere." [...]

"BVSTAR", "Idem, quod Bustum." Charisius lib. 1 p. 25 "pr." Bustar locus, vbi concremantur mortuorum corpora. "Add. Meurs. Auctar. Philosoph. p. 168."

"BVSTVM", i. n. [τύμβος] Proprie dicitur Locus, in quo mortuus est combustus et sepultus, diciturque bustum, quasi bene vstum. [...]

"BVSTICETVM", i. n. "Idem." Amob. 7 p. 222 [...]

"BVSTEVVS", a, um. "Morti proximus." Plaut. Truc. 2, 7, 58, "sed incerta lectio est."

"BVSTVALIS", e. Adi. "Apud" Sidon. Epist. 3, 12 "pr." Prudent. Cathem. 9, 52.

"BVSTVARIVS", a, um. Adiect. "Vt," Bustuarii Gladiatores. [...]

"BVSTVARIVM", i. n. Bustum. [Κρυβοὶς νεκρῶν, bustuarium, vstrina, Gloss. Gr. Lat.

"BVSTIRAPVS", i. m. "Nefarius, qui lucri causa nefanda audet, vel qui e bustis et flamma cibum petit." [...]

"BVSYCON", Ficus "praecipuae magnitudinis, sed fatuo sapore, quae alio nomine" Marisca "dicitur." Fest. et Varro de R. R. 2, 5.

== BVT ==

"BVTEO", onis. m. [τριόρχεις] "Accipitris genus." [...]

"BVTES", [Βούτης] "Nomen ab Argonautarum inde tempore celebratum, de quo vid. Burmann. in Catalogo Argonautarum, quem Valerio Flacco praeposuit." [...]

"BVTHROTVM", "sive" BVTHROTIVM, i. n. [Βούθροτον] Epiri colonia est non longe ab Ambracio sinu. [...]

"BVTHROTII", orum. m. pl. "Gentile." Cic. Att. 16, 16 Causa Buthrotiorum.

"BVTHYSIA", ae. [βουθυσία] Boucidium, "i. Magnum sacrificium, quale est Hecatombe, et immolatio magnarum hostiarum." Sueton. Neron. 12 Gymnico, inter buthysiae apparatusum barbam primam posuit.

"BVTIO [1]", onis. "Auis circa paludes versans." Auctor Philomelae 42 Inque paludiferis butio bubit aquis. "Dicitur etiam" Botaurus "vel" Butorius.

"BVTIO [2]", ire, "vid." BVBO, ere

"BVTIVBAIA", orum. n. pl. Naeuius pro Nugatoriis posuit, hoc est nullius dignationis. [...]

"BVTYRVM", i. n. [βούτυρον] "Quid sit, declarat" Plin. 28, 9 s. 35 [...]

== BVV "et" BVX ==

"BVVINO", "vid." BVVINO.

"BVXVS", i. f. "et" BVXVM, i. n. [μυξὸς] "tam pro Arbore, quam pro ipso Ligno." [...]

"BVXEVS", a, um. Adi. [πυξινός] "Quod ex buxo est, aut buxi colorem refert." [...]

"BVXETVM", i. n. [πυξεῖών] "Locus buxis consitus." Martial. 3, 58 [...]

"BVXOSVS", a, um. Adi. [πυξοειδής] "Quod buxum refert, buxoque est simile: vt," Lignum balsami buxosum Plin. 12, 25 s. 54 Ex hoc buxosum est optimum, quod est odoratissimum.

"BVXIFER", a, um. Adi. [πυξοφόρος] "vt," Buxifer Cytorus Catul. 4, 13.

"BVXANS", antis. Buxanti pallore trepidus Apul. Met. 8 p. 211.

== BVZ ==

"BVZYGES", is. m. [Βουζόγης] "Quasi tu iunctorem boum dicas, Heros Athenis fuit, Herculem vocat Suidas, Hesychius Epimenidem, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur," Varro R. R. 2, 5, 4 [...]

== BYB ==

"BYBLIS", idis. [Βόβλις] "Filia fuit Mileti, Apollinis F. ex Cyane"

"nympha filia Maeandri, quae fratris Cauni amore capta, et ab eo repulsam passa, tandem lacrymis, ob impatientiam amoris consumpta, miseratione deorum in fontem sui nominis versa est."

== BYR ==

"BYRRHVS", i. m. "Lacerna, vid."BIRRVVS.

"BYRSA", [Βόρσα] "Arx fuit in media vrbe Carthagensium, cuius nominis origo ex Graecorum fabulis, et Servio talis est:" Appulsa ad Libyam Dido, quum ab Hiarba pelleretur, petiit callide, vt emeret tantum terrae, quantum posset corium bouis tenere, quod quum permisisset, corium in tenuissimas corrigias sectum tetendit, occupauitque modum stadia XXII. [...]

== BYS ==

"BYSSVS", i. f. [βύσσοϛ] "Genus lini subtilissimi et pretiosi: de quo Pausanias, Pollux etc." Paullin. Iambo ad Cytherium v. 779 [...]

"BYSSINVS", a, um. Adi. [βύσσωϛ] "vt," Byssinum linum. Plin. 19, 1 s. 4

"BYSSICVS", a, um. Adi. "Idem ac Byssinus, vt," Opus byssicum, l. 16. §. 7. ff. de Public.

== BYT "et" BYZ ==

"BYTVRI", "vid." BIVRI.

"BYZANTIVM", i. n. [Βυζάντιον] "Nobilissima et munitissima olim Thraciae ciuitas ad Bospori Europaeum litus sita, de cuius situ, origine, et potentia vetere" Tacit. Ann. 12, 63. "Hinc"

"BYZANTIVS", a, um. Adi. [Βυζάντιοϛ] "vt," Ouid. Trist. 1, 9, 31 [...]

"BYZANTIACVS", a, um. "aliud" Adi. [Βυζαντιακὸϛ] Stat. Silu. 4, 9, 13 Aut Byzanticos colunt lacertos. Lacerti "genus piscium hoc loco."

"BYZANTINVS", a, um. "aliud Gentile; vt," Exitus Byzantinus Tertull. ad Scapul. cap. 3.

"BYZIA", "vid." BIZYA.

== Litera C. ==

"C [1]", "Litera tertia in ordine, quae, vt ait" Capella 3 p. 58 [...]

"C [2]", "Condemnandi nota erat, in tabella iudiciaria insculpta, quod docet" Ascon. Ped. ad Cic. Diu. in Ver. 24 c. 7. [...]

== CAB ==

"CABALLVS", i. m. [ἵππος ἐργάτης] "Equus," a cauando dictus, "si credimus" Isidoro 12, 1 [...]

"CABALLINVS", a, um. Adi. [ἵππειος] "Vt," Caballina caro Plin. 28, 20. [...]

"CABALLARIVS", i. m. Eques κέλης ἵππεύς Gloss. Lat. Graec. Item, [ἵπποκόμος, "i. qui equos curat," Caballarius in Gloss. Vet. Firmico "etiam" sub Equi caelestis sidere nati Caballarii "dicuntur."

"CABALLATIO", onis. f. [ἵπποτροφίη] "Munus alendi equos publicos, vel potius ipsum pabulum equis annonae loco praebendum," L. His scholaribus, "quae est" 14 C. lust. et 34 C. Theod. de erogat. mil. annonae.

"CABALLION", i. n. Herba, Splenion Apul. de Herb. 96.

"CABALLIONES", marini Veg. Mulom. 1, 20, 2. "et" 4, 12, 3 "putantur" Hippocampi, "vbi vid."

"CABATORES", Inscript. Grut. p. 622 n. 1 "pro" Cauatores, "vt volunt. Sic"

"CABIALIS", resina Veget. Mulom. 3, 54, 2. "et" 4, 14, 1 "est" Cauealis, "doliis picatis dērasa, vel qualis condiendo vino adhibetur. Vid." Cadialis "sub" CADVS.

"CABELLA", "falso legitur apud" Aug. de mus. 3, 1. "quum legendum sit" scabella.

"CABIRVS", i; "et" pl. CABIRI, [κάβειροι] "Epitheton diuinum ex oriente arcessitum, haud dubie"

"enim s." Cabhir "magnus est, s. potens." [...]

== CAC ==

"CACA", "Soror Caci, de qua" Lactant. de fals. rel. 1, 20, 36 [...]

"CACABO", are. [κακαβίζω] "Proprium vacis perdicum." [...]

"CACABVS", "vel" CACCABVS, i. m. [κάκαβος] "Vas est, in quo pulmentarium coquitur." [...]

"CACCABVLVS", i. m. "vel" CACABVLVM, i. n. Tertull. Apol. 13 [...]

"CACABACEVS", a, um. Adi. Tertull. adu. Hermog. cap. 41 [...]

"CACALIA", [κακαλία] siue Leontice vocatur semen margaritis minutis simile, dependens inter folia grandia, in montibus fere. "Haec" Plin. 25, 11. "Add." 26, 6.

"CACATVRIO [1]", "vid." CACO.

"CACCABE", es. [Κακκάβη] "Olim appellata fuit" Carthago. "Significat autem haec vox proprie" Caput equinum, "quod omen fuit futurae magnitudinis. Vid. Drakenb. ad Sil. 2, 410."

"CACEMPHATON", "sive" CACOPHATON, "prius probante H. Stephano de abusu Gr. L." [κακέμφοτον] "oratio, quae turpe quiddam indicat, praeter consilium, certe praeter naturalem vim vocum," sive "(vt ait" Quintil. 8, 3, 44) [...]"

"CACHECTES", "seu" CACHECTA, ae. [κάχεκτης] "Qui malo est corporis habitu, et cui macie corpus confectum est." [...]"

"CACHECTICVS", i. m. "Idem." Plin. 32, 10 s. 39 Cachectici, quorum corpus macie conficitur.

"CACHEXIA", ae. f. [καχεξία] "A medicis appellatur," Malus corporis totius habitus, quo alimenta corrumpuntur: quod fit, quum longo morbo vitata corpora, etiamsi illo vacant, refectionem tamen non accipiunt; aut cum malis medicamentis corpus affectum est "etc." [...]"

"CACHINNVS", i. m. [καχλινομός, καχλοσμός] "Solutus risus et immoderatus: a sono factum vocabulum." [...]"

"CACHINNO [1]", are. [καχλάζω, καχλαλάω] "et" CACHINNOR, ar. [...]"

"CACHINNANS", antis. Petulantius Aur. Vict. Epit. c. 28. Saeuitia Mamertin. Paneg. Iul. c. 24. "Vid." Saeuitia.

"CACHINNATIO", onis. f. [καχλοσμός] "Risus immoderatus." Cic. Tusc. 4, 66 c. 31 Vt si ridere concessum sit, vituperetur tamen cachinnatio.

"CACHINNO [2]", onis. m. [μώκος] "Qui immoderate ridet, Risor vel irisor immodicus." Pers. Sat. 1, 12 Quid faciam? sed sum petulanti splene, cachinno.

"CACHINNABILIS", e. Apul. Miles. 5 p. 132 Populus risu cachinnabili diffluens, "i. vehementi risu, qui cachinnus potius esset."

"CACHINNOVS", a, um. "Ad cachinnos procliuus." Cael. Aurel. Acut. 1, 3 Hilaris natura et cachinnosi.

"CACHLA", "vel" CALCHA, Plin. 25, 8 "Herba est, quae alio nomine" Buphthalmus "appellatur, vbi vid."

"CACHRYS", "plur." CACHRYES, [κάχρυες] "sunt Oblonga panicularum modo nucamenta, quae squamatim compacta propendent e ramis." [...]"

"CACIZOTECHNOS", i. m. [κακιζότεχνος, a [κακιζώ, "improbo et" [τέχνη, "ars, quasi Improbans suum artificium; ita appellatus" Callimachus statuarius, semper calumniator sui, nec finem habens diligentiae, "etc." [...]"

"CACO", are. [χέζω, ἀφοδείω] "Ventris onus deponere." [...]"

"CACANS", tis. Martial. 3, 89 Vtere lactucis et mollibus vtere maluis Nam faciem durum, Phoebe, cacantis habes.

"CACATVS", a, um. [καχεσμένος] "Vt," Catull. 37, 1 Annales, Volusi cacata charta.

"CACATVRIO [2]", ire. [χεζήτιάω] "Desideratium verbum, velle cacare, desidendi libidinem habere." Martial. 11, 78 Coenaturit Vacerra, non cacaturit.

"CACOCHYMIA", ae. f. "Vitiium naturalium humorum in corpore, apud Medicos."

"CACOCHYMVS", a, um. "Malum praebens succum." Celsus 2, 19 Aliae res boni succi, aliae mali sunt, quae εὔχυμα et κακόχυμα Graeci vocant.

"CACODAEMON", onis. [κακοδαίμων] "Malus genius." [...]

"CACOETHES", n. [κακοῦθῆς] "Malus mos, prava consuetudo, quae velut in morbum abiit." Iuvenal. Sat. 7, 52 [...]

"CACOPHATON", "vid." CACEMPHATON.

"CACOMEMNON", onis. m. Mimus ita dictus Laberii Gell. 16, 7.

"CACOSTOMACHOS", [κακοστόμαχος] "Qui malum ac debilitatum stomachum habet, hoc est ventriculum: os enim ventriculi (qui proprie stomachus "dicitur) pro ipso ventriculo sumi solet." [...]

"CACOSYNTHETON", i. n. [κακοσύνθετον] "Mala seu deformis compositio: vt apud" Virg. Aen. 9, 610 [...]

"CACOTECHNIA", ae. f. [κακοτεχνία] "Mala ars ad verbum." Quintil. 2, 20, 2. "et" 15, 2 Cacotechniam quidam nominauerunt Artis prauitatem.

"CACOZELIA", ae. f. [κακοζήλια] "Mala affectatio, peruersa imitatio, quoties inscite affectantes virtutem aliquam, in vitium labuntur." [...]

"CACOZELVS", Adiect. [κακόζηλος] "Ineptus imitator vel affectator." [...]

"CACTOS", i. f. [κάκτος] "Herba, ex carduorum genere, teste" Plin. 21, 16 s. 57. [...]

"CACVBALVM", i. n. "Sunt qui legant, (al." Culicum, Culiculum, "et vulg." Cucubalum) Plin. 27, 8 s. 44 [...]

"CACVLA", ae. m. [δάλοουθος] Festo "docente, Seruus militis." [...]

"CACVLATVS", ūs. m. Caculatum seruitium, Festus. "Videtur esse Accusatiuus."

"CACVMEN", inis. n. [ἀίπος, κορυφή, κόρυμβος] "Vertex, siue Summum cuiuscunque rei." [...]

"CACVMINO", are. [ἀκνίζω] "Acutum reddere" Ouid. Met. 3, 195 Dat spatium collo, summasque cacuminat aures. "De Actaeone in ceruum mutato."

"CACVMINATIVS", a, um. Adi. [ἀκνισθείς] Plin. 10, 52 Aquatilium oua rotunda: reliqua fere fastigio cacuminata. Apex in conum cacuminatus Sidon. Epist. 2, 2.

"CACVS", [Κάκος] Secundum fabulas, Vulcani filius fuit, ore ignem ac fumum vomens, qui vicina omnia populabatur. [...]

== CAD ==

"CADAVER", eris. n. [νεκρὸν, πτώμα] "Corpus quodcumque mortuum: a" Cadendo "deriatur" Hieron. in Matth. 24, 28. [...]

"CADAVERINVS", a, um. Tertull. de Anim. 32 Cadauerinam "dixit absolute, vt" ferinam, vitulinam, "carnem de cadauere."

"CADAVEROSVS", a, um. Adi. [νεκρώδης] "Vt," Cadauerosa facies Ter. Hec. 3, 4, 27. [...]

"CADETVM", "vid." CANDETVM.

"CADISCVS", " Dimin. a" Cadus, "vid." CADVS

"CADIVVS [1]", "vid." CADO.

"CADMEA", "vid. sub " CADMVS.

"CADMIA", ae. καθμία, "quae et" [καθμία "dicitur Dioscoridi"] "Lapis aerosus, id est multum aeris habens." [...]

"CADMVS", [Κάδμος] "Agenoris filius, missus a patre ad inquirendam Europam a Ioue raptam, iussusque sine illa non redire, ex Apollinis responso sequutus bouem, Boetiam vbi illa constitit, regionem vocauit: Thebasque ex nomine Aegyptiarum Thebarum, vnde originem habuit, civitatem condidit." [...]

"CADMEIVS", a, um. "Vt." Stat. Theb. 8, 519 -- leuius Cadmeius Aemon, Tela rotat. Ἴ. Thebanus. Sed filia Cadmi" Cadmeia Ino Sen. Oed. 446.

"CADMEIDES", Patronym. a Cadmo deductum. [...]

"CADMEVS", a, um. "Aliud" Adi. [Καδμεῖος] "A Cadmo ortus, Thebanus." [...]

"CADMITIS", idis. f. "Gemma. Vid." Plin. 37, 10 s. 56 Cadmitis eadem esset, quam Ostracitin vocant, nisi quod hanc caeruleae interdum cingunt bullae. "MSS. ap. Hard." Calamitis.

"CADO", cecidi, casum, ere. [πίπτω] "Idem fere quod labi." [...]

"CADENS", Partic. [πίπτων] "Praeter exempla in ipso verbo," Excipere cadentem Stat. Silu. 1, 2, 109. Supponere aliquid cadenti Ouid. Epist. 15, 179. Sustinere cadentem Ouid. Met. 8, 148

"CASVRVS [1]", a, um. Partic. a Cado. Cic. Fam. 15, 1 Quid casurum sit, incertum est, "i. Euenturum." [...]

"CASVS", ūs. m. [πτώσις, σύμπτωμα, αὐτοματία] "Ex prima notione verbi lapsum s. delapsionem, aut collapsionem significat." [...]

